

مێژده‌که‌ی
ئاسکه خاتوون

PDF4Kurd

(به‌شی دووهم)

میړده کهي ناسکه خاتوون

(بهشي دووهم)

عہلی محہمد نه فغانی

وهرگیړانی
سهلاح نیساری

ده‌زگای توژیینه‌وه و بلاوکردنه‌وهی موکریانی

وه‌زاره‌تی رۆشنیبری و لاوان به‌پۆیه‌به‌رایه‌تی
گشتی رۆژنامه‌نووسی و چاپ و بلاوکردنه‌وه
به‌پۆیه‌به‌رایه‌تی بلاوکردنه‌وهی هه‌ولێتر

● **می‌رده‌که‌ی ئاسکه خاتون (به‌شی دووهم)**

● نووسینی: عه‌لی محمه‌د ئه‌فغانی

● وه‌رگێڕانی: سه‌لاح نیساری

● تایپه‌ست: ره‌حیم شاسه‌نه‌م

● نه‌خشه‌سازی ناوه‌وه: گۆزان جه‌مال رواندزی

● به‌رگ: نادر خه‌یاتی

● نرخ: ۱۰۰۰۰ دینار

● چاپی یه‌که‌م ۲۰۱۱

● تیراژ: ۱۰۰۰ دانه

● چاپخانه: وه‌زاره‌تی رۆشنیبری و لاوان

● له به‌پۆیه‌به‌رایه‌تی گشتی کتێبخانه‌کان ژماره‌ی سپاردنی (۶۱۸) ی سالی (۲۰۱۱)

پێدراوه.

● **زنجیره‌ی کتێب (۶۶۱)**

ئهو کتێبه و کتێبه‌کانی وه‌زاره‌تی

رۆشنیبری له‌سه‌ر ئهو مالپه‌ره به‌جۆته‌وه

www.Kurdchop.com

مالپه‌ره: **www.mukiryani.com**

ئیمه‌یل: **info@mukiryani.com**

له گهوره و چووک، له ژن و له پياو پتر له سهدان چاو په پووله ناسا له دهوړی شه می هوما ئالا بون. وایان دهزانی بؤ یه که مجار مانگی چارده شهو دابه زیو هته سهرپشتی زهوی هوما ته نیا دهستیکی سووکی به روخساریدا هینابوو تهنگه دهسمالیکي کویستانان خه لخالئ به ئه مانهت دابوو به سهردا، تاکوو له وئ لای بهرئ. بؤ ئه وهی تیشکی پایزی سهرگونای نه گه زئ، پرووی داپوشیبوو، فانيله و ته نووړه که مه رته نگي له گه ل گوره وی هه وریشمین سهرنج پراکیش هه ر له خوی جوان بوو، سهی میران سه ری رهش کردبووه و ئه مه یه که جار بوو له ژیانیدا تیخ و گویزانی به ردینیدا هینابوو، پالتو و کلاوی قیمة گرانی شان و شکویه کی وهای پیدابوو به میسباحول ئه ده بی دهگوت برؤ به ملاوه! ته نیا ئه مه ئازاری دها، تاکوو له کولانه وه تینه پین و له سه ر سنگی شه قامه که فهیتوونیکیان پراگرت، وایده زانی به سه ر ژنه وه گیراوه و له گه ل ماشقه ی خه تاکاری شار به دهر ده کرین و به رده بارانیان ده که ن. سه ته که پرت مرد و زیندوو بووه، ته نانهت ئه م حاله ته بؤ هوماش هه رواوو، وایده زانی له قالبی ژنیته هاتوته دهرئ و چوته قاپوولکی پیاوانه وه، به م شکل و شیوازه وه وهختی له مال هاتنه دهرئ ته واو جینی سه رسوورمان بوو، ئه گه رچی ئه وه ئاوات و هیوای له میژینه ی ئه بووو، به لام روخساری شتیکی تری دهرکاند، زور جینی لئ ورد بوونه وه یه ژنیک به به رچاوی هه زاران حه رام و نامه حه رمه وه به سه رو ملی رووت له مال بیته دهرئ! تامه زرو و چاوچنوک و ناسیاو و نه ناسراوی تینیدا بی. شه رمی فره ی له پیر و ته مه نداران بوو نه ک کورپه جحیل و گه نجان. ئه وانه شه بجیتی خویی. ده بوو ئه و کوته په رویه ی دابووی به سه ریدا لایبه ریت و کلاوی فره نگي، له به ر شه رم وه یای خوی دهسمالیکي تیوه پیچابوو دابووی به میران بؤی هه لبرگی، ده بوو بیکاته سه ری، ئیستا ئه مه هوما بوو، ئه شبیا قول ده قولی میرده که ی بنی و له کور و مه جلیسی پیاواندا به شداری بکا؛ ئه وا ئه مرؤکه مانگ له په رده دهرهاتو و ئه ویش به مرادی گه یشت، خو ئه گه ر سالیک له مه وه به ر ئه م دابه نوویه داکه وتبا و بالی به سه ر ولاتا بکیشایه، ئیستا ئه و له باتی سه ی میرانی پیر و ریش چه رموو دهستی دهخته نیو دهستی پیاویکه وه که ته نیا سالیک و دوان له خوی به ته مه ن تر بایه، ئه م شنه یه ی که تازه هه لی کردبوو له به ر ژه ونده ی ئافره تاندا بوو تاکوو چیتر له ژیر سیبه ری عابا و په چه و ئاینیدا نه چه وسینه وه و زینده به چال نه کرین. که وایی هه ر ئاقلیک ده زانی وختی ئه سپه شی له ته ویله دیننه دهرئ و زینی له پشت ده که ن و لغاوی له دم دهگوتن بیگومان سه فه ریک له پیش دایه و ئیتر ئوغر به خیر بی، هوما یه کی کال فام و له ژیر په رده دا قه تیس ماو، نه ههستی به هیچ ده کرد و نه ده زانی ئه سپه شی به ره و کوی تاو دهرئ، وهختی له پیش میرانه وه چوونه هؤلی کوبوونه وه ی شارهداری و دهورگیزانی

کۆر، واتە جەنابی شارەدار و خانمە بالا بەرزەیی هاتنە پیشوازییان و لە جیگای تاییبەت دایاننان، دلەکوته و هەیه جانیکی غەریب هەناوی هوما ی داگیر کرد، پێگەیی داها توو، بە بروای ئەو پەرینەو ه بوو لە هیلی سووری سنوور و بەرامبەری مافی ژن لەگەڵ پیاواندا، کۆر و مەجلیسە کە ئەو ترسەیی نەبوو کەوا ئەو دلی دەهەژا، ساکار بەرپیو هچوو، هۆلی بەرینی شارەداری لە گەمییە باو ه نۆح دەچوو، جیوت جیوت پەر بوو لە نێر و میو، هەرکەسە و بە رەنگو دەنگیکەو، جلوبەرگ و جوانکاری ژنان بە گشتی و تەنانەت خیزانی شارەدار مایە پیکەنین بوو، کەسیک نەبوو لەویدا جوانتر بخوازی و نێرەییان بە یەکدی نەدەبرد. هەر نەبی وا لە رووالەتیاندا دەر دەکەوت، دەستە یەکی کەم بە فکریکی دیکەو دەژیان و ئەوانی تر بەم جلوبەرگەو لە ئالۆش و پەریشانیدا بوون. خۆ ئەگەر بزانی ئەو کۆرە کە کو توو پەر پیک هاتبوو، لە نوینە رانی سینف و پیشەییەکان هەمەجۆرە ی شار، ئەوکاتی ناو ه پۆکی باسە کە مان بۆ دەر دەکەوی، دووای تەواو بوون و کۆتابی هاتنی کۆر و باسە کە و هاتنە دەر یی حەشامات و بلاو بوونە وەیان بە گۆرە پانی شارەداریا، لە راست و چەپ لە بەر تەماشای و چاوە نزیان دەر زیت هەلاویشتبا، وەعەرز ی نەدەکەوت، وەختی میران و هوما گە یشتنەو ه بەر دەرگای خویان، رۆژ پەریبوو تاریکی بالی بەسەر شار کیشابوو، لە بەختی رەشی ئاسکە مەهەدی لەگەڵ دایکی بۆ تەماشای چووبوونە گۆرە پانی شارەداری و لە کاتژمێر سیو ه ون ببوو، هاوسا گەلی میران لە ورد و درشت هەریە کەو بە لایە کدا بۆ دۆزینەو ه ی وەخۆ کەوتبوون، وایان دەزانی لەو قەرەباغیەدا خوانە خواستە ماشین لێی داو ه و یان بە لایەکی بەسەر هاتو ه، ئەوانە ی لە مالی بوون بە پەرۆشەو ه دەر گریان، ئاسکە وەک شیت و ماران گەستە جینگلی دەدا و هەل دەچۆقا، سە ی میران تاوانی خستە ئەستوی ئاسکە و وەک یەخسیری دەست کەوتی پەلاماری بۆ دەبرد تا کوو بە شەق و پیلە قە تیی بەر یی. خاتوو خورشید خۆی خستە نیوانەو ه و خۆی وەسەر کیشا، لەو بگرەو بەر دە یەدا تە قە یان لە دەرگا هینا و پۆلیسیک دەستی مندالە ی بە دەستەو ه وەژوور کەوتن، هەوری پەژارە رەوی و چرۆی شادی و پیکەنین ترووکا، سە ی میران دەست خۆشانە ی دا بە پاسە وان و بە حورمەتەو ه بەر یی کرد. هەرچەندە مندالە ناوی خۆی و بابی و نازناوی بنەمالە ی دەزانی و تەنانەت کار و پیشە ی باو کیشی، وەختی لە شارەوانی لێی دە پرسن کۆری کینی، دەنگ نا کات و هیچ نالی، لەوکاتەدا، دەر ویش، کریکارە کە ی جارانی بابی، دە ی بینی و دە ی ناسیتەو ه بەچکە ی کینی.

سە ی میران لەو رۆژەو ه بەو نەزمە نوینیەو ه چووبوو ه دەر ی، وەک ئەو ه ی بە بەرچاوی عالی مەو ه کاریکی دزیوی کردی بە ماو ه ی چەند رۆژیک لە رووی هەلنە هات لە مال سەر وەدەر بنی. هیندە

میثکی ئالۆز و فکری بلاو بوو ههزی به ههسانهوه و پشودانیکی چه ند پوژه دهکرد. زۆر کهس له لات و لووت و ههلهو ههرزه و بهرهللای کووچه و کولان ئهوروژه قسهیان بۆ ریکخستبوو به ناشیرینی ناویان هینابوو، ئهم قسه و قسهلۆکانه‌ی بیستهوه، دوو پوژ دواتر له هه‌مباری ئه‌زراق و که‌لوپه‌لی نانه‌وایان، کابرایه‌کی دل‌په‌ش و نه‌حاواوه، پازی نه‌بوو به دابه‌ش‌کردن و راگه‌یشتن به نانه‌وایان و ئاشه‌وانان، داخی که‌سیکی تری له‌سه‌ر ئه‌و به‌تال کرد و گوئی:

بێ‌دینی و گزی و فزی که‌م بوو، قوون‌پووت کردنی‌شی هاته‌سه‌ری ، یان بچۆ ژنی جوان و جحیل بینه، یان بمره و گۆر‌به‌گۆر به‌بۆخت!

ئهم قسه‌یه هه‌رچه‌نده له زاری که‌سیکه‌وه ده‌هاته ده‌ری کینه‌و کونه‌رقی له دلدا بوو، به‌لام ته‌وس و توانج بوو بۆ په‌وتی تازه و ئیسلاحت و ئه‌م هه‌نگاوانه‌ی حکومه‌ت له‌مه‌ر کرانه‌وه‌ی ئه‌م په‌نجه‌ریه به‌ره‌و پووی دنیای تازه، ئه‌و ده‌ستووران‌ه‌ی له سه‌ره‌وه په‌وانه ده‌کران و کاربه‌ده‌ستان و ده‌سه‌لاتدارانی سپا رایان‌ده‌گه‌یاند و به‌سه‌ر خه‌لکیان داده‌په‌ساند. ببووه هۆی سل‌کردن و دووره‌په‌ریزی ئه‌م‌وه‌و. نه‌خشی خه‌لک و ده‌نگ و پینداچوونه‌وه‌یان سه‌بارت به‌ بریاردان له‌سه‌ر نه‌وتی ئێران، خه‌رج کردنی به‌لاش و کۆر و کۆبوونه‌وه‌ی خۆرای‌بابی و بێ‌ناوه‌رۆک و چاوبه‌ستانه و ته‌نانه‌ت کارگه‌لی وه‌ک بیناسازی و هینلی شه‌مه‌نده‌فه‌ر و زۆر توپه‌هاتی دیکه‌ش ته‌نیا و ته‌نیا سینه‌ری هه‌وری نه‌زۆک بوون. هه‌یجی ئه‌مانه بۆ ئه‌م خه‌لکه هه‌ژاره نه‌ده‌بوونه نان و ژیان و شه‌رافه‌ت، خه‌لک ده‌یان‌وت، حکومه‌ت به‌بێ ئیزنی ئینگلیز قامک له ئاو نانێ هه‌موو هه‌نگاویکی له به‌رژه‌وه‌ندی ئه‌وان و به‌ دژی کۆمه‌لگای ئێران ته‌واو ده‌بێ، خۆ ئه‌گه‌ر له‌م ئیوه‌دا چاکسازی و دابه‌ش‌کردنیک هاته‌بایه‌ته ئاراهه، هه‌ر به‌م ورده فه‌رمایشتانه به‌رپه‌رچ ده‌درایه‌وه، مه‌سه‌له‌ی گۆرینی کلاو و په‌شه‌کووژی مزگه‌وتی گه‌وه‌رشاد، بۆ جاریکی تر تازه بوونه‌وه‌ی پووداوی که‌ربه‌لا بوو به‌ به‌رچاوی خه‌لکه‌وه، هه‌شتا زۆری پینده‌ویست له پیش‌چاوی خه‌لک بزر بیت و له بیر بچیته‌وه، لادانی له‌چکه و لابردنی چارشێو شتیکی له‌وه که‌متر نه‌بوو، که‌س هه‌ز ناکا به‌ زه‌بری دار بێی به‌ یار، یان هۆگری په‌یدا بکا.

له دوای کۆبوونه‌وه‌ی شاره‌داری، ژنی ده‌روجیران و دوور و نزیک و بۆره‌خزمانی میران سه‌راوی چاویکیان لیبوووه دوو چاو به‌ مه‌به‌ستیکی تره‌وه سه‌یری هومایان ده‌کرد، وه‌ک ئه‌وه‌ی شتیکی سه‌یر و سه‌مه‌ریان له‌ودا ده‌بینی و له خه‌لکا نه‌بوو، به‌ لابیژی و پاشمله ته‌وسیان فریاده‌دا و ده‌یان‌وت:

- له میژ بوو ئه‌وه‌ی ده‌ویست و به‌م ئاواته‌وه بوو. ئه‌وه به‌ مرادی خوی گه‌یشت، جاران به‌ ده‌سمال

و چارشینوهه

نه‌ده‌که‌وته‌وه مالی نه‌خوازه ئیستاکه‌ه پروبه‌ند و چادر باوی نه‌ماوه و به‌ری لی‌به‌رله‌لا بووه.

به‌لام به‌ پینچه‌وانه‌ی ئه‌م نییه‌ت و فکرۆکاڤه، هوما له‌وه‌به‌دواوه خانمی خانمان و ته‌نانه‌ت قورس و سه‌نگین بوو، زۆر که‌م له‌ مال ده‌هاته‌ه درئ، وه‌ختیکیش به‌ بۆنه‌ی کاریک ده‌رده‌که‌وت نیوه‌ینه‌دی جاران به‌ ده‌وری خویدا نه‌ده‌هات، مه‌گه‌ر بۆ شوینی تاییه‌ت ئه‌گینا به‌ وینه‌ی ئاسکه‌ سنگ و به‌رۆی خوی به‌ خشل و زه‌مبه‌ر نه‌ده‌پازانده‌وه، هه‌ر له‌وه‌ده‌چوو وه‌ک جاری جاران هه‌زی له‌م شتانه‌ نه‌ماوو، هه‌ر له‌وه‌گه‌که‌ی خویان به‌رگ‌دروویه‌کی تازه‌ی په‌یدا کردبوو. جل‌وبه‌رگی خوی به‌و خه‌یاته‌ ده‌دووری و پینه‌و په‌رۆی ده‌برده‌ لای ئه‌وه‌و. ئه‌و پۆژانه‌ی می‌رده‌که‌ی له‌ مال نه‌ده‌بوو ده‌چوو له‌ لای ئه‌و وه‌ستایه‌ و وه‌رزه‌ی خوی له‌وه‌ی ده‌رده‌کرد. له‌ ده‌روه‌ی مال و کۆلان و بازار، شوپرشیکی سه‌یر له‌ دژی په‌چه و له‌چکه و چارشینو ده‌ستی پێ‌کردبوو ته‌نانه‌ت رانک‌وچۆخه و په‌سته‌ک و پشتین قه‌ده‌غه‌ کرابوو، ژن مافی ئه‌وه‌ی لی‌ زه‌وت کرا پوخسار و مووی سه‌ری به‌ په‌چکه‌ په‌رۆیه‌ک وه‌شاری و نه‌ریتی سه‌هرانشینانی عه‌ره‌به‌ستان ره‌چاو بکات، پاسه‌وان و پۆلیسیش گالۆک به‌ده‌ست چوار چاو له‌ هه‌موو لایه‌ک چاوه‌دیزی خه‌لکیان ده‌کرد، به‌تاییه‌ت ژنان چارشینو و ده‌سمالیان له‌ سه‌ر ئافره‌تان داده‌مالی و بۆ ئه‌وان توفیری نه‌ده‌کرد جوان و جحیله‌ یان سه‌رسپی، شاره‌وانی بۆ ئه‌تک‌کردن و دزیو نیشان‌دانی چارشینوپۆشان ده‌ستووری دابوو به‌ جنده و داوین‌ته‌ران به‌ چارشینوی ره‌شه‌وه‌ بینه‌ شه‌قام و بازار، حکومه‌ت که‌ نه‌یده‌ویست یان نه‌یده‌زانی ریگه‌ چاره‌ی باشتر بگریته‌به‌ر بۆ قینات پێ‌کردنی ئه‌و خه‌لکه‌ تاکوو له‌گه‌ل بارو‌دوخی تازه‌باو رابین، به‌ ناچاری کوته‌کی هه‌لده‌گرت و ملی‌ده‌نا له‌ ئازاردانی کۆمه‌لگا، وه‌ک ئه‌وه‌ وابوو که‌ ده‌لێن چاکی مه‌که‌ با خراپ نه‌بێ، ئیتر به‌ ماوه‌ی یه‌ک‌دوو مانگ ترس و خه‌فته‌ که‌م بۆوه و کزه‌ی زیرانه‌که‌ نیشه‌ته‌وه، ئه‌و که‌سانه‌ی پینیان‌وابوو که‌ ژن به‌ په‌چه و چارشینوهه سه‌نگینه و حورمه‌تی هه‌یه، ورده‌ ورده‌ له‌ باوه‌ری چه‌وتی خویان پاش‌گه‌ز بوونه‌وه و زانیان به‌ هه‌له‌دا چوون. دوا‌ی ئه‌وه‌ی په‌چه و چارشینو کۆ کرایه‌وه و له‌ کۆلی لۆک و مالۆکیان‌نا و په‌وانه‌ی عه‌ره‌به‌ستان کرایه‌وه، مۆدی‌ل و دابی نوێ سه‌ری هه‌لدا و کاروباری خه‌یات و به‌رگ‌ دوورین وه‌ک شیر هه‌لچوو ئه‌وانیش نانیان که‌وته‌ پۆنه‌وه، ئه‌وه‌ی ته‌قه‌ل و دوورمان و ته‌ریبی ده‌زانی تابلۆیه‌کی کرد به‌ نیوچاوانی کووچه و کۆلان و به‌رۆکی شه‌قامه‌کاندا، له‌ هه‌رچه‌شنه و مۆده‌یه‌ک

جلوبه‌رگیان دهخسته بازاره‌وه، شه‌ویک هوما کراسه به‌هارییه‌که‌ی له خه‌یاتی وه‌رگرت‌ه‌وه، هر ئه‌م قسه‌یه دووباره بۆوه، سه‌ی‌میران گوتی:

- ئیتر ئه‌مرۆ موسا چۆته سه‌ر کیوی توور بۆ جوانی جلوبه‌رگی ژنان پاراوه‌ته‌وه، تازه ئه‌و رۆژگاره نه‌ما که دابنیشی به‌لای پینه و په‌رۆ دوورمانی کولونجه کۆنه‌وه، ئیستا ئه‌گه‌ر ئافره‌تیک به‌ دابی نوی پرسی هه‌له‌ناچای و جلی جوان نه‌پۆشی ده‌بی سه‌ر بگری له هه‌ش و له سووچی مال کوشمه بکا!

هوما ئه‌م قسانه‌ی به‌ دل بوو گوتی:

- ئه‌وروکه له کن مه‌رزیه‌خاتوون به‌رگدروو بووم، ئه‌م کراسه‌ی منی به‌م گشته مۆده‌وه به‌ دوو سه‌عات بری و دووری به‌ هۆی ئه‌وه‌ی هه‌میشه مشتته‌ری ئه‌وم به‌ پازده قران رازی بوو. کراسی ساده‌ی دوو قران گران کردوه، خۆ ئه‌گه‌ر زۆریشی تاریف نه‌که‌ین هیشتا رۆژی سی تمه‌ن پاره ده‌باته‌وه بۆ مالی. ئه‌مه‌ش حه‌ق‌ده‌ستیکه نوقره و کچه‌که‌ی به‌ حه‌وتوویه‌ک له کلاش‌چنین وه‌ده‌ستیان ناکه‌وی، خۆشه‌ویسته‌که‌م ئیزم بده‌ری با بچم فی‌ری به‌رگ‌دوورین بم؟

سه‌ی‌میران زۆری هه‌میته به‌م چه‌ند که‌لیمه‌ی ئاخری هوما نه‌دا بۆ ده‌نگی نه‌کرد، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هوما قسه‌که‌ی دووباره کرده‌وه و گوتی:

- هر ئه‌مه‌ت مابوو بچی فی‌ری ته‌قه‌ل و دروومان بی؟ هه‌سته با شیوه‌که‌مان بخوین له برسان باویشکم دی، بانگی گلاره‌م بۆ بکه با بیته ئه‌و شتانه‌ی پێی‌ده‌لیم له ده‌فته‌ره‌که‌دا بیاننوسی. کیفه چه‌رمه‌که‌ی له گیرفانی هیناده‌ری و به‌ زه‌ین و تیروانینیکی ورده‌وه که‌وته سیایی گرتن و ریکوپییک کردنی یادداشت و پسۆله و فاکتوری گه‌نم و جۆ، وه‌بیری هاته‌وه ده‌بوو چ حیسانیک له ده‌فته‌ردا بنووسی و به‌لای خۆیه‌وه گلی بداته‌وه:

- ره‌جه‌بی ئاشه‌وان پینچ تمه‌ن جومعه‌انه، سی تمه‌ن له‌ولا که‌می هیناوه، بۆ حه‌واله‌ی ره‌حمان کۆلبر، له‌ویش پازده قران، بابه‌تی دوو خه‌روار گه‌نمی ده‌وله‌تی نه‌غدالی، په‌نجا تمه‌ن قه‌رزداره.

وه‌بیری هاته‌وه ئه‌وه چوار رۆژه کریکاریکی تازه هاتۆته دووکان و ناوی نه‌چۆته پیزی ئه‌وانی تره‌وه بۆ ئه‌و کارانه به‌ فره‌می میرزایه‌کی خۆی نه‌بوو، تاکوو سیایی حیساناتی بۆ بگری و کاره‌کانی بۆ ریکوپییک بکا. باش‌بوو جاروباره میرزا نه‌بی یارمه‌تی ده‌دا، ئه‌گه‌ر ئه‌ویش له هه‌ویله‌دا نه‌بوايه په‌نای بۆ کچه‌که‌ی ده‌برد و ده‌نا هه‌رکه‌سینک که‌چه سه‌وادیکی هه‌بوايه په‌نای بۆ ده‌برد و

کارسازی خوی دهکرد. به لآم هوما، ههروهک هیچی نهژنهوتبی و ابووا! بوخوی چۆنی لیکدابۆوه ناوای به مینشکدا هات و گوتی:

- مەرزیه دهلی له لای ژنیک به ناوی شازن که له کولانی خانهقا دووکانی بهرگدوورینی ههیه ئەم کاره فیز بووه، زهمانی کچینی سی سال له بهر دهستیدا بووه ئەو کاره، ئیستا هههرچهنده میزدی نییه خوی و دایکی و مندالیک بهخو دهکا، خوی ئاغا و کوخای خویتی و بهرمتهتی هیچ پیاویک نییه و گوزهرانی زۆر باشه.

بریا من وهک قامکه تیتولهی ئەو دهبووم، بمتوانیایه لهسهه پنی خۆم رابوهستم. من نازانم چۆنه خوا دهستهیهک دهکاته ژن و تاقمیکیش دهکا به پیاو. ئاخۆم تاوانی من چبوو به میوینهی دروست کردم تاکوو پوژ تاکی ئیوارئ چاوم له دەم و دهستووری تو بی؟ ههموو ئیزن و ئیختیارم له دهستی تودا بی و چارهنووسم به تۆوه بهسترا بی؟ تو چی باشت بو خوا کرد و من نه مکرده؟ ئیوهی پیاو ئەگهه بتانهوئ دهتوانن به بیژن گوزهران بکهن و بژین، بهلام ئیمهی ئافرهت بۆمان ناگونجی و نالوی، ژیا نی ئیمه به ئیوهه بهستراوه ده بی لارهمل و بهردهستی ئیوه بین.

سهه میران بزه لیوی ترووکاند و کهیفی بهم قسهیه کرد، به رووخوشییهوه گوتی:

- بهو هۆیهی ژن به پیاوهوه تهواوه، له بهرژهوهندی ئەودایه بهمچهشنه وهمینئ، دیاره له پهرتوکی ئاسمانیدا هاتووه که ده بی ئافرهت گوی رابه لی پیاو و له ئەمرونیای ئەودا بی، پیاو خاوهندی بچوکی ژنه لهسهه زهوی، کردگاری عالم هیچ کریکی به بی هۆ ساز نه کردووه و وای به باش زانیوه، مشکئ بالدارئ بۆیه دروست کردووه، چو گیانله بهری ئەم حهوش و حهساره راو بکا، ههه ئەوهندهی تهشقی عهرز و ئاسمان شکا، زیندهوار ده بوژینهوه و به ئەمری یهزدان ههه بوونه وهریک دریزه به ژیا نی خویده دا، ئەگهه رچی ده بیژن شه مشه مه کویره و کو، سازکراوی دهستی عیسان، لهم دنیا به بی بهش له رزقن، بهلام من باوهه پم بهم رهوايه ته نییه. لهسهه گوی زهوی هیچ زیندهواریک بی بژیو ناژی. چ گیاندار و بی گیانیک نییه ئەرک و فه رمانیکی له ئەستو نه بی. ئەشئ ئەمهش بزانی هیچ کهس بۆی نییه و ناتوانی رهخنه له کاری خوا بگری. زۆر جار ئەم وتهیه م به تو گوتووه، ژنیکئ موسلمان ئەگهه نویژ و پوژووی تهواو نه بی بهو مه رجهی میزد لئی رازی بی دهچیته بهههشت. ئافرهتیک به بی په زامهندی میزد و خاوهنی له ده رگای مالی بچیته ده ری، له گهه ههه ههنگاویکیا ده رگایه کی دۆزهخی به روودا ده کریتهوه، ئەمهش فه رمووده ی ره سوولی خودایه.

- ئۆي پياوۋەكە، ديسان لېمبويى بە مەلای سەر مېنبەر! تۆ ئەمشەو گەرەكتە وانەى مەزەب و ئايىنم پىنلېنى؟ لە من كەرتەر مورىدەت دەست ناكەوئى؛ جا بۇ ئەو دۆزەخەى تۆ باسى دەكەى چەند دەرگای تىدایە؟ ئەو گرىمان وەك تۆ دەللى وایە، وەلامى پرسىيارەكەى من بدەو، دەموئى بچم فىرى خەياتى و بەرگدوورین بىم. ئاخۆم تۆ پازى؟ یان دەتەوئى سەت دەرگای دیکەم بە روودا بکەیتەو؟ تەنیا و بىھاو دەم لەم مالدە پوژ تاكى ئیوارى جارز دەبىم، حەز دەكەم فىرى ئیش و كارىك بىم لە ژياندا بەكارم بى، ئەگەر منیش وەك ئەو مەرزىيە خانمە تەقەل و دوورمانىك فىر بىم ئەوكتاى پىنتەلېم ژنىش دەتوانى لەسەر پىنى خۆى راوہستى و لە بەرامبەر پیاوۋا، كەم نەهینى، ژن و پیاو ھەرەك دەستى راست و چەپى يەكدى وان، بە ھەركامىكىان زۆرتەر كار بکەى ئەوہیان بەھىزتر و لەكار دەرھاتووترە، ئاگات لە دايكى حسین گولزار بوو، مندالەكەى ھەر بە شلكى نایە بەرزەحمەت و كۆپرەوہرى، وەختىكىش بوو بە پالەوان كەس نەیتوانى پشتى لە زەوى بد.

- تۆ ناتوانى فىرى خەياتى ببى، ھوما، لەو ماوہىدە تۆم باش ناسىو، وازى وازى و ھەرتاوہى دلت شتىك دەخوازى، خۆ من گولى بەخىل نىم بۇ حەز ناكەم تۆ ببى بە خەيات.

- نا، پياوۋەكەگيان، من دەزانم تۆ ئەو ئىجازەيە بە من نادەى. دەتەوئى تكاو داواكارىم بدەى بە عەرزدا، ئىستا من بە دل حەزم لەو كارەيە، بۇ تۆ فەرقى چىيە، منیش وەك گلارە حەساو بکە، وابدانە منیش قوتابىم. بۇچى پىت عەيبە با من فىرى كار و ھونەرىك بىم، پىت وایە وەستا مەرزىيە و ئەوانى تر لە زگى دايكىاندا ئەو كارەيان زانىو؟ پوژئ ئەم گشتە داھاتەيان ھەيە، يانى تۆ حەزت لە پوول و پارە نىيە؟ چەبى ئىمەش لە چەند لاوہ داھاتمان ھەبى و ژيانىكى شاھانە؟ ھەر نەبى وەختى من فىرى ئەو شوغلە بىم، ئەوسا پارەى دوورىنى جلوبەرگى خۆمان نادەين بە بەرگدرووى دەرەو، ھەر ئەو مەرزىيەى من باسى دەكەم پوژانە لە سى تمەن كەمتر پازى نابى بچىتەوہ بۇ مالى، بۇئەوہى مشتەرى لە خۆى كۆ بكتەوہ و كەمتر خۆى برەنجىنى وەك شاژن شاگرد وەردەگرى، ئەمە فكرىكى باشە رووى تىكردووم. ھەم سەرەوتە و ھەم سەفا، لەولاشەوہ بۇ فىركردنى بەردەستەكانى مانگانەيان لى وەردەگرى و فىرىشىان دەكا، تەقەل و تەرىب و سەردوورى و دووگمەلینان و زۆر كارى تریان دەداتە دەست. ئەمانەش گشتى لە بەرژوہەندى خۇدایە، ئىتر بۇ نەيكا؟ سەرەپاى ئەوہى ھەموو منەتى ھەلدەگرن، پياوۋەكەگيان خەلك بەمچەشەنە دەرگای داھاتى بە رووى خۇيدا كرىتەوہ، لەسەر پىشنىارى خۆى ئەگەر من يەكەم شاگردى ئەو بىم مانگانەم لى وەرناگرى. ئەگەر بىمەوئى بچمە سەر ئەو كارە ئىتر بۇ نەچمە بەردەستى مامۇستا شاژن، بۇ شاگردى شاگردەكەى ئەو بکەم؟

- توزیک پشووت له سه رخو بی، ئەو مەرزییەیی تو باسی دەکەیی خۆیندەواری هەیه یان نییەتی؟
 - وەک مەعلوومە یەکدوو کلاسی خۆیندوو، تو مەبەستت لەم پرسیارە چییە؟ پێتوا یە کەسێک
 خۆیندەواری نەبی فیری بەرگدوورین نابێ؟ وایزەم پێویست ناکا، من هەر لە ئەلحانەو دەتوانم
 سانت مێتر وەخوینم، کاریکی هاسانە، تەنیا نووسینەکەیی خۆیندەواری دەوی، ئەمیش بۆرە سهوادیک،
 هەر ئەوئەندەیی بتوانی تاکوو ژمارە سەت بنووسی بەسە، قەزات لە گیانم، بۆ بە من دەلێی سەر سەری
 وازی وازی، بەلام من ئەو هەوتە یەکە خۆم بۆ ئەم ئیشە نامادە دەکەم، قەول وایە گلارە و بارام
 فیری نووسینی ژمارەم بکەن. تاکوو ئیستاش فیری خۆیندەو و نووسینی چەندین ژمارە بووم،
 تەماشام بکە، ژمارە یەک بەم چەشنە، (قامکی ئیشارەیی بەرز کردووە). ئەگەر خالیکی لە پال دانئیی
 لە شانێ راست نەک چەپ دەبیتە دە، رەقەمی پینچ وەک گوێز خەرە، حەوت رووی لە سەرییە و
 هەشت سەرەو خوارە، من کوێرزەین نیم، زۆر زوو شت فیر دەبم.

- رەنگە بە مندالی زۆرت میوژە رەشە خواردیی، زۆر باشە، خوابکا وەک تو دەلێی وایی، بتوانی
 ببی بە شتیکی، خۆ من بەخیل نیم گەشە و نەشەیی تۆم دەوی، بەلام لەو دەترسم بەیانی بیژی
 دەمەوی بچم بۆ قوتابخانە. یان گرنەم لیبگری ماکیئەیی بەرگدوورینت لیمبوو.

سەیی میران تەواو نەرم ببوو هوما وەختی زانی میران مەرزەم بوو، گۆلی روخساری گەشایەو
 وەک مندالی پێرەو کە خۆی دەنامیزی هاویشت و چوو سەرکۆشی دانیشت، بۆئەوێ سپاسی بکا و
 وەلامی چاکەیی بداتەو دەستی لە ئەستۆیی کرد و تیر ماچی کرد:

- نا، پیاوئەگیان، دلنیا بە وا نابم، ژنی تو تازە ئەم هەوایی بەسەر چوو و لەوێ رابردوو.
 ئەگەر بەتەمای مەدرەسە بیت رێگەیی نادەن، لەبەر ئەوێ مالا و میزدی هەیه، تو ئیزنی ئەووم بدەری
 با بچم فیری خەیاتی بچم، زۆریش سپاست دەکەم، هیچی دیکەم ناوی، رۆژیکیش وەستایەکی قابیل
 لی دەرهات، ئەو چاکە و پیاوئەییەیی تو قەرەبوو دەکەمەو.
 - سەیی میران قاقا پێکەنی:

- بە چاک وەلامی چاکەم ئەدەیتەو یان بە خراپ؟

- ئەیهەرۆ، جا بۆچی بە خراپ؟! بە چاکە، کار دەکەم و پارە پەیدا دەکەم و نەخت و پوخت دەیکەم
 مشتیی تۆو، یانی لیم رانابینی؟ بەم گەفت و کەلامەو، کلکەوانەیی قامکی دەستی چەپی سەیی میرانی بە
 فکر و خەیاڵەو سووران، بە دلنیا ییەو و بە رۆحیکی ژنانەو گوتی:

- ئەمشەو چ شەویكە، قەولت دەدەمى بە پوول داتپۆشم، بەلئىنت دەدەمى كارىك بكمە حەجەت لى بكمە وئ.

سەىمىران بە بىستى ئەم گەت و ئارەزووانە قاقاى كىشا:

ئەمە چىرۆكى ئەم وشترەيە قورپاوى و خۇلاوى ھاتبۇوۋە گوندى و دەيگوت لە گەرماوۋە ھاتووم، تۆ ھەبلەخەرجىم پىمەكە و سەفەرى حەجەم چاوى تۆ خۆش، ھەى، ھەى و اجبالھەج، و اجبالھەج!
- چىوۋە، ئەم ھەى ھەيەت لە چىيە؟ بۆ سەرت رادەوھىيىنى؟ يانى پىتۋانىيە لە داھاتوودا لەوھى كە ھەين ژيانمان باشتەرنى؟ يانى پىتۋاويە مەن قەسەى خۇرايى دەكەم؟

- نا، نا، قەت وانىيە، قەسەكانى تۆ نىشانەى دلپاكى و ھىواو فەكرى مندالانەى تۆ دەردەخات. با ئەمەشت پىيلىم، رابردو بۆ مەن بەتالە و داھاتووش پروت دەبىنم. ھەرۋەك رۆژىك بۆ خۆت ئامازتە پى كەرد، نان ئەم نانەيە ئەمپرۆكە لە خوانە. ھەتا ئەورۆژەى مەن و تۆ پىكەوۋە دەژىن، ئەمە بىر و بىرۋاى مەن، ئەگەر قەسەى راست لە مەن دەبىستى، دەبى بلىم بەم دەمى پىرىيە چ ئاوات و ئارەزوويەكم ھەيە؟ ھىچ! ژيانى خاس و خراب زوو يان درەنگ كوتايى دىت، ناشى خەمى سەبەى لە كۆل بىنن با ۋەك خەيام بىر بكمەيەوۋە، بەلام خەيامىك كە ئەو دىنيا و بەھەشت و دۆزخە رەت نەكاتەوۋە، زىندووبوۋەوۋە و ئەو دىنيا بە حەق بزانى و لە خواپەرەستى كالا نەبى، لەبىرەمە جارىك خەونىكم بىنى، ھەر ئىستاكە بىرم لىدەكردوۋە، شەويك لەوشەوانە بوو تازە توم ھىتابوو. نا، لە ھەولى ئەوۋدا بووم لەگەل تۆ زەماوۋەند بكمە، ئاى، بمبورو ھەلەم كەرد، تۆ لىرە بوويى بەلام مارەم نەكردبووى، خەونىكى سەير بوو باوەر ناكەم قەت لە بىرم بچىتەوۋە، ھەرۋەك لە بەخەبەرىدا دىتتىم، زورى كار تى كەردم. مەبەستم لە قەسەكەى تويە كە دەلىلى كارىك دەكەم حەجەت بكمەوۋىتەسەر، چوومە لاي مەلا مەمەد، بۆ لىكدانەوۋەى خەونەكە، بزەنم دەبم بە حاجى، سەرۋەت و سامانىكى زۆرم دەبى، ئىتەر چۆن و كەى؟ ئەوۋە با بىننى، رەنگە دوۋاى خۆم بى.

ھوما گوتى: ئەيەرۆ ئەمە چ قەسەيەكە، خوا ئەم رۆژەم نىشان نەدا! نىش لەتەك قەسەكەى تۆدا ھەم، ئەگەر لە ژياندا مەبەست ئەشقە، پارە بىمانايە!

سەىمىران بۇئەوۋەى جگەرەيەك دابگىرسىننى دەستى ھوماى لە مىلى كەردوۋە، لەوۋدختەوۋە لەسەر كۆشى رۆنىشتىبوو، ھەولى ئەوۋەى بوو ھەرچۆنىك بىن كارىك بكا قەسەكە لە بىر ھوما بەرىتەوۋە ھوما لەسەر رانى ھەستا و شان بە شانى لەسەر قالىيەكە دانىشت ۋەك بلىنى سەرمایەتى شانى لە شانى توند كەرد، بە خۆشحالىيەوۋە گوتى شل كەرد بۆ گىرەنەوۋەى خەونەكەى يان قەسە و باسكىكى تر. مىران

مژیکى باشى له جگه ره که دا، وادياربوو خه ونه کهى دههاته وه به رزه ينى، نه ختوکه يه يک مات بو، به مشيوه يه دستى پي کرد:

- له شوينيکدا بووين هر له مرقه دى ئيمام رها دهچوو، گومبه زى و باغ و باغات، فيکه و جريوه ي په له وهرانى به هه شتى دههات به سهر لک و په لى دار و درهخته وه، باش له بيرم نييه کئ و کئ بووين. ئه وهنده ده زانم باوکى، رحمه تيم له گه لدا بوو. بي ئه وهى له بزمان له له بزى يه کدى بگه رى، مردوو بيته خه ونت خراپ نييه، پارچه ي ئيحراميان دابوو به سهر شاندا هه ريه که به رهنگيک، وه کوو حاجيان له ميئا دين و دهچن.

سه ي ميران به دوو چاوى پر له هه سره ته وه له هوما رام، ئه ويش به له رز و تايه که وه، زورت پالى دا به پالييه وه و گو تى:

وهى به خوا من ده ترسم! له کوئى، له هه وش و هه سارى هه رم خوت ده لاواندا؟ پارچه ي رهنگا ورهنگت دابوو به سهر شاندا؟ پارچه ي ئيحرام خو رهنگى سپييه.

به لئى هر له وه هه وش و هه ساره دا، برج و مناره کانيشى جوان دياربوون. من باوه روم وايه خه ون به شيکه له راسته قينه هر ئه وهى له به خه به ريدا به دل وه هه زى ليده کهى به خه ونيش ده ي بىنى. ئه وانه شتيکن به قسمه تى ئه نييا و ئه وليا ده بن. رۆژيک له پيش ئه م خه ونه دا، خه ريکى هه لواسيني تابلوى دووکان بووم له گه ل پاسه وانىک سه رو کلاومان تيک چوو، قسه مان له يه که هه لبه زيبه وه، ده مه قاله که وه نيوانمان کيشه ي له سهر ئه وه بوو، بوچى وشه ي سه يد له سهر تابلوکته لانا به رى، ئه وه له قه ب و نيشانه و پيوست به نووسين ناکا، ئه ويش به چ زمانىک، هه روه که نه زانى من کيم و له گه ل شوانىک قسه بکا. ئيستا ئه وه به جئى خوى، با بيينه وه سه ر باسه کهى خو مان، وه ختى ته ماشام کرد نه مرقه د ماوه و نه برج و مناره، ته نيا و بيکه س له ده شت و چولک ئه وهنده ي چاوه ته ر ده کا رمل و کاتور ويل و سه رليشيو، غه ريب و ئاراگيل ده سوورپيمه وه، نه فرنده يه که هه س نه درنده يه که، هر له وه خه ون و خه ياله دا هه ستم به وه کرد ئه مه ي من ده بيينم خه ونه و دوور له راستييه، ئه وهنده ترساو و په ريشان بووم، وامده زانى عيزرائيل له به رده مدايه، له ده روونه وه هه ستم به وه ده کرد که تاکوو ئاخري ته مه نم هه روا ليزه گيروده بم و خلاسيم نايه. له م خه ونه دا ئاوا خو م ده واند: ئيزه سه حراى مه حشه ره، تاکه چرکه يه کى به هه زار ساله، ئه م لم و خيزه گه رمه ش تاوانه کانت نيشان ده دا، يانى تولم ليده کاته وه - هه رچه نده ده زانم تاکوو ئيستا ميرووله يه کم ئازار نه داوه، به لئى، له پر له دووره وه

چاوم لیبوو پیره‌میزدیکی نیوچاو نورانی ردین له‌سه‌ر سنگی به ئاودامینیکی چه‌رمگ و شالی سه‌وزوه خاویر خاویر بۆلای من دیت وهک بزائم دهستی به‌رز کرده‌وه و به ئاماژه‌وه گوتی:
سه‌ی‌میران، کوری سه‌ی نه‌سروللا، ئیره ئیعرافه، ده‌ست بگره به داوینی جه‌ددی خۆت و بیژه یا خدری زینده‌ا!

ئاگات لیبه ئه‌مه‌ش به‌خته‌وه‌رییه، له‌و کات‌وساتی پر له ترس و په‌ریشانییه‌دا ئه‌م وشه‌یه بیته سه‌رزمانی من: گوتم:

- ئه‌وه چل جومه‌یه، سه‌ی‌میران کوری سه‌ی نه‌سروللا بۆ نویژی به‌یانی دیته مزگه‌وت تاکوو چاوی به چه‌زهرتی خدر بکه‌وی.

رووی تێ‌کردم و به زمانیکی پاراو فه‌رموویی:

زه‌ین‌کویر، مورادی خۆت له به‌رچاوته و که‌چی نای‌ناسی؟!

سه‌رم لئ‌شیاو و به را‌کردن به‌ره‌و رووی هه‌لاتم، تاکوو داوینی بگرم و لیبی‌بیاریمه‌وه و به ئاواته‌کانم بگه‌م. وه‌ختی به تالۆکه له من دوور ده‌که‌وته‌وه و له بوولیله و مژدا بزر ده‌بوو گوتی:
خدری زنده چاوی له وشکا نییه، ده‌بوو تو زووتر ئه‌مه‌ت زانیایه، هانا بۆ ئیلیاس به‌ره ئه‌و پاریزه‌ری زه‌ریا و پووبارانه.

به ژنه‌وتنی ئه‌م قسه‌یه تووکی له‌شم بوون به نه‌شته‌ر، له ده‌ورووبه‌ری خۆم روانی، دیتم ئه‌وه‌نده‌ی چاو کار ده‌کا ده‌ریایه و هه‌ر شه‌پۆله به‌ره‌و رووی من قه‌له‌م‌بازیه‌تی، نه خدر ماوه و نه ئیلیاس دیاره تاکوو من ده‌سته‌وداوینی بم. چ خه‌ونیکی ئالۆز و دل‌هه‌ژین بوو. پشوووم سوار ببوو، وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌رده ئاشیکم له‌سه‌ر سنگ بی. به ترس و خۆفه‌وه شه‌لالی ئاره‌قه له خه‌و راپه‌ریم. هه‌ر له‌وکاته‌دا که هه‌ستم راگرت یه‌کیک له ده‌رگا ده‌دا، ئاسکه بوو هاتبوو قه‌رزه‌کانی بداته‌وه و چه‌ساوی وه‌ربگرئ.

هوما گوتی:

ئه‌و به‌رده ناشه‌ی له خه‌ودا سه‌نگاو به‌ردی نابووی بیگومان ئاسکه‌ی ژنت بووه، ده‌ی چۆن ئالۆز و په‌ریشان نابی، قه‌ت وانه‌بووه به پوختی خه‌ونیک ببینم. ئه‌ی چۆنه تاکوو ئه‌م‌رۆ ده‌نگت نه‌کردوه له‌لای من؟ نه‌کا له لیکدانه‌وه‌ی خه‌ونه‌که‌ت ترساییتی؟

به‌لی به‌یانی چووم بۆلای مه‌لا محه‌مه‌د. هه‌لبه‌ت مه‌به‌ستم ئه‌وه‌بوو له‌مه‌ر تووه پرسی پینکه‌م. له‌وی خه‌ونه‌که‌م وه‌بیر هاته‌وه و هه‌رچه‌ند به نیوه‌چلی، به‌لام بۆم گێرایه‌وه، داوام لیکرد بۆم

لیک بداتوه، پیتی وتم، ئەم خهونه له گه‌ل ئەو کارى خیزهت پيوه‌ندیان به یه‌که‌وه هیه و به چاک دهرده‌چی - هەر ئەو کاره‌ی تو- گوتی ئەم خهونه خیز و خوشی به‌دواوه‌یه. ئەو ژنه بۆ مالى تو قه‌دهم‌خیز ده‌بی، به هیواى خوا ده‌ست به قولى کابه ده‌گری؛ ئاو نیشانه‌ی رووناکییه، به ترسه‌وه گوتم:

ئەى مامۆستا، زۆرى نه‌مابوو له‌و دهرپايه‌دا بخنکیم، وتی سه‌روهت و سامانیکی زۆر به سه‌رتدا دهرژی، به‌لام دوور نییه له ژياندا توشى خه‌تایه‌ک بووبیتی و له بیرت نه‌مابى، ده‌بی هه‌ول به‌دی قه‌ره‌بووی خه‌تا و گونا‌هه‌کانت بکه‌یته‌وه. هوما گوتی:

ئەوه وه‌ک رۆژی روون مه‌علومه‌و من قه‌دهم‌خیز و فریشته‌م بۆ تو، سه‌یر نییه ئە‌گه‌ر رۆژیک ئەو خه‌ونه‌ت سه‌رله‌به‌ر وه‌دی بیت؟ وتت مه‌لا پيدا‌گر بوو له‌سه‌ر ئەوه‌ی له‌گه‌ل من زه‌ماوه‌ند بکه‌ی؟

هه‌روایه، ته‌نانه‌ت ریگه‌ی نه‌دام پرس به که‌لامی یه‌زدانیش بکه‌م، ره‌وايه‌تی له ئیمام جه‌عفه‌ری سادق هینایه‌وه که مرۆف نابى له کاراندا به په‌له‌پرووزى بى مه‌گه‌ر له کارى خیزدا، هینده‌ی هاندام بۆ ئەوه‌ی ده‌ست له تو هه‌لنه‌گرم هه‌موو مال و سامانیکم له بیه‌ر چۆوه، له کویوه چووبووم هه‌ر به ریگای خۇمدا گه‌رامه‌وه و هاته‌وه بۆ مالى و تۆم برد بۆ ده‌فته‌رخانه و ماره‌م کردى، ئیتر ئەوه‌ی که ده‌بوو بیی وه‌راست گه‌را.

بۆ ئەوه‌ی به گالته و جه‌فه‌نگ له‌گه‌ل هوما رابویرى سه‌ی‌میران ئەم قسانه‌ی به ته‌نگه‌دادا، هوما به لالوونیکه‌وه گوتی:

ئە‌گه‌ر مه‌لا هانى نه‌دabay بیت خوش‌نه‌بوو له‌گه‌ل من زه‌ماوه‌ند بکه‌ی، خیزت پى‌کردووم؟ له بیرت چۆته‌وه وه‌ک دانه‌ی سه‌ر ساج بۆم هه‌لده‌توقای؟ ئەشق و ئەوینم کارى تى‌کردى له بیرت ماوه له خشته‌ی بردى، به دل چه‌زم ده‌کرد وه‌لامى ئەم پرسیاره‌م بزانییا، به‌لام به‌و مه‌رجه‌ی قسه‌ی دلت بکه‌ی، که‌چی تو وه‌ک گوریسی نیو هه‌مبانه وایى! لالايم‌دایه بۆ ئەو زمانه‌تا!

ئەوه‌ی راستى بى ئەشقى تو وه‌ک شیخی سه‌نعانى لیکردم. له ژياندا ئەو مرۆفانه‌ی به برشتن، له هه‌ر کاریکدا زوو رای خویان وه‌رده‌گرن و ده‌ست به‌کار ده‌بن و که‌متر دهرده‌که‌ون، له‌وه‌ش که‌متر، کاریک که هه‌ر خویان ده‌گریته‌وه پشت گوتى ناخه‌ن. له لایه‌کی تریشه‌وه له فکرى ئاسکه و شه‌رو هه‌رای مالدا بووم. جگه له‌وه مه‌سه‌له‌ی ژنیک له گوریدا بوو زه‌عیفه و لى‌قه‌وماو بۆ ره‌زای خوداش بوايه ده‌بوو ده‌ست به‌کار بم.

ئەيەرۇ، عەمرم نەمىنى، زەعيفە و لىقەوماوا! (ھوما قامكى ھەرەشەي چەقاندە چاوى مىران) شەرم دەنگرى، بيژى تاكوو «ژنە لىقەوماوت» بىنى ئارواقارات لى ھەلگىرا و ۋەك ژنى مگىرانى كەر تاكوو منت بىنى تاسەي تىرىشت دەكرد. لە تو وايە من ئەو رۇژانەم لە بىر دەچىتەۋە؟! لە من و تو زياتر كەس لىترە نىيە، شەرم مەكە و راستى بيژە، من تارىف لە خۇم ناكەم و مەغرور نىم، ئىستاش كە ئىستايە شىت و شەيداي ئەوينى منى. ئەو ھومايەي دەيبىنى ئەلحانېش نرخ و ئەرزىش بەكەم شەوى خۇي پاراستوۋە، تۇش پىت وانىيە؟

سەي مىران ژارخەندەيەكى بۇ كرد:

نا، حاشا دەكەم، واديارە شتەكەت لى تىكچوۋە، ھىچ وانىيە ۋەك تو دەلىي.

نەخىر، قەولت دەدەمى ھەروايە، ئەگەر باۋەر ناكەي ئىستاش نەچوۋە بچى، دلنىام ژيانى تو بەبى من ناگوزەرى، سەت جار ئەم قسەم لە زمان توۋە بىستوۋە.

دان پىدانان ئەگەر لە كاتى ئاسايىدا نەبى نرخی نىيە، لە داوى ئەمانەش واى دانى با واى، دەتەوى بلىي چى، من و تو ھەلال و ھاۋژىنن. ھىچمان بەرمەنتى ھىچمان نىين، ژن دەبى ئە مەرونىاي پياۋدا بى، خودا واى كىردوۋە. مىزدىش دەبى ھاوسەرى خۇي خۇش بوى، ئىستاش بچۇ گلارەم بۇ بانگ بكە، با بىتە ئىرە. سىيىي ئەم ھىساب و قەرزو قۇلەيەم بۇ بگرى، نەكا لە بىرم بچى.

مەترسە لە بىرت ناچىتەۋە، ھەلى بگرە بۇ بەيانى، ئىستا ئەم كچە بىتە ئىرە دادەنىشى و ناروات، يەكەيەك و دوودوۋ ئەوانى تىرىش دىنە مووى بەرلوۋتمان. من ئەمشەۋ دەمەۋى دەۋاۋ دەرمان بخۇم، پىمخۇشە بەشى تۇش بەدەم، ھەر بە تەنيا نەبخۇم، ئىتر بەم جۇرە من چىژ ۋەردەگرم. ھوما زەردەيەكى كال ھاتە سەرلىۋى و راست بۇۋە لە تاقەي ئەۋسەرى ژوورەكە، كە پەردەيەكى نىۋەتەۋاۋ بەردەمى ھەلدابوۋ. ئەو شتەنەي ئامادەي كىردبوون دەستى دايە و داى گرت، لەۋ ماۋەيەدا كە ئەۋ ھەستابوۋ سەي مىران لە جوۋلەۋ لارو لەنجەي رامابوۋ. ھىشتا لە مەبەستى ئەم داۋىيەي ھالى نەبوۋ، بىرىيەكى رەشى بىرىقەدار و دوو پىالە و دەفرىك ماست و دەۋرىيەك ھەنارى داتەكاۋ سەرنجى راكىشا، چاۋەكانى لە بن كەپرى بىرۇكانىيەۋە ماق مابوون:

گوتت چى، دەتەۋى دەرخواردى مېنىشى بەدى؟! منو شەراۋ؟ ۋەللا بابە تەۋاۋم كرد! ھەر ئەۋەم كەم بوۋ مەي بخۇمەۋە. لە ھەموۋى سەيرتر لە مەكر و مەبەستى تو من تىناگەم. بۇ كەيف و چىژ ۋەرگرتن دوكتور ئەم دەرمانەي بە تو داۋە؟ نەي گوت رۇژى تەنيا پىالەيەك و ھىچى تر؟! نەكا بتەۋى خۇت فىرى مەي خۇرى بكەي؟

ژنه، له وهلامدا به دووچاوی مهست و پر سیحیره وه تیی پاما و به نازیکه وه گوتی: ئەم هه له له قیس مه ده، خه مەخۆ، خه فەت دهتسووتینی! له وکاته دا سه رگونای به شه رمه گورگانه وه ببوونه سووره شیلان به چاو و نه برۆی که وانی به ره مزو ئیشاره وه دهی دوواند. ههستا و یه کی له په نجه رهکانی سه رحه وشه ی پیوه دا، ئالفه ریژی ده رگای هاتنه ژووری هه لپنکا، بۆ چه ند چرکه له شووشه که وه چاویکی به ئامیزی هه ساره نیوه روونا که دا گپرا. کاتیک هات له لای میران رۆنیشته، سه ی میران دهستی پی کرده وه:

تو ده زانی، من هه ر له ئیستا وه له وه ده ترسم چون بجم له دووکانی کابرای تاین شووشه یه کی دیکه ت بۆ بینم که س پیم نه زانی. تو ههروهختی بهتوئی ئەو ژه هری ماره وه خۆی. پیموایی سه رو کلارمان تیک ده چی، ناچارم بیخه مه سندووقی سه نه د و دهفته رهکانه وه و رۆژانه به دهسته نه ده به شته بدهم. به م شیوه ی دوکتور بۆی دانای.

هوما قاقایه کی خه تاباری بۆ کرد و توزیک لئی دوور که وته وه:

دوینن، براخاس لیزه بو، پارهم پیندا و هه ر له م دووکانه ی خۆت ناو و نیشانه ت پیندا بووم ناردم بتریه کی دیکه ی بۆ هینام. ئیتر له مه ودوا ئەم زه حمه ته ده خه مه سه رشانی ئەو. تو پیتوایه ئەو کوریکه ی گپژو ویزه. ئەمه دهستی شه ی تانی له پشته وه بستمته وه. رووباری دهست ناکه وی ئەگینا مه له ی باش ده زانی. جیی متمانه و باوه ره. وای تیمه که رۆله له بهر دایک هه لده گری. پیاوه که گیان، ئەشی من تاکه ی ئەم ده واو ده رمانه بخۆم. ئەوه ده رمانی قه له ویه بۆ منت کړیوه ده زانم باشم پینده که وی، چاوت لینه ئەو بازانانه چون له قۆل و مه چه کم تووند بوون. ئەوه نییه له مه زیاتر قۆلی کراسه که م هه ل ناکردی؛ له وکاته وه ههروهک دوکتور وتی له و ئەندازه ی که بۆی داناوم پتر ناخۆمه وه. هه ر نیوه پیا له یه ک. خۆ به خۆرایه نییه شاعیران ئەم گشته شیعره یان بۆ ئەم شه راوه تاله داناوه.

سه ی میران، قۆل و زه ندی سه ی و ناسکی هوما ی گرت. بریک دهستی پیندا هینا و خستیه سه ر ئەستوی خۆی، به ده م رامووسانه وه گوتی:

ئیستا به هاره و توش ده بی به خۆت دا بیی و قه له و بیی، مه گه ر چت ده وی؟ خۆ ئەگه ر زیاده رۆی بکه ی به پیچه وانه وه کیشه ت بۆ ساز ده کا، هه مووشته به خوی و خویش به مه عنا.

جگه له خۆشه ویستی و دلداری، یان ده بی نه بی، یان ئەگه ر هه یه ئەشی وه ک ئاوی ئوقیانوس گه ل قه ت ته واو نه بی. منیش قه ولت ده ده می هه تا مابیتم نه زیاده رۆی بکه م و نه که میش بینم. به لام هه ر

ئەمشەو ھەز دەكەم دلت نەشكىنم. تا ئىستاش ويستم بە خۆشى و جەفەنگ راي بويرين دەبى ئەمشە
بزاني ئەوين و پەناگرتن قەت بە يەكەوہ سازگار نەبوون.

ئەو بە شيوہەيەكى ريكوپيك پيالەى نيوہ كرد و سەىميران گوتى:

مەگەر بيژين بەم حيسابە دەرگای دۆزەخت بۆ ھەردووكمان كردهوہ، مەترسە لە ھەرجيئەك بى
بەجيت ناهيلىم، بەلام باوہر ناكەم وايى، لە بيرت نەچى ھەر ئەلحان شتيكى ديكەت بە من وت. مەبەست
لە خواردنەوہى ئەمشەتەنيا بۆ قەلەوبوونە. دەبى كارىك بەكەين دەرو دراوسى پيمان نەزانن، دەنا
شار و بازارمان لى پر دەكەن. بينجگە لەم ھەموو زيرەكبيەى كە براكەت ھەيەتى پىم خۆش نەبوو
بەمكارە بزاني. ئەگەر راست دەوى من رازى نەبووم. ھەر خۆم و خۆت ئەم شتە بزاني باشترە.

ھوما چۆرىكى ديكەى كرده پيالەكەوہ و بە تەوسەوہ گوتى:

ھەق بە تۆيە چاوہكەم، دەبى ھەرکەسەى بە كارو كردارى خۇيدا بناسى و پروات پيى ھەبى. بەلام
من بە دلنياييەوہ لە براكەم رادەبينم.

ئەو قسانە ئەوہەندە ئاشكرا و بى پەردە ژنە دركاندى، سەىميران بەبى گويدان بە قەسەى خەلك، بە
ناخى ھومادا شۆر بۆوہ و گوتى:

لە مالى حاجى بەنناش دەت خواردوہوہ؟

بە دزيبەوہ و كەمكەم. لەو وەختەوہ براكەى جواب كردم منيش تەركم كرد.

رەنگە ھەر لەبەر ئەمە بووبى براكەتى دەرکردوہوہ؟

تا ئەندانەيەك. رايەكيش كورى جيرانەكەمانم نارد شووشەيەكى بۆ ھينام. ئەو داماوہى ميردم
(حاجى بەننا) پيىزاني و چووہ دەستەى يەخدانەكەم نەي ھيشت دەمى لىبەدم. لەو وەختەوہ تاكوو
ئىستا چەشكەم نەكردوہوہ.

ھيچوہختى؟

ھەر نەمخواردۆتەوہ.

ھوما پيالەى خستە سەرليوى و بە دوو قوم فرى كرد. نيوچاوى تيكنا، سەىميران وەك ئەوہى
ئەمە يەكەمجارى نەبى چاوى لە ھوما كرد و ئەويش نيوچاوانى گرژ كرد. ژنە، كەوچكيكى ھەنار
خوارد و بە خاترجەمى پيالەى دووھەمى پر كردهوہ، لە سەىميران چووہ پيشى و لە بەردەمى
رايگرت، سەىميران رووى وەرگيتر، ھوما زۆرى ليكرد:

دەبى ئەمە بخۆيەوہ، بە سلامەتى من، نەيخۆيى دلم ديشن.

میران، دهستی به دهستی‌ه‌وه نا، پیالهی دارمال نهختیکی رژا به سه‌رشان و ته‌شک و داوینی‌دا،
خیرا خوی کشانده‌وه و به توندی به گژیدا چوو:

وهی بۆ ئاوات‌کردا گیانت نه‌هیشتم، به‌راستی له شه‌یتان خراپتر، خوا به‌له‌حنه‌تت بکا! ژنه، به‌بئ
ئه‌وه‌ی هه‌می‌ه‌ت به‌ میژده‌که‌ی بدا، هه‌ر بۆ ئه‌وه‌ی زه‌حمه‌تی بدات، به‌ پیالهی پره‌وه‌ رانی له‌ رانی
جووت کرد. قو‌لی خسته سه‌رشانی و به‌ پارانه‌وه‌ گوتی:
چاوه‌که‌م!

سه‌ی‌میران به‌ ته‌واوی پرووی وه‌رگنپا، به‌ کراسی ته‌ر و پیسه‌وه‌ ته‌واو تووره‌ بوو، به‌لام
وه‌رووی خوی نه‌ده‌ینا، هوما دیسان دهستی پئ‌کرده‌وه:

میران چاوه‌که‌م!

سه‌ی‌میران، هه‌زی نه‌ده‌کرد وه‌لامی نه‌داته‌وه:

گشت که‌سم!

زۆرت لینکه‌م، هه‌ر ده‌بی بخو‌یی. هه‌ز ده‌که‌م ئەم پیاله‌یه له‌ ده‌ست پیاوی خۆم وه‌ر‌بگرم و
بیخۆمه‌وه، ئەمه‌ رۆحم تازه ده‌کاته‌وه، ئوخه‌ی چه‌نده هه‌ست به‌ به‌خته‌وه‌ری ده‌که‌م! منیک که‌ ماوه‌ی
چوار سال به‌ندکراوی سه‌گیگ بووم هه‌ر راستی واده‌زانم خه‌ون ده‌بینم، باوه‌ر به‌ خۆم ناکه‌م
هاوسه‌ری پیاویکی ئاوا ژیر و فامیده‌ بم. من ئەمرۆ ته‌واو له‌گه‌ل تۆدا خۆم به‌ به‌خته‌وه‌ر ده‌زانم و شاد
و دلخۆشم. به‌لام ده‌بی بلیم دلم له‌دووی شتیک ویله‌ و خۆشم نازانم ئەوه‌ چیه‌. ئەی بۆ ده‌لین شه‌راب
هۆشت له‌سه‌ر ناهیلی، من تازه ده‌زانم ژیر و وشیارم؟ هه‌زده‌که‌م زۆر شتی جوان و حیسابی بلیم،
ده‌لینی تازه هاتومه‌ته‌وه‌ ته‌مه‌نی چارده‌ و پارده‌ سالی.

سه‌ی‌میران به‌ کویره‌ بزه‌یه‌که‌وه به‌لام ته‌ژی له‌ دلۆفانی پیاله‌که‌ی له‌ ده‌ست وه‌رگرت و بردی بۆ
لیوی نازداره‌که‌ی تاکوو هه‌لی‌قورینی. که‌وچکیکی پرکرد له‌ دنکه‌ هه‌ناری یاقوتی تاکوو نزیک
بکاته‌وه له‌ ده‌می شه‌که‌سه‌یوی. به‌لام هوما خونه‌ی لیوی که‌ شه‌ونمی شه‌راوی له‌سه‌ر که‌وتبوو
برده‌پیشی و سه‌ی‌میران نه‌یکرده‌ نامه‌ردی و رای‌مووسی، مه‌زه‌ی شه‌رابی به‌سه‌ر چرووی لیوی ئاله‌وه
هه‌ست پئ‌کرد. له‌وه‌پیشتر له‌ ته‌واوی ته‌مه‌نیدا ته‌نیا جاریک، ئەویش نه‌ک به‌ مه‌یلی خوی به‌ ریکه‌وت و
هاورپینانی لاپی زۆریان لیکردبوو پرویان لینابوو تامی ئەم ماده‌ شه‌یتانییه‌ی کردبوو! ئەوکاتی له
باخه‌کانی سه‌راو کاری کردبوو. رۆژیک ده‌سته‌یه‌کی کو‌ر وکال و دم‌پووت و خۆشگوزه‌ران له
شاره‌وه به‌ ساز و موسیقاوه‌ روو ده‌که‌نه‌ باخه‌که‌ی ئەو، هه‌ر له‌وئ به‌تکا و ئەرجوگلاسیکی ئارق

دەرځوارد ددهن، يه کسەر گهروویی دسوتیننی و ئاو له چاو و لووتی دیت، هەر بهم گلاسه مهیه بوی پروون بۆوه ئهم دهنسکردی مروڤه چهنده هیچ و بی مانایه و تهنیا رهنج و رحمهته. ههرچهنده له نیو دوست و هاوړینی ئیداری و پینشهییدا، ئهو به گفتی خوی له و کسانه بوو له دژی ئهو ماده ئەلکولییه بوو، ههرچهنده پینان گوتبوو سوودی زوره، وهختی لاقهکانی به ژانی روماتیسمهوه ئازاریان دهدا، قاچی چهور نهدهکرد. دهیگوت ئهو ژان و ئازاره به عهرهق لادهچی، گهرهکمه جهسته م دابړزینی! ههزناکه م ناوی بژنوم. ئەگەر ئارهق شفا به خشه بۆ ناویان لیناوه ئارهق؟

هوما پیاله یهکی تری فې کرد و ههناری به سهردا خوارد. سهی میران به دهمیه وه دهکرد. ورده ورده شهراو گرتی و سهری کرده سهرسنگی باوهلی و به دم نهرمه نازیکه وه ملی نا له چرینی گورانی کوردی، بیواز و سهرخۆش و خومار، له باوهشی میراندا خاو ببۆوه، ئه مه تهواو به دلای سهی میران بوو. سهری له وه سوورما بوو وهک دهلین ئەلکول دهبیته هوی لاری بوون و ههلدیرانی مروڤ، بۆ ماوه یه کیش دهبیته هوی خۆناسین و ئینسان له خۆبایی بوون دوور دهخاته وه، ورده ورده ژنه مژولی دهنیشه سهریهک و پیلوههکانی چه مۆله یان له چاوی دهن، مهست و سهرخۆش له کۆش و باوهشی میراندا جتی خوش کردبوو، ههر دهستی لینه ردا بایه به لادا دههات، سهی میران به بی ههست، دمی له سهر بسک و په رچه می هه وریشمینی دانا بوو، بۆن و بهرامه ی عهتر و سابوونی کاستوری ههلده مژی، وهک دایک چۆن زارۆکی دهخویننی، نهرم نهرم له پشتی دهدا تا ئه وهی خهوی لیکهوت و کۆتایی به گورانییه که ی هات، له روخساری په ری شیوهی راما، سهرگونای سووری وهک تۆپه گول دهچوون. تهواو پیلوههکانی نووستبوون. مژولی کالی به جوانی تیک په ری بوون. میران وهک ئه وهی ههوت میشی له کونیکدا دیتبیته وه وای دهزانی دنیا به بهر و به ری وه له قهباله ی ئه ودايه، قولی دههیشا و دلایشی نه دههات له سهر باوهشی لای به ری، دهشیزانی لاقی ته زیوه، نهیده و بیست خوی بجوولینی و خهوی نازداره که ی بشیویننی، شنه ی بهرامه ی ههناسه ی به لای وه خوشتر بوو له زمزمه ی رووبار و بۆنی به ره به یانی دارستان، به سهرسنگی تووکنیدا که رویشکه ی دهکرد. ههستی به ترپه ی دلای دهکرد و تینی له شی نهرم و شلی، که ئه میش له گهرمی خوینی رابوو، به دل پیتی خوش بوو درهنگتر وه خه بهر بیت و ههر له باوهشیدا بی، دهست و په نجه ی به سهرو پرچ و شان و باسکی نه رمیدا دههینا، له چه شنی کویران چیژی له م ههلگوشین و دهست پیندا هینانه دا وهرده گرت، شه پۆلی سیخراوی ههناسه و له شولار و جهسته ی زیوینی به خه یال له به هه شتی به ریندا دای نابوو.

ھەياران، سەئىمىران، مىزانە خاۋەنى قەلا و كۆشك و تەلارىك بوو خامە لە پەسن و تارىقاتى
 كەمى دەھىنى و پىشتى دەچەمى، سەرخۆش بوو بە خۆشى ھوماۋە، ھەر ئەۋەندەى خۆش دەۋىست، لە
 چوارقورنەى دنىادا كەس ھىندەى ئەۋ ھاوسەرى خۆى خۆش نەۋىستى، وايدەزانى تەنيا ھەر خۆيەتى
 بەسەر دنياۋە و خودا ھوماى پىنەخىشپو، بە ئاۋات و ئارەزۋوى خۆى گەيوە و لە مەرگ و مردن
 ھەۋالىك نىيە، ئىتر ھوما كە خۆى ھەۋىنى ئەم ئەۋىنە بوو، لە نزيكەۋە ئاگادارى ئەۋ عەشقە پىر و
 عارفانەيە بوو بەمگىشتە غەريزە و ھەۋا نەفسانىيەۋە كە ۋەك ژنىك ھەيوو، كەمتر لەۋەى كە ھەبوو
 ھەستى پىنەكردبوو. تا بە ناخى پىۋايىكى پەنجا و يەكسالەدا رۇبچى لە وىزانى بەختىدا كە حەوت
 كوپەى خوسرەۋى تىدا بوو، تەنيا دانەيەكى دۆزىۋوۋە و بەھرى لىۋەردەگرت، بۇ سەئىمىران،
 ھەرۋەك ھوما دەيگوت، ژيانى بەبى ئەۋىن كەلاۋەنشىنى و كۆلەمەرگىيە، شتىۋا ھەر نابى، بەمخالەۋە
 كە گلۆلەى پىرى كەۋتپوۋە لىژى پىۋانەبوو لە دۋاى ئەم سانەمىچىنە بىننى ئەگەر ماش تازە
 بتوانى بە بالاي ئاۋاھا گولندامىكدا بىروانى و ۋەك لاۋلاۋ قەد لە قەدى ھالىنى، ئەمە مەخالە ھەرۋەك
 چۈن كەس ناتوانى بەر بە شنىە مەرگ بگىر، بەلى بە گيان و بە دل ھوماى خۆش دەۋىست،
 ئىستاكەش كەۋا لە ھەل و فرستە باشەدا بەبى رىا و درۋ، بەبى سىنچر و خاپىتۋى خۆرى بەھەشت
 و پەرى دەريايى لە باۋەشيدايە و پىر بە دلى خۆى پىدا دەروانى و بوۋە بە ماسى لە زەرياي ئەۋدا
 مەلە دەكا، لە ناخى دلەۋە دان بەمەدا دەنى كە ھوما نەك ھەر ھاۋژىنىك بەلكوۋ ھىزى ھەناۋىەتى،
 ھاۋار لەۋ چاۋ و برۋ كەۋانىيە، چاۋ ۋەك پىالەى شەراب. مرۋف بە بىننى مەست دەبى، ئافەتى رۇح و
 قاتلى گيان، ئەۋ ژنە سەرەپى ئەم گىشتە ھەۋا و ھەۋەسەى كە ھەيوو دنيايەكى پىر لە ئەۋىن و
 خۆشەۋىستى بۇ ئەۋ پىرەمىزدە ساز كىردبوو، كە دۋاى مردنىشى ئاۋا دەنگى بىز نەدەبوو، لەۋكاتەۋە
 ئەۋى ھىتابوۋ ئەدگارى ژيانى لە ئاۋىتەى جەمالى ئەۋدا دەبىنى، ھەرچەندە پىر و تەمەندار بوو، بەلام
 بە جوانى ھەستى بەۋە دەكرد كە ئەۋىنى ھوما ۋەك ئىكسىرى يەزدانى جوانى كىردتەۋە، بە بىشك
 جوانى يان ئەۋىن ترووسكەيەك بوو لە تىشكى ئاسمان كە يەزدانى كىردگار لە كاتى خولقاندا
 دەبىەخشى بە جەستەى زۆريەك لە بەندەكانى تايەتى خۆى؛ ھەر ئەۋ ترووسكە پىرنگدارەى كە
 ئەگەر دەناخى مرۋف بگەۋى پىۋاچاك يان رەسولانى مەزن بەم جىھانە دەبەخشى، كەۋابى دوور
 نەبوو جەستەى ھوما جىلۋەيەكى ئاسمانى بىت.

بەم حال و ئەحوالەۋە ئاخۆم وىدەچوۋ جەستەى ئەۋ ژنەى ئاۋىتە بە رۇحى خۆى كىردبوو، گيانى
 ئەۋىش تىكەل بە رۇحى ئەۋ بكا و ھەستى پىنەك؟ شتىكى بەرەتى لە ئەۋىنى جىي سەرنجى ئەۋدا

سه‌بارت به هوما باسیکی دروونی و ئالۆزی ئەو بوو، هه‌روه‌ک راز و نه‌ینی سه‌ره‌تایی سروشت، پیویستی به‌ل‌وردبوونه‌وه و شیکردنه‌وه‌ی پتر هه‌بوو. پال‌هوانی دل‌پاکی چیرۆکی ئی‌مه هه‌روه‌ک شین‌ع و غزه‌لی دل‌لاری خۆی ده‌هۆنییه‌وه و نووسراوه‌ی خۆی له‌سه‌ر ته‌ته‌له‌ی دلی ده‌نوو‌سی و خه‌ریکی تیرامان و پینداچوونه‌وه بوو، تا‌کوو فه‌لسه‌فه‌ی عارفانه‌ی تازه‌ی خۆی که هه‌تا ئه‌م‌رۆ به‌میشکی که‌سدا نه‌هاتبوو مه‌گه‌ر دل‌لارانی راسته‌قی‌نه، تان‌و‌پۆی به‌سه‌ر یه‌کدا به‌ته‌نی.

بیچم و رواله‌تی هوما به‌ته‌واوی ساخ ببۆوه ئەو په‌له و خالانه‌ی که له‌پیش نه‌خۆشینه‌که‌یدا پزیشکان به‌نه‌خۆشی جه‌رگیان ده‌زانی ته‌واو له‌ناو چوو‌بوون. جوان و قه‌له‌و ببوو، نه‌پشت‌هه‌یشه‌ی مابوو نه‌سه‌ره‌گیژه و چاو له‌ره‌شه‌وه هاتن. وه‌ختی له‌ش‌ساخ بوو نیشانه‌ی ئەو له‌سه‌ر کۆلمه‌دا ده‌رده‌که‌وی و چاو ئاشکرای ده‌کا، بزه و که‌نین هه‌موو راس‌تییه‌ک ئه‌درکینی، هه‌ر به‌هۆی ئەم له‌ش‌ساخیه‌وه به‌قه‌ت چله‌پووشیک فکری له‌ترس و گومانیک که له‌مه‌وبه‌ر هه‌ی‌بوو نه‌ده‌کرده‌وه، هه‌ر ئەو شادی و دل‌خۆشیه‌ی رووی له‌و کردبوو به‌ته‌واوی سه‌ی‌میرانی‌شی گرتبۆوه.

به‌لی ئەم ژنه‌خواییداوه هه‌روه‌ک له‌دنیای ناز و بینالیدا بوو، وایده‌زانی له‌سه‌ر دۆشه‌ک و لی‌فه‌ی نه‌رم و گه‌رمی خۆی خه‌وتوو، له‌په‌ر چاوی هه‌لینا و دیسان خه‌وی لیکه‌وته‌وه، سه‌ی‌میران دایپۆشی، له‌کاتمه‌یه‌که‌ی خۆی ورد بۆوه، پینچ خوله‌کی مابوو بۆ سه‌عات یازده، بتری و پیا‌له‌ی شه‌راوخۆری و ده‌فر و ده‌وری لابرده‌وه له‌ژیر سندوقه‌که‌دا هه‌شاری دان، تا‌کوو دواتر هوما بییان‌شۆری و له‌سه‌ر شوینی خۆی دایان‌بنیته‌وه، تایی په‌نجه‌ره‌یه‌کی کرده‌وه بۆئه‌وه‌ی بۆنی ئالکۆل و شه‌راو نه‌مینی، کراسه‌که‌ی به‌ری که‌وا شه‌رابی پیندا ر‌ژابوو وشک ببۆوه، له‌یه‌خدانی ژنه‌که‌ی کراسیکی دیکه‌ی هینا ده‌ری و له‌پشت‌سه‌ری خۆی داینا، تا‌کوو به‌ر له‌مه‌لابانگدانی به‌یانی بچن بۆ هه‌مام، پینش‌ئه‌وه‌ی چراکه‌وه‌کووژینی، په‌ر به‌دل سه‌یری ر‌وخساری په‌ری‌شیه‌ی خانمه‌که‌ی کرد. له‌سه‌ر ئه‌دگاری سه‌پیده‌ی به‌یان و زه‌رده‌په‌ری ئیواره و خه‌رمانه‌ی زیوینی مانگی چارده‌ئاویته‌ ببوون. ئەوه‌ده‌رکه‌وتنی جوانترین دیمه‌نی سروشتی یه‌زدانی بوو له‌به‌رچاوی، له‌و پیکه‌هاته‌ی ر‌ه‌نگ و جوانیه‌ی و گۆرانی شیوازی ماده و خاک، به‌لام چ هه‌له‌یه‌کی مه‌زن، به‌خوا ئەم گوشت و پیسته‌شیواو نه‌بوو ئەگه‌ر ناوی عاله‌می خاکی له‌سه‌ر دابینی! ئەوه‌ئودالیسه‌که‌نووستوووه که یه‌زدان ئەمری به‌فریشته‌کانی کائینات کرد ک‌رتۆشی بۆ به‌رن، تابلۆیه‌کی سیحراوی بوو به‌ر‌ه‌نگ و قه‌لافه‌تی جوانه‌وه له‌گه‌ل‌خواه‌نی خۆی خه‌ریکی ئاخاقتن بوو، ئاخ‌رین بزه‌ی له‌کاتی به‌خه‌به‌ریدا که خه‌میکی له‌دل ده‌س‌رییه‌وه هه‌شتا له‌سه‌ر لیوی مابوو، ئەوه‌چ خه‌میک بوو؟ ئاخۆم، بۆ ئەو گونجاو بوو ر‌وژیک ئەو رازه‌له‌دروونی ئەو ژنه

دەربكيشى؟ بلىنى بۆخۇى بەم رازە بزانى؟ رەنگە ئەوئىش بىئەوئى كەسىك يان شتىكى مانادارى لە زەيندا بى لە دلەوئە ئەوئىندار بوو، خۇ ئەگەر، واشبايە، قەت نەيدەتوانى، بەم جۆرەى دلدارەكەى خۇى نىشان دەدا، وابى، ئەم ژارخەندەى كە ھەرەك ژيان بەروپشتى پەر لە ئوش و ئىشى رووبەروو دەكرەوئە بە زمانى حالەوئە ئاواى پىدەگوت: ئىمەى تۆرەمەى ھەو و بابادەم، ماكەى چىژ و خۇشىن، بە بۆنەى چىژ وەرگرتنەوئە شان لە ژىر ھەموو ئازارىكدا رادەگرىن، خۇشى و چىژى جەستە، فرەس بەلام لەو خۇشتر چىژى ھەناو و گيان، ئەى دلەبەرە شىرىنەكەم ئىستا تۆ لەباتى ئەوئى شلوملى سەرچىگای خەو بى، لە باوئى خۇشەوئىستەكەتا نووستووى بە نىو دنياى خەون و خەيالە زىوئىنەكانى خۇتدا پىاسە دەكەى و لە زولف و روخسارى مانگى چارە رادەمىنى، ئەى خەسرووى بىتاج و تەخت، خۇ ئەگەر بۆى دەستدابايەى بىگومان ھەوت سال لە شىرىنەكەت دوور نەدەكەوتىبەوئە، تۆم لە دۆستايەتى خۇتدا بە جوانى ناسىوئە، بەم تارىفەوئە ئاخۇم تۆ پىتوايە من ژنىكى زاعىفە نىم. تىناگەم بەھۇى چىبەوئە من ماوم؟ خۇشەوئىستى تۆ بۆ من فرە بەنرخە و بە دنياى نادەم. بەلام ئەگەر تۆ دەستى منت نەگرتبا و لە كۆلانى پىشەگەران نەجات نەدابام، ھەرچۆنىك بى، پىتوايە نەمدەتوانى لە دنياى زىوئىنى دلەبەرى ھونەردا، وەك ئىلاھەيەكى ھەرمان و خۇلقىنەر بى، ھەرەك مامۇستاي غەزەلىياتى مەزنى ئىرانى، سەعدى لە دنياى بىژەرىدا بوو؟ بەلى دەمتوانى، بەھۇى كرىدەباشەكانت، لەبەر دلۇقانى خۇت دەستىك بەسەر لەشولارى زەرىفەدا بكىشە و دانى پىدا بىنى، لە ھەر بارىكەوئە دلدارانم نە كەمن، ئىتر نەك ھەر پىاويكى ھەلال و ھاسەرەم، لە ھەر گەرەك و كۆلانىكدا بە ھەزار كەس لە گەنج و پىر بە ھىواى گەيشتن بە باخى ئەوئىنم دەستەودۇعا بوون، ئەگەر دەمزانى بوركانى سووتىنەرى ئەشق، خۇلەمىش و دووكلەى ھەيە و سىبەرى رەشى دەكەوئىتە سەر جگەرگوشەكانم، روخسارى ئەوانم لە بىر دەباتەوئە، نەدەبوو قەت ھەستى داىكانەم وەلا نابايە، بەم ھەقەوئە بەداح نىم بۆ چارەنووسى خۇم، ئەمەش دىمەنىكە لە بەختەوئەرى ژيان. ئەمىش قازانجى خۇى ھەيە، ئەتۇش ئەى مىران لە ھەر بابەتىكەوئە، دلنبايە و بە خەياللىكى ئاسوودە لە تەنىشت من راكشى تا ماوم دەست لە تۆ ھەلناگرم. تۆ بەشى منى ھەرەك من بەشى تۆم.

لە كوتايى ئەوئىشەوئە بەھارىبەدا ئەمە چكىك بوو لە ھەست و ئەندىشەى سەىمىران سەراوى نانەوا، بەلام دەبوو لەو پتر بە ناخى خۇيدا شۆر بىتەوئە و بىخەوى بكىشى، ھەناسەيەكى بلىسەدارى بەتاسەوئە لە سىنەوئە دەردا و بە ئەسپايى لە تەنىشت دلەبەرەكەيەوئە خزىە نىو چىگاوئە.

به‌شى يازدهم

ئەو دووكانى بەرگدرووى ھوما ھات وچۆى دەكرد، زۆر لە مالى خۆيانەوہ دور نەبوو، لە ماوہى ھەوتەدا، سى رۆژ دانى بەيانى و سى رۆژ پاش نويزان، لەگەل قوتابيان كە كيف و جانتاي قوتابخانەيان دەكردە شان، ئەميش بوخچەى كەل وپەلى لەتەك خەتكيش و نمونە، ھەلدەگرت و چارشينوئيژى دەدا بە سەريدا و لە مال دەھاتە دەرى، ئەگەر دانى بەيانى بايە نيوہرۆ و ئەگەر دوانيوہرۆ بوايە ئيواري شاد و خۆشحال، بەرەو مال دەبوو، رۆژانى بەرايى، ئەم بەرنامەيە، كەميك جىي تيرامان و پيئەننى بوو، تەنانتە بۆ خۆشى گالتەجارى بوو، بەلام وردە وردە لەگەلى راھات، سەىميرانى ميزدى كە دەيزانى زۆرى پيئاچى ھوما وەرەن دەبى و لەم كارە دەكشيتەوہ، بە ناوى «خەياتى دوارۆژ» بانگى دەكرد. ھەر ئەوئەندەى لە دەرگا وەژوور دەكەوت و كەل وپەلى دوورمانى لەسەر رەفحەكە دادەنا، بۆ جەفەنگ دەستى دەنا ژير چەناگەى، دەيگوت:

كيژۆلەخانم، خانمى نيو خانمان، ماندوو نەببىيەوہ، بيژە بزنام، ئەمرو قوتابخانە چۆن بوو، بمبوورە ھەلەم كرد، كاروبارى بەرگدورين چۆن بوو؟

ھەرچەندە سەىميران بە پەزامەندى خوى ناردبووى، بەلام بەدل رازى بەمكارە نەبوو. چارەيەكى ديكەى نەبوو، ھەرۆك بۆخوى دەيگوت ھەرۆختى فكريك لەسەر ميشكى بچووكى ھوما ھەلدەكورما، دەستىك بوو لە گۆزەدا گيرى دەكرد، تەنيا بە شكاندنى گۆزەكە ئەو دەستە رزگارى دەبوو، ئەو پياوہ دل و دەروون خاويئە لەو رۆژانەدا، وەختى دەھاتەوہ بۆ مالى يان دەچووہ دەرى، سەربەخۆ، يان لەسەر بەليني پيشتر، دايمە بە بەردووكانى خەياتى شاژن خانمدا تيدەپەرى، شاژن خانم دەست رەنگين و وەستايەكى قابيل بوو، ھەر ئەوئەندەى لە تارانەوہ دەستور ھات و چارشينو و لەچكە باوى بەسەر چوو، چارشينوى توور ھەلدا و پرچى پەريشان كرد و بە سەرى رپوت ھاتە شەقام و بازار، ئەگەرچى تەمەنى بەرەو ژوور ھەلكشابوو، بەلام وەك بووكى سوور لە مال دەردەكەوت، روخسارى توپن و لە چەشنى مانگى چاردە و سەروكاكولى رەش و كۆرپەى ھەبوو، خەلكى شارەكە بە چاكى دەيانناسى و بە پاكى ناويان دەھيتا، ھەرۆختى لە

کوچه و شەقام، ئەگەر لەگەڵ پیاویک ڤووبەروو دەبوو، زۆر خۆمانە قسەى دەگەل دەکرد، قەت وانهبوو کەسێک قسەى بۆ هەلبەستى و ناتۆرەى وەدوو بخات، بەو خەد و ئاكارە ساکار و جوانەى کە هەیبوو کەسایەتییەکی میرانە و جوانخاسانەى بۆخۆى بەدەست هێنابوو، بەم لەمال دەرچوون و دەورەى خەياتى ببنینەى هوما، هەموو ڤۆژیک نیوہى کات و وەختى لەوى تەواو دەبوو، لە کاروبارى نۆمەل بە تەواوەتى دوا کەوتبوو بە خوردو خۆراک رانەدەگەشت، ئەو ڤۆژەى کە خالۆکەرەم لەوى بوو، سەى میران بە نیشانەى نارەزایەتى گوتى:

ئەگەر دەسەلات بەدەست منەوہبایە، دەستورم دەدا، ئەوہى خەياتى ژنانەى بەرگ بۆ خانمان ئەدوو، دەرگای هەر هەموویان کلۆم بدرئ. هەرەک دەستورمدا دووکانى ئەو نانەواخانەیان بەست کە هەرکەسە و لەلایەکەوہ بۆخۆى تەندووړیکى دانابوو بە ئازادى کارى دەکرد. من ئەمتوانى ئەو ژنە حالى بکەم کە ئەشى ژن لە مالەوہ دابنیشى و خەریکی کارى نۆمەل بێت و کارى بە کارى دەرەوہ نەبێت.

لە سەرەتاوہ باس لەوہ دەکرا، بۆچى دەولەت کۆبوونەوہ و بەیتبێژى لە قاوہخانە و چاخانەکان کە هەر لە کۆنەوہ باو بووہ و خەلکى بیکار و پێرەپیاوان بۆ پشووڤان لەوى کۆ دەبوونەوہ و وەختى بیکارى خۆیان دەبردەسەر قەدەغە و یاساغ کراوہ، خالۆکەرەم هەرەک هەموو کوردەکان و بەتایبەت خەلکى خالیسە، کە چۆخە سپى بەشیکى ئەم ناوہ بوو، خەلکى ڤووناکبیر و تیگەیشتووى تێدا بوو، ئەویش وەک ئەوان، لە تەنیشت ئەمەشدا بە تەشەر و تانوت پاساوى ئەم کردارانەى کچە مامى دەدایەوہ:

سیاسەتى حکومەت بەگشتى لەسەر ئەم تەوہرەى دەخولیتەوہ تاکوو ئەوجیئەى لە دەسەلاتیدا بێت خەلک لە یەکدى دڤدۆنگ بکات و ڤیگە نەدا لە دەورى یەک کۆ ببنەوہ، بە هیچ شنیوہ و مەرامیک، بە هیچ کۆڤ و کۆبوونەوہ یەک رازى نییە و حەز بە یەکبوونى خەلک ناکا، جا با، کۆبوونەوہى سیاسى، ئایینى، پیشەى، یا هەرەوہزى بێت. وەک بیستومە لە چاچخانەکانى شارد، یارى شا و وەزیرت قەدەغە کردووہ، ئاخۆم ئەمەش ڤەوزەخوینى و کۆبوونەوہ یەکی حیزبى، کە ڤەرخنە لە دەسەلات و داموڤزگای دەولەت بگړئ؟ سەرەڤووى و لاسارى بۆ هیچ کەس و بنەمالە یەک هەتا سەر نییە و سەقامگیر نابى و هەلوەشان و ئازاوەى بە دواوہى، ئیتر چ بگا بە ولایتى گەورە و کەونارا، من وەک دەمراست و کوخای ئاوەدانى باوہڤم وایە ئەم خەلکە دەبى زەخت و زۆرى لەسەر بى، زەخت و زۆر کارسازە، نە سەر بەستى، هەرەکوو گوتوویانە فیل بە

زەبری دار به رینگادا دەروا، نابی ئیجازەیان بدریتی تەواو لەسەر پێی خویان رابووستن. ناشی تەنانت ئەگەر کاریکی خاسیشیان کرد ئافەرمیمان پێبیژی، بەلام ئیستا ئەمە وختیک نییە؛ رەشایی و رەش و رووت خاوەنی ئیش و کاری خویان نین. دەست رەنجی ئەوان یەکیکی تر دەبیا و دەیخوات، بەلام ئەمڕۆکە لە چوارچێوەی کەوشەن و سنووران دەکری باروودۆخیکی خاوەن دەسلات بێن، وانییە خەلک بەستەزمان بێ و بە قازانج و زەرەدی خۆی نەزانی.

هوما لەوکاتەدا خەریکی رنەکلیدان و کراندنی نینۆخەکانی بوو گوتی:

کارتان بە کاری دەولەت نەبێ، دەولەتمان زۆر باشە، هەرئەبێ بۆ جەنابی نانەوادار خراپ نییە، ئەمە جارێ نایە تیار بە دەست بە کلاوی گەرگەڕییهو دەو پاسەوانی و دەووی خۆی ئەداو دووکانی ئەو نانکەرانیان گالە دەدا کە بە ئازادی ئیشیان دەکرد. بەلام خۆ ئەگەر ئەو هەرچەندە لە دەروە خاوەن ناو دەسلاتیش بێ ناتوانی لە مائی بەم تەرزە رەفتار بکا، لێرە کەسیک هەبە و دەسلاتیشی بە دەسته بە ناوی هوما زەندی!

سەر و سنگی هینا پیشی و چاوی لێ هەلگێراوە تاکوو بزانی میردەکە ی دەلی چی، سە میمان گوتی:

ئە ی ئافەرمین! زۆر باشە، چی دیکەش؟

چیدیکی ناوی، ئەوئەندە بە گویمدا مەخوینە و هەرەشە ی نەچوونە خەیاتیم لێ مەکە، ئەم وردە فرمایشتانە بە گوئی مندا ناچی.

دە ی باشە، وختی کار بەم جیگایە گەشتووێ من ئیتر لەمەودوا دەم گری دەدم و لە ئەلف نایەم بێ، رەنگە ئەمەش بە شیک بێ لەوانە ی خەباتی کە تۆ دەخوینی، چاوت لێیە ئەم دنیایە چۆن گوێدراوە، ژن چۆن جوابە جەنگی میردەکە ی دەکا، خوای مەزن، ئەم ژنە چۆن دوو سال شاگردیەکی تەواو دەبێ و دەگەریتەوێ سەر کاروباری نیومال و بە ژبانی ئاسایی خۆی رادەگا؟ ئاخۆم وختی بووی بە خەباتیکی قایل من ئاگادار دەکەیتەو؟

دانیابە بەر لە هەمووکەس تۆ ئاگادار دەکەمەو، لەبەر ئەوە ی لە مزگینی ئەم هەوالە خۆشەدا چەرخیکی بەرگدوورینت پێبکرم ئەمیش ماکیە ی سینگێر، بەلام نازانم مەبەستی تۆ لەم قسە یە چییە؟ رەنگی دیسان بەوئ شۆخیم پێبکە ی؟

نانا، جا بۇ شۆخیت پېدەكەم، وەللا بەراستە مەبەستم ئەو، ئەو پۇژەى بووى بە
وہستایەكى مەنشوورى ئەم شارە داوات لىكەم ھەرنەبى بە من رابگەى، دووگمەى كەوا و
كراسەكانم بۇ توند بگەیتەوہ و يان بیدەى بە شاگردەكانت بۇم توند بگەنەوہ و ئاگاشت لە من بى.
ئەيەرۇ، ئىتر ئەمە چ قسەيەكە، ئەم ھەموو شىز و رېويىيەى بۇچىيە، تەواوى كارەكانى تۇ بەشى
يەكدوو دەقىقە ناكات.

فەرقى چىيە كارى يەكچركە بى يان يەككاتزىمىز، من ئەوہ بۇ سىيەم جار دەچى، كە پىتدەلیم و
تۇ گویم پىنادەى.

دەى ئەم مۇرەكردن و نىوچا و تىكناەنى بۇچىيە، ھەر لە ئىستە زووتر نىيە و كۆتەكەت دانى بە
كويى دپاوه بیدروومەوہ، دەنا بیدە بە خانمە گەورەكەت با ئەو بۇت چاكبكا، خۇ ئەو ماشەللا
لەوچۇرە كارانەدا دەستى سەت خەياتى لە پشتمەوہ بەستوتەوہ، خۇ من كوئىلە و قەرەواشى
بەردەستى تۇ نىم، ئامۇزا، قەرار وانەبوو لە دى، كچۆلەيەكەم بۇ بىنى تاكوو لەبەر دەستما بى و
يارمەتىم بدات؟ ئەى بوو بەچى؟ ئىتر لازم ناكا پاكانە بۇ خۇت بگەى، تازە نامەوى خۇم كەسىك
پەيدا دەكەم.

ھوما بەم قسەيەى سەىمىران سوور ھەلگەرابوو ھەستا و كۆتەكەى لەبەر مىران داكەند و داى
بەسەر كورسىلەكە دا تاكوو دوانىوہرۇ دووگمەكانى توند بكاتەوہ. دوانىوہرۇش رۇيشت بۇسەر
كارى خۇى، دىسان لە بىرى چۆوہ.

لە كاتى ئاوادا، كە مرۇف سەرقالە و بىر و ھۇشى بە كارىكى تايبەتەوہ گەرمە بە گشتى لەگەل
كارەكانى دىكەى بىگانە دەبى و لىيان دوور دەكەوئیتەوہ. حىكايەتى ھوماش لەمباسە دوور نەبوو، بە
برواى سەىمىران كە رۇحىكى سۇفیانە و دەروئىشى ھەبوو، كەم و زور سەرنجى ئەدگارى نەدەدا،
ئەو شىئوہ باسانە لازم بە بىر لىكردنەوہ نەبوو، بىكردبا و نەيكربايە بۇ مىران شىرىن و لەبەر دلان
بوو، دايمە لە پىشچاوى جوان بوو لە جوانىش جوانتر، زۇرجار ئەم قسەيەى لەلاى خۇى كرددبوو،
ئاخۇم بەراستى ئەم چاوانە كە ئاشكراترىن نىشانەى جوانى يەزدانى پىوہ بوو، بۇ ئەوہ دروست
كرابوو دووكەلى تەندوور و كوونو وچى بە چاويدا؟ پىتوايە ئەو بىرۇكەيە ناشوكرى نىيە بەرامبەر
بە نىعمەتەكانى پەرودەرگار؟ مەخابن كە نەيدەتوانى بۇ ئەم دلبەرە نازدارەى ھەرەك زۇربەى
ژنانى خواپىداوى ئەم شارە قەرەواش و كارەكەرى بۇ بگرىت.

وهختی ئەم فکر و هزره به میثکی سه‌ی‌میراندا ده‌هات، نه‌یده‌توانی چاوپۆشی بکا له هه‌له و په‌له‌ی خاتونه‌که‌ی که به ته‌واوی پشتی کردبووه کاروباری نیومال و نان و خواردن سازکردن. له‌پال ئەم حه‌یس و به‌یسه‌شدا ئاسکه تیرو تانوتی تیده‌گرت و لیره و له‌وی دایمه ده‌یگوت:

رووسیا خۆم، وه‌ی له‌به‌ر قه‌و قه‌و ته‌ی ئەم ده‌ور و زه‌مانه، خوا روحممان پینکا!

ئیتیر له‌و ده‌رچوو بوو، ئاسکه بیبوو‌غزینئ و ئیره‌یی پی‌به‌ریت و وه‌ک جاران سه‌یری بکا، ئەمه جیتی سه‌رسوو‌رمان بوو سه‌ی‌میران پۆژ له‌ دوا‌ی پۆژ بۆی ده‌بوو به‌ شیخی سه‌نعان و خۆی له‌ ده‌ور ده‌گیزا، له‌ هه‌موو که‌سیش باشتر به‌ رابردویی ئەو ئاگادار بوو، به‌ ده‌ستی خۆی وینه‌ی کورپه‌ جحیل‌یه‌کی بیگانه‌ی لیگرتیوو، که‌چی ته‌واوی ئەوانه‌ی له‌ بیر چووبۆوه و به‌ هه‌موو باریکا وایده‌زانی ئاسمان کون بووه و ئەو ژنه‌ی پیندا به‌ربۆته‌وه، ئەویش ئەوه‌ی راستی بی له‌ هه‌ناویدا نه‌بوو، وه‌ک گوریسی نیو هه‌مباره‌ وایوو، هه‌رتاوه‌ی ره‌نگیکی ده‌نواند. حورمه‌ت و پیزی به‌لای باوله‌یتوه له‌سه‌ر سه‌ران بوو. له‌ زیر و زه‌مبه‌ر، له‌ به‌رگ و لیباس چی ویستبایه‌ ده‌ستی وه‌رئ نه‌ده‌هینا و بۆی ده‌کری. کوردانی خزم و ئەقره‌بای هوما به‌سه‌ر سه‌روه‌ت و سامانی میرانه‌وه له‌ ته‌ر ده‌یانخوارد و له‌ ویشک ده‌نووستن. هه‌رچی خانم بیفه‌رمووبایه‌ ر‌ه‌ت بوونه‌وه‌ی بۆ نه‌بوو، ئەگه‌ر ده‌ستووری به‌ سه‌ردا لیدابایه‌ وه‌ک مه‌لوتکه‌یه‌ک پاک و خاوینی بۆ راده‌گرت و له‌ لانکه‌دا ر‌ایده‌ژهند. وهختی به‌ ئاسته‌م بیگوتبایه‌، وه‌ی، ئەو ده‌مرد و ده‌ژیا‌یه‌وه، هزر و میثکی ئاسکه له‌مه‌ر ئەم ئەشقی پیرانه‌ی میران و هوماوه‌ کۆل بوو به‌ هیچ بایه‌ک شه‌ن و که‌وی بۆ نه‌ده‌کرا، ته‌نیا ئەمه‌ی بۆ ما‌بۆوه به‌ چنگ خه‌م و ده‌رده‌وه‌ بتلیته‌وه و ببۆلینی و بنالینی:

بۆیه ده‌لین ژنی حیز له‌لای میرد خوشه‌ویسته! که‌شم و نه‌شم و بی‌ئابروی هه‌وینی گه‌ره‌که و خوا به‌ هه‌مووکه‌سی نه‌داوه، خواگیان رووسیاخۆم، تۆ خۆت ئاگاداری که‌ ئاسکه هیچ خه‌تایه‌ک له‌ خۆی شک نابات!

ئاسکه له‌لایه‌کی دیکه‌وه به‌وه دلخۆش بوو هه‌ویکه‌ی وه‌دووی فیروونی خه‌یاتی که‌وتوووه و زۆربه‌ی وهخته‌کانی فراوین و شیویان بۆ ده‌نیرئ، جگه‌ له‌وه‌ی هوما به‌ کاره‌کانی ر‌انه‌ده‌گه‌یشت، مانگی خه‌رمانانیش بوو، پۆژ نه‌بوو یه‌ک دوو که‌س له‌ خزم و ناسیاوی هوما و میران له‌وی نه‌بن. له‌ پیش ئەمه‌شدا که‌ی‌خاتووی ده‌ستاوخۆش و قانون‌زان خواردنی تاییه‌ت و خۆمالی دروست بکردایه‌ میران و خانمه‌ چکوله‌شی له‌ بیر نه‌ده‌کرد. قبوولی، به‌ربه‌سیل، گیپه‌ و سه‌روپی، ف‌ر‌ووج به‌ ترش.... بۆ سازکردنی ئەم خواردنانه‌ هوما یاریده‌ی دابایه‌ یان نا، ئەو به‌ ته‌نیا بۆی نه‌ده‌خورا و

به‌شی ئەوانی دەنارد. وهختیکیش خواردنی نه‌زری دروست بکردایه، تهنانهت به‌شی خزمه‌کانی هومای دەنارد. ئەگەر له‌ویش نه‌بوايهن بۆ خواردن بانگی ده‌کردن. ده‌یگوت نه‌وس گه‌وره و چکوله ناناسی، هوما بۆ ئەو خراپ بوو خزمانی خۆ تاوانیان نه‌بوو، ئەو له‌ خزم و کهس بی‌به‌ش بوو هر بۆیه قه‌وم و قیلە‌ی هومای به‌هی خۆی ده‌زانی. هوما پیتی‌خۆش بوو ئاسکه‌ خواردنی بۆ ئاماده ده‌کردن. کچی و بۆ ئاسوده‌یی خۆی پیتی‌خۆش‌نه‌بی. زۆر که‌رەت وای‌لیده‌هات، ئاسکه‌ و زارۆله‌کانیش به‌ بیانوی نان و خوان بردن بۆ بابه‌ و هوما له‌ ژووری گه‌وره‌ له‌ دەوری سفره‌یه‌ک کۆ ده‌بوونه‌وه و به‌ یه‌که‌وه نانی نیوه‌رۆ یان شینویان ده‌کرد. ئەوه له‌ کاتیکدا بوو که سه‌ی‌میران سویندی خواردبوو سه‌ر به‌ ژووره‌که‌ی ئاسکه‌دا نه‌کات، ئیتر ئەو هه‌ل و ده‌رفه‌ته‌ش به‌ قازانجی ئاسکه‌ بوو. هه‌رچه‌نده‌ کابرای دووژنه‌ سه‌بارەت به‌ ئاسکه‌ دل و مه‌یلی له‌ زیرانی سه‌راموه‌ن به‌ر‌قتر بوو، دل و هه‌ناوی هه‌ست و نه‌ستی، ده‌مستی هوما نابوو، تهنانهت به‌ نیونیکایه‌ک له‌ ئاسکه‌ی نه‌ده‌روانی. ئەو ژنه‌ دل‌کوژراوه‌ به‌ ئاواته‌وه‌ بوو بۆ ته‌نیا جاریکیش‌بی ئەو می‌رده‌ بی‌روح و دل‌ه‌ی وه‌ک سالانی پیشوو به‌ ناوی ئاسکه‌ بانگی بکات و بیدوینی! هه‌روه‌ختی کار و فه‌رمانیکی هه‌بوايه منداله‌کانی لێ‌پاده‌سپارد، پارهی رۆژانه‌ی له‌ چاو سالان دوو قران زیاد کردبوو به‌یانی له‌گه‌ل به‌یانی که‌ مندالان ده‌چوون خه‌رجی خۆیان وه‌رده‌گرت، پوولی ئاسکه‌شی به‌واندا بۆ ده‌نارد. کوانووی ده‌روونی ئەوه‌نده‌ سارد ببۆه‌ روح و دلۆفانی بۆ جگه‌رگۆشه‌کانیشی نه‌ما‌بوو، جارچاریک به‌ هه‌لکه‌وت ئەگه‌ر مه‌هدی چوارساله‌ی له‌ به‌رده‌رگا بدیبايه، یان له‌ دووکانی کۆلانی خۆیان نو‌قل و تویشه‌ی بکریبايه و له‌وکاته‌دا بابی تووشی هاتبا، ئەوه له‌ باوه‌شی ده‌کرد و ده‌هاته‌وه‌ ژووری، ئەو منداله‌ تا بلێی قاچ و قولی باریک بوو. بابی ده‌یگوت:

ئێ، مه‌هدی، ئەوه تویی؟! به‌م باران و ته‌ر و تووشییه‌ هاتووی چی‌بستینی؟ ئەمه‌ چیه‌ دیسان می‌وژ؟! له‌وه‌ ده‌ترسم رۆژیک ببی به‌ باخه‌ رهن، ده‌میشته‌ بۆنی می‌وژی لیدی.

به‌ دل و مه‌یلی سارد و ته‌زیو، منداله‌ی له‌ باوه‌ش ده‌کرد و له‌ هه‌سارێ دایده‌نا، ئەو که‌موسکه‌ خۆشه‌ویستییه‌ له‌ بنی کوپه‌ی هه‌ناویدا ما‌بووه‌ بۆ ویکرا منداله‌کانی. له‌مه‌ زیاتر سه‌ری خۆی ده‌گه‌ل نه‌ده‌هیشاندن. شه‌خته‌ی بی‌مه‌یلی وه‌ها ده‌روونی گه‌زبوو موحیبه‌ت و دلۆفانی باوک و فرزه‌ندی له‌ بېر برده‌بووه، ده‌بی ئەمه‌ش بلێین که‌ منداله‌کانی ئەویان خۆش‌ده‌ویست و هه‌زیان ده‌کرد له‌ دەوری کۆ ببنه‌وه، به‌لام ئەم خۆشه‌ویستییه‌ تو‌یژالیک نیگه‌رانی به‌ سه‌روه‌ه‌ بوو. رۆژ له‌ دوا‌ی رۆژیش قورس و ئەستوورتر ده‌بوو. ئەگه‌رچی بۆیان وه‌ک زرباوک و ابوو به‌لام ئەوان دل‌پاک و

بئغەل و غەش خۇشيان دەويست، خۇ ئەگەر ھەستيان بە سارد و سېرى باوھلئيان دەکرد، نەشياندەزانی بابيان لەمەر ئەوانەوہ چۈن دەکاتەوہ، دياره که گلارەخاتوونی کچيان نەرم و نيان تر بوو ھېچ وەختی بزەى ساکاری سەرلیوی لە بابی نەدەشاردەوہ، بیژەن که مندالیکی پروتەلە و بی فکر و ئاوەز بوو دایمە لە دنیای خۇیدا خولی دەخوارد، غالبەى کات لە شەقام و کۆلان، لە بەردەرگای چایی خانە و دووکان دەچووہ بەردەمی و دەستیکی ھەمیشە لە گیرفانیدا بوو، ئەو دەستەى دیکەى بە درزی دەمیەوہ دەگرت و دەیگوت:

بابە، دووسی قرانم بەدرئ!

بارامیش بەم گشتە شەرم و حەیا یەوہ، جارجارە سلأویکی لیدەکرد و چوار- پینچ قران یان دە شایی لی وەردەگرت، بۇ کرینی پینووس و تینووس، ئەمانە بیجگە لە خەرچی رۆژانەى خۇیان بوو. میران بابیکی رەزىل و دەست قوچا و نەبوو. دەگمەن، بیپرسییابە پارەتان بۆچیە و دەیدەن بەچی؟ پوولی پیدەدان و لی نەدەپرسینەوہ، ئەم پارە و دلۇقانییە کہ ئەو لە مندالەکانی نەگرتبۆوہ ئەوہندە زۆر و بۆر نەبوو زارۇلەکانی ھەست بە دلخۇشى بەکن. قەوزە و لیتە گونجەى دلی میرانی چنیبوو بەم چۆرە چۆرەش تینوویەتى مندالان نەدەشکا. مندالەکانی وەختی سەرقالی یاری خۇیان و دەرس و دەوری قوتابخانە بوون فکریان لە ھېچ نەدەکردەوہ، ھەر وەختی میران بە مەھدی دەگوت بارام و بە بارامی دەگوت گلارە! زۆرجار لی تیکدەچوو، یان ئەگەر لە کۆلاندا تووشی دەھاتن خۇیان لیدەگۆری ئەمەشيان دەگیزایەوہ بۇ سەرقالی و پیری، بەلام دایکیان لە وەلامی ئەواندە دەیگوت:

یاخا دایکتان کویر بئ، بابتان ژنی تازەى دیوہ و ئیمەى لە بیر چۆتەوہ.

سەرەرای ئەم ساردوسرپیە، ئەم بئ مەیلییە، ئەو ھەموو زەخت و زولمەى لە دایکی ئەو مندالانە کرابوو، ھیشتا بەو ھیوایە بوو ھەوری نەھامەتى ئاسۆى ژيانی بەجی بیلی و مانگی بەختی کہ پەنای گرتوہ لە تەم بیته دەرى. ئەو ھیوایەشى ئەمروکە ھەویی خانم و خاتوونی لە سایەى دانیشتوہ و بەرکۆژەى باخی سینەى بۇ سەى میران ترازاندوہ، ھوما مندالی نەدەبوو ئەمەش حاشای لی نەدەکرا، بەم ھەموو شانس و بەختەوہ کہ پرووی تی کردبوو، سەى میران دایمە تەلاقى لە بەرچاو بوو، زۆر کەس باوہریان وابوو، دەیانزانى بەژنى تا سەرى نابى، تەنانەت مندالەکانیش ھەر وایان دەگوت، زۆرجار ھوما، بە راست و بە درۆ، ھاواری دەکرد:

ئاسکە خاتوون، تۆ دایکی کورە کہ چەلە و منیش بابردەلەم، خۇشى لە خۆت.

بەم حەق و حیسابە پۆژیک بە توورەییەوه خاتوو خورشیدی بە تیز و پلارەوه رایسپاردبوو:
جاری تاکوو چەند سالیکی وەختی ماوه، لە زمان منەوه پیتی بێنی هوما هەتاسەر ناتوانی، بۆچی
ئەوهنده من دەبوغزینی؟!

پۆژیک هوما درەنگتر لە جارەن هاتەوه بۆ مائی، ئاسکە نانی نیوهرۆی ساز کردبوو بەشی
ئەوانیش، نیوسەعاتیک چاوه‌روان بوون و ئەهاتەوه، بۆ ئەوهی قوتابخانەى مندالان وەدرەنگی
نەکه‌وی، سفرەى راخست، سەمیران بە رووی خۆشەوه چووه ژوورەکه‌ی ئەوان. هەنوکه
پاروویان لە زار نەنابوو هوما وەژوورکەوت، بوخچەى کەلوپەلی لە ژوورەکه‌ی خۆی دانا و
گەراپەوه، بێئەوهی گۆی بە گۆرینی بەرنامە بدات سلاوی کرد و هاتەسەر سفرە و خوان. وەک
مندالیکی سادە و ساکار ئەم هەوالەى پێدان:

ئەمرۆکە فێری لیباس‌برین بووم.

ئاسکە ئەم هەوالەى پێخۆش نەبوو گوتی:

هەر بۆیە ئەوهنده درەنگ هاتییەوه، مەبارەکه! پیرۆزه!

سەمیران نانی ورد کرد و تیکوشینی سازکرد بە ساردوسرپییەوه گوتی:

ئەوه پێنج مانگە هات وچۆ دەکه‌ی، تازە خەریکە لیباس‌برینت فێر دەکەن، سەیر نییە ئەگەر
داواى شیرینی و دەست‌خۆشانەش بکەن، سالان ئەگەر سووخته دەگەیشته مریشکە پەشە ئیتر
کتاوه‌که‌یان لێدەبەست هەتاکوو مریشکی رەشى دەبرد بۆ مامۆستا، لە بیرمە ئەوکاتەى دەچومە
مەکتەبى شیخ جەغفەر لە چوارسو، وەختی گەیشتمە ئەوى، خوا بابم عافوو بکا لەگەل گۆیدێران،
نەى هیشت بچم: ئەوانەى خۆیندەوارییان هەیه بوون بەچی، تاکوو توش ببی؟! ئەویش لەوکات
سەردەمانەدا واى بێر دەکرده‌وه، نەیدەزانى دنیا ئاواى لێدئ.

گلارە، زۆر جار ئاگادار بوو بابى بە دەست بى‌سەوادییەوه دەینالاند. پەپییە نیوقسەکانییەوه:

باوه‌گیان، تۆکە حەز دەکه‌ی خۆیندەوار بى، ئەوا قوتابخانەى شەوانەیان بۆ تەمەندار و
نەخۆیندەواران داناه، توش دەتوانى خۆیندن و نووسین فێر بى.

سەمیران وەک ئەوهی قسەیه‌کی خراپى لە زارى کچۆلەکه‌ی بیستبى، نیوچاوانى لى گرز کرد و
گوتی:

هەر وەختی لاوه‌کان، که زەین و هۆشیان لە من بانتره و زیره‌کترن شتیک فێر بوون و توانییان
بەره‌ی خۆیان لە قوراو دەرینن، ئەوه‌وختی نۆره‌ی ئیمەش دیت. ئەوه‌ی راست بى، من دەبى کەسیک

بۆ ئەو كارە ھانم بدات و پەلم بگري، دەولەت ئەگەر لە برى ئەوھى بىنى جلوبەرگى خەلكى ئىران لابرئى و لىباسى يەكجۆرو يەكدەستيان بە بەردا بكا، مەدرەسە بۆ خەلك دابنى نەخويندەوارى نەھىلى باشترين كارە ئەوسا خەلكيش رۆح و گيانى بۆ حكومەت دەويست ئەرى كچى خۆم، ئەم خەمى عەرزە و فاكٹور و سىيى كاروبارى خۆمە، دەنا، كوا تازە بە پىرى فىرى پلاوخوردن دەم، من ئەو تەمەنم چۆتە سەرى لە كوئى سوودى بۆ من ھەبە.

گلارە خەجالەت بۆو و سەرى داخست، ھوما خەرىكبوو بۆ نان خواردن دەچوو سەرسفرە، گوتى:

من ئەگەر بمەوئ شىرنى بدەم ئەو دەيدەم بە ئاسكەخاتون، لەو ماوھەدا زەحمەتەكانى منى وەئەستو گرتوو، ئاسكەخاتون، بەخوا لەلای تو سەرم ھەلئايات. خۆم بە خەجالەتى تو دەزانم. ئىنشەللا نەرم و تۆلەى بکەمەو، لە شايى گلارە و بارامخاندان شەرم کردوو ئەوھلین كراسىك من بیدورم كراسى تو بیت.

ئاسكە بۆ ئاھىنان ھەستا بچیتە بەرھەيوانەكە لە دەرگای ژوروى دا راوھستا و بە خىسەيەكەوھ چاوى لە ھوما کرد، سەىمىران ئەم روائىنەى بە قسەكانى خوى تەواو کرد:

بووبەچى، ئەوھل نانى تەندوور بۆ سەگ دادەنن؟ ئاسكەى يەكەم كراسى توى بۆچىيە؟ مندال ھەلەخەلەتینى؟! جارئ تو دەبى برىن و دوورين فيز ببى، چوار پىنج كراسى كوردى خراپ بکەى، ئەووەختى ئەگەر بتوانى كراسىك بدوورى.

نانا، قەولت دەدەمى ئەوھى من تەواوى بکەم ئەوھندەى ئەرزش ھەبە ئاسكە بە منەتەوھ بىكاتە بەرى.

يانى ئاسكە وەختى ھاتەوھ ژوورئ نەيدەزانى ھەويكەى بە تەوس و تەوانجەوھ پىگوتوو، لە وەلامدا وتى:

دەستچن و دروومانى تو وەك تەلای دەستەوشار واھ، با ببىنين و تارىفى بکەين. بۆ تو پىتوانىيە؟ بەرى رۆژئ بە تۆپە قور ناگىرى، من كە تەلای دەستەوشارم، جوانىشە كاروبارم. ئەگەر باوھرىش ناكەى لە مىزدەكەت بپرسە.

پىويست ناکا ئەوھندە خۆت ھەلگىشى ھوما، قسەكەشت مەخۆو، لە پىشئەوھيدا تو باسى بکەى ئەو شتانەى بە من گوتوو، ئەگەر تو ئەم قسەيەت بە راستە و فریوم نادەى، لەباتى قەولى سەرخەرمانم بدەيتى، ئەو قەوارە پارچە سلکايەى وا بۆ كراس دەبى جافرى خەمت لە

قەسرى شىرىنەۋە بۇ ھىناۋى بىدە بە من، زەھمەتى دوورينەكەشى لە بالاي خۇم، رەنگى ئەم پارچەم زور پى جوانە، با بزنام بە دلەۋە وادەلئى، بزنام چاكەت لە بەرچاۋە.

ئەى لە خۇم خەجالەتئى! تاكوو ئەمرو كئ دىويەتى كەسىك دىارى و سەۋقاتى خۇى بېخەشى؟ ئەگەر وايە توش ئەو مەخمەرە شىنەى مەشەدى لە خورسان بۇى ھىناۋى بىدە بە من. بۇ لەو يەخانەدا ھەلت گرتوۋە كۆن بئ و بېۋى؟ ئەگەرچى تازە مەخمەر مۇدى نەماۋە، منىش گەرەكم نىيە، بەلام بزنام بەراستى دىارى خۆت بە من دەبەخشى، توش ئەۋەندە منەتم بە سەردا مەكە، خۇ بەردت بە كۆل بۇ نەكىشاوم. ئىتر ئەۋەندەش ترو منەتم بە سەردا مەكە، كەۋچكىك چىشتەت بۇ مىزد و مندالەكانى خۆت دروست كردوۋە، منىش سايلى ئەوان پاروۋىكەم خواردوۋە، ئىنسان نابى ئەۋەندەش دل چكۆلە و بەرچاۋ تەنگ بئ، وای دابنى منىش يەكىكم وەك گلارە.

دەستى برد لەو تىيەى كە لە كەندۆلەرا بۇيان ھىنابوون بە نىمنازىكەۋە چەند دەنگى نابە دەمى و نوبەرى كرد. ئاسكە گوتى:

ئۇى حەرم نەمىنى، سەتى كردوۋە بە قونەۋە تازە گول و گوارەى زىپى دەۋى، وەى كتوپرەكى تازە چاردە سالتە! خۇى دىننئە رىزەى گلارە، (دەمى لىبادا) منىش وەك گلارە حەساۋكەن! ئەمجارىش ئەۋە چۆنە لەو شوپنەندە مىردى منە و لە جىيەكى تىرش پىاۋى تۋىە؟ دەجوابم بدەۋە بۇ قروقەپت كردوۋە؟

ھەرچەندە ھوما و سەىمىران لەگەلى مەشرەفخۆش بوون بەلام ئەو بە زمانى تالى چزەى لەوان ھەلدەستاند. مندالەكان خودا خودايان بوو شەرو ھەرا ساز نەبئ، سەىمىران چاۋىكى لە ھوما داگرت و قاقايەكى بۇ كىشا، خانمە چكۆلەش زەردە ھاتە سەرلىۋى و دەنگى نەكرد. بۇنى لىمۇى تىرش و شۆرپاۋ و گۆشتى ئاسكە ئەۋەى برسېش نەبوايە برسى دەكرد. گورپە بۇرىش بەم بۇنە خۆشەى زانىبوۋ بەتەماى چەشكەى دەستاۋى ئاسكە لە بەردەرگای ژوورەكەۋە دەىمىاۋاند، ھەنوۋكە كەس يەكەم پاروۋى دەزارى نەنابوۋ، ھوما و گلارە لە بەىنى خۇياندا سرتو خورتىان بوو، ئەگەرچى ژنە ئەۋى ئەۋاند، بەلام مەنزورى لە سەىمىران بوو، وتى:

ئەمرو شاگردىكى ھاورپم بە ناۋى سۇسن، لىپرسىم، تو كچى سەىمىران سەراۋى نانەۋاى؟ وتم بەلى، گوتى، مىردەكەت كىيە و كارى چىيە؟ وتم، ئىستا مىردم نەكردوۋە؛ گوتى ئەى بۇ دەمۋچاۋ ھەلدەگرى و خۆت سافو لوس دەكەى؟ - لە بەيانىيەۋە بەتەمام بە بئ ئارپىشت بچمە

سەرکار، ئیتر لەمەولا برۆکانم ھەلناگرم، ئەم نینۆخانەشم سوور ناکەم، ھەرۆک کێژۆلەیهکی قوتابی سادە و ساکار، بەبێ خۆتێف تیفەدان لە مال دەچمە دەری.

کلارە دەستی گرت و چاوی لیکرد. پەنجە بە خەنە و قامکی قەلەمی، شووش و باریک لەوپەری جوانیدا بوون، ئاماژەیی کردەسەر لاکێ عەننابی نینۆخی و گوتی:

ئەمەیان ھەر بۆخۆی پاک بۆتەوہ.

ئەمیشیان کلکەوانە و قووچەکەیی دورمان لیتی کردۆتەوہ، ئەمانەش پاک بکەمەوہ دەست و پەنجەم وەک دەست و پەنجەیی تۆی لیدی.

بەدەم ئەم قسانەوہ دەستی خۆی لە پەنا دەستی کچۆلەکە راگرت، لە ژیرەوہ بە سیلەیی چاوی دەپروانییە میردەکەیی و بە لەسەرەخۆیی گوتی:

پێمبلی بزەنم، دەستی من جوانە یان دەستی تۆ؟

ئاسکە لەلای خواریی دانیشتبوو خەریکی ھەلشیلانی گوشت و نۆک بوو، قسەکەیی ئەوانی بیست، ئەم خۆتاریفدان و ئەداو مەکرانەیی تازە لە ھەویکەیی نەبیستبوو، ھەرۆک ھەنگ لە سەروشتی خۆیدا شیرە و ھەلالەیی گولان بە لاقی ھەلدەگری و بە دەمی دەیچیژی ئاسکەش، ئەگەرچی پشتی لە خیزانەکە بوو بەلام بە چاوی دەروون لە مەبەستی ژنە حالی دەبوو. ئاگای لیبوو سەیی میران دەست و پەنجەیی خانمە چکۆلەیی گرت و پڕ بەدل ھەللی گۆفی، منداڵەکان لە شەرمان سەریان داخست. بە تەمەناوہ بە دەموچاوی خۆیدا ھینا و ماچی کرد. ھەرۆک کەسیان لێدیار نەبێ و لە ژووری خەوی خۆیاندا بن. تین و تاوی ھەوہس و خۆ بەزلزانی وای لیکردبوون لە خۆیان بەولاوہ چاویان کەسیکی تری نەدەبینی، ھوما بە نازو مەکری کێژۆلانەوہ بە نیشانەیی مەکە دەستی ھینا دواوہ و لیبی مۆرپۆوہ:

وہی، ریشت زبەرە!

ئاسکە، ئەوئەندە پیشی خواردبۆوہ ھیندەیی نەمابوو فیچجە بکا، بەلام ئەیی خۆزیا، ئیرەیی، ئەوہ خۆرە بوو ھەناوی ئەوی دەخوار و دای دەقناند. دیتی ئەم دیمەنە بۆ ئەو ژنە کلۆلە لەوہ بەرپیتتر بوو کە بییری لیبکەیتەوہ، ئەگەر ئەوانەیی نەدیباہی رەنگە دیمەنی ئەو رۆژانەیی خۆی لەگەڵ میردەکەیی دلگەرمی پێبەخشیبایە کە لە پابردوودا یەکدەل و یەکسەرین و یەکھەنگاو بوون خۆزگەیی دەخواست لەتەک منداڵەکانیدا سالی جارێک سەیی میران نەبینی، ئاوا زالمەنە بە بەرچاوی ئەوہوہ خەریکی تریلیلان و تەرانتین نەبن. نەفرەت و رق و قین سەرتاپایی وجودی داپۆشیبوو،

حەزى بە كۆيۈبۈنى خۇى دەكرد نەك بە بىنىنى مىران و ئەو ژنە داوین تەپە. چ شتى دەيتوانى ئەم
 ھەورە تالە برەوینى و ئەم بەلایەى لەسەر لابه رى؟ خۇ لەبەر ئەو مندالە ھەناسەساردانە نەبوایە
 زۆر لەمىژ بوو خۇى لە تەنگەژەى ئەم خەمە رزگار دەكرد. دەى تۈانى باىى دوو قران تریاک بخوا و
 بۇ دایمە وەحەسى! تریاک زۆر بە ھاسانى گیر دەكەوئ. تەنیا لەو رېگە یەوہ سەى مىران ھەستى بە
 ئازارەکانى ئەو ژنە دەكرد. جارى گردهنشین نبیە و ئەو لە كەیفى خۇیدایە و ھەمیەتى وینادا، ئەو
 ھەتا نەمرى نازانى چ گەوھەرىكى لە دەست بۆتەوہ، تازە دواى مردنیش قورپىوان چ فايدە.

ئاسكە كاس و وړ لەم گشتە عەزاب و خەفەتەى وەك تەم دەورى لىدابوو نيوەپۇ خوانى لە
 بەردەم دانان. نە سەى مىران و ھوما، نە مندالانىش ھىچكام نەياندەزانى ئاسكە لە ناخەو چ ئازارىك
 دەچىژئ. سەى مىران ئەو وردەنانەى ئامادەى كردبوو كرىبە نىو گۆشتاوەكەى خۇى و تلىتى
 سازكرد. ئاسكە نەبى بۇى قوت نەدەدرا، ھەموویان ملبان نا لە خواردن. ئەو لەوہ دلپرتەر بوو
 ئىشتىباىى بۇ خواردن بچى، ئەمجارىش، ئەوہ نان نەبوو، سندان بوو، قوزەلقورت بوو، حەزى دەكرد
 بەجىيان بەھلى وەك پشیلە یەكى نەخوش خۇ بخزىنیتە پەسىوى مدبەخ و پاشخانە و كرومات
 كوشمە بكا؛ دەست لە ئەژنۆ وەرینى و فكر و خەم جەرگى توى توى بكن. ئەگەرچى جارى جوانى
 لە ھەوارى پوخسارى بارگەى نەپىچابوۋە و گولى جوانى شەختەى پايزى نەىگەزىبوو مىردى
 دل دۆپاوى بە يەكجارى پشتى تى كرىبوو، لىنى دوور كەوتبۆوہ، بەبى قسەلىكردن بۇى مەلوم
 ببوو ھومای دەوئ و ئاسكەى فرىداۋە، ژەنگ و ژارى ترس و رەنج بەخەسارى جەرگ و دلى لە
 سەد لاوہ كون كون و ھەلاھەلا كرىبوو، بەدەم زىندەخەوہ ھەستى بە مردووى خۇى دەكرد. فكر
 و خەيال بەرداشى عەزابى لەسەر سنگى دانابوو. بە دەست و پەنجەى خۇيدا دەروانى وشك و
 بىخوین ھەر وەك لىمۆى ئاۋچنراو، تەنیا چەرم و پىست. ئەو دەستانە، دەستى كاركردن بوو،
 زەحمەت و چەوسانەوہى زۆر، نەك ھەر جەستە بەلكوو شىرەى ژيانى چنى بوو. ئەوہى لەو
 مابۆوہ پىست و پىشە بوو. كەم دووكەلى تەندوور بە چاۋیدا چوو، وەك نانەكانى بەسەر ساجەوہ
 سووتا؟ كەم سەرمای زستان دەست و لاقى لەگۇ خست و رەش و شىنى كرىوہ؟ ئەو دەستانە
 زرىف نەبوون، بەلام خۇشى و جوانىيان بۇ ئەم مالە بە ديارى ھىتابوو. چوار مندالى نازدار و
 عاملاو، بەرو بووى ئەم باخ و باخەوانە بوو بۇ تىرو پرى و ژيانى تەژى لە تەسەلى و بەختەوہرى،
 ئەو دەستانە شەو و پوژ چەوسانەوہ و نەحەسانەوہ، ھەر ئەو دەست و پەنجەى كە لە قامكەكانى
 گەوھەر و ھونەر دەبارى، بەلام ئىستاجى؟ ئەم پەنجە ئازار چەشتوانە لە ھەمبەر خەنىمى

روپړه شيدا تيك شكاوه و بې ناز كه وتووه. ناخوځم كه سيك هه بوو چيروكي پر له كارسات و كلولي و غه درليكراوي هم خاتوونه بنووسيته وه؟ خو نه گهر هه موو مروفتيك هم سه ربورده ي وه خو يندبايه وه نه وا روڼدك له دوو چاوي لووزه وي ده به ست. «ريشت زبره». - له خوړا نه بوو سه ي ميران روژ ناپوژي، رډيني پاك ده تاشي، هر نه و سه ي ميرانه ي خو ي به پياوي خودا ده زاني و ده ي گوت تېخ هه رامه و نابي رډيني پې بتاشي! نه وانه ي به هه رام ده زاني، بويه هه و ته ي جاريك سه ري رهنگ ده كرده وه، هم كاكول و شاننه كرده ي بو نه و، نه ي بو هه تا هوما نه هاتيو و واي نه ده كرده؟ ياني ئاسكه شاياني نه وه نه بوو؟ يان نه و كاتي ئيماندار تر بوو؟ تف له روخسارت نه ي شه رمه زاربي پياوي بې وه فا و دل و د روون بو گهن، به ته مه نت نه ترانيوه دلوقاني و وه فا چييه! به خوا نه و چاوه ي جوانييه كان نابيني كووژه كه ي شينه به ته ويله وه.

خوشي و خو شه ويستي كه هه وييني ژيان بوو له مالدا له ميژ بوو كاتوري كرده بوو، بيوه وشكارو و تينو رق و ته ماح و بوغزانن شوي ي پر كرده بوو، ته نانه ت ده بوو جيرانه كانيش و رياي خويان بن، به پاريز بين و بچن، و ريا نه بن سهريان ده شكې! نه وانيش به ئاوري زماني هم دوو هه وييه ده سووتين. ئاسكه ده زاني. له بهر نه وه ي ئافره تيكي رووراست و بيگري بوو، له ميرده كه ي نه ده شاردوه كه هه ويكه ي له و جوانتر و هه وه سباز تره. ئيره يي به جواني هوما ده برده، به لام دلي لي پيس نه ده كرده. چونكه نه وه خودا پني دابوو. جگه له وهش هم به شي خو ي جوان بوو، نه شل و گير بوو، نه لال و نه خيل، هر بويه دل پاك بوو. روژيك له پاش تورانيكي زور و نه خو ش كه و تن، بو ماوه يه كي كورت ناشت بوونه وه و ئاسكه به يي مه به ستيكي خراب و تي:

هوما به راستي زوردار و بي عاري، به روخسار و كولمه گولينه وه، بهم گهر دنه بلوورينه وه نه ك هه ر پياوان ميوي نه شت عاشق و شه يدا كرده وه، بهم چه شنه نه بوو كه ئاسكه مه به ستيكي كري تي له مېر هوما وه هه يي، هوما به سيله ي چاو تي راما و به دم زده يه كه وه گوتي:

كچي ئاسكه، نه كا تو ش هه زم ليكيه ي، كه وايي من چه نده خودا پنداوم، بيستومه ده لين نه گهر ژن هه ز له ژن بكا، نه وا شوومه و پيروزي ناهيني.

ده نا، هه روايه و نه وينداری تومه.

هه ر به راستي، ئاسكه؟

به گياني تو نا، به گياني «بازه» بسك و نه گريجه ت و هم ددانه زيړه ت هيندم پي جوانن وهخته سويم بو ت بيته وه!

ئەگەر ھەز دەكەي ۋەكۆۋ مەن بى ئەۋە دەبى جارىكىدى دايكى پۇژگار بىزى و دووانەيەكى

بى!

ئەي كە لە مەكربازىدا ھىچكەس تات ناكە چەند جادووبازى.

خودا دەزانى، توش لە دەستتەدى بۇ وانابى! كەسى راۋچى بى دەبى بزانى ئەمال ھەستىنى، ژن

و ژيانىان گوتىۋە، لەۋە زىاترە؟

ھوما بە خىسەيەكەۋە تىي راما بزانى ئەۋ چى دەلى ئەمەي قسەي ئاسكە بوو خاتوخورشىد

بۇي گىرابۇۋە. لە ۋەلامدا گوتى:

بەلى، لەلای خۇشت ھەر ئەمە دەلىم، تۇ دەرھەق بە مەن زۇر خراپى، بە بەشى خۇت قىنات

ناكەي، دادۇش و زۇرزانى، مېردەكەمت ناۋەتە قەبالى خۇت. ھەرچەندە مېردى ھەردوۋكمانە و

ناشى زۇرېش تاۋانى بىخەمە ئەستۆي تۇ. عەمرو چاۋى مەن، تۇ ژنى و بۇئەۋەي دلى ئەۋ پىاۋە

ۋەدەست بىنى دەبى زۇر شت بىكەي. بەلام مەن لە تۇ دلېر نىم. ئەۋە، ئەۋە خەتاي زۇرە و تاۋانبارە،

ئەۋە دەرھەق بە مەن و جىگەرگۇشەكانى خراپە.

ئاسكە مات بوو بىر و فەكرى بۇلای خاتوخورشىد خوشى، بىتۋەنەبى، ئەۋ ژنە قسەكانى ئەۋى

بۇ ھەۋىكەي گىراۋەتەۋە. ژنەتېۋەي سېلە و پىنەزان، ئاۋاش شەرمى نەدەكرد و خۇي دەخزانە

پەناي، چەند دەقىقە لەمەۋبەر ھاتوۋ داۋاي سى چۋار گونتك ترخىنەي لىكرد. دياربوو زۇرېش بە

خۇيدا شكاۋە و ئاسكە ۋەپروۋى نەھىنا و بە پرويدا نەداۋە، پىيىدا، ھوما بزەيەكى كالى ھاتە

سەرلىۋى و گوتى:

تەنيا لەگەل تۇ خراپە، مەندالەكان خەمى چىيانە، قەۋلت دەدەمى ۋەختى مەن لىزە پۇيشتەم

ھەموۋشت چاك دەبى، تۇ پىتۋايە مەن تاسەر بەلای ئەم كابرەيەۋە دادەنېشەم و خۇم پىر دەكەم؟ تۇ

پىتۋايە گىژداخ كراۋم نازانم ئەۋ مەنى بۇ تاسەر ناۋى، ئەمپۇبى يان سەت سالى تر ۋەلام دەنى. خۇ

لە خۇرا نىيە شەۋ و پۇژ لە ھەۋلى ئەۋەدام خۇم فېرى دوورمان بىكەم و شوغلىكەم ھەبى، سەرىنى

خاترەمى بىنمە بن سەرت ھەر ئەۋەندەي لە خۇم رابىبىنم پۇژى تەمتىك لە كارى خەياتى پەيدا

دەكەم، سەعاتىك لەلای دانانىشەم و لەم مالاۋە نامىنم. ئەم ملوچكەت دىتۋە بەسەر لىقى ئەم دارەۋە.

مىش ھەرۋەك ئەۋ وام ئەھا چۇن فېرى و لەۋى نەما.

ئاسكە لە كۆيتەى خەيال دابەزى، رەنگى روراستى و دلۆقانى بەسەر پوخسارى هوماوه بەدى كرد. بىزارى و هەلاتنى لە چاويدا دەبينى. ئاخۆم بەراستى بوو يان خەرىكى گەوجاندنى ئاسكە بوو؟ تەنيا خودا بوو دەيزانى دللى ئەم ژنە چى تىدايه.

لە راستيدا بۆ ئاسكە زۆر باش بوو هوما دەچوو فېرى خەياتى بېن، باش بوو رۆژى دانىك چاوى بە چاوى نەدەكەوت. تۆزىك دللى ئارامى دەگرت. هەرەك خۆى باسى كردبوو هەويكەى ئەوئەندە نەدەپرژا سەرئەوى بە خۆيدا رابگا، ئەم سۆز و ئەشقه بە فېربوونى خەياتى دەرد و خەمى لەسەر ئاسكەش كەم كردبووه، لە لايەكەوه فكرى لەسەر كارەكەى بوو. لە لايەكى تىرشەوه دللى نەدەهات لە سووراو و سىپىياوى دەموچاوى دەست هەلبگرى، لە هەر فرسەتىكدا خۆى دەگەياند بەر جامەكە و لە بەژن و بالاي خۆى دەروانى، چاوى نوقمى ئەم گشتە دەواو دەرمانانە دەكرد. هەرەك چۆن حەزەتى عوسمان پەراوى قورئانى لە دەورى خۆى كۆ دەكردەوه، حەزى دەبزوا بەمچەشنە دابىشى و تاكوو زەردەپەر سەىمىران دېتەوه جوولە نەكا، ئېتر ئەو رۆژە پىنخۆش نەبوو بېچىتەوه بۆ خەياتخانە و لە مال بىن. لە كاتوساتى ئاوادا ئاسكە كە لە دەرگاوه يان لە پەنجەرەوه تىر رادەما و كاتىك دەيبىنى هەروا سەرقالى خۆجان كەردنە، لە پىشتەوه چەند جارىك چەمۆلە و پووگاوى لىدەنا، لەبەرخۆيهوه يان بۆ ئەوهى هاوساگەل بژنەون دەيگوت:

چاوقولكە بگرى ژنە، ئەشا ئەم لاق و لەتەرەى برىا خودا ئەم چا و برۆيهى پىنەدابايەى!
ناشروات بەرچاومان چۆل بكا!

ئەگەر بىژن لە مالبايه ئەوه دەبوو بە شايفەر و دەيگوت:

جوانە گىلگىلەدارى، كلى لە چا و دەبارى.

ئاسكە بە ئەموسى هەرەشەى لىدەكرد و دەيترساند:

وست! سەرەخۆره، گەرەكتە شەرم بۆ ساز بكەى.

بىخەبەر لەوهى هەويكەى لە ژوورى خۆيهوه هەرچى ئەوان دەيلين ئەو دەيبىستى. بەلام بەدەم

بىدەنگىيهوه زەردە دەيگرت.

حەزى هوما هەرەختى گۆلى دەكرد، بە دەورى خۆيدا دەهات و ملیدەنا لە ئارايشت و تىفتىفەى هەنىى و سەرگۆناى. ئەو لەو كارەيدا وەستايەكى قابىل بوو. لەباتى ئەوهى ئەبرۆى پان و وەسمەكىش بكا، كەوانى دەكرد، مژۆلى هەلدەگىرايهوه و لىوى خونچە دەكرد و سەرکولمەكانى دەپشكوتن. ئەوهى ئەو دەيگرت، وەستاي جوانكارى لە ئاستيدا شەرمەندە و دەستەوستان و لارەمل

دهما، ئەم گزشتە ھونەرەى له مالى سەىمىران وەسەرەىك نابوو، ئەم پىاوه ھونەرناسە دايمە له پەسنى ويدا دەىگوت:

ژن بۆ پىاوى خۆى ھەرچۆنىک پىنى خۆش بى دەسەلاتى ھەيه خۆى وەپازىنى.

زۆر جار پىنى دەگوت وەختى له مال دەچىتە دەرى سادە و ساکار بى، بۆ ئەوەى نەچىتە دووکانى زەمبەرفرۆش و دەرمان فرۆشان بە دزى ئاسکە وە کل و دەرمانى بۆ دەکرى و دەى ھىناپە وە. بۆ يەكەم جار کە ئاسکە بەمەى زانى واقىكى برده وە! پىنى سەىرەو و ئەو پىاوه کە جارن ئىجازەى بە ئاسکە نەدەدا بە بىگۆرەوى بىتە دەرى کەسارى ئەوە چۆنە بەم لەونە لەلای ئەو سووزمانىيە خۆى سووک و چرووک کردوو و لە بازارەوە سووراو و سىپىاوى بۆ دىنیتە وە، ھەر ئەمانەش بوو داخ و دىقى کردبوو دلى ئەو ژنە وە، ئەک ئەو جوانىيەى خودا بە ھومای دابوو. تەنانتە ئاسکە له پىش پۆژانى سەربە ھەویندا بە سى مانگ جارێک نەدەچوو دەستى بە دەمووچاويدا بىنى. ئەو ئاوينە بچووکەى له چىوگىرا بوو، پوورى بە ديارى پىنى دابوو له پۆژى زەماوئەندە کەيدا خووى پىگرتبوو قەت داينەدەنا، بەلام لەمىز بوو مندالان يارىيان پىندەکرد و لىزە و لەوئى کەوتبوو. له دواى ئەوئىش، له ماوەى ئەم چەند سالەدا کە ئەو لەو مالەدا ژيا بوو، زۆر ئاوينە و جامى گەورە و بچووک ھاتبوو ئەم مالە، بەلام تەنيا ئەوەيان بۆ ئەو ژنە جىنى تايبەتى خۆى پەيدا کردبوو. ھەر له سەرەتای ژيانىيە وە قەت بە سەرنجەوە خەرىكى خۆجوان کردن و ئارايشت نەبوو، ئەک بەھوى ئەوەى کار و پىشەى ژيان و کەمى کات دەرفەتى بۆ نەرخساندبى، يان چوارچىوئەى نىومال و دەروجىران ئەم ئىجازەى لىگرتبوو، ھەمىشە وای دەزانى مىزدەکەى زۆر حەز بەم خۆ لە گولدانە ناکا، سەىمىران سەراوى له راستىدا ئەم ساف و لووسى و سووراو و سىپىاوى بۆ ژنىكى مندالار و کەىخاتووى مال بە دزىو و ناماقول دەزانى. ئەوە باوئەرىک بوو بە درىژايى مىژوو ھەلىان گرتبوو، بەلام ئەوەى ھەنووکە ئاسکە لەبەر چاوى بوو جيا لەم شتانە بوو. ئەوانەى ئەو دەبىنى واقى و ردهما و بىرواى بە چاوى خۆى نەدەکرد. راستە يان درۆ، ھوما، ھەر وەختى نەدەچوو دووکانى بەرگدورىن تا چىشتەنگاو له خەوى بەيانى ھەلنەدەستا، بۆى گرینگ نەبوو ئەم حەوش و حەسارە پىاوى تىداپە يان نا، بە سەر و مى پووت، دەھاتە حەسارى، نىو سەعات زياتر خەرىكى شوشتنى دەم و ددانى دەبوو و مسواک و فلچەى له ددانى دەدا، دەست و دەموو چاوى بە سابوونى بۆن خۆش دەشۆرد و جوانى و زەرىفى دەپاراست. بەم حال و بالە وە، سەىمىران چاوى لىخافل نەدەکرد و له ھەستان و دانىشتن دا ئاگادارى دەکرد، لەسەر تەختى

خه وکەمی ههساری دهمایه وه و له مال نه دهچوه دهری، له په نچه ره ی ههساری وه سهیری دهکرد و چاوه پروانی دهمایه وه، به عادهت و دابی خوی تاریک و پرونی بهیانی له خه وه له دهستا و سه ماوه ری هه له دهکرد و به خورایی دهکولا، چایی دهم دهکرد و له حال و هه وای خویدا مهحتل دهما، ئاسکه و جیرانهکان وهختی، هومیان دهبینی دوی نیم سهعات دهست و چاوشوشتن و خوخافلانندن دهچوه ژووری، ئاگیان لئ بووه سهی میران به گهرم وگوری بهیانی باشی پیگوتوه و په نجه ی گوشیه:

بهیانیت باش خانمی خانمان!

یان دلدارانه وهلامی سهلامی داوه ته وه:

سلاو سهرچاوم، خانمه خاسه کهم، پاو بنی وه بان چاوه راسته کهم! ئه مرۆ حالت چۆنه؟

به زهردهی سه رلیه وه په پیش وازی لیده کرد و له فینجانی تازه و خاوتندا چایی یان شیریی کولوی بۆ تیده کرد. ئه وکاته ی شه وانه له ژووره کهدا دهخوتن پیی عیب نه بوو که چی وبانه که شی بۆ کو بکاته وه، هوما هه موو رهفتاریکی ئه وی پی جوان بوو، بی ئه وهی هویه که ی بزانی له مکاره بیزار بوو. سهی میران به بی سه رنجدان به مشتانه یان ناره زایه تی خانم، له وکاته وه هوما له نه خوشخانه گه رابووه، ههروهک ئه که ره یکی خورایی بایی سه ر له پیناو کاری بۆ ژنه دهکرد و نه شهیده زانی ماندوو بوون چیه.

براکانی هوما، که م دۆ و خۆبه زلزان نه بوون، له مالی خوشک دهحه سانه وه و کاریشیان به کاروباری بنه ماله نه دابوو، میشکی به رهفتار و ژیانی ئه وانه وه ماندوو نه دهکرد. له راستیدا مافی ئه وه یان نه بوو خۆ له کاروباری ئه وان هه لقوتینن، ژنه میردی نه بوو؟... له و نیوه دا ته نیا خالۆ که ره م بوو به زمانی ئه وی ده زانی و قسه ی خوی دهکرد. پلاری تیده گرت و به ناوی ئه رمه نی قاوی دهکرد، مه به سستی تابه تی نه بوو ته نیا بۆ گالته و جه فه نگ دهیگوت:

ئه رمه نی تو چه نده ده وه باری، ئه گه ر بیتو رۆژیک ئه و ددانانه ت نه ساوی که لامی خوا هه له ی تیده که وی؟

سهی مرانیس به روالهت له تهک خالۆ که ره م هاوده نگ بوو، به لام سه ره سه ری پشتیوانی له خانمه چکوله ی دهکرد:

مسواک لیدان له شه ریه تی ئیمه دا لازمه. ره سوولی ئیسلام هه میشه ئه مه ی به یارانی فه رموه، پاکو خاوینی به شیکه له ئیمان. خوی بانی سه ر رهفتاری فه رعه ونی پی جوان بوو هه رچه نده

زۆرىش تاوانبار بو، بۇئەھى پىشى ۋەك دېك پادەگرت، منىش بۇ ھوما ئەم گىشتە سابوونە دەكېم دىسان بەشى ناکا، دلنىام توش ئاگادارى كوئىخا، بۇئەھى فەرەون نەتوانى پىدېنى بە شانە بكا، شەيتان كلالوى نايە سەرى تاكوو مروارى پىبھۇنىتتەۋە. بەمھەساۋە تەنیا جىيەك كە شكى دەبرد بەلای خوداۋە لە دەستى بۇۋە!

ۋەختى ئاسكە ئەم شتانەى دەبىنى بەم كەمۋىستىيەى خۇى بۇى گرېنگ نەبوو زۆر بە دەۋرۋەرى خۇيدا بېت. ئەمەى بۇيە دەكرد تاكوو ھوما قرەتر خۇى لەبەر چاۋى ئەمۋئە بجا، ئەگەر جارناچارىك دەستىكى بە پوۋمەتەكانى خۇيدا دەھىنا، ھەروەك سالانى رابردوو ئەبىرۇى بە ۋەسمە دەساۋى ۋەك پەرى رەشەدالى لىدەكرد ۋ پەيوەست دەبوون. سوورمەى بە چاۋيدا دەھىنا ۋ خالى لای لىۋى بە قەولى جىرانەكان ھەموو جوانىيەكەى ھوماى دەھىنا پەشتىرى دەكرد. بلىى ۋ نەلىى سووراۋىكى بە دەموو چاۋيدا دەھىنا؟ جابۇ ئەۋ ژن نەبوو؟ دلى نەبوو؟ مېردەكەى روالەتېين بوو نەك لە ناخەۋە جوانىيەكان بىىنى، خۇ ئەگەر كەسىك بە سەرنجەۋە تىپىرادەما جوانىيەكى شايانى لەۋ ژنەدا دەدېتەۋە، ئاسكە سەرەژن ۋ خاۋەن كەمال بوو جوانى ئەۋ لە دل دەچەسپا ۋ لە ناخدا رەگى دادەكوتا، ئەۋ ژنە ئەگەر تۈزىك بە داروبار بايە ۋ قەلافەتى سەرنجپاكىش بوايە، دەبوو مندالى ئەۋ ۋەك قۇلە مېرېان، جاران لە ھەموو شتىكى دەگرتەۋە، تەنانەت ژىركراس ۋ ئاۋەلگراسى خۇى نەدەدا بە خەلك بۇى بدوورن، بەلام ئىستا چۆن لەۋ رۇژەۋە ھەۋىي بەسەر ھاتوۋە، لەۋكاتەۋە مەقنە ۋ عەبا كۆكراۋەتەۋە، ئەۋىش فكىرى گۇراۋە، سەىمىران دايمە بە فكىرى كۆنەۋە ژياۋە ۋ باۋەرى ۋايە ناشى قولاپەى ژن ۋەدەر بکەۋى. ئاسكەى گوى لەمست ۋ بەشەرم ۋ حەيا، بە فەرمائىشتى مېردەكەى شروالى (بېت)ى حاجى عەلى ئەكبەرى دەكردە پى لەسەر پەنجەى پىي پادەۋەستا، داۋىنى كراسى لەبەر درىژى عەرزى دەمالى، ئەمەش لە نىۋ ژنانى كوردەۋارىدا باۋ بوو، بەلام تاكەى دەكرا ئەم ئافردەتە ھەرئاۋا ۋەمىتى؟ ھەۋىكەى گالتەى پىدەكرد ۋ دەىگوت، ئەمچۆرە لىياسە مۇدى نەماۋە ۋ ھى رۇژگارى نەنكى باپىرمە! بەلام حەزى دەكرد پاتۆلى پىاۋان دەپى بكا. تونكەى چوار قامكى دەكردە پىي كە ئىتر ھەر بۇ باسكردن نابى، بە ختو نەخش ۋ نىگارى تايبەتەۋە، كە خۇى لە خۇيدا دەبوۋە ھۇى بزۋاندنى ئارەزوۋ! حەزى نەدەكرد بۇ دوورىنى جلوبەرگى خۇى كۆتالى فرە لەكار بكا، كەيفى لە لىياسى تەنگ ۋ قۇلكورت بوو، ۋادىاربوو دەورو زەمان لەگەل سەلىقە ۋ ئىشتىاي ئەۋان يەك مەپام بوو. ئاسكەش پىيخۇشبوو لاسايى ھەۋىكەى بكاتەۋە، بەلام چاۋلىكەرى ژىرانە، لەبەرئەۋى ئاسكە دايكى چوار

مندالی گوره و بچوک بو، هەر نهی، ده‌بوو شهرم له ئەوان بکا، مندالەکانی هەمووشتیکیان دەزانی، تەنیا ئەو ویستە ئینسانییە دایکیان نهی، کاتیک به نازاری دەروونی خۆی پادەگرتوو ئارەزووی دەشاردوه و به مندالەکانی دەگوت به بابتان بیژن با بیت له ژوورەکی خۆمان قەندمان بۆ بشکینی، بارام له وهلامدا دەیگوت:

نامانەوی! خۆمان دەی شکینن؟

پیم‌خۆشه ئەو بیت بیشکینی، مه‌گەر بابی ئیوه نییه؟ بۆ دەبی شهو و رۆژ له‌م ژنه‌تیوه دور ده‌که‌ویته‌وه، خۆ نه دز ده‌یبا، نه گورگ ده‌یخوا، ئەو باشتر قەند ده‌شکینی، ئیمه هەمووی ورد ده‌که‌ین، ده‌یکه‌ین به خاکه.

له‌باتی کهوشی جیر، کهوشی پاژنه‌بلندی هه‌لبژارد، ده‌وره گۆرابوو، ئەویش چاوی له‌ مۆده و شتی تازه بوو، به‌لام له کاراندا چاویکی له‌لای هوما بوو، جاریک ویستی سه‌رو پرچی به‌ مۆدی ئەو کورت بکاته‌وه جیرانه‌کان ده‌ستیان گرت و نه‌یان‌ه‌یشت. خاتونوقره داوای لیکرد و گوتی:

جا توخوا دایکه‌که‌م، پینت‌حه‌یف نییه، ئەم پرچه جوانه‌ت به‌ دەمی مقەست بسپیزی؟ خەلک ئیره‌ییته‌ پینده‌به‌ن، خودا خودایانه سه‌رو پرچی تویان هه‌بی ده‌لئی به‌ره‌زای شاخانه.

دشه‌که‌ی ئەو گوتی:

ئەو که پرچ و کاکۆلی به‌ مۆده‌ی ئالاگارسۆن ده‌ردیته‌ی، له‌لایه‌کی دیکه‌وه‌ حالێ باش نییه، قژی سه‌ری هه‌لده‌وه‌ری.

هه‌روایه‌ خاتوو خورشید، قسه‌ی تویه. داخی ناوه‌ته سه‌ر دلێ ئیمه، ئەوه‌نده‌ی خواردن دروست ده‌کا مووی سه‌ری خۆی تیدایه، چه‌ندجار ئەم‌شته‌م له‌ دەمی سه‌ی‌میران بیستوه. ئەو ژنه هه‌رکاریک بکات، هه‌ر ئۆینیک ده‌ربینی، ناتوانی کاریک بکا، مووی سه‌ری هه‌لنه‌وه‌ری، هه‌ربینا رۆژیک تووک به‌ سه‌رییه‌وه نه‌ما و ته‌واو که‌چه‌ل بوو، ئەوسا ناچار ده‌بی کلاومووی ده‌ست‌کرد بکاته سه‌ری!

خاتوو نوقره له‌ولاوه هه‌لیدایه و گوتی:

خه‌فته مه‌خۆ، ئەگەر وای‌لیبی حورمه‌تی ده‌چیته سه‌ری. که‌چه‌ل به‌خت و شانسی هه‌یه، ئەگەر کویریش بی به‌ختی چه‌رمگه.

ئەو به‌ قوربانی ئەو دهمه‌ت نوقره، چتوت، ئەو پیاوه، هه‌ر ده‌لئی جادووی لیکراوه، نازانم بۆچی ئەم ژنه‌ی ئەوه‌نده له‌کن شیرین بووه. بۆ ئەم هه‌نگوینه‌ی له‌ مندا نه‌دۆزیوه‌ته‌وه. له‌وه‌ده‌چی

ھوما بۆ ئەو، ئەو مریشكە بیت كە ھیلكەى دوو زەردینەى بۆ دەكا، یان بزەنە مەرەزە و دوو كاریلەى بۆ دەبیینى، ئای پۆژگار عەمرت با بیبا! ئاین و ئوین و رەفتاری ئەوانە ھېرو كاسى كرددوم. ئاسكە مەبەستى چاولیکەرى نەبوو، پرچەكانى تاقو جوت زیادە لەھەددى خۆى شۆر ببوونەو ھەر بۆیە تەمای بوو بیبیریتەو، دەبوو لە گەراوھەكە دەلالیک سەرى بۆ بشۆرى، ئەم ھەموو شانەكردن و وشك كەردنەو ھە ئەرك و زەحمەت و دەردى سەرى بوو. ھەرۆختى ژنىكى لە رینگەى ھەمام دەبیینى سەرو پرچی قولە كرددۆتەو دەیگوت:

ئەى خۆزگەم بەخۆت، بریا سەرى منیشت لەگەل خۆت برىدبايە!

ھەرچەندە حاجى خانم، ھەرۆك سەىمیران دەیگوت ئەو دوانە كەین و بەبىیان ھەيە، لەوى نەمابوو ئاومالىكى دیکە جینگەى ئەوانى گرتبۆو و بۆ پەلكە گرتنەو ھە يارمەتى دەدا، ئەو پەلكانەى وەختى دادەنىشت لە ھەرزى دەخشا، كەمتر كەسك ھەبوو ھەزى پەنەكا و پىچوان نەبى، خاتوو خورشید دەیگوت، پەلكە ئاوى دل دەمژى و شادى و خوش بەختى ھەركەسك بە ئەندازەى پرچ و پەلكەيەتى! كەوابى بەم بسك و پەرچەمە كورت و ھەلوھریو ھوما لەو پەرى بەختەورى دا نەدەژیا؟ خۆش بەختى ئەو لە چەشنى چەپكە گولیک بوو، ھەرۆختى رەنگ و بۆنى بەسەرچوو لە پەنجەرەو فرى دەدەنە دیوى دەرى، لە روانگەى پیاوھەكانەو دەموو لىوو بچمى ئاسكە لەو پەرى جوانیدا بوو ئەو ھەى بۆ جاریک چاوى پى دەكەوت ھەزى دەكرد بۆ رايەكى تر پە دەل ببیینى و تىر تەماشای نەدەبوو، ھەرۆختى لە بەرامبەر ئاوينەى بالانويندا رادەو ھەستا عەیبى لە ئەندام و قەلافتى خۆیدا نەدەبیینى، تەننەت وەك ھەزكردن ھەزى لە بەژن و بالای خۆى دەكرد. چاوو برۆ و برژانگى درىژ و رەش و دوو چاوى لە چەشنى بادامى ھیندە نەرم و نیان و دل بەر بوون ھەلچوونى تەمەن و مندال بوونیش تىكى نەدابوو، بەم ھەموو ھەم و كۆقانەو ھەرۆك خۆى دەیگوت ئەمەش بەخت و بەشى ئەو بوو، ھیشتا ئاسۆى روون دەبیینى و دەستى لە بەژنى ھومىد بەرنەدابوو، دەتوانى نیشانەى ھیوا و رووناكى لە گۆمى مەندى چاوانیدا وەبیینى. ھەنە و ئەدگارى خرو توپنى، پىستى زەریف و كۆلمەى گولین و چرۆى لىوى ھەرۆك دەلین: لىو بەكەنن، لە ھەركات و ساندال بەر و رووخوش بوو. جوانى نۆجوانان بوو، قەت وانەبوو كەس لىو برەنجى و بە مېروو مۆچى ببیینى. بۆ مال و مېرد و مندالى خانم و كابان و بە تەواوى مانا دايك بوو. چەندە ھەويكەى خاوەن نازو عىشوو و ئەدا بوو، ئەویش ئەو ھەندە خۆراگر و كەخوواژن و دلۆقان بوو، خۆشەويستى دايكانەى لە دللى ژن و پیاو دا دەچاند، نەك ھەو ھەس و ئارەزووى رابواردن و درۆزانە، فاتمە دوو

رهنګه، ناراپشتګه ګری تاییه تی ټو، له م دوایاندها هر بیست رۆژ جاریک دهات چاوو برۆی بۆ هه‌لده‌ګرت و دهستیکی به دهمو چاویدا دهینا و دوو قران پارهی لئوهرده‌ګرت، له کاتی کاره‌که‌یدا یان ټووکاته‌ی که‌ل‌وپه‌که‌ی ده‌پنچایه‌وه، پر به دل پنی‌دا ده‌روانی و زهرده دهاته سه‌رلیوی و پنی‌ده‌ګوت:

ټاسکه‌خانم، به‌خودا خانم هر ټه‌وه‌نده جوانی پیاو ته‌ماحت تیده‌کا، له نیو مشت‌ه‌ریبه‌کانمدا که‌سم نه‌دیوه هینده‌ی تو جوان بی! من به‌م ژنییه‌تیبه‌ی خۆمه‌وه ته‌ماح گرتوومی ټم دهمو و لیوته راموسم. پیم‌بلی با بزائم ټه‌تو رات‌چۆنه؟

نینجا، ټاسکه‌ ټاویته‌ی لئوهرده‌ګرت و به‌ سیمای خۆیدا ده‌روانی و له جوانی خۆیدا ده‌توایه‌وه، لیوه سووره‌که‌ی چه‌ند جاریک به‌ یه‌کدا ده‌ینا و نه‌ختۆکه‌یه‌ک ټالی ده‌کرده‌وه و به‌م‌شپوه‌یه‌ که‌ په‌سنی وه‌ستای جوانکاری بدات ده‌یګوت:

فاتمه‌ خاتون، به‌بی مه‌رایی ده‌لیم، تو زور له‌میژه‌ منت رمۆده‌ی ده‌ست و په‌نجه‌ی خۆت کرده‌وه، ټم چاوو برۆیه‌ی من هر به‌ ده‌ستی تو ده‌رازیته‌وه، مالت ټاوابی نه‌جات‌دام له وه‌سمه‌کیشان، بسک و ټه‌ګریجه‌شم جوانه، به‌لام هر وه‌ک ده‌لین هه‌زار به‌ه‌ی هه‌رم‌ی‌فرۆش به‌ نا. یه‌کی مشت‌ری‌ناب.

له‌به‌ر ټه‌وه‌ی یه‌ک. دوو جار به‌ ګویی هه‌لینابوو پرچه‌کانی بۆ کورت بکاته‌وه، به‌لام فاتمه‌خانم زۆری پی‌جوان بوو، دلی نه‌دهات، تا وای‌لیهات رۆژیک زور له‌ خورادیوانه‌ مقه‌ستی ده‌ست‌دایه و له‌ ژوو شانییه‌وه په‌لکه‌کانی بۆ قوله‌ کرده‌وه، وه‌ختی ټاسکه‌ ټاوپری داوه‌ په‌لکه‌ی نه‌مابوو، چروه به‌رټاویته‌ و سه‌یری خۆی کرد، له‌ خه‌جاله‌تیدا ده‌ستی به‌ ده‌مییه‌وه گرت و به‌ که‌نینه‌وه گوتی:

له‌وه‌ناچی جوان بی فاتمه‌خاتون.

تو جارێ سه‌بریکم لیب‌ګره، بزانه‌ چییان لیده‌که‌م، هر تال و لویه‌کی ده‌که‌مه‌ قولف و داویک و دلی دلداریکی پیوه‌ ده‌به‌ستمه‌وه، من تاکوو ټیستا بۆیه‌ سه‌برم گرتووه و نه‌مقرتاندوه‌و پیم‌چه‌یف بوو، نه‌شده‌بوو ټاوا به‌ خیزیی لیت‌بگه‌ریم له‌ ټاویته‌دا خۆت بیینی.

ده‌رگای ژوره‌که‌ ته‌نیا بۆ گلاره‌ نه‌بن، له‌به‌ر ټه‌وه‌ی که‌چ بوو، بۆ منداله‌کانی دیکه‌ قه‌ده‌غه و داخراو بوو، هر بۆیه‌ ټه‌وان به‌ ټاسووده‌یی و به‌ که‌یفی خویان سه‌رقال بوون. فاتمه‌خاتون زور وه‌ستیانه‌ خه‌ریکی ریک‌وپیک کردنی بسک و کاکۆلی ټاسکه‌خانم بوو شه‌لالی ټاره‌قه‌ بوو، ټه‌وه‌نده‌ی له‌ ده‌ستی ده‌هات دریخی نه‌بوو له‌ کاری خۆیدا، تاکوو ټه‌وساته‌ی به‌ شه‌رمه‌وه‌ حه‌ق‌ده‌ستی خۆی

وهرگرت و خودحافیزی لیکرد. ئاسکه چهندجار له ئاوینه‌دا سه‌یری خۆی کرد. زۆر له رازی نه‌ده‌چوو، پرچی کورت له‌گه‌ل دهموو پرومه‌تی خری ئه‌و نه‌ده‌هاته‌وه، دوودل بوو ئاخۆم می‌رده‌که‌ی به‌م بیجم و سیمایه‌وه حزی پنده‌کا یان نا؟

فاتمه‌ی کارجوان به‌ دلنیا‌یه‌وه پی‌وت:

تۆ که پیت‌وا‌یه ئاوا جوان نی، بزانه ته‌واو به‌هه‌له‌دا چوویی، جارێ رهنگت پیوه نه‌گرتوه. به‌لام شه‌وی، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی سه‌ی‌میران هاته‌وه خیرا ناردی به‌ شوینیدا، ئاسکه به‌ ده‌ست‌تیکه‌ل هاته‌وه چارشینو‌نویژی دا به‌سه‌ریدا و چوو بۆ‌لای، بۆی ده‌رکه‌وت له‌م رۆژانه‌دا می‌رده‌که‌ی میوانی دیت، واته‌ رۆژی هه‌ینی، بۆ سه‌به‌ینیدا، له‌ باخی قامیشه‌لان میوانان کۆ ده‌بنه‌وه و ئه‌شی باش خزمه‌تیان بکه‌ن، ئه‌و میوان‌دارییه‌ بۆ شاره‌داری تازه‌ی شار بوو که له‌ تاران‌ه‌وه ره‌وانه‌ی به‌شی رۆژئاوا کرابوو.

شازده‌موحسین میرزا و نایب‌حسین‌خان، مو‌عین‌ممالیک و یه‌ک‌دوو که‌س ر‌دین سپی و ده‌مراستی شار له‌ته‌ک ئه‌واندا بوون، هه‌لبه‌ت چه‌ند نانه‌واداریک ره‌گه‌ل که‌وتبوون، به‌لام که‌س پینانی نه‌گوتبوو، ئه‌م میوان‌گه‌له هه‌ر حه‌وت که‌س ده‌بوون به‌لام ئه‌وان له‌وه دلنیا‌بوون سی‌چل که‌س ده‌بن، سه‌ی‌میران مه‌شره‌ف‌خۆش بوو، بزهی له‌سه‌ر لیوی نه‌ده‌تورا، وادیار‌بوو وه‌ک هه‌نگ بۆنی گۆلی تازه‌ی به‌سه‌ردا چوویی و که‌سپ و داهاتی روو له‌ زیاد‌بوون کردی. وه‌ک خاوه‌ن‌مالیکی به‌ ئه‌زموون و به‌ دابی ر‌ابردوو له‌گه‌لی که‌وته پرس و مه‌شوه‌رت. چیبکه‌ن و چۆن باشه ئاوا خزمه‌تی میوانان بکه‌ن. به‌ گلاره‌ی گوت، قه‌له‌م و کاغه‌ز بینئ و ئه‌و خه‌رجه‌ی له‌ به‌رچاویان گرتبوو سیایی بگری، خان‌بابا، برای هوما، جافر، که‌ ئه‌ویش خه‌لکی چۆخه‌سپی بوو شه‌ویک بوو میوانی ئه‌وان بوون و خه‌ریک‌بوو برۆنه‌وه، سه‌ی‌میران داوای لیکردن، په‌له نه‌که‌ن و دوو رۆژ دواتر برۆنه‌وه تاکوو رۆژی میوان‌دارییه‌که یارمه‌تیان بکه‌ن و به‌ میوانان ر‌ابگه‌ن. هوما وای‌به‌باش زانی، که‌ل‌وپه‌لی پیویست به‌ن له‌ باخی داینین، ژنه‌کانیش پیتان باش‌بوو، ئه‌و که‌سه‌ی خواردنه‌که‌ش دروست ده‌کا هه‌ر له‌ باخی ده‌ست‌به‌کار بیت. به‌لام سه‌ی‌میران پیی‌خۆش‌بوو نانی نیوه‌رۆ، له‌ مالی ساز بکری، به‌ فه‌یتوون و درۆشکه‌ بۆیان به‌ن بۆ باخی، ئه‌م پیشنیا‌ره هه‌رچه‌نده زه‌حمه‌تی که‌متر بوو، ده‌شبووه هۆی سه‌رسوو‌رمانی میوانان. هوما و ئاسکه‌ش ر‌ازی بوون و ده‌نگیان نه‌کرد. دیا‌ره سفره و خوان ر‌ازاندنه‌وه به‌بی ژنان کاریکی ساکار نه‌بوو دانانی زه‌غفران له‌سه‌ر برنج و کاره‌کانی دیکه‌ش، وایان‌دانا له‌گه‌ل ئه‌و فه‌یتوونه‌ی چیشته و خواردنه‌که ده‌با

ئاسكەش بېچتە باخى. سەي مىران ھەپشەي لە مندالەكان كرد ئەو رۆژە بەردەستى داىكيان نەگرن و عەزىبەتى نەدەن. ئەگەر پېشىيان خۇشە بىن بۇ باخى، ئەوا دوواى نانى نيوەرۆ بىن و ژىر و عاقل بىن. لەو نيوەدا بارام كەيفى ساز بوو، داىكى رۇخسەتى بۇ لە مىران وەرگرتبوو كە بەيانى زوو لەگەل ئەو بچى بۇ نيو باخ.

ئەو رۆژە دانى بەيانى ئاسكە چارشىوى لە خۆى نەكردەو و سەرچاوى داپۇشى. لەبەر ئەو نەبوو كە دوو كەسى بىگانە لەو مالە ميوان بوون. بەلكو شەرمى لە سەي مىران دەكرد، تەنيا بۇ جارىكىش ھەولى نەدا سەر پەچكى بۇ وەدەر بخا، ديارە ئەو پياوھ مىزدى بوو، بەلام رۆژ لە دوواى رۆژ لە يەككى نامۆ و دوور دەكەوتتەو، ئەمە سى ھاوین بەسەر ئەم ژيانەدا تىدەپەرى و ئویش ھەرەك پىلاوى كۆن و تۆزلىنىشتوو لە سووچىك كەوتبوو خەرىك بوو لە بىر دەچۆو، تەمەن و جوانىيەكەى بە بى ھۆ تىدەپەرى و ھەر نەبى ئەم ھىوايەى نەبوو كە رۆژىك بەكارى ئەم خاوەنە سارد و سەرى بىت. وەختى خانبابا و جافر رۆيشتن بۇ كاروانسەرا سەرى و لاخەكانيان بەدەن، ئاسكە ھەر وەك بوو كىكى شەرميون ھەنووكە چارشىوى لە سەر و سىماى خۆى نەكردبوو، ھوماى چۆلبەر و كۆنەكار، كە بە ھەمووشتىكى دەزانى و لە ژىرەو پىدەكەنى و دەترىقاوھ بۇ شۇخى و جەفەنگ پىرى كرد بە چارشىو نوپىژى ئاسكەدا و توورى ھەلدا، بەشكەم سەي مىران پىر بەدل تەماشاي بكا. سەرەراى ئەم گشتە بەخىلىيەى كە ھىبوو سەبارەت بە ھەويكەى ھەرەك ئارگوس بە سەت چاوەو پىدا دەروانى، نەكا مىردەكەى لى ھەلگىرپتەو و بىبا بۆخۆى، ھەرەك ئەو واى كىرەبوو، بەلام لە دلەو بەم كىردارەى خۆى رازى نەبوو كە دەرەق بە ئاسكە دەيكا، دللى تەكانى دەدا و بەزەي پىدا دەھات، بە عالەمى ئاشكرا دەيزانى ئەمەى ئەو كىردوويەتى تاوانىكى گەورەيە بەرامبەر بەم ئافەرەتە ھەيا بەخۆيە، ئەو ژنە سايلۇخ و ھەپۆلە نەبوو، تەنيا بە وىژدانەو دەژيا و عەبىيەى بەلاوھ گرىنگ بوو. دەيوست تاقى بكا تەو، بزانى سەي مىران ئەم ھەموو سوپىندەى بۇ خواردبوو ئاخۆ بەراستى داىكى مندالانى لە بىر بردۆتەو و مەيلى ناو، لەو ماوەدا كە ھوما رۆژى دانىك لە مال نەدەبوو، دەچوو بۇ فېربوونى بەرگدوورين، يانى ئەم پياوھ بۇ تەنيا جارىكىش دەستى و دەدەستى ئەم ھەلال و ھاوسەرەى خۆى نەكەوتبوو؟ مەگەر ھەر ئەو رۆژانەى بوو بە ژنەتوھ ھەمامى كىرەبوو؟ بە دەورى خۆيدا دەھات و بە بىانووى نان و چاى نيوەرۆ بانگى دەكرد بىتە ديوەكەى ئەوان؟ ئەویش چارى ناچار بوو ئەم چوئە خىاتىيەى بۇ ئەو بوو لە مالى دانەنىشى و دىق نەكا.

له راستیدا، وهختی سه‌میران ئاسکه‌ی به سه‌ری پووتی بینی، به‌راست یان به درۆ، که‌وته
 تاريف و په‌سنی جوانی ژنه و مودی تازه، به‌لام دواتر قاقا پینکه‌نی. ئەم پینکه‌نینه‌کاری له‌وانی
 دیکه‌ش کرد. منداڵان که ئەم ئارایشته‌یان به‌لاوه نامۆ بوو زۆریان به‌دل نه‌بوو، مه‌هدی ده‌ستی‌کرد
 به یاری و جه‌ف‌ه‌نگ و له‌و کاته‌دا که دایکی خه‌ریک‌بوو چارشینوه‌که ب‌داته‌وه به سه‌ریدا پ‌فاندی و
 هه‌لات، بیژهن گوتی: دایکم بۆته مل‌چه‌که‌چی - به‌م قسه‌یه سه‌میران و هوما، بارام و گلاره،
 ئەمه‌یان له که‌یه‌وه خه‌ریک‌بوو مه‌شق و ته‌کل‌یفی ده‌نوسیه‌وه و بیده‌نگ بوو له قاقای پینکه‌نینه‌یان‌دا،
 منداڵه بۆئه‌وه‌ی زۆرتر قاقا ب‌کیشن، له پشت‌ه‌وه له دایکی نزیك بۆوه، ده‌ستی به گواره و گوچ‌چه‌ی‌دا
 هینا. جارن له ژیر پرچ و بسکی زۆریدا که‌س نه‌ی‌ده‌بینی، به لاس‌کردنه‌وه‌ی مام‌فروشان‌ی بازاری
 حه‌سه‌ن‌خان - گوران‌دی:

پاره‌ی یه‌ک م‌ریشکی لاری.

ئاسکه زه‌رده‌ی له‌سه‌ر لێو و دل‌ی پر له قین بوو ئاو‌ری له بیژهن داوه و مۆ‌ره‌یه‌کی لیک‌رد.
 پوولی م‌ریشکیکی لاری و خرتو خۆل. ئاسکه، ویستی بیژهن دوور ب‌خاته‌وه، به‌لام ئەو لاساری
 ده‌کرد، به‌ته‌ما بوو به‌بن هه‌چ مه‌به‌ستیکی ناخۆش بابه و باوه‌ژن پینکه‌ن. ئاسکه تو‌وره بوو، خۆی
 بۆ راگیر نه‌کرا و به هه‌موو که‌یفی خۆی ده‌بناگوتی منداڵه‌ی سه‌ره‌واند. خه‌زا شوینی چوار قامکی
 له‌سه‌ر روومه‌تی شووخالی هه‌لدا و ره‌ش بۆوه، سه‌میران زۆر به‌م ره‌فتاره قه‌لس بوو به
 بیزاریه‌وه گوتی:

ئه‌ی داوه‌شینی چ ژنیکی!

بیژهن نه‌گ‌ریا، به‌لام وسکوت بوو. وهختی زانی جه‌ف‌ه‌نگ و پینکه‌نین ته‌واو بوو، دل‌پر و په‌ریشان
 خۆی لوول کرد و به ئەسه‌پایی له ده‌رگای ژووره گه‌وره‌که‌وه فیزمالکی‌دایه و بۆی ده‌رچوو،
 له‌وکاته‌دا ئاسکه و عیلو عاشیره‌تی له ژووره‌که هاتنه ده‌ری له‌به‌رخۆیه‌وه گوتی:
 به‌خوا ئەم شاباش و مه‌رابی‌کردنه‌ی پیناوچ سووری دیتووه و سه‌مای له بیر چۆته‌وه. من
 وه‌دوای کلاوی لار که‌وتووم، لووتم پینا ناهین. ئەشقی خانم له دل‌ی کاری کردووه، تازه منی له
 بیر بردۆته‌وه، شت به زۆره‌ملی نابێ.

ئه‌وه‌نده‌ی به نه‌رم‌ن‌یانی و سه‌بری خۆی وه‌ره‌ز بوو ده ئەوه‌نده‌ش په‌شیمانی په‌لکه‌کانی بوو،
 به‌لام ئەمه‌یان هه‌نده جی‌ی داخ نه‌بوو. هه‌ر یه‌ک‌دوو مانگی دیکه پرچی درێژ ده‌بۆوه و شان و ملی

پوتی داده پوښی. تا کوو سچوار هوتوو له چکه ی دا به سهریدا و له و ژنهش تورا که دموو چاوی بؤ هله دگر.

به بی نه و هستان گهردوون دسوورا و ئاسککش هاتبووه سهر ئه م برویه تازه میردی دل دؤراوی به لاق و له تهری ئه و قینات ناکا، ئه گهر تان و پوی له هه و ریشم بی و حوری و پهری دست به سهروچاویدا بینی، تازه کابرای تاین مهیلی ناوه، سهی میران بؤ شانیه که شاریکی ویران کرد، هه ساره ی به ختی له کهل ئاوا بوو و که ی تیشکی هه تاوی بهرکه وی ئیتر ئه وه که س نازانی.

ئه مه سروشتی مرؤفه، له هه مبه ر کوسپ و له مپه ر و دهر د و مهینه تیدا خوراگره و زوری پیده چی تا کوو به چوکدا بی، به لام له ژیر ئه شکه نجه و نازاری هه ناودا نا، ژیا نی ئاسکه نازار دانیکی رۆح و په وان بوو، هه رچه نده دایمه ده و روبه ری پر بوو، راگه یشتن به مندالان، خزمهت کردن و لاواندنه وه ی ئه وان، نه ختیکی تای ته رازووی خه مه کانی سووک ده کرد، به لام له لایه کی دیکه وه دل هه لکه ندرانی میرده که ی بیوو به خوره ی گیانی. هه روه ختی منداله کان پیکه هله دپه ر ژان و به قیزه و هه را کاسیان ده کرد و جوابه جه نگیان ده کرد، ده یزانی بی ده سه لاته و لی ناترسن، ده ی زیریکانده:

ده به سه وازم لی بینن، خودا عمه ر کورتووکا، سه ره خوره ی جوانه مه رگانه. خودا بتانابه ته وه، ژیا نتان لی تال کردووم! بریا ئیوه م نه بایه هه وت زه مان بوو له م کاول بووه ده رچوو بووم! مه گهر خودا شیتی کردووم، بؤ کئ، له بهر چی به بی تاوان بسووتیم و بتویمه وه!

هه ر له وکات وساتانه دا بوو، زوربه ی جار بیژن لاساری ده کرد و زمانی لی دهرده هینا و عه زیه تی ده کرد:

هه سه ته برؤ یاللا ده ی، هه ر ئیستا برؤ، چیده که ی لی ره؟! ده ی، پی وایه ئه گهر به جیمان به یلی له برسان دهمرین!

ئاسکه رووی تیده کات و ده لی:

بیژن تو گووت برؤم، ها؟ زور باشه تازه من دایکی ئیوه نیم. ئه وه ده رۆم و ناگه ریمه وه، بچؤ دایکی دیکه بؤ خوت په یدا بکه، بچؤ بؤ لای هوماگیان، ئه و دایکی تویه، با هه لتان چزینی، با داغتان بکا، که مم شیر پیداون، ئیستا لیم یاخی بوون. ئاخری ده که ونه به رده سستی زردایکا!

ئاسکه خیرا چوو چارشینیوی دا به سهریدا و به نیشانه ی ئه وه ی ده تورئ، به دزییه وه خوی کرد به ژووره که ی خاتوو خورشید یان نو قره خانمدا. زور جار به تووره بوونه وه ئه و کاره ی ده کرد و دواتریش به پیکه نینه وه ته واوی ده کرد. نیو سه عاتی نه ده برد ده یانزانی دایکیان له کوئ خوی

شاردۆتەوه. هه‌موویان به‌یه‌که‌وه‌ په‌شیمان‌ ده‌بوونه‌وه‌ و ده‌چرون‌ به‌ ده‌ست‌ و قاچیدا‌ ده‌نوسان‌، ده‌یان‌هینایه‌وه‌ بۆ‌ ژووره‌که‌ی‌ خۆیان‌. وه‌ختی‌ جیرانه‌کان‌ ئامۆژگاری‌ ئه‌و‌ مندالانه‌یان‌ ده‌کرد‌ له‌گه‌ڵ‌ دایکیان‌ باش‌بن‌ و عه‌زه‌یه‌تی‌ نه‌که‌ن‌، قه‌دری‌ بگرن‌ حورمه‌تی‌ پێیکه‌ن‌ و دل‌ی‌ نه‌شکینن‌، ئاسکه‌ ڤووی‌ لێ‌وه‌رده‌گێران‌ و ده‌گیوت‌:

ره‌نج‌ به‌خه‌سار‌ خۆم‌، بابیان‌ زۆری‌ قه‌در‌ گرتم‌، تاکوو‌ ئه‌وان‌ له‌گه‌لم‌ به‌ حورمه‌ت‌ بن‌!
ئه‌وه‌ی‌ بۆ‌ ئاسکه‌ ببووه‌ مایه‌ی‌ خه‌فه‌ت‌ و دلته‌نگی‌ لاساری‌ و پێکه‌هه‌لپه‌رژانی‌ منداله‌کانی‌ بوو.
وه‌ک‌ بلی‌ی‌ ملکی‌ بابیان‌ به‌ش‌ ده‌که‌ن‌. حه‌زیان‌ ده‌کرد‌ گوشتی‌ یه‌کدی‌ بکروژن‌. بیژهن‌ چه‌قه‌سرو‌ و ناڤه‌سه‌ن‌، هه‌له‌ده‌ستا‌ و داده‌نیشت‌ له‌ سه‌رو‌ سه‌کو‌تی‌ مه‌هدی‌ کزه‌لوکینه‌ و به‌ر‌ گایله‌که‌ی‌ ده‌سه‌رواند‌. بارامیش‌ له‌ گلاره‌ی‌ ده‌دا، زۆرجاریش‌ ده‌ستی‌ له‌ دایکی‌ هه‌له‌هه‌یتاوه‌، به‌یانان‌ مه‌هدی‌ داوای‌ چایی‌ ده‌کرد‌ و ده‌تورا، تاکوو‌ دووسێ‌ شه‌پلاخه‌ و یه‌ک‌دوو‌ نقورچکی‌ وه‌به‌ر‌ نه‌که‌وتبایه‌ دانه‌ده‌که‌وت‌ و سه‌روه‌تنی‌ نه‌بوو، سه‌ی‌میران‌ وه‌ختی‌ گوێی‌ له‌ قیژه‌ و هه‌را‌ و هوریا‌ی‌ مندالان‌ ده‌بوو، به‌ ڤواله‌ت‌ بێده‌نگ‌ ده‌بوو، به‌لام‌ له‌ ده‌روونه‌وه‌ خه‌فه‌تی‌ ده‌خوارد‌ و ددانی‌ به‌ جه‌رگی‌ خۆیدا‌ ده‌گرت‌، له‌به‌رئه‌وه‌ی‌ ئاسکه‌ ده‌ره‌قه‌تی‌ مندالان‌ نه‌ده‌هات‌، ناچار‌ سه‌رو‌ قژی‌ خۆی‌ ده‌رپنی‌ و به‌ سه‌ریاندا‌ ده‌هیقێژاند‌، دۆعا‌ و نزای‌ له‌ ڤۆژ‌ ره‌شی‌ و دایک‌ و بابی‌ مندالان‌ ده‌کرد‌. بۆئه‌وه‌ی‌ بابی‌ مندالان‌ گوێی‌ له‌ ده‌نگی‌ بیت‌ هاواری‌ ده‌کرد‌. سه‌ی‌میران‌ به‌م‌ کرداره‌ دزیوه‌ی‌ له‌مه‌ڤ‌ دایکی‌ جگه‌رگۆشه‌کانییه‌وه‌ کړوکپ‌ ورته‌ی‌ ده‌رنه‌ده‌هات‌ و زیندانی‌ بۆ‌ ئاسکه‌ ساز‌ کردبوو، شیش‌ و له‌مه‌په‌ریش‌ ئه‌و‌ مندالانه‌ بوون‌ که‌ ڤیگای‌ ده‌ربازبوونی‌ لیگرتبوو، هه‌ر‌ ئه‌و‌ مندالانه‌ش‌ بوون‌ ده‌لاقه‌یه‌کی‌ ڤووناکیان‌ به‌ ڤووی‌ ئاسکه‌‌دا‌ ده‌کرده‌وه‌. ئه‌و‌ جگه‌رگۆشانه‌ی‌ که‌ به‌بی‌ ئه‌وان‌ ژینای‌ ئاسکه‌‌مانایه‌کی‌ نه‌بوو، ئه‌و‌ زاڤو‌کانه‌ی‌ ته‌نانه‌ت‌ له‌ وه‌ختی‌ لاساریشدا‌ بۆ‌ دایکیان‌ خۆشه‌و‌یست‌ و شیرین‌ بوون‌. بلی‌ی‌ ئه‌و‌ دایکه‌ ئاماده‌ بیت‌ تالیک‌ له‌ قژی‌ سه‌ری‌ ئه‌و‌ بیژهنه‌ لاساره‌ی‌ کۆڤی‌ بدا‌ به‌ ته‌واوی‌ دنیا؟ به‌بی‌ دوودلی‌ کاری‌وا‌ ناکا، ده‌ی‌ چۆن‌ ده‌بی‌ ناشکوری‌ بکات‌ و به‌ داخ‌ و دیقه‌وه‌ سه‌ر‌ بنیته‌وه‌؟ که‌وا‌بی‌ زۆرجار‌ شه‌وانه‌ وه‌ختی‌ منداله‌کانی‌ ده‌خه‌وتن‌ ئه‌و‌ به‌لایانه‌وه‌ داده‌نیشت‌ و به‌ دم‌ فکر‌ و خه‌یاله‌وه‌ بۆ‌ دووری‌ ده‌روانی‌:

ئه‌گه‌ر‌ من‌ ئه‌و‌ مندالانه‌م‌ نه‌بوایه‌ چکه‌رده‌ن‌، ده‌بوو‌ چیم‌ بکهدایه‌؟ خوا‌یه‌ قه‌ت‌ شوکری‌ تۆ‌ ته‌واو‌ ناکه‌م‌ ئه‌وانه‌ گۆچانی‌ پیری‌ منن‌. ئه‌وانه‌ دل‌ی‌ منن‌، منیش‌ به‌بی‌ دل‌ ناژیم‌، داها‌تووی‌ من‌ هه‌ر‌ بۆ‌ ئه‌وانه‌، بۆچی‌ ئه‌وه‌نده‌ به‌ په‌رۆش‌ و دلته‌نگم‌؟ ئه‌وه‌نده‌م‌ خه‌م‌ خواردووه‌ خه‌ریکه‌ ده‌تویمه‌وه‌. له‌ به‌ینی‌

مندالەكاندا، مەھدی نەدەچووە قوتابخانە، شەو و رۆژ لەگەڵ دایکی بوو لێی جوی نەدەبۆوە، ئەوی، لە ھەمووان خۆشتر دەویست. ھەرچەندە زۆر مندال نەبوو بەلام وەك كۆرپەیهکی دوو سالە لە باوەشی دەکرد و ھەلی دەخستەو، پڕ بە دل ماچی دەکرد و شەقەیی لێدەھینا كە دەروجیران گۆبیان لێدەبوو. بە گەرمی بە سینگییەو دەكوشی و دەگوت:

چاوی دابە، بابی دابە، كەس و كارم. تا تۆم ھەبێ خەمی ھیچم نییە و لە ھیچم كەم نییە.

ئەم قسە و ھەنەك و لایەلایانە تەواوی بۆ دلخۆشی دانەوھێ خۆی بوو، سەرەرای ئەم ھەموو زولم و زۆرەیی لەو پیاوھ پینەزان و سەرلێشێواوھیی دیتبوو، ھیشتا نەیدەوێست دەروجیران بەخۆی خۆش بكا. زۆر بەی شەوانە لە ژووری خۆیدا لەگەڵ جگەرگۆشەكانی بە كایە و یاری و گالته و جەفەنگ رای دەبوارد. بارام چارشینیوی دایکی وەك مەندیلی مەلایانە دەبەستە سەری و عەبا زەرپە كۆنەكەیی بابی دەدا بە شانیدا، دەبوو بە رەوزەخوین و ئامۆژگار، دەچوو سەرمەنەر و بە دەنگی زولال و خۆشبیژەو دەپەیفی و ھاوساگەلی لە خۆی كۆ دەكردەو، زارو زیچ لاسای گەرۆكەنیان دەكردەو و سەر لەسەر ئەژنۆ لە سنگی خۆیان دەدا و بە درۆ دەگریان لە ژێرەو پێدەكەنین، سیخورمەیان لە خالیگەیی یەكدی دەسەرەواند. دەكەوتنە ھەلەكەسەما و ھورایان دەكیشا، ھەر شیرین بوو تەماشایان بكە، پینت وایە ئەو دوو كوندە نێرو مینەیی خزاپوونە ژوورەكەیی خۆیان بەقەیی ئەوان لە خۆشی دا بوون؟ ئەو كەسانەیی بە تەوھزلی و بی دەسەلاتی لە سووچی مایلكدا كوشمە دەكەن و دەرگا لەسەر خۆیان پێو دەدەن دلناباھ نەخۆش و دوورە پەریز و وازیان لە ھیچ خیز و خۆشییەكی ئەم دنیا یە نییە! ئاسكەش لە چەشنی ماكووكی جولا وەستانیی بۆ نەبوو خزمەتی مندالانی خۆی دەكرد و ئاگای لێیان بوو. بەلێ ھەر ئەو مندالانە پشٹیوانی ئەمپۆ و سبەیی ئەم دایكەیان بوون. بۆ چەند دەقیقە یەك چاوی لێ خافل دەكردن و بە بیانووی نیرگەلە كیشانیک دەچوو مالا جیرانی، وەختی دەگەراییەو بۆ ژوورەكە چ ببینی، دەتگوت شەرە كەلی تیدا كراو. وەختی لە خرپەیی خەودا بوون، یان دەچوونە قوتابخانە، یان نەخۆش دەبوون، ئەو پینیانەو سەرقال بوو. فەكری ئەو مندالانە و پیراگە یشتیان ئەوی ماندو و شەكەت دەكرد و ماندوو بوونیش خەفەت و ئازار لە بیر دەباتەو، كەوایی ھەر ئەو ھەندە ماوھ بلین چەندە بیابانی لووت، دارو درەخت و گۆلی تیدابوو، دلی ئاسكەش ئەو ھەندەیی خۆشی ھەلگرتبوو، خەفەت تەواوی ھەلس و كەوت و ژبانی لە ھەش نابوو، بۆی ببوو بە لوویی نینچاوانی و ھەرچیەكی دەكرد نەیدەتوانی حەشاری بدات، ناحەقیشی نەبوو كە وەك كۆست كەوتن نەبوو خولی رۆژگار لە بییری بەرپتەو، ئەشكەنجە و

عهزیه و ئازاریک بو، پۆژ به پۆژ ههلاهه لای دهکرد. ئەم فرمیسک و ههناسانهی ئەو بیوون به مله‌ی بیستانی رۆحی، ته‌نیا دلخۆشیه‌ک که بۆی مابووه، قوژبنی چۆلی ژووره‌که بوو دهستی له ئەژنوی هه‌لپیکێ و به کۆلی گریانێ دهستی شه‌قار شه‌قاری هه‌ناوی ساپیژ بکا. یان ئەوه‌ی هاواراز و خه‌م‌خۆریک وه‌بینی و هه‌توانیک ببنته‌ سه‌ر دلێ له کۆلی، زیده له جیرانه‌کان، خاتوو نوقره و کچه‌که‌ی زۆر پییه‌وه ده‌سووتان و دلخۆشیان ئەدایه‌وه، نه‌نکه بی‌بی، چه‌ماوه جارچاره ته‌شی به‌دهست ده‌هاته سه‌ردانی و دووسی شه‌و له‌لای ده‌مایه‌وه، بارگه‌ی خه‌می بۆ له کۆل ده‌نا و دۆعی به‌خیزی بۆ ده‌کرد. هه‌رچه‌نده ئیستا، له هوما قه‌له‌وتر بوو، به‌لام وهختی مه‌هدی له‌دایک بوو ته‌نیا چه‌رم و پیشه‌ی مابووه، به‌لام نه‌و له‌وانه‌یه وه‌گه‌ڕی بۆ ئەوکاتی، ئەوه نزیکه‌ی سی‌سال ده‌بوو سه‌ی‌میران هاوژین و خۆشه‌ویستی، وه‌ک کۆتری سه‌ربه‌کلاو میوینه‌ی خۆی به‌جی ده‌هیلێ و ناگه‌رپه‌ته‌وه بۆ سه‌رهیلانه‌ی، ئەویش ده‌سته‌ملانی خاتوهوما بیوو ئەوی له بیر چوو‌بووه. ته‌نانه‌ت چاوی دیتنی ئەوی نه‌مابوو، هه‌روه‌ک ئەوه‌ی ئاسکه‌ مرده‌بیت و کیل و مه‌زاریشی کورژابیته‌وه.

رۆحی ئەم هه‌ناسه‌سارده‌ هیشتا ناگاداری ئاکار و ره‌فتاری ئەم پیاوه‌ هه‌وه‌سبازه‌ بیت؟

نیوه‌رۆ یان شه‌وی، ئەوه‌نده‌ی گوێی له‌ ده‌نگی کۆخینی به‌ ئەسپایی میرده‌که‌ی ده‌بوو که به‌ هه‌ساره‌که‌دا ده‌هات و ده‌چوو، وایده‌زانی دلێ تیشکی دلۆفانی ویکه‌وتوه و رۆحم و دلێ تلیساوه‌ته‌وه، ده‌یه‌وی بیت سه‌ریک له‌ و ژن و مندالانه‌ی هه‌لینێ.

به‌لام سه‌ت حه‌یف و خه‌سار بۆ دلێ پر هومیدی ئاسکه‌! ئەگه‌ر کیوی بیستون له‌ شوینی خۆی بچوولێ، ئەوه سه‌ی‌میرانه و دیاری، له‌ جینی خۆی واوه‌ نایات و سه‌ر ناکا به‌ ژووری ئاسکه‌دا، له‌و پۆژه‌وه قه‌دی له‌ قه‌دی هوما هالاندبوو پیاسه‌کردنی حه‌وشه و هه‌ساره‌که‌شی ته‌رک کردبوو، ته‌نانه‌ت نه‌ده‌هات باخچه‌ و گۆلی نیو هه‌ساریش ئاو بدات، ئەم شتانه‌ی له‌ بیر چوووه، هه‌ر وه‌ک خاوه‌نی ئەم مال و ملکه‌ش نه‌بی، نه‌ کاری به‌ هاوما‌له‌کان بوو، نه‌ له‌ که‌سی ده‌پرسی، هه‌ر ئەوه‌نده‌ی مابوو بیژی به‌سه‌ر زیندوو، سه‌ری داده‌خست و به‌ قه‌راخ هه‌وزه‌که‌دا یه‌ک‌راست ده‌هات و به‌ دالانه‌که‌دا تیده‌په‌ڕی و خۆی ده‌کرد به‌ ژووره‌که‌ی خۆیدا. ده‌تگوت میوانه و غه‌ریبه‌یه و به‌ شه‌رمه‌وه راده‌برێ. هه‌ر له‌ به‌ره‌یوانه‌که‌دا ده‌ست‌نوێژی هه‌لده‌گرت و بۆ ئەوه‌ی مه‌حتله‌ نه‌بی خۆی له‌ قه‌ره‌ی هه‌ساری نه‌ده‌دا، وهختی بریار درا له‌ باخی قامیشان میوانداری بکن، ئاسکه‌ دلێ به‌وه‌ خۆش‌بوو که ده‌توانی دوور له‌ چاوی هوما چه‌ند نه‌نپیه‌یکه‌ هه‌یه له‌لای ئەو بیدرکینی، به‌لام هه‌نوکه‌ هه‌ویکه‌ی نه‌ناسیبوو، پێی‌وابوو له‌ مالی ده‌مینپه‌ته‌وه، هه‌ر به‌ دوا‌ی ئەودا، وه‌ک ئەوه‌ی بچی

بۆ شایى و زهماوند خۆى له گول دابوو، دهستی بیژهنى گرت و لهتهك خانبابا و جافردا كه نان و خوانى نیوهرویان دهبرد بۆ باخى سواری فهیتوون بوو، ئهو له پینش ئاسكهدا گهیشته خزمهت سهىمیران. بئئوهى پرسى به پیاوهكهى كردبى لهوى قوت بۆوه. سهید ههزى نهدهكرد میوانان خانمه چكولهى ببینن.

لهو رۆژه بهدواو، ههموو بهیانیهك ئاسكه ئهوهندهى غیرهت پهیدا كردبوو بۆ چهند چركهیهك بانگى بكاته ژوورهكهى خۆى و پىی بلن: تاكهى، ئهم تهرهदानهت لهچیه! بۆ فكرىك به حالى من تاكهى؟! كهى ئهمه رهفتاره تو لهگهڵ من ههته؟! بۆ غهدرم لئدهكهى؟! لهبهرچى؟! بۆ، بۆ؟! لئى دهپرسى بۆچى مهیلی ناوه و توخنى ئهم مال و مندالانهى تاكهوى؟! بۆ به دوو چاو له هوما دهپوانى و سیلهى چاویك ناداته ئاسكه. بهلام ههركاریكى دهكرد ئهم بازه ههلفریوهى بۆ حالى نهدهبوو، ئهو ئهویندارى تهواریكى دیکه ببوو، زورجار تاكوو بهرهههوانهكه دهكهوته شوینى، زمانى لهگۆ دهكهوت و هیزى ئهژنۆى نهدهما بهسهر پیوه راوهستى، بهم گشته ئازارهوه ددانى به خۆیدا دهگرت و به شهرمهوه له ناخهوه دهسووتا. ئهم ماتبوون و سهرداخستنهى سهىمیران ههروهك ئهویشى نهیبى زورتر خهیاالى لهلا ساز دهكرد. ههتا وای لیهات رۆژىك بانگى كرد:

مهشهدى!... زهممهت نهبى ده دهقیفهیهك كارم!...

سهىمیران رووى دهكرده بهرهههوانهكه و به بزیهكى كرچ و كالهوه، چاو و برۆى تىكدهنى، وهك ئهوهى ههز به چارهى نهكا دهلى:

چتدهوى، بۆ رىگهت پىگرتووم؟!!

ئاسكه، به لیوى سوورهوه، بسكى به دم شنهى بهیانیهوه كهرویشكهى دهكرد، دهیزانى میران واههست دهكا بهسهر پهنگرهوه راوهستاوه. ئهویش وهك ئهوهى لهگهڵ كابرایهكى چاوچیز بههروبوو بووبى كهوته دللكوته و سهرلئشوواوى، وىستى تۆزىك وراهى بهرز بیتهوه سهرى ههلهكاند و بسكى بهلادا خست، به پچرپچرهوه گوتى:

كاتمیزهكهمان دوا دهكهوى، وىستم بیبهى بۆسهر وهستا، مندالهكان بهبى سهعات وهخت و كاتیان لئتىكچووه.

بۆ كار تاكا؟ له كهنگیوه وای لیهاتووه؟

ئهو بهك مانگه خراب بووه، وهره ژوورئ دهستىكى لئبده، لهوانهیه وهستای نهوى.

سهىمیران نیوچاوى تىكنا و لهسهر پاژنهى پىی وهرسوورا بروات، گوتى:

باشه، باشه بۆ رۆژئیکى تر.

ئاسكە ھەردوو دەستى بەسەر سنگى خۆيەو ھەردە خاچ، وەختى پىي نايە ژوورەكەى خۆى بە زەردەخەندەيەكەو ھە گوتى:

ئۆى، ھەلات و بۆى دەرچوو!

سەيرە من و ئەو پياو ھەردە لىي جنۆكە و بېسىلاين. ئەو ھەندە خۆى رانەگرت قسەكەم تەواو بى وای دەزانى خىرا قوتى دەدەم!

ھىندە كەوتبوو ژیگ گوشارى رىق و توورەبوونەو، دلى پرىشى لووزوى نەخستە سەر ھىلوونى چاوى، مەھدى لە بەرھەيوانى راوھستابوو، وەك ھەنكەچيان لاساى بابى دەكردەو، دايكى ھەناسەساردى بە دەم قولپى گريانەو ھە بۆ بەختى رەشى دای لە قاقاى پىكەنين!

ئاسكە بە دواى ئەم دىمەنەدا خاتوو خورشىدى راسپارد، ئەو ژنە لەمىژ بوو لەگەل ھوما كەينوبەينى ھەبوو، بەلام بە بىھۆ لە ئاسكە دىرۆنگ بوو قسەى دەھىنا و دەبرد، دەمامكى دەدا بە روى ئاكارە دىئوھەكانى سەىمىراند، تىزو تانوتى دەگرتە ئاسكە، لە بەرامبەر پياواندا بە زىرەكىيەو قسەى دەكرد و كەمى نەدەھىنا و سەرى بۆ كەسىكىش دانەدەنەواند. مىرانىش لە قسەى دەرنەدەچوون. ئىتر رۆژىك خاتووخورشىد لە چەقى دەرگای دالانەكەدا بەرۆكى سەىمىرانى گرت و بە زمانى خۆى پىوت بچى بزانى ژنە گەورەكەى چ كارئىكى پىيەتى!

چەند رۆژىك بەسەر ئەم گفەتەدا تىپەرى، شەختە و سەرما تەنكەبەفرى دا بەسەر شاردا، وشكەسەرما دەرگای بە فەقىر و ھەژاران گرت، رۆژىك پىشنىوھرۆ بۆ ئەوھى كالى دەپى بكا، زووتر لە رۆژان ھاتەو ھە بۆ مالى، ھوما چووبوو بۆ دووكانى بەرگدوورين. بەبى ئەوھى پىلاوى داكەنى وەسەر فەرش و مافوورە پەرى و پالى بە تاقەكەو ھەدا و گوتى:

بەلى، ئاسكە، ئەو ھەم ھاتم، چت لە من دەوى؟!

ژنە بە روى خۆشەو، كە چاوپروانى وەفا و خۆشپىيەكەى جارانى لىدەكرد گوتى:

چم لە تۆ دەوى؟! تۆ نازانى داواى چى دەكەم؟ ھەز دەكەم بت بىنم، ئەو ھەقەم نىيە، تۆ مىردى

من نى؟!

چاوى تەژى لە ئارەزوو و خۆشەويستى لەرئوھ پىر بوو لە فرمىسك، بۆئەوھى ددان بە خۆيدا بگرى؟! لىوى خۆى گەزى، سەرى داخست و دەستو پلى خۆى ھەلگۆفى. سەىمىران خۆى گەيانە تاقەكەى ئەولاتر، شتومەكى بارامى تىدابوو، كەموسكەيەك سەيرى كاردەستى و كرددەكانى

جگه رگوشه که ی کرد. ریکوپیک له وی ریز کرابوون. هر له و کاته دا به زمانیکی گالته جاری خوی
لئ گیل کرد:

ئه وه نییه هه موو رۆژی چاوت پیم ده که وی! به ست نییه؟ ئیتر بۆچی بيم بۆ ژووری تو؟
ئاسکه وتی:

هر ئه وه نده و هیچی تر؟! و اما نانا، تو میدی من نی، یانی خوت شور دۆته وه، ئاخۆم ده توانی
منداله کانت وه لا بنیی؟ ئه وانیشته فری داوه؟

کئ ده لئ خۆم شور دۆته وه، جا بۆ ئه و مندالانه چ ناگوزهرانییه کیان هه یه؟
هیچ، ئه وان له هیچیان که م نییه!

ئاسکه قسه ی بۆ نه ده هات، وه ک بلئی تووشی له رزوتا، بووه، ده تگوت ئه وکی ریک ده گوشن.
نوو زه ی دهر نه ده هات، وه ک نار ه زاییه ک کړوکپ به بوغزیکه تایبه ته وه رووی له میران
وه رسو و راند، چوو پالی دا به لاشیپانه ی دهرگا رهنگ هه لوه ریوه که وه، به بی ئه وه ی و ته یه کی ئاویته
به سه فا و دلۆقانی له مید ده که ی بژنه وی، سه رنجی بۆ دهری ره وانه کرد و له و په ری گو یسوانه وه
له ئاسوی سامال رام، له پر خوی له میران نزیک کرده وه، زور به غیره ته وه که قهت ئه و
چاوه روانییه ی لئ نه ده کرا، رووه لمالاوانه ده می کرده وه:

بۆ له گه ل من ئاوا سارد و سړی، ئه مرۆ لیتره و به یانی له بازاری قیامت، له هه مبه ر خودادا چی
ده لئی؟!

سه ی میران سه ری داخست. له پیشدا نه یده ویست و ه پرووی خوی بینئ، ئاسکه چارشینو به سه ر
قیهت له بهر ده میدا راوه ستابوو. دلپر و چاوه پروانی په شیمان بوونه وه بوو، دیسان هر وه ک پیشتر
تیپه لچۆوه:

ده ته وی تا که نگی ئاوا ده ستخه رۆم به کی؟ نابی بزانه من له م ماله دا کیم و چکاره م؟!
میران، به شه رم و حه یایه کی پر له په شیمانی تی رام:

حه قی خوته ئاسکه، ئه گه ر راست ده وی سه رم له خۆم شیواندوه، خۆشم نازانه چۆن له م
زه لکاوه دهر باز بم!

ئاسکه به نه ترسی چاوی له چاوی بری:

سه یره! تو خوت نازانی چۆن دهر باز بی؟ چاره ی دهردی خوت نازانی؟ ته نیا تو له م دنیا یه دا
دوو ژنت هه بووه؟! ئه یه رۆ چه نده پیاویکی به زییک و زا کونه! بۆ هر ده بی تو ده سته وستان

راوهستی؟ بۆ دهبی تاي تهرازووت لهنگ بی؟ ئای بمرم بۆ تو، تا ئیستا کهس وای لی نهقه و ماوه!
 داوت نه بووه به داوی کهسیکه وه خیرا نه جانت بیت! ئەمه هیشتا خهریکه ئەمه کاریهتی، ئەگەر پیر
 بن دهبی بهچی؟ دهبیته فهراهادکوژ مه شه دی میران! کارهکه ئەوهنده گری پووچکه نییه باولهی، تو
 سهرت لی شیواوه! تو خاوهنی دوو ژنی و دهبی تاي تهرازووت به رامبه ر بی! ئەگەر ئەمهت بۆ
 ناکری ئەشی له من و له وه کهمان مال ئاوا! ئەگەر تو حازری دهست له منداله کانت هه لبرگی قهیناکا
 هوما بۆ تو و دهست له من بهرده!

قسه ی خورایی دهکه ی ئاسکه!

سهی میران، پیش ئەوهی بچیته دیوهکه ی ئاسکه، دهیزانی کابانی گوره ی مال چی دهوی و داوی
 چی لیدهکا. ئەگه رچی زوری بی وه فایی و زولم و زور له شووکه ی دیتبوو به لام هیشتا باوه ر ی به
 ئەشق و خۆشه ویستی نیوان میران و هوما نه بوو، بیجگه له وهش دژوین و قسه ی ناحهزی
 پیدهگوت، سهی میران کوپه ریکی له تاقه که هه لگرت و چاویکی به په رکانیدا گیرا و له سه ر جیی
 خۆی داینايه وه، وهک بلئی چیدی تاقه تی گو یگرتنی نه ماوه، یان ئەوه ی ترسی هه یه کات وساتی به
 نرخ ی له کیس بچی، ورده ورده بۆلای ده رگا که رۆیشت، ئاسکه له وه نیگه ران بوو بروه ته ده ری،
 به په له چوو ه به رده می به ره فتاریکی مندالانه وه له به رچاوی میران، که له وکاته وه سه رکۆنه ی
 ده کرد، توند به رۆکی گرت و قۆلی کرده قۆلی، به نیوه شه ر و نیوه ئاشتی گۆتی:

به ته مای هه لیبی له دهستم، من لیت ناگه ریم من... من... دهبی هه ر ئەمرو ژیا نی من روون
 بکه یته وه، ئەوه ژیا ن نییه منی تیدام، خو من کو یله و لیقه و ماو نیم به سه دهقه سه ری به ری بچم. ئیتر
 به جه رگم گه یشتوو ه، ئەشی هه ر ئەمرو لایه کهمان به لایه کدا به ی!

سهی میران، خۆی بۆ ژنه شل کرد و له به رده رگای ژووره که واوه هاتن، تاکوو هاوماله کان
 نه یان ببین، له به رخوا یه وه گۆتی:

خودا لایه کی به لایه کدا خستوی، ئەوه نییه ئەم ئەرکه پیرۆزه ی پی ئەسپاردوی، منداله کانت
 گوره دهکه ی، مه گه ر نه ت بیستوو ه به هه شت له ژیر پینی دایکان دایه، ئیتر بۆ ژنیکی وهک تو که
 دایکی چوار مندالی گوره و بچووکه جیگای شه رمه و بۆ چاوه روانیش نابی...

چی شه رمه؟ ئەوه ی که ده لیم روونا کایی بخه ژیا نم؟

هه رچییه ک تو وت، ژیا نت گوزه رانت، ژن دهبی قینا ت بکا، دهبی خورا گر و به سه بر بی، خو
 ناب ی من ئاموژگاری تو بکه م. سالانی زوو، بووک هه ر شه وی زاوایی میردی خۆی ده بی نی، سالی

جاریک به یه که وه نه ده خه وتن! کورپی ده بوو به پیاو ئینجا باوکی خوی ده بین. ئاسکه له وکاته دا دهست و دلی سارد ده بووه لووتی لی باده دا و دهیگوت:

دهی زور باشه، له م پوژگاره ی ئیستاشدا زور پیاو هه ن له پاش دوو سال و نیو هینشتا شهوی په رده یان نه گه یوه ته به یانی، چیرۆکم بۆ ده گیزییه وه، به لایه لایه ده مخه وینتی؟! ئه ی بۆ سی شه و سی شه و له دیوه که ی ئه و نایه دره ی، بۆ ئه و هه نکوینه و من قوزه لقوورتم؟! تو هه ر ئه وه نده که من دایکی منداله کانتم ریشه ی جه رگی من، ریز و ئیخته رامی دایه نیکت بۆ دانا بایه م خه می چم هه بوو، گله ییم بۆ لیده کردی، ئه م حه ز و خو شه ویستییه ی من بروام پنی هه بوو هه مووی با بردی، بیره وه ری و کویزه وه ری نیوانمان بوو به بلقی سه ر ئاو، بۆ له خورا بوومه ته وشکه چیو، ئه وه ی په له وه ریک له قه فه زدا رابگری روژی جاریک سه ری ده دات و دانی بۆ رۆ ده کا، به لام تو به سال و مانگ سه ر به م ژوورده نا که ی بزانی ماوین، مردووین، بۆ سه ده قه سه ریش بی، له به ر قسه ی خه لکیش بی من و منداله کان بدوینه، ئه ی بۆ بۆ خزم و که سی ئه و ئاماده ی ده سته و نه زه ر راوه ستی، به لام حه ز به دیتنی ئیمه نا که ی، ئه گه ر من دایکی ئه و مندالانه م توش باوکیانی. پینت وایه له بیرم ده چی ئه و پوژده ی به سه رکه و تنه وه له شاره داریییه وه هاتییه وه، وه ختی زانیت مه هدی ون بووه، هه روه ک کورپی تو نه بی بو ت گرینگ نه بوو. به حه وته و مانگ نه خو ش بیت لی نا پرسی و دل سو زیت نییه، مه گه ر هه ر ئه و منداله ی جارن نییه، له باوه شت ده کرد و ده تبه رده به رتاقه ی ژوورده که و ئیستیکانی پارسی به رده داوه و ده یشکاند و قاقات بۆ ده کیشا؟ یانی ئه وه بوو ژن و میردایه تی نیوان من و تو؟ به سه یه تی میران، چیدی زوخوا و مه که هه ناوی منه و! تاقه ت و سه بریش ئه ندازه ی خوی هه یه، ئه وه سی سه له گورپه م پیده ره خسیتی، شیشه ی داغ به جه رگمدا ده که ی، سی سه له قوروقه پم کرد و له ئه لف نه هاتومه بی، ئیتر منیش کاسه ی سه برم لیوپیژ بووه، هه ر ئه مپرو، دانیشه و ریگای روون بنی به رده می من و زارو له کانم ئه من دایکی ئه و مندالانه م توش میردی منی؟

زور باشه، ئه وه ی له سه ر سه برانه له سه ر خیرانه، هه روه ک خوت وتت سی سه لته سه بر کردوه، یه ک دوو پوژیک ده نگ مه که، با بزانه م فکریک، چاره یه ک، ریگایه ک ده بینمه وه.

ئاسکه دهستی خسته سه رشانی به نه رمی چاوی پارانه وه ی تیبیری و به بزیه که وه:

ئه ی بۆ ئیستانا؟ به خاتری منداله کانیشته بی تو زیک روحم و دلته هه بی، دلمان لی مه بره، وه بزانه

به دلوقانی خوت نانیک ده کپی و ده یده ی به گه دایه ک!.

ئىستا كارى بەپەلەم ھەيە و دەبى بۆم. ميرزانەبى و زۆرىەك لە ھاورپىيانى خاوەن نانەوا، لە قاوەخانەى بازار چاوەرپىن، بچىن سەردانى ھەمبارى دانەويڭە بکەين. لەوى لەگەل نوينەرى ئاشەوانەکان کۆ دەبينەو ھە نىوان شارەدارى و ئابووریدا لەسەر دانەويڭەى شار دووبەرەكى و كيشە ساز بوو. جارى با بزائىن ئەوانە لايەكيان بە لايەكدا دەکەوى، ئاشەوانەکان پىيان خۆشە دەسلەت بەدەست شارەدارى بىت. وادەزانن بە قازانجى ئەوانە، بەلام بەھەلەدا چوون، جگە لەمانەش زۆر شتى دیکە ھەيە دەبى چارەسەريان بکەين.

سەمىران دەستى کرد بە گىرفانى بالئەكەيدا دەسمايىكى گرى دراوى نىشان ئاسکەدا، دوو پاکەت ئاردى تىدابوو، يەكيان ورد و يەكيان درشت، ھەريەكەى ھى ئاشىك بوون. قەرارە قەول لە ئاشەوان بىستىن باشترى بەبارى، لە ديوى ھەسارىو ھە بەرھەيوانى ژوورەكە، دەنگى پىي كەسيك ھات، مىران پەردەى دەرگاکەى داداوە و لە شووشەكەو ھە سەبرى دەريى کرد، ئاسکە گوتى:

مەترسە، ھەتا نيوەرۆ ھوما نايەتەو، من سەرم سوورماو ھەم ئەم ژنە چ سىحەر و جادوويەكى لە تو کردوو ئەوا ھەرز و ھخۆت ناگرى! ئەرى، ميرەگيان، ناتەوى ئەم رازە بدرکينى؟ بەلى دەزانم! درەنگە دەبى بۆم.

ھىچ پەلەيەكت نىيە، ھەر قسەكەى خۆمە، دەتەوى لە چنگ من دەر باز بى، لەو دەترسى خانمەكەت پىيانى ھاتوويە ژوورەكەى من. تو ويژدان و شەرفاھەت، ژيانى خۆت بە ھەدايەكەو ھەستوو و داوتەتە دەست ئەو ژنە، كەچى خۆشت باوھت پىي نىيە، ھەر بۆيە ناچارى دوودل بى و بترسى. لەمەش ناخۆشتر بەرامەى ئەم ژوورەت پىناكەوى! ئەوانەى لەم ژوورەدا دەژىن جارن خاوخيزان و ئەمرو مشكمارن بۆ تو. بۆيە لەبەريان ھەلدنى ھەك من دەبينم نازانم ئاخىرى كارى تو و ئەو ژنە و ئىمە بەكوي دەگا!

ئاسکە لە بەرامبەرىدا زۆرى لى توند بوو، رق و قىن پەردەيەكى تاريكى بەسەر چاويدا دابوو، ددانى بە خويدا گرت چىدى ئەسرىن ھەلئەوھرىنى، ھەر بۆيە ھىدى و لەسەرھخۆ بوو، بەم ھەموو ھەولەو ھەمىران پىم نەدەبوو، ھەر زمانى نەدەگەرا، تەنيا بە رستەيەك دلى بەدەست بىنى، ھەرنەبى بە جۆرىك بە دل خۆشى بەجنى بىلى، ئەو بەراستى پياويكى خاپىنووك و رىكار نەبوو، نەيدەويست ئەم ژنە تەفرە بدات خۆ لەوانەيە پىي خۆش نەبوو بى لەو ھەلومەرجەدا بە قسەى پووچ و بنشەر ھەلى خەلتىنى، ئىتر و ھختى ئاسکە زانى مىران خەريكە دەپواتە دەرى بۆئەو ھەم مەرھەم بىتتە سەردلى زامارى، خۆى گەياندە بەردەمى و ھەردوو دەستى کردە ملي، لەو كورتەبالاتر بوو،

له سهر په نجهی پې ږاوه ستا، ملی بهرز كرده وه تاكوو ماچی بكا، ئه و كارهی ئه و به ږواوی سهی میران زور بئ ناماده بوون و مندالانه بوو، ئه گهرچی له پیشدا سهری سوورما، به لام وریایی خوی له دست نه دا، تیز ته ماشای زردهی سه رلیو و دوو چاوی پر له پارانه وهی ئاسكهی كرد ئه و كه نه یوانی لیو به لیوی میرانه وه بنووسینی ئه وكي رامووسی، هر ده تگوت قاتی به دمه وهی وهك برسی و تینوی نان و ئاو پری به گهر دنی دا كرد. سهی میران واید ه زانی بو ق به ملییه وه نو سواوه، موچرکی پیداهات. به دستی ته رایي سه رملی سپیه وه، ئه م كارهی ژنه زورتر بیزاری پیوه بوو، (هه مووشته به پاره و پارانه وه دست ده كه وئ به لام ئه وین و خوشه ویستی نا)، حیسابی دل ماوه رای ئه م شتانه یه، ههنگی دلی سهی میران له سه ر گولی ئاسكه نه دهنیسته وه. هه ولی ئاسكه هه ناسه ی عیسا نه بوو مردوو زیندوو بکاته وه به لكوو زیده تر گوړی مردووی گله بان ده كرده گریان و لالانه وهی ئه و له به رده م ئه م پیاوه دل په قده دا وهك فرمیسی كه باب و ابوو تینی ئاگری خوشتر ده كرده. مه هدی ماشینیکی په لاستیكي به دسته وه بوو له به ره یوانه كه یاری پیده كرده. سهی میران له وه تووره بوو ئه م سه ره ژنه بو شه رم له و منداله ناكات، گوتی:

به روكم به رده با بروم. لیم گهری ژنی چاك، ده لیم كارم هیه ده بروم. ئه وه نییه ده لیم به په له م؟ خو من داری سه رچاكي نیم به رم ناده ی، هه فته یهك، پازده روژ مؤله تم بده یه با چاره سه رییه ك بدوزمه وه بو توش و ئه ویش.

سهی میران ویستی له دست ئاسكه هه لئ به لام ئه و به ری نه ده دا، چارشینیوی سه ری داكه و تبوو، وهختی دانیشته و باوه شی به لاقی میراندا كرده، هه روهك جاری جارن په لكه كانی له عهرزی ده خشكا.

كوره به سیه تی میران، به جه ددی خو ت سویندته ده دم، به شالی سه وزته، له وهی زیاتر جه رگم مه كوله، بو ئه وه نده بی وه فا و دل به ردی تو، (قاچو قول و پیلاره كانی ماچ كرده). میران، كه زانی زور و هدرهنگی كه و توه، دایکی مندالانیسه دست به ردار نییه، زالمانه خو ی راپسكاند و گوړاندی:

تو چته وهی ئاسكه؟ چته له گیانی من ده وئ، ده ستم له كول بكه وه، تو م ناوی ده برؤ وازم لی بیته، شته به زور نییه، ده وره بمكووژه، خوشه ویستی خو سنگ نییه له دیواری دابكوتی، ئاخته و چاره كه م دل م توی ناوی!

من چیم كرده وه، تاوانم چیه، حیز و دزم، له من بیزاری؟ پیس و نه خو شم؟!

نه دزیت کردوو و نه مالانگه‌ری خوشم ناویتی ته‌واوبوو، ناچارم ده‌که‌ی ئه‌وه‌ی له دلم‌دایه بو‌تی هه‌ل‌رێژم. ئاسکه، خۆ هه‌ر خرابی مه‌رج نییه. له تو وه‌رژم، له پیش‌چاوم ره‌ش بووی له به‌رچاوم له دیو و درنج دزیوتری، هه‌ز به کوێر‌بوونی خۆم ده‌که‌م به دیتتی تو نا، مه‌یلی منداله‌کانم نه‌ناوه و ناشینیم، به‌لام هه‌ر ئه‌وه‌ی خوینی تو‌یان له ده‌ماردایه، خوشم‌ناوین، ئه‌وه بۆم له بنی کوله‌که‌دای، تو‌م ناوی و ببی به ئاوی هه‌یات به‌گه‌روودا ناچیته‌ خوارئ!

ئاسکه هه‌ردوو ده‌ستی سارد بۆوه، ئه‌ژنۆی له‌رزى و له جیى خۆی دانیشت. زمان له ده‌میدا وشک بوو، هه‌ست و خوستی لێنرا، هه‌رچه‌نده په‌فتاری میران له رابردوودا هه‌مووی دهرد و ئازار بوو، به‌لام ئه‌و ئه‌م قسانه‌ی ئیستا له ده‌می ده‌ره‌په‌ری، ماوه‌رای هه‌ر شتیکی‌تر بوو، ئه‌م قسانه‌ی میران به‌ندی دلی داخست، ئیتر چی‌دیکه مابوو بییستی، ژووره‌که به ده‌وری سه‌ریدا هه‌له‌ده‌خولا، ئه‌م قسه‌یه‌ی میران بۆ ئه‌و وه‌ک ژه‌هری هه‌لایه‌ل وابوو، به‌لام به زه‌حمه‌ت ده‌یتوانی باوه‌ر بکا، ئه‌مه تیرو تانوت نه‌بوو ته‌نیا دل‌ه‌یشانی لی‌په‌یدا بئ. ئه‌وه زه‌بریکی گورچوو بر بوو وه‌ک برووسکه‌یه‌کی ئاسمانی کوشک و ته‌لاری ئاسکه‌ی به ژین و ژیا‌نه‌وه به‌سه‌ر یه‌کدا خاپوور کرد. رۆح و جه‌سته‌ی به‌سه‌ر یه‌کدا هه‌لقه‌چاند. ئاسکه‌ی هه‌ناسه‌سارد به به‌رچاوی خۆیه‌وه ئه‌وین و خوشه‌ویستی چه‌ندین سه‌له‌ی زینده‌به‌گور ده‌کرا، خۆزیا ئه‌م په‌ستانه‌ی نه‌بیستبایه!

به‌دوای هه‌لچوونی ئه‌م بورکانه‌دا سه‌ی‌میران ئه‌وه‌ی له ناخیدا بوو ده‌ری‌به‌ری، له په‌نا ده‌رگای ژووره‌که هه‌لترووشکا، قوتووی جگه‌ره‌ی له باخه‌لی ده‌ره‌ینا و جگه‌ره‌یه‌کی داگیرساند و لقه‌شه‌مچه‌که‌ی فری‌دا دیوی هه‌ساری، هه‌رچه‌نده که‌له و می‌شکی ده‌هه‌ژا، به‌لام له‌مه‌ر و یژدانه‌وه خۆی به ئاسووده ده‌زانی، ئه‌دگاری تیک‌چه‌رژابوو، ئه‌و که هه‌ستی ده‌کرد باریکی گرانى له‌سه‌ر شانى خۆی داناوه، چاوه‌روان بوو بزانی خیزانی که به‌ی‌په‌رده له راز و مه‌به‌ستی ئه‌و گه‌یشتووه به چ قسه‌یه‌ک په‌رسیفی ده‌داته‌وه؟ به‌لام ئاسکه هه‌چی بۆ وتن پێ‌نه‌بوو، په‌ژاره و خه‌م وه‌ک کوتکی ئاسنکه‌ران ده‌درا به ته‌وقی سه‌ریدا و نه‌هامه‌تی و چاره‌ره‌شی له هه‌ناویدا ته‌رتانه‌ی ده‌کرد، دلی له کولی قولتی ئه‌دا و به‌ لووزه و ئه‌سرینی به‌پێی سه‌ر پلوسکی چاوی ده‌کرد. ده‌یتوانی چی پێ‌بلی؟ هه‌ر رینگیه‌ک ئاسکه پێیدا راده‌برد به کوتایى ده‌گه‌یشته‌نیا شتیک که بیتوانیبایه ئه‌و به‌هه‌ساره‌وه بگه‌یه‌نی ده‌رچوونی رۆحی بوو! ده‌لین رۆح له جیه‌کی سه‌خت‌دایه و نایه‌ته ده‌ری، ئه‌و ده‌یتوانی له هه‌مبه‌ر دنیا‌یه‌ک کویره‌وه‌ری و ژیره‌چه‌پۆکه‌یدا به‌مینیته‌وه و شانى دانه‌خزئ، به‌لام نه‌یده‌توانی تیک‌شکانی ئه‌شق و ئه‌وین قه‌بوول بکا، ئه‌ویش ئاواها تیک‌شکانیک، زالمانه و به‌دوور له و یژدانی

مرقفايه تى. له پاش حه قده سال ژيانى تال و شيرين، پر له چزه وبزه، دواى ئه ودى گولى تهمه نى و هويى ژيانى به خاترى به لىن و پهيمانىكى كاغزى، كه ئىستا موتوربه دراوه، به چوار عه ولاده وه، به چوار جگه رگوشه وه، هه مووى بوو به بلقى سه رئاو و وهك به فرده كى پار توواوه. مىردى بن وهفا بهم قسه گورچووبره، شووشه تهمه نى به رقه ودا به بهردى بيستوندا، له كوئى و له لاي كئى گازنده بكات و دادى خوى بولاي كئى به ريت؟ قسه ئه م پياوه حه ق نه بوو به لام قانونى بوو. قوم ناوى، ته واو و براه وه! تهنانهت له بازارپيش وهختى كالايهك ده كرن، وهرى ناگرنه وه! كه چى ئه م پياوه بن وهفايه له پاش حه قده سال پيكه وه ژيان، خهريكه به چاوى ده فريكى له كار كه وتوو له ئاسكه ده روانى و به برواى خوى مه سره فى نه ماوه، خهريكه له په نجه روهه فرى داته ديوى ده رى، ئه شقى هوما به چه شنىك ره گى به ناخيدا برده بووه خوارى، كه جيگاي هيچى نه هيشتنبووه، حه ز و تاسه، خو شه ويستى و دل قانى، ويژدان و حورمهت، چ شتى له مانه روى خو شيان له گه ل ئاسكه نه ما بوو، ئه گه ر هه ش بووبن ئىستا بؤ ئه ودى ئه م ئافره ته به خت وه رگه راهه نه بينن په رده يه كى ره شيان به سه ردا كشاوه. فكو زكرى هوما له سه ر ميشك و زمانى مىران له چه شنى ههنگ شانى هه لبه سنبوو، له خه و به خه به ريدا، له ئاو و ئاوينه و دارو ديواردا سيماي هوماى ده بينى و چزه ئه وى له بزه ئاسكه به لاره شيرين تر بوو. كه وا بى چؤن مندالى له بير ده مينى. ئه و سه هله خوى، ئاماده بوو سه رى جگه رگوشه كانى به ئاسكه شه وه بكات به رده بازى هوما بؤ په رينه وه له رووبارى ژيان. ئاسكه برواى وا بوو هوما مارى حه وت سه ره و له سه ر خه زينهى دلى سه مىران پا پؤكه مى خوار دؤته وه. بؤ چوونىكى راست بوو، به لام سه مىيران ئه م گفته نى كه به ده ميدا هاتن له كات وساتىكى ئاساييدا نه بوو، زورچار هؤگه لى ناشياو هه مووشت ئه دا به يه كدا، ئه گه ر ئه و نه يده ويست حورمه تى خوى و منداله كانى بخاته نيوان خو شه ويستى ژن و مىرده وه، هه موو رؤژى عه زابى ويژدان به چاوى مىرده كه يدا نه ده دايه، بئى گومان سه مىيران به م چؤره ئى له به رچاوى نه ده كه وت. ئه گه ر ئه و پياويك بوايه فه رق و جياوازى له نيوان ئه م دوو ژنه دانه نايه و يان خاوه نى خو رده يه كى پوچ بوايه رهنگه ئه وه منده ش دل دؤراوى هوما نه بوايه، هه رنه بئى سه باره ت به دايكى منداله كانى ئه وه نده دلى ره ش نه ده بوو. هه رنه بوايه به م شيويه دلى نه ده شكاند. ئه و ژيانى شارستانيه تى ره چاو كرده بوو، وهك ده لىن ره ئيسى ئيداره ئى نانه واو پيشه بيه كان بوو، خه لك به چاوى مىريك سه يريان ده كرد. ئه و له مه پريك بوو بؤ سازبوون و هه لگيرساندنى كيشه و ناخوشيه بيه كان، ريش چه رمووى گه رهك و ده مراستى ئاوا بى بوو، به لام بؤ له ژوانگه ئى دلداريدا بؤته شيرى درنده؟

لهولاشهوه بهم گشته زولم و غه درهوه له گهل خاتوونه گه و ره، پورپاست قسه دهكا، له تاريخستاني ليدا ته نيا منحرب و پروگه يهك هه بوو، ويژدان و سه بووري ته نيا په راويكي يه زداني بوو به دست ناسكه هوه كه له بهرامبر ئه ودا هيتابويه ئه رجوو پارانه وه. جهسته و قه لافه تي دهه ژاند. كه چي چراي دلوقاني له دهروندا هه لئه ده كرد، ئه م ئاكاره ي خو ي پي په سند بوو، له بهر ئه وه ي گيروده ي داوي دلداري بوو. وهختي بهم وشه ئاورينانه جه رگي ناسكه ي بري و دلي خو ي ناسوده كرد، له ژوره كه هاته ده ري، به دليك په شيمان و به دليك رازي بوو. له به رخويه وه بولهي ده هات و به دالانه كه دا تيه ري:

ئه گه ر خو شم هه راج كردي، باغه كه شم فروشتي، ده بي قوره كاري بكه م و خانووبه ره سازكه م، له م كاول بووه بيمه ده ري، له م كه لاويه دا جه رگيان خوار دووم، ده بي شهنگي خوم له قور ده ري نيم. وهك بابه قوش دايمه له بن گويم ده خو نين، وهختي بزاني لبيان دوورم ئيتر سه ري ني خاترجه مي ده نيته ژير سه ري. خو به شه مالي بابي له لاي من نييه، مانگانه خه رجي خو ي و منداله كاني بو دانه نيم و جار جاره ش سهريان ده دم. ده بي زوريش مه منون بيت، ته نيا به م جو ره ده توانم چاره ي ده ردي بكه م. ته واو بوو خه لاس.

به لام ئه وه ي ناسكه ده يو يست ئه وه نه بوو سه ي ميران فكري ليده كرده وه، مه به ست ته نيا ده ست تيكه ل كردن و ئاره زووي جه سته يي نه بوو له سه ي ميران بخوازي، ئه وه هه ناسه ي ژياني پيوست بوو دلوقاني و خو شه ويستي، سي سالي ته واو بوو ده ستي له ده ستي ميران نه كه وتبوو، به لام كيويك خه فه تي له سه ر دل دانا بوو. ببووه مله ي بيستاني ته مه ني و ره گي حه ياتي كرتاند بوو، له و ماله دا، له لاي خزم و كه س، ته نانه ت له كن منداله كاني شي هه ستي به قوربه سه ري و دامواي ده كرد. روحي هه لقرچابوو، خو يني جه رگي خو ي ده خوارد. روحي تينو بوو نهك جه سته ي، خو ئه گه ر وا ز له باري سروشتي بينين هه وه س و ئاره زووي ته واو مر دبوو، له راستيدا بژاري ئيشتياو ئاره زووي خو ي كر دبوو. به لكه بتواني نه مامي هيواي بپاريزي و سه رماي بي مه يلي نه يكوژي، ته نانه ت له پيش ئه مه شدا ئه وكاته ي كه سه ي ميران نوره ي بو دانا بوون خو رآگر و به حيا بوو، وهك بليي جنو كه قفلي لي داوه، ئه مه رازي دلي ناسكه بوو شه قل نه شكاو و سه ره بوور، ئه م كه يخاتووه ئاوا ته خوازي ئه م شته نه بوو. ئه و بو سه ي ميران كاباني گه وره مال و دا يكي چوار مندالي جوان بوو. به ده روديواري ماله كه وه، به دارو به رد و فه رش و حاجه توه دل خوش و مالداري و هيوا و هوميد ده بيندرا، ناسكه له م ماله دا له ژن، ژن و له پياو، پياو بوو، به لام ئيستا، له با تي ريو ي

شیرى به پیره هاتوه، سهىميران ناسک و نازدرى ودهست کهوتوه و لهو بيزاره: يا خوا ژنه کهس به دنگت رانهگا، وهک کولوى منى ههناسهساردهت کوتاوه. رځوى زيندانى کردبوو ههرئوهى مابوو دلئيشى دابئيژ،دابئيژ بکا، ئهमे ئهستيرهى ئاورين بوو که لهو مهنزوومهيه نزيک ببووه و ويژدان و کهرامهت و خوشهويستى ئهوى سووتاندبوو، دووکهلهکەشى کردبوو به چاوى ئاسکهدا، دهلئين مندال قهلاى ميژدانهيه بو دايک، بهلام ئيستا ئهه گفته بهراوهژووه، کى دهيزانى چ سړو سيحريک له نارادايه؟ ئهوهى بهرينان بو ئيمهيان به ميرات جي هيشتووه له ههمبهه ئهه دوبراوه به باريكى تردا خو دهنوئينى، ئهه ژنه! ئهه ژنه! له حهزيا خراپتره بيتو بين بنى به زرينارهوه ههلى دهلوشى کهوابى چون موحيبهت و دل سووتان بو ميران دههيلئتهوه؟ ئهوه تاريخى چين و جادووبازه، بهخوراى ئهه پياوه خوى له پيناوى نهناوه! لهو روژهوه پيى ناوته ئهه ماله، تالو دهکا به دم ئهه ژنهدا، دهلئين وهختى بووى به ميژ خودات نهچى له بير، بهلام مهخابن بو سهىميران، بهرداشى روژگار ههژار و مروڤى حهيا بهخو دههاري، دنيا يان زوردار دهخوا، يان بيعار، (چتدهوى له من؟ برځ خوټ بکوژه!) سهىميرانىک که گري کويرهى خهلكى دهکردهوه دوژمنايهتى راو دهنه و ژنه توراوى ناشت دهکردهوه، ئيستا بهه رستهيه خوى رزگار دهکا، تهنانهت بهوه رازى بوو وهک قهرهواش و کارهکر له بهردهستى هردووکیاندا بيت و بچى، بهه شهترهتى دهراى دلوقانى و بهزهى لهسهه رانهخا، له بهرچاوى بيژن و باراميش بى دلى پيى بسووتى، با نهبيته قالور و به ههناسهساردى خوى تيک نهقرمى، لئى بيزار نهبى، سهدهقهسهرى مندالهکانى لهگهلى نهرمونيان بيت. مندالهکانى خوشبوى، ههر وهک جارن، نهک زياتر بيان گريته ئاميز و ماچيان بکا، بيدرکينى و فوو له چراى خوشهويستى ئهوان نهکا، رهفتار و ئاکارى ئهه باب، ژيانى مندالهکانيشى کردبووه کهکره، وهختى خهيال ههلى دهگرت، روژهرهشتر لهوهبوو هوما وهک کارهکرهک ريک قهبولى بکا، چيروکى ژيانى ئهه به دوواى چوار مندالدا، به تپهه پرينى سى سال، که خهه و دلشکندن تهواوى خوشيههکانى رابردووى وهبندا، به دوو کهليمهى سهىميران گهپشته ليوارى ههلهموت و ئاوابوون. لهوهش خراپتر، ئهههه بوو سهىميران به بيزارى و نهفرهتهوه پيى وتبوو: ههر دهلئى مووى گورگت پيوهيه، له بهرچاوم دهلئى دهلهورچى! خوژگه ههر لئى وهههه زبایه، وايدهزانى ديو و درنجه له پيش چاوى زور سهيره! زور! ئاخوم ئههه سيد خوى بوو ئهه قسهى له دم دههاته دهري، يان کهسيكى مهسخراو و گوڤاو؟ کى وهلامى ئههه زولمهى ئههه دايهوه؟ مهلهکهموت! يانى بهراستى واوو، ئاسکه بهتهما بوو به نهپنى دهرمان داوى بکا؟ ئهه

هیچ وهختی ئەم کارەى له گەل کەس نەدەکرد، چبگا بە میزدهکەى، بابى عەولادهکانى. بۆچی؟ تەماحى له مالهکەى کردبوو؟ هوما وەدەربنى و له گەل مندالەکانى سەر پینکەوه بینن؟ ئەم داوین تەرە جارىک قسەىەکی وای بەدەمدا هاتبوو، ئەم گفتهى هوما هەرچەندە بە دەمامکى جەفەنگ داپۆشرا بوو، بەلام هەرەک له کۆنەوه گوتویانە له دز وایە هەمووکەس دزە، چ راست و چ درۆ له دلى خۆیەوه سەیرى ئاسکەى دەکرد. عەکسى خۆى له نيو چاوانى ئەودا دەبینى. قسەى ئەو ژنەى دەموو چاوى بۆ هەلدهگرت درۆ بوو؟ کە دەیگوت، هوما بە دزییەوه رۆن گورگى له پیللاوهکانى داوه، تەنانەت گیانیشى، له بەرچاوى میزدهکەى رەش کردووه، درۆى نەکردبوو! کى بەنى ئەوهى پى بادەدرى؟ هەزار فەنن و فیلى دەزانى و تا ئیستا هەر یەکیانى بەکار هیناوه! مەگەر هەر ئەم حەیتەیه نەبوو له گەل خاتووخورشید دەچوووه مالى سەى هیندى، له قەرەجەکان پىوى وچ و دەواو دەرمانى سەیر و سەمەرهى وەردهگرت و بۆ چاوبەستى بەکارى دەهینتا؟ هەر ئەو نەبوو؟ هوما جوان بوو، بەلام ئاخۆم چاو و برۆى ئەو جوانتر بوو له چاو و برۆى کیزهکەى ئاغبازرگ، هەموو رۆژى چەندجار هات وچۆى ئەو مالهى دەکرد؟ دلنیام ئەوهى جارىک ئەم کچەى دىبایە وەبالی بۆ دەکیشا، زۆرباشە، میزدهکەى شەو نەبوو دارکارى نەکا! بیجگە لهوهى تازهبووک بوو له مالى بابى دەژیا وەک کلفەت له بەردهستیدا دەهات و دەچوو. له مالى خۆیانەوه دەچوو لهو ماله بە گۆزە ئاوى دەهینتا. کەوابى سەىمیران بە تیرى نیگای نەپیکرابوو؟! ئەمە رەمزو پارى خۆى هەبوو! کەوى کویستانیش بۆئەوهى نیرەکەى له خۆى نزیک بکاتەوه تەنیا بە رەوت و رەنگى کارى تیناکا، بەلکە بە زمانى بە خویندى، بە قاسپە قاسپى، (دووپشک بە کلک پىوه دەدا و ژن بە زمان!) مانگ تەلاخانم دەستەخوشکى رۆژانى مندالى ئاسکە، له سەراو گەورە ببوو، سى چوار سال دەبوو بۆ کاروبارى وەرزیرى له گەل میزدهکەى چووبوونە کەنگاوەر، دیسان هاتبوونەوه، بە دلنیاییەوه لەسەر ئەمە سوور بوو، حەوتەیهک بەرلهوهى له گەل ئاسکە چاویان بە یەک بکەوى دوواى هەلرشتنى زووخواوى زۆر و دانیشتنى چوار سەعاتە، چەندرا نیرگەله کیشان، دواتر دوو پیاڵەى تەلەسمکراوى زەرد و نالەشکاوێک کە دۆعا و جادووى تیدا نووسرا بوو، لى وەردهگرى و دەبیاتەوه بۆ مالى، تاکوو نالەکە بسووتینى و له بەرەکەتى ئەو میزدهکەى بخاتە قەبالى خۆیەوه، تەلەسمەکەش بخاتە نيو ئاوى سەماوهرەکەوه و له ئاوى چایى بدا بە میزدهکەى، بۆئەوهى رۆح و جەستەى میران بە یەکجارى خاوین ببیتەوه و چاوى بە ئاسکە هەلبى! دوواى حەوتەیهک چاوهروانى، ئەو رۆژەى کەسى بە هیند نەگرت و داواى له سەىمیران کرد بێتە ژوورەکەى، له راستیدا شەویک پیتشتر

نالەكەى لەسەر ئاور دانابوو، ميران هات بۇلاى، بەلام سەدخوزگە ھەر نەھاتبايە! ئەم وئەو زۆر شتيان لەمەر ژيانەو دەزانى و ئەو لىنى بىن ھەوال بوو، ھەرچەندە لەم ھەولەى نوشوستى ھىتابوو، بەلام ديسان بەتەمابوو، زىدەتر ھەول بەدات، ئەو دلىنيا بوو كە ھىچ ھەرگەرىك يەكەم ديزە و گۆزەى بە ساغى لە كل نەھاتوتە دەرى، بۇ چارەسەرى دەرد و ئازارى، لەگەل پرو پىرەژنان دەكەوتە وت وويژ. ھەرکەسپك چىرۆكى ژيانى ئەوى دەژنەوت لە پشتى دەستى خۇى دەدا و بە سەرسامىيەو دەيگوت:

ئەيەرۇ عمەرم نەمىنى، خوشكى گيان ئەم بەدەوارە، نوشتە و جادووى لە مىردەكەت كردووە. ئەىچۇنە تاكوو ئىستا دەست لەسەر دەست بىكار دانىشتووى. جا ئىتر چىماو دەرحەق بە تۆ نەيكەن! بەستەزمانەى ھەناسەسارە، تۆ چاوەرۋانى مىردەكەت بەخىرايى خۇى ئاورت لى بەداتەو؟! ئىمە كە ھەوئىشمان بەسەر نەھاتووە بۆئەوئەى لە پىنچاوى مىرد رەش نەبىن سەت نووشتە و دۇعاى بەبەردا دەخوئىنين. كىتە مىردى خۇى گەرەك بىت و ھەروا بە ھاسانى پشتى لى بەكاتەو؟!

لە گەرەكى سىنەگول زەرد، لە قەراغ ئابشوران لە ژىر دارەگوزىزەكەدا، پىاويكى دۇعانوس دووكانى ھەبوو، ھەرچەندە بىناو و نىشان بوو، دەيانگوت، بە ئىشارە مار و دووپشك وشك دەكا! جۇ بە دىواردا ھەلدەگىرئى، ئەو پىاوە لەو دووكانو كەيەدا دەژيا و تەقىلەى يەزدى دەنا سەرى و بە رىشو پەشمى درىژىيەو ھەر لە بانگىژى مزگەوت دەچوو، مشتەرى خۇى دلىنيا دەكرد بە دەست پىداهىتانىك دەرد و ژانى ددان ئىشە دەشكىنى، زۆر سەير بوو، ھەرەك ئەو پىاوە دەيگوت، ژيانى ئەم ژنە بەبى سىخر و جادوو ناسوورئى، ھوما بەبى قسەو باس، بۇ بەرەگەى كارى خۇى، قالدونچەى لە چال نابوو، دوو قالدونچەى بە قزەسەرى ئەو پشتاوپشت بە يەكەو گرى دابوو لەگەل چلكى لەشى خۇى دەئاوەرۋى خستبوون. بەم تارىفە، ئەشق و خۆشەويستى ئەو لە دلى مىردەكەيدا بكورژىنئىتەو، بەو ھىوايە تاكوو درەنگ نەبوو، چارەبەك بۇ ئەمكارە و دەوژى.

ئاسكە قەدرى مالى دنياى دەزانى و باوهرى وابوو ناى بەفېرۇ خەرچ بكرئى و بە بادا بچئى، ئەم ھەولەى ئەو ھەلات ھەلاتىكى بى فایدەيە. بۆئەوئەى مىردەكەى بىنئىتەو سەرپىگا ئەم ھەموو نەزر و نيازە، كردى و خىرو خىراتەى بۇ بىبى سى شەممە و كراس بۇ ھەتو بردن و نووشتە و دۇعا ھىچى نەكرد و سىخر و جادوو چىدەكا، ئەوانە كارى شەيتانن، لە كاتى مانگ و **خۆرگىراندا** كە تەشت و تاسيان دەكوتا بۇ بەربوونى مانگ و پۆژ چەندە كارساز بوو نووشتە و سىخرى مامەریشەى دۇعانوسىش ھەر ئەوئەندە كارى دەكرد. ئەم كۆشك و تەلارەى مىرانى مىردى لەسەر

ئەوینی کریتی ژنیکی تر دایمەزراندبوو، حەسار و قەلایەکی پۆلاین و لەرمان نەهاتوو بوو بە توپەکەیی وەستا پەجەب نەدەرپوخا، ئەو ئەشقیکی هەوا و هەوەسبازی بوو کە هەر بۆ باسکردن نابێ. ئەم ئەشقە وەک بەردەنووس و پەیکەرەکانی ئێران و رۆم لە کۆندا بەم هەموو ساکاربییەوه، هەنووکەش ئەوێ دەیبینی سەری سوور دەمینێ و بە ئەوسانەیی دەزانێ. هەر لە یەکەم شەوی پاییزەوه، ئەم ژن و میردە دوای ئەوێ کە شتیویان دەخوارد، دەرگا و پەنجەرەیان پێوه دەدا و ئالقه ریزیان هەلەدەپیکا، تاکوو کەس سەر بە وەتاغی ئەواندا نەکات لە چەشنی ئاشقە و ماشقە تیک دەهالان و ژیانیکی تریان دەست پێدەکرد، دیارە ئاقل و ئاوەزی ئاسکە ئەم پارەیی نەدەبێ. ئەگەر چیرۆکی خەلکی ئەو شارە راستبێ کە شەوانە دەبوون بە سەگ، بۆ ئەوێ غەریب و غەوارە ئازار نەدەن هەر ئەوێ ئیوارێ، یانی ئەوکاتەیی کە هیشتا بنیادەم بوون دەچوونە سەر سەربانەکانیان، ئەوا گومان لەویدا نەبوو، ئەو دلدار و دل بەرەش لەوکاتەدا لە پێستی ئینسانی بێنەدەری و لە عالەمیکی دیکەدا بژین، مەگەر هەر خۆیان بە رەمز و رازی ژیانی خۆیان زانیی، پەلەیان نەبوو تاکوو ئەوێ لەو ماله دایە دەستەملانی پەریخەو بیت، ئەوسا هەردووکیان لە وەتاغەکە بێنەدەری و لەم حەسارە تاریک و روونەدا بخزینە پێخەفی نوستنەوه، لە رۆژدا ئاسکە، زۆر بەی ژنانی ئەم حەسارە لە پەنجەرەوه چاویان تێدەبێن، هوما و میران لە خەپالی خۆیاندا بەم تاریکییە قسەو باسی خۆیان هەبوو، دەتۆران و لەگەڵ یەکدی ئاشت دەبوونەوه، میران بە قوتووی جگەرەکەیی بە شەمچە و دارسیگار، قەلای دروست دەکرد و هوما وەک کایە و یاری مندالان تیکی دەداوه، چاوی لە چاوی دەبێ و پێدەکەنی، وەختی توورە بوونەکەیی وەبیر دەهاتەوه لوتی لێهەلەدەکرد، زینە لە ژنەکان، لەو حەسارەدا، ئەکرەم، ئیستاکە زیاتر لە دوو سالی دەبوو، لەو ماله دایە دەژیا و چەند جارێک وەتاغی گۆریبوو، زۆرتر لە جیرانەکانی تر سەرەتاتکی دەکرد. زینە لەحەد خۆی لە کارو ژیانی ئەم و ئەو هەلەدەقوتاند. هەر ئەمەش بوو هۆی هەسەدانەوهی، قۆلەبنە و چاویزیت و دەمشێ و شۆفار بوو، وەک گۆلی بەخیل وایوو، ئاژاوەساز و بەکرەشەپتان، تەنانەت سەد مردوویی لە گۆرێ بایە قاقای لە دەم نەدەبێ، لەگەڵ میردەکەیی کە شاگردی (چەرخساز) بوو زۆر نیوان خۆش نەبوو ویکیان هەلەنەدەکرد. هەربۆ ئەمەش بوو، پیاوێکەیی بە زەحمەت کردار و گوفتاری ئەم ژنەیی بۆ قەبوول دەکرد، حەزی دەکرد بۆ هەمیشە هەر لەو کەسپەیی خۆیدا بێنیتەوه، بە زیلۆ شریک و حەسیر و یەکدوو دەفرو گلینەوه لە کوخیدا دەژیا و بە کەوای پێنەکراوی خۆی رازی و ژن پێپەتی و لە سەرما و گەرما، بە زەحمەت کرێی ئەم کەلاوێهەشی بۆ جێبەجێ دەبوو

هرچه نده ناسکه دهيزانی ئه کرهه نافرته تیکی ریکو پیک نییه و دوستیکی سه زاره کییه، به لام که یفی به قسه ی دههات و پی خۆش بوو له گه لی دانیشی، له بهر ئه وه ی شهوانه میرده که ی تا مال نووستن ندههاته وه. بۆئوه ی به تنیا وهره ز نه بی دههاته ئه م ژوره و چنگیکی توو سویر ده کرد و دهستی ده دایه شیشه و فریتی کلاش چنن و دههات داده نیشته، مندان خه ریکی نووسینی دهرس و مه شقی خۆیان ده بوون و به گیزه ی سه ماوهر که یفیان ده کرد. ئه مه مۆسیقایه کی ناخۆش نه بوو بۆ ئه وان. له ویراکه، ژووری ئه کرهه روو به رووی وه تاغه که ی هوما بوو، هه رچییه کی له ئه و ژنه بدیایه سه ت ئه وه نده ی دیکه ی پنه وه نا و دههات بۆ ناسکه ی باس ده کرد، له گه ل هوماش که ی نه بوه ینی هه بوو. زۆر زۆر له و زیاتر هۆگری رهنگو دهرمان و تیف تیفه دانی روخساری بوو، خودا به ئه ندازه ی خۆی جوانی به ش دابوو، چه ند سالیک له هوما چووکه تر بوو، به لام له مالدا وهک ئه و نه بوو. ئه ویش باوهری وابوو، هوما له جوانیدا هیچی که نه بوو، ئه ویش خوین شیرین و دم به پیکه نین بوو. هه ردووکیان ویشکاو یان هاتبوو، شنه ی بلاوینی مانگی ره زبه ر گهرمای سه ر شاری کرماشانی راونا و ئۆخزنی دا به شار و دئ، دوو هه وتوو ده بوو ناسکه جیوبانی مندا له کانی برده بوو ژووری، به لام (خانم و ئاغا) جارئ له هه وشه دهنووستن، سه یه رکه له وه دابوو سه رمایان نه ده بوو، شه ویک زۆر درهنگ سه ی میران که بۆ شوینه ونکی وتبووی ده چی بۆ مالی میرزا نه بی، به لام وه ختی روون بۆوه چووبوو بۆ سه یری تیا تر و شانۆ، ئه وشه وه درهنگتر له جارن هاته وه، وه ختی ته ق تهق له دهرگای هه وشه که ی دا، ئه کرهه وایزانی میرده که ی هاته وه، به بۆله بۆل خۆی گه یانده دالانه که، ناسکه به خه بهر بوو، زانی هاوساکه ی لئی تیک چوو، به لام پیش ئه وه ی بچی دهرگاکه بکاته وه ئه م خاتوونه گه نجه دهرگای کرده وه، سه ی میران وه لامی سه لامی ئه ی دابوو، به ئارامی رۆیشت بۆلای ته ختی نووستنه که له وسه ری باخچه چکوله، شه وخۆشیان به یه کدی گوت، به لام ئه و شه وه هه روهک سه دان شه وی تپه ربوو، ئازار و ژان که وته گیانی ئه م ژنه به سه ته زمانه و خه وی لئ تال کرد. ناسکه له نیوه ی هه یوانه که وه ده گه رایه وه، خانمه جحیله ی حیران به چه چه بانگی کرد بچی بۆلای، له ویوه سه یری تهخت و به ختی هوما بکه ن. زۆری به لاوه سه یر بوو، ده بی ئه کرهه چی دبیی ئاوا به ئامازه و دزه دزه بانگی دهکا، ئه و تهختی میران و هه ویکه ی له سه ری دهنووستن له ته نیشتی دیواره که نه بی له گشت لایه که وه کونب کرابوو، ئیتر به بی ئه وه ی پیللو بکاته پنی به تالۆکه خۆی گه یانده ئه وسه ری هه ساره که و له په نا دارببیه که دا خۆی خزنده پشت جیرانه که ی، به به رچاوی ئه وان وه له ودیوی په رده ی سه یی ده وری تهختی خه و، دیمه نیکی سه یر

دهبندرا، میران و هوما، ههروهک ئادهم و حهوا، که دوای دووسهت سال لیکدابران و لهسوئی یهکدی پوندگ ههلوهراندن و ناراگیلی وهک دار و لاولو لهیهک هالابوون، تیشکی مانگهشهو جوان نهنگوتبوونی لاق و لهتەر و لهشولاری ههستبزوین و نیوهپووتی ناسکههوما له باوهشی میراندا کویر نهبی ههموو کس دهیبینی، که به چ ههواو و ههوهسیکهوه کهوتوته سهپرپهردهکه، ئاشقهو ماشقه هینده مهست و چهیرانی یهکدی بوون، ئهوهنده ئاگا لهخو براو بوون، ههستیان به جیرهی یهکی لهو تهختانه نهدهکرد، وهک پهراسووی ئینسان چووبوو به قولدا، وهختی هاویربوون و کهوتته سهر رهقی پشت، هوما بهبی ئهوهی به پیوستی بزانی، کراسهکهی بکاتهوه بهری، یان له پشت سهری خوئی ههلیواسیبوو لهگهڵ خوئی بیبا، چارشینونویژی دا بهخویدا و به یارمهتی میران له تهختهکه هاته خواری، له شانی دیوارهکهوه کس نهیده دیتن، به قاچهکوئی سهرپینهکانی دیتهوه لهو کاتدا، کهمیگ خوئی کوور کردبووه ئهوه له پیشهوه و سهی میران به شوینیدا ههردوکیان رویشتن بو وهتاغهکه.

ژنهکان له کهیهوه که واقیان ورمابوو، له یهکدی رامان! ئهمجار ئهکرهم وهقسه هات و به بزهیهکی تالهوه که توورهبوونی پیوه دیاربوو گوئی:

رویشتن بهلای گوزهراندنی خوینانهوه، ههر دهلی پیشله نهوورن، ئهوهیه بهخت و ئیقبال! ئهگهر بزانی ئهوه دووانه ههر له روژی بناوانهوه بو یهکدی دروست کراون، ئهگهر وهک فلان زانای ئایینی باوهرم به گهرانهوهی روچ ههباویه، دهمگوت ئهوانه بهر له دایکبوون، رهنگین له یهکی له سهدهکانی بهر له میژوو پیکهوه ژیاون، دوای مردنیش له قهلافهتیکی باشتردا دیسان ژیانی خویناوهست پندهکه نهوه، ئیتیر من بهراستی سهرم له کار و کرداری ئهمانه سوور ماوه، ماندوو بووم، ئاسکهگیان خوا روحم به تو بکا!

ئاسکه له جیبی خوئی ماق مابوو مهقی نهدهکرد. دلی به پرتاو لینی دهدا، ههناسهی دهرندههات، بیئهوهی به خوئی بزانی رووی کرده ژووری جیرانهکهی، لهوئی ههردوو دهستی کرده هیلانه بو دهموو چاوی و ژور پهريشان بو ههناسهیهکی ههلهکیشا:

پهکوو خودایه، بو گیانم دهرناچی!

ئهکرهم گوئی:

ههتا ئهمرق خودا قهت بهلای ئاوا خراپی بهری سهر عهرز نهکردوو، ئاور تیبهربوو! چهنده بی ئابرووه ئهم میردهی تو، ئهوه میردهی تو! له ئهشق و دلداریدا قال بووه، به پیری گهراوتهوه

هه‌ره‌تی چارده‌ساللی! به‌خو ئه‌قلم ئیزه‌و هۆوی بر ناکا، خوا لئی گۆرپوه، به‌توش وانیه‌ ئاسکه‌؟ (ئه‌کره‌م به‌ ده‌نگینی ژیرانه‌وه‌) گه‌ره‌کم بوو ئه‌مه‌ت لئ‌بیرسم، ئه‌وانه‌ تا‌کوو دره‌نگانیکی شه‌و له‌و ژووره‌دا چی‌ده‌کن، ده‌رگا و په‌نجه‌ره‌ له‌سه‌ر خۆیان کپ ده‌کن و هه‌ست و خوستیان نییه‌؟ تو پیت‌وانیه‌ به‌ سلامه‌تی سه‌ری یه‌کدی خه‌ریکی باده‌ تۆشی بن؟ من ئاوا دلم بۆی ده‌چن، هه‌ر ئیستا که‌ ده‌رگای هه‌وشه‌که‌م لئ‌ده‌کرده‌وه‌، نه‌مزانی و ده‌ستم له‌ گیرفانی کۆته‌که‌ی که‌وت، هه‌ستم کرد بتری تیدایه‌، وه‌ختی هاته‌به‌ر شوقی مانگه‌شه‌وی هه‌وشه‌که‌ شووشه‌یه‌کی ره‌شی سه‌ربه‌مۆرم چاوپیکه‌وت، من زۆرجار سه‌رنج پێداون، ئه‌و ژن و میزده‌، به‌یانی که‌ له‌ خه‌و هه‌ستان وه‌ک‌ئه‌وه‌ی سی‌وشکه‌یان بئ‌را‌ده‌کن بۆ سه‌رگۆزه‌ی ئاوه‌که‌، میزده‌که‌م ده‌لئ‌ بۆی مه‌گه‌رئ‌ ئه‌وانه‌ مه‌ی ده‌خۆنه‌وه‌. ئاسکه‌ هه‌رچه‌نده‌ به‌ دل گۆیی بۆ قسه‌کانی ئه‌کره‌م شل کردبوو، به‌لام باوه‌رپی به‌م گفته‌ی نه‌بوو، خه‌یال له‌گه‌ل خۆی بردی، سه‌ی‌میران له‌ سه‌روه‌وخواری هه‌له‌مووتی ژباندایه‌، جا ئیتر چه‌نده‌ به‌ خۆی ده‌زانی ئه‌مه‌ با بمینئ‌:

کچن! چۆن شتی‌وا ده‌لئی، ئه‌م شووشه‌یه‌ له‌وانه‌یه‌ شه‌ربه‌تی قه‌له‌وی بووبن، من ئاگام لینه‌ زۆرجار بۆ ئه‌م ژنه‌تیوه‌ی ده‌هینیته‌وه‌، خۆ ئه‌گه‌ر عاره‌قیش بووبن، ره‌نگه‌ لاق و لاته‌ری پێ‌چه‌ور بکا!

ئه‌کره‌م بۆ ئه‌وه‌ی زۆر شتی نه‌گوتراوی وه‌ده‌ست بکه‌وی و قسه‌ له‌ زمانی ئاسکه‌ راکیشی، ئه‌و زمانه‌ی که‌ بۆ چاوبه‌ستی به‌کاری ده‌هینا خسته‌یه‌ گه‌ر:

میزده‌که‌م ده‌یگوت شه‌وانه‌ سه‌ی‌میران له‌ ژووره‌که‌ی خۆیدا خه‌ریکی راسته‌و پاسته‌کردنی که‌ل‌وپه‌لی قاچاخه‌، ئه‌م خه‌یاتی‌چوونه‌ی هوما،ش هه‌ر بۆ شوینه‌گومکی ئه‌م‌کاره‌یه‌تی، ئه‌م شتانه‌ی که‌ یاساغن، له‌ نیو کووتال و پارچه‌دا هه‌لیان‌ده‌گرئ‌ و ده‌یان‌داته‌ ده‌ست مشتەری، یان له‌ ملیوانه‌ و ئاته‌نگی جل‌وبه‌رگدا قایمی ده‌کا، من وتم، پیاوی باش، گریمان کاری‌وا بکا، تو کارت به‌ کاری خه‌لک نه‌بی، تۆش ئه‌گه‌ر زیره‌کی پچۆ خه‌ریکه‌به‌، به‌لام نه‌چی له‌ جیبه‌کی دیکه‌ ئه‌م قسه‌یه‌ بلاو بکه‌یه‌وه‌.

ئاسکه‌ ره‌نگی تیک‌چوو گوتی:

که‌ل‌وپه‌لی یاساخ؟ نا خوشکی‌گیان، قه‌ت شتی‌وا نابن، هینشتا ئه‌گه‌ر ئاره‌ق و شه‌راب بیژی شک بۆی‌ده‌چن، خۆم زۆرجار له‌ کونی قفله‌که‌وه‌، چاوم لیکردوون و خۆم لئ‌گرتوون، هه‌روه‌ک چۆن ئیستا که‌یفییان سازه‌، خه‌ریکی عه‌یش و نۆشن، به‌لئ‌، هه‌واو هه‌وه‌س بۆ گه‌نجان شه‌رم نییه‌، میزده‌که‌م تازه‌ هه‌ره‌تی پیاوه‌تییه‌تی ئه‌گه‌ر شکت له‌و قه‌واره‌ ئه‌تله‌سه‌یه‌ هوما له‌ سندوقه‌که‌یدا

هەلی گرتوو، هەر ئەو دهنکەیه و هیچی تر، ئەو دهندهی هەولم لە گەل داوه بە لکه لێ بکرم بۆم رازی نەبووه، دەلی پێم عەیبە دیاری و سه‌وقات بفرۆشم یان بیبه‌خشم. تهنانهت بۆ خوشکیشم بێ، یان له هه‌مووی خراپتر بيفرۆشم.

خوشکی گیان، ئەم سێ گەزه پارچه‌یه جافری خزمی به دیاری بۆی هیناوه، قسه‌که‌ی تۆش که‌میک به‌راست ده‌زانم. په‌رده‌ی شه‌رمیان دريوه و حه‌یايان لێ هه‌لگیراوه، خراپ نییه، ئەمه‌ش جوړیک گوزه‌رانه، هه‌رکه‌سه و به‌ شیوه‌یه‌ک ده‌ژێ، هه‌روه‌ک ئەو ده‌لی، ئەمه کاروان سه‌رایه و ده‌بی رۆژیک به‌جینی بێلین، که‌وابی ئەم پینج و دوو رۆژه‌ی هه‌ین بۆ به‌ خوشی نه‌ژین؟ ئەگه‌ر ژيانمان خوش نییه، با وابزانین به‌ خوشی تیده‌په‌ری. من نازانم تۆ سه‌باره‌ت به‌م هه‌وینیه‌ت چۆن بیر ده‌که‌یته‌وه؟ ئاخۆم به‌راستی ئەمه‌ چۆن دلخوازیکن، بلی ئه‌و پیاوه‌ی تۆ ئەوه‌نده هۆش و ئاوه‌زی خه‌ریک‌بێ؟ ئەم دوو‌ابراوه‌ دل و مینشکی به‌جاریک شه‌ردۆته‌وه له‌ خو‌شه‌ویستی خۆی به‌ولاوه‌ چی‌دیکه‌ی تیدا نه‌هیشتوو، پیاوی هه‌ناسه‌سارد، چه‌نده زوو فریو ده‌خوا و نه‌رم ده‌بی، ئەوه تالانکه‌ری عه‌قله، هه‌ر بۆیه مووی له‌به‌ر ناپسینتی، هه‌موو شتیکی وه‌لا ناوه‌ بۆ ئەو ژنه‌تیوه! ئەمه‌رۆ له‌ بالای گیرفانی ئەو هه‌ردوو‌کمان چووین بۆ گه‌رماوی سه‌رتیپ، بۆ ژووری تایبه‌تی، با ئەمه‌شت پێ‌بلییم، له‌پاش ماوه‌یه‌کی زۆر ئاخری توانیم، قسه‌ی له‌ زار ده‌رکیشم، تۆ خو‌شت ده‌زانی ئەوه‌ دوو حه‌وتوو ده‌بی نیوانمان خو‌شه و موو به‌ به‌یماندا ناچی، هه‌روه‌ختی ده‌روا به‌ شوین کاری به‌رگ‌دوو‌ریندا، چیشته‌ و خواردنی نیوه‌رۆ و شه‌وی به‌ من ده‌سپێزی، زۆر جار وریایی کردوومه‌ته‌وه نه‌کا که‌سیک ده‌رمان بکاته‌ چیشته‌که‌وه!

ئاسکه به‌ دوو چاوی ماته‌وه، که‌ ئیتر په‌پووله‌ی خه‌وی لێ‌تورا بوو، رووی کرد به‌ولاوه و گو‌تی:

ئهی له‌ گو‌له‌جه‌رگه، ئەوه مه‌نزووری له‌ منه، له‌و رۆژه‌وه ئیوه بوون به‌ شه‌کر و مینش، که‌ باسی دل‌داره‌ کونه‌که‌ی هاته‌گۆرچ، سه‌ی‌میران هیشته‌ به‌م حه‌یسو به‌یسه‌ی نه‌زانیه، لای من وت کو‌ریکی جوان‌چاکی چاو شینی چوارشانه به‌ ناوی ئەلبورن، وه‌ختی زانیویه‌تی می‌زده‌که‌ی تۆ له‌م ماله‌دایه، خۆی له‌گه‌لدا کردۆته‌ دۆست و هاو‌پێ، زۆریه‌ی رۆژه‌کان له‌ دوو‌کان ده‌چی بۆلای، شه‌وانه‌ش ده‌بیاته‌ چایخانه و به‌ بیانووی جو‌راوجۆر ده‌یدوینتی و باسی ئەم ماله‌ و هوما‌ی لێ‌ده‌پرسی، ئەگه‌ر راستت ده‌وی ئەم کو‌ره‌لاوه، به‌و ناوو نیشانه‌ی تۆ ده‌بلیی، هه‌ر ئەو که‌سه‌یه‌ له‌ پیش سه‌ی‌میراندا، چه‌ند رۆژیک له‌گه‌ل ئەو بووه‌ له‌ مالی زارا ره‌شتی‌دا. باوه‌ر ناکه‌م له‌لای هوما

دەنگت كوردې؟ ئەگەر دەنگت كوردې ئۇە بزانه ھى من و تۆ تەواو بوو، دەزانم ئۇە لەلای سەيد باسى دەكا، ئىتر وەبالى بەئەستوى مىردەكەتە، قەسى ئۇەم نىيە بە ھۇى ئۇەوى نىوانيان خۇشە و لەويدا مەحتەل بمىنى.

نا، وانىيە، ئۇەوندەى من بزائم لەگەل ئۇودا كەين و بەينى نەبوو. وەك بزائم خۇشى نەويستوو، تەنيا ئۇەوى بۇ ئۇە جىى سەرنج بووہ ئۇەويە، وەختى لە نەخۇشخانەى ئۇەمريکايى دەبى، ئۇە كەسەى چەپكەگولەكەى بۇ ناردبوو بىجگە لەو گەنجە كەسى تر نەبوو. ئۇەيش ھەر بۇيە لەگەل من نىوانى خۇشە، وادەزانى ئۇە قەسەيەم بۇ تۆ نەگىزراوہ تەوہ و دەنگىش ناكەم، جارېك پىنمگوت، ھوما دەمەوى پرسىيارېكت لى بکەم، سەت كەرەت پرسىومە و وەلامت نەداومە تەوہ، ئاخەر ئۇە دۇستايەتى و دەستەخوشكىيە بۇ كەى دەبى؟ ھاوخەمى و پرسورپا بۇچى دەبى؟ منىش وەك تۆ ئافرەتم، حەز دەكەم منىش لەكن مىردەكەم خۇشەويست بم. بەلكە بتوانم ئۇە سىچر و جادووى تۆ بەكار بىنم با ئۇە مىردە حول حولى مەزەبەى منىش بىتە سەرپىگا و تۆزىك بە فەكرى مال و ھالى خۇى بىت بلىى لەو دىنبايەدا شوپىنېك ھەبى وانەى دلۇفانى و خۇشەويستى فىرى ئىنسان بكا؟ خىرا وتى:

مەگەر دايك، بەلام با ئەمەشت لى نەشارمەوہ من ئۇەواتى لە بىرمەدى ھەر ئاوا بار ھاتووم.

وەك بزائم دەبى تۆ لە جىيەكى تر دەرگاى رازى خۆت بشكىنى، دللى ئۇە مىردەى تۆ لە بەر دەستندا وەك مېوو رۆن وايە، من بەخىلى بە ژيانى تۆ نابەم، بەلام ئۇە پياوہ ھەتا لە ژوورېدا ھىلانە خۇش بكا، وەك كۆترى مالى وايە و دەنووك لە نووكت ناكاتەوہ پىتەوانىيە رەمز و رازىك لەگۆرېدا بى؟ ئەگەر موورووى ماره يان مېوينەى كەمتيار تۆ بىژە، كارى نوشتە و جادووہ پىنم بلى، باوہرم وايە نازو حەزو چاوى دل رېنى ژن كەمەندى ئاشقانە و دلېر، بۆن و بەرامەى سوورەگولە بۇ راکىشانى پەپوولەى ئۇەويندار، ئالېردە، من تەواو باوہرم بە ھاوړى و ھاودل و ھاوړازى خۆم ھەيە لە دلېر و نەرم كوردنى دللى دلدارەكەيدا، ھەر وەك ئۇە ژنانەى لە حەرەمى پاشاكانى عوسمانىدا دلېرېيان دەكرد. من پىم وايە، تۆ بە شىوہيەكى تايبەت ھەلس و كەوت دەكەى، من و زۆر كەسى دىكەش بە پۇچى بى ئەزمونمان ناتوانىن بەم خەتەدا بچىن. بەم حەساوہ رازى تەوانەوہى سەيد لە تۇدا من بە شىوہگەلى نامۆ و جىى تىرامان دەبىنم. لە نىوان تۆ و ئۇودا، بەر لە ھەرشت دەبى لىك تىگەيشتن ھەبى، تەواوى كىشە و زەحمەتەكانى ژيان بە لايەكدا بخات، باوہر ناكەم بتەوى تۆ ئۇە شتانە لە من بشارىيەوہ، مەگەر ئۇەوى تۆش ئاگادارى زۆر شتى شاراوہبى، كە ئەمەش نەگونجاوہ.

قسهکه له نیوانماندا وهختی دهستی پی کرد، داوای لیکردم به شیوهی پیاوان پشتی بۆ بشورم، مشتومالی بدهم و شان و شهپیلکی بۆ دامالم، پینمخوشه توزیک سهر بخرمه سهری و بیدوینم، نهمدهزانی ئەم شتانه م بۆ باس دهکا، بهبئ راوهستان گوتی:

بهلام ئەو لیکحالییوونه، وهک پردی (ویتریسک) وایه که به نیوان دوو شیوو دۆلی ههلدیرهوه ههلمان بهستوه، ههر بۆیه من قهت باوهر ناکهم بهسهر ئەم پردهدا بگهمه ئەوهبهری، پیتوانییه، حهز و تاسهی مرۆف به ژیان و خوشیهکانی ئەم دنیا به رۆژیک بهرهو کوتایی و ئاوابون بچئ؟ ههر له م بهستیتهشدا پهرده لهسهر رازی من و سهراوی ههلدهوه، که بۆچی ئەوهنده ئاویتهی یهکدی بووین، من بۆ ئەو پیاوه له چهشنی ئەم کانیوهم که کاروانچی هیلاک و ماندوو دهگاته سهری و چاندهدا و دهحهستیتهوه، زۆرکس پینان وایه و تهنیا روالهتی شتهکه دهبینن، با ئەمهمش بیژم، ئەوه منم پیاویکم به رهمزو رازی خۆم له داو خستوه، بهلام له تو دهپرسم، ئەوه تهمه ن و جوانی کتیبه که به خورایی بهفیرۆ دهچئ؟ داهاتویی کتیبه، وهکوو بهختی بهگلهرو شاهان تهختی وهردهگهچئ؟ ئەو و ئاسکه له کاتی پیریو زوورهانیدا وهکوو جهمشید وان، هیوایهکیان به فهرهیدوون ههیه و گوچانی پیریانه. بهلام من کیم؟ رهنکه زوحاکی خوینخۆر و مال ویران! ئەو منی خوشدهوئ، ئەم راستییه حاشای لی ناکرئ، بهلام ئەو کۆشکه زیترینه له بیوانیکی لماویدایه و به کاری چیدئ؟ تهنانهت کوندهبووش، هیالانهی تیدا ناکا، ویرانه خۆر و پیرهشه، تاریکی له ههناوی دهبارئ، به باوهری خۆت ههروهک له بۆ چوونهکهتدا دردهکهوئ، من وهک ئەو ماره کوبرایه وام، له وهختی دیاری کراودا و له عادووسهدی دامرکاندنن بلێسهی ههوهس و ئارهزوو بهبئ ئەوهی له هیچ لهمپهر و بهرههلهستیک سل بکا، که ژو کو دهپیوئ و ناوهستی تاکوو دهگا به حهز و ئاواتی، بهلای منهوه ئەو مارتاسه به ئەزمونهی که ئاخریهکهی ههر به چهزی ماریک وای نهمدهزانی زههراوییه مردووویو به قوربانی خۆ بهزلزانی و ئیفادهکانی، زور سهیره ئیوه وادهزانن ئەو ئازادییهی ئەم به منی داوه کاکلی راسییهکانه. رۆحی بهندکراوی من وهکوو پیستی پلنگ بهسهر تهختی میرییهوه چوارمیخه کیشراوه، نهتدیوه، ئەگهر ههویکهی من له دست میردهکهی کویزهوهری و عهزاب نهسیبی بوو، لهملاشهوه ریگای روونی له بهردهمه و دهتوانی دردهدلی خۆی لهلای ئەوان بیژئ. بهلام خۆ من ئەمهمشم نییه و کهس شک نابه. ناتوانم ههمنی! ههروهختی چاوم به ئاسکه دهکهوئ، بهوهپهری سهرو رووخوشییهوه خهریکی راپه راندنی ئەرکی دایکایهتی خۆیهتی و تهنانهت بیژی نایات سهر ههلپهڕ و له پهنجهرهی ژووردهکهی من بپروانی له بهخیلی خۆمدا حهز دهکم قامکی

نەبى نانى پىنخوات ئەرک و زەحمەتش شىۋەيەكە لە دل سۆزى و دلۇقانى كە بنەمالە و كۆمەلگا
 وەك حەق دەستىكى زىندوو داويەتى بە ئىمە و منىش لەمە بن بەشم. زۆرم ھەول داو، لەو مالەدا بۇ
 ئەوھى كات وەختم بە خۇرابى نەروا، خۇم بە كارىكى بچووكەوہ خەرىك بەكم جىگى ئەركىكى باش
 بگرىتەوہ، بەلام حەيف و خەسارى، ئەوھندەى خۇم ماندوو كر دووہ كر دەم كۆنەبووہ و رىسەكەم
 بۆتەوہ خورى و بە چ جىگىكەك نەگەيشتووم، مېردەكەم ئەوھى لە منى دەوى خۇشى و رابوارندە،
 يان وەك دلەين كەيف و نەھەنگە، ئەمەش وەك مادەيەكى سېرکەر بە بىژان و زەحمەت مرؤف
 دەتاوئىتتەوہ و دەى كووژئ؛ لە شىۋەى جورىك خۇكوژى ژاپۇننىيە، لەو نىوہدا دلدار و دلەبر بە
 يەكەوہ تەفرو توونا دەبن. من بۇ ئەو وەك ئەو ئەكتەرە وام كە تەنيا دەتوانئ لە يەك نەخشدە بەكار
 بىت. دەئىتر تۆبى لەباتى من چى دەكەى؟ لەو مالەدا، ئەوھندە بە بەرچاوى ئەم و ئەوہوہ خۇ دەبىنم
 دەبم بە قەترەيەك ئاو بە عەرزىدا رۆ دەچم، چبەكم، من وەك سەگى بارھاتوو وام، ئەگەر
 خاوەنەكەم داوام لىيكا تەنانەت لاسايى پەلەوہرانىشى بۇ دەكەمەوہ، بەخۇم نىيە و خۇشم دەوئ، من
 لە دەروون و بىروونى ئەو پىاوہدا، كانگاي تەژى لە كەرامەت و جوامىرى و پوراستىم
 دۆزىوہتەوہ، تا ئەمرؤ ھىچ ژنىك سووسەى ئەم پاستىيانەى نەكر دووہ لە ناخى مېردى خۇيدا، تو
 بزائە ئەم مېردەى من چ پىاويكە، لە خاس و خراو، لە ھەموو رەنگى، وەك عىل و عاشىرەت و خىلى
 حەشىلى و حەمىلى عەرەب دىنە ئەم شارە و لە ميوانخانەى خزمى خۇياندا دەمىننەوہ، من حەز بەم
 گشتە ھام وشۆيە ناكەم تەنانەت كەمتر روويان دەدەمى، بەلام نەمدىوہ جارىك ئەم پىاوہ رووگرژ
 بكات و نىوچاوى تىكبنئ، نەبووہ جارىك بزەى لەسەر لىو نەبى و لە بەرامبەر ئەواندا دەست
 قوچاو بىت. دلپاكى و مەشرەف خۇشى ئەو، ھىمەت و پىاوەتى، ئەوہ زەمبەرى ئاكارجوانىيە كە
 خودا بە ھەمووكەسى نەداوہ، ئەوانە لە دەروونى ئەودا ھەروا دارمال و سەربەمۆرە، ھەروەك ئەو
 جلەوى جوانىيەى تو لە بەژن و بالا و لەختو لارى مندا دىتوتە. بەلام ئەمەش بزائە ھىچ زىر و
 زىويك ناگاتە جوانى زەمبەرى ئاوەزو ژىرى، من لە ئوقيانووسى رۆحى ئەودا بۇ ژن، ئەوئىنكى
 راستەقىنە و كانىاويكى زولال شك دەبەم، يان شىعەرىكى خودايى كە رۆحى ھەرمان و ھەناسەيەكى
 سىنچراوى بە ژيان دەبەخشى. بەلاى مەنەوہ ئەگەر ئەم پىاوہ تەنانەت نانى وشكى نەبوايە، ھەر
 چونكە خاوەنى ئەم رۆحە مەزەنەيە شىاوى سوژدە بۇبردنە! دىسانىش لە قوولايى دلەمەوہ
 خۇشم دەوئ، ھەر بۆيە ھەردووكمان خاچىكمان بە زنجىرەوہ لە ئەشق و دلدارى راستەقىنە لە
 ئەستودايە و ئەگەر رۆژىكىش بە ئاورى مردن سووتايىن و بوويىن بە خۇلەمپىش با نىشانەيەكمان

له پاش بهجی بمینئ. تۆ ئەم پیاووی من (سەراوی) له تەك پیاوی خەلكدا مەخە تایی تەرازوووه، قەت ئەم داوایەم لئەمەكە پیتبیزم تۆ چۆن لەگەڵ میردی خۆت هەلسوكهوت بكە، خانجانی میردت، وەك كۆنە میردەكەئێ من نە ئەو رەندەهیه فرێئ نەدەئ، نە ئەو گەندەهیه فرێئ بەدەئ، من نازانم لە نێوان ئەم دووهدا چی بلیئم. رەنگە ئەو پیاو، نیوہ پیاو بیت و هیچ و پووچ. حەتمەن سنگشیرئ پشتماکەرە! نە شیرئ نووستووہ نە رێوئ گەریدە، ئەوہ هەر وەك رەشە ورچیکی مفتحۆر وایە هەر وەختئ راپوچیان سەندمیان کرد، لەویدیئ تەل بەندەکانئ باخچەئ ئازەلانەوہ داوای پرزۆلیک گوشت دەکا لە تەماشایان، بەم حیسابە رەنگە بتوانم، فیرت بکەم چۆن بیعاملینئ و بیهیننیه سەرریگا. ئەمجار دەستبەكە بە شیلان و دامالینئ شان و مل، بەم رۆنەش تەواو پشتم بۆ چەور بکە، دواتریش سەرم بۆ بشۆرە. پیتدەلیم چیبکەئ، بەلام بەر لە هەمووشئ پرسیاریکت لیدەکەم، ئاخۆم بەم جوړەئ حەز دەکەئ ئەگەر تۆی خۆش بوئ، قەدر و قیمەتی ئەم خۆشەویستیەئ کە ئەو دەپەوئ رایدەگری و دەیزانی؟ - من گوتم:

هەلبەت، بۆ دەبئ نەزانم.

دەئ ئەگەر وایە بەر لە هەرشت هەول بەدە تاکوو لەو مەبەستەت تییگا، ئەوہئ کە بئزاق و زوووقین، من خۆم نەزۆکم، تۆش لە میردەکەتە، ئیتر بۆ لەخۆرا یەخە لە تۆ هەلنەکینئ، کەوابئ دەمگوت، وەختئ میزدیک دلسۆز و پیاو خاسە، لەخواتر و ئیماندار و دلۆفان بئ، پیاو حەز دەکا دایمە لە عەمرونیای ئەو دا بئ دەست رابگری بە سەریدا بروات، تەنانەت بۆئ بمرئ. چونکە چاکە لە چاکە ئاوسە، من کە دەبوو ئەو موحیبت و دل سۆزیبە بۆ عەولاد بکەم و نیمە جا بۆ لە پیناوی ئەوئ دانەنیم. وەك باخەوانیکئ لیزان خزمەتی پیرەنەمامئ خۆم دەکەم و لە سایەیدا رایی دەبویرم. بۆ سەعاتیک و چەند چرکەش بئ تازە دلی تەکان نادا بئ بنیتە ژوورەکەئ ئاسکە، چرایەکم لە دلیدا هەلنەکردووہ لە کووژاننەوہئ ترسی نەبئ! ئەو جوولە و تەکانە، یان هەر وەك تۆ وتت رەوت و رۆینە داوای راوہ! مۆسیقای خەلوہتی دلە بە بەرچاوی ئەوہوہ لە لەشو لاری من دەرژئ. ئەوہ بەھاراتئ ئارەزوو بزوینئ خواردنە کە هیندووہکان کەلکی لئ وەردەگرن. ئیتر ئەوہ تازە بۆ ئەو بووہ بە عادت و خو، بۆ ئەو من، خواردنیکئ بەتامم، هەرچەندە هەر ئەو شتەئ کە هەمیشە دەووبارە و سەت بارە دەبیتەوہ، هەر رۆژەئ بە تامیک و بەرامە و شیوہیەك دەچیتە بەردەستی، ئەوینئ راستەقینە لە ژبانی مۆفدا، بە برۆای زانایان دل کەشە هەر وەك کەلام و ئاوازی یەزدانی هیچ وەختئ تام و چیژ و متمانەئ خۆئ لە دەست نادا و نامرئ، ئەو کردارە بئ غەل و غەشەئ ئەو

دەرحەق بە من کە زۆر زۆر لە بەرامبەردا خۆم بە کەم دەزانم، لەوانەیە بەپێی ئەو پەنجەیی کە ئەو دەزانێ من لە ناخی خۆمدا پێوهی دەسووتیم. یان بۆ دڵخۆشی دانەوهی ئەو پوژانەبێ کە من ئەشێ بە ئەژتوی خۆمدا بدهم و ئەسیرینی پەشیمانی بە دوودا هەلەورینم. ئەو بە بۆ من، وەک تۆ ئاوا ژنیکی پەیمان شکین و ناپەسەن، میردکردن ئاویتەبوونی ئەوینە لە ژبانی دوو کەسدا، بەلام ئەقل و ئاوەزم لە ژبانمدا ئاوام پێدەلێ، کات و سات لە دەست مەدە، تاکوو لەش و لارم کێریاری هەیه و تەواری چاوم بازان دەرفینێ، خۆ لەم قەفەزە ئالتوونییە دەریاز بکەم، خۆم بە کەسیکەوه متووڕه بدهم، با کەسیکی وەک ئەلبورز بێ، هەژار و بێدار و بار، هەرنەبێ هیوا دەتوانی تا مردن دەست لە ئەستوی من نەکاتەوه، بەلام من هەست بۆ ترپەیی دلم پادەگرم، کە دايمە یادی سەراوی لە ناخدايه، تەواوبوو، هەر ئەو دلەیی کە دەلێن لە زگی دایکدا چەند مانگ زووتر لە مێشک وەکار دەکەوی و ترپەیی دێ.

ئاسکە بە شوپێن ئەم وردە خەیاڵانەوه بەسەر شانەیی مێشکییهوه دەهاتن و دەچوون. قەسەکانی بە ئەکرەم بێری، بە دەم ماندوو بوون و گێژییهوه گوتی:

ئەگەر باسی ئەلبورز و نیوان خوشی ئەو لەگەڵ میردەکەت بۆ و دەدەست هێنایی هوما بە گوێی سەئەمیران بگا، کراسی قورئان لەبەر بکەن هەدووکتان لەبەریەک هەلەدەری، خانی کاریکی باش ناکا.

ئەکرەم گوتی:

ئەو میردەیی من هەر بۆئەوه باشە، ئەم جۆره کەسانە کەلکی خۆیانی لێ وەر بگرن. یان باشتر بلییم، لەو کەسانە بەهره وەر بگرن، خۆ ئەگەر لە دلبیسی و بێویژدانی نان و ئاویک و دەدەست کەوتبایه، دیسانیش شوکرانەبژیر بووم کە هەرنەبێ لە برسان قەمان نایات. من هەتا بۆم بکری لەم مالهەدا ئەم تەلەسمە دەشکینم و تۆقی تەلاقێ لە ئەستوی خۆم دادەمالم، خۆم لە دەست ئەو پیاوه نەجات دەدەم. ئەو ئینسان نییه.

ئاسکە هەستی بۆ بیدەنگی شەو راگرت، نەکا مندالەکانی لە ژووریدا وەخەبەر هاتیتن. لە تریفەیی مانگەشەوهکە پاما کە تەواوی دارو دیواری حەسارەکەیی زیوکفت کردبوو، دواتر گوتی:

بەم هەموو کە ئازادی و بۆ گۆزەرانەیی لە هەرباریکەوه هوما هەیهتی و بە بیانووی فیزبوونی خەیاتی کوینی پێخۆش بێ دەچێ - بەم گۆشتە پاکێ و دلبسۆزییه رواله تیبهوه دوودل نیم لەوهی کە سەرقالییهکی تری هەیه. میردەکەیی توش ئەمشەو درەنگتر لە جاران هاتەوه، زۆرباشە، پێمبلی چی دەیکەیی و ت؟ زانیویهتی گوێی بۆ شل دەکەیی، بە کەیفی خۆی فەرموویهتی:

هه‌روایه، شتی سه‌یری ده‌گوت، ده‌یگوت، ئەم دووانه‌مان بۆ ئەوه‌ی خه‌فه‌تی هه‌چمان نه‌ی، له
 دنیای خۆماندا به‌ئێمانداوه، یه‌ک‌دل و یه‌ک‌گیان، ژیانیکی شیتانه بۆ خۆمان ده‌سته‌به‌ر بکه‌ین و
 دوور له‌ چاوی نه‌یار و ئەغیار بۆ یه‌ک بژین و بۆ یه‌کتر بمه‌ین. به‌ وینه‌ی مندالان، یان وه‌ک گه‌نج و
 لاو و کرچ و کالان، له‌ قسه‌ی خۆش و خه‌یال‌پلاو و دنیا‌یه‌کی ئەفسانه‌ییدا بژین و چ شتی له‌ تفت و
 تالی به‌ زمانماندا نه‌یات. وه‌ختی پیکه‌وه‌ین و ده‌سته‌ملانی یه‌ک‌دین، به‌سه‌ر عه‌رزوه‌ نه‌ین، به‌لکه‌ به
 شابالی په‌ریانه‌وه‌ به‌ عاسمانیدا دێین و ده‌چین. وه‌ک شاهین و باز به‌سه‌ر به‌حر و به‌ر‌دا، به‌ کێو و
 چیا، به‌سه‌ر باخ و بیستان و گولجا‌راند، ده‌فرین و ده‌چریکین. وه‌ک ئەوه‌ی ئەم دنیا‌یه‌ سه‌رله‌به‌ر
 له‌ قه‌بالێ ئیمه‌دا بێ، بۆ ئیمه‌ بمه‌ین، کاتیک به‌م خه‌یاله‌وه‌ ده‌ژین، ئەوسا به‌ خه‌یالی پر له‌ هه‌وای
 گه‌نجییه‌وه‌ سواری قالیچه‌ی هه‌زه‌تی سلیمان ده‌بین و به‌ ئاسمانی ئەندیشه‌ و خه‌یال و بیره‌وه‌ریدا
 ده‌خولینه‌وه‌، که‌ ئیتر له‌وه‌ بێ‌که‌نار و بێ‌به‌ستین‌تر وه‌ده‌ست ناکه‌وێ، ته‌واوی ئەمانه‌ش ده‌گه‌رێته‌وه‌
 بۆ ژیانیکی مه‌جنوونی و خۆ دزینه‌وه‌ له‌ده‌ست خه‌فه‌تی رۆژگار. ئیتر بۆ وا نه‌که‌ین و نه‌بین؟ ئاخۆ
 هیمی هه‌بوون و کری گه‌ردوون هه‌ر له‌سه‌ر بناخه‌ی ئاره‌زووی پوچ و خۆپایی و ته‌نهایی بیکاری
 یه‌زدان رۆ نه‌زاهه‌؟ ئاخۆم خوا ته‌نیا بۆ سه‌یرو سه‌فای خۆی ئەم که‌ون و ته‌ونه‌ی هه‌لنه‌به‌ستوه‌؟
 به‌لام سه‌رقالی و سه‌یر و سه‌فای ئیمه‌ له‌ خۆمانه‌وه‌ ده‌ست‌پیده‌کا و هه‌ر بۆخوشمان ده‌گه‌رێته‌وه‌،
 ئەگه‌ر که‌ سه‌یکمان کردۆته‌ ده‌ست‌خه‌رۆ و گالته‌جاری خۆمان، هه‌ر خۆمانین نه‌ک که‌ سه‌یکی‌تر، تا
 ئەوجییه‌ی بۆمان کراوه‌ پلێته‌ی ته‌مه‌نمان هه‌لکیشاوه‌ بۆئه‌وه‌ی خێرا به‌لام گه‌رم‌تر بلیسه‌دار و
 دل‌بژوین بسووتی و بگا به‌ کوتایی. ئەو گه‌ره‌ مشقاله‌ی که‌ ئیمه‌ به‌ تین و تاوی ئەوین و نزمفامی
 هه‌لمان‌گیرساندوه‌، به‌ ده‌وریدا سه‌ما ده‌که‌ین و به‌ خۆشییه‌وه‌ هه‌لده‌په‌رین. ئەگه‌ر رۆژیک
 هه‌ردوو‌کمان ببینه‌ ده‌سته‌چیه‌ی هه‌واو و هه‌وه‌سی سروشتی خۆمان هه‌چ گرینگ نییه‌ و به‌توون!
 چونکه‌ مه‌به‌ستی ئیمه‌ له‌و ریا‌زه‌ت و سه‌ختییه‌ دابه‌زینه، تیکه‌ل‌بوونیکی ئاشکرایه‌ به‌ ته‌واوی
 راستییه‌کان که‌ زنده‌وار شه‌و و رۆژ له‌دووی وێله‌ و له‌ چه‌شنی سه‌راب و ته‌راویلکه‌ هه‌رگیز
 پێی‌ناگات. به‌خته‌وه‌ری له‌ روانگی ئیمه‌وه‌ ئەو هه‌ناسه‌ و نه‌فه‌سه‌یه‌ که‌ هه‌یه‌ و ماباقی ئیتر هه‌چ،
 هه‌تا ئەوکاته‌ی ئەو پیاوه‌ منی هه‌یه‌ و ئەوه‌ به‌ یه‌که‌وه‌ین و دل‌مان زور خوشه‌. ئەو فه‌لسه‌فه‌ و
 سلوکه‌ عارفانه‌یه‌ که‌ بێ ده‌مامکه‌ و من خۆشم‌ده‌وێ، هه‌روه‌ک خۆی راوه‌ستاوه‌ و ده‌مینیته‌وه‌،
 دوا‌ی ئەوه‌ش هه‌چی دیکه‌مان بۆ پیش‌بینی ناکردوێ، ئەمه‌ش به‌شیکه‌ له‌ رازی کاری ئیمه‌، به‌بێ زیاد
 و که‌م هه‌ز به‌ ئەوینی یه‌کتر ده‌که‌ین، بۆئه‌وه‌ی خوشه‌ویستی خومان دزیو نه‌که‌ین خۆمان دوور

گرتوه له چاولیکه‌ری و پرومان له زور شتی هیچه‌که و پوچه‌که وهرگیرپاوه. بۆ گوزهرانی خومان زور شهرت و به‌لین و خووخده‌ی شیاومان هیناوته ئاراوه و پینانه‌وه پابه‌ندین. بۆوینه، ئەو پوژده‌ی هه‌رکامیکمان تووشی په‌ژاره و ئاریشه‌یه‌ک هاتین، ئەشی بتوانین خومان له و غه‌مه دوور بگرین و نه‌بینه دانه‌ویله، ناشی روژگار نه‌مان‌هاپ، ئەو هه‌توان و شه‌ربه‌تی خه‌فته‌به‌ره‌ی عارفانی ده‌سه‌ده له‌مه‌وبه‌ر له‌که‌لین و قوژبنی مه‌یخاناندا بۆی ده‌گه‌ران و نه‌یان‌دیته‌وه. ئیمه له‌ئهوینی یه‌کتهدا پیتی‌گه‌یشتوین، که‌وابی ئەو نیوانی له‌دایک‌بوون و مردنه، که‌ پیتی‌ده‌لین ژیان، وه‌ختی ئینسان ده‌توانی مرای بی، بۆچی بیی به‌شاوه‌شینکه؟ ئەو ئه‌رک و زه‌حمه‌ته‌ی من بۆ ئەو پیاوه‌بی‌وینه‌ی خومی ده‌کیشم له‌وه‌ زیاتر نییه، ئەگه‌ر وانه‌بویه چووزانی ئیستا چاره‌نووسیکی‌ترم نه‌بویه، ئەوه‌یه‌مانای پیکه‌وه ژیان، و تیکه‌لا‌وبوونی گیانیک له‌دوو جه‌سته‌دا، یان هه‌روه‌ک خۆت وت لیک‌تیکه‌یشتن و بۆ یه‌کتر مردن. رۆحی ئیمه له‌خرپه‌ی خه‌ویکی خۆش‌دابه و سه‌روه‌ی به‌ره‌به‌یان و خه‌ونی شیرین جۆلانه‌مان بۆ راده‌ژینتی. به‌هه‌وینیکی به‌هه‌شتی مه‌یوین. مه‌ستی باده‌ی غه‌زله‌کانی ئاسمانی حافزین و گوی به‌ژیانی فه‌ریکی سه‌رزوی ناده‌ین. هه‌ر بۆیه‌ وازمان نه‌هیناوه له‌ژیانی ساکاری خه‌لگی ئاسایی و مه‌یلیشی نانیین. منیش تا ئەوجییه‌ی بۆم ده‌لوئ ده‌بی که‌لک وهربگرم، له‌ره‌مزو رازی ئەوین‌داری و دل‌رفینی، ئەشی به‌خۆم رابگه‌م. میرانیش له‌سایه‌ی یه‌زدانه‌وه سامان و داهاتی باشی هه‌یه و روو له‌زیادبوونه. داوای هه‌رچییه‌ک بکه‌م، دووپاته‌کردنه‌وه‌ی ناوی. به‌پینکه‌فکرمان لیک‌دۆته‌وه، په‌رده و فه‌رش و قالی و میزو کورسی و که‌ل‌وپه‌لی نیو ژووره‌که‌ره‌نگو روویان له‌به‌رچاومان که‌وتوو به‌بیان‌گوهرینه‌وه. زور له‌وه‌ده‌چی لیره‌بیگوزینه‌وه و بچین بۆ گه‌ره‌کیکی دیکه. پیاوه‌که‌م ده‌لی، خۆشه‌ویستی ئەگه‌ر له‌پیش‌فکری خه‌لگی ئەم روژگاره‌وه‌بی‌واباشه‌ شوینی ژیانیشی بۆ بگوری. هه‌رشته‌ی شوینی تاییه‌تی خوی گه‌ره‌که، تاکو بتوانی خۆ وه‌ده‌ر بخت، هه‌روه‌ک ئاو وایه‌ وینه‌ی ده‌فده‌که له‌خوی ده‌گری.

من چی‌وا له‌و قسه‌سه‌ربه‌مۆرانه‌ی ئەو حالی نه‌ده‌بووم، گوتم:

له‌یه‌کتیکه‌یشتن باشه و به‌جییه، به‌لام له‌راستیدا، ئەو هیزه‌سی‌حراوییه، که‌تا ئەوراده‌یه‌بتوانی له‌سه‌ر دلی پیاو کاردانه‌وه‌ی هه‌بی، له‌چ کانیایکی ئەفسانه‌یی دیته‌ده‌ری و سه‌رچاوه‌ی له‌کویرایه؟ ئەمه‌چ شه‌میکی جاوودییه له‌ژیر ئەم ده‌فده‌دا ده‌سووتی و بی‌کوژانه‌وه‌گرم رای‌ده‌گری؟ من ته‌نیا مانای ئەم وشه‌یه‌م بۆ روون ببیته‌وه به‌سمه. پیم‌وايه ئەگه‌ر تو ئەو ژنه‌ئەفسانه‌یه‌نهی که‌شه‌وانی هه‌ینی ده‌بووه به‌کچ، بی‌گومان جادووبازیکی شه‌وانه‌کووله‌که‌ی رۆحی

میزدهکهت به دست خۆتهویه. دهلین رازی کاری تو چۆته نیو ئەو شانەزەردە خالدارەى دۆم و قەرەچییەکان له قاپوورپی کیسهل بۆیان دروست کردویی و زۆر بەی رۆژانی تاییهت له پشتهوه دهیدهى له پرچت.

وهک ئەوهی دهروازهی قهلاى رازی ئەوم شکاندى، یان ئەوهی پنی وابوو گالتهى پیندهکەم و خەریکم توورەى دهکەم، به زەردەخەندهکى تالەوه لیم مۆر بۆوه و پرسى:

کى ئەم شتهى به تو گوتوه، ئاسکه؟ هەزەدهکەم وهک دەسته خوشکیک ئەم شانەیهت پین بسپیرم، بهو مەرجهى ونى نهکەى، جگه له وهش رازی کاری من له شتیکی دیکهش دایه، پین خوشه بچى بۆلاى هەویکەم و ئەمەشى پین بلینى، شتهکەش ئەمەیه، من میزدهکەم به ناوی (سهراوی) قار دهکەم و ئاسکه بانگی دهکا، مه شه دی؛ هەرچه ندى بۆم بکری کهک و درده گرم له توق و ته له سمان. به لام جادووی من ئەوهیه، ئەه - دەستی برد و هەردوو مەمکی قوت کردوه و لاق و به له کى خۆى هەلمالی من دەزانم ئەو لابیژیانه له زارى کى دیتە ده ری، هەر ئەو که سانهى له کونى ژووریدا خەریکی سووتاندى کوته نالیکن، هەر ئەوانهى که کهى ماته لاخان به یانییهک تاکوو نیوه رۆ له ژیر پلووسکدا، دژە سىحری له دەستاونگدا بۆ ده هارین! پین ده لین سهى میرانم درمان خواردوو کردوه، به لى له دەستم دى، کردوومه و دهیکەم و دەست به دراریش نابم. به لام ئەو شته نه ئاوی دوعایه و نه سىحر و چاوبهستن، ئەوه شهراوی سوورى بازو شاهینه که شهوانه سهر نه نى به باخى سینه و بارۆکدا و سهرخۆش و بى هۆش به رامه و چىژى سهفا نه بى وهک کورە لاوی روت نه دیتوو تاکوو ئۆخزنى به دلدا نه یات ناسره وى و دانا که وى. ئەوهى له ناخه وه شهیدا و سووتاوى عهشق و جوانییه، ئیتر پیویستی به سىحر و جادوو نییه؟ له مەر خۆشمه وه، وهک تو ده لى نهک هەر شهوانى هەینى، به لکه هەر هەموو شه وى گه و ره کچیکى چاره ده سالانه م. پین ده لیم چون ئافره تیک له کچینى خۆم پاراستوه، هەر له وههختى کچ بوونه شدا زارۆیه کم له زگدایه که رۆژیک له دایک ده بى و ههروهک فریشته و پهریان په رپوبالى ده بى. ئەکره م به راستى من ئەم چاوه روانییه م له تو نه بوو، جا ئەمەش قسه یه تو دهیکەى. به لام بۆ ئەو زهحمه تهى تو به منه وه کیشات، سه رم ت شووشت و شان و پشتت بۆ دامالیم. ئەگه رچى قازانجى بۆ تو نه بوو، با ئەمەشت پین بلیم، قسه هه زاره و یه کى به کاره: بۆ پیاوانى شوخ و چاونه زىر، یان ئەوانه ی که رۆحى شاعیرانه یان هه یه، ئەگه ر ناتوانى پیاوتویهک یان سازیکى شه ش تال (ژى) بى هەر نه بى وهک ئەو بوو که شووشه یه وابه، که به و په رى

ساکارییوه مندال خاوه نییه تی و ناشیزانی چی له زگدایه. ده بی ئەمەش بزانی کەس هەدی نییه بۆ سەراوی و هکۆو من بی.

ئاسکە، چاوی لیلی خەو بوو، بە دەم هەناسە ساردی خۆیەو جۆلە یەکی کرد، بەو مانایە ی کە خەیاڵ راپێچەکی داو و جگە له شەرم و هەمتەلمان له هیچ تێنەگە یشتوو. ئەم ژنە زۆربە و مالانگەرە، سووسە ی زۆر شتی کردوو و بە هەست و نەستی ئەوان دەزانی، کە یخاتوی مال له بیوانی فکر و خەیاڵدا سەرلیشیواو بوو رۆخساری چەرژاوی له ژیر بەر دایە پەژارەدا بەم درەنگانی شەو زۆرتر له جاران هاواری دەکرد. دیسان دەرگای هەسارەکیان کوتا، ئەمجارە میژدەکی ئەکرەم بوو، ئاسکە ماندوو و دلپەر له خەم گوتی:

بچۆ دەرگاکی بکەو، دەزانم ویستوو یەتی بەم قسە پرۆپوچانە ی داخ بێتە سەردلمان. ئەمانە ئاشقە و ماشقەن هەرچونیک بلێی ئاوا دەکن. چووزانی دەم لەوی نەنی و ابزانی شەراو دەخواتەو، ئەمەش بۆخۆی نەخوشییە کە.

هەردووکیان له ژووری هاتتە دەری و ئاسکە درێژە ی دایە:

پیرە میژدی من نوشی گیانی بی، بادە ی ئەوین و دلداری دەردی چارە دەکا، له چاوی پیس بەدوور بی، خەریکە مالی ئەو دنیا ی چراخان دەکا.

تولە ی رۆژگاری لاوی دەکاتەو.

بەلام زۆر درەنگ وەخۆ کەوتوو، بەرماو خۆر! له نزیک دالانە کە، بستیک له تەرکی هەساری بەرزتر بوو، ئەکرەم گەپایەو:

ئێستا من جۆریکی تر بۆی دەچم، ئەو پیایەو دەبی شەو و رۆژ پەسنی هوما بدا و بە بالایدا هەلخوینی، هیوا و هەوەسی لاوی وەرەمی خستۆتە دلەو، بەلام تازە له ئاژووتن کەوتوو و گا بە دەنگی ناپوا، ئەمەش بەدبەختی و کلۆلییە تووشی بوو.

ئاسکە، رانەو هەستا، لەم قسە تازە یە ی وردبیتەو و ئەویش شتی بلێ، بۆ بزە ی سەرلێو هەر ئەو هەندە ی بە زماندا هات: ئە ی بابە ی عیار توش میژدەکی منت تا قی کردۆتەو کە پیای نییه؟! - تاریکی بەر دەرگای دالانە کە ئەکرەمی قوت دابوو، ئەوکاتە ی ئاسکە له پێخە فی خەو خزا، نەیزانی شەو چەندە ی بە بەرەو ماو، له دلی خۆیدا وەلامی ئاخیرین قسە ی هاوسامالی دەدایەو:

ئەگەر وایە ئە ی بۆ ئەو وەختی هوما له هەولی ئەو دابوو مندالی لێی بیی؟ یان ئەمەش دایە مەمدە بەگورگی بوو؟

زۆرتر له جاران له ژیر تاولی په ژاردا لووتی داژهنی، فکر و خهپال وهک ئاو مالک هه رتائو له دارو بهرد و کهنده لانیکیان دهسه رواند. دهیزانی هوما بۆ تیکسمپانی خوی خهریکی بادهنوشییه، بهلام فکری بۆ ئهوه نهچوو بوو، وهخت و بی وهخت ئه مه کاری بی، یان میرده کهی شان بهشانی ئه و بخواته وه، ئه مجار ده بوو بزانی ئه و گیرفانانه ی براخاس، وهختی خوی کووزوو دهکرد و ههتا رۆژی رانه ده وهستا، بۆچی ههلمسابوون، هه ر ئه و براخاسه ی نهیده توانی میش له دهمی خوی ده ربکا، ئه م ئه رکه ی له ئه ستو بوو، شووشه یه کی ده برد و یه کی تری ده هینایه وه. بپوات نه ده کرد، سه ی میران ئه وهنده گو رابن، ئه و سه ی میرانه ی سه ری چووبا، نوژی نه ده چوو، سی رۆژی رهمه زان و شه شه کانیشی ده گرت. زهکات و سه رفتره ی دها، وهختی خاوه نی هوما بی سه یر نییه نه گوری، هیچ به عید نییه له و، ئه و رۆژی له وه تاغه کهدا دهستی کرده ملی تاکوو ماچی بکا، هه ر له بهر بۆنی ئه لکۆل نه بوو خوی کشانده دواوه؟

ئه وه شتی نه بوو ئاشکرا نه کری، ئه وشه وه ی بی شه رمانه له ژیر تیشکی مانگه شه و، له سه ر تهختی خه وه که له و چه ساره دا هه ر بۆ باس کردن نابن! له گه ل ئه کره م ئاگایان له هه موو سرت و خورتیکیان بوو. ئه وانه وهک دهنگی ده هۆل له سه ر میشکی له ره ی ده هات:

ئه مه یه جادووی من، ئه هانی - رهنگه خودا ئه مه ی به و رهوا بینیی!

پیدا هه لدان و په سنکی خۆپایی چروچاوی خانمه خاسه که ی، سه رت سوو ر ده مین، ئه کره م، جا بۆ شتی واش ده ی؟

ئهی بۆ نابن، له چه شنه زۆره! ئه مه ئه شقی پیرییه.

رهنگه، رهنگه، سه لا له چاوی خۆم، ئه وه چوارساله لئی دوورم، ئه گه ر واش بی زۆر سه یر نییه! به لام شتی وا نابن، ئه گه ر ئه مه راست بی چۆن تاکوو ئیستا هوما به لایه وه داده نیشته. شه ویک له لای نه ده بوو، سه ی میران جائی ئه وهنده پیر نه بووه، په نجا سال ده بی و نابن، ئه کره م ئه م قسه یه ی تو قهت وانیه با وه ریم به م قسه یه نییه، ئه گه ر واش بی چ راست و چ درۆ، ده رمانی پیدا وه، دلنیام کاری خوی کردوه ژنه تیوه ی نازفرۆشی مه کر بازه، کۆنه راوچی و چاوبه ست، داخۆم چ به لایه کی به سه ر ئه و میزده به سه ته زمانه ی من هینابن!

په پوله ی خه و له سه ر چاوی هه لفری و پیلووی هه لینا، تاریکی بارگه و بنه ی تیکه وه پینچا بوو ئاسۆ روونا کایی که وه نیوچاوانی.

بەشى دوازدهەم

بەرگدوورى، يان دووكانى شاژنخانم لە دوولايەنەو بەبوو چقى چاوى سەميران. بەكيان، ئەوئەوى پووبەرووى سىنەما فروهەر بوو، هەرچەندە سىنەمايەكى بىدەنگ و كەمغەوئا بوو بەلام لە دواى باربۆد ئەو دووهەم سىنەما و شوينى پشودان و كاترابواردنى خەلكى شار بوو، لە لايەكى دىكەشەو هوما لە نيو شاگردەكاندا لەگەل كچىك نىوانى خۆش كردبوو - كچى كارمەندى دارابى و مالىيە كە هاوشانى ئەو نەبوو، لەو رۆژەو بەبوو بە هاوړيى ئەم قەيرەكچە جارنەبوو بە برو و بيانوويهكەو پوونەكاتەو مالى، رۆژىك دەيگوت:

خوشكى سووسەن لە بەيرووت خويندكارە و بۆ مامانى و دوكتورى ژنان دەخوينى نامەى بۆ بابى نارووه، بەتەمايە نەگەپتەو بۆ ئيران، يان ئەوئەوى ئەگەر هاتيشەو لە پايتەخت دادەنيشى و مەتەبى ژنانە دەكاتەو. رۆژىكش هيندە بەتام باسى دەكرد دەمى پڕ ببوو لە ئاو. ئەمانەش حەز و ئارەزووى دەروونى خوى بوو:

بابى سووسەن حەوتەيەك لەمەوبەر چووبوو بۆ تاران، دوو رۆژە گەراوئەو. بەلتەيەكى بارانى شين و جووتىك چەكمەى كچانەى بۆ هيناو، قوربانى ئەم خوايە بم، سەرودت و سامان بە كى دەدا، ئەم دوانيوه رۆيش بيتاقەى وەرگرتووه خاوى خيزانى ببات بۆ سىنەما باربۆد. سووسەن بەليني داوه سەبى بەياني كە هاتەو بۆ دووكان هەرچىيەكى ديتووه، سەرلەبەر بۆمان بگيرپتەو، وەك ئەوئەوى ئيمەش لەوئ بووبيتين. سىنەما فروهەر بەهوى ئەوئەوى هۆلى هاوينى نيبە، سى مانگەى هاوين دەرگاي داخراوه، ئەو چەند رۆژىكە كراوئەو، ئەوئەوى باشە سەراوى، ئەى بى بەلا بى، تۆ بۆچى جاريك ئيمە نابەى بۆ سىنەما؟ بۆ جاريك نالىي ئەو ژنەى من بەتاقى تەنيا لەو ژوورەدا خەريكە كەرو لال دەبى! مەگەر نازانى من وەك زۆربەى ژنان هيج سەرقاليبەك شك نابەم تاكوو پيوهى خەريك بم، نە كەسم هەيە بچم بۆلاى، نە كەسپىش ميوانم دەبى، نە شوپىتيك و نە سەيرو سايەحەتيك، هينشتا خۆ ئەگەر مندالىكم هەبوايە، ديسانيش باشبوو دەمتوانى پيوهى خەريك بم و وەرەزى خۆم دەرېكەم. سەراوى گيان كەوايە من لەو مالەى تودا دلم بەچى خۆش بى؟ هەرنەبى شەويك بمبە بۆ سىنەما.

سەي میران گوتى:

سینەما، باسى شتى و مەكە، ئەو دەست كىردى شەيتانە! تاوانە و گوناح! بىنچگە لەوەش جارىكى تر پىنموتى، ئەم سەير و سینەمايە بۇ ئىمەي كاسبكار و زەحمەتكىش نەھاتوۋە. ئەي تاوانى من چىيە مېردم كىردوۋە بە كابرايەكى كاسبكار؟ ئەي بۇ ئەوسالە بەبى ئەوەي كەس لىت بپارىتەۋە، خۆت وەپىشمان كەوتى و ئىمەت - ئاسكە و مندالەكانىش چوۋىن بۇ سینەما، ئەو رۇژە گوناح نەبوۋ؟!

فېلمى سەفەرى شا، بۇ توركىيە دەلىتى؟ يەكەم، ئەو فېلمە مۇسىقا و سەماي تىدا نەبوۋ، كە ئەمەش گوناح نىيە. دوۋم، بە زۇردارى بلىتيان بە سەردا برىۋوۋىن. ھەموو سونف و پىشەيەكان ۋەك يەك، منىش كە سەرۋكى نانەۋاخانەكانم، چەند بلىتيان پىداۋوم، لە نيوان دۇستاندا، دابەشى بەكەم. زۇريان پارەيان دەدا و بلىتيان ۋەرنەدەگرت، يان ۋەريانەدەگرت نەياندا بە كەسكى تر، خۇيان نەدەچون، ئاگات لىيوۋ چەندە بلىتى زىادىم پىماۋو، چەند دانەمدا بە مېردەكەي خورشىد. بە ژن و مندالەۋە چوۋن بۇ تەماشاش، منىش ئەگەر سەرۋكى ئەو پىشەيە نەبوايەم پىنم نەدەچوۋ.

پىنمئاللى كوتى خراپ بوۋ؟ ئەم ھەموو كچە جوانەت دىتتوۋ بە بەردەمى شادا رىژەيان دەكرد، تو ئەم شتانەت پىنخۆشە. ئەو كچە شەلە، لە ئاخىرى سەفەكەدا دەشەلى و دەرۋىشت، لە بىرتە؟ بەلى، شا، ھەر ئەو رىژەيەي بىنى بۆيە تەلگرافى دەستورىدا بە ۋەزىرى فېركردن و بارھىتان: بە ھاتنى من كچانى قوتابخانە سەر رووت - ئەمە ئابروۋچوۋن بوۋ كە ھەرگىز ناگەرپىتەۋە.

ھوما مۇنەيەكى لىكرد و لووتى لىبادا:

چ ئابروۋچوۋنىك؟ خۇ ئاسمان بە زەۋىدا نەدرا؟ چى بوۋە؟ من نازانم ئىۋە پىاۋگەل بۇ ئەۋەندە ۋەشكەسۇفى و رىبابزن! ئەگەر ئىمەي ئافرەت لە ۋ بەرگە رەش و نامۇيە ھاتوۋىنە دەرى، چ زەرەدىكىمان بۇ پەزىۋوۋە؟ چ تەلەزمىكىان لە دارو بەردى مەزەب و نامووس كىردۆتەۋە؟ بۇ ھەر لە كۈنەۋە نەكە و دايكى ئىمە لە ئاۋايىپەكاندا بە روۋى ئاۋالا و بىپەچە و چارشىۋ نەژىاۋن؟ شەۋ و رۇژ لە كەسب و كاردا تىكەل بە پىاۋان نەبوۋن، ئىۋە پىتانۋايە نىرى و بەرانى رايان بواردوۋە؟ بۇ مەگەر من و تو بنەچەك كورد نىن؟ بۇ دەبىن ھەرۋەختى لە ھەسارەكەي خۇمان كە پىاۋىك لە مال نىيە، بە سەرى رووتى ئەمبىنى گرى دەكەۋىتە نىۋچاۋت؟ ئافرەتى كورد سوارچاكيان تىدايە، لە شايبى و دىلاننى دۆيى دەستى جىئىل و لاۋ و پىاۋانن. چۆپى دەكىشن و شايبى دەكەن. بەلام تو - پىتۋايە لە بىرم دەچى لىم توۋرە بوۋى و تە بۆچى لە دەستى كورى خاتو سەفییەدا ھەلپەرىۋى؟!

سهی میران، به دوو چاوی تامه زړووه زهرده کهوته سه رلیوی:

بؤ سینه ماچوونیک ئاوا جه رگم ده کولی؟ (به ئاسته م مووی سه ری گرت و جوولاندی) دته وی به م قسانه خوت له بهر چاوی تال بکهی؟ شنه نازت مکه که به زیران با به گز ته لاری دلما نه چن، مه گه رنازانی هر خوت له ویدا که سپره ده بی؟ داوای چی ده که ی با بؤت بستینم، به سیه چرووی لیوت بتروو کینه.

هوما په نجه ی دا به ژیر ده ستیدا:

شانوی ئاکارت پینچونه؟ له گه ل ئه و هیان هه ی ئه وشه وهی درهنگانیک هاتیه وه بی ئه وهی ناوی بینی، له گه ل میرزا نه بی بلیتی (لوژ) ده گری و ده چی؟ پیتوایه من نازانم، شانوی مه شه دی عیباد، له مه ر پیاوی دووژنه وه، ده ی، ئه مجار پیم بلی خه ریکی کلاوم له سه ر ده نئی. تازه ده زانم بؤ شانته که سه ر له گه ل خوت بمبه ی بؤ ئه و جووره جیگایانه.

سهی میران پیکه نی:

کی ئه مه ی پیگوتی؟

کی هه یه له میرزا نه بی زیاتر، به لی ئه و بؤی گیرامه وه، ئه گه ر هه وسه له ت بی ئه وه ی تو دیتووته مووبه موو بؤت تاریخ بکه م. به لام نا، ویستم شتت له زار ده رکیشم، ئه مه درو بوو و هیچم نه بیستوه. ژنه که ی میرزانه بی، هاجه ر، قسه ی بؤ کر دم، سه ت شوکر، به میرزانه بی، خو ئه گه ر خیزانی له گه ل خوی نابات، لیثی ناشاریته وه.

شتیکی گرینگ نه بو له توی وه شارم. پیاو زور کار هه یه ده یکا، پیویست نییه به خیزانی بلن، وهک کاروباری ده ره وه، ئالو وپرو بیته و به ره، که هه رده بی پیاو بوخوی بزانی.

له وانه یه، دیتنی ئه م شانویه ش هه ر له م ته قالایانه بووی؟

چووزانی هه روا نه بووی؟ ئه ی بؤ ئه و میواندارییه ی باغی قامیشه لان که سه ت و بیست تمه نی دا به کولما چیده لئی؟ منیکی شان و قول ئارداوی بؤ ده بی هاوری و دوستی ره ئیسی شاره داری و کارمه ندی سه فت و ئه سناد بم؟ چاره مان نییه، به رحوکی ئه وانین، کاتیک بوخوی پیم ده لی میوانت ده بم، چوار که س له خاوو خیزان ده خاته سه رزگم ئیتر ده توانم بلنم مه یه ن. که سیک ره ئیسی به شی پیشه ی نانه وایان بی ده بی ئه م جه وره ش بکیشی، ئیستاش خوت و ئینسافت ئه گه ر روژیک هاتوو دووسی که سم بانگه یشتن کرد بؤ بیننی شانویه ک ده کرئ توش وه دووی خوم بده م. ئه گه ر تو بابه ی له باتی من ئه و کاره ت ده کرد؟!

ئەگەر من دەبووم لە جینگای تو، لە پێشدا بە ژنەكەم دەگوت و دەنگم دەکرد. دواى ئەمەش
شەوى دواتر لەگەڵ خۆم دەمبەرد.

چىم پىگوتى؟ تو ژنى و هەرجىيەك دلت هەزى لىيى ناتوانى خوى تىخەى! خەلك باشت نالىين.
لەمەش بەملاوه، من تاكوو ئەمرو فێر نەبووم بۆ هەرجىيەك بچم خىزانم وەدوى خوى بەم.
دەى وەختى وادەزانى، ئەم شىر و رىويەى بۆچىيە، قسەكەت دەسەلمىنم، تو هەر پىتەعەيبە
ژنەكەت لە دەرى شان بەشانت بروت، لەو رۆژەوه، چارشىو دواى برا، بە ئاواتەوهم دوانىوەرۆيەك
بىيەوه بۆ مالى و پىمبلىنى هوما هەستە با چەند دەقىقەيەك بچىن بۆ پىاسەكردن با تۆزىك باى
دەرى لىمان بەدا، هەروەختى داواى شتىكم كرىيى، خىرا گوتوتە لەگەل خورشىد بچۆ بىكرە، ئەگەر
جارىك بەختم هىنابىتى و پىكەوه چوو بىتەين بۆ مىوانى، هەمىشە هۆگانىك لە پىشەوه رۆيشتووى، تا
شوىنى مەبەست هەر ئەوئەندە بوو لە كەوشى پاژنە بلندا گۆزىنگى لاقم دەرنەپەريوه، حەيفە بە
هەنارى بلىنى بەد مەزەب! دەبوو من لەگەل تو پىمەيب بى بىم بۆدەرى، گەشت و سەيرانت بۆخۆت
دەوى! خو ئەگەر لە ترسى لۆمى خەلك بوىرى يان دەسەلاتت هەبىن لە چارشىو و عابام دەپىچى.
زۆر باشە وەختى ئەمە حالمة دەزانم كوئى مالمە! ئەوجار پىمخۆش بى بۆ هەرلایەك بچم، پرست
پىناكەم و دەشچم! ئاخۆم بەخشىنى ئازادى بە ژنان ئەوئەندە بوو، لە كۆر و كۆبوونەوهى پىاواندا بە
گشتى بەشداربن؟ پىتەوانىيە ئەم شوىنانه هەر بە ئافەرەتەوه جوانە؟ وەختى تو من لەگەل خۆت
نابەى بۆ سىنەما خو شەل و كوئىر نىم، خۆم دەچم بىتاقە دەكرم كورسىيەك دەگرم و لاق لەسەر
لاقم دادەنىم و تەماشاش دەكەم!

هوما، سىنگ و بەرۆكى بردهپىيش و خوى قىت كردهوه، سەرى هەلتهكاند و بسك و كاكۆلى بەلادا
خست، بە ناز و غەمزەوه ئەبرۆى هەلتهكاند. سەىمىران نىوچاوى تىكنا و گوتى:
تەواوم كرد ئەمجار نۆبەى سىنەمايە! بىجات كرد كارى وا دەكەى! تو حەيا و حورمەتى خۆت بۆ
موهيم نىيە، تو جارى ئەم خەلكەت نەناسىوه.

وانىيە، ئابرووى خۆم بۆ گرىنگە، خەلكىش دەناسم، رەنگە زۆر لە تو باشتەر ئەم خەلكە بناسم.
خۆ من هەنگوین نىم قوتم بەدن. خەلك! خەلك! چاك ئەمەت كردهوتە بىيانوو. با بچم، ئەوكاتى
لىتەحالى دەبى كە دەتوانم. (تارزان لە دارستانەكانى ئەفرىقا) من دەبى بزانم راستە، پىاويك بە تەنيا
لەگەل بەور و شىر بەشەردى، خو شەوىستەكەى لەوان دەستىنپتەوه و رزگارى دەكا.
ئەمانە گشتى درۆيە، بۆ لارى كرىنى خەلكە بۆ درۆنگىيە.

راست و درۆ، كه يفي خۆيه تي، خۆ هه رنه بي ته ماشاكر دنه كه ي خوشه، ئه گه ر خۆشنه بوايه ئه و
خه لگه نه ده چوون ته ماشاي بگه ن. بۆ من له قه ره و اشه كه ي كارمه ندى دارايي كه مترم، چاوم به و
شته باشانه نه كه وي؟ ئه م هه مووه دلم به سه ما و هه لپه رينه وه بوو، نه ته هيشته پتي پيدا بدهم. له وه
ده ترسم رۆژيگه قه له مي ده ستوو پيتم بيشكيني، به ينيكه و ابزانم خه ريگه زۆر قه له و ده يم، بۆئوه ي
له ش و لارم دانه گيري رۆژانه له سه ر كاره كه م له ژووري وانه ي خه ياتي سوورنيكيان به نيودا ليده ده م
و بته وي و نه ته وي به سووكه سه مايه ك تۆزيك ئه وان شاد ده كه م و وه رزشيگه بۆخوشم. ئيتر ئه و
شوينه ي ئيمه ته واو بۆته فيزگه ي سه ما و هه لپه ركي. زۆر باشه، ريگه له قه له و بوونم ده گري و بۆ
ئه و فكر و بيروكه ي له سه رمدايه ورده ورده ئاماده ده يم. به لام هه نووكه سه رم له وه سوورماوه
چۆن ده توانم به بي موسيqa سه ما بگه م؟ مه گه ر ئه وه ي پياوه باشه كه م له لاي من ده نكي نه كردي و
له كن ژه نياريك خه ريكي فير بووني سازيك بيت. بۆئوه ي له كاتي خويدا به سۆزي ئاوازيك
سه رخۆشم بكا، وانبييه سه راوي؟ من تۆم ديتووه، له رابردوودا، چۆن به ده نكي موسيqa خه يال
ده بيردبييه وه، پيتم وانبييه خراي بۆ چووبيتم. جاري گرينگ نبييه ئه وه ي له دلدايه پيتم بلن، (ئه و مه له ي
چاوي له عاسمانه تينووي هه لپه رينه.)

ئينجا خه زاله شوپري سه ي ميران، به زماني داها و هه رووك كيژوله يه كي نزمقام داني به وه دانا
كه ئه و پۆژه هه له يه كي كر دووه، داواي له سه راوي كرد لي خۆش بن، هه رووك ده يگوت بۆئوه ي
نموونه ي كار و مۆديل وه ربرگري له گه ل سووسه ني هاوپري له پاش ته وا بووني وانه ي به رگ دوورين
چۆته مالي ئه وان، له وي چاوي به باوكي هاوپريه ي كه وتووه كه له باغه كه دا خه ريكي پياسه كردن
بووه، كارمه ندى شه ست سه له ي سه رتاسي دارايي به دوو چاوي به قولداچوو ده مو و روومه تي
وشك و ره قه لي، قه لافه تي بي دارو بار، وه ك داري جولا له جه مين نه ده كه وت، ئينسان به ديتني
ئه و تابووت و مردووي وه بير ده كه وته وه، له داوي مردني خيزاني حه وت سال ده بوو، له گه ل
قه ره واش و نۆكه ر و كچيكي له و خانووه دا، كه هه ر له پارك ده چوو، له ته نيشتي ئيجالاييه ده ژيا،
ره نكه له و زه رده په رده ا فكري له وه كرديته وه ئيتر هه تاكه ي، ره بن و ته نيا له ژير بيخه في وشك و
سپدا وه ميئي و ژني نه بن. هه ر بۆئوه ي هاوپري له ته ك قه ره واش و كچه كه يدا به ره و سه ينه ما وه ري
ده كه وتن. وه ختي هوما مال ئاوايي ليكردن، به ريز و سۆزيكي تاييه ت كه ريباز و شياوي فه رنگيانه،
داواي ليكرد ئه گه ر ده كري ئه م سه ره رزيه بكا به نسبيي ئه وان و له گه ليان بچي، سووسه ن كه
هه رواي ده زاني هوما، وه ك خۆي قه يره كچه له مالد، به دل سۆزي و ده رووني ساماله وه گوتيووي:

پاپا، ئەمە چ داخووزییه که تۆ دیکه شتی واهرنابی، ئەگەر دە دەقیقه له وهختی خۆی درهنگتر بچیتهوه بۆ مائی، دایک و بابی بۆی دلتهنگ دەبن و نان و ئاوییان بۆ ناخوری؟! بۆ تۆ نازانی لهگهڵ گیژیکی نازدار قسه دهکهی نهک پیاویکا! هوماخانم تهنا ته دهرفتهی نههیتا چاو له تهقهل و دروومان و کارهکانی منیش بکا، ههر بۆیه هاتوته ئیره.

ببوره کهکهم، هیوادارم هاوپیکهت دل مه ند نه بی، فکرم باش کار ناکا، ئیمه تازه له دارایی و ابار هاتووین. ئەوهی دهیزانین ته نیا سیایی و رهقه م و یهک و دووه، ئەمهش دهردی بی ژنییه، حهوت سالی ته واهه ره به نم. لیمگه پری و دهست له دل م مه ده، ژیانم روخواوه و فکر و بیرم ئالۆزه، زورباشه، تۆ گوته هوماخانم دوورمان و کاره جوانهکانی تۆی نه دی؟ قهیدی چیدهکا، روژیکی تر بانگی بکه، بۆ تۆ ئەوه ندهت له دهست نایا، روژیکی بانگ هیشتهی بکهی و خزمهتی بکهی؟ بۆ من جیی سه ره رزییه، تۆ له گه ل ئەو که چه فامیده و خانمانه دا هاوری و دۆستی، ئاخۆم ئەو ئالبۆمی سه مایه ی خوشکت له به یرووته وه بۆی نار دوویی نیشانت داوه؟

سووسه ن به ئەدهب و حورمه تی ته واهوه که رازیکی هه لگرتبی چاویکی له هوما کرد و گو تی:

ئوی باوکه گیان، ئەمه خۆی سه رچۆپی کیش و مامۆستای سه ما و هه لپه رکییه!

ئهم راستی و ته وهک دهنگی تیک چوونی ماتۆری فرۆکه چون فرۆکه وان هه ست به مه ترسی دهکا، ئاوا میشک و پوخساری سه ی میرانی تیکدا، ئەم رسته ی ئاخری که هوما وهک مندالیک باسی ده کرد. ئەوه بوو، ئەو پیره میرده بی ژن و سه لته سه بارهت به رهگ و ریشه ی ئەم که چه بی میرده که هه ر ده لئی حۆری له قایه، بلئی چه نده ی پر سیار کرد بی، به یادی ئەم مانگی چاردهیه که خیرا له به رچاوی چوو ه پشت هه ورانه وه و په نای گرتبوو، ئاخۆم چ خه ون و خه یالیک به دل و میشکیدا هاتی. سه ی میران ئەگه ر تووره بوو، ئەوا گرژییه که ی بۆخۆی دهگه راپه وه و ده بوو خۆی سه رکونه بکا، بۆ ده بوو ریگه ی پینیدا بچی بۆ فیربوونی خه یاتی. ژنیکی ئاوا جوان و جحیل، به له بزى شیرین و زمانیکی باوکه وه که تووه ر و گله یی پیوه دیار بوو، که وته ئامۆژگاری کردنی. له وه به ولاره وهختی ده چیته دهری وریای ئاکار و ره فقاری خۆی بیته، به تاییهت له گه ل ئەو که چه، که خۆیان به هاوشانی ئیمه مانان نازانن. دایکی نییه و هه لسه وکه وتی له ته ک ئیمه دا جیاوازی هه یه. ئیمه ناتوانین هاو پیتی ئەم مووچه خۆر و خوشگوزه رانانه بین. ئەوه ی هوما ده یگوت، هه لبهت مه نزووری ئەوه نه بوو لاسایی ئەوان بکاته وه و به م ریگه یه دا بچی، سه ی میران ئەمه ی ده زانی. به لام ئەمه شی ده زانی، ئەو قسانه ی ئەو ئاوات و ئاره زوویه کی سه رچله و تپیهر، هه ر بۆ سه یر و سه فایه، گۆران

و تازه‌بوونه‌وه، ئیتر له‌مه‌ودوا ده‌بی چاوی به سه‌رییه‌وه بیټ و زۆری وریا بی، به دلّه‌وه داوای لیکرد له‌مه‌ودوا کاتژمیر چواری ئیواری ئه‌و وهخته‌ی ده‌ست له‌کار ده‌کیشنه‌وه تا چوارو چاره‌گیك ده‌بی بگاته‌وه مائی. بارامی راسپارد به ئاسکه بلّی له‌و سه‌عاته‌ی بۆی داناوه ئه‌گه‌ر دره‌نگتر هاته‌وه بۆ مائی خیرا پتی بلّین. به‌لام کابانی گه‌وره‌مال یه‌خه‌ی خۆی هه‌له‌تەکاند و گوتی:

من لیڤه‌دا بۆخۆم پیاوخراب ده‌که‌م، خۆ ده‌زانم ئه‌گه‌ر کاتژمیر سیی شه‌و بیته‌وه له‌ گول کالتری بینالی. نیوچاوه‌که‌م نایکا و کارم به‌ کاری نییه. ئه‌گه‌ر ئه‌وان وازم لیبینن من کارم به‌وان نییه. چاک و خراپی خۆیان بۆ خۆیان. ئەم ئه‌رکه‌ بخاته سه‌رشانی خاتووخورشید.

واهه‌لکه‌وت شه‌ویک سه‌ی‌میران له‌ مال بوو هوما تاریکان هاته‌وه، وتی کچی شازن‌خانم ماره ده‌کرا، به‌ تکاو پارانه‌وه ئه‌و و شاگردیکی‌تری گل دابۆوه، به‌ سه‌ر و کاکولی ئالۆزو رۆخساری ره‌نگ‌په‌ریو و هه‌ناسه‌برکی و جگه‌ له‌مانه‌ش، ئه‌و چه‌پکه‌ گوله‌ی پینشکه‌شیان کردبوو دیاربوو سه‌مای کردبوو له‌و کۆر و مه‌جلیسه‌دا. میران چاوی له‌ده‌ره‌په‌راند و که‌وته پرسیارکردن. بوو به‌ چه‌له‌حانی و دم‌به‌دمه. چاوی له‌سور کرده‌وه و نمونه‌ی کاره‌کانی لیدراند، میتر و خه‌ت‌کیشی له‌شکاند و سویندی خوارد، که‌ پتی به‌ خه‌یاتیدا ناچی. هه‌ر له‌وکاته‌دا پشیله‌کانی مائی دیارنه‌بوو چه‌ند دانه‌ن، هه‌ریه‌که‌ و له‌ سووچیکی‌هه‌سار و سه‌ربه‌نه‌وه ده‌یان‌میواند و پیکه‌هه‌لده‌په‌رژان. هواساگه‌ل ئه‌مه‌یان به‌ قازانجی هوما نه‌ده‌زانی. ئه‌کره‌م به‌ په‌له‌په‌روزی و به‌ تالۆکه‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی چاکه‌ی ده‌رحه‌ق به‌ ئاسکه‌ کردبێ به‌ بیانووی ئه‌وه‌ی خه‌ریکه‌ گونجه‌ی هه‌زه‌که‌ ده‌کاته‌وه. یانی‌ها گیراوه چوه‌ نزیك ژووری میران و هوما، خۆی خه‌ریک‌کرد. هه‌ستی راگرت، هه‌ر له‌وکاته‌دا جیرانه‌کانیش ئاگایان له‌و شه‌ره‌ده‌نوکه‌یه‌ بوو، ئه‌میش خیراخیرا نینۆخه‌کانی خۆی له‌یه‌ک ده‌خشاندن. تاکوو شه‌په‌که‌ خۆشتر بێ، قسه‌ی هوما ئه‌وه‌بوو، میزد ناتوانی زیندانی بکات و پیگه‌ی چوونه‌ ده‌رتی لیبگرێ، جوابی ناداته‌وه و به‌قسه‌ی ناکا. سه‌ی‌میران زۆر به‌ توند و تیژی به‌ سه‌ریدا گوران‌دی. ئه‌گه‌ر بیه‌وه‌ی ته‌نانه‌ت ئیزنی ناداتی له‌ ده‌رگای ژووری هه‌نگاوێک بچیته‌ ده‌ری، ئیتر ئیتره‌ و ئه‌وی هه‌ره‌یچ. ژن و میزد وه‌ک ئاور و پووشوو دژ به‌یه‌ک راوه‌ستابوون. هه‌رئان مابووی ده‌ست‌داته‌ دارو پشتی له‌ زگی نه‌رمتر بکا! هوما هه‌رچه‌نده‌ وه‌ک شیر هه‌لده‌چوو، زوو خاو ده‌بۆوه، شیله‌ی زمانی خسته‌ کار و میرانی هیور کرده‌وه، به‌راستی سه‌ی‌میران تووره‌ بوو ئاور له‌ چاوی ده‌باری. شه‌وی دلدار و دل‌به‌ر ئاشت بوونه‌وه، سه‌ی‌میران قه‌ولی‌دا چه‌رخه‌ به‌رگ‌دووری سینگری ماکوخری بۆ بکری. هه‌ر له‌ مائی دانیشنی و بیی به‌ وه‌ستا! هوما گفتی‌دا ئیتر له‌مه‌ولا نه‌چیته‌ خه‌یاتی

و له مالىدا به كاروبارى نيومال و ژيانى خوځيوه خهريك بى، وهرزى سه رما و بهسته لهك خهريك بوو دهرگاي پي دهگرتن و كووچه و كولانى پر له قورپو چلپاو و به فر و سه هولى زستان به كارى ئوه نه ده هات سهر له مال بينييه دهرى و شه قام و بازپيش چيژى نه ما بوو.

له وللاشه وه، ئاسكه، ههروهك وتبووى كارى به كارى ئه وان نه دا بوو، له كوله كهى ته پيشدا ناوى نه ده هيتان. سهى ميران به رى وايد ه زانى، خانمه گه و رهى مال دواى ئه و ديدار و قسه لوكانهى دا بووى به تنگهى ميراندا دياره كه نازاردانىشى پيوه بوو، له و ابوو لالوته و لىي توراوه، ئه مهش عاده تى ژنانه و وهك شه رمه گيلاخه وايه، بۇ له داو خستى دلى ميرد. به لام ئه م هه له يه زورى خوړانه گرت. وهختى لىي ورد ده بووه، ده يزانى، ئاسكه هيچ نه خشه و پيلانيكى له بن سه ردا نييه. پوژ و مانگ به بى وهستان ده سووران، جارى و ابوو سهى ميران وه بيري ده هاته وه سهى چوار پوژيكه نه يديتووه، پي و ابوو نه خو شه و راكشاه، له هوماى ده پرسى، داخوم ئاسكه چونه، وهختى ده يزانى ساخ و سلامته و خه ريكي مال و مندالى خوځيه تى پي سه ير بوو، هه ر ئه و ژنه بوو جاران هه تا ئه و ده هاته وه بۇ مالى، هه ر ئه وه ندهى دنكي پي ده بيست به ره و پيري ده چوو، له كاتى چونه ده ريدا هه تا ون ده بوو له دهرگاي دهرى له بهر هه يوانه كه راده وه ستا، وهك ته وارى تامه زرؤ له دووره وه بوى ده روانى، ئه گه ر جاروباره ده ييني به شه رمه وه چاوى داده خست. زور ئاسايى، به لام به حورمه تىكى تاييه ته وه چارشيوى سه رى ريك و پيك ده كرد به هيمنى روى ده كرده وه ژوره كهى خوځى. قهت وانه بوو، بچى ئه م سووراو و سپياوه له ده موو چاوى هه لساوځ. هه روهك له كوندا ده يانكرد، ده تگوت، ده له ديو و سووره مه يموونن! وهك جيرانىكى ژير و به وهج نه گويت له قاقا كيشانى ده بوو نه بوله و ناله و گريانى، له گه ل منداله كانى سه ريان به سه ر يه كه وه نابوو، وهك بلبي له تهك ئه م چاره نووسه دا سازابوو، وهك بيوه ژنيك خوځى به خولى پوژگار بسپيرى، يان واى به باش زانبيو نه بيته مووى به رلووتى ميرده كهى، نه زالهى له ده ست جه ورى يار هه بوو، نه له جه فای خه نيم. وازى هيتابوو ئيره يى و سه سوودى چونكه كوشندهى جه سته و خوځه رى روى مروقه بۇ دواندى ئه و تنيا ئه م و ته يه له سه ر زارى سهى ميران بوو، ئه گه ر ده ته وى خو شه ويست بى، يان دووربه يان كوربه، له راستيدا ئه و نه يده توانى دوور كه و يته وه، به لام كويز ببوو، وهختى به هه لكه وت ئه گه ر له گه ل سهى ميران لووتيان به لووتى يه كدا ده كه وت، رووبه روو بوونه كهى به م جوړه بوو، يان چاوى له چاوى ده برى، وهك ئه وهى له زاتى پادشاياندا هه بى، ژنه رهنگى ده گورا، ده شله ژا و زمانى گيرى ده كرد و قسه ي بۇ نه ده هات، ئه و له گه ل هوما زور ژيرانه

هه‌لس‌وه‌وتی ده‌کرد، وه‌ک خوشکیکی گه‌وره‌تر گولی گوزروانی بۆ ده‌م ده‌کرد. شان و قولى بۆ ده‌شیلان، له چالاره قووله‌که حه‌قده هه‌ژده گه‌ز قول بوو ئاوی بۆ هه‌لده‌گويزا و ده‌فر و گوزه‌ی بۆ پر ده‌کرد. هه‌ررۆژیک شیو و کولی بکردایه، جل‌وبه‌رگی سه‌ی‌میرانی لئ‌وه‌رده‌گرت و ده‌ی‌شووش، هه‌رچه‌نده ده‌بوو هوما ئه‌وکاره بکا، ده‌چوو جله‌کانی له پشت یه‌خدانه‌که‌ی هوما هه‌لده‌گرت و ده‌ی‌هینا، به‌بێ ئه‌وه‌ی بۆله و خوته‌ی بژنه‌وی، یان منت بکا، ده‌ی‌گوت:

خۆ من هه‌رده‌بێ ئه‌م ته‌رمه‌که جالانه بشۆرم، با ئه‌م کراس و پاتوله‌شی له‌گه‌ل بئ، کئ به کار کردن گیانی ده‌رچوو.

جا، پێش‌ئه‌وه‌ی هوما بلێ باشه، یان نا، ئه‌و جله‌کانی له ته‌شته‌که‌دا خووساندبوو، ئه‌وسا ده‌یدی هه‌ویکه‌ی جل‌وبه‌رگی چله‌ک‌ه‌سووی به ده‌سته‌وه بوو به خێشه‌خێشی سه‌رپایی ده‌هاته پێش، به زمانی لووسی خۆی ده‌ی‌گوت تازه ئه‌م دووسی کوته‌جالانه‌ش بشۆره، هه‌رجاره‌ی ده‌چوو ده‌وره‌که و شتیکی ده‌هینا، خۆ تۆ هه‌ر چاکه‌ت کردوو خا خیرت بنووسن:

زۆر باشه، خیرت کردوو، خوشکی، چاکه‌ش بکه، ئه‌مه‌ش بشۆره، ئه‌و جووته گۆره‌وی و ده‌سه‌ماله‌ش له ئاو وه‌رده، سیمای که‌ی‌خاتووی مال، له وه‌ختی کارکردن و له کاتی پشوو‌داندا هه‌روه‌که‌یه‌ک وابوو. نه شاد و نه خۆشحال بوو، به‌لکه ئارام و له‌سه‌ره‌خۆ و سه‌ربه‌ست بوو، دلگه‌رمی و ئارامیه‌ک له هه‌ناویدا بوو، وه‌ک شنه‌ی به‌یانی ئۆخزنی به هه‌ردووکیان ده‌به‌خشی. دلخۆشیه‌کی مه‌زانه شه‌پۆلی ئه‌دا، که به‌رامبه‌ره‌که‌ی هه‌ستی به بێ‌خه‌می و هه‌سانه‌وه ده‌کرد گولبزه‌ی سه‌رلێوی نیشانه‌ی له قینات‌کردن و به‌خشه‌نده‌یی پاکترین ژنانی ته‌رکه‌دنیا ئاشکرا ده‌کرد. ئه‌م ژیرییه‌ روخساریکی یه‌زدانی به‌و دابوو. که تۆلستوی ئه‌وینداری بوو، ئه‌و قالدوون و بێده‌نگیه‌ی رازیکی سه‌ربه‌مۆری له سینه‌دا بوو یان ئیله‌هامیکی خودایی ده‌روونی تیشکاوێژ کردبوو. به‌بێ حاشالیکردن ژنیکی داوین‌پاک، خۆپاریز، ماندوونه‌ناس، نییه‌ت‌پاک و رازی بوو. سه‌ی‌میران، پێش‌ئه‌وه‌ی ژنی به‌سه‌ر بێنی هه‌میشه تاریفی سه‌بر و خۆراگری و به‌حورمه‌تی ئاسکه‌ی ده‌کرد. به‌لام ئیستا مه‌حته‌ل مابوو ئه‌مه‌ چ کاریک بوو له‌گه‌ل ئه‌م فریشته‌یه کردی. دلێکی خاوین و به‌بێ کینه، به‌شهری ده‌خسته‌وه بیری راهیتانه‌کانی مه‌سیح، دلێ ئه‌و هیلانه‌ی وه‌فاداری و به‌زه‌یی بوو نه‌ک چلکنی و بیزاری، ئه‌م جوانی و پاکي و مه‌زنايه‌تییه له هه‌موو باریکه‌وه زۆرجار خۆکردی پێوه دیاربوو، به‌لام به سه‌ختی ده‌توانی به ناخی ئه‌و ژنه‌دا بچیته خوارئ و نییه‌تی مه‌لوموم نه‌بوو. ئاخۆم به‌چه‌شنه به‌ته‌ما بوو ئه‌و هه‌لدیره سامناکه‌ی خولی رۆژگار یان ده‌ستی ئه‌نقه‌ست و ته‌قدیر

له نښان ټو و وټو مړدی چندين ساله‌ی دا پيکي هينابو لايبه‌ري؟ يان هرهوک به‌عزیک له فرزانان له‌سهر ټم بروايه‌ن چاکه‌ی له راده‌به‌دهر خراپه‌يه، ويژدانی ټوانی پينده‌ه‌ژانده؟ هره‌چنده له مال‌دا خه‌رجی بؤ ژنه‌کان جوئ کړدبؤوه ټو ژنه، هره‌مختی خواردنیکي دروست ده‌کړد و ده‌يزانی سه‌يد ټو چيشته‌ی پيخؤشه، پيش‌ټوه‌ی بؤ منداله‌کانی دابنی، سه‌رگولی خوارده‌که‌ی بؤ ټوان ده‌نارد. هوما ټوکاتی نيوانی له‌گه‌لی خوښ‌بوو، ده‌ميان له خوارده‌که‌ی خو‌يان نه‌ده‌دا و ده‌ستاوی ټاسکه‌يان ده‌خوارد. زورچار، سه‌ی‌ميران ده‌مو و رؤژټاوايوون ده‌هاته‌وه بؤ مالی، هوما وهک بووکی تازه به جواترين جل‌وبه‌رگه‌وه، به تازه‌ترین مؤدی ټارايشت و ليوی ياقوتی و چاوی سوورمه تيکيشراوه‌وه، منه‌تی به‌سهر عه‌رزدا ده‌کړد و فيزی به سه‌ر ټاسماندا لينده‌دا، له‌گه‌ل خوی ده‌يبرد و درؤيشتن، وهختيکيش ده‌هاتنه‌وه بؤ مال، شه‌و شه‌ق ده‌بوو، خه‌لک چينيکی خه‌و کړدبوو، ټاسکه که تا ټو حه‌له خه‌وی لينه‌که‌وتبوو ده‌رگای حه‌ساره‌که‌ی لي هه‌لده‌گرتن، قه‌ت وانه‌بوو ټاقه‌جاريک ليتان پيرسی به‌م هه‌وا سارده گورگ له کون نايه‌ته ده‌ري، ټوه شه‌و ته‌واو بوو له‌کوی بوون و چيتان ده‌کړد؟ له سه‌ينه‌ما بوون يان له مالی خوښ‌نشين و ټاغاواتان؟ پياسه‌کړدن و هه‌لمؤینی هه‌واي نيوه‌شه‌و له نيو دارو درمختی باغی ره‌فعه‌تیه و ليجان، يان دانيشتن له کافه و قاوه‌خانه‌ی خه‌لوه‌ت و ټايه‌تی شار، ته‌نيا هه‌ر ټو دوانه به‌م ره‌مز و رازه‌ی ده‌زانن؟ ټاسکه نه به ټوانه‌ی ده‌زانی و نه پيشی خوښ بوو بزانی. ټه‌گينا بيزانبا جگه له خه‌فته و په‌ژاره چيتری به نه‌سيب نه‌ده‌بوو. ټو ژنه سه‌بوور و خو‌راگره قه‌ت وه‌رووی خوی نه‌ده‌هينا، ټو دوو دل‌به‌ر و دل‌دؤراوه پير و لاره به وشياری له مال‌چوونه ده‌ري و مه‌ست و مه‌خموور ده‌گه‌رانه‌وه، هوما، دوگمه‌ی شاخی بالته ره‌شه‌که‌ی به‌ری، که به‌وپه‌ری جوانيه‌وه پر به به‌ری بوو، سه‌رتا به خوار هه‌ليپيکابوو، جانتا‌که‌ی له قولی کړدبوو، ده‌ست‌کيش له ده‌ستيد، جارچار ده‌ستی ده‌خسته گيرفانی به‌ژن و بالا و سنگ و که‌مه‌ر هه‌ر له خوی جوان بوو. بسک و په‌رچه‌می سه‌ری بچووی رازاندبؤوه و له‌ميژ بوو مه‌يلي له‌چکه و ده‌سمالی نابوو. مه‌ستی شادی و دلخوشی و گيژ له يانه‌ی سه‌ره‌رزيدا، هه‌روهک گانميد Ganimede مه‌گيژری کؤری خوايان، له‌وکاته‌دا که کؤری مه‌ست و مه‌دهوشانی به‌جن ده‌هيشت و له چياي ټوله‌مپرا ده‌هاته خوارچي. سه‌ری ده‌کړد به نيو به‌روکی خویدا بؤټه‌وه‌ی گه‌رم بيته‌وه؛ ميران ره‌نگ‌زه‌رد و دؤژداماو گلينه‌ی له هيلوونی چاويدا بچووک ببوونه‌وه سپينه‌ی لي‌ل و روومه‌ته‌کانی وهک خو‌له‌ميشی بالی په‌پوله‌ی له‌سهر که‌وتنی، رووناکايی له سيمایدا نه‌مابوو، به‌بی ټوه‌ی به هيچ لايه‌ک و ته‌نانه‌ت به ټاسکه‌شدا بروانی که ده‌رگای

لیکړدبوونه وه، یان قسه یهک بکا، ریځای بهرز و نهوی دالانه که یی گرته بهر و به ههنگای شل و له زړوکه وه خاویز خاویز که و ته شوین دلبره که یی له نزیک پلیکانی هه یوانه که خوی دهگه یاندی تاکو له وه سهرکه و تندا دهستی بگری و یارمه تی بدا، ثابهم جوره هه ردو دلداره که مهست و شنیو او لاتهی سهریان دهات، خویان دهخزنده کوشی ژووری سارد و تاریکه وه، به لگوو له دنیای بیخه بهری و تاریکه سه لاتیدا دهسته ملانی پاشماوه یی شهو بن. ئاسکه چهنده له هه مبهر بهرزه خوویی و شکو و گه وره یی دا یان وهک دهلین جادووبازی شهیتانی ئاکاری ئه و ژنه و ههروه ها پشوودریژی و سهنگینی سروشتی ئه و ههستی به بچوکی خوی دهکرد. ئیتر وهختی ئه وان دوور و نزیک ئاگاداری هه مووشت بوون، له چاک و خراپ هیچیان له پیش چا و ون نه ده بوو، وهک بلئی دهنگیکی شاراوه، دایمه به که یخاتووی مالی دهگوت:

سه برت هه بی، با فواره کان هه لچن ئه وسا ده بینی چون سهروه خوار ده بنه وه.

به لام ئاسکه قهت ئه و خوخی و هیوایه له دلیدا نه بوو، هه ناسه یی خوی ده خوارده وه و به زه رده خه نده یی غه ل و غه ش وهک ئه و کیژوله کویلانه یی که پیش مه رگه یهک بوون. ئه شنی میژووی سه ده گلی وه ندیدا، به جی بهیلی و له سه ررا به ناوی ئه وانه وه بینووسن، دایمه سهرو رووخوش نهکا و ایزانن مړوو مړ و دل پر له قین و دژداماوه. کاری به وه نه بوو میران و هوما له دهری شنیویان خواردووه یان نه یان خواردووه. وای خو نیشان ددها، وهک ئه وه یی هه ر ئه وان نابینی ئاگای له حال و ئه حوالی شپریوی ئه وان نییه. به راستی جیی تیزامان و لی وردبوونه وه یه، ژنیکی ئاوا ئازارچه شتوو، به م شیه یه ددان به خویدا بگری، ههروهک ئه وانه یی شهویان شهق دهکرد و تا سپیده یی به یانی ریزهت کیشان داده نیشن، دپدوونگی و چه که ره یی بوغز و کینه یی له دهروونی هه لده کیشا و دهسکه نه یی دهکرد. هه ولی ددها، فکر و خه یالی دپکاوی له دل و میشکی دهر باوی و له کوشکی هیوا و ئه رک و راگه یشتن به منداله کانیدا چالاکي هه بی و سستی و بیزاری بنیته لاره، ته نانهت گرینگ نه بی خور له کوئی هه لدی و مانگ به کویدا ئاوا ده بی. دهنگی له ئه کرهم یی دیوار به دیوار و جحیل و له قسه گه ر و خو هه لقوتین داگور بیوو، بوئه وه یی ئه ویش پیی نه چی به زه لکاو ی قسه گیره وه و گوناهه کانی ئه ودا، خو ئه گه ر خوی که ر دهکرد له حاند قسه لوک و چه و سرته یی ئه وان، به چا و سه ره له ته کاندن و ئامازه و ئیشاراتی ماناداری ئه وانی ده بینی. جار یی سی مانگ له چیروکی شه ونشینی و ئه ملاوئه ولای عاشقه و ماشقه یی سه ی میران و هوما ته و او نه بیوو، ماندووان و خوتیه له قوتینانی بی کاروبار، که له هه موو کاسه یه کدا که وچکن یان ئه وانه یی که بوغز و قینیک

ھەناوى داگرتوون، پيوشوئىنى ئەوانيان ھەلگرت و ئەودىوى پەردەيان بىنى، بەلى سەىمىران و
 ھوماى كىلگەردن شەوانە دەپۈنە دەرى و قول لە قولى يەكدىدا، بە خوويەكى دايمى، پىاسە دەكەن
 و بەسەر شۆسە و شەقاماندا پىشتى رەشى شەو دەشىلن. لەم بىدەنگىيەدا، دوور لە چاوى خىلى
 بەخىلان عاشقانه ھەنگاۋ دەننن، دەلىنى فرىشتەى ھەز و دلدارى بەبى ئەۋەى ئەوان ئاگايان لىتى،
 چەترى (نامرئى) نەبىنى بۇ راگرتوون. بە شابالى شەقامى چۆل و سازگارى پەھەلەۋىدا
 سەرەوخوار دەبوونەۋە، بە بارىكەرىگى چىمەنى زەۋىيەكان كە جارى بىنا و كوشك و تەلار
 سەنگاۋ بەردى نەنابو، پىچيان كەدەۋە و بەسەر پردى شىروخورشىدا پەرىنەۋە بۇ كوۋچە و
 كۆلانى خانوۋى تازە مۇد و خۇشنىشىنى رووبەروۋى پارىزگا. ئىتر لەۋىدا لە چاۋبۇز دەبن. ھەر
 بۇيە گەران بە دۋاى ئەۋاندا لەۋ شۋىنە، بە ھۋى ئەۋەى ھاۋتەرىبە لەگەل خورپىنگى ئاۋشۋوران،
 ۋەك بلىنى شىۋە دوۋرگەيەكى بۇ شارەكە پىكەھىناۋە، دىتتەۋەى ئەۋان تەنيا كارى پۇلىس و
 تۆبەدارى لە زەبرى موختارىيە بوو. ئەلبۇرز بە ھۋى بىكاربوۋنى خانجان دۇشدا مابوو. بەلام
 ئەۋانەى دىكە و تاسەبارانى دلدۇراۋى خۇرايى، ئەۋ بازو تەۋارە، كە بەرو پىشتى خۇى نەدەبىنى،
 بەراستى داماۋى خەيالىكى دەروۋنى بوو، كە ھەلچۇقانى پىنۋەيە، ئەۋ دەلاقەيەى بە نەپىنى ھەۋتەى
 دوو شەۋ، لە كاتوساتى دىارى كراۋدا بۇ ئەۋ دوو دلبەر و سوۋتاۋە دەكرايەۋە، ئەۋ ئەسپە
 بالداردى ئەۋان سوۋارى پىشتى دەبوون و بە ئاسمانىدا دەيگىران، دەمامكى لە روو لادراۋ ناسىانەۋە،
 ۋەدوۋكەۋتنى ئەم ئەركە ئىتر ئەۋەندە دژۋار نەبوو. حسين خان (زەربى)، گۇرانى بىژ و ژەنىارى
 بەناۋبانگى شار، ئىستا بىۋە ژەنىارى تايىتەى يەكى لە خانە خاۋەن شۇق و زەوق و
 دەۋلەمەندەكانى ئەم دەقەرە، زۇر لەمىژ بوو مالا كۈنەكەى فرۇشتىبوو، ھەرئەۋەى لەۋ گەرەكە بەۋ
 ناۋەى كۆلانى سەنەتەى بوو، چوۋبوۋە گەرەكى تازەتر و لە رووبەروۋى پارىزگا گىرسابۇۋە،
 يەكەم كەسىك كە ئەم نىزىك بوونەۋە و ئەۋ ھەۋالە تازەى بە ئاسكەدا، كە پىرى خەرابات و مىران و
 ھوما شەۋانە يەك دەگرنەۋە، ئەكرەم بوو. ھوما لە مالى حسين خان دوور لە چاۋى نەيار و ئەغيار
 بە سۆزى سازى تارى موترەبى پىر بە بەردەمى مىرانى دلدۇراۋدا سەما دەكات و دىت و دەچى.
 باۋەر نەكردن و بە درۇزانىنى ئەم ھەۋالە، لەلايەن ئاسكەۋە ۋەك ئەۋەۋابوو، كەسىك بىژئ ئەم
 كەون و مەكانە راست نىيە و خەيال پلاۋە و ھەلەى فكر و بىر و مىشكى ئىمەيە. ھەرچەندە تازە
 لەگەل ئەم جىرانەى ئاشت بىۋە، فكرى كەدەۋە ھەرچۇنىك بى ۋەفرىاى ھەيا و حورمەتى
 مىزدەكەى بکەۋى، خىرا بەگۇز خات نائەكرەمدا چوۋ! ئەمانە گىشتى درۇ و دەلەسەن، شتىۋا بە

چاوی خۆم ببینم باوهر ناکه. ئەمه دیتوانی له نیو خه‌لکی خۆش‌باوهری ئەم شارهدا بیتته بنیشته‌خۆشکه و زوو بلاو بیتته‌وه، ئیتر هەر ره‌هیلێ تیرو تانوت بوو حه‌واله‌ی ئەم بنه‌ماله‌یه ده‌کرا، ئەکره‌م کڕومات وستە‌ی له‌بەر نه‌هاته‌ ده‌ری، بیده‌نگیه‌ک له‌ چه‌شنی چالاویکی سه‌رداپۆشراو له‌ به‌رپینی ئاسکه‌دا زار داپچڕی، هه‌ربۆیه‌ ئه‌و ژنه‌ خه‌م‌له‌به‌ر و خۆراگره‌ فکری ده‌کرده‌وه و ده‌ست و پلێ خۆی هه‌له‌گلۆفی. هه‌رچۆنیک بی ده‌بی ئەم شه‌رمه‌زارییه‌ی سه‌ی‌میران به‌ ده‌لیل و به‌لگه‌ وه‌ مه‌علوم بکات و وه‌ده‌ری بخا، ئیتر ئه‌وه‌ هه‌ل و ده‌رفه‌تیکی باش بوو، که‌ تازه‌ هاتبووه‌ به‌ره‌وه‌.

شه‌ویکی ته‌مه‌ن کورت و فینک و خه‌وخۆشی به‌هار بوو، ئەوکاته‌ی مه‌ل و موور و مار و مردوو و زیندوو، ته‌نانه‌ت ئاخ‌رین فریشته‌ی به‌خه‌به‌ری ئاسمانیش که‌ چاوی لیله‌ بۆ خه‌وئ، ئاسکه‌ سه‌ر له‌سه‌ر سه‌رین، بی‌ئوه‌ی پیلوو له‌سه‌ر یه‌ک دابنێ و له‌گه‌ل په‌ری‌خه‌و ده‌سته‌ملان بی، هه‌ستی‌کرد که‌ ده‌ چرکه‌یه‌ک ده‌بی به‌ قه‌و ده‌رگای حه‌سارێ ده‌ژهنن، له‌په‌ر له‌سه‌ر چیگاکه‌ی خۆی راست‌بووه‌، که‌ بزانی کێیه‌ ئاوا به‌ توندی له‌ ده‌رگا ده‌دا، به‌لام جگه‌ له‌ بیده‌نگی شه‌و و چرکه‌چرکی سامناکی کاتژمیره‌که‌، چیدی له‌ ژیر په‌رده‌ی ره‌شی شه‌ودا به‌رگویی نه‌ده‌که‌وت. له‌ بی‌خه‌ویدا چاوی سوور ببوو، ئارام و له‌سه‌ره‌خۆ به‌ نیو تاریکی‌دا که‌ سه‌عاته‌که‌ به‌سه‌ر پشتی سۆباکه‌وه‌، چرکه‌ژمیر له‌ دووی نیوه‌شه‌و لایدا‌بوو، هه‌رچه‌نده‌ هه‌ستی به‌ چرکه‌چرکی هه‌نگاوی کاتژمیره‌که‌ ده‌کرد، به‌ ئەسه‌پایی هه‌لی‌گرت و گویی پێه‌ونا، سه‌عاته‌که‌ جوان کاری ده‌کرد، ئاسکه‌ی د‌لساف به‌ده‌ست تیکه‌له‌هاتنه‌وه‌ وه‌ک ئه‌وه‌ی وه‌زیفه‌یه‌کی گه‌وره‌ی وه‌پشت گویی خه‌ستی، به‌په‌له‌ خۆی گه‌یانه‌ به‌ره‌ه‌یوانه‌که‌، حه‌ساریکی کړوکپ، به‌لام چرای ژووری هه‌ویکه‌ی دایبسا، پێش‌ئوه‌ی به‌ خه‌یالی خۆی بزانی چی‌بووه‌، له‌ دالانه‌که‌وه‌ گویی له‌ ترپه‌ی پێ بوو. که‌ سه‌رنجی‌دا، ئەکره‌م و میزده‌که‌ی له‌ده‌رگای ده‌ریوه‌ ده‌هاتنه‌ نیو حه‌سارێ، ئاسکه‌، جارێ به‌ چاوی خه‌والووه‌وه‌ مه‌حتهل مابو، به‌بی ئه‌وه‌ی به‌خۆی بزانی چوو بۆلایان، دلێ هه‌والی پێده‌دا، هه‌بی و نه‌بی له‌م ماله‌دا شتیک رووی داوه‌، ژنه‌ جیران خۆی خزانده‌ بن گویچکه‌یه‌وه‌ و گوتی:

خورشید و منداله‌کانیشی وه‌خه‌به‌ر هاتوون چۆنه‌ تق‌خه‌به‌رت نه‌بوته‌وه؟! باشتر. نیوسه‌عاتیک ده‌بی ئه‌وان هاتوونه‌ته‌وه‌ مالی، به‌لام چ هاتنه‌وه‌یه‌ک. ئاگام لیبوو یه‌کیک ته‌قو کوت له‌ ده‌رگای ده‌دا، وه‌ختی ده‌رگام کرده‌وه‌، هوما بوخچه‌یه‌کی گه‌وره‌ی به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو، سه‌راوی له‌گه‌ل‌دا نه‌بوو، به‌بی ئه‌وه‌ی بیتته‌ ژووری بوخچه‌که‌ی له‌ دالانی دانا و ملی‌نا له‌ گریان و پارانه‌وه‌:

ئەكرەم، فریام بکەو، تۆ خوا یارمەتیم بدە! مێردەكەم لە سەرەوخواری گەرماوی سەرتیپ، بئسەرۆ زمان کەوتوو بە عەرزیدا، دەستم بە داوینت. کومەکم پینکە با بیھینینەو، توبە، خودایە توبە پەشیمان بوومەو تازە کاریوا ناکەم. - لەو وەختەدا خانی بە تویی کراسیک بە شوینمدا ھاتبوو دەرئ بزانی چیبوو، بەبئ ئەوئ پرسیاریک بینینەگۆرئ، لەگەلئ چووین و ئەم کابرایەمان ھینانەو، لە رینگادا قۆلئ خستبوو سەرشانی مێردەكەئ من و بەو قەلافەتەو بە لارەو لارەو و خیشەخیش ھینامانەو، وایدەزانی جگە لە ھوما کەسئ بە دەورو بەرەو نییە بۆلئ دەھات و دەگوت:

ھەلپەرین و سەماکردن بە رووتئ، ھەئ فریشتەئ شەیتان سەفت، تۆ چۆن زانیت بەم چەشەنە تیکەل بە زەمەئ مزابئ ئەو دئیوی دۆژەئ بئ، تەواوی ئەم ھەوايە لە جوولەئ لەشو لارت دادەبارئ! با پیت بلیم ئەو سەماکردنە، ئاواتئ لە دەست چووی من بوو لە تەمەنئ پەنجاو چەندسالیدا پئی گەیشتم، وایە، ئەمشەو ھاواری خۆنوندن لە ھونەردا گەیاندە گەردوون، قوربانئ ئەم کردگارە کەوا ئەم گشتە ھونەردەئ بە تۆئ بوتئ بختانە، ئەگەر ژئئ تارەكەئ ئەو مێردەزەمەئ نەپچرایە ھەتاكوو ھەتاو سەرئ لە ئاسۆ دەھیناردئ سەمات دەکرد و لە ھەلپەرین نەدەو سەتائ. ئاخ کە شەراوی چاوەكانت چیبكەم تیرم ناکا!

ئاسكە نەختۆكەئ ھەتبوو سەرخوئ وەزەكەئ بۆ گرینگ نەبوو بۆئەوئ قسەكان كورت بكاتەو پرسئ:

ئێو ھەردووكتان لە كوئو دینەو؟ پیاو كەئ منتان نەبردۆتەو ژوورئ؟

مێردەكە تمان برد و خەواندەمان، وەختئ کەوتوو بە زەویدا كلاًو كەئ سەرئ بەربۆتەو ئەو وەختئ لەبەر پەلە پرووژئ لە بیرمان چوو، ئیستا چوو بووین بۆئ بینینەو، بەلام ئەو ھەندەئ بۆئ گەپان نەمان دیتەو، لەوانەئ بەدوای ئیمەدا، كەسك تووشئ ھاتبئ و ھەلئ گرتبیتەو، لەو دەھەئ چئ خۆر بووبیتەو، یان با كەربیتئ بە پەناو پەستۆئكدا، ئیتر ھەر بەوئ باشبوو تۆ بەخەبەر نەبووئ، ئەرئ، باشبوو وەبیرم ھاتەو، ھۆئ خانی، لە بیرمان چوو، بوخچەئ ئەو ژنە بدەینەو، ئەو ھەئ، لەسەر پلێكانئ بەرھە یوانئ دامناوو، چاكە لەو ھات و چۆئەدا كەس پئی لێنەناو، یان بدرئ بە عەرزیدا و ئەوئ تئ دایە بشكئ، بینە با بیکەینەو بزانین چیبە، لەو دەھەئ گۆلدانكئ بەردین بئ، نانا، زۆر سەر پەئ یكە رەھەئكئ مەرمەرە، بە! بە! ھەر بۆئ مەگەرئ لەو دەھەئ خەلات بئ میوانەكان ئەمشەو بە دیاری دا بئیتان بە سەماكارئ ھونەرمەند، یان خاوەن مال پشكەشئ کردوو.

بۆئەوئەى شەۋىكى تر بەبى ئەۋەى روى لى بنىن بۇخۇى كۆرى مەستان ۋە رازىنى. پەيكە رەى مەرمەرىن ۋەختى ئەكرەم پىشانى دان، كۆتەلى پىۋىك بوو پالەۋان ئاسا، بەرگىكى ئاۋدامىن لە بەردا، چاۋى گەورە ۋە تۈىلى پان ۋە رۇخسارى نوورانى بوو، دەستىكى ئازاد ۋە ئەۋەى ترى لەسەر تەلەكانى چەنگىكى ئىرانى، دەبزۈاند. ئەۋ دوو ژن ۋە پىۋەى لەم تارىكە شەۋى بەھارىيەدا سەرقالى تەماشای قەلافەتى ئەم پەيكە رەى بەون هېچكامىان نەياندەزانى (ئاپۇلۇن) خۋای هونەر كىيە، بەلام لە ساي ئەۋ فكر ۋە خەيالەى لەمەر هوماۋە هەيانبوو، ئەۋ شتەيان ۋەك عەنتىكە يەك چاۋ لىدەكرد ۋ بەلايانەۋە گرینگ بوو، لە ئاخريدا خانجان دەستى خىزانى گرت ۋ بە زور بەرەۋ ژوررەكەى خۇيان بردى ۋ گوتى:

دەۋان بىنە با ئەم ژنە فەقىرە بچى بخواى. بەم جۆرەى تۈ سەپرى ئەم كۆتەلە قورپنە دەكەى لەۋەدەچى بەتەماى بى، سەبىنى تۆلەى نەخەۋتنى ئەمشەۋت لى بکەمەۋە.

جارى بەزمى نەينى مىران ۋ هوما هەرچەندە لىرەدا تەۋاۋ بوو، بەلام رەۋشتى ئاسكە چۆن بوو هەروا بوو، شەۋانى هەينى ۋەك ئەۋەى ئەركى لە ئەستۈ بى ۋ ئەبى راي پەرىنى چۈۋنە سەرمەزارى مردوۋانى تەرك نەدەكرد. كاتى دەگەرپاىۋە هەلۋاى دروست دەكرد ۋ دەببەخشىيەۋە، ئوژى دەكرد ۋ لە كۆرى رەۋزەخۈينى ۋ پرسەدا بەشدارى دەكرد. سۈۋالگەر ۋ دەرۋزەكەر لە دەرگای ناھومىد نەدەبوۋن، نان ۋ پارەى دەدانى، گف ۋ ئاكارى خۇى بە گۈلى سېى ۋ بۇنخۇش ۋ بىنپازى راستەقىنە رازاندبۆۋە. هەربۆيە بەرامەى ئۇخۇنى بە دل ۋ دەروۋن دەبەخشى ۋ دەۋرۋبەرى خۇى پىركردبوو، ئاخۇ ئەۋ ژنە بەم رەۋشت ۋ بەرزييەى ھاۋار ۋ گازندەى لە يەزدان نەدەكرد، فرىاي بکەۋى ۋ دادى بستىنى؟ تۈ بلىى ئالايەكى سېى هەلنەدابى تاكوۋ متمانەى لە دەست چۈۋى سەى مىران بۇلاى خۇى ۋەگىرئى؟ لەۋ رۆژەۋە خۇشەۋىستى لە ژيانى ئەۋدا بىراۋو هىۋا ۋ ھومىدش هیلانەى دلى چۆل كىردبوو، دەرگايەك لە سەبىر ۋ قىنات كىرد بە رۋویدا كرابۆۋە، بەلام بەۋ حالەشەۋە دلشكانى ئەۋ لە هىۋابراۋىدا ۋەك برىنكى تەراپى چەشتۋ ماسىبوو، ھەستى دەكرد. تەنبا بەخاترى چەند شىتك زىندۋۋە، ئەۋانەش جگەرگۈشەكانى بوۋن، لەۋ ژيانەيدا تۈۋشى ترس ۋ خۇف ھاتبوو، ھەر لەۋ رۆژەۋە ھەۋى بەسەر ھاتبوو، ئازارىك، خورپەيەك رۇابوۋە دلىيەۋە، بۇيە ئىستا دل ۋ دەروۋنى ھەلاھەلا بوۋە ھەستىكى نامۇ بە سەرىدا زال بوو، ھەموۋشت لەۋ دىنپايەدا، بوۋن، شۈينى ژيان، خۇشەۋىستى تەنناتە مندالەكانىشى ۋەبەرچاۋ نەدەھات، دلى لە ھەموۋشت بىزار بوو، دالى مەرگ لە سەرى نىشتىبوو، ھەرچەندە بە رۋالەت ۋەروۋى خۇى نەدەھىتا، ئەۋ

دل‌ه‌لگه‌ندنه سینه‌ری خستبووه سهر هه‌لس‌وکه‌وت و ئاوات و هه‌ناسه‌ی ژیا‌نی، تو بلی‌ی ئه‌و هه‌ناسه‌ سارده‌ چه‌ندجاریک هه‌ول‌ی نه‌دابی به‌ تلیاک‌خواردن‌ خوی‌ بکوژی؟ ئایا، زوربه‌ی شه‌وان‌ له‌ خه‌ونیدا‌ خوی‌ نه‌خستوته‌ چالوده‌که‌وه، یان‌ خه‌ریک‌بووبی‌ خوی‌ به‌رداته‌وه؟ شه‌و نه‌بوو‌ خه‌و به‌ مه‌رگی‌ خۆیه‌وه‌ نه‌بینی‌ و له‌گه‌ل‌ خه‌لکی‌ گه‌رک‌ به‌ شوین‌ تابووته‌که‌یدا‌ نه‌چی‌ بۆسه‌ر‌ قه‌بران، ئیتر‌ له‌ فکری‌ خۆه‌له‌داشتن‌دا‌ نه‌بوو. چونکه‌ به‌راستی‌ هه‌ستی‌ به‌ زیندوو‌بوونی‌ خوی‌ نه‌ده‌کرد. هه‌روه‌ک‌ شه‌وانه‌ خه‌ونی‌ ده‌بینی‌ ده‌مرد‌ و زیندوو‌ ده‌بووه، تیده‌کوشا‌ به‌ کوشتنی‌ نه‌فسی، ئه‌م‌ په‌رده‌یه‌ لابدا‌ وا‌ له‌ نیوان‌ خوی‌ و په‌سلان‌دا‌ بوو، تاریکی‌ له‌سه‌ر‌ جه‌سته‌ و رۆحی‌ بتاریتی، وشه‌ی‌ به‌خته‌وه‌ری‌ که‌ جاران‌ له‌ به‌رامبه‌ر‌ هومادا‌ به‌راستی‌ ده‌زانی، ئه‌مرۆکه‌ به‌ به‌رچاوبیه‌وه‌ وشک‌ و مردوو‌ بوو. ئه‌گه‌ر‌ هه‌نوکه‌ش‌ له‌ نیوان‌ ژیا‌ن‌ و هه‌بووندا‌ هه‌ستی‌ به‌ مانه‌وه‌ی‌ خوی‌ کردبوو، ته‌نیا‌ ئه‌وه‌بوو‌ منداله‌کانی‌ به‌ ده‌ورو‌به‌ری‌ خۆیه‌وه‌ ده‌بینی‌ و پێیان‌را‌ده‌گه‌یشت. سه‌رو‌ دل‌خۆشی‌ ئه‌وانی‌ بۆ‌ گرینگ‌ بوو‌ له‌ خودا‌ ده‌پارایه‌وه‌ عومریان‌ درێژ‌ بکات‌ و رۆژیک‌ تۆله‌ی‌ دایکیان‌ له‌و‌ باب‌ه‌ پینه‌زان‌ و جه‌فاکاره‌ بستین. له‌ پیریدا‌ له‌سه‌ر‌ ساحی‌ عه‌لی‌ دانین. ئه‌ورۆژه‌ی‌ گۆل‌مه‌مه‌د‌ مرد‌ - به‌ل‌ی‌ له‌ بیرمان‌ چوو‌ باسی‌ مردنی‌ نوقره‌ی‌ ژنی‌ بکه‌ین‌ هه‌ر‌ شه‌ش‌ مانگ‌ پێش‌مردنی‌ ئه‌و‌بوو، هه‌رچۆنیک‌بێ‌ ناكری‌ چیرۆکی‌ ئه‌وان‌ له‌م‌ كۆپه‌رده‌ پشته‌گۆی‌ بکه‌ین. دوا‌ی‌ مردنی‌ نوقره‌ زۆری‌ پینه‌چوو‌ منداله‌کانیان‌ به‌بێ‌ دایک‌ و باب‌ مانه‌وه، له‌ رۆحی‌ مرۆفدا‌ زنجیری‌ک‌ هه‌یه‌ هه‌روه‌ختی‌ رهوداویک‌ بیه‌ته‌گۆرێ، وێژدان‌ راده‌تله‌کین‌ ته‌کان‌ و جووله‌یه‌ک‌ له‌ ده‌ست‌ پێکه‌وه‌ ئالووگۆرێ‌ ده‌خاته‌ سه‌ر‌ بیر‌ و میشک‌ و روانگه‌کان‌ له‌مه‌ر‌ ژیا‌نه‌وه‌ ده‌گۆرێ. سه‌ره‌تا‌ پایزی‌ رابردوو‌ که‌ هوما‌ ده‌چوو‌ بۆ‌ فیربوونی‌ خه‌یاتی‌ رۆژیک‌ ده‌رگای‌ چه‌ساری‌ زاری‌ داچرێ‌ و گۆل‌مه‌مه‌د‌ و منداله‌کانی‌ به‌بێ‌ نوقره‌ وه‌ژوو‌ر‌ که‌وتن. ئه‌وان‌ پینج‌ مانگ‌ بوو، چوو‌بوونه‌ ماهی‌ده‌شت. له‌وێ‌ خه‌ریکی‌ بیستان‌ و ته‌رکه‌الی‌ بوون. ده‌مه‌وعه‌سر‌ بوو، ژنه‌کان‌ به‌تایبه‌ت‌ خاتوو‌خورشید‌ خوشکی‌ گۆل‌مه‌مه‌د، له‌ هه‌یوانه‌که‌دا‌ له‌ به‌ربه‌رۆچکه‌ دانیشتیوون‌ و مه‌حتله‌ی‌ زه‌رده‌په‌ر‌ بوون‌ کۆره‌ مام‌ و ژنه‌که‌ی، تاووس‌ میوانی‌ بوون، له‌سه‌ر‌ به‌رده‌گۆشته‌که‌، خه‌ریک‌ بوو‌ گۆشتی‌ ده‌کوتا، بۆ‌ کفته‌ و که‌باب. ئه‌و‌ ژنه‌ی‌ که‌ خه‌لکی‌ ئه‌و‌ ماله‌ نه‌بوو‌ له‌ بیره‌که‌ ئاوی‌ هه‌لده‌گۆیژا، گۆل‌مه‌مه‌د‌ ئاره‌ق‌چنی‌ وه‌لا‌غه‌ به‌رزه‌یه‌ک‌ به‌سه‌ر‌ شانه‌وه‌ و هه‌مبانه‌یه‌ک‌ له‌ بن‌ هه‌نگلدا، که‌ردو‌ کیشیک‌ و گوریس‌ به‌ ده‌سته‌وه‌ هیلاک‌ و ماندوو‌ گه‌یشته‌ چه‌قی‌ چه‌ساری، ده‌موو‌چاوی‌ تاو‌ سووتاندبووی‌ ده‌ست‌و‌ پلی‌ قه‌له‌شیوی، سه‌رو‌ قۆژی‌ ئالوزاو‌ و به‌رگو‌ لیباسی‌ شرو‌ تاو‌بردوی‌ هینده‌ سه‌یربوو، که‌ له‌ یه‌که‌م‌ نیگادا‌ که‌س‌ نه‌پناسییه‌وه، ژنه‌کان‌ ئه‌وه‌له‌ جار‌ زۆری‌

لئترسان، ئەمە كى بوو ئاوا بە شپړيوى خوى بهو حەساردا كردووه؟ به كولى گوناھو ھاواردهو په نای بۇ ئەم ماله ھاوردووه، دواتر خوشكى به جيرانه كانى وتبوو، ھەر ئەو وخته ي براكه م له نيو درگای حەساريدا ديت وهك ئەوهى شتيك له دلوه دامچله كينى. ئيتړ گول محەممەد، به بهرچاوى ژنه كانه وه به خويدا شكابووه، ئاوا شان و پيل دراو، كه ل وپه له كهى بردبووه ژيرخان و له پال ديواره كه دا هلترووشكابوو، جيرانه كان هيشتا به سه رسو و پمانه وه تىي رامابوون. له وكاته دا بوو كه زهړى وهك ئەوهى مردوو يان زيندوو بوو بيته توه و له قه برانه وه گه رابيتته وه بۇ مالى، له بن لئووه گوتى:

وهى خوايه، خالم!

خاتوو خورشيد، كراسه كهى بهرى داكه ندبوو له بهر خوره كه هلى خستبوو، كردييه وه بهرى و بى ئەوهى راپهړى هستا و چوو بۇلای براكه ي، جهلال، به دواى ئەودا رووبابه، له پيشدا كلاشه بن لاسيقه كهى نهك له بهر ئەوه نه درى، به لکه چونكه سه ره كهى ته واو خور سووتانديوى نايه بن پيلى، هيله كيك به دهسته وه، ئەوى تريش بوخچه يه ك له بان سهرى، هاتنه بهر وه، ژن و مندال لييان كو بوونه وه:

نوقره له كوئيه؟

گول محەممەد رووى كرده هوما، گوتى:

- نوقره مرد!

به دووچاوى دارمال له خەم و په ژاره، كوسپ كهوته ويرانه مال، له دارو ديوارى ئەو ماله ي روانى، وهك بلئى ئەوانه بۇ ئەو شتيكى تازه و نامون. به دهنگى نووساو و تيك رووخواه وه گوتى:

- دهتان زانى، وهختى ليره رويشتين حالى باش نه بوو، له ريگا ته واو تيك چوو، كاتى گه يشتينه كاروان سهراى ماهى دهشت له پى كهوت، هه رچەند ويستم ان له سه ر ولاخ داى به ستين: به لام خوى نه گرت، دوو روژ له وى مهحتل ماين به يانى سنييم روژ - كوتايى رسته كهى قوتدا و به دهست ته واوى كرد. چاوه مات و مەيوه كانى پرپوون له ئەسرين و له قولكه ي چاويدا توانه وه، ئيتړ له برسان بوو يان هيلاكى و په ژاره ي ئەم كوسپه گرانه هيزى قسه كردنى نه بوو، ئەو هه واله پر له داخ و كه سه ره بۇ دانيشتوانى ئەم حەساره ئەوه نده به پرتاو بوو، چاوكه ي گريان له هه ناوى هه مووياندا وشكى كرد. كهس نووكه ي لئوونه هات، ته واويان ورو كاس مهحتل مابوون، نهو

خاتوخورشید باوه‌ری نه‌ده‌کرد، به قسه‌ی براهه‌ی، به زمانیکی زبر، وه‌ک‌ئه‌وه‌ی خه‌تای ئه‌وبی
په‌یتا په‌یتا به سه‌ریدا ده‌یزریکاند و ده‌یگوت:

نوقره مرد؟! نوقره مرد؟! منداله‌کانی بی‌دایک که‌وتن؟!

ئاسکه، ده‌ست و قاچی ته‌زی و به‌بی ئه‌وه‌ی ئاگای له‌ خۆی بمینی پالی به‌ دیواره‌که‌وه‌دا و
دانیشت. روخساری وشک و دال‌گۆشتی ئه‌و ژنه‌ دل‌سۆز و زه‌حمه‌ت‌کیش و ئازار‌چیشتووه‌ که‌ هر
سی‌سال ده‌بوو، به‌ زه‌رده‌خه‌نده‌ی پر له‌ هه‌سره‌ت و جه‌فاوه‌ هاته‌وه‌ به‌رزه‌ینی و وه‌ک چۆن له‌ پر
سیمایه‌ک له‌ ئاوینه‌دا ببینی، خیزا تپیه‌ری، دای له‌ قولپه‌ی گریان و گلارگلار پۆندکی له‌ چاو داباری،
کچۆله‌ هیلاک و ماندووی چوار پوژ به‌ پینان رۆیشتن بوو چاوی ته‌ر نه‌کرد. ژنان هه‌رکه‌سه‌ و
له‌به‌رخۆیه‌وه‌ غوربه‌تی دای‌گرتن و فرمیسکیان هه‌لوهراند. ئه‌مه‌ش هه‌ر ساتیک بوو، سووری
ده‌وران چت پیناکا، نوقره‌ پینچ مانگ بوو له‌ شاری خاموشان دوور له‌ چه‌وسانه‌وه‌ی ئه‌م دنیا‌یه‌ له
کۆشی خاکی ره‌شا بوو. زینده‌واری ئه‌م ماله‌ به‌ هه‌والی مه‌رگیان نه‌زانیبوو! ده‌روجیران له‌ ده‌وری
بوونه‌ په‌رژین و زیده‌تر هه‌والیان پرسی! قه‌لافه‌تی تیک‌پوو‌خاوی به‌ردی چپای ده‌هینا گریان،
جارجاره‌ مژیکی له‌ سه‌بیله‌که‌ی ده‌دا و به‌سه‌ر قۆلی کۆته‌که‌ی ئاوی لووتی ده‌سری، دیاربوو به‌م
ئێواره‌یه‌ له‌گه‌ل دوو منداله‌که‌ی له‌ برسان هیزێ پینان لێبرابوو، ئاسکه‌ و هوما له‌گه‌ل ژنی
هاوساکان هه‌ریه‌که‌و شتیکی بۆ هینان. چاییان ده‌م کرد، گۆلمحه‌مه‌مه‌ به‌ له‌بزیک که‌ توزی په‌ژاره
له‌ دلی بته‌کینی بانگی جه‌لالی کرد بپته‌لای تاکوو ئه‌و دیاریانه‌ی بۆ هاو‌پیکانی هینابووی دابه‌شی
بکا به‌ سه‌ریاندا، ئه‌م دیاری و سه‌وقاته‌ هه‌ژارانه‌یه‌، بریتی بوو له‌ چه‌ند دانه‌ شه‌مامه‌ی گه‌وره‌ و
چکۆله‌. خالدار و بۆن‌خۆش و پاراو، له‌گه‌ل گۆیچکه‌ماسی، گۆلمحه‌مه‌مه‌ پریسکه‌ و هه‌مبانه‌ی به‌تال
کرد. چه‌ند مست تووی شووتی و گرکه‌، تووی گۆله‌به‌رۆژه‌ هه‌شت. نۆ کیلۆ چه‌وه‌نده‌ر بوو، دایکانه‌،
له‌ نیوان ئه‌واندا به‌شی کرد. ده‌ پازده‌ ده‌نک چه‌قاله‌ تاله‌ی بۆ خوشکی هینابوو ئه‌ویشی توند له‌ لکی
چاره‌که‌ی نانه‌که‌یان گریدابوو، ده‌یانگوت، بیهاری و له‌گه‌ل هه‌نگوین تیکه‌لی بکه‌ی بۆ نه‌خۆشینی
سه‌فرا و جه‌رگ باشه‌، خاتوخورشید دایمه‌ به‌ ده‌ست یه‌که‌م نه‌خۆشیه‌یه‌ ده‌ینالاند. گۆلمحه‌مه‌مه‌
سه‌ری داخست و به‌ شه‌رمه‌وه‌ گوتی: بۆ جیرانه‌کانیش گرکه‌ و کاله‌کم هینابوو، به‌لام ریگا دوور و
منداله‌کانیش برسی و توونی، زۆریش مزرو مه‌یخۆش بوون، ناچار ئه‌وان خواردیان. جه‌لال، چاوی
به‌ هاو‌پیکانی که‌وتبوو مردنی دایکی له‌ بیر چووبۆوه‌ شادی و خۆشحالی به‌ روخسارییه‌وه‌
دیاربوو، دارده‌ستیکی ساف و لووسی له‌ دیوه‌، له‌گه‌ل خۆی هینابوو، له‌رپۆه‌ به‌خشی به‌ بارام -

به لام بۆ به یانیدا لئی سهندوه دهیگوت بهم داره رۆژیک گورگی کوشتووه، نیشانه کهشی ئهوه بوو پشتی دهستی پرووشابوو، ههلماتیکی رهشی به دهستهوه بوو به دوو قامک دهیگرت و دهیخولاندهوه، دهیگوت، ههركهسیك ئهم بهردهی پینی، به شهوی تاریک له جنۆکه و دیو ناترسی، جهلال ئهم بهردهی لهگهڵ چی دهگۆرپییهوه؟ به هیچ شینتک عهوهزی نهدهکرد، تهنا ته بهو خانووهی نهدهدا، بیژن لهگهڵ بارامی برای شهریان ببوو، له داخی ئهوه هههرچی جهلال دهیگوت، خیرا دهیوت وایه! جهلال زۆرزان و درۆزن بوو، ههروییه مندالهکان زیاتر پیکهه لدهپرژان، ئهوهی ئهوه کورپه له بیرى نهمابوو، مردنی دایکی بوو، شهوی سهی میران هاتهوه بۆ مائی، گولمه ممه دی بانگ کرد بۆلای خۆی؛ زۆر به داخهوه بوو بۆ مردنی نوقره، له کاروباری پرسى، خاوهن ملک لهو رۆژهوه خهیار گولی دابوو بیستانه کهی دابوو به ئیجاره، ئهویش به ناچاری وهک کریکاریک رۆژانه کاری بۆ شهریکهکان کردبوو. بیستانچی دهست به تالی ماهی دهشت بۆ خاوهن ماله کهی کیسه پهک تووتنی له تهره دراوی هینابوو، ئهمه یان به کهیفی سهی میران بوو، هیشتا مانگیك به سهر هاته وهی گولمه ممه ددا پانه بردبوو که تووشی نهخوشی ژانی دل بوو، خورشید وایده زانی برک و ژانی کردوه. ئاو له زاری دههات نهباتی بۆ کرده نیو ئاوه کول و پینی دا، خراپتر بوو، گولی بهیبوو و رهزانهی بۆ دهم کرد، جۆشی شیرین سوودی نهبوو، ئاسکه دهیگوت نیوکی کهوتووه، ههر ئه ورۆژه له کانهی بهردبیری دهستی دابوو بهردی زل، شان و زگ و پشتیان بۆ دامالی ساتیک ئارام بۆوه و ورده ورده خراپتر بوو، مه شه دی شابازی دهرمان فرۆش، ههروهک کاری دهلاکیشی دهکرد. مه لحه م و دهرمان سازی دهکرد. دووکان و شوینی ئیش و کاری له چاله دهرویش بوو، ئاوی (مقل ازرق)ی بۆ نارد، تاکوو به یانی بیخواته وه و ژان و ئازاری نه مینی و ساخ بیته وه، به لام فریشتهی مه رگ په لپی گیانی لیگرتبوو، جهستهی بهجی هیشت و رۆحی لهگهڵ خۆی برد. کهس نه یزانی ئهم نهخوشییه چی بوو ئاوا کتوو پر موله تی نه دا و به تالۆکه رفاندی. نه له رزووتا بوو نه زهخت و گوشار، نه له شوینی کدا بوو نه که له ته واوی جهسته یدا، ئهم چاره ره شه تاقووقه ی که له شیر ههلبه زى و هاواری نیو زگ و پشت و سهر و لاقی کرد. له سهر به ره شه ی ژورره که ی خوشکی خۆی تلانده وه و هاواری کرد. بالیفه که ی ده نا بن زگی و گازی لیده گرت، خۆی ددها به سهر لیفه که دا و به ددانی هههرچی وه بهر دههات دهی پچری، له و کاته دا جیرانه کان له ژورره کانی خۆیان، یان ئه وانه ی به دهورییه وه بوون وایان ده زانی دهرد و ژانه که ی نیشتوته وه، مرد، ئه گهر که سیک بیزانیا به پیاویک به و قهد و قه لافه ته وه ئاوا به ئاسانی سه تل و جه م دهکا و دهمری به بی په ک و دوو لیکردن

دەياندە بە كۆل ھەمبەلەيكا و دەيانبرد بۆلای ھەكیم، دور نەبوو ئەگەر بە ھەرقیمەتیکە بێ دوكتۆر بێنن بۆلای ئەو، دەيانتوانی ھەولی خویان بدن و بزگاری بکەن، بەلام ئیستا لە شین و گریان بەولاوە چی تریان لە دەست نەدەھات، ئەو نەھەساوھە بە نەخۆشی برک و ژان مرد. ھیشتا کفەنەکی نوقرە زەرد نەببوو مێردی وەفادار و بەش مەینەتی بە نامورادی سەری نایەو و پۆھی تیکەل بە پۆھی ئەو بوو.

گولی گیانی گول مەھمەد بای مەرگ پفاندی و کاروان سەرای ئەم دنیایەش کە لە بەریکی تێنەکەوت. ئاسکە بە خۆیدا چۆو و لە کەحیلی خۆپەرەستی دابەزی و لەو قورژین و خەلوەتی ژووڕە خزا کە لە مێژ بوو خویی پینگر تێبوو، ئەم شەقەل و خەتەلە ئەدگاریدا دەخویندرايەو، ئەم کاروان سەرایە بێوفا و ھیچە، ھیچی ئەو وەفای نییە، - بزە لەسەر خەم، خەتیکە ھەکیمانە، کە پازینەری سروشت لەسەر سیمای ئەو نەخشانندی تا ئەو پۆژەدی مەلکە مووت چۆکی لەسەر دلی داکوتا، لەم پۆژەو دەستی پێکرد، بەھۆی ئەوھەدی لەو ماوھە مەدا دوو کەس لە خیزانی ئەم مالا بەرگی سەفەریان تیکەو پینچاو و نەگەرانیو، لە بەرخۆیەو دەیگوت سینیەم کەس من دەبم. ئەو خۆنەویستتە وای لیکرد ھەروەک فریشتەییەکی ئاسمانی لە زەوی و ئارەزووھەکانی خاکی دور دەکەوتەو، سەی میران دیسان لاقو قولی دایەو ژان و دەستی کردەو بە ئاخ و ئوف، لە مێژ بوو گۆرەوییە بەنەکانی لە مالدیدا ون ببوو، پەس و شیشی ھەلگرتەو جوتیکە خۆمالی بۆ چنی، تاکوو لە پاش مەرگی ئاخوین یادگاری بێ بەلای سەی میرانەو، ئەو نەندەدی پەشیمانی و ھەناسەییەکی ھەلدەکیشا بۆ ئەوھەبوو لەو ماوھەیدا بۆچی بە شین و گریانی خۆرایی ژيانی لە خوی و مندالەکانی کردبوو بە ژەھری مار، بە خاتوو خورشیدی پیش ئەوھەدی سال وەرگەرئ براکەیی بیتەو خەمی ئەوھەدی لە دل دەچوو بوو، وتبوو:

ھیچ گلە و بناشتیکم لە مێردەکەم نییە، ئەگەر لەم دنیایەدا پیاویک ھەبێ، بئشک مێردەکەیی منە. خواوھندی سەرزەوی ژنە، ھەرچۆنی لەگەل وەجولئی بۆ پەخنە و تانە نابێ، برایمی نەبیش ژنی بەسەر ھاجەرە خاتون ھینا، ژن گەلی رەسوولی خودا ھەوئیان بەسەر ھاتوو، بۆ مەگەر چاوو بروی من لەوان جانتەرە؟ لەوان پاکترم؟ یاخو ھەمروکەم نەمینێ ھەر وەختی برازا کانت دەبینم بە سەرما و گەرما بە دووی پاروھە نانیکا رادەکەن جەرگم جەرگ دەخواتەو، ھەر ئەو نەندەدی ئەو پیرمێردەم بەسەر سەرمانەوھە و مندالەکانم ھەتیو نین شوکرانە بژیری دەرگای یەزدانم. رەنگە پۆژی بەرئ ئەوھە چارەنوسی من بووبی، چەدەکا با بیکە، ھەر لەشی ساخ بێ.

سهی میران ئەم قسانەى بیستەوه، خیرا به هوماى گوت:

تەماشای بکە و فیزبە، موسلمان یانی ئەوه، ئەگەر ئەوین داری وەک شاعیر دەلی، دلت بۆ تیری بەلا رابگرە، ئەگەر عارفی گیانت لە بەرامبەر عەزاب و پەژارەى قەزادا بکە بە مەتال، ئەگەر بەندە و کۆیلەى پازى بە بە پەزای ئەو، لە خەو و بەخەبەریدا لە یادی خودا دەرمەچۆ و متمانەت هەبن. بەلى خاس و خراوی ئەم جیهانە هەمووی هەر خواستی خودایە و تەقدیرە، وەختی خواوەند، سەبەر و خۆراگری ئیبراهیمی تاقی کردەوه، بە دلێکی ئاوالاوه لە هەمبەر یەزانداندا ملی کەچ کرد. جگەرگۆشەى خۆى برده قوربانگا و کێردى تیژی نایە سەرملی، هەر ئەمە لە قورئاندا بە ناوی (اسلاماً) هاتوو، پەسوولی خوا لەم رێچکەیهوه دینی خۆى وەرگرتوو، واتە مرؤف ملکەچی ویستی خودایە ئەوهى بەندەى خودایە ئەشى شوکرانەبژیری زۆرکەم و بوون و نەبوون بێ. لە پەسوولی خودا دەگێرنەوه، هەر ژنیک بە میزردى بلى لە تو یان لە مالى تو، چاکەم نەدیتوو، دەرگای بەهەشتی بەروودا ناکریتەوه.

هوما گوتی:

پیاوان خۆویست و لەخۆبایی، دایمە حەزەدەکەن هەرچەندە کارو پەفتاریان ناحەز و خراو بێ، خۆیان بە وەج و ماقوول نیشان بەدن. بەلام ئەشوق و لەخۆبایی دوو شتی دژ بە یەکن. سهی میران مژیکى لە جگەرەکەدا، بێ ئەوهى قسەیهک بکا، کەوتە بێرکردنەوه: ئەوینی راستەقینە یانی خۆبەخشى و فیداکارى بەبێ چاوه‌روانى، واتە هەر ئەوهى ئەو هەیهیتى، ئاسکە ژنیکی بە سەبەر و حەوسەلە و نەفس بەرزە، دەبێ خۆم ئاشتى بکەمەوه و دلخۆشى بەدەمەوه.

لەوه بەدواوه دایمە لە بیری ئەوه‌دابوو هەرچونیک دلێ بێ ژنە گەورەکەى لە خۆى پازى بکا، بێرەوه‌رى ئەم هەموو خۆراگری و گیان‌بەخشینە بێ‌ریایەى لە ماوهى چەند سال ژبانی هاوبەشدا بۆ ساتیک لە بەرچاوی ون نەدەبوو، بەم فکەرەشەوه رەوشت و ئاکارى لە راستیدا نەگۆرى، چونکە زستان نزیک دەبۆوه، بۆ هوما مانتۆى پشتین‌داری کړیبوو لەگەل جووتیک پیلایى تەخت و چەند وردەشتی ژنانە. کلاویکی کاسیکت و چاکەتیکی هەوریشمی بۆ ئاسکە کړى و دوو حەوتە دواتر هەر لەو چاکەتەش دانەیه‌کى بۆ هوما سەند.

زستان بەبێ دەرد و کەسەر هات و بەسەر چوو، زستانیک خوشتر لە بەهار و هاوین و بە دلێ سهی میران بوو، ماله‌کەى ئارام ببۆوه و سازگارى و تەبا و رەبایی رووی تی‌کردبوون، توژی

دووبه رهکی و دزایه تی و فیتنه و رقه به رقه نیشتیووه و بونی ژهر و دردوونگی نه مابوو، ناسکه ناوینتهی دها دست هوما، ئه ویش به له فزی شیرین دهیواند و په لکهی بۆ دهگرته وه، له و ماوه یه دا بپوون به دوو دسته خوشک، به تاییهت هوما وهختی دهیوانی ناسکه به چاوی هه وینیهک سه سیری ناکات، به بهختو ساتی هه لئاشاخ و له لای سهی میران ئیرهیی پینابات، خه ریکی فرتوفیل و خۆشیرین کردن و هه لفریواندن نییه، له یه که قسه دا وازی هیناوه له حه قی شه رعی خۆی، بته وی و نه ته وی ئه ویش ناکار و ره وشتی خۆی گورپیوو. دل سۆزی خۆی بۆ منداله کان نیشان دها، ئیتر لفه و دووانه که ی خۆی نه ده هاتن بۆ لای، تی گه یانده بوون هه تا مردن مه یلی ئه م دایکه بی وه فا و بی روحم ده بنین. ئاخیرین جار که خورشید چوو بوو خه به ری ئه وان بینن بۆ هوما توندو تیژیان له گه ل کردبوو زور به ناحه زی وه ده ریان نابوو، هوما که هیشتا غه ریزه و توانایی دایکایه تی له هه ناویدا نه مردبوو، به سۆز و ئه شقیکی دایکانه وه به ده وری منداله کانی ناسکه دا ده هات، ئه و شه وانیه که خالۆ که ره م له وی ده بوو، بارام یان ههروهک خۆی ده یگوت شابارامی بانگ ده کرد بۆ ژوره که ی خۆیان. ئه و شانامه یه ی که له راستیدا هی میرزا نه بی بوو له به رگه که ی ده ریان ده هینا و هوما چه ند بالیفه و سه رینی بۆ ئه و کوره چاره سه لیه داده نا و لاقی ده کیشا ژیر کورسییه که وه، بارام له سه ر هه لپژاردنی بابی به شیکی خۆشی له کتیه که ده کرده وه، به ده نگیکی ناسک و هه ست بزوین ملی ده نا له خوینده نه وهی. سه ی میران سه راوی به دل شه یادی شانامه بوو، ئه م گه رم و گوپی و ته باییه بی زیاد و که م به که یفی خالۆ که ره م بوو، له پاش چه ند سال ئه وه یه که م جار بوو ده ی دیت ئه و هه وینانه نیوانیان خۆشه، سه روخولکی خۆش له نیو مالدا بۆ ئه و یان هه ر میوانیکی تر، وهختی ده هاته ژووری ده بووه هوی خۆشحالی و ئه وه ی بۆیان داده نا به راحه تی له گه رووی ده چوو خوارن. هه ر ئه و پیاوه له شه ویکی به هاریدا، له و کاته دا که هوما چوو بوو له وه تاغه چکوله که جینی بۆ رابخات، سه ی میران له لای دانیشتیوو، گوئی:

فلانی ورده ورده خه ریکه دپته سه ررن، وادیاره قسه کانی من کاری تی کردوو.

ناسکه ته ماشایه کی خالۆ که ره می کرد و بۆ چرکه یه ک له میرده که ی رام، به بی ئه وه ی قسه کانی

بۆ گرینگ بی له به رخویه وه پرسن:

مه به ست چیه، بۆ تۆ چت پیگوتوو؟

حه ی، که وایی تۆ ئاگات له هیه نییه، من دایمه قسه ی پیده لیم، له و به ینانه دا که رۆیشتنه وه

زوری لی قه لس بووم، وتم ئه گه ر چاوی خورد نه کاته وه و ئه م خووه ی وه لا نه نی، نه بیرده دا دیمه وه

و نه تازه من دهبین، له مالې حاجې چوڼې له گه ل جووه لامه وه لیزه ش هر ناوا دهم. ئیتر هه تاهه تايه نه دهیناسم و نه بمناسی، ژنه تیوه ی به فیز و ئەدا، ئاسکه خاتون له تو گه وره تره، له و مالهدا، دایکې چوار مندال، هیوا و هومیدی به مال و میزدی خوی هیه، ئیستاش توی کرچ کوال، گیل فام و له دنیا بی خه بهر، دل ته و هه له و هرزه، له و مالهدا خوت کردو ته کوڅای ناوهدانی خوت نه بی که س نابینې. هه لدهستی و داده نیشی هر من منته! خراپی لی حالی، سهرت بگاته په رپه رچکه ی ئاسمان ریت ناکه وی کهوشی بو دانینی به خو لی ژیرپی نابی، کاریک مه که له به رچاوی میزده کهشت بکهوی، خو به زل زانی و بی ئینسافی له هر شتیکدا و له هر جیگایه ک ده بیته هوی نزم بوونه وه و دو ورووی و بیزاری.

به گه وره یی خودا و به مهرگی ئەو مه شه دیه بیتوو قسه ی منی له گوڅ نه گرتایه هه تا ناخری عومری چاوی به چاوم نه ده که وت.

سه ی میران وتی:

ساویلکه یه، ده بی به سه ری دا بی، ناموژگاری بکه ی.

خالوکه رهم به سه ر پیوه بوو، خریک بوو به بیانوی کاریک بجیته ده ری، له نیو ده رگا که راوه ستا، به ده نگیکی میزانه وه، به بی ئەوه ی بوی موهم بی ناموژای هوما له بهر هه یوانه که وه ده ژنه وی، گو تی:

ساویلکه یه؟ به پیچه وانه وه، هه تا بلې زورزان و کونه مه کره، ده بی ریوی ده رسی له کن بخوینې، چاو له خو مات کردن و بزهی مندالانه ی مه که ن. ئەوه ئەگه ر ترسی نه بی شاریک ده ره قه تی نایات! شانسه که ی له وه دایه هه ویکه ی خانم و خاتون و میهره بانه، به خودا ئەگه ر من له باتی توبایه م، مه شه دی، وه ک بوت سووژده م بو ئەم ژنه ده برد. بو ئەوه و انالیم خوی لیزه یه، ئاسکه خاتون ژن نییه، فریشته یه. ئینسانی ناقل ئەو پرده نارووختی به سه ری دا په ریوه ته وه.

ئاسکه، تیشکی شهرم ئەنگاوتی و سه رگو نای سووره له گه را، روومه تی له بن سیبه ری چارشینودا شارده وه، وه ختی خالوکه رهم چوه سه ساری، سه ی میران چهنه جاریک ته سیبچه که ی هه لسو وړاند. پاش نه ختیک بیده نگی و تیرامان، ئاسکه له وه ترسا، بلې چی پیلې، له وکاته دا به سیله ی چاو سهیری ده رگای ژووره که ی ده کرد. به مچه شنه مه بهستی خوی درکاند:

ئاسکه، ده مه وی له بابه ت ئەم ژنه وه پرسپاریکت لیکه م. (ئاسکه به ترس و سه رسو وړمانه وه چاویکی لی کرد و میران دریژه ی به قسه که ی دا) ئەگه رچی ده لین قه ت وانه بوو، دوو هه وی دانویان

به يه كه وه بکولى، هه رچه نده ئەم پرسياره شت لى ده كه م و ده زانم كه س به قه ی تو دروست و پرو راست نيبه، هه رچه نده ئەوه پينج ساله من له گه لى ژن و ميردين و ته نانه ت سه عاتيك نه بووه چاوم به سه ريه وه نه بن، ئيتير چت لى وه شيرم هه ميشه ئەم پرسياره له سه ر ميشكم كورك كه وتووه، له و ژنه دوو دلم نازانم بلیم چى، زور شت هه يه له ژيانى ژن و ميردانا، ده بى رهوتى رۆژگار دايته قينى و ئەوسا پياو ئەوديوى په رده كه ببينى، ئيستاش ژنان به وردبينى و سه رنج دانىكى تايبه ته وه به خويان له بهر ئەوه ی ئافره تن، زور زووتر به ناخى يه كيدا رۆده چن و به رهمز و رازى يه كتر ده زانن.

سه ی ميران توزيك خوى گنخاند و به ترس و دلە راو كيوه لى پرسى:

ده مويست ئەمه ت پى بلیم ئاخو خووخده و ئاكارى هوما له جى خويديا ه؟ يان باشتير بيزم تو

بلى ئەو ژنىكى جى باوه ر بى؟

ئاسكه مه حته ل مابوو چۆنى وه لام بداته وه، گوتى:

جى باوه ر؟ تو ده بى له هه موو كه س باشتيرى بناسى، هوما ژنىكى به فيز و مه كرابزه، واده زانى

له لووتى فيل كه وتوته خوارى، خوى له هه موو كه س به خاستر ده زانى و پنى عه يبه پا بنى به سه ر

زه ويدا.

ئەمه شتىكى ئاساييه، لى به هيند مه گره، ئايا له ماوه ی ئەم چهنده ساله دا تو هچت پيوه ديوه،

يان بيستووته؟

ئاسكه زانى ميرده كه ی مه به ستى چيبه، زور له ميژ بوو شه قلى ئەم پرسياره ی له سه ر روخسارى

ميران خويديبووه، جا با ئەويش دهنگى نه كرد بن. ئيتير وهك ئەوه ی ناسورى وهكولينن له پر له جى

خوى راست بووه، رهنگى بزركا و به نيگه رانييه وه سه رى هه لته كاند. به پچرپچر، گوتى:

من ... من... ناتوانم درۆ بكه م... زورم خو ليداگرتووه، به شكه م بتوانم شتىكى پيوه ببينم، به لام

درۆ دوو ژمنى خودايه، ئەم ژنه له وانه نيبه، ئەوه ی من ده يناسم، خودا عه بدى خوى باش ده ناسى

تو كه خوت له من باشتير ئاگادارى، ئەو ژنه ده رحه ق به من چۆن بوو، ئيستاش هه روايه، له وه زياتر

ناوم نه هيناوه، خو ئەگه ر ناويشم هيتابى له بيرم نيبه و توبه ده كه م، ئا، ئا، (له حالئىكا له داره راي

بن ميچه كه رامابوو، ورته ی ده هات و به نيشانه ی توبه گازى له زمانى گرت.)

سه بى ده مرم و بستى خاك جيگامه، بۆ ده بى درۆ و ده له سه بكه م، كارم به وه نيبه له

رابردوودا چۆن بووه، ئەو هومايه ی من ده ببينم له هه رباريكه وه خراب بى، له م باره يه وه خراب نيبه.

ئەو نزم فامە و ھەوا و ھەوەسبىيە و بلحە! نەك بە مانای داوین پىسى، مال و حالى بەلاوہ گرینگ نىيە، بە فيزو ئەدايە، لە ھەر كۆر و كۆبونەوہ و شايى و زەماوہ ندىكد، ئەگەر پياويك پنى جوان نەبى و پەسنى نەداتوو بوى پىنەكەنى خەفەت دەخوات، پنى خۆشە ھەموو كەس پنى بلنى جوانە و تازە چارە ساليەتى! بەلام خۆ ئەمانە نابنە ھوى داوین پىسى ژن، لەوانە يە كەسيك بۆ يەكەم جار دەبىينى وابزانى سووك و داوین تەرە! من بەم چاوە سەبرى ناكەم. ئەو ژنە ھەموو خەتابەك لە رەوشت و روخسارى دەبارى بەلام داوین پىسى نا، پاكي ئەویش ھەر لەو دەدايە. ژن، ژن دەناسى، چا و رازى دەروون ناشاريتەوہ. ھوما بى ئەوہى ئاگای لە قسەى ئەوان بى دەرگای وەتاغەكەى كردوہ، لەبەر ھووناكى چراكە سەرپاييەكانى لە پىن كورد و چووە حسارى. سەىميران بە نيشانەى خۆشحالى زەردە ھاتە سەرليوى، گوتى:

خو من ناليم تو پاشملە قسەت كردوہ؟ يانى تو ئاوا لە مەبەستى من حالى بوويى؟ تەنيا ويستم بزائم بە پىچەوانەى بۆچوونى من ئاكارى چونە؟ يان دەروجيران سەبارەت بەو چۆن بىر دەكەنەوہ، تو خەبەرت ھەيە دوينى بەبى ئەوہى من ئاگام لىين، يان بە من بلنى چۆتە بازار. پارچەى كړيوہ، ھەر نەى ھىشتووہ پارچەكەش ببينم. بردوويەتى بۆ پەروانەى خەيات، لەوسەرى مەيدانەكە، كراسى بەدوورين داوہ، وتم ژنى باش چبوو خيزا لە كارى خەياتى ماندوو بووى يان لە خۆت رانايبينى، خيزا خۆ دەكەى بە دووكانى پەروانەدا؟! وتى پارچەكە قىمەت گرانە، گول مريەمى پىدەلین. پىمەحەيف بوو بىدەم بە ژن بىدوورئ. خەياتى ژن كارىشى جوان بى، ھىشتا وەك پياو جوانى نادوورئ، مۆدى رۆژ نازانن و...

لەگەل كى چووە، خورشيد، يان بە تەنيا؟

لەگەل خورشيد.

دووكان دارەكەشى پياوہ.

ئەگەر ژن بايە من قسەيەكەم نەبوو، وەك دەلین دانەيەك لە شاگردەكان كچ يان ژنە، لەو پىشتەر لە خەياتى شای ژنان كارى كردوہ، لەگەل ھوما يەكدى دەناسن. بەلام من سەرم لە كارى ئەو ژنە سوورماوہ.

دلى لى پيس مەكە، ئەمروكە، زۆربەى ژنى ئەم شارە دەچنە ئەم شوينانە، بۆ مۆدى تازە دەچنە لای پياوان. سەردانى ھۆلى كۆبونەوہكان دەكەن، لەگەل پياوان ھەستان و دانىشتنيان ھەيە، ھات وچۆى سىنەما و تياتر و ئەم جۆرە جىگايانە دەكەن. ئەوہ يە نيشانەى لادانى چارشيۆ و عابا،

تۆكە دژى ئازادى بوى بەم بەشەش دەبى پازى بى! گويى مەدەرى و ئەوئەندەش توندى مەگرە، ژن چىدەكا با بىكا، ويژدانى پاك بى. ھەر ئەوئەندە تەواو، بەلام تو پىمبلى مەگر ئەو ژنە بەتەمايە تەرمەكە كراس دروست بكا؟ چەند كراسى گەرەكە؟! سەىمىران بە دل پىپىيەو سەرى راوئەشاندا:

بەتەمايە، فرۆشگەى جلوبەگ دانى، دل تەر و جوان پەرسەتە، ھەرچى دەبىنى دلى دەيخوازى، ھەر ئەوئەندەى كراسىك لەبەر ژنىكا دبىنى، خىرا نەيكىرئ فەججە دەكا، ئەوئەى ئەم مۆدو مۆدبازىيەى داھىنا خىر لە خوى نەبىنى، ئەوانە لە قازانجى خۇيان دەگەرپىن. جاران ژن چارشىو شارىدبوويەو، ھەر كەسەو بە بەشى خوى پازى بوو. ئەگەر چاولىنكەرى ھەبوايە لە ھەد و مىزانى خۇياندا بوو، كەس پارووى زلى نەدەبرد بۇ زارى، بەلام ئەمپۆكە ئەگەرچى گىزى و پىشكارى دارايى لەو كاولبووئەو ھەستى و بى بۇ ئىرە و تاى پىلاوئەكەى بنىتە بان سەرى، بەيانى ژنى ئەمئەو لاسايى دەكەتەو و ئىفادەى پىئو لىدەدەن. ئەمەش لە نەگەتەى پىپاوانە! روى لە ولات كردوئە، ئاسكە قامكى بە گولى قالىيەكەدا ھىتا:

تو دەبى كەيفت ساز بى، ئەم رۆژگارە بە دلى تويە! ئەگەر ئەوئەىش وانەبوايە بەخىرى خودا نەتەدەويست. وەختى دنيا ئاوا گۇراو، دەبى پىتبلنم خزمەتبان پىكردووى ئىتر لەخۇرا ناھەزبان مەلى و سەركۆنەشى مەكە. لەمەش بترازى، چاوى دلداران خەتا نابىنى، ئەگەر وەلامى پرسىيارەكەت راست بوايە ھىشتا خۆشت دەويست ھەرەك ئىستاش رۆح و گىانى تويە. بىر سەرىنى خاترجەمى بنى ژىرسەرت، ھوما، ھەرئەوئەى كە دەيتوتە و ھىچى دىكە نىيە، ئەگەر وابوايە ھەتا ئىستا سەتجار عالەمى بە خوى خۆش كردبوو، ئەم ھەموو خۆلەگولدان و سافو لووس كردنە ھەر بۇ تويە، لە دل بەرىدا زور جادوبازە ئەگەر رۆژ بوو چاوا رادەخا، ھەست و ھەزى دەبزوئ وەك ھەنگ شىلەى گولان دەمژى سەرنجى مىزدى رادەكىشى، ئەمەش بزائە جوانان ھەمويان شىرىن نىن. سەىمىران وەك يارانى ساكارى پەسەنى پىامبەر گوتى:

مەگەر تو لە من خوشباوئەتر بى. ئەو ژنە ئاوى لە ئاوەرۆ دەركردوئە، وەك مندال گرو دەگرئ، ھەرچىيەك بە چاوا دبىنى بە دل داواى دەكا، ناوئىم بەبەر فرۆشگە و دووكانى خشل و زەمبەرفرۆشاندا بىرۆم ھەر شونىتىك كوتال فرۆشى لىبى دەبى خوى لىنەدەم پەلپم لىدەگرئ و دەبى بوى بىكرم. خوانەكا شتىكى جوان دبىنى دەبى بوى بىنم. ھەستان و دانىشتى سەيرە و قسەو گوفتارى جىنى سەرسوورمانە. ھەر دەلى رۆحى (مادموزال) يىكى پارىسى خزاوئە جەستەى كچى چۆخە سىپىيەو. بەوئەلەشەو زور نزمقام و مندالۆچكەيە، دەلى بۆيە بە جلوبەرگى جوان و

تازمۆدوه سواری فهیتون دهبم و به نیوشاردا دهگه ریم تاکوو حاجی بهننا بمبینی و له داخان لیکبیتتهوه. هیشتا باوهپی وایه، ژنی ئیرانی پوخساری ئازاده بهلام دست و پی سندمکراوه، نازانم، ئەگەر دست و لاقی ئازاد بوايه ئیتر چ بهلایه کمان بهسەر دههات. هوما هاته ژووری و قسه کانی پی برین. ئاسکه بۆ ساتیک بیدهنگ بوو ههستا و له ژووره که چوو ده ری. (له هه رجیته ک خۆشه ویستی هه بی به خیلی و دل پیسیش هه یه). سه ی میران سه راوی وهختی ژنی تازه ی وهک بوت ده په رست، هه ر ئه وه ی مابوو له سه ر سه ری رای بگری، نه یده توانی دل پیسی ل نه کا. ئه و پیره میزد بوو و هوماش، جوان و جحیل. له مانهش بترازی که لکه له باز و بیانووگر و بی ئارامه. ئه مانه گشتی وهک ته نافی وه رژی وایه له ژیانیدا له هه ردوو سه ره وه ده ی کیشن هه تاکوو له نیوقه ددا ده پچری. ئەم جۆره ی هوما بۆی ده چوو ه سه ری، به بی هه چ له مپه ر و په رژی نیک له و ماله دا، هه ر ده بوو ترس و دوو دلێش له ئارادا بی. هه رهوک په له هه وریک چۆن به ری هه تاو ده گری، ئه ویش ئاوا دلی تاریک ببوو، ئەم حه قه ی به خۆی نه ده دا به ئاشکرا شتیک بیژی. له به ره ئه وه ی تاکوو ئیستا هه چی پیوه نه دیبوو، دوا ی ئه وه ی که مه سه له ی وینه که ی داریوش هاته گو ری، هه رچه نده دلی لئی کر می بوو به لام ئه وانه ی به هه له یه کی مندالانه ده بینی و ده یزانی مه به ستی خرا پی نییه. سه ی میران دا یمه چاویکی به سه ری وه بوو، له دلی خۆیدا ده یگوت، ئەگەر ئه و ژنه بهم جۆره بی که من فکری لیده که مه وه، و ابواویه و وهک ئەم و ئه و دلێن شه ی تان ده رس دا ده دا، له شار یکی وهک کرماشاندا نه یده توانی له ژیر چاوی تیژی نیی ئه و خه لکه ده باز بی، ئه و خه لکه هه میشه له قسه یه کی ئاوا ده گه رین شتیکیان بۆ هه لکه وئ و زهنگی بزپینن. کارو پیشه یان ئه وه یه عه بیی ئه مو ئه و بینن و ئیراد له خه لکی بگرن. جاری واش هه یه ئەم مقومقویه ی ئه وان وه راست ده گه ری. سه ی میران سه راوی، بهم ئەزموونه وه که له ماوه ی سی بیست ساله دا وه سه ری هکی نابوو، بروای بهم راستیه هه بوو، به لام وای بیر ده کرده وه، ئەگەر شتیکی واش هه بی که س دهنگ ناکات و نه ی بیستیته وه ئاخۆم ده کرا، له سه ر قسه ی ئاسکه هه ساو بکا و یانی ئەم خه لکه وهک ئەم ژنه بیر ده که نه وه؟ ئایا به راستی ئه و ژنه بهم سه رو سیما یه وه، بهم لاروله نجه و دل ئەستینییه وه که به چا و شه ر ده کا، چه بگا به پیاو، ژن ناشقی ده بی. ئافره تیک بهم هه موو ناز و نه زمه وه له رۆژدا دانیک وه مال ناکه وئ، دوور له چاوی ده رو جیران و به تاقی ته نیا واهه یه به سلامهت بیته وه بۆ مالی؟ ئاخۆم هه رهوک خالۆ که ره م ده یگوت مه عسوومی و نه رمنویانی رواله تی ئه و نیشانه ی داوین پاک ی و حه یا و حورمه تی ئه وه؟ ئەگه رچی

مه به سستی کوئخا له م قسه یه هه له و هه زه یی و بی چاو و پووی ئه و بوو، نهک پاکی و ناپاکی ئاکاری. پیت وانییه ئه و ژنه مه کرباز و نازفرۆشه، له حهوت ئاو هه دا و گوینگی لاقیشی ته ر نابی؟

گفتی ئاسکه قهت نهیده توانی سه رچاوه ی دلی سه ی میران بۆ هه تاهه تایه له گومان و تاریکی پرووناک بکاته وه، ئه مه ی له ده ست نه ده هات، به لام ده ی توانی وهک شیر ی هه لچوو ئارامی بکاته وه، ئه ستو ونده کی دوو دلی به پرتنی و ره شمالی در دۆنگی وه پتچی و پرووناکی بخاته دلییه وه. هه ربۆیه به ژنه وتنی ئه م قسانه له ده می خیزانی گه وره یه وه ئاو له دلی پرژاو خونچه ی روخساری ده می کرده وه. دوو پرۆژ دوا ی ئه وه ی سه ی میران بۆ وه رگرتنه وه ی کراسه که و پاره ی دوورینی بدا به وه ستا، له گه ل هوما چوون بۆ به رگ دووری له مه ی دانه که، بۆی ده رکه وت خیزانی له هه لبژاردنی کوتال و پارچه ی جسندا به راستی سه لیه ی باشی هه یه و جوان شت ده ناسی، وهختی زانی کراسه که قۆل کورته لیوی خۆی کرۆشت و له بنه وه مۆره یه کی لی کرد. هوما به گۆل بزه یه ک ئاوری توور هبی دامرکاند و به خۆبادانیکه وه شانی له شانی دا، سه ی میران که زۆر له میژ بوو له به رده ستی هومادا وهک میوو رۆنی لیها تبوو رقی خۆارده وه و وه پووی خۆی نه هینا، زۆر جار به هوما ی وتبوو، ئه گه ر ته لیس له بهر بکا، بۆ ئه و گرینگ نییه و به هه موو باریک له به رچاوی ئه و هه ر جوانه. وتبووی ئه و له زی و زه مبه ری ئه قل و ئاوه زی ده روانی که نیشانه ی ره وشت پاکی و تاجی سه ری هتی. نهک مت و موور و سلسله و پلپله ی چاو خۆر و فریو ده ر. کراسه که دوا ی ئه وه ی دوورا له بهر کرا و تاقی کرایه وه، حازر و ئاماده له به رده ستی خاوه نی دا بوو، وهختی سه ی میران پاره ی حه قده ستی ده ده ستی وه ستانا، له ده رگای خه یات ها تنه ده ری تۆزی توور هبی له نیوچاوی نیشتبوو، به یانی پرۆژیکی مانگی خا که لیوه بوو، شه قام خاوین و ئاو پرژین کرا و بیزووی به ریبواران ده کرد تاکوته را که سیک ده بین، هوما مانتۆ که مه رداره که ی زستانی رابردوو کریبووی له به ردیدا بوو، ده سمالیکی شینی ناسکی دابوو به سه ری دا، کۆلمو هه نیه و بلووری پووتی گه ردنی له دووره وه سه رنجی په پوله ی چاوانی بۆلای خۆی راده کیشا، دوا ی سن سال به سه ر توور هه لدانی په چه و عابادا رابرد ده مارگرژی و زهخت و زالی له و بنه مالانه دا که م بۆوه وهک شیر ی هه لچوو خاوبوونه وه که له ژیر سه یوانی ئاییندا ته عه سووی زه بریان به کار ده هینا بۆ سه رکوتی خا و خیزانیان. ژنان ئیتر ته قیله یان نه ده نا سه ری خۆیان و له چکه ببوو به مۆد و هیوا هه بوو ده ی دا به سه ری دا. که م یان زۆر رویشتن ه یچیان له بزبان له له بز یه کدی نه گه را، ئاخری هوما گوتی:

خۆ تۇ ناچىيە ژىر ھەژگەل و چىپى و دار؟ ھەر بەخاترى قولى كورتى ئەم كراسەيە نىوچاوت تىكناوہ؟ تۇ باش دەزانی ھاوینان ژىر باغەلم ئارەقە دەكا، پىم حەيفبوو ئەم پارچەيە خىرا خراب ببى، گفتت ئەدەمى تەنيا لە زەماوەند و ميواندارى ژناندا بىكەمە بەرم.

تىخى زمانى دېك و چقلى توورپەيى سەي مىرانى ھەلپەرتاوت، سەيد ھىور بۇوہ، تا گەيشتە جەم سەرى كۆلانى خانەقا لەگەلى چوو، لەوئوہ گەراپەوہ و كەوتە شوين كاروبارى خۇى، لەپىشتا بە تەمابوو تاكوو مەيدانى فەردەوسى و دەروازەى باشوورى شار بۇ كرىنى ئاوردوو، بچى بۇلاى دارو كۆلكەفرۇشان. بەلام نزيك نيوەرۇ بوو تاقتەى ئەوہى نەبوو چەند ھەنگاوشور ببىتەوہ و خۇى مەحتەل بكات. واى بەباش زانى بچى لە چاخانەيك پشووېك بەدا و تۇزىك وەحەسى. ھەرنەبى يەكېك لەو ھاوکارانەى كە زۇريان خۇش دەوى ئەم زەحمەتەى بۇ بكىشى و ئەرکەكە راپەرتىنى. بۇ جىبەجى كەردنى كارى ئاوا ھەتا بىژى قونگران و تەوہزل بوو.

ھىشتا ھەوتەيەك بەسەر ئەم رۇژانەدا تىنەپەرىبوو، ھوما لەگەل ئەكرەم قەول و قەرارى دانابوو بە يەكەوہ بچن بۇ بازار چەند شتىك بکرن. قسەكەى ئەكرەم واى نىشان دەدا، كرىنى جووتىك دەستكىشى سېى ھاوینى، لەوہپىش بە يەكەوہ قىمەتيان كەردبوو، لەم سالى تازەيەدا ھوما بەنياز بوو بە شان و شكۆيەكى تەواوہوہ بەرەوپىرى ھاوین بچى، چەترىكى خۇش دەستى ھاوینى كرىبوو، ئىتر وەختى ئەم چەترە بە دەستىيەوہ جوان بوو، كە دەستكىشى دەكرە دەستى ژن و كچى دراوسى و بەتايبەت ئەكرەم چاوەرى دەبوون تاكوو بووكى رازاوە لە مالى بىتەدەر، ھاوړى لەگەل ئاسكە لە بەرھەيوانى ژوورەكە كۆمىلكەيان كەردبوو، ھەمويان لەوہ ئاگادار بوون ھوما كراسى قۇل كورتى كړيوہ، بەلام جارى كەس لە بەرىدا نەيدىبوو، ئەورۇژەى لە خەياتى وەرى گرتىوہ شىرىنى كراسەكەى نوقلى بىدموشكى كړىبوو، پىياندا ھاتوو سەرو دەنكى نوقلى دانى. ھىشتا مندالان لە قوتابخانە نەھاتىوونەوہ. ھەسارىكى بىدەنگ و ھەرا، دەنگوت ئاشە و ئاوى كەوتوہ. شنەى بەھارى لە سەربانەكانەوہ بەرەوپىدى ھەوشە دەخزى بەرامەى شىنكە و گل و گولى دەكرە بە ژوورەكاندا، لە ديوەكەى ئاسكەرا كاتژمىز لەسەر چوار زەنگى لىدەدا، ھوما لە چەشنى نۇجوانان بە كراسى تازەوہ، كەوشى لە پىستى مار، پارژنە سننارى، گۆرەوى مل كورت لە پىيدا، جانتا و چەترى دەستسەدەف بە دەستەوہ وەك مانگ لە كەل وەسەرکەوى ھاتە بەرھەيوانەكە، قۇل و باسكى سېى و ناسكى لەگەل زەندوبازن و سەعاتى دەستى ھەر لەخوى جوان بوو، ئىتر بىنەرانى كوشى ھەسارەكە ناھەقيان نەبوو واقيان وړ بىمىنى و دەميان ببى بە

تاقی چرا. ههروهک ئەکتهریکی له کار دهرهاتوو، که خۆی نیشانی تهماشچاییانی چاوه‌پوان بده، هه‌لۆیسته‌یه‌کی شیرینی کرد و ئەوسا نه‌رم‌نهرم، به لارو له‌نجه به‌سه‌ر پلێکانه‌کاندا هاته‌خواری. ئەو رهوت و هه‌نگاوانه، زیاتر به‌هۆی پێلاری پاژنه‌بلێند و داوینی ته‌نگی کراسه‌قۆل‌کورت‌ه‌وه‌ بوو، ژنان هه‌چ نه‌دیتوو که‌للا‌ی چاویان تیگرت و ده‌میان بوو به‌هێلانه، ئە‌ی ئە‌گه‌ر ئە‌و ژنه، ئە‌مانه‌چین؟ ئە‌گه‌ر ئە‌وانه‌ ژن، ئە‌و چیبوو؟ وه‌ختی هاته‌ به‌روه‌ و له‌ به‌رده‌میاندا راوه‌ستا، هه‌روه‌ک زێری سوور بریقە‌ی ده‌هات، سه‌رگۆنا‌ی سووری ئاره‌زووی پیاوه‌تی ده‌بزواند و چاوی به‌ شه‌رمی له‌ به‌ر هه‌لنه‌ده‌هات. به‌رامه‌ی عه‌تر و عه‌بیری جه‌للای هه‌نگی خه‌یالی نیرینه‌ بوو. وه‌ک تاووسی هیندوستان سوورپیکي به‌ ده‌وری خۆیدا لیدا، تاکوو له‌ پاشو پێش هه‌موو ببینن. ئە‌م کاره‌شی بۆ شکاندنێ ئە‌وژمی ئە‌م شه‌رمه‌ کرد، که‌ ژنه‌کان به‌ سه‌ریاندا دا‌بوو، یانی به‌ ته‌مابوو به‌م دیمه‌نه‌ ئالو و‌الایه‌وه‌ بچێته‌ شه‌قام و به‌ نیو بازاردا بگه‌ڕێ؟ به‌راستی خاوه‌نی جه‌ساره‌تیکي گه‌وره‌ و رۆحیکي نه‌ترسه‌! ژنه‌کان نه‌یانده‌زانی بۆ ئە‌م غیره‌ته‌ بلێنچی نه‌ک بۆ ئە‌م کراسه‌ی به‌ری، پارچه‌که‌ هه‌وریشمین و ته‌ختی گه‌نم‌رنگ گۆلی وردی هه‌ر له‌ بالی په‌پوله‌ ده‌چوو، له‌ به‌ر سینه‌دا ئامال سوور ده‌یواند و که‌ تیشکی خۆر ده‌ی‌ئه‌نگاوت له‌ به‌ر جوانی وریشه‌ی ده‌هات. ئە‌مه‌ش نیشانه‌ی چنێن و ئە‌م تاروپۆیه‌ بوو که‌ له‌م پارچه‌یه‌دا به‌کار هاتوو، جوانی و دل‌رفینی پارچه‌که‌ له‌ لایه‌ک، هونه‌ری ده‌ست و په‌نجه‌ی وه‌ستای دوورمان له‌ لایه‌کی‌تر که‌ پر به‌ بالای ده‌ری‌هینابوو، ده‌تگوت خو‌ری و په‌رییه‌ و له‌و جه‌ساره‌ گه‌وره‌دا میوانه، که‌س گومانی نه‌ده‌کرد، خه‌یاتیک له‌ به‌ر خاتری پوول و پاره‌ مقه‌ست و ده‌رزی به‌ ده‌سته‌وه‌ گرتبێ و ئە‌م ده‌ست‌کرده‌ی به‌ بالای دووریبێ، ئە‌و که‌سه‌ی خاوه‌نی هونه‌ر بێ چیژ له‌ کار و به‌ره‌می ده‌بینێ نه‌ک له‌م پاره‌و پووله‌ی که‌ وه‌ری‌ده‌گه‌ڕێ، ئیتر ژنان له‌ جوانی به‌رگ و لیباسی فکریان ته‌زی و تیر نه‌ده‌بوون له‌ سه‌یری. ملیوانه‌ی کراسی دووچین له‌ سه‌ر یه‌ک، به‌ ریزیک دووگه‌می سه‌ده‌فی له‌ سه‌ر به‌رۆکی سلأوی مه‌کانیان ده‌سه‌نده‌وه، قۆلی کورتی زۆر وه‌ستایانه‌ ته‌قه‌ل درا‌بوو به‌ ئاسته‌م ببوونه‌ سه‌یوانی شانی. بیگومان سه‌ی‌میران سه‌راوی، هه‌نوکه‌ ئە‌م کراسه‌ گۆل‌ باله‌ په‌پوله‌یه‌ی له‌ به‌ردا نه‌دیوو، خو‌ ئە‌گه‌ر له‌ بازار و له‌ راسته‌ی خه‌یابانی بیدیابه‌ هه‌نگی تامه‌زروی چاوی به‌رامه‌ی ئە‌م گۆله‌ی ده‌قوزیه‌وه‌ و هه‌لاله‌ی سه‌رلیوی ده‌چنی، بۆ ماوه‌یه‌کیش رۆحی ده‌تاسا که‌ ئاخۆم ئە‌م قه‌ده‌ ره‌عنايه‌ که‌ ژاوه‌نشینی چه‌ره‌مخانه‌ی خو‌یه‌تی؟ ده‌ی به‌م گه‌فت و به‌لێته‌ی هوما به‌ میرانی دا‌بوو که‌س نه‌یده‌زانی پێش‌بینی ئە‌وه‌بکا، ئاله‌م وه‌خت و سه‌عاته‌دا می‌زده‌که‌ی چۆنی له‌گه‌ل ده‌جوولێته‌وه‌؟ چی پێ‌ده‌لی؟ شان‌وملی

پروتی سوئی له خهلوته دههینا درئی و وزهیی ههوس و کهلکهلهی له میزانی دل مردوو وهگه پر دهخت، ئیتر خو باسی کراسی پر به بهر و سینگ و بهرۆک و کهلهکهی باریکی ته نیا چاوی ههستیاریان دهیان توانی په سنی بدن و له تاریفی راجن. پووز و بهلهک و پاشهل و رانی به ههنگاوی نهرم و پهوتی کهوی دلی له دلدار دهسهند و ئاوهزی له ژیران دهرفان. به بیجم و قهلافت و بهژن و بالایهوه تهواو پهیکه رهیکه بوو له بوتی جوانی و له چوارچیوه و سهرو سیما و خانمیکی دل به دنیا دا. له نازو دل به ریدا، به ههیکه لی یونانی پیده کهنی و بینه رانی سهری کرنوشیان بو سانعی نهوی دهکرد. له ماوهی ئهم چهند ساله دا که دهستی زانست چارشینو و پهچهی لادا و نهو کاری کریتی نه هیشت، هوما به دهیان جور مؤدی جل و بهرگی گۆری و تاقی کردهوه، هه مۆدلیکی له ئارایشت و جوانکاری تاقی کردبیته وه پیوهی چۆته درئی. به لام ئهو رۆژه له گهل کاته کانی تر جیاوازی هه بوو، حورمهت مه سه له یه کی گه ورهیی و که رامه ته، ئیتر بهم جورهی که دل حهزی لیپی خه یاتی په روانه کاری خۆی کردبوو له ختو لارو قهلافتی ئهم نازه نینهی له جوانیدا وه در خستبوو، به تاییهت به کراسی کوله باله وه.

جوانی سه رسوور هینه ری جل و بهرگ و خۆناندنی بی شه زمانه ی هوما وهختی پیی ده نایه حه ساری زمان و ههستی خهستی دهویست له تاریفی را بچی و به بالایا هه لیلی، زمانی ئهم په سنه له ده می هه مواندا وشک هه لاتبوو، ئه کرهم بیر بلاو و په ریشان و ئالۆز، ههروهک شانۆکاریک له نیوه راستی بهرنامه دا ئه رک و نواندنی رۆلی خۆی له بیر چوو بیته وه، له سه ر سه کۆی به ره هه یوانه که هه ستا سه رپین، له ده می درنه هات بوچی له وهخته وه رایگرتوه و ماتلی کرده، به کهوش و گۆرهوی و لاق و له ته ری خۆیدا روانی و په قه لی و وشک و باریک ئهو له کوئی و به لهک و پاوو پووزی هوما له کوئی؟! قاچو قولی ههروهک ته شیهلی خۆی به چارشینوی سهری داپۆشی، وه که ئه وهی پیاویک چاوهروانی بیت. به شه رمه وه گوتی:

برۆین، من ئاماده م.

دوودل بوونی ئه کرهم کاری له هوما کرد:

وه ره سواری فهیتوون ده بین.

داوینی کراسه کهی به ئاسته م له ئه ژنۆی ده کهوت و له شلکه ی رانی توند ده بوو، هه ر ئهو تهنگی ته نووره یه ببووه هوی ئه وهی به شلو ملی ههنگاو بنی و له کاتی رۆیشتندا جووله و سووریک بدا به که مه ر و به ژن و بالایی، هه رچه نده ئهم دۆخه بهر پیوار بوو به لام به بی خۆشی و

جوانی جووله‌ی ئەو توێکۆلی بێ کاکل بوو، وهختی پەری ئاسا هەنگاوی دەنا پاوو پووز و شلکە‌ی پانی پەردە‌ی شەرمی دەدا بەسەر چاوی حەیا بەخۆیاندا، لە رەوت و چووندا لانکە‌ی پاشە‌لی بە راست و چەپدا هەر جوان بوو تەماشای بکە‌ی، سینگ و کەمەری لە جوانیدا وەک مینیا تۆرەکانی رەزا عەباسی هەلگری پەسن و پێدا هەڵدان بوو؛ سروشت چما بە پەیرەوی کردن لە ئەرک و فەرمانی یەزدانی بە حەیفی زانیبوو و عەولادی بداتی و لەخت و لاری هەست‌بزوینی بە هۆی مندال بوونەوه شل و شیواو بێ. ئەوەندە‌ی لە حەسارە‌کە‌دا راوەستابوون، ئاسکە لە پێش‌تەوه پێیدا دەروانی. لە جوانی هەویکە‌یدا تاساو حەبەسابوو، بە دل دەیزانی دەرو جیرانیش هەروەکوو ئەو بیریان دەکردهوه، بەراستی میزده‌کە‌ی ناحەقی نەبوو دەست‌پاگری و وەک بووت بیپەرەستی. هوما ژن نەبوو، نەخش و نیگار و دەست‌کردی راستە‌قینە‌ی یەزدان بوو، کە ئاوازی رۆحیکی ئاهورایی لە هەناوی گەرابوو، جل‌وبەرگی تازه لە جوانی ئەودا ئەوەندە کاری کردبوو، وەک تیشکی فانوس برژیتە سەرئەلماس، وهختی ئەم دوو دەستە خوشکە لاقیان لەسەر پلێکانەکان دانا و لە دالانە‌کە چوونە‌دەری، خاتوو خورشید بانگی کرد:

وهختی سواری فەیتوون بووی نە‌کە‌ویە خواری هوماخانم، ئەم کراسە نە‌بیتە قاتلی گیانت. ئەگەر بەستەنی یان هەرشتیکت خوارد، ئیمەت لە بیر نە‌چێ، بە دەستی بە‌تال نە‌گەرێتێه‌وه، ئەو ژنە گوێی بە قسە‌ی کەس نابزوێ، ئەگەر ئەو کراسە‌ی ئاو‌ه‌ژوو دە‌بەر کرد‌بوایە جوانتر بوو، نازانم ئەو میزده‌ی بەم جل‌وبەرگە‌وه بینیویەتی یان نا؟ بریا بابی لە قە‌بران هات‌بایە‌تە‌وه و ئەم هەموو مە‌کر و نازە‌ی کچە‌کە‌ی بدیبا‌یە. قوربانت‌بم نیوچاوان!

ئەم وشانە‌ی لە ئاخریدا لە بن‌لیو‌ه‌وه گوت:

بی‌بی، خوشکی ئەو، ئەو رۆژە لە‌وئ میوان بوو گوتی:

ئینسان خۆی بمرئ و خۆشە‌ویستی نە‌مرئ.

هوما بۆ ئە‌وه‌ی بسک و کاکۆلی هە‌نیە‌ی راموسن لە‌پەر ئاوری دایە‌وه و گوتی:

نا، نا، دلنایە خاتوو خورشید، هەرشتی بک‌رین بە‌بی شیرینی نابێ.

سەرگۆنای بە وریشە‌ی هوما لە کاتی ئەم قسانە‌دا هیشتا ناگرپ‌ژین بوون، ئە‌وه‌ی ژن و کچ لە کۆشی حەسارە‌کە‌دا بوون، تا دەرگای دەری وە‌دوویان کە‌وتن. دەیان‌ویست بزائن ژنی تازه‌مۆد، یان باشتەر بیژین، ئەو ژنە‌ی کە بە بای کات و سە‌رده‌م دەشنیتە‌وه، هەر رۆژە‌ی بە مۆدیک دیتە‌دە‌ری و بە عیش‌وه‌یه‌کە‌وه ناز دە‌فرۆشی و بە خە‌ندە دە‌ردی میران دە‌دوینی، چۆن لاق لە‌سەر پشتی

کولانه که داده‌نی؟ زه‌ری کچی خاتوخورشید، خوشکه به‌رمه‌مکانه‌که‌ی به باوه‌شه‌وه بوو، دل‌ی به کراسه‌که‌ی هوماوه بپووه زه‌نگول‌ه و له‌خورا‌ئه و کراسه‌ی به کراسه پوول‌ه‌که‌داره‌که‌ی ئاسکه که جاروباره له به‌ریدیا دیتبوی ده‌شویه‌اند.

رووبابه‌ش ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌م‌کراسه پئ‌جوان بوو نه‌یده‌زانی بل‌ی وه‌ک جل‌وبه‌رگی کئ‌ ده‌چئ‌! ئه‌م کچه هه‌ژده‌ ساله‌یه، هه‌رچه‌نده هئ‌شتا سال‌یک به‌سه‌ر مردنی ناوه‌ختی بابیدا تینه‌په‌ریبوو، که‌له‌که‌ی می‌ردکردن له‌سه‌ریدا بوو، پووری‌گیان هه‌ر به‌ پی‌ی ئاقل‌ی خو‌بینی نه‌یویست یه‌که‌م داواکاری له‌سه‌ر به‌ره‌ی هه‌ستین‌ی. ئه‌م قسانه له‌گورپیدا نه‌بوو، حسین کاریزکه‌ن ئاورت تینه‌ردایه‌ بوسوی لی هه‌لنه‌ده‌ستا، سویندت لینه‌ده‌که‌وت بتگوتبایه‌ چله‌موویه‌ک به‌ سه‌ریه‌وه نییه، که‌وابی پاره‌ی شان‌ه‌ک‌رینی بۆ ده‌گه‌رایه‌وه، بیر‌ی لینه‌دا و کاریزکه‌نی ده‌کرد و به‌ هیزی ده‌ست و مه‌چه‌کی پاروه نان‌یکی په‌یدا ده‌کرد. ده‌بوو شووکرانه‌بژیر بی و مت‌ه‌ق نه‌کا، هه‌روه‌ک ده‌لین ده‌رویش هیچی نه‌بی که‌شکول‌یک شک ده‌با، له‌و باشتر واه‌بوو که‌سیکی‌تر بۆ ئه‌م کچه بی‌دایکه‌ په‌یدا بی‌ی؟ به‌لام ئاره‌زووی دوور و چاوه‌روانی له‌ خو‌رای‌ی بۆ کچی عازوب، هه‌میشه به‌ دل‌ی ئه‌و ناب‌ی، پوحمی یه‌زدان و ودمی عیسا‌ی ده‌وی، دوا‌ی ئه‌مه‌ش، خاتوخورشید به‌په‌له‌ بوو به‌ دوا‌ی رووبابه‌دا کچه‌که‌ی خو‌ی به‌ می‌رد‌ب‌ات، رووبابه‌ کچیکی وریا بوو، هه‌رچه‌نده گو‌یی گران بوو، که‌متر بۆله‌ و خو‌رت‌ه‌ی پووری بی‌وه‌فای ده‌بیست، به‌لام له‌ ورد‌بین‌یدا باز و هه‌لق ئیره‌بیان پیده‌برد. ئه‌گه‌رچی بۆ سات‌یک‌یش شیش و ته‌به‌نه‌ی کلاش‌چنین له‌ ده‌ستی نه‌ده‌که‌وته خواری، برا چکوله‌که‌ی که‌متر واپوو به‌ کاروباره‌وه خه‌ریک نه‌بی. خو‌ی به‌ سه‌رباری پووری ده‌زانی، که‌حی‌لی خه‌یالی ده‌ئاژووت هیوا‌ی ده‌چاند و ئاره‌زووی ئه‌دووریه‌وه تاکوو هه‌رچی زووتر په‌نایه‌ک وه‌دو‌زی له‌گه‌ل برا‌که‌ی ده‌سته‌ملانی ژیا‌ن‌یکی ئاسووده و بی‌منه‌ت بن. می‌رد‌یک ئه‌گه‌ر گورگی هاریش بی‌ هئ‌شتا له‌وه‌باشتره، ئا‌غا‌گیان می‌رد‌ی پووری به‌ مؤ‌رده‌که‌وه ته‌ماشایان بکا. یه‌که‌م داواکاری پی‌ی رازی نه‌بوو، هه‌روه‌ختی ده‌چووه‌ه‌ساری و ده‌هاته‌وه ژووری، که‌وش و گوره‌وی و سی‌گه‌ز پارچه‌ی سوور که‌له‌سه‌ر تاقه‌که‌ دان‌رابوو، له‌ جی‌ی خو‌ی مه‌حت‌ه‌لی ده‌کرد. ده‌پا‌وکی ده‌ی‌هه‌ژاند. فکر و خه‌یال وه‌ک پۆلیک په‌سه‌یله‌که‌ی به‌ جریوه‌ جریو له‌سه‌ر ئارانی می‌شکی ده‌نیشه‌وه:

«ئه‌گه‌ر ماندوویی راکش‌ی برا‌گیان. ئه‌م سووچی ژووره جی‌گای ئه‌تو بی، که‌ره‌ی‌به‌یانی هه‌لت‌ده‌ستینم، له‌م کاره‌ نو‌ییه‌ت رازی؟»

هیشتا پینج دهقیقه له چرونه دهرفی ئەم دوو ژنه تهواو نهیبوو، تهماشچیان جارئ هەر خه یالی خویان دهرفست و دارو تهوینان هه لده بهست، گه پانه وه بۆ چه وشه که، تاکوو له کاتی خویدا زیاتر قسه بکه ن و له تهونی خه یال بچنن. ئەکره م له پینشه وه و هوما به داویدا، دههاتنه وه بۆ مائی، له ئانیشکی کولانه که وه ده رکه وتن، ئەکره م هەر ده تگوت پراوی ده نین، دوو شه قاوی به شه قاویک ده بری، با چارشویه که ی ده فراند و به ئاسته م به سه ر سه ریه وه مابوو. به که نینکی گوناخ بارانه وه گوئی:

خودایه توبه، خه لکی کووچه و کولان هەر ده لئی گورگیان دیتوه، چۆن سه یرمان ده که ن، خه ریکن به چاو قوتمان ده ن!
خاتوو خورشید گوئی:

خوت ره گه ل مه خه، ئەویان ده وئ، تو قوت ناده ن! دلئ خو شه، چبوو گه پانه وه؟ هەر ئەوه نده بوو گه شته که ی هوما؟ بریا هوما توش چارشوو چه رمگت دا بایه به سه ردا.
شوخی گواره زیر، سه ری داخست و پیلووی له شه رمان چه مۆله ی له چاوی نا و سه رگونی بوون به میلاقه، دوو دل بوو له وه ی ئەورۆ هەر نه چیته ده ری، به لام ئەو پرشنگه ی به ولاتدا هاتبوو ترس و تاریکی په پاندبوو سو له ی خسته دلیه وه، کیفه که ی دا به شانیدا و چه تری له سه ر سه ری خوی هه لدا و بی ئەوه ی ئاور له ئەکره م بداته وه وه ری که وت:

مه گه ر چووم بۆ حیزی و دزی؟! ئەوه ی پئی باش نییه چاو هه لنه هینی، ئەو ساتو سه رده مه رویشت و ناگه ریته وه ژنان کووچه یان له سه ر ده کرد و په چه یان به روودا ددا و له ژیر چارشویدا خویان دهشارده وه، له پشت په رده وه له گه ل پیاوان قسه یان ده کرد و وهختی نان و ئاو خواردن پشتیان هه لده کرد. سه لا له ئەقلتان ئاوا سواری فه یتوون نابم و به پینان ده رۆم با بزانه م خه لکی ئەم شاره قووتم ده ده ن؟!

خورشید دهنگی هه لینا و غیره تی وه به رنا:

ئەم تیزو پلاره ی ناوئ، برۆ خوشکی گیان چوونه ده ری و کووچه و کولان ترسی بۆچییه؟ ئەکره م با، هەر نه یات، ئەو ژنه ئەگه ر خیری هه بوایه، ناویان دنا قه ده م خیر، بۆ پینان ده گوت ئەکره م، ئەکره م گوئی:

تو که ئەوه نده ئەوت بۆ گرینگه، بۆچی خوت له گه لی ناچی؟

ده چم له گه لی، شانازی پینوه ده که م، هەر نه بی سه ت که رت له ته کیا چوومه ته ده ری، من وه ک تو ئیفا ده م نییه، وهختی ئەم قسانه ی ده کرد تلپشی کراسه که ی سه رزگی به چارشویه که دا پۆشی،

چون له وکاته دا ئيران بوکه تازه که ی ساحه ب خانم، جيرانه که ی ئهوشانيان به دنگی ژنه کان له گه ل دايکی هاتبووه ده ری، له گه ل زه ری قسه يان ده کرد. زه ری ده ست و پلي خوی نيشان ده دا و ده ی خوراند، گوتی:

ئاوم به پشيله دا کردووه ته وای پستی دهستم بۆته بالووکه، نازانم چۆن چاک ده بی؟ ژنه ده سماليکی گول جو قه ی خوش په نگي دابوو به سه ردا، لکه کانی له ژير چه نه ی گریدا بوو، ئه و جل و به رگه ی بووکه خان ده به ريدا بوو وای نيشان ده دا، دايکی زۆری خوش ده و ی و ناهیلی ده ست له ره ش و سپی بدا، هه ر وه ک رووی له کوميلکه ی ژنان بوو له نيو کولانه که دا، گوتی:

ده بی به سافیک له بنه وه توند بيان به ستی بۆخویان وشک ده بن و هه لده وه رين. ئه وه باسی چیده که ن خاتوو خورشید؟ ئه و به ته نیا ده چی بۆ شار و بازار، ئیتر که سی ناوی وه دووی بکه و ی، خۆ گورگ نه هاتوو که س بخوات، بۆچی بترسی؟ با خه لک ئه وه نده ی پيدا برون تاکوو ئاوی چاویان رۆ ده رژی، ئه مه چ قسه يه که.

دایکی بووکی، بۆئوه ی فکر و بیرى نوپخوای کچه که ی بدا به چاوی مادام ئه رمه نيدا، له به رده رگای هه ساری خویانه وه گوپی هه لختبوو، جوانی و خۆله گول دانی کچه که ی له لای ئه وان هه لکيشی گوتی:

هه لبه ت نابی بترسی، بۆ مه گه ر ئه م گۆرانییه کوردییه تان نه بیستوه؟ (نازادییه و ده ور، ده وری ئیمه) بیجا ده کن ئه وانه ی به مۆروه ته نانه ت سه یری پیلاره کانیشی ده کن. هه دیان چیه، کچه که م دوینی له رۆژنامه دا خویندیه وه، که ئافره تی ئیرانی به فریدانی چارشینو ریز و مه قامی شایانی له نیو کۆمه لگادا به نسیب بووه. ئاده ی، ئیران بۆ خاتوو مادامی بگیره وه، چی نووسیوو.

مادام ئه رمه نی به دلیکی خاوین وه ک ئاوینه زه رده هاته سه رلیوی، به لام نه په رییه نیو قسه و باسی ئه وانه وه.

بی بی خوشکه چکۆله ی خورشید، ژنیکی که م دۆ و خۆه ل نه قوتین له کاروباری ئه م و ئه ودا یارمه تی رووبابه ی ده دا، تاکوو سه ره تای هه وداکه وه دۆزن، له وکاته دا ده ستی گیرابوو به خورشیدی گوت:

من پیم سه یره تو بۆ ده بی ئه وه نده پاپای ئه و ژنه بی و بی به سینیه ر به شوینییه وه؟ وه ختی ئه و ده چی له نیو خه لگی کووچه و بازاردا خوی ده نوینی، ئیتر من و تو بۆ له گه ل خوی ده با؟ ئه گه ر میرده که ی هه زناکا به ته نیا له مال بچیته ده ری، خۆ چاوی کویر نییه، ده با کلفه ت و قه ره واشی بۆ

بگری، بۆ که می ههیه؟ باران بیاری ناشی دهگهړی، باران نهباری جووتی دهگهړی. بۆ تهخشان و پهخشان خهرجی بۆ دهکا، رۆژئ تمه نیک کرئی فهیتون ددها، بهلام ناتوانی کچوله یهکی بۆ بگری له مالیدا له بهردهستیدا بی؟ ئەم خهرجهش وهک ئەوانی تر. پیاو بۆ دهبی ئاوبی، ئەوهتانی چاوی لهحاند ئەو ژن و مندالهی نووقاندوه، کلفهت هه نهگری، دستوور بدا، ههروهختی بهتەمای دهری بوو ههویکهی لهگهڵ خۆی بهریت، تو بۆچی خۆت به ژبانی خه لکهوه هیلاک دهکهی؟!

بی بی، پشتی به دهرگای هه وشه کهوه بوو، نهیزانی له کهنگیوه ئاسکه هاتوه و لهوی راوهستاوه، بهبی ئەوهی قسه یهک بکا مهحتل بوو بزانی باسی چیده کهن. وهختی ئەی زانی، گوتی: سی سال! بۆ مهگه ر من بیکارم، یان جیره خوری دهستی شاجوانم! رۆژ تاکی ئیواری به شوینی هه ویم، بۆ من نوشتهی چاوه زارم، یان عهلی دهله شیرم هه رجینهک چو به دوویه وهیم ئەو کوچه و کۆلان نهماوه نهیکا، شه قام و بازار نهماوه پپی دا نه پوات، خۆ هه رچه نده من، له پیش چاوی ئەم پیاوه وهک قه رهواشیکوام، کاره که ریکی بی خه لات و به راتم.

بی بی، قسه کهی ئەوی ته واو کرد:

یاخوا خیر و خوشی له خۆی نه بیینی! دواي هه ژده سال رهنج و زحمهت یه کیکی تر بیت مفت و مهرحه با بیخوات، له ته ر بخوا و له وشک بنوی، ده رکی به قور گیر، جینه ما گوشتی تینه کا! ده لپی دابه سته یه! بۆته چوالوو چی پی جوانه ده یکاته بهری، بۆ خۆی رانادا و چون خۆنانوین، ئیمه له خۆرا سه ری خۆمان ده هیشینین! ئاش کاری خۆی دهکا چه قه نه سه رو چاوی خۆی ده شکین! ئاخ گه ردوونی دوون!

رووبابه هه ر به تیرامانیدا دهیزانی باسی چیده کهن. منداله به رمه مکانه کهی پووری دهیزیراند، له باوهشی زه ری سه ند و به هه ول و هه یه جانه وه گوتی:

که سیک نییه بیت و بهم خامنه بلی، خوشکی چ زه ره دیکی له تو دابوو، نه دیوو و نه ناس، هاتی و چرای ماله کهت لی کوو ژانده وه؟!

رووبابه به ئاسکه خاتوونی دهگوت خوشکی، ئاسکه به دلپری و بیتاقه تیبیه وه، به لام له به رخویه وه بۆلاندی.

ئهی بۆ ئەو پیاوه نالین رهنجی چه ند ساله ی منی به زایه دا؟! ته فرو تونای کردم؟! وه رن بچینه وه ژووری، برۆن، به خودا ئیتر تاقه تی سکالا و هاواریشم نهماوه، نازانم ئەمه چ به لایهک بوو

ئاوقاي من بوو ئەو وشترەي لە دەرگاي من چۆكي داداوه، تۇخوا لىمگەرىن با بە دەردى خۆم
بتلىمەوه. دەينم بە ملت مەشەدى!

ئاسكە راستى دەکرد. دەبوو ئەم ھەموو تىروتانووتە ئاراستەي ھوما بکرى، ھەموو گياندارىک
لەکاتى مەترسىدا جگەرگۆشەکەي بەجى دەھىلى و کەم و زۆر لىي دوور دەکەويتەوه، مروڤ نەبى،
بەتاببەت دايک، بەلام ئەو ژنە ئەگەر ئىنسان بوايە چۆن بۆ چىژ و لەزەتى دنيا مندالەکانى لە
ھىلانەدا بەجى دەھىشت!

بەدوواي قسەکانى ئاسکەدا ژنان مات و بىدەنگ ھەستانە سەرى و چوونەوه ژوورى،
ساحەبخانم و ئىران و مادامئەرمەنىش کۆلانە کۆيرەکەيان قەلپوچ کرد و چوونەوه ژوورى و
دەرگايان لەسەر خۇيان پىوھدا ھەر نىو کاتژمىز دەبوو ھەما چووبووه دەرى، پىداويستى خۆي
کرىبوو بەرھومال بۆوه، لىو بەبزە و سەرو پروخۆش. بەلام چاوى رەشى کال بۆوه و کراسى
تازەي پىوھ نەھات، شەو رابرد و کەوتە بەيانى، ھىشتا سەي مىران نەيزانىبوو ھوما بە کراسى
بىقۆلەوه چۆتە نىو بازار، لە دىوھ ھەواليان ھىتا کە، عەزىن، کورى خالۆکەرەم مردووه! لە
گوندەکان چەند نەخۆشيبەک نەبى کە بۆ خەلک ناسراون وەک مالاريا (تۆبەتى) و سەردل خرىبون،
ئىتر ھەرکەسىک بە ھەر دەردىک بمرى، دەلین نەخۆش بوو، کۆرە گەورەکەي خالۆ کەرەمىش ھەر
بە نەخۆشى مردبوو، ھەر ئەوئەندەي ئەم ھەوالەيان بىست، ھوما و سەي مىران، وەک لە قۆچەقانىان
بنىي رانەوستان. ئەوئەي زۆر جىگاي داخ بوو، ئەمەبوو خالۆکەرەم نىازى وابوو تاكوو ماوہىەكى تر
ژن بۆ كۆرەكەي بەھىن. وەختى ھوما بە يەكجارى چۆخە سىي بەجى ھىشتبوو عەزىز حەوت سالى
بوو. لەو رۆژووه تاكوو ئىستا، ئەوہ يازدە سالى تەواوہ لە ماوہى ئەم چەندسالەدا تەنيا جارىک
لەگەل بابى ھاتبوو بۆ شار، ئىتر ھوما نەيدىبوو، ھەرچەندە ھىشتا كرىچو كال بوو، بەلام بە قەلافەت
وەك بابى خاوەنى شان و باھۆ بوو، ساكار و بىفرو فىل، وريا و كاركەر حەوت بەھارى تەمەن
بوو، وەك پىاويكى تەواو يارىدەي بابى دەدا، خالۆ کەرەم بىجگە لە عەزىز دوو كورى چكۆلەترى
ھەبوو، ئىتر چۆن لەگەل ئەم كۆسپە گرانە دەيتوانى رابى، خۆدا دەيزانى. ئەو دوانىوہرۆيەي
سەي مىران و ھوما، بە سواری فەيتوون وەرئىكەوتن، براخاس و خانبابا بە سواری ماين،
خالۆکەرەم و ئەوگەسەي ھەوالەكەي لەلايەن (خىزاباشى) يەوہ لە گوندەي را ناردبووى بۆ
مىرزانەبى، بەپەلە خۇيان گەياندە شار، بەپىي راسپاردەكە، خۆي مەحتەل نەکرد و لە بەردەرگاي
كاروانسەراي عالمشكەن داشقەي بەكرى گرت، لە دووكانى سەي مىران و سى دووكانى دىكە دوو

خه روار و په نجا مه نى نان سه ننگه ك، كوليزه دى په نجه كيشى، كړى، له گه ل حه فتا ته مه ن پولى نه غد دای به و دوو برا رهش پوښه. ئه وان به م پارویه، قهند و چایى و قاوه و چند شتى ديكه يان كړى، چند حاجه تيكى تريان له و ماله به ئه مانه ت ودرگرت و له گه ل داشقه چى هرهوك به په له هاتبون ئاوا به خيراى گه رانه وه بۇ گوندى، دواى چوار رۇژ ته و ابوونى پرسه و سهره خوشى، ميران و هوما هاتنه وه بۇ شار، هوما تۇزىك تىك قوپا بوو، ئه مه به كه م جار بوو رهنكى له دهموو چاوى نه دابوو، دواو دهرمانى جوانكارى له گه ل خوى نه بر دبوو، سه ركولمى ترساوى بيته وى و نه ته وى، شويى خورپنى پيوه دياربوو ئه مه لوتف و سه فايه كى تازه و نه جيمانه لى له خو گرتبوو دهنكى نووساو و ههستان و جوولمى و هك نه خوشان ده چوو، دهر و جيران چوونه ديوه كى و سهره خوشيان ليكرد. مات و خه مبار بوو، به لام زورتر له جاران مكر و نازى ده كرد. له چكه په كى رهشى له كاتى رويشتندا له مالى زهنگيانه فرؤشان قهرز كردبوو، دابووى به سه ريدا، له چكه دى داوه به خاوه نى و بۇ دوو رۇژ سه رتاپا رهشى پوښى، دياربوو نه وه كى مامى زور خوش ده ويست و كه سيش نه يده زانى. له جل و به رگى تازه باريشدا سه ليقه و دلخوازى خوى نيشان دابوو، ده سمالى رهشى هوريشمى ئه وه نده به جوانى دابوو به سه ريدا، ده تگوت مانگه شه و روخسارى كه وتوته سه ر ئاوى كانى. به هه رشيوه و جل و به رگي كه وه سه يرت ده كرد تير ته ماشاى نه ده بووى، زنده تر تيشكى حه ز و خوشه ويستى له دل كارى ده كرد. سه ميران بۇ ئه م سه ره خوشيه كه سه ر پوښى پيچوو پارويه كى خه رج كردبوو، ده يزانى خالوكه ره م له و پياوانه نييه مالى كه سه بخوات، به لام فكر و خه يال لى نه ده گه را، تۇزىكيش له ده ست بلاوى خوى قه لس بوو جار جارهش دل خوشى خوى ده دايه وه، به مردنى عه زيزى جوانه مهرگ هوما كه مه كيك باى دابوو و خوى قورس و سه نكين راگرتبوو، تاراده يه كى باش وازى هيتابوو له بر و بيانووى پوچ و مندالانه. تازه سه ر پوښى ده بى له سه ره خوشى گه را بوونه وه هه وای گه شت و گه رانى خه يابان له سه رى دا، به ميرانى وت، وه رېز و دل ته نگو، حه زده كا دوو به دوو بچن بۇ پياسه كردن و سه ردانى كى نيو دارو دره ختى ده ورو به رى ره فعه تيبه بكن، يان هه رجييه كى ديكه بى، جگه له وه، به پيچه وانه لى دابو ده ستورى بنه ماله و حه وته و چله، يان ئه وه لى كه سيك پي بلئ به رگى ماته ميني داكند و خوى كرده وه به نيو دوخه كه لى جاراند، تاكوو له چه شنى په پووله لى شهيدا بچيته وه سه يرانى گولجارى مانگى بانه مهر و هه لمزى نى هه وای سازگار و چاوه بركى ويستى دل و ناميزى جوانيه كانه وه، رۇژىكى ئاخرو ئوخرى مانگى جو زهردانى ئه وساله سه ميران هه تا سه عات چوارى دوانيوه رۇ نه هاته وه بۇ مالى، نانى نيوه روى

له بازار خواردبوو، ههروهك ههميشه يهك راس ت خوى كرد به ژوره گه وه ره كه دا، ده رگا و په نجه ره يه كسهر كرابوونه وه، هوما له مال نه بوو، چه رخ و مه كينه ي به رگ دوورين پارچه يه كى نيوه كاره ي له سهر داندرابوو له په نا كوله كه كه، سهره پارچه و مقهست و ميتر و غه رغه ره پرژوو بلاو ليتره و له وي كه وتبوون. ژوره كه ده تگوت شه ره كه لى تيدا كراوه، به رگ درويى مال ماندوو و بى تاقهت، يان گه رما و ته نيابى جارزى كردبوو، له مال چوو بووه ده رى. ئه و پرژه گه رما ته واو هه لچوو بوو، ئاسمان ره هيله ي ئاورى ده باراندا! ژوروى پينج ده رى كه هاوينان تاوگر بوو، بوخوى دوزه خيك بوو له و چه ساره دا، ئاسكه، كه گه رما نه يه يه شت بوو سه رخه ويك بشكىنى، به توئى كراسيك خوى كردبوو به ديوه كه ي ئه كره مدا، له پشت چه سيره كه وه چاوى لنبوو! ميرانى ميردى تينوويه تى زورى بو هيناوه وهك ئه وانه ي هه نسكى مردن به ربينيان پى ده گرى و چاويان بو قومىك ئاو سپى ده بى، خوى گه يانده چه ره ي ئاوه كه، هه لى گرت و چه ند جارىك راپتله كاندا. چورىكى تيدا نه بوو، ئاسكه پينج چركه له مه وه به چاوى راستى په رپيوو، ئه م هه واله ي گه ياندىبوو، ئه كره م، وه ختى زانى سه ي ميران به په له، به پينليكانه كاندا هاته خوارى و رووى كرده ژوره كه ي ئه و، له خوشياندا نه يده زانى چبكا، كه وته دلله كوته، خيرا چارشينو نيژى ده سته خوشكى دا به سه ريذا چووه چه سارى، نيوچاوانى نه ي هينا و هيج كام له منداله كان له هه ويلدا نه بوون، نه مه هدى، نه چه مه حسين، نه كچيكى جيرانه كان. بيان نيرى بايى شاييه ك سه هولى بو بيتن. به تالوكه ديسان چوو بولاي ئه كره مى جيرانى به قوربان و سه ده قه ي بوو، هه رچونيك بى ئه م داوايه ي بو جيبه جى بكا، با مه حته ل نه بى، به خت رووى تى كرد و ئه م جار به باز به سه ر شانيبه وه نيشت، هه ستى به ته ختو به ختى شاهانه ده كرد. ئه م هه له بوى بوو به ئيلهاميكى يه زدانى و سه فادى به دل و گيانى. وه ختى خوى گه يانده ژوره كه ي خوى لايه كى روخسارى له بن هوروى چارشينو ده رخست و به شه رمه وه سه لامى ليكرد. ميران كوته كه ي دانا و له سه ر باليفه كه دانيشت، هه روهك پادشاهى دابراو له سه ر ته ختى مه مله كه ت، گه رايه وه سه ر سه لته نه ت و پالى ليداووه و لاقى راكيشا، بى ئه وه ي پيى دا بروانى گوتى:

چورىك ئاوى ساردم بو بيتنه، هوما له كوئيه؟ كئى وه بدير هاتو ته وه گفتى پيدابى؟

ئاسكه، جارى دلى وهك گونى هه لاج هه لده به زى، له ژير چارشيوه كه وه گوتى:

ناردم سه هول بيتن، سه بريك بگره ئيسنا ئاوى سارد ئاماده ده بى، ئاگام لينه بوو هوما بو كوئى چووه، جيرانه كه ي (ئاغابوزرگ) كراسيكى پيدابوو بوى بدوورى، ره نكه ته واوى كرد بى بوى برديته وه، يان بو جيبه ك چووه گوشته كه ي هيناو داي به خورشيد. سه رپيى كرد به نووكى

لاقييه وه و چارشينو به سهر چروه كولانه كه، خورشيد و خوشكه كه ي ده دهقيقه پيشتر هاتبو بولاي، چوونه دهري.

سه ميران گوتي:

هاتبو بؤكن من بجم بولاي عهلي ئوتوويه كي به قهرز بؤ بكرم. ئهو ژنه، ئه گهر بيهوي ئوتووكيشي بكا به ياني پروات و ئيوارى بيته وه، چون به منداله كاني راده گا؟ بؤ گچه كه ي چيكره؟ (سه ميران راست بؤوه و چوارمشقى دانيشت.)

منداله كاني، جهواد ئه وه پينه چيه، ده مينيتته وه همه حسين، ده خوا و ده خوي، دهنه ده سوورپيته وه كچه به رمه مكانه كشي، وه ختي زهري به ميژد بدات، ئه وه ده ي سپيزي به بي بي خوشكي، ئه مه قسه ي خويان بوو، وهك بزائم، كچه كه ي داناوه بؤ كورى به گلره به گي، پنيان ناخوش بوو براكه ي حسين (مه به ستي براى ميژدى رووبابه بوو، ئه مه كچه ش تازه ميژدى كردبوو.) داواي كچه كه ياني كردبوو، خه به ري بؤ ناردبوون، زهري وهك رووبابه نييه ميژد بكا به كاريژكه ن.

سه ميران به م وته يه تيك چوو رووي گرژ كرد. ئاسكه دريژه ي به قسه كاني دا:

نه له لاي خوارى داده نيشي و نه له سه ريش جيگاي ده كهن. ده بي چاوهروان بي بزاني ئاخرو ئوخري چي به سهر ديت، كچه له وكاته وه رووبابه ميژدى كردوو ئارواقاراي لي هه لگيراه، ئه وه ماله ي لي بؤته زينان. دايمه له به رده رگاي هه ساري چه قيوه هه واي ميژد كردن له سهرى داوه، باش بوو وه بيرم هاته وه به ياني له گه ل هوما چووين له بازار جل وبه رگي سه رپولمان (پيشاهه نكي) بؤ كرى، پياويك هاتبوه به رده رگا كاري به تو بوو، وتي بؤ نايات پارهي برنجه كه مان بداتي، له كني وه ربرگين؟ كامه برنج مه شه دي؟

سه ميران به ژنه وتني ئه م قسه يه سوور هه لگه را، له پر گوراند ي:

به قه بري بابي برنج سين و برنج فروش! برنجي به كي داوه بچي له وي وه ربرگي. شكايه ت ده كا بابيكا، با خه لكى گه ره ك و ابزانن به م ئاخري پيرييه خه ريكي كلاوبه رداريم، ده مه وي پارهي برنجه كه يان بخوم! بؤ مه گهر من بوومه ته حاجي ميرزا همه هادي، هه ررؤژه ي كه سيك بيت و به رؤكم بگري؟! كه سيكي ديكه مردوو، سه گ له گور ي ري!... ئه وان عه زايان بؤ داناوه و من ده بي ده ست بكم به گيرفانمدا؟! خوترييه پياو، دوو خه لوار و په نجا من نان و هه فتا تمه ن پارهي وه رگرتوه، ئه وه دوو مانگه خوي لي گيل ده كا، نازانم، پوولمان ده داتي، يان گهنم، باوه ر ناكمه ده ستمان له قرانك گيربي! هيشتا به ئه مه ش نه وه ستاوه، چوه به نيوي منه وه له ره زازه كاني بازار

چلمەن برنجى سەدرى وەرگرتووه گوايه دەيانداى، ئىستاش كە خاوەن مەتلەب دەستى لە هېچ گير نابى، هاتوو بەرۆكى من دەگرى.

دەيجا دەست، دەست دەناسى، بچى لەوى وەر بگرى، زۆر سەيرە، مەگەر هەر ئەوان نەبوون، دەيان گوت سالى ئەوئەندە برنج دادەچىنن ئەوئەندە داھاتيان ھەيه، خايسە بەدوواى رەشت و گىلاندا دوومە بۆ گىلاننى برنج لە ئىراندا؟! ئەى ئەوئەچۆنە ھەوچىيان كەوتۆتە شارى؟ كارى ئەم دنيايە چۆنە؟ لە رۆژى پرسە و سەرەخۆشيدا خەرىكى گويى پروجىنەن! لىرەش خەرىكى چاوبەستى و كلاوسازىن، ئەو خەلكە چەندە گويى بىر، مالى خەلك وەك گەزۆ و مازوو دەخۆن!!

سەىمىران گوتى:

دەولەت، ئەمسال داچاندنى برنجى قەدەغە كردوو، مەگەر لە شوپنە تايبەتەكان. بەلام زىرەكى و تەلەكەبازى ئەم تاقوم دەستەيه ھەر كارى ئەمرۆكەيان نىيە، بەلى بەلى!!

ئاسكە بەدەم گويگرتنەو، بە ژوورەكەدا ھات و ولاتى ھەلوەژىرا، لە بەرھەيوانەكەو سەھۆلى وەرگرت و بە خۆشى خۆشيبەكى زۆرەو لە كاسەيەكى چىنيدا سەھۆلاوى گرتەو و ھىناى بۆ سەىمىران، چاو و لىوى پر بوو لە بزە و پەريشانى، سەىمىران ئاوەكەى خواردوو و ئۆخەيەك بە زارىدا ھات و دەفەرەكەى داھە دەست ئاسكە:

ئەوانە بوونەتە شەرىك و برا بەشم: بە لوور بەدى پىوازى، دووان دووانت لىدەخوازى.

ھوما گوتى:

لەو مەترسى، بلى خۆيان بە خاوەن مال دەزانن. ئەبەمە دەلین سەير، دواى پىنج سال تازە خەرىكە خەبەرت دەبىتەو؟ پىنج سالى رەبەقە ئەم مالى بۆتە كاروان سەراى خانابا و مالى باپىرەى براخاس، ھەوتەيەك ھەوت رۆژە ئەوان ھەشت رۆژى لىرە دەخۆن و دەخەون. ھەر ئەوئەندەى يەككە لە چۆخە سەى تووكى سەرى بوەرى يان ددانى كىس بگا، يان ھەواى شار لە سەريان بەدا، وەك ئەوئەى ئىرە كاروانسەراى شاھەباس بى، لەگەل تاوكەوتنى بەيانى لىرە حازرن. نەكا تۆ ميوانخانەت بۆ داناون. خىزا دەلین بگرو ھاتم. خۆ ئەگەر ھاتيشن، يەك و دووان نىن، وەك مىزو خىزەرە دەبەستن. وەك بلى يەك و دووان شەرم دەيانگرى، ھەر دەلنى عەربى دەشتەكىن، يان خاستر بىژم دەلنى كۆللەن بە دەغل و دان وەر بوون. تۆ قەت ئاگات لىيە، وەختى رۆيشتن و دوايان برا، رۆژى خودا لەم مالى دەبىر خۆلى دەخەن و گەسكى لىدەدەن. يەك كۆرە پوورە، ئەوى تر كچە پوورە، يەكى ژن تەلاق دەدا، دانەيەك مەشمولە، فلانى نەخۆشە و فىسارەكەس پەرەستارە،

بۆتە مالى مىران پاشا، ھەر يەك دىت و يەك دەروا، ئاخە بەسە، (كشە، كشە پۆپە پەشە، مىوان پۇژىك و دووان خۇشە) تەنەت ئاقلان بەۋەندە ناشكى دۇدانە دۇيەك، دوو سەلك پەنير، دوو گونتك ترخىنە، بە دەستەۋە بگرن و بېھىنن، خىگەرۆن و گەنم و ساۋەريان، مامر و قەليان بەشى خانە وگەندو گووشيان دىنن لىرە ھەلدەپۇژن. لە بىرم نەبوو، خوايە تۇبە، نازانم زستانى پار چۆن بوو من و ھوما ھاۋخەرج بووين، براخاس خىگەيەكى رۆن لەگەل خۆى ھىنابوو، ھەتا لىسى نەدا نەپۇيشتەۋە.

ۋەللا تەۋاوم كرد! لە بىخەبەران كەشكەك سالاۋات، بابەتى ئەو رۇنە يازدە تمەن و نىوى پارە لىۋەرگرتم. ئەۋە سەرەراى ئەۋەى لەگەل بابى ھەردووكيان پىنمقەرزدارن، قەول ۋابوو گەنم بۇ بىنن. ئەۋە ھەر دەى ھىنن. نازانم چۆن لە روى ھەلات پارەى رۇنەكەى لە دەستم ۋەرگىرى.

ئاسكە بە سەرسوۋرمانەۋە پەنجەى خۆى گەزى:

مەشەدى! مەشەدى! بەراستى شتىۋاى كرد؟ پوۋلى رۇنەكەى لىۋەرگرتى، براخاس لە تۆى ۋەرگرت؟ پىۋا ھەر باۋەر ناك، ئەۋان بە تۇ قەرزدارن؟ چەندۋەختە؟ زۆرە؟ ئەم دوو برايە كلاۋيان لە سەرى توش نا؟ من ھەر باۋەر ناكەم!

نا، تۇ خوا باۋەر بگە! ھا، بە قەولى خۇيان ئەۋە كاغەز و شاھىد.

سەى مىران بە دلپۇبىيەۋە لە كاتىدا دەستى دەلەرزى، لە كىفەكەى باخەلى، دوو كوت نووسراۋەى ھىنادەرى، لە بەردەمى راىگرتن و بە دوو چاۋى كەم سۇماۋە تىيان پاما:

ئەۋە دوو سالاھ ئەۋ دوو برايە، سەتو پەنجا تمەن پارەيان لە من قەرز كرديوۋە، قەول ۋابوو ۋەختى خەرمان بىمەنەۋە، ئەۋەيان شوينى قامكى پان بۇتەۋە، ئەۋە براخاسە، دەبى دوو خەلۋار گەنم بداتى، ئەمەشيان ھى كۆيزەى برايەتى بىرپارە خەروارىكم بۇ بىنى.

دەى دەلپۇنچى، بۇ نايدەنەۋە؟

چى دەلپۇن، نىانە، دەۋەرە لەم ژوۋرە چەۋەندەرىك ھەلكەنە! ناىخۇين، نايدەينەۋە حاشاش ناكەين. ئەمە فەرمايشتى ئەۋانە! (قەبزو كاغەزى نووشتاندەۋە و ناىە تۇبى كىفەكەى و خستىيەۋە باخەلى) مەگەر خۇنپان پىۋەبىنن، ئەۋ رۇژەى بە ئەستوى شكوم ئەم پارەيەم كرده مستيان نەمدەزانى ئەۋانە ئەۋەندە خۇيرى و دەستبىرن. گوتيان تۇومان نىيە، خان. تەقاۋى پىنەداۋين، ھەر نامان داتى، زەۋى و زارى لىسەندوۋين. لەم كلاۋسازى و خاپاندانە. بريا ۋەك قەرزدارەكانى تر

خویان وهشاردایه و بهم دهرک و بانهدا نههاتبایهن، ههموو رۆژی نهبووبایهن به سئیهی
پیشچاوم.

ئاسکه، زۆری پی ناخۆش بوو سهری راوهشانده:

حهیحهی! جارئ لهکوئته! ئهوانه تو نازانی چین، نانهکشت دهخۆن و ناندینیشته دهبړن، ههتا
تو ئه و گۆلهجرگهیهته له باخهلهدا بی ئهوه حالته و لهوه خراپتريشت بهسهردئ! ههئ ئافهريڼ بۆ
ئه و مێردهی من کردهی تویه و بردهی خانبابا و براخاس. ئهوهبوو زیرهکی تو؟ پاساريت به کوتر
دهگورپیهوه! ئاواتلینهات؟ ئیمه که رهچهلهک و بنهچهکمان کورده و کوردیش بووه، قهت تهماحت له
مالی کسه نهکردوو، ههر مالی کورد بووه چوو بهتالان، نازانم ئهوانه بۆچی ئاوان؟ هوی چیه؟
هویهکهی روونه. ئهمه تهماحی بهشهره، ههروهختی زانی شوئینیک بۆسانهوه ههیه و کسه نالی
ئه مه خهتی راست و ئه مه ش چهپ، لاقی لی رادهکیشی و ملدهنن له خواردنی.

ئه منیش گفتم ئه دهمی، تازه چاوت به و ههفتا تمه نه پووله و دوو خهلواره نانهی خالۆکه رهه
ناکهوئ! ئه گهر من توم ناسی، پارهی ئه و برنجهشیان بۆ ددی، خه می بۆ مه خو، ئه م دنیایه بهشی
خوی شره خوری ههیه. ئهوانه چاوبهستن خودا تویان بۆ راوهستاوکا له ههچیان کهم نییه! نان له
نیوچاوی خویان دهخۆن، له ههرجییهک ناوی تو بینن به قهتار شته دهبه نهوه، چییان دهستکهوئ
به خهزای دهزانن، ئه گهر ریگهی دهستیان هه بی دزیش دهکهن. لیم مۆر مه بهوه، به لئ دزیش
دهکهن. ئه گهر باوهرم پیناکهی تاکوو بۆ ئاشکرا بکه م. له ماوهی ئه م چه نه سهاله دا بزانه چیو
چیمان دیارنییه؟ له دهستاوگ و تهشتی مسه وه بگره تا دهگا به مقهست و کهوچک و شه نه.
که وشهکانی بارام شهوئ له بهردهرگا بوو، بهیانی به ئاوهات و به نان خورا (ئاسکه فکری کردهوه
سهی میران به رووخۆشییه وه لئی زیاد کرد). فانیه کهی هوماش هه روا.

به لئ ته نووره کهی هوما بۆ له بیرت نه ماوه وهختی جلهکانی خاتو سه فییه به سه ره ته ناهه که وه
غه یب بوون. براخاس و نه فه ریکی گونده که یان ئه وشه وه لی ره بوون نانی به یانیان نه خوارد
بۆی ده ره چوون؟ ته نووره کهی هوما له گه ل جلهکانی به سه ره ته ناهه که وه بوو، که سیک نیوه شه و
ههستی و ژه م بدا به چارواکانی ئیتر چ توفیر دهکا دهستی که به ماله که دا بینن و نهی هینن؟ ئه وهی
وه به ره دهستی بی هه لی ده گری، ئه و جاریش، بۆ تو پیت وایه چونکه به مالی خوشکیانی دهزانن دهست
بۆ هه یچ نابهن؟ مه گهر تو نه توت، ههر ئه و به هاره ی چووی بۆ چۆخه سپی چوار رۆژ له وئ مایه وه،
که زلهک ون بووه کهی خۆمانت به دهست زه ری ژنی براخاسه وه نه دیبوو؟ مه گهر تو نه ت بیسته وه،

نەتزانى، پايىزى رابردوو بە وردو درشتهوه خالۆكەرم دەستى ژن و مندالى گرت و هاتن بۆ شار،
 هوما بۆچى لەگەل تاووس خىزانى خالۆكەرم شەريان كرد؟ ئۆى، پياوهكە ئاگات لەچىيە، شار ئاو
 ببيا تۆ خەبەرت نابىتەوه. عەلى مال خۆر، كە باسى دەكەن ئەوه ئەوانن. ئىتر ئەوهندەى هاتونەتە
 شار ئەمە كارىان بووه، ئەوهى بە ئەمانەتیش وەريانگرتوو خواردووويانە و نەيانداووتەوه، جامى
 مس بە سەمەنووه برديان و نەيانهيناوه، چەندجار بە براكەيم وت ئەوه هەر بۆمان دەهينيتەوه،
 باليفە و چارشىونوين. لە نەخۆشيانەوه پىچا هەر نەيانهيناوه، هى خوشمان نەبوو، باخەوانەكانى
 سەراو لىزە جىيان هىشتىبوو.

سەىمىران پەرييە نىو قسەكانى:

قەپانە چكۆلەكەى دووكان، باشبوو، وەبىرم هاتەوه ئەى چەترە زستانىيەكەى من لەكوئىيە؟
 ماوئەيكە نایبىم، لە هوما پەرسى گوتى: نازانم، دەبى لەو دەورووبەرە بى.

ئاسكە، بەتەمابوو باسى نىرگەلە سەرزىوينەكە و قاوهجۆش و ئەو كەلپەلەنە بكا، كە بۆ
 سەرخۆشى عەزىز بردبوويان بۆ دى، تا هەنووكەش نەيانهيناوبونەوه، بزانى مەشەدى خەبەرى
 ئەوانەى هەيه، لە بىر چۆوه، بە ترس و نىگەرانييەوه گوتى:

چەترى زستانى؟ ئەو دايمە لە ژوورە چكۆلەكە بە گۆل مەخەكەدا كرابوو. وەك بزنام بەينىك بوو
 لە پشت سەندووقەكەى هوما كەوتبوو، چەندجارىك چووم جەكانى بۆ بشۆرم لەوى چاوم
 پىيەكەوت. ئىتر نازانم لەكوئىيە و خەبەرم نىيە. قەت كارم پىيەنەبوو.

ئاسكە ئەمەى گوت و بە نۆعىك سەرشىتتىيەوه كە ترس و لەرزى پيوەديار بوو، هەستا و خۆى
 گەيانە ژوورى پىنجەدرى، سەرىكى كىشايە ژوورە چكۆلە ئالقه رىزى هەلپىكرابوو، ئەوى پىبوو لە
 كەلپەلى وردو درشت، پىژوبلاو، بەلام چونكە مەزو كورسىلەكان مەردەكەى هەر ئەو حەوتەيه بە
 ئەمانەت دابوو بە قاوهچىيەك بە چاوكىرانيك زانى چەتر لەوى نىيە. ئاسكە، هەرچەندە هەمارەكە
 بە دەست خۆيەوه بوو، دالنىابوو كە لەوى نىيە، دىسانىش سەرىكى لى هەلينا، وادياربوو چەترەكەش
 هەر بە دەدرى ئەوانى دىكە چووه، مەگەر بەخىزى خۆيان بىهيننەوه، وەختى هاتەوه ژوورەكە،
 سەىمىران ديارنەبوو لەبەرچى نىوچاوانى تىكناوه، گوتى:

جارى لى بگەرئ، ئاخىرى پەيدا دەبى، لەوانەيه خۆم لە هەمبارى گەنم و جۆى شارەدارى يان
 جىيەكى دىكە دامناى و لە بىرم چووبى، رەنگە چەور بووبى و پشيلە نۆشى گيانى كردبى! پيالەيهك

چاییم بدهری، سهرم ژان دهکا، ئەمەرق نانی نیوهرۆم له کهبابی، ماھی خان خواردوو، میوانی یهکی له نانهواکان بووم. نهختیک ترشییاتم خوارد حالتم تیکچوو.

توکه ترشییات پیناکهوی، بق پاریز ناکهی، میوانی کئبووی؟

قولی خانی نانهوا، ئاشهوانهکان لهعنتنامهیان دژ بهو واژو کردوو، لهمهولا باری بۆ نهبن، ههساو ناخۆش و رهزێله، ههقی ئەرک و زهحمهتیا ناداتی، منیش له بهرا پیم خۆشبوو توژیک زهحمهتی بدن. ئەوهبوو هاتوو لیمپارایهوه و خۆی دا بهسهر دهست و پیمدا، قورئانی له باخهلی هینادهری و سویندی دام به گیانی بارام و بیژن. چووم پینکههینان و بارهکانیان بۆ بار کرد. ئەمەرق نیوهرۆ به تکاو پارانهوه من و میرزانهبی و رهزاخان کارشیرین، یهک دوو کەس له ئاشهوانان و باربهرهکانیان میوانی ئەو بووین.

ئاسکه، دل و چاوی دارمال له شادی و خوشی، خۆی گهیانده سهماوهرهکه، لهبزو لهحنی میژدهکهی ههلم و بهرامهی خۆشهویستی و دلگهرمی پیوهبوو. سهماوهره گهورهی به مۆری قهفقازییهوه له پشت پهرده هینایهدهری، زریوه و وریشهی ئاوی له چاو دهسهندن له بهر ههیوانی پیری کرد له ئاو، رهژی بۆ گهشاندهوه، وهختی هاتهوه ژووری گوتی:

مندالهکانیش بهبی چایی چوون بۆ قوتابخانه، ئیمتیحان و تاقی کاری خهریکه دهست پیدهکا، خهو و خۆراکیان لهههگیراوه، گلارهی بهستهزمان بۆته کلکهتهشی، قهولی داوه، ئەمسال قهبول بیی و سهرکهوتن بهدهست بیینی ههوت مۆم له سهقاخانه داگیرسینی. منیش نهزرم ئومولنهبیم کردوو بۆ قهبول بوونهکهی میوژ و گویزی موشکلگوشا، (بهلابه دوری) بۆ بیهخشمهوه، مندالهکان هۆش و گۆشیکی باشیان ههیه، بهلام بهراستی تاقی کاری فره زهحمهته، ئیستا وردهورده بهرهو مال دهبنهوه، ئەو سهماوهره مسوارهش که دیتووته ههوتهی رابردوو لهگهڵ هوما چووین له بازار بۆ گلارهمان کرپوه، دهبی له لای تو دهنگی کردبی، خاوهن دووکانی سمساری توی دهناسی، راست یان درۆ تمهنیکی پینبهخشین. سهماوهری چاکه، کچهکه خۆشی دهوی. رهنگه خیرا نهی کولینی، بهلام درهنگ سارد دهبیتهوه، دهزانی ئەمسال گلاره خویندنی له قوتابخانه تهواو دهبی، گویا ئیداره ی فیزکردن و بارهینان قوتابخانهی ئەوان وهک دوا ناوهندی کوران دهکاته دوازه پۆلی، ئیتر ئەگه بیکن و نهیکه ئەو نایهوی لهوه زیاتر بخوینی. بهدهست خۆشی نییه نازتم با بزانی تو دهلیچی و چۆن دهبی. مهبهست و قهستی دلئاسکه، به سهماوهرهکهدا روون بوو بۆیه باسی کچهکهی هینایهگۆری بزانی بابی چی دهلی، له بهختی ئەوان ئەمەرق ریگهی ههله کردوو له وهنهدهچوو

جاریکی تر ئەم هەلە هی دەست بکەوێتەو. ئیستا گلارە پی دەنێتە حەفدە سالییەو بەتەوی و نەتەوی کچۆلەیهکی خۆین شیرین و شەرمیون، بەئەدەب و گوێرادی و ریک و پیک و رەوشت جوان و زەریف بوو، هەرۆک دایمە دەرس و مەشق و قەلەم و دەفتەری تەواو ئامادە و لە جیتی خۆیدا بوو سەر و بسکی شانەکراو و نینۆخی خاوین و لە بنەوێ کرابوون. جل و بەرگی خاوین. هەرچەندە ئەو لە مندالەکانی دیکە گەورەتر بوو، بەلام بەخیلی بە براکانی دەبرد. ئەگەر ئەم خۆوەشی، قەرارابوو هەر لەگەڵی بمینیتەو، لە بابەت ژن و میردایەتی دا بە قازانجی تەواو دەبوو، سەرەرای ئەو هی لە گەرەکا بە کیزۆلەیهکی ئاقلدار و عال و سال ناوی دەرکردبوو، بەلام تا ئیستاشی لەگەڵ بی کەس داوای نەکردبوو، ئاسکە، ش جاری هیچ چاوەروان نەبوو، ئیتر وەک دەلێن تازەباغیان وەبەر هاتبوو هەر لە کۆنەوێ باو بوو، گۆلی جوان و بۆن خوش لە باخی بەنامییەو دەست دەکەوێ، گۆلوی باش لە گۆلی بۆن خۆش بە دەست دێ، کچیش کە وەختی میردی هات ناکرێ لە مالی زەوتی بکە، ئیستا ئەو تەمەنیکی باشی هەیە بۆ مالان، ئەگەر بیر و باوەری سەمی میران لە بەرچاو بگرین دەبوو کچ لە تەمەنی نۆ سالەدا بەمیزد بەردی، ئیستا گلارە هەشت سال بوو دەبوو لە مالی میردبواوە و مندالی پێرەو کەشی دەبوو! لەلایەکی دیکە شەوێ کچە تاقانە ئاسکە خۆیندەوار، ژیر و چاوەکراو، لەگەڵ کچی دەروو جیران هەرنەبی کەمتاکورتی فەرق و جیاوازی هەبوو، کەوابی ریی دەکەوێ کوریکێ خۆیندەواری فامیدە داواکاری بی، ئاسکە لە خۆدای دەویست چۆن شیاوێ ئاوا بە میردی بدات، هەرچەند لە دلی خۆیدا دەیگوت، بەختی دایک جیازی کچە بەلام داها توویەکی روونی بۆ کچە کەهی چاوەروان دەکرد. ئەگەرچی لە چەشنی راییبەکان تەرکی نەفس و ئارەزووی دنیایی کردبوو، بەلام هیوادار بوو و عەولادەکە لە ژیا نی هاسەریدا کەم و کورپی نەبیینی و پستی چۆل نەبی، هەر وەختی دەیزانی یان لە دەرگای مالیکەو، یان دوورتر و لەو پەری شەقامەو دەبیینی جیازی بووک دەبن، هەرۆک هەموو ژن و کچیک چارشتیوی دەدا بە سەریدا، بە خۆشی خۆشییەو دەچوو تەماشای دەکردن. بزانی چەند تەبەق و خوانچەیان بەسەر سەرەوێه و چی تێدایە! بەختی بووک خاسە یان خراو، ئەو کاتە میزدی کرد، وەک جیازی تەنیا لیفە و دۆشەکیک و کاسەیهکی گەورە و کەمیک و ردهشتی پنبوو، ئیستا لە دوا چەند سال شارنشین، بۆی دەرکەوتبوو ئەم شتانە بۆ کچ چەندە شیاوێ پەسندە و تەنانەت لە ژیا نی داها تووی ئەودا گەلیک کارسازە، تا ئیستاش، ئەو دایکیکی هیرو خەولی کەوتوو نەبوو، زانیویەتی لە بەینی دایک و فەرزەندی دەبی چ بکات و چ نەکا، ئەو نەندە لە دەستی هاتبوو لە هەر شتەهی شتیکی بۆ دانا بوو، کە ئەمە هی گلارەیه، لەم شت گەلە، زۆریان لەلای

هوما پاریزرابون. ئیتر چۆنی ددانهوه ئهوه هەر بۆخۆی دهیزانی. جگه لهمانهش جاروباره له بازار شتی بۆ کرپیوو له مال داینابوو بهبی ئهوهی «ئهو» پهبزانی تهناهت جلوبه رگ و حاجهتی هه مامیش به ناوی گلاره و یه کهم مندالی ئاماده کرابوو، به گهتی نهک و دایهگه ورهکان ئه شتی کچ وهختی دهچپته مالی میزد تا ده بیته بیست سال پیویستی به هیچ کهل و پهلێک نه بی، ئه ویش به خه یالی خۆی له زۆر و له کهم جیازی بۆ پینچابۆوه. به لام ئاخۆم ئه وانه دهکرا ناوی خوانچهیان له سه ر دانین؟ گلاره شتی له وه گرینگتری دهویست، سه ی میران له و سه ری ئه م قسانه وه دههاته وه، وهختی ئاسکه سه ریکی له هه یوانه که هه لیتنا، گوئی:

ده بی زیاتر له بیري ژیان و گوزهراندا بین. قه راره خانبابا، له بری قه رزه که ی بیت و له دووکان کارمان بۆ بکا. به لام من ده لیم ده ست مایه ی به ده سه ته وه بی و له گه ل برا که ی له ئاوا بیه کان و له خالسه خه ریکی ورده واله و پۆن و په نیر و مووسینی بی. له به ره وه قه رزه کانیا ن بده نه وه، ئاسکه هاته وه ژووری:

چی، به ته مای پارهیان پینده ی، ئال و ویری پینکه ن؟ ته واومان کرد! نانه که یان جوان هینا وه نۆره ی ناندینه که یه، تۆ له لایه ک هاوار و سکالاته له ده ست ئه م قه رزکو یترانه، له لایه کی دیکه وه ده ست مایه یان پینده ده ی؟ هه ر بۆیه ده لین دار هۆره ی له خۆی نه بی ناقه له شی، چاویان جوانه ئه م کاره ده که ی؟ ده ست مایه که شت ده خۆن و ده ستیک به سمیلیاندا ده هینن ئه وان سه گ هه لده برن ئیمانی لیده ستین، ئه وه ی له به ریشیاندا یه هی خۆیا ن نییه! نا، نا، مه شه دی ئه گه ر هوما ئه م فکره ی بۆ کردووی شتی وا نه که ی دهستم به داوینت، به سه، زه رده له نیوه ی بگه ریته وه هیشتا هه ر باشه.

سه ی میران قنچه که یه کی بۆ کرد. سیغاریکی داگیرساند و به زه رده خنده یه کی شیرینه وه، سیله ی چاویکی ئاراسته کرد و گوئی:

نه قلی من وهک نه قلی مه لاجه عفه ری که له شیرباز، وایه، زۆر جار که ره لایی هه باس خوا بییه خشی، باسی ده کرد. تۆش له بییرته.

ئه ی بۆ له بیرم نییه، مجبوری مزگه وت بوو، به لام قوماربا ز و زیرهک و سه ری له هه موو کاران ده خورا، پۆژیک له پۆژان، که خه ریکی راخستنی به رمالی مه لا ده بی و ده رق و په ری گنجغه له گیرفانی به رده بیته وه، به په له پرووزی هه لیان ده گریته وه، هه ر ئه و وهخته ی ده یان خاته وه گیرفانی ده لی: خوا ئه و که سه به له عه نه ت بکا ئه م شتانه ی داوه به ده ست منه وه.

سه ی میران مابا قی نه قله که ی ته وا و کرد:

مه لا دهلی ئه ئه گهر ده زانی خراپه بۆچی فریانی نادهی؟ بۆ دهیانخه یته وه گیرفانت؟

دهلی: له بهرته وه ی زنده پووی و ئیسراف هه رامه . - به لام ئافرهت، وانیه، تو تالیک موو ده بیینی و من هورپه یه ک. سوپیک له م کاره دایه، من هه زم نه کردوو ه به کهس بیژم. به لام ئیتر ئه گهر له پاش بیست سال تالی و خووشی ئه زمون و ئیمتیحان له تو دلنیا نه بم، باوه ر به کی بکه م؟ قهت وانه بووه له گو تره کاریک بکه م. ده زانی چه ند مانگه کاک ناچه عفه ر پئی به شاردا نه هاتوو ه؟ وه ختی له قه سری شیرینه وه ده گه ریته وه یه کراست ده رواته وه بۆ لادی، پۆلیس و نۆبه دارانی مه رزی و گو مرک، لئی زه نین ده بن. هه ر بویه شه له راستیدا من ده بی، به شیوه یه کی تر ده ست به کار بم، ده ست به کار بوونیک که ئه گهر خانبا با و براخاس پیاوانه بینه پیشی و ده ستم له گه ل ده نه ئه و نانیان ده که ویته رۆنه وه و ئیمه ش به گه نجییه وه ده نین. چاره و ئی و یه ک سمی باشیان بۆ ده کرم که مه کیک قه ند و چایی و ده رزی و ده زوو و بنیشت و عه تر و سابوون. له وانه یه، چه ند گه زیک چیتی دایه رمه ردم، له گه ل بریک ئه و ورده شتانه ی که دیوه ره یه ک ده بی پئی بی. با بییه ن و بۆخویانی خورده بکه نه وه، هه ره وه که ره یم خانی زه ند گو تی: با بۆخویان کار بکه ن و بشخۆن. قه رز و قۆله که ش گیانیان سلامه ت. به لام، ئه وه نده ی دینه وه بۆ شار، دوو سنی توپ پارچه له گه ل خو یان بینه وه. (ئاسکه خۆی لی نزیک کرده وه، وه ک رازداریک گو یچکه ی راگرت.) ئه م کاره بۆ ئه وان مه ترسی نییه و زۆریش ساکاره، که م و زۆر ده توان سنی توپ پارچه له نیو کورتانی یه که سمه کاندایه وشارن. ئاواش له براخاسی هه پۆله مه روانه، وه ک مشک وایه هه مبانه ده بری، کلکی له ریوی که متره، تاقیم کردۆته وه ده زانم چون کوپیکه (ئاسکه بۆ سه لماندنی وته که ی به نه رمی چاوی له سه ریه ک دانا) به لی تا بلی زۆر زانه و وه ک هه لووک وایه، لادیکان پیده زانی و ناسیاوی له ته ک هه موواندا هه یه، کاره که ش له وان ده کالیته وه و جیگای شک و گومان نییه! بۆئه وه ی کاره که به ریکو له باری بچیته پیشی، و خو شه ببن، پاسه وان و مه مووری به رده روازه شکیان تینه که ن پئیویسته چه ن که ره تیک به خالی و ده ست به تال بگه ریته وه بۆ شار.

ئاسکه به ترس و دوولیییه وه چاوی تیبری بوو، مه سه له یه ک له گو ری دا بوو، نه ده بوو باسی بکری، به لام بۆ میران هیوا یه کی گه ره بوو، یه کیک له پاسه وانه کانی نواقل، له ده روازه ی رۆژاوی شار، جاران له ئیداره ی ئارده نان کاری ده کرد. له گه ل سه ی میران نیوانی خو ش بوو، سه ی میران وه ختی ده زانی ژنی پی ناده ن، نه شی ده زانی هۆی چیه، وه ختی داوایان کرد، به بزیه که وه ئاماژه ی کرد و قامکی شاده ی بۆ سووردا:

فکرم بۆ کردوو، ئەمڕۆ و سبەیی گێزەوکیشە دەستپێدەکا، خەلکی لادی سەری ناپەرژێ
 ھاموشووی شار و بازار بکات، بۆ ئەو دوو برا برسی و تینووھ کار لەوھ باشتر دەستناکەوئ،
 لەھەر سەفەرێکا ئەگەر هیچیان دەستنەکەوئ لەوھ باشترە خەریکی فرۆشتنی پێستە و رێخۆلە بن
 لە جەردەیی ھەر باشترە، لە جووتیاری و وەرزیاری ھەساووتر و داھاتیان زۆرتەر، خۆ لایبێژی و
 دەوھکاریان پێنادەن، پێتواپە جوتبەندەن کشت و کالیان لەبەر با بئ و فکر و خەیاڵ ھەلیان بگری.
 وەک ھەلژوان لە ھەرجیئەک دووکەل ھات، دەزانن ئاوەداننییە و مامر و جووجەلەشی لیبی، من
 دەزانم ئەوان بە بیستی ئەم ھەوالە، لە خۆشیان کلاو ھەوا دەدەن و دەی گرنەو، بەلام ئەم
 باوھجیانە، بەراستی تەلەیان ناوھتەو، ئەم بەیاننییە بۆئەوھ ی بوار تاقی بکەمەوھ چومە قاوھخانە
 سابوونی گەل، رووبەرۆوی نواقل، ئاگام لیبوو ئەو مەئموورە ناپەسەنانە لەگەل ئەم خەلگە
 چیدەکن، وەختی ئەم کوردە ھەژارە باریک گەنم بۆ شار دەھیننی بیدا بە خورما و چایی و کەوش
 و پێلاوی مندالی لە گەرانەوھدا: پارە و عەواریزیان لێ دەستین. شارەداری تەنیا عەواریزی بۆ
 کەل و پەلی ھاتنە ژوورەوھ ی داناو، بەلام کێ بەکینی، کورد ئاگای لە یاسا نییە، گریمان ئاگاشی لیبی
 دەنگی بەکوئ دەگا، کێ دادی کوردی پرسبو؟!

ئاسکە لە تەنگەژەیی خەیاڵدا گیری کردبوو، قسەکانی سەمی میران بە دلی نەبوون. لیبی پرسیی:

ئەئ ھوما دەلی چی؟ بەم کارە رازییە؟

جاری لەکن ئەو دەنگم نەکردوو، ویستم لە پێشدا قسە لەگەل تۆ بکەم، بزانی تۆ چی دەلی،
 ئەگەر راست دەوی لەمەر کاری خۆمەوھ لەلای ئەو باسی هیچ ناکەم، لەبەر ئەوھ ی نە ئەو، ئەم
 شتانە ی بەلاوھ گرینگە و نە منیش پێمخۆشە بە کاروباری من بزانی، من و ئەو گفتمان بە یەکتەداوھ
 ھەتا بۆمان بکری ھەتا ھەین یەکدی فریو بدەین و کارمان بە راستییەکانی ژیان نەبئ، وەک
 پەلەوھەران ھەست پێنەکردن و گوئ نەدانیش بۆخۆی دنیا یەکی تاییەتی ھەی! بەلام بەومەر جە ی ژن
 و میرد لە مالدا مشکی ھەمیانە پێ و مارەکە ی شیخ ئۆمەر نەبن.

ئاسکە گوئی:

من دايمە لە بابەت تۆوھ دلم قەبزە، لەوھ دەترسم بەرلەوھ ی تۆ ئەو ھەلفریونی، ئەو کلاوت
 بنیتەسەر، مەحتەل ماوم، چی بلیم، (پیاو دەبئ هیچ وەخت ئەسل و رەسەنی خۆی لە بێر نەکا، مروی
 راستەقینە وەختی پشت دەکاتە نیشتمان و رەسەنی خۆی کە شەمال بوەستی و رووبار روو لە
 زەریا وەرگێرئ.) ھەرکاریک دەکە ی هیوات بە خۆدای و قەلای ژیان تە لەسەر خۆلەمیش ھەلمەچنە.

تو که کەسپ و داھاتی خۆت ھەبە بۆ خۆت تووشی ئەم کارانە دەکەیت؟ سەرت نایەشی بۆ دەپینچی؟ پوژی بەری کە چاوم کەوت بە کاک ناجاڤر لینی زەنن بووم. دایمە خەمیک لە دلمدایە، لەو پەڕیشانم تووشی بەلایەک بێن، لە بیرتە و تەم شەویک ئەکرەم چی بە من گوت. ئەو ژنەتیوھ زۆرزانە، شەو و پوژ لەقسە دەگەرێ، دەزانی ئەم خەلکە چیدەکەن و چی دەخۆن، بە سری ھەمووکەس دەزانی، ئەم گشتە خاوە خیزانە لەم ھەسارەدا دەژین دیارە بە سەرپوێری بەکدی دەزانن، بەلام خۆ ئەگەر نەتوانی گولبێنەخن بێ، دەبا کۆلەوژن نەبێ! قەولت ئەدەم، ئەگەر من وریا نەبویەم، ئەم ژنە وەک گێژەلووکە ئەم مالاھە ھەلەدەگرت و دەیدا بە یەکدا. تا ئیستا ھەوت زەمان بوو داری بەسەر بەردەوھ نەھینشتبوو. ئەو ھەندە ھەکەداری تەمەرزوییە شەوانە خەو لە چاوی ناکەوێ، لەو دەترسم لەلای ئەم و ئەو باسی ئەم قەسەیی کردبێ. ھەر بۆیە لیت دەپارێمەوھ ئەم خیرت نەوێ و بەم لایەدا مەرۆ، بەخاتری مندالەکانیشتبێ تۆزیک روحم و دلت ھەبێ و چاومان لێ خاڤل مەکە و دلمان لێ دامەبەرە، مالی دنیا دەبێ بەلام خۆت نایبێو، تۆ پیاویکی بەوھچی ئاگات لە شوین و پینگەیی خۆت ھەبێ، ھەر ئەو ھەندە کەوتی تازە کەس دۆستت نییە و ھەلت ناگرنەوھ و ئەوھێ بۆشت دەسووتی ژن و مندالەکانتە. مەشەدی ئەم کارانە بۆ ئیمە نەھاتوو، ھەرکەسە و بۆ کاریک سازکراو، ئیمەش ئەگەر بە بەشی خۆمان رازی بێن و بە نانەواو نان فرۆشی رابگەین، خۆش بەرێ دەچین و لە ھیچمان کەم نابێ، (پەل ھاویشتن بەم لا و ئەولادا پەل قرتاندنی لەشوینە)، فکر و خەیاڵت ئاسوودە بێ باشترین سەرھوت و سامانی دنیا، دەوڵە مەندی نات ھەسینیتەو، بگرە دەت چەوسینیتەو، ئیستا بەشی خۆت ھەبە شەو تا بەیانی بیخەم لێ دەخەوی، بەلام ئەگەر سامانت زۆر بوو شەو تا بەیانی خەو ناچیتە چاوت. (خۆت ماندوو مەکە بۆ سەرھوت و سامان، ھەول بەدە دۆستت زۆر بێ،) بۆ ھەرھۆک جارێ نە بۆ قۆشەن بکەن و تیرو پێر دانیشە.

میران نیوچاوانی تیکنا و قەسەکی پێ بێ:

باسی ئەمەیان ھەرمەکە، خواجە ھەمەعەلی مەختەیی کردوو، تەواو بوو، ئەمجاریش قەول و قەراریان لەگەڵ نووسییو و ئاردەکەشی پێناردەن؟ ئەوانە کلاوی ئەحمەد لەسەر مەحمود دەکەن و گورپەیی پێ دەرخسینن. تۆ دەلێی ئەم کارە بۆ ئیمە نەھاتوو. زۆرم پێ سەیرە ئاوا بێر دەکەیتەو، لەم پوژگاردەیی ئەمرودا، لەم ھەیا مەیدا، لەو شارە گورھەیدا، تۆ کەسیک بێنەوھ خەریکی ئەم کارانە نەبێ، یەکیک نیشانی من بەدە تەنیا لەسەر سفرەیی دووکانەکی خۆی نان بخوات، شوغڵ تەنیا جۆگەلەبەکە بۆ چاوبەستن، دەمامکە و گزی و فزی دەشاریتەوھ بۆ دەستەو تاقمیک.

من پیموایه قینات کردن بهم جۆگه له یه، باشتره له وهی ئینسان تووشی گیروگرفت و ئابرووچوون بئی، پیم بلی تو له چیت که مه، چ ئاتاج و موحتاجییه کت هه یه؟!

ئاتاج و موحتاج نیم، تو خه بهرت نییه، منیک وائینستا روو به رووی تو دانیشتووم هه ر ئه م سه عاته، هه وسه ت و په نجا تمه ن پارهی رایجی ئیران قه رزدارم، ئه گه رکوو تو زیك وردی حساب بکه م سه ربه هه زاره وه ده نی، رۆژی شه ش تمه ن خه رچی مالمه، داهاتی دووکان له رۆژدا خۆی بکووژی ناگاته پینج تمه ن.

بهم وته یه ئاسکه هه لبه زییه وه، زۆری به لاره سه یر بوو. به سه رسوو پمانه وه زریکاندی و گو تی:

سه یران!

ژنه، بهم هه واله هه ردووچاوی ده رپه رپین! ده می کرده وه و وه ک مردوو به بی جووله مه حته ل مابوو میران دیسان درێژه ی دا به قسه کانی:

ئه گه ر سه رت نه هیشینم هه وسه تو په نجا تمه ن ده بی له لایه کی تره وه ئه م که نده لانه پر بیته وه. ئه گینا، منیش ده زانم سه ری نه هیشاو له پرئیسکه نابه ستن. توش ئه وه نده خۆتی پیوه ماندوو مه که، خودا هه ر خۆی که ریم و کارسازه. قه ولت ئه ده می تاکوو ئاخری ئه م هاوینه هه مووشت به که یفی خۆمان بی. ئیتر له مه ولا پیویست ناکا گلاره ش بچی بۆ قوتابخانه. خۆیندن به کاری ئه و نایه ت، ئافه رت نه خۆینده وار بی باشه! به فکری ژیا نی خۆی بی چاکتره، هه رشته ی له وه ختی خۆی بترازی ده ترشی. ئه و شته ی که با سم کرد، قسه ی تو یه کاری ئیمه نییه، به لام تو پیم بلی چیمان له خه لک که مته ره! ئه و کا برایه.

خوایه تۆ به! حاجی برارم نه گو تی.

مه گه ر هه ر ئه و شه رپه پۆشه نه بوو له نزیك نان ساجی خۆمان دووکانی گاوکاری هه بوو؟ ئاسکه لی زیاد کرد:

ئینستا گه یوه ته جیه ک ملکی شه ش دانگ ده کا به ناوی کچی سه مسام دیوانه وه، خودا زۆرتی به سه ردا برێژی.

خودا قر له مالی بخا، قه ت که سی نه مینی، وه ک قری خسته مال و حالی ئه م خه لکه، زۆر باشه ده مویست ئه مه بیژم، له کو یوه بهم جیگایه گه یشته؟ هه لبه ت پبیشتر ده لیم نه ک ئینستا که چل گوندی هه یه.

مامه‌له‌ی تریاک، هه‌مووک‌ه‌س ئەمه‌ ده‌زانن.

ره‌حمه‌ت له‌و شیره‌ی تو‌ خواردووته! مامه‌له‌ی تریاک یه‌ک به‌سه‌ته، وه‌ک تو‌ ده‌لێی هه‌مووک‌ه‌س ده‌زانن ئەوه‌ی وه‌سه‌ریه‌کی ناوه، ته‌واوی له‌ ریگای قاچاخ و ساخته‌چییه‌وه به‌ده‌ست هیناوه. رۆژ له‌ دوا‌ی رۆژی‌ش ده‌وله‌مه‌ندتر ده‌بن، ئەو دزه‌ی وه‌به‌رده‌ست نه‌هاتووه پاشایه. ئەتو به‌ من بلن، ولاتیک به‌ردی بناخه‌ی له‌سه‌ر درۆ و سه‌تم و فروفیل و ده‌ست‌دریژی و داگیرکه‌ری دامه‌زرا‌یی، هه‌یج شتیکی له‌ جیی خۆیدا نییه، درۆ و گه‌نده‌لی و چه‌وسانه‌وه ده‌چینی و پشتیوانی له‌ بی‌ویژدانی ده‌کا. نه‌ شه‌رع ده‌ناسی و نه‌ قانون، به‌رتیل‌خۆری و ناحه‌قی و پیلان و خاپینوکی وه‌ک که‌چه‌لی گه‌یوه‌ته سه‌ر چاوو برۆیان. راستی و دروستی ئەفسانه‌یه و هه‌یج مانایه‌کی نییه، وه‌ک عه‌زیزی عه‌لی‌قه‌ساب له‌بری گوشتی په‌ز، گوشتی بزنی به‌مشته‌ری ده‌فروشی. قاوه‌چییه و پا‌ره له‌ (تامینات) وه‌رده‌گرێ به‌رپۆه‌به‌ری قوتابخانه‌ یان زافت و ئەفسه‌ری قۆشه‌ن و سپایه. شاگرد و سه‌ربازه‌کان ده‌نیته به‌رکار و زه‌حمه‌ت، گول‌کاری شاره‌داریه و تووی گول ده‌فروشیته‌وه، بازرگانه و تاکو و ئەوجییه‌ی ده‌ستی ده‌رپوات ده‌دزی و ده‌پچری و ده‌رفینی وه‌ختی کلکی وه‌به‌ر ته‌له‌ که‌وت داماوانه ده‌نالینی. تاکو زیاتر خه‌لک بکرووسینیته‌وه هه‌مووک‌ه‌س بو‌ته، ته‌شووی و بۆلای خۆی داده‌تاشی، ئیتر خودا که‌یفی خۆیه‌تی، له‌و نیوه‌دا ئەوه‌ی گه‌ره‌کی بی له‌ ئاوی لیل ماسی بگرێ قه‌ت ده‌ست‌به‌تال ناگه‌ریته‌وه، یه‌کی پیاوی دادگایه و ئەویتر ده‌لالی کورسی نوینه‌رایه‌تی، مقامات ده‌وله‌تی خراپتر له‌ زه‌مانی رابردو هه‌ر بیته‌ بۆ خۆم بی‌یه، نالیم ده‌ست‌پاکی و به‌ویژدانی و ره‌وشت‌پاکی به‌ ته‌واوی له‌ ناخی ئەم خه‌لکه‌دا بو‌ته ئیکسیری مه‌زن. ئیتر هه‌رچونیکی داده‌نیی داینی، په‌شه‌با و سه‌بوونی مله‌وری گولی زه‌رد و سوور و بۆن‌خۆشی ئەم باخ و بیستانه‌ی سیس و ژاکاندووه، یانی هه‌لی‌وه‌راندوون، ئەم ده‌سه‌لاته وه‌ک مله‌ی بیستان‌وايه دایمه‌ خه‌ریکی کردتاندنی په‌گ و پیشه‌ی جوانییه‌کانه. ئەمن ده‌زانم ئەمه‌ چییه، ئەو وه‌یشوومه‌یه، ئەو ویژدان تو‌پپوه‌که‌ی بۆ خه‌لک بووه؟ هه‌میشه‌ دژ به‌ مرو‌قی ژیر و زاناراساوه و قه‌مچی له‌ کاردا بووه، کئ دز و درۆزن بی‌خۆشی‌ده‌وی ئەوه کونده‌به‌بووه، دایمه‌ بالی به‌سه‌ر وێرانه‌دا شو‌ر کردۆته‌وه، به‌ردی به‌ستۆته‌وه و سه‌گی له‌ گیانی ئەم خه‌لکه‌ به‌رداوه، هه‌روه‌ک که‌ربه‌لایی هه‌باس ده‌یگوت، هه‌ر له‌ کۆنه‌وه و ابووه ژیر و جومیران به‌سه‌ر بی‌خیراندا سه‌رده‌که‌ون، له‌ بانترن. به‌لام ده‌بی بزانی خاسان به‌ ده‌ست زالمانه‌وه داماون. ئەوانه‌ نعو‌زبالله، هه‌روه‌ک عه‌لی له‌ کاتی خانه‌نشینی‌دا، یان ده‌بی له‌ داخی گه‌نده‌لی و هه‌لپاچدا پاچی دام‌وده‌سگای حکومه‌تی خۆت بخۆیه‌وه و ده‌نگ نه‌که‌ی یان ئەوه‌ی توش وه‌ک

ئەوان بى، دەنا، رېڭايەكى تىرىش ھەيە، نەترسان و چوونە مەيدان. تۆ پىتت خۆشە مىردەكەت مېشىكى
 سىياسەتى ھەبى؟ ئەگەر ئاتەوى، باشوايە لەسەر قەسەى خۇمان بىرۆين. تۆ دەلىتى نەترسى
 لەگۆرئ دايە و گىران و زىندان با پىتت بلېم، لەم ولاتەدا ھەر ترسى خۇمانە دەستى بەستووين، لەچى
 دەبى بترسىن، بە كامە نرخ و قىمەت وىژدان و شەرافەتمان لەتاي تەرازوو بنېن؟ ئەمىرۆ كئ نانى
 ھەلال دەخوات ئەوھى ھەيەتى تەواوى بە گزى و فزى و دەدەستى دەكەوى. لە بەنرەتەوہ ژيان قومارە
 و دەست بىرىن. ھەرۆك و تم، ئاغابرا، بۆ دوور بىرۆيىن - ھەر ئەو مىرزانەبى گىژۆكە و
 بى دەسەلاتەى خۇمان، تۆ لەم شارەدا لەوہ ترسەنۆك تىرت پى شىك دى؟ جارىك لە خوتت پىرسىوہ لە
 ماوہى دوو سالدا لەكۆئ ھىتاي باغ و ئاشى ژىركەمەرى سەراوى كرىوہ؟ جەوھەر، كرىن و
 فروشتن قاچاخى جەوھەر!

بەلى، دەزانم ئەو ژنە قوربەسەرەى، ھاجەر ئەوئەندە لە پاشخانە و ژىرزەمىندا شەو و نىوہ شەو
 خەرىكى ھارىنى ئەو قوزلەقورپتە بوو لە دەستاونگدا، ھەتا كۆيىر و كوتىر بوو. سىل و سەرەتانى
 ھەلىئا، ھىندەى تۆزى جەوھەر ھەلمزى، پۆژ بە پۆژ پەنگو پىروى زەرد دەبى و بووہ بە قالۆر،
 ئەم تەماحكارەى مىردى بۆى گرىنگ نىيە دەژى يان دەمىرئ! ئەگەر، پىاوى چاكە و راست دەكا،
 پىئى ناوئ سالى دووجار غار بدا بۆ زيارەتى كەربەلا و مەشەد. يان باغى سەرى و ئاشى خوارى
 بىرى. بچى چارەى دەردى ژنەكەى بكا، ئەوا سەبىنى مرد و زاروژىچى بى دايك بوون چىدەكا؟
 وەلامى خودا چۆن ئەداتەوہ؟

سەىمىران، چركەيەك بە تويلى داھات و لۆچى خستە نىوچاوانى. دياربوو، پىويستى بە
 پشوووان و ھەسانەوہيەكى باش ھەبوو، دوانىوہرۆى ھاويان دايە سەرخەويكى دەشكاند. ئىتر
 وردە وردە بە ھىمنى درىژەياندا بە قسەكانيان. لە قسەكانى را وادەركەوت سەىمىران قەولى سى
 مىتر پارچەى ئەتلەسى دابوو بە ئەكرەم، بۆئەوہى لەكن ھىچكەسىك قسە نەكات و زمانى نەگەرى.
 ئاسكە بەم ھەموو ترس و دلەراوكىيەوہ لە كارى تازەى مىردەكەى كە ھەستى پىدەكرد، ھىچ
 لەوئەدەچوو رازى بى، ئىتر ھەرۆك ئەو باسى دەكرد دوورنەبوو تا ماوہيەكى كورت، وەكوو زۆر
 كەسىدى ئەوانىش بە گەنجىيەوہ بنىن. مىردەكەى قەولى دابوو باربووى كچەكەى بكا. ئەوہ ھىوايەكى
 باش بوو، بەلام بە داخوہ نەيدەتوانى فكر و خەمى ئەو مەسەلەى قەرزدارى مىردەكەى عەزابى دەدا، لە
 بىرى نەدەچۆوہ، ئەم ھەروا ناسۆرى دەكولاندەوہ ئاخۆم ئەم دەستو دل ئاوالايى و پىدادانەى سەىمىران
 بۆ چاوى جوانى ھوما لە بەرچاوى نەبوو، خزم و كەس و تايەقەى دەھاتن لەسەر زگى ئەو دەيانخوارد

و ددخوتن هەر بەم ھۆیەوہ نییە؟ ئەم ھەرگەریە، ھەر خۆشی قورپی بۆ دەشیلا، ھەر پۆژەیی کە تاووسی مەستی سەمی میران لە بازار دەھاتەوہ و بە ئاستەم پیتی لەسەر زەوی دادەنا، بەستەییەکی لە ژێر ھەنگلی دەنا، وەکنئوہ وابوو گوشتی بەدەنی ئاسکە بە گاز بچچرن، جەرگی ژانی دەکردوو وەرپووی خۆی نەدەھینا، یان ئەوکاتەیی زارکی خینگەرپۆنی دەکردەوہ تاکوو ھەر مێشک دروست بکا، وای دەزانی بێی لە ئاودایە! ئاسکە باسی ئەم پوولەیی کرد وا لە سندووقی داھاتی ھۆردوو دای نابوو، سەمی میران بە نەرمی دەستیکی بەرز کردەوہ و گوتی:

حەیی حەیی! تۆ باسی کەیی دەکەیی؟! لە دووایی چوووان مەچۆ ئەوہ ھەر بە حەواوہ قوت درا!
نەتوت بەچی ئەم زێر و زەمبەرەم بۆ کړیوہ؟

بۆئەوہ دەبوو لێرەدا خەمەکان وشکاوی ھاتبی؟ تۆ بلیی پۆژیک سەمی میران لە خەوی قورسی پەنجا سالە راستەوہ بی؟ ئەگەر بۆئەوہ نەبوو وەخەبەر بیت. بۆچی ئاوا لە پیر خۆی بەم ژوورەدا کرد؟ بۆ ئەو پۆژە لەلایەکی ترەوہ خۆر ھەلاتیبوو وا رینگەیی ھەلە کردیبوو؟ بیژی ئەم گشتە نزاو نالیئە کاری خۆی نەکردبی و وەخەبەر نەھاتبی؟ ھەر وەک دەلین تەنگانان بەریان کورتە، بلیی پۆژی بەختی ئەویش وەدەر کەوتبی؟ ئیتر ھەوئی و ھەوئی ساری نەمین. شکایەتی ئەو لە مێشکی بچووک و دلێ گەورەیی ھوما حەدو میزانی نەبوو، بەلام دەبوو دەرفەتیکی باشتری وەدەست بکەوی، دانە دانە لە دلێ دەربینی، دەگوت:

چەرخیی خەیاتی پیکرپیوم، ھەشتاوی ھەشت تەمەن پارەم لەدەست بۆتەوہ، ئیستا مەکیئە وەک قورئان لە مالی موسایدا کەوتووہ و لایەکی داگیر کردووہ، دانەییەکی گۆرەیییەوہ، ئەمە کړەو خپری زۆرە، ئەمەشیان بە قەولی ئەو بەکار نایەت، ساف دەپسینی و پارچە کۆ دەکاتەوہ، بەتەمایە بیفرۆشیتەوہ. ئیوہ کە پینچ کەسن لە مالدا زۆر شتتەن پیویستە، پۆژی پارزە قرائتان بۆ دادەنیم. بەلام ئەو کە بە تاقی تەنیاہ دوو تەمەن بەشی ناکا، زۆرجار نیورۆ دیمەوہ یان دەبی بچم لە بازار شت بکرم، یان ئەوہی ھەردوو کمان برسی و توونی دانیشین. بەم کارەیی حیسابی مێشکی کۆلیوم. تۆ بە منداڵە کانتەوہ خەریکی و ئەویش ھەوایی کووچە و کولان لە سەری دەدا و ئەوہ بکړە و ئەمە بستینە، دەرویش ھوی ئەللائیەتی و ئەم ژنە خۆش سەلیقەییە حۆی پوولییەتی، نازانم چیکەم، لە گوشتی کەرویشک و لە بۆتسی تانجی؟! خۆیشم نازانم بە چ زمانیک نەسیحەتی بکەم و دەرزیی دادەم؟

ئاسكە، ئەو يەكەم چار بوو ھاوار و سكالاي سەراوى دەبيست لە دەست نازدارەكەى، نەرمونيان گويى بۇ شل كرد. با تەواو سفردى دلى بكاتەو و كولى دلى ھەلبېرئى، وەختى ديسان باسى عەزىزى جوانەمەرگ ھاتەگورئ و چوونى ئەوان بۇ چۆخەسپى، بئئەوەى لە قسە بگەرى و بزوزى لە خوى نيشان بدات . لە راستيدا پئىوانەبوو، مئردەكەى خەبەرى ھەمووشتى نەبئ. باسى كراسى بئىقولئ ئارەزووبزوينئ ھوما ھاتەگورئ، ھەرچەندە دوو مانگ بەسەر ئەم گوناھە بچووكەى ھومادا تئپەربوو سەىميران، دل پر لە قين ھەر خوى دەخواردەو، بەبئ ئەوەى شتئك بە ئاسكە بلئ، لە دلى خويدا برياريدا، دەبئ نەختئك ھەستى بداتەو، ئاسكە بە چەزەچزدا وريا بۆوە چئشئتەكەى لە ئاشپەزخانە ھەلچوو، لە بن لئووە بۆلەى ھات و قسەى بە ھوما وت. دەستىدا كەوگير و كەفى چئشئتەكەى گرت، ئاوى وەسەر كئشا و گرى ئاگرەكەى خەفە كرد و گەراپەو بۆ ژووورەكە، ميران چۆن پالئ بە بالئفەكەو دابوو ئاوا خەوى لئكەوتئوو، وەك گولئك ئاوى دەبن بكرئ ئاسكە بەم دئمەنە بزە كەوتە سەرلئوئى، ھەر لەوكاتەدا سەبرى روخسارى مئردەكەى دەكرد لە نئوان خەم و ھيودا، لئئى تورپ بوو، بە نووكى سەرپەنجەى وەك سئبەرى فرئشئتەكەى ئەمسەر و ئەوسەرى ژووورەكەى كرد. بەسەر سئدوووقەكەو پۆپەشمئئئكى خاوينئ قەت كراوى ھەلگرت، لئئى نئزئك بۆو و بە ئەسپاى دای پۆشى. بۆئەوەى مئش و مەگەز ھەلئەنەسئئئن. ئەوئش ژانەسەرى بوو، ھەزى كرد لەم كاتوساتە واجارئ كە مندالەكان نەھاتونەتەو بۇ چەند دەققەكە سەربئئتە عەرزى، ھەر لەم وەخت و سەعاتەدا مەھدى بەپەلە لەرئو ھاتەو و بە خئراىى خوى گەيانە سەرگۆزەى ئاوەكە و سەرى پئوھنا، گوپئ پر كرد و ئاوى كردە بن ئەو چلە خورمايەى لە بن خشتئ ھەيوانەكە ھاتبوو دەرى. داىكئ لەوكاتەدا خەرىكبوو دووگمەى كوتئ مئردەكەى بە دەرزى و دەزوو توند دەكردەو، مەھدى لەبەر دەرگائ ژووورەكە قوت بۆو، بۆئەوەى ميران خەبەرى نەبئتەو، بە نئشانەى وسركوت، ئەموسئئى لەبەر لووتئ راگرت:

وست، بابت نووستوو!

نانم دەوئ!

وەرە بچۆ لە پشت پەردەكە، ھەلبەرگە، دەنگ و ھەرا مەكە! تاوئك نابئ نائئ نئوہرؤت

خواردوو، ئاو دەخۆيەو، نان دەخۆئ؟! داكەو!

قەند و چام بەدەرى!

ئاسكە بە مۆنەيەكەوہ تىيۋراما، ئاۋى وەسەر چادانەكە كىتشا، چوۋ بۇلاي تاقەكە قەندى بۇ بىئى مەھدى قەندانەكەى لە دەست دايكى رڧاند:

من بۇخۇم قەند ھەلدەگرم، تو دەتەوئى خاكە و چى وردە بىدەى بە من!
چاۋى بە قەندانەكەدا گىړا و دوو كۆۋى گەورە كە لە راستىدا لەوانى كە گەورەتر بوو ھەلى گرتن و دانەيەكى دىكەش. ئاسكە چاۋى بە سەريەوہ بوو گوتى:

ئۆى چاۋبەست! كەس بەزەيى بە مالى ئەو سەيدە بىچارەيەدا نايات و خۆشى لە ھەمووكەس خراپتر! ھەردوۋى كۆۋى تىدايە و تەواۋ بوو، ئەو بەردە چىيە لە نىو مستتدا؟ ھا؟ راوہستە بابزانم بۇ كۆى دەچى؟ لەگەل تۆمە بۇ وەلام نەدەيەوہ؟ ديسان شەرت كرددوہ؟

مەھدى لە بەرھەيوانەكە راوہستا، بەم قەسەيە تىكچوۋ، لووتى ھەلقراچاند و بزەيەك گرتى:
ئەمە تاجى پاشايە.

تاجى پاشا؟!

بەلى ھەغەر پاشايە و منيش دزم. تاجەكەى سەريم رڧاندوۋە. پاسەوانەكان راويان ناوم.

ورىابە دۇخينەكەت نەپسى، نەتگرن!

ئاسكە لە دلى خۇيدا پىكەنى، مەھدى ھەلدەھات و ئەميش بە چاۋ كەوتە شوينى لەبەر خۇيەوہ گوتى: ئاخوندەگولە، كىيان نەكردوۋە بە دزا!

مەھدى بە ھەلاتن بۆى دەرچوۋ، دايكى ھەتا گەروۋى دالانە وەدواى كەوت:

نەتگوت، لەكۆى كايە دەكەن؟

لە دالانەكەى مالى ويسب و ئەوان.

پىموتى، شەر نەكەى ھا! لە بىرت نەچن وتت چاى ناخۆى، قەندەكەشت ھەلگرتوۋە، سەماوەر و

ئىستىكان كۆ بکەمەوہ، نەيىي بقیژىنى و داۋاي چاىي بکەى، بۆت ھەلناگرم.

دەنگى مەھدى لەوسەرى كۆلانەوہ دەھات:

نا، نا، نايەم.

ئاسكە بەبى راوہستان خۆى كرددوہ بە وەتاغەكەدا پىشئەۋەى بگاتەوہ ژوورئ شتىكى وەبىر

ھاتەوہ، تا ئەمرو ئەم دەرڧتەى بۇ نەھاتبوۋەپىش، ئەمەش تەلەسمەكانى ماسى تەلا بوو، دەبوو بۇ لەناوبردنى سىخر و جادوۋى خەنيم، ئاۋەكەى دەرخواردى مىران بدات، وەختى لە پەنا تاقەكەوہ تىدەپەرى ئەم ھەلەى قۆزىەوہ و روخسارى ئاۋىنەكەى سرى، وەختى گلارە لە دەرگای ھەسارى

وه ژورور كهوت باوه شېك كښې ټه ستور و ټه نكي به دهسته وه بوو سه يري كرد دايكي سه رو پروخوش له ژير سيته ري به ره يواني سه ماوه ري مسواري تيخستوه و خريكي چايي دهم كړدنه، پټي وابوو ميوانيان هه يه. له گهل ټه وه ي شه كه تي ريگابوو، خوي ټاماده كرد سه لاميكې ماقوولانه ټاراسته ي دايكي بكا، به لام روانيني دايكي، سه فايه كي دابوو به دهموو چاوي، ليوي سوور و چاوي رهش، خالي لاليوي رهشتر، مزگيني شتيكي ديكي پټيوو، وادياربوو بابي ټه واني وه بير هاتبوو كه چه پيلاوه كاني بابي له به ره يوانه كه دييوو، به خو شحالپيه وه له گهل ټه وه ي باوه ري نه ده كرد، له سه ر پيپليكانه كان ملي به رز كرده وه، به لي هه له ي نه كړدبوو، ټه و له وي بوو، له وسه ري ژورره كه راكشابوو پر خي خوي دهات، هه ناسه ي به ټارامي پوپه شميني سپي ده بزواند. ټاسكه به دهستي حالي كرد نه كا با تير بڅه وي، گلاره به ټارامي خوي گه يانده لاي ټه و ټاقه يه ي په رتووك و كه ل وپه لي خوي تيدابوو، به گولي ده ستردي كاغه زي رازاند بوويه وه. كتاوي ميژووي هه لگرت و به ي ټه وه ي مانتوي ټورمك له به ر داكهن هاتوه ده ري، تينو تاوي ټه م شادي و خو شپيه ترس و دل كه وته ي ټاقه ي كاري له بير برده وه، په پوه له ي دلي ټارام ببوه، له به ره يوانه كه خوي ده ټاميزي دايكي هاويشت، تاكوو نيگه راني خوي له ټيميحانات كه متر بكا ته وه. ټاسكه توند به خويه وه كوشي، به رامووسانيك ورده ټه سريني بو سپري:

خه فته مه خو كچه كم به سه ركه و ټه وه له ټاقه ي كاري ديته ده ري و ته واو ده بي. دلنيام به نمره ي باشه وه ديته وه بو مالي. هه ر به يانيت ماوه؟
به لي ته نيا سه يني، ټاقيكاري زه يني ته نيا، ميژومان ماوه.
ده برق قه زات له دايكت، بچو خو ت حازر و ټاماده بكه كچه باشه كم. با چايه كه دهم بيني هه رات ليده كه م.

گلاره، له دايكي هه لبر، تاكوو بچي له به ره يوانه فينكه كه ي ژوروي ټه كرم له سه ر پيپليكانه خشته سووره كان، جياگايه كي ټارام و به لاهو بوو، بي دهنگ دانيشن و خريكي ده ور كړدنه وه بي خوي بو ټاقه ي كړدنه وه ي ټاخرين روژي سال ټاماده بكا. نيگاي ټاسكه، هه تا له چاو نه يدييوو هه نگاه به هه نگاه، وه دوويي كهوت. گلاره منداله كه ي سالان نه بوو، گوره كچيكي ته واو به شه رم و حه يا، به ژن زراف، كه له كه باريك، قه لافه تي ته واو ژاننه بوو، وه ختي توند به خويه وه كوشي بوو له ژير مانتو كه شه وه ههستي به نهرمي شه مامه كاني سه ر سني كړدبوو كه له دووره وه دياربوو كراسيان هه لدا بوو. له به رخويه وه گوتي:

توبلی و هختی نه هاتی؟ تاکه ی دنگ نه کهم.

دیسان دیوی خه م سینه ری خوی نیشان دا. نهیده زانی سهی میران چون جیازی بو داده نی و به چی دهی کری. ناخوم هر له و کهل و په له ی مالی خوی به شی ده دا؟ یان نه وه ی نه گهر به زحمه تی نازانی ده چی بو بازار، به حهوت سهت و په نجا، یان به گفتی خوی هزار تمه ن قهرز؟! ناسکه نه نگوست له بان لیو چوه ژوروی دلی له نیو خوشی و ناخوشیدا ده که وت هله ده ستایه وه، میران له خه و یکی خوش و نارام دا بو. روخساری له بن پوپه شمینه سپیبه وه دیار بوو زهنگول زهنگول نارقه ی له سه ر نیشتبوو، ناسکه باوه شینه دست کاره که ی که ره لایه هه لگرت، میث و مه گزی بو لاساری له هه ویکه ی خراپتر بوون رای دان و له دیوه که ده ری کردن. له تهنیشتی دانیشت و به نارامی ملی نا له باوه شین کردن. چرکه چرکی کاتژمیره که له م دیوه دا موسیقایه کی نه رم و نیان بوو، بو ن و به رامه ی گوله و نه وشه ی باخچه که به دم سر وه ی ئیواره وه له نامیزی حه ساری را خوی ده کرد به وه تاغه که دا، په رده ی ژور سه ری میران به هه ناسه ی شنو له قولی سو باکه وه سه ره تا تکیی ده کرد وه ک بالی په رپه روک جووله ی ده هات، سه هولی نیو ده فره که توایه وه و دهنگی هات، سه ی میران پیلووی هه لینا، ناسکه وه ک کچی به یان و کیژی خوره تاو زه رده له سه ر لیو، خونجه ی لیوی کرده وه پیاله ی چاوی دارمال بوو له نیگایه کی پر له تاسه و حه ز و خوشه ویستی، گوتی:

سه عاتی خه، چایی ناماده یه، بیهنیم؟

دوو چاوی وه سه م کیشتی نه م خانه خو ییه ته ژی بوو له به پیره وه چوون و دلوقانی، دهسته ونه زه ر ناماده ی خزمهت بوو، به لام هه رچه نده له م هه وارده ا خه مباری کرد بوو، خه خو یه تی لی هه لدا بوو، سه ی میران به نیشانه ی ره زامه ندی نیو چاوانی کرایه وه، به روو خوشیبه وه سه ری بو له قاند. نه م سه ر خه وه بو ی بوو به هه ناسه ی فریشتان و مه ره می دهر د و نازاری و ژانه سه ری له کول کرده وه، ناسوده خوی کیشاوه و هه تا په نا رانی ناسکه لاقی راکیشا، دهستی راستی بو هه لینا و باوه شی کرده وه و به دم باویشکه وه دهستی له داوینی کراسه که ی گیر کرد و به زمانی دایکی گوتی:

خوت وهره چاومه ست.

چ وشه و رسته یه ک ده توانی له و کات وساته دا په رسیقی دلی نه م خاتونه نازارچه شتوه بداته وه؟ نه مه کامه پینو سه نه و توانایه ی هه بی له و کاته دا هه ست و خوشی نه م دل ره نجاوه خه ت

به خهت و خال به خال بينيته سهر روپهري قاقهزان؟ ئم رستهيه، سه لايهك بوو بؤ له خه وهه ستانه وهى ته مه نيك بيندهنگى و (ره ستاخيز) و زيندوو بوونه وه، به واتاى ئه وين و گه رانه وهى په پولهى شادى بؤ سه رچلووكى گولى به خته وهرى. ئمه زيندوو بوونه وه ديهك بوو به سه ر داره مه يتى مه رگه وه، ئمه هه ناسه ي مه سيح بوو به ودميكي يه زداننييه وه، به گاژه لايكى سه رى ئاسكه دا، سه ماى زورباى به دلى پر له هه ز و تاسه ي ده كرد. وهختى تيرؤژى ئه وين له ئاسؤ بترازى له مپه رى خؤبه زل زانى و چاونه زيړى و سه روه ت و سامان ده په ريڼى و لاولاوى ئه شق و ئاره زوو به داوينى شو په تودا هه لده گيږئ. ئمه گرى ئه وينه، هاتووه تاكوو به تينى به سامى هه روهك سيمييله Semele ئه و بسووتينى و بيكا به خؤله ميش. ئاسكه ش هه ر ئه مه ي گه رهك بوو، له و كاته دا كه باوه شينه كه له ده ستى كه وه خوارئ، ئاگا له خؤبراوانه خؤيدا به سه ر سنكه توكنه كه ي مه شه دى ميراندا، سه ي ميران هه ستا و چوارمشقى دانيشت، له كه لين ده رگا كه وه وهك بازى ته وار بزى بوو چاوى به هه موولايه كدا گيږا كيژى خوره تاو جارئ پرچى زيږكفتى وهكو نه كردبوو چه مؤله ي له ته ويلى ديوى شه و دنا، له چه شنى كوره لوى تامه زروى ميوينه ده ستى ئاسكه ي كيښا و له سه ر كوښى خؤى دانا؛ هه رچه نده له چاو جاران كه مه كيك گوشتى دانا بوو، ديسانيش ئه و له هوما قورس و پته وتر بوو، له شو لارى به دهم تاوياوى ئه شقه وه نه رمه له رزه يه كى ده كرد و به خته وه رى سنيه رى ده خسته سه ر تاو لى ئازار و په ژاره، پؤلووى ژيږ خؤله ميش كه وتووى هه زى به باى واده گه شابؤوه، دله به رهحه كه ي ئاگردانى بليسه كووژرابوو، كه ئيستا به گرگانه وه سه رى هه لدابؤوه. وهك ئه وه و ابوو له ئاسؤيه كى رووناكه وه په يامبه ريكي مه زن سه ره ليني، په رده له سه ر نه ينيه كان هه لداته وه، قوليک بسك و نه رمه كاكو لى به جوانى په رى تاووسى مه ست وهك ريحانه ي دهم كه ردووان نيشتبووه سه ركه وانى ئه برويى و ئه گريجه ي به سه رگونايى گولږه نغه وه به هه ناسه ي ميران كه رويشكه ي ده كرد. په پوله ي چاوى بالى ليكنا، سيماي بوو به سپيډه ي به يان و به دهم شه رميكي نازدارانه وه له باوه شى ئاراميدا سووكنايى هات، ليو گيلاسى به تاسه ي رامووسانه وه ئاره زوو بزوين و تينى هه وه س و ميږخوازي مير و باوه ليني به چاتروكائنيك ده سووتاند و ده يكرده خلووز. سه ي ميران، له و كاته دا كه به ده ستيك كه له كه ي ده گرت تاكوو پر به دل به خؤيه وه بكوشئ، به و ده سته ي ديكه ي شكه ي رانى سپى و سؤلى كه له ژيږ داوينى كراسه وه ده ركه وتبوو هه لده گلؤفى و به ئارامى به گوئيډا چرپاند:

ئهم شه....و

ئاسكە بەبى ئەۋەى خۇى ئاشكرا بكا، ئەۋ ۋەشە حەياتەى بېستۋە بە ناز و غەمزەۋە سەرى
 ھەلئەكاند تاكوو خەرمانى ئەگرېجە و پەرچەمى بەسەر لايەكدا بكەۋى. بە پوخساريدا مەلوموم بوو
 لە ئەمرونىاي ئەۋدايە و بە غروور و نازەۋە، ئىتر تا ئەۋكاتە كە مانكى بەختى پەناى گرتبوو،
 ھەستى بە رەۋىنەۋەى كەشە ھەۋران دەكرد. خەم و پەژارە و پابردوۋى لە بېر بردەۋە و ھەردوۋ
 دەستى لە ئەستۋى مىران ھەلپىكا و بوو بە جەژنى راموسان و بېنە ماچ، ھەناۋى تىنى تىگەراو
 رۇحى خۇزگەى بە جەستەى دەخواست، ئارەقەى لەشى سەىمىران بۇنى ماستى تازەى دەدا،
 ئەمەش ۋاى كرېدبوو سست و داهىزراو بى و ببوۋە ھۋى دنەدانى ھەست و چىژى. بىژى ئەمە
 خەون و خەيال ئەبوۋى ئەمرو بە پىرىبەۋە ھاتبوو، يان وشىارىبە و راستەقىنەى؟ پىاۋە
 خۇشەۋىستەكەى، ھەروەك كەسىك بە بۇنەى كارەساتىكەۋە بېرەۋەرى پابردوۋ بېر و زەىنى
 لەدەست دابى و لەپر و مۇجزئاسا ھەموو شتەكان بېتەۋە بېرى. لە دۋاى پېنچ سال، پېنچ سالى
 رەبەق چارەپەشى و گۈلەمەرگى و چاۋەرۋانى، ئەمرو خۇى دۆزىبۇۋە. ئەمە بازىكى مالى بوو،
 ۋەك رۇحىكى پەرەۋازە بوو تازە گەرابۇۋە بۇ سەرھىلانەى تەۋارى نەخشىنى، تاكوو سەفا و
 خۇشى بگىرېتەۋە بۇ ئامىزى گەرمى ژيان، ژيان چەندە لە خەو و خەيال نىكە، ئەمىش بۇ ئاسكە
 خەو بە زىندانى ھەتاهەتايى دەبىنى، لە خۇشترىن چركەساتدا ئەشى بەندىۋانى زالم بگاتى و يان
 شرىخەى گۈللە لە پشەۋە بۇنەۋى. سەىمىران چاۋى لە رووناكايى دەرى برىبوو ئاگاي لىبوو
 خانمە چكۈلەى ھەروەك مامزىكى ۋىل و سرک ھاتە سەرپلىكانەى ئاخىرى ھەۋانەكە و دىسان
 گەراپەۋە. دەبى كەسىك خەبەرى پىدابى يان چاۋى بە پىلاۋەكانى سەىمىران كەوتبى لە بەردەرگاي
 ژوورەكە. ئەۋ لەۋىتتە. بەبى ئەملاۋ ئەۋلا، لە كاتىكدا چاۋى بە ئەۋان كەوت كە دەم لە نىۋ دەم و
 كۈلمەراموسان بوو. لە نىۋانىندا. ئاسكە بە دەنگى پىى ھوما لەۋ چىژ و خۇشىبە ترازا، ۋەختى
 سەرى ۋەرگىرا و سەرنجىدا ھوما لە ھەرسارى بوو. دەستىكى بە چارشىۋونوۋىژى ۋالى لىمۋىبەۋە
 بوو، كە لەۋكاتەدا لە سەرى خزىبوو، ھاتىۋە سەرسمتى راۋەستابوو، ئەۋ دەستەى دىكەى بىكار
 شوپ بېۋە، بەبى ئەۋەى لە شوۋىنىك برۋانى ھەنگاۋەكانى بۇلاى ژوورەكەى خۇيان دەبرد. لە
 پشەۋە بە شىۋەبەكى جوان پرچى قوت كرېدبوۋە و شانەبەكى زىركفتى ھاۋرەنگى لە پرچى دابوو.
 ئاسكە بە ترس و دلەكۈتەۋە لە مىزدەكەى راما، لەسەر كۇشى ھەستا و بەپەلە گۈتى:

با بچم چايىت بۇ بىنم.

به دواى قسه كه دا زورى پنه چوو چايى له بهردهم دانا، سهىميران، چاي كولاتووى ديشله مهى به بونى حيله وه خيرا ههلقوراند بئئوهى دهست بداته كوت و كلاوى ههستا سهريين، ئاسكه به دليكى له خوشى دابراو و دهست تيكه له هاتنه وه گوتى:

هه ر ئه و چاييه؟ دهزانم چاييت پيخوشه، چيت پيخوشه، بؤ شيو ئامادهى بكه م؟
ميران به په له پرووزى و نيگه رانييه وه بئئوهى ته ماشاي بكا، له وه لامدا گوتى:
دهگه ريتمه وه.

له گه له ئوهى ميران گه يشته ديوه گه وره كه، هوما چارشيوى له بهردهرگا فريدا بوو خوى گه يانده سه ر يه خدانه كه، كه وش و گوره وى و كراسى زرشكى خوى هينايه دهري، سه ر قو له و سينه و به رو كى به تو پى سه پى رازابو وه، كراسه چيته كه كى به رى دا كه ند و له ولا وه داينا، چوو ه به رامبه ر ئاوينهى سه ر تاقه كه. واى نيشان دا ليى تو وره يه خوى به قزگيره كانى بسك و ئه گريجه يه وه خهريك كرد. چه ند جار يك شان هى به پرچيدا هينا، له كل و ده رمانى چاو و سه ر گوناي و ر دبوو ه ههروهك پشتى له ميران بوو، له ئاوينه كه وه سه يرى كرد و سارد و بينه شه گوتى:

ئا، چيبوو؟ بؤ به مونه وه سه يرم ده كه ي؟ له وه ده چى نه مناسى! ده مه وئى ليباس بگورم بچم بؤ ده رى.

ميران به بئى روو گرژ كردن ليى پرسى:

له ده رى چيده كه ي، له نيوه رو وه تا ئيستا له كوئى بووى؟

ده ته وئى بلئى چى، وابزانه له مالى جيران يك يان ئاشنا يه ك بووم؟

كامه جيران، كيهه ئاشنا، ده بئى من بزانه.

هه ر ئه وهى ئيستا چاو ده روانمه، ده چين بؤ پياسه كردن. ريت ناكه وئى به سه رمه وه ببى به گزير

و پيم بلئى ئه وه بكه و ئه وه مه كه!

هه رچى من ده لييم، ده بئى وابكه ي.

ناى كه م!

هه ر ئه مه يه گوتم.

هه رجوا بيش ت نيه، ئيتر بيده نگه!

ژن و ميژد چوون به گژ يه كدا، هه ريه كه و هه ولى ده دا بانتر بگوريني، وهك شه رى كه له شير

خيرا ته واو بوو، له پيشدا سهى ميران كشا دوا وه و چوو له سه ر كورسيله كه دانيش ت، دوايه به

فكريكى تازەو كوتوپرەوۋە چۈۋە بەردەمى وكراسى زرشكى لە دەست ھوما پفاند و بە رڧەوۋە گۈلۈھى كرىد، تاكوو چرچو لۇچ بى:

من ئيزنت پىنادەم ئىرەوھوۋى بچى تىدەگەى؟!

كى لە ئەمرونىاي تۇدايە، بچۆ ئىزن بەو بدە، بىننە كراسەكەم بدەوۋە.

ھوما بە رەنگ بزركاوى ھەولى دا كراسەكەى لە چىنگ دەربىننى، نەيتوانى، وازى لى ھىنا و خۆى گەياندە سەريەخاندەكە.

مەيدە، چىم زۆرە كراس، ئەوھنا، دانەيەكى تر، يەكى دىكە، زۆر باشتر، تازە وەبىرم ھاتەوۋە كە دەبى بچم بۆ مالى سوسەنى ھاورپم. جل و بەرگى ماقولتر دەبەر دەكەم، باشتر دەبى، رەنگى زرشكى لە من ناكالىتەوۋە لە رەنگم نايتە. بەلام پىش ئەوۋى دەرگاي سىندووقەكە بكاتەوۋە سەىمىران بە ھەموو كىش و ەزنى خۆيەوۋە تەپ لە سەرى دانىشت. بروى پان و تىكچرژاوى ھەلدەتەكاند، ھەزى لە ئاشتى بوو، ھوما بە ھەول و خۇماندووركردىكى ژنانەوۋە قولى دەكىشا لەسەر دەرگاي يەخاندەكە لاي بەرى، ماندووبوو، لەو بەرەوۋە پالى بە ديوارەكەوۋەدا و بەبى ئەوۋى واز بىننى مىلى نا لە گورىنى گورەوييەكانى، سەىمىران بۆ ئەوۋى سەربخاتە سەرى و بە گالته و جەفەنگ تەواوى بكا، چوۋ لە تەنىشتى دانىشت، بە زەردە خەندەوۋە دەستى كرىدە مىلى، ھوم، لە خۆرى و پەرى جوائتر، بە ئارەقچنى پاتىسى گولدارەوۋە، ھەرچەندە توورپەى و پروگرژى لى نەدەكالايەوۋە خۆى راپسكاند و چوۋە ئەوسەرى ژوورەكە. نازكىشەكەى بە ھىند نەگرت و بىمەىلى نىشاندا، دىسان سەىمىران خۆى لى نىك كرىدەوۋە. ئەمجارە رىگەى ھەلاتنى بۆ نەمابوۋە، لەپر دەرگاي وەتاغەكە سەرنجى راكىشان، ئاسكە بە لاشىپانى دەرگاكەوۋە راوەستابوو. بەم دەنگو ھەرايەدا، وايزانىبوو سەرو كلاويان تىكچوۋە و لىدان و پىدادان لەگورپدايە! بەلام بۆ ھالى ئەو خۆش يان ناخۆش ھەر چەلەھانى بوو. پرووى كرىدە مىران و بە دلەكوتەوۋە گوتى:

پياوھەكەگيان چاييەكەت ساردبوۋە! دىي لەوئى بىخۆيەوۋە يان بىھىنم بۆ ئىرە؟

سەىمىران وىستى بلى ناخۆم. بەلام لىي گورا و گوتى:

بىھىنە بۆ ئىرە، بۆ ھوما، ش بىنە.

ئاسكە لەگەل ئەوۋى پەرىشان و دلتهنگ بوو خۆى نەگرت، سەىمىران، كە دەستى بە شان و

قولى سىي و نەرم وەك لۇكەى ھومادا دەھىنا، درىژەى دا بە قسەكانى خۆى:

ئەى لە ھوماى من، ھەر خۆى دەبىنى و ھىچكەسى تر نا، ھوماى ناسكتر لە گول، خۆشم دەوئى
پر بە دل. چاوكە ژالەكەم!

ھوما بە قەلسى توند دەستى لا برد:

خۆشت دەوئىم و خۆشم نازانم، بەلى بە گىانى «بازە!» بەسە، بەس، چىدى بەم وردە
فەرمایشتانەت، فریوم مەدە، ئەمرۆ ھەمووشت بۆ من روون بۆو.

مەزنان دەبەخشن خەتای بچوكان؟ تۆش دەبى بە گەورەبى خۆت لىبووردنت ھەبى.

من تاوانى ئاوا بكەم تو لىم خۆش دەبى؟ سەر ھەلبىنە و چاو لە چاوم بېرە، دوئى شەو لە
بن گوئىچكەمدا چىت دەگوت؟ يانى ئەو دەبوو مانای رووراستى بەرپىزت؟ ئەگەر تو لەو دنیایەدا تەنیا و
تەنیا دلەت بە من داو، ئەى ئەو چۆنە ھەتا دەرفەت كىت دەست دەكەوئى لە منى دەستىن بىھو و
دەبىدەى بەو پىرئىژنە؟! ھەتا ئەمرۆ مرۆقم نەدیو بە دلئىك و دوو سەرەو!

دەستم لەگەل تىكەل نەكردبوو.

اىە، بەم ھاوینە سەرمای ببوو، كوئىجت بۆ دەشكاند. بەخوا ئەگەر تو ژن بوایەى دەمزانى
جىگات لەكوئىھ.

سەىمىران بە دوو چاوى خومار و لىو بە بزە و دل دۆراو پەو گوتى:

جىئى من لەكوئى دەبوو؟ مەبەستت جندەخانە و مېخانە، ئەى ئافرەم ژنى ئاقلدار، ھەر ئەو
مابوو پىم بلىئى. وابلى، لەو خراپترىش بلى، حەقى خۆمە، ھىندەم سەر لەبەر دانەواندى، تا فرت
سوار بوو.

ھوما، وەك ئەو ھى گوتى لە ھىچ نەبووبى يان بىبىستى و خۆى لى گىل بكا، لەبەرخۆپەو
مىنگەمىنگى بوو:

تازە دەزانم چ ھەلەپەكم كردوو، و چۆن ژيانى خۆم تەفرو توونا كردوو، ئىستا بۆم
دەركەوت، مېشكى ژنىك لە مېشكى پاسارىيەك بچوكتەر، ھەربۆپە دىت و دەبىتە ژنى كابراپەكى
وەك تو، ئەبەمە دەلئىن ژنى ساوئىكە و نزمفام، من بەم ھەموو جوانى و لەنجەو لارەو وەختى لە
مال دەچمە دەرى و بە شەقام و كولاندا تىدەپەرم، ھەر گەنج و لاو خۆى بەقوربان و سەدەقەم
دەكات و چاوى پر دەكا لە خۆشەو بىستى و جوانى من. ھەر ئەو لاو و جىلانەى كە مەبىتى خۆمىان
پى ھەلناگرم. - وامدەزانى قريان ھاتوو و پىاو تەواو بوو، ئەمەش دەگەرپتەو بۆ كالفامى خۆم.
سى مانگ نەمتوانى دان بە خۆمدا بگرم و پەلە نەكەم، بە نان و پىوازىك رازى بم و سەبر بكەم

تاکرو میزدیک پیدا بکەم هەر نەبی کەسیکی دیکەى لە ژيانیدا خۆش نەوى و ببی بە هاوژینم و لەگەڵ ئەشق و ویستی دلم ریک بکەوى. سەرى دنیا لە پینش چاوم ویک هاتبۆوه، وامدەزانى شەش دەرى بەختم گیراوه، هاتم و بە رۆژى رووناک خۆم خستە چالیک بە هەرلایەکدا دەروانم مار و دوو پشکە، پینچ سالى تەواوە کویر و پەژىوان دەستەوئەژنۆ سەیرى تەوانەوى مۆمى تەمەنى خۆم دەکەم. هەناسە هەلدەکێشم بۆ عومرى لەکیس چووم، بۆ داها تووى تاریک و دۆراوم.

سەى میران لەو وەختەو کراسى زرشکی بە دەستەو بوو، لەولاه داینا، لەبەرخۆیەو گوئی:

ئێستاش هیچ نەبووه، بۆ لە بیرت چۆتەو ئەویش هاوژینی منە؟

منیش هەر ئەو دەلیم، قسەکەى تو تەواو راستە، ئەو ژنى راستەقینەى تویە، هاوژینی ئەو لە و ناخرتە ئەو منم لەو نێویدا تێدادەچم، بە هیچ و خۆرایى خۆم بۆ تو خەلاس کرد.

میران، هەمىەتى وینەدا و درێژەى دا بە قسەکەى خۆى:

دواى ئەم چەند سال و مانگە، پینم هەلکەوت و تاویک چوومە ژوورەکەى، بۆ ئەو نەندە بەخیل و بەرچاوى تەنگى بۆ ئەو نەندە هیچ و پووچى، چاوت بەرایى نادا مەرحەبایى بکەم، خەمت نەبى کەس بەشى کەس ناخوات. تیرنەخۆرەى بەرچاوتەنگ، بەخیل، زۆربلە!

ئەمە یەكەم جار بوو هوما ئەم وشانەى لە دەم میزدەکەى دەبیست و ئەویش قسەى وای کردبوو. بەلام فکر و پۆحى لە لایەكى ترەو دەستەمالانى خەیاڵات بوو. ئەو رۆژەى دەهینا بەرچاوى کە دوور یان نزیک دەبى دەست لەم خۆش بەختییە بى کاکلە بەر بدا کە هەرەك قارچک بە تەنیشتى دیوارى ئەشکەوتەکانەو پەگ و ریشەى نەبوو. ئاخۆم چ هۆیک تا ئەم حەلە هوماى لە مالى ئەم پیاوہ راگرتبوو؟ پەنگە ئەو ئەقل و بیرەى ئەو شانازى پیاوہ دەکرد و تەنیا شیتى بوو و هیچى دیکە. ئەو پیاوہ لە ئەشقى پیرانەى خۆى چەپکە گولیکى جوانى بەستبوو دابوو بە دەست ئەو، لە کاتى هەلمژینی بەرامەیدا بە هەلمى هەوەسى سیس دەبوو هەلدەوهرى و دەکەوتە سەر زەوى، سات و سەوداى سووتارى جوانیک بەسەر هەلدیرى هەلەمووتەو، بە هیواى هەلدانەوى شینکەى ژیان و سووتاندنى تەمەن و ژيانى تازەلاویک. بیجگە لەو ئەوینە رزیو و هەلوهریو کە هەرەك زارۆیەكى سەیر و سەمەرە تەنیا بۆ ئەمە ئەژیا کە لە شووشەى ئەلکۆلدا هەللی بگرئ. بى دلدار و نازکیش هیوا و هومیدی بە چى هەبى؟ حەزو ئارزووەکان، خۆویستی و کەللە رەقى و لە گشتیان بانتر، جەوهر و هەوینى ژيانى مەحتەل بۆ کورە لاویک، لە دەروونى ئەودا هەرەك رمۆزنە و دیوگەلى زەبەلاح لە دەفریکى بچووکدا زیندانى کرابوو. تەواوى ئەوانە بە زەردەخەندەى بى رپای

كۆرپەيەك نەدەڭيا. گومان لەو ھەدا نەبوو، ئەم پياوھ زۆرتر لە زۆر ويستی ئەوى بەجى ھىتابوو. بە
 تەواوى كەيف و گوزەران و رابواردنى گەشت و سەيران و بينەو بەرەو، كە فەقير و دەولەمەند، لە
 خوار و لە ژوور ئيرەيبان پى دەبرد و خۆزگەيان بەم بەخت و نيوچاوەى دەخواست، بەلام ئاخىرى
 چى، ھەر ئەو مەروۇفە بى كەس و داماوەى پەنجا سال لەو پىش بوو. بەلام لە راستيدا بە
 چاوخوردكردنەو و بە خۆداچوونەو و ھەك پرس و را لەتەك دۆستانى گيانى گيانيدا نەيدەتوانى لە
 نيو ئەم ھەموو عاشق و ئارەزوومەندەدا، يان لەولای ئەوانىشەو ھەك سىك ھەلئىزى، بۆ رۆژى
 پىرى سەيوانى سەرى بى؟ چى دەبوو ئەم پياوھ ھەرەكوو گزىر و پىش كارى پىر و پەككەوتەى
 دارابى يان بە وينەى ئەلبورز بە ھىواى رۆژى پازدە قران بوايە؟ ھەرچۆنىك بوايە ديسان
 دواپۆژىكى رۈونى لە بەردەم بوو، نان و دۆ بى، بەس بۆخۆ بى. ئەو بەختەو ھەرى لەگەل ئەو پياوھدا
 بە كۆلى دەزانى، بەلام خۆى لەو كۆرەش گىل دەكرد. ئاخۆم ئەلبورز، سەرەراى ئەو ھەى ئەو
 خۆشى نەدەويست، بەو شان و باھۆو قەلافەتەو بەم چاوە شين و بزەى زارۆكانەو ھەى شىاوى ئەو
 بەخت و بەشە نەبوو رۆژىك لەم كۆمەلگايەدا، بە جىيەك بگات و سەرىكى بى لە نيو سەراندا؟ ھەتا
 ئەو جىيەى خەبەرى ھەبوو ئەم ھەتوھ شۆفیرە، دوو سال لەمەوبەر لە شەرىكەيەكى مسافىر و
 گواستەنەو ھەدا كارى دەكرد و لەو شارە ماپۆو، لە شەوىكى جەژن و چراخانىدا وەختى لەگەل
 كچەكەى خورشىد چووبوون بۆ سەير و تەماشاكردن. لە كاتى گەرانەو ھەدا، لە گۆرەپانى شارەدارى
 بەملاوھ سىبەرى ئەوى دىبوو كە ھەنگاوى بە ھەنگاوى بە شىۆينىەو بوو. دواى ئەو مەسەلەيەى كە لە
 مالى گۆرانى بىژەكان ھاتەپىشى و چەند سال تىپەرى ئەو ھەكەم جار بوو لە بازار چاوى
 پىدەكەوت. ھوما ھەمىتەى پىنەدا و ھەرەك نەيدىتىن وابوو، ئەو بەم جوولە و ئەدايەى كە
 ھەيبوو چاوە نەرم و زەردەخەندەى بەختەو ھەرى لەسەر لىو تەژى لە ئەوين و خۆشەويستى، بەبى
 ئەو ھەى سەرنج بەتە ھىچ ژن و پياو و تەنانەت شتىكىش، درىژەى دابوو بە رابوونى خۆى،
 لەوسەرى كۆلانى عەلىخانى لور، زەرەى لىو جوئ بىو، بۆئەو ھەى بچى لە نانەوايەكە نان بكرى .
 پىش ئەو ھەى لە مال بىتە دەرى، داىكى راي سياردبوو. ئەلبورز ئەم ھەلەى بە باش زانىبوو، بەپەلە
 خۆى لى نىزىك كەردبوو و لە پىشتەو ھەنگى كەردبوو:

مەروۇف كەم و ھاھىيە سەبارەت بە بىوھەفابى و خراپى خۆى دەرحەق بە ئەم وئەو بىر بكتاھەو،
 ئاخۆم تۆ پىتوانىيە، دەرحەق بە من تاوانبار بى؟ ئەگەر ئەو رۆژە دەمزانى بە دلەو منت دەوى
 ئاوا سووك و ھاسان دەستم لى ھەلئەدەگرتى. گرى ئەشقت ھىندە بە تىن بوو وازم لى پىنئاي، جگە

لهوئش خۆم به كه مټر له وه دهنانی شیاوی ژیان و هاو جوتی تو بم. به لام ئەم چاوه‌روانییەم له تو نه‌بوو تا ئەو ئەندازەیه بئ‌مه‌یل و ساردوسر بئ‌ی، هەرچه‌نده تو پشتت كرده شهرت و به‌لینت، به لام تا مردن له بیرت ناكەم. هەر به‌خاتری تویه و له‌بەر تو له‌م شارهدا قه‌تیس ماوم. ئیتر ئیمەش خودایه‌كمان هه‌یه.

بریسكە‌ی ناھومئیدی و رسته‌گە‌لی ئەم دلداره دل‌شكاوه ئەوه‌نده له ناخه‌وه بوو به‌یه‌كجاری هیز و وزه‌ی له هوما بڕی و شانێ داته‌پاند. تا گه‌یه‌وه به‌رده‌رگا هیزی پێی كه‌م بۆوه وه‌ك ئەوه‌ی ته‌واوی تاوان و ئاكاری دزیوی له ئاوینه‌ی بالانوتندا هاتیبته‌وه به‌رچاوی بئ‌حال و دۆش داماو خۆی خزانده ژووره‌كه‌یه‌وه.

ئەم كۆره، جگه له‌و چه‌پكه گولە‌ی له گولدانیکێ هه‌سیریدا، وه‌ختی به‌سه‌ر ته‌ختی نه‌خۆشخانه‌ی ئەمریکاییه‌وه بوو بۆی نارده‌بوو، هەر له‌و به‌هاره‌شدا دیاریه‌كی دیکه‌ی دابوو به‌ خانجان تاكوو ئەكره‌م وه‌ك بیروه‌ریه‌ك بیداته ده‌ستی. كه‌مه‌ره‌یه‌كی ئالتوونی زۆر جوان. ئەو ئەقلی خۆی وای نه‌هینابوو، نه‌ك هەر له ده‌ستی ئەم ژنه‌تیوه‌ی وه‌رنه‌گرئ، به‌لكوو هه‌ره‌شه‌ی لئ‌كردبوو ئەم شتانه بۆ میرده‌كه‌ی بگێریته‌وه تاكوو له خانجان و كابرایی تایین له‌لای خاوه‌ن‌رایان شكایه‌ت بكا.

ئەم فكر و بیروكە‌یه به‌ پرتاو به‌ میشكی هومادا تئ‌په‌ری و له ناخه‌وه ئازاری دا. نه‌یده‌زانی له‌به‌رچی سه‌ره‌رای حه‌زو مه‌یلی خۆی دایمه‌ فكري بۆ ئەم گه‌نجه كه هەر بیست و پینچ سال ته‌مه‌نیه‌تی له تاریكی دایه. هه‌روه‌ك له جیبی خۆی دانیشتبوو دم و لیوی به‌ ده‌سته سړیک پاك‌كردوه، گرژ و مۆن وه‌ك‌ئه‌وه‌ی له ژیا‌نی ئەم ماله‌دا ماند و جارز بووبی گوتی:

وايه، وايه، من به‌خيل و به‌رچاو ته‌نگم. زورب‌له و دلته‌نگم، تو چيم‌په‌ده‌لینی بیلئ‌ی، جاریکێ تر هەر له‌م ژووره‌دا به‌ تۆم وتوو، چاوم به‌رای نادا ئەم شتانه ببینم. ئەو هاوسه‌ری شه‌رعی تویه، بۆخۆی كه‌م بوو سببه‌ریشی زیاد كرد، مندالی له تو هه‌یه. ئینسانه و مافی به‌ سه‌رت‌وه هه‌یه، هه‌رچی تو ده‌بیلئ‌ی و هه‌رشتی ئەو ده‌یه‌وی باوایی، به‌لام له‌مه زیاتر هه‌چ شتی ناچیته‌ نیو میشكی منه‌وه، من نامه‌وی هاوسه‌ری من دوو شه‌ریكه ژیا‌نی هه‌بئ‌ی. من چيم له ئەو له‌چكه به‌سه‌رانه كه‌متره بۆ ده‌بئ‌ی ئاوام به‌سه‌ر بئ‌ی، تو ده‌لئ‌ی چی؟

به‌ده‌م ئەم ورده قسانه‌وه كراسه چیته‌كه‌ی كرده‌وه به‌ری، هه‌ستا و بۆ ئوتووكردنی كراسه زرشكیه‌ لۆچه‌كه‌ی، چوو ئوتووی چۆده‌نی له ژووره چكۆله‌كه‌ هینا، سه‌ی‌میران هەر بۆ تاقی‌كردنه‌وه گوتی:

ئەگەر دلت نايەشى ئەمشەو لەلای ئەو دەبم.

ھوما لە نیو دەرگای وەتاغەکەدا خەریکبوو نەوتی دەکرد بەسەر خەلووزی وتووێژەدا، دەستی راگرت، گەراو و چرکەپەکی تەواو تێی راما، لەو دەچوو تەواو گۆیی بۆ بگرتی بزانی دەلی چی. ئەمجار لە بەرخۆیەو لەی پرسی:

قەولت پێداو؟

وادیارە!

ئەمنیش قەولت ئەدەم، بەیانی کە لە خەو ھەستای ئەوکاتە ی بە کوخە کوخ و کوورە کوور لە وەتاغەکە ی ئەو دینی دەری، ئیتر لەو مالا دا چاوت بە چاوی ھوما ناکەوئ.

بۆکوئ دەچی؟

وہی، پێت وایە لەم شارەدا تەنیا تو چوار خشتت وەسەر بەکناو و چوار دیواریبەکت ھەبە!

نا، زۆر کەسی تریش مال و حالیان ھەبە، شەرم بنگرئ، ھوما!

تو دەبئ شەرم بنگرئ، جندە ی ریشدار! دوو روو! دووزمان! وادیارە لە من تیرت خواردوو، وادیارە قەول و قەراری من و تو ھەر ئەوئەندە بوو، بەلام ئەوئەندە بزانی من لەو ژنانە نیم بە سەدەقە سەری بەرئ بچم. بە کوووە سووتاوی دەرگای توش بەرئ ناچم. تیگەیشتی وتم چی، ھا؟... ھا!!!!... وہی خۆزگە سەماکەریک بوایەم!

ئە ی بۆ نەبووی. خۆ زۆرت حەز لیبوو.

حەزم لیبوو، بەلام ئەو پیر و پەککەوتەبوو پێی لەسەر لیوی گۆر بوو، ئەلەو دەترسام.

بەسیەتی ئەم شوخیانە لەگەل من مەکە ھوما، وایزانە من میردی ئەو ژنە نیم، بەلام خۆ پشتم

نەکردۆتە مندالەکانم. خەلک چی بە من دەلین؟

ھوما لەبەر ھەبوانەکە رەژی ئوتووی گەشان دەو. لە بەرخۆیەو فکری کردووە بە چ رستەپەک وەلامی بداتەو، ھوما و بەدوای ئەویشدا گلارە و مەھدی سەماوەر و کەشەف و قۆری و قەندان بەدەست بەدوای یەکدا بە پلێکانەکاندا ھاتنە سەرئ. بە چاویکی پڕ لە پق و قین یەک بەیەک تییان راما، وەک بلیی حەوت برای بابی، ئەوانە کوشتووینان. بە چاوی دوژمنانە سەرتاپا سەرنجی ھەویکە ی دا بزەپەکی ژەھراوی بۆ توزکالە وەسمە و کلە ی کرد و لووتی لیبادا، بە دیتنی سەماوەر و قەند و چایی چاوی چوو پشتی سەری.

ئىتر وادياربوو ئاسكە لەمەودوا، ھەر وەك مندالەكانى وەدواى خۆيدا بوو، مێردەكەشى ئاوپرژىنىكى دلى كردبوو، بەنياز بوو چىدى لە ھەمبەر ھوما نەرمى نەنوینى و بە ورەيەكى بەرزەوہ بېتە مەيدان. لەو زىندانەى كە گاندى راى دەسپارد و باشترىن قوتابخانەى و پەروەدەيى رۇحى بوو. بە ئەشق و ھىواوہ بېتەدەرى و لە رىگاي بەختەوہرى حەقى ئىنسانيدا ھەنگاو بنى و نەترسى. ھەست و ئىحساسى ھوما تەواو ھەر ئەوہبوو كە ئاسكە بىرى لىدەكردەوہ، ژنى گەورە و كابانى مال، مێردەكەى بابى ھەر چوار مندالە بوو، بە ھەر ھۆيەكەوہ بوو سەرپىچى دەكرد لە خوشەويستى و ئەوينى ئەو. بەلام ئاخۆم ھەر وەك ھەموو ياخيەكان بە ھوى زووخا ھەلئانەوہ خوڤن خۆر و دلى ببوو بە بەرد؟ ئەو كە دلىكى نەرم و رۇحىكى مندالانەى ھەيە دەكرى بە ئارامى ئاوپرژىنى ھەناوى بكەى و ھەستى غەورگرتووى تىف تىفە بەدى، ئەم ئەزمونە نيو سەعات لەو پىش دەرى خستبوو، وەك ئەوہ واپوو بە لقەشەمچەبەك تارىكى لە ھەناوى ژووردا بسرپيەوہ، ھەموشت بۆ ئەو روون و ئاشكرا بوو، ئەوہيان نيشاندەرى شتى نەبوو، كاتىك ھوما گەرايەوہ بۆ وەتاغەكە، سەىمىران مات و بىدەنگ، مړو مۆچ خەرىكى شىواندننى چايەكەى بوو. ھوما زۆر بە ساردوسپرى بەلام لە ناخوہ توورە و بوغزوى نيشانى دەدا كە بۆى گرىنگ نىيە مىران خەرىكى چىيە، لەگەل كۆنەژنەكەى، وا ئەمړۆ بەختەوہرى رووى تى كردووە بى ئەوہى حورمەت و گەورە و بچووكى لە بەرچاو بگرى و ئەوہندە بىر بكاتەوہ ئەو ژنە لەگەل مندالەكانى وەك ميان ھاتونەتە ژوورەكەى ئەو، زۆر نەفامانە خۆى بادا و بە تەنیشت ئاسكە و مندالەكانيدا، لە پەنا سەماوہرەكەوہ تىپەرى. لەوسەرى ژوورى تۆرى سەرسندوو قەكەى راستەو پاستە كرد، وا ماوہيەك لەمەوپىش تىك چوو بوو بە بۆنەى دەمەقالە و بىتەو بەرەوہ. سەىمىران قومىكى لە چايەكە ھەلقوراندا. ئىستىكانە چاى دانايە عەرزى و بە بزەيەكى كالەوہ سەيرى ھوماي كرد و لە ئەقل و ئاوەزى سەرى راوہشاندا. ھوما بەتەماى كارىك بوو بەلام لە بىرى چۆوہ، ھەر لە شوينى خۆى كە لە پشت ميرانوہ راوہستابوو، ديسان بۆلە بۆلى دەست پىدەكردەوہ:

ئەم ژيانەى من بۆخۆم ساز كردووە بەند و زىندان باشترە، دلئيام دەبى رۆژىك . سەراوى يانى توو بە دلەوہ پىتخۆشە دەستت لە دەستى من ببىتەوہ؟ حەز دەكەى تەلاقم بەدى؟
 سەىمىران ئىستىكانەكەى لەسەر فەرشەكە جوولاند و بە گرژبىيەوہ گوتى:
 ئەگەر تو پىتخۆشە، ئەى بۆنا.

به‌راستی؟ که‌وابی تکات لیده‌که‌م مه‌حتلی مه‌که. دهی هر ئیستا، (ئو به‌هۆی دلته‌نگی و عه‌زاب و پهریشانی زوره‌وه خیراخیرا په‌نجی خۆی ده‌کرد به نیو یه‌کدا و دهی‌ته‌قاندن) ژنیک ئه‌وه‌نده به سووکی بیت، هر ده‌بی به ئاسانیش ب‌روات.

سه‌ی‌میران جگه‌ره‌یه‌کی پینچایه‌وه و کردی به مؤدنه‌که‌یدا، شقارته‌ی پین‌ه‌بوو، شاییه‌کی فریدا به‌رده‌می کوره چکۆله‌که‌ی، مه‌هدی تاکوو بچی له به‌قالی کۆلانه‌که‌ی خۆیان شه‌مچه‌ی بۆ بکری. لئو و روخساری وشک و بیژه‌نگ بوو، مه‌حتهل مابوو نه‌یده‌زانی چ‌بلی به‌م ژنه‌ سرک و سل‌ه‌ی، مه‌هدی له‌وکاته‌ کپ و بینه‌نگه‌دا، به تاله‌ده‌زوویه‌ک له‌سه‌ر گۆلی قالییه‌که‌ خه‌ریکی یاری بوو، به نیگاری له‌چک تورنجی ده‌ست‌کاری ته‌وریز، له‌ خه‌یالی خۆیدا گاراژی بۆ ترومبیله‌که‌ی ساز کردبوو، پاره‌ی هه‌لگرت و به‌بی ئه‌وه‌ی یه‌کو دووی له‌گه‌ل بکه‌ن ده‌رپه‌ری، ئاسکه‌ رووی قسه‌که‌ی له‌ میران بوو، به تیزوتانه‌ گوتی:

پیتی‌ناوی ئه‌و ته‌لاق بده‌ی، مه‌یه بۆ ژوره‌که‌ی من. ئه‌گه‌ر پیتی‌خۆشه‌ بچی بۆ گه‌ران، بۆ پیتی لیده‌گری.

هوما ره‌نگی گه‌شاهه‌، رووی تی‌کرد و به‌ ده‌نگی به‌رزوه‌ گوتی:

به‌لی، ده‌مه‌وی بچم بۆ گه‌شت و گه‌ران، تۆش دینی ب‌روین؟
ئاسکه‌ هه‌روه‌ک خه‌ریک‌بوو به‌ چارشینوه‌که‌ی شان و قۆل و لاقی داده‌پۆشی، خه‌ریک قه‌سه‌گیزان بوو، رووی کرد به‌ملاوه‌ و له‌ سه‌ره‌خۆ گوتی:

من نه‌وه‌ک تۆ، به‌رم به‌ره‌للایه‌ و نه‌ هه‌وای کووچه‌ و بازار له‌ سه‌رمدایه‌، هه‌ر سه‌عاتی ب‌مه‌وی بچم له‌خت و لارم نیشانی خه‌لک‌بده‌م. ته‌سه‌ب‌یحیش نیم هه‌رتاوه‌ی به‌ ده‌ست یه‌کینه‌وه!

ئه‌گه‌روایه‌ تکا ده‌که‌م، خه‌می منت نه‌بی، دیاره‌ خۆزگه‌ به‌ سمت و ساتی من ده‌خۆی، نه‌گه‌ت، ئه‌گه‌ر من ته‌لاق وه‌ربگرم، بزانه‌ به‌زه‌ییم به‌ تۆی کلۆلدا دیت!

ره‌حم و به‌زه‌بیته‌ هه‌ر زۆربی! ئه‌ی بۆ نالینی تیر نابم. ئه‌گه‌ر زمانم به‌سراوه‌ خۆ چاوم ده‌بینی، گلاره‌ وادیاره‌ ب‌راکه‌ت هاته‌وه‌. بانگی بکه‌ با بیت چایی بخوات.

هوما بۆ خوله‌کینک به‌ ئارامی سه‌یری هه‌ویکه‌ی کرد. دواتر وه‌لامی داوه‌:

به‌لی زمان درۆ ناکات، من تیر نابم، هه‌موو رۆژی زه‌رده‌په‌ری ئیواری هه‌تیوه‌ چکۆله‌که‌ی فه‌ره‌جخان، له‌سه‌ر سه‌ربان ئاماده‌یه‌ تاکوو له‌ پشت گۆگیای په‌نا پینلیکانه‌که‌ پام‌کیشی و پان و به‌له‌کم هه‌لبگوشی! هه‌ز ده‌که‌ی؟ یان دیسان ده‌م بکه‌مه‌وه‌؟! ئاسکه‌ به‌م درۆشاخداره‌ له‌ جیی خۆی

وشك بوو، نهيزانى بلى چى، گلارهى كچيان چەند پوژىك بوو بۇ ئامادەكردنى وانەكانى
دوانيوهرۇيان وهختى له قوتابخانه دهگهرايهوه دهچووه سهرپليكانهى سهربانهكه دادهنيشت.
باشبوو ماويهك له مەوبەر له ژوورهكه چووبووه دهري. گوئي له م قسانهى باوهژنى نهبوو، ئه
بوختانكردنەش بهم كچه پاك و بيگهرده، دهستی ئاسكهى له پشتهوه گريدا.

سهىميران خوئين بهرچاوى گرت و بهسەر هه دوو كياندا گوراندى:

هوما! ئاسكه، وهللا مهگەر له داخى ئيوه بهرؤكم دادرم، ناخ! لا اله الاالله!

ژنان بيتهنگ بوون. هوما ماكينهى بهرگدورين و ميز و پارچهى كوكردهوه، ئوتوى
هينگورئى و پارچهكهى دا بهسەر كەشه فيكدا و بۇ تاقي كردهوه دهسمالكي ئوتوكيشا، مهدى و
بيژن به بي گلاره كه خهريكى دهرس و دهور بوو، وهژوور كهوتن. ئاسكه چايى بۇ تى كردن، له
ژووردا تهنيا دهنگى پيالە و ئيستىكان دهبيسترا.

هوما به چاوى فرميسك تيزاو سهرى لهسەر وتوهكه لابرد و به پيچهوانهى ويستی كهله رەقى
خوى گوتى:

ئەگەر وابى له م سهعاته بهملاوه، من لهو مالهدا نان خور و جيگرم. له هه وهليشهوه هەر زيادى
بووم بهلام فريو دراوم. پوژىك خانم و خاتوون بهسەر ئەم قالى كاشانهدا، دههاتم و دهچووم
وامدهزاني منيش له م مالهدا ژنيكم و پيزى خوم ههيه. بهلام بي خه بهر له وهبووم، قهدر و حورمهتى
ژنيكى مالانگەر، كه ههوا و ئارهزوو له سهريدايه له بلقى سهر ئاو پووچتره. دهستت خوش بي
سهراوى پيم بلى كهى بچين بۇ مهزهر؟

قسهى ههليت و پهليت، ههريگيز! مهگەر جهندهكت له م ماله بچيته دهري.

ئه وهنييه ژنهكت بووختانم پيدهكا.

ئاسكه چاوى ليدهر په راند:

من بوختان دهكم يان تو؟ وهى! وهى! لهو مهكربازه، خودايه توبه، خوم به تو دهسپيرم!

سهىميران: ئاسكه هار بوويى؟

هوما: هار نهبووه، نانى هارى به دهمهوه گرتووه.

سهىميران، به دواى قسهى ژنى بچووكدا، ههردوو چاوى له ئاسكه دهه رپه راند. له نيو گه ماروى
سهماوه و ئيستىكان و منداله كانيدا بوو، هينده به رقهوه سهبرى دهكرد ئاور له چاوى دهبارى.
چايهكهى بهردهمى ساردوسر ميشى تيكه وتبوو، له وهدهچوو بچيته دهري ههستا ئەگەر كوتهكهى

بکاته بهری، دووچار ئەمسەر و ئەوسەری وەتاغەکەى شەقاو کرد. وەبیری هاتەوہ کۆت و کلاوہکەى لە ژووری ئەولا بەجی هیشتون. قوتووی سیگار و شەمچەکەى هەلگرت ئاسکە بە بۆلەبۆل گوتی:

نازی دەزى و دەپچرێ، رەزى دەگرى و دەنالێ مەهدى زوبە چایەکەت وەخو با برۆین. ئەگەر منیش خال و خەت و فیل و دەھۆى ئەوم هەبوايە، ئەگەر منیش فیرام بە مەستی بمخەواندبايە، ئیستا زۆر زۆر لەو خۆشەویستتر بووم.

سەىمیران لە دەم دەرگای دەری پینالوی لە پین کرد، گوێی لە قەسەکان بوو. هوما بە دووچاوی تامەزۆق لە بنەوہ سەیری میرانی دەکرد. لەو دەدەچوو بیژێ ئەھانی چی دەلی؟! مندالەکان لەوہ دەترسان لیدان و پیدادان بیتەئاراوہ، نەیان زانی ئیتر ئاسکە چیدیکەى وت، تەنیا ئەوہندەى لى حالى بوون ناوی گۆرانی بیژى قەفقازی هینا. بەم وشەيە گرکانی رقی سەىمیران تەقی، وەک درندەيەکی خوین خۆر چاوی لە چاوی بری، دادانی نەدەگرت، راست و چەپ لیو و چەنەى دەلەرزى، پيش ئەوہى ئاسکە بە فکری خۆى بى و لە کەلینیکەوہ دەرباز بى وەک بەورى بەیان گەيشتە سەرى، ژنى چارەپەش فریا نەکەوت سەماوہرى مسوار دانیتە عەرزى لەکاتیکدا قولتەقولت دەکولا، ئاسکە چەند چرکە لەوہ پيش چادانەکەى داگرتبوو، میران بەبى ئەوہى بزانی لەگەل ئافرەتیک پروبە پروو بووہ سەماوہرى لە دەستی سەند و لەسەر تۆقى سەرى راي گرت! ئەو ھەر لە بیری نەمابوو چەند سال لەمەوہەر، لەسەر شتیکى وەک ئەمرو ق سەىمیران لینی دا و سەرى شکاند. ئەو ژنە وەختى دەیزانى خوین بەرچاوی میرانی گرتوہ، دەبوو یان وسکوت بکا، یان ئەوہى زوتر بیچیتە دەری؛ لەو نیوہدا مەھدی ھەر وەک عادەتى گرتبوو، دايمە لە کاتى چایى خوارنداد، لەسەر زگ رادەکششا و قاچى دەنا بە دیواروہ سەرى دەکرده پەنا لاقى داىکی و ئەو زەرداوہى لووش دەکرد. سەىمیران هیشتا دەستی بە حەواوہ مەحتەل مابوو. ھەر لەوکاتەدا هوما بەدەم زریکاندەنەوہ گەيیە بەردەمى و بە چەپۆک دای بە تەختى سینگى دا، میران لەبەر کەللەرەقى خۆى کە هیشتا خاو نەبیۆوہ، دەنگوت دێوہکولەکەى عومریان دزیوہ رەنگى رەش داگەرپابوو، ھەر ئاوا کە ھەردوو دەستی بە حەواوہ بوو چەند ھەنگاو کشا دواوہ و لەو پەنجەرەيەوہ وا کرابۆوہ سەماوہرى جیازى گلارەى فێیدا بۆ دیوى حەسارێ. ئاسکە و مندالەکان تاساو و حەبەسابوون. ژنە نەیزانى چبوو چەوما، هوما ترساو و رەنگ پەریو، ھەر لە شوینی خۆى پالى بە دیوارەکەوہدا ملی بەلارەوہنا و زریکاندى:

وہى دلم داکەوت!

ديسان رووی کرده‌وه سه‌ی‌میران که خه‌ریک‌بوو له‌ولاره هه‌لتروشکن، ئارام و مانادار گوتی:
گه‌ره‌کنه خوینی دایکی ئەم مندالانه بخه‌یه ئەستوی من سه‌راوی؟ ئەوه بۆ جار‌جاره شینت
ده‌بی؟!

ئاسکه تاساو و سه‌رلینشواو ئیستیکان و قه‌ندانێ کۆ کرده‌وه و مندالانی وه‌پیش خۆی‌دا:
وه‌رن با برۆین ئەوینی پیری ئەم پیاوه‌ی مه‌سخ کردوه و گۆرپویه‌تی، به‌بێ گۆچکه‌دان به
هاوما‌له‌کان، گشتیان به‌م قیژه و هه‌رایه رژا‌بوونه هه‌ساره‌که، به‌ دلێ پرو چاوی به‌ فرمیسه‌که‌وه
چوو سه‌ماوه‌ری به‌ له‌توکوتی هه‌لگرتوه، چه‌ند رۆژ ده‌بوو به‌ ناوی جیازی کرپییوی و ئەم‌پۆ
مه‌شه‌دی شیتانه له‌توکوتی کرد. حه‌مه‌حسین باگری سه‌ماوه‌ره‌که‌ی له‌ په‌نا پینشورکه‌ی حه‌وزه‌که
دپته‌وه و هینای و دایه‌ده‌ستی، تاکوو ئەوی خۆر ببۆوه،

ئاسکه ده‌رفه‌تی نه‌هینابوو ته‌له‌سه‌مه زه‌رده‌کان له‌ سه‌ماوه‌ره‌که‌ ده‌رینێ، میران چوو‌بووه
ژووره‌که کۆت و کلای هه‌لبگری، ئاسکه‌ی چاره‌ره‌ش به‌ دلنایایی و ساکاری خۆی، نه‌ک ئەوه‌ی
توورپه‌یی بکا، چوو به‌رده‌می:

تکات لیده‌که‌م. پینش‌ئوه‌ی برۆیه‌ ده‌ری فکریک له‌ من و منداله‌کانت بکه‌وه و لایه‌کمان به‌ لایه‌کدا
بخه‌!

سه‌ی‌میران کۆته‌که‌ی له‌به‌ر کرد و دانیشت، به‌ دوو چاوی پر له‌ غه‌زه‌ب تیی‌راما، خوین
به‌ری‌چاوی و بوغز و رق به‌ربینی پیگرتبوو، به‌لام به‌ دم له‌رز و توورپه‌یه‌وه وسکوتی کرد و
نه‌یزانی چی‌بلێ. ئاسکه‌ به‌دم گریان و نیوه‌نووژه و تکا و رچاوه‌ گوتی:

به‌سیه‌تی پینم‌بلێ تاکه‌ی ده‌ته‌وی زووخاوکوژم که‌ی؟ ده‌پینم‌بلێ بۆ له‌ پینش‌چاوت بوومه‌ته
دیوه‌ژن، بۆ چاوی دوو سه‌ره‌ت پینم‌ه‌لنایات؟!

بمره، تیگه‌یشتی ئاسکه، بمره با چاوی دیتنی توم هه‌بی!

به‌دل پینم‌خۆشه بمرم سه‌ی‌میران، به‌لام منداله‌کانم نازیان لێ‌ده‌شیوی.

خوای‌ده‌کرد چاویان ده‌رده‌هات حه‌زه‌که‌م سه‌ریان پیوه‌ نه‌بی!

نا، سه‌ی‌میران ئەم قسه‌یه مه‌که، شتی‌وا مه‌لێ، (ژنه‌ گریانیک به‌ربینی گرتوه، به‌لام خۆی
ده‌خواردوه.) خودانه‌کا، حه‌یفه‌ ئەوان بمرن. یانی تو له‌ دل‌وه ئەم قسه‌یه ده‌که‌ی؟ یانی ئەشق و
هه‌وه‌س تاکوو ئەم‌رادیه‌ به‌رچاوی گرتووی؟

له‌ قوولایی دلمه‌وه؟ ئەم‌جار ئۆخه‌ی له‌ دلت که‌وت؟ جاشنی له‌م که‌ره‌ بێ، نه‌بوونی باشتره‌!

به تهنیا هی من نین، له توشن.

لینان دووشکم!

دووشکی؟ چاو له چاوم بېره، تف له ویزدانت، تف له ږوت! ناپیاو! هستی باوکایه تی و ئینسانی له تودا مردووه. ویزدان و شهرافه ت چی به سهر هات؟ ئه وهی ئه و چیه ئه وهنده تامه زړوی بووی؟ جگه رگوشه کانیش ت بو فریدا؟!

سهی میران، مستی لی راست کرده وه و جنیوی پيدا:

قه حبه! و ما که، له دهمت بسر هونیم دهمو ددانت تیک بکه مه وه حالی بووی؟!

دهست داخه، قاحبه ئه و ژنه ته، که به رماوهی هه موکه سه، جاران خه بیری هیچم نه بوو بویه قروقهم کردبوو.

هست و گریان له ناخی ئاسکه دا وشکاوی هاتبوو. قسه که ی کوتایی نه هاتبوو، میران بی ئه وهی بزانی خه خوری ږوژانی پیری و هاوژینی راسته قیه یه تی، وهک گورپه پشيله پیی هه لپرژا: بیده نگبه! لاچو له بهرچاوم دیوه ژن! دهله ورچ هه سته در بکه وه، له م ماله برودهری، هه زنا که م بت ببنیم، نامه وئی!

به بی ئه وهی مؤله تی بداتی زمانی بگړی، وه پیش خوی دا، دهی گوراند و دهینه راند، ئه و هه ناسه سارده وهک کویله یه کی لی قه و ماو، شانی بگرن و وه دهری بنین سهری داخست هیچی نه گوت. جیرانه کان به ورد و درشته وه، سهیری ئه م دیمه نه دزیوه یان ده کرد. بۆلای دالانه که پالی پیوه دنا، هه نگاویکی لیکر دبوو به دووان. لاتراسکه ی ده به ست. له نیو حه وشه که دا چارشینی له به ردیک گیر بوو له سهری که وه خواری، لینگی له گوره بییه رهش و مل دریزه کانی که وه قولاپه ی. درفته پی نه دا پیلایان سوله کانی بکا به سهر پییه وه، مه شه دی به قسه ی تال و به پال پیوه نان له دهرگای حه ساری و ه دهری نا! دهرگای له سهر پیوه دا و گه راپه وه مندالان سهریان به دیواره که وه نابوو دهرگریان، به قسه ی ناخوش هه موویانی کرده وه به ژووریدا، خوی هاته به ره یوانه که. دهنگی هه لینا و به هه ره شه و گوره شه وه، مه به سستی له خاتو خورشید بوو ږوی کرده جیرانه کان:

ئهری ژنه کان، ئه ی جیرانه کان. له گه ل ئیوه مه، جوان گویتان تیوه بی، بزانت ده لیم چی، ئه وه لی به یانی سی ته لاقه ده نیمه مستی ئه م ژنه تیوه قه حبه یه، هه رجییه کی پینخوشه با بچی! هر له م سه عاته وه به هه مووتان ده لیم، هیچ که س هه قی نییه به هیچ شیوه یه ک به م دهرگایه یدا به نیتته وه. هیچی له و ماله ی مندا نییه بیت و له گه ل خوی بیبا. ئه گه ر ئه مشه و یان هه روه ختیکی تر هه رکه سیک

له ئیوه دەرگا له سەر ئەم ژنه بکاتهوه، ئەوهی دەیبینی له چاوی خۆی دیتوویەتی، گویتان لیبوو؟ تازە ئەم ماله جیگای ئاسکە نییه. نابێ پێی بیزەدا بێتەوه.

جیرانهکان یەکە یەکە له شۆینی خۆیان کهوتنه جووله، ئەکرەم پشتی هه‌لگردوو به‌ بیزارییه‌وه له‌ بن‌لیوه‌وه‌هه‌ جینوی پێدا و‌ رۆیشته‌وه‌ بۆ ژووره‌که‌ی خۆی. ساحه‌ب‌خانم، ژنی جیرانه‌که‌ی به‌رده‌رگای ده‌ری، کچی که‌چه‌که‌ی هه‌ت‌بابو بۆلای ئاسکە، ده‌رمانی چاویشه‌ی بداتی له‌ ئەوه‌لی شه‌رو هه‌راکه‌وه‌ ناگای لیبیان بوو. له‌وکاته‌دا، سه‌ی‌میران هۆشی له‌لایه‌کی دیکه‌ بوو خۆی کووزوو کرد و‌ منداڵه‌ی به‌ دووی خۆیدا کیشا و‌ رۆیشته‌ ده‌ری. میران که‌ هه‌شتا ئاوری غه‌زه‌بی دانه‌مرکابوو چوو له‌سه‌ر چرپا که‌وره‌که‌ی هه‌ساری دانیشته‌ و‌ جگه‌ره‌یه‌کی داگیرساند. هوما له‌ ژووره‌که‌ی خۆیه‌وه‌ به‌ ئەبرۆی تاوتاو، که‌ له‌ رواله‌تدا هه‌یج به‌م به‌زمه‌ رازی نه‌بوو، له‌ دووره‌وه‌ سه‌یری ده‌کرد. منداڵه‌کان له‌ ژووره‌که‌ی خۆیان بۆ دایکیان ده‌گریان. وه‌ختی سه‌ی‌میران له‌سه‌ر ته‌خته‌که‌ راست بۆوه‌ و‌ رۆوی کرده‌ ژووری منداڵان، هوما بانگی کرد، لیبیان‌نه‌ده‌ی. به‌لام میران له‌ ژووره‌که‌دا که‌ کاریکی تری هه‌بوو، یه‌ک‌راست خۆی گه‌یانده‌ سه‌ر یه‌خ‌دانه‌که‌ی ئاسکە. به‌په‌له‌پرووزی و‌ ده‌ست‌تیکه‌ل هاته‌وه‌ ئەو کاره‌ی کرد. ئەوه‌نده‌ به‌ هه‌له‌شه‌ بوو له‌ بیری نه‌مابوو هه‌مووجاری ئاسکە، دوا‌ی ئەوه‌ی قفلی یه‌خ‌دانه‌که‌ی قایم ده‌کرد، کلپه‌کانی ده‌خسته‌ ژیر قالییه‌که‌وه‌، وازی له‌ گه‌ران و‌ پرسپاریش نه‌بوو، منداڵه‌کان به‌ چاوی ته‌ر و‌ ترس و‌ له‌رزوه‌ کپ و‌ مۆن له‌به‌ر خۆیا‌نه‌وه‌ ته‌ماشایان ده‌کرد. سه‌ی‌میران دوو چه‌کووشی کیشا به‌ دوولایی سندوقه‌که‌دا و‌ هه‌لی‌که‌ند. ده‌یزانی ئالتوون و‌ زه‌مبه‌ری ئاسکە هه‌میشه‌ له‌ مجریه‌ هه‌سیرییه‌که‌دایه‌ و‌ له‌سه‌ر جله‌کانی دایناوه‌. بۆ به‌ختی ره‌شی ته‌نیا ژیرچه‌نه‌یه‌ک و‌ دوو کلکه‌وانه‌ی زیری تیندابوو. چل‌جار ناوی خودای له‌سه‌ر بن‌ ملوانه‌که‌ زیوه‌که‌ی مه‌هدی له‌وی بوو تووریک نه‌ده‌ژیا، هه‌رچه‌نده‌ له‌م کیشه‌ و‌ هه‌للایه‌دا ده‌ستی ر‌ووشا بوو، به‌لام زۆر مێشکی خۆی ماندوو کرد. نه‌یتوانی وه‌بیری بێته‌وه‌ ئاخۆم گواره‌ی په‌ره‌نگ‌داری له‌ گویندا بوو یان نا. که‌وابی بازنه‌ و‌ ده‌ست‌به‌نده‌کانیشی له‌ ده‌ست‌دا نه‌بوو خۆ ده‌کرئ بێژی ئەوه‌ی له‌به‌ر دلی ئەو ژنه‌ وه‌ک سه‌روه‌ت و‌ سامانیک ده‌هاته‌ ئەژمار به‌ ئەمانه‌ت له‌لای که‌سیک دای‌نابوو.

له‌به‌ر هه‌یوانه‌که‌ سینییه‌ری ده‌ستیگ ده‌رکه‌وت، ئەکرەم بوو به‌ پرتاو پیل‌اوه‌کانی ئاسکە‌ی هه‌لگرت و‌ بۆی‌ده‌رچوو، سه‌ی‌میران هه‌مییه‌تی وێنه‌دا، ژنان چارشینوه‌که‌یان له‌ دم ده‌رگا‌که‌ پێدا بۆی‌به‌ری.

تاكوو بیده‌نی و بیدا به سهریدا، سه‌ی‌میران، وهختی زیږ و زهمبه‌ره‌که‌ی له ده‌ست سرېک پیچاو نایه‌ گیرفانی، وه‌ک‌ئه‌وه‌ی منداله‌کانیش له‌و تاوانه‌ نه‌کردوه‌ی دایکیاندا به‌شداربن تییان‌راخوړی:

ئیوه‌ش ئه‌گه‌ر ده‌تانه‌وئې مندالیکی عال‌وسال بن به‌زه‌ییم پیتاندا بی و خو‌شم‌بوین، ده‌بی له‌مه‌به‌ولاره ئه‌م نووکه‌ نووکه و گریانه ولانین، ئه‌مه‌ش بزنان له‌مړو به‌دوواوه ئیتر ئیوه دایکتان نییه! عه‌رز و ئاسمانیش به‌ یه‌کدا ندری، ئیوه‌ش هه‌روه‌ک منداله‌کانی غه‌لام نانه‌وا، یان هومايون و که‌تایونی هوما، له‌ته‌ک باوه‌ژن ده‌ژین. بو‌یان گرینگ نییه له داوینې ئه‌م ژنه که‌وتونه‌ته خواری. ئیوه‌ش وه‌ک ئه‌وان، هه‌ر وایزان دایکتان مردوه، وانیه، ناکرئ وای بیر بکه‌نه‌وه؟ بو‌ نای، مرؤف بیه‌وئې به‌ زورشت عاده‌ت ده‌کا و له‌گه‌لی رادئ، دایک چییه! بو‌ هه‌رکه‌س دایکی نه‌بی ده‌مرئ؟ خه‌تا له‌ منه له‌ که‌یه‌وه ئه‌م بزماره ژه‌نگاو‌ییم له‌ دلې خو‌م ده‌رنه‌هیناوه و می‌شکی خو‌م ئاسوده نه‌کردوه! ئیستاش با بروات خودای له‌گه‌ل بی، سه‌ری ئه‌و ئازاد و گیانی ئیوه‌ سلامه‌ت.

له‌ نیو منداله‌کاندا، بیژن له‌ بنه‌وه سه‌یری بابی ده‌کرد، له‌ دل‌ه‌وه لئی تووره‌ بو، مه‌هدی ده‌می نابوو به‌ پشتی ده‌ستی خو‌یه‌وه، قه‌لافه‌ت و پوخساری تووره‌ و شه‌رانی بابی وه‌ک درنده‌یه‌کی زه‌به‌لاح وایوو له‌ پیش‌چاوی، له‌ پر له‌ قول‌په‌ی گریانی‌دا، له‌ په‌نا ئه‌ویش‌ه‌وه گلاره وه‌ک مندالیکی پینج‌سالانه ملی‌نا له‌ گریان و به‌ لووزه و رؤندکی هه‌ل‌رشت. سه‌ی‌میران به‌بی گویدان به‌م شین و گریانه، که‌م زور ژیان و ئه‌رکی ئه‌و مندالانه‌ی به‌ بی‌دایک هینایه پیش‌چاوی خو‌ی، ده‌یزانی سه‌رپه‌رشتی کردن و ئاگالی‌بوونیان ته‌نیا بو‌ ئه‌و زور دژواره، سه‌ری داخست و له‌ ژوره‌که‌ چوره‌ ده‌رئ، له‌و کات‌وساته‌دا بارام گه‌یشته‌وه هه‌سارئ، له‌ دوی ته‌واوبوونی قوتابخانه و گه‌شت و پیاسه‌کردنیکې ئیوارانه له‌گه‌ل هاورئ و دؤستان له‌ ده‌وربه‌ری شه‌قامه خو‌شه‌کانی شار. ئیستا خو‌شحال و بی‌خه‌م له‌و ده‌رفه‌ت و پیلانه‌ی که‌ بو‌ پشووی ئه‌م سئ مانگه له‌ پیش‌چاوی گرتوو رووی ده‌کرده‌وه مالی. جل‌وبه‌رگ و ته‌قله و پیلایوی تازه و پاک و خاوین. جووله و ئاکاری پیاوانه بوو هه‌ر له‌ به‌ره‌ه‌یوانه‌که، وهختی شپ‌ریوی ده‌وربه‌ری چاو پیکه‌وت، دایکی دیار نه‌بوو، جیرانه‌کان سه‌ریان داخست‌بوو هه‌موو مات و په‌ریشان، خوشک و برا چاو به‌ فرمی‌سک سه‌ریان له‌به‌ر کوشیان نابوو، تیگه‌یشت چ‌باسه! به‌لام ئه‌ویش هه‌روه‌ک ئه‌وانی‌تر مات بوو خو‌ی خوارده‌وه و سه‌ری به‌رداوه و هیچ نه‌وت. وهختی سه‌ی‌میران خه‌ریک‌بوو به‌په‌له، له‌ ده‌رگاکه‌ بچ‌پته‌ ده‌رئ خاتوو خو‌رشید له‌ گه‌رووی دالانه‌که‌دا، که‌وته شوینې. له‌ ماوه‌ی ته‌مه‌نیدا ئه‌وه یه‌که‌م‌جار بوو له‌لای ئه‌و

بەردەمی ھەلەدەدا، وادیاربوو کارئیکی پئیبوو. لە بەردەرگای ھەساری بئ ئەو دی ھەلئویستە یەک بکەن
لئنی پرسى:

ھەروا سووک و ئاسان، بەتەمای ئەم ژنە قوربەسەر لە مالاكەت و دەدر بئتی؟!

سەى میران بەبئ ئەو دی ئاوڕ بەداتەو و چاویکی لئ بکا، بە توورەبییەو وەلامى داو:

بۆ سووک و ئاسان، ئەم ولاتە، یاسای ھەبە شەرع و مەحزەرى ھەبە.

بۆ، ئەم، لەم شارەدا کئى ھەبە؟ بیکەس و بیدەر پەنا بۆ کئ بەرئیت، بۆ کوی بچئ؟

با بچئ بۆ میخانە و جندەخانە، ئەگەر ھاتوو لەوئ رېئان نەدا ئەو ھەگورستان، خۆ رېگایەکی
دوور نئیە، من چارەنووسی ئەو دەستەبەر ناکەم، ئیتر لەمەولا ناوی نابئ بژنەوم. کەس کاری
پئینەبئ، ھەرجئییەکی پئ خۆشە با بچئ، با بچئ کلفەتی و قەرەواشی بکا، ببیتە لەلەئ مندالی خەلک،
چووژانم، لەوانەبە کەسئیک ھەلکەوئ و رای بگئ!

سەى میران، لەسەر قسەکانی تری خورشید رانەو ھەستا. کولانەکە چۆل، چۆلەکە کوژئ تئیدا نەبوو،
دەتگوت ھەروەک جاری پئشوو جەژن و کەرنافالئیک سازکراو و ورد و درشتی ئەم خەلکە بۆ
سەیرکردن چوون. بئجگە لەم بیرو را و خەم خورئیی خاتوو خورشید ھەببوو، لەملاشەو ھە
سەى میران قسەکانی بە ھئند نەگرت، بەلام ئەوئیش ھەر ئەم قسە و کەلامى بە دلدا ھات. ئاخۆم
ئاسکە دوای ئەو دی لەو تەلاقئ وەرگرت کوی ھەبە رووی تئیک؟ بەلام ئەو زۆرى خۆ بەم گرتەو ھە
ھىلاک نەکرد. ئاسکە لە تايەفەئ دایکی بۆرەقەومئیکى ھەبوو. مەیتەر و میراخوڕ بوو ژن و مندالی
ھەبوو. لە کاروانسەرایەکدا کاری دەکرد. بە گوزەرانیکی ھەژارانەو ھە رازى بە لەتئ نان و کەوچکئ
دۆ بوو. مرؤیەکی ئەو ھەندە خاوەن عئزەتئ نەفس بوو، بۆئەو دی سەى میران بە چاوی سووک
سەیرئ ئەکا زۆر کەم خۆئ نیشان دەدا، خەیروللا مەیتەر، کابرایەک بوو سالاھو سال کەمتر وابوو
لە کاروانسەراکە سەر بئئیتەدرئ، بەلئ، ئەگەر ئاسکە پئی خۆش بوایە دەتوانئ مەمرەمەژئ بچئ لە
پەنا ئەم خزمەیدا خۆئ لە مەترسى ھەیا و دئو ھەزمەئ روژگار و ھەشارئ.

بەدەم ئەم وردە خەیا لانەو ھە، وەختئ لە ئانیشکئ کولانی عەلى خانئ لوپەو پئی نایە سەرپشتئ
شەقامەکە، تۆزئیک رەنگئ روون بۆو ھە فئئکایئ گەئشت بە ھەناوئ. بە لاچوونئ دانەبەک لە
ژنەکان، بتەوئ و نەتەوئ بارئ گوزەران و ژئان نوئئ کە بە دلئ ھوما بوو روئ لە خۆشئ کرد.
بۆئەو دی برباری یەکجاری دابئ و لە پاشان ناوئ نەھئئئ، لەبەر خۆبەو ھەوتئ:

ئەم ئالتونانەي لەگەل خۆي بردوويەتي تازە لئىناستينمەو، قەيدى ناکا ئەمەش بۆ ئەو. بەلام نيمە مارەيي پيندەم. مارەيي ئەو کەم و زۆر بيست تەمەن پارەي زيۆە. ئەگەر مندالەکانى لەگەل خۆي بردبايە، بەومەرجەي خەيالى ميردکردنەوہي نەبى، کەلويەلى مال چى پنيويستە دەيدەمى. لە جتيەک ديويک بگري و تتي دا دانيشي و ئاگاي لە مندالەکان ببى نان و نەفەقەي دەدەمى و بيخەم داينيشي لەگەل ئەو مندالانە سەر بە سەري يەکەوہ بنين، ھەر ئەوہندەي ھەک کۆتەلى ئەبوالمھول، دايمە لە بەرچاوم نيبە و بەياني بە بەياني کەفارە نادەم ميتشکم ئاسوودەيە، رەنگە رازى بي تەلاق ھەربگري. لەوہدەچى بەياني لە مەحزەر ليمبیرسى مندالەکان چى لئيدەکەي.

بەمچەشنە، سەي ميران سەراوى بەم خەيال و بيروکانەوہ، ئەوينيکى درۆزنانە ئاوقاي ببو ژين و ژياني بکاتە خۆلەميش. بيئەوہي بەخۆي بزاني کوشتەري لە رەگي حەياتي ئاسکەدا بوو، خۆ ئەگەر بيتوو تەلاقي نەدابايە، ھەر ئەو تيروتانە و سەرکوتکردنە ژاني لە تەلاقدانەکە کوشندەتر بوو. دەلين مردن جاريکە، ئەو سەت جار دەمرد و زيندوو دەبوو، لە شەقام و بازار چشتيکى ئەوتۆ سەرنجى رانەکيشا، کەس تتي رانەما بزاني خەمگينە يان دلخۆش. ھەرکەسە و بە ريجکەي ژياني خويدا تيدەپەري. ھەر دەنگي فەيتوون ئاژووت و شەقاممال و ميوہفروش بوو لە راست و چەپەوہ دەھاتە بەرگوئ.

کاکى برا ئاگادار بە! برام ريگا مەگرە، دادە لاچۆ! ئابرا تەر نەبي.

ژيان بە بەرچاوى ميرانەوہ ھەرەک مۆميک وابوو، لە کاتي کەوتنیشدا دەسووتا و دەگەيشت بە کوتايى، ھەرچۆريک بچووبايەتە پيش لەسەر سيمما و دەرووني کاردانەوہيکى ئەوتۆي نەبوو.

به‌شى سيزده‌هه‌م

سه‌ى‌ميران سه‌راوى، وه‌ختى هاته‌وه دوو سه‌عاتى شه‌و لايدا‌بوو. وه‌ك كورپه جحيلاه‌يه‌ك پاك‌و خاوين پ‌دينى تاشيبوو، به م‌ودى تازه سميلى دانابوو. ده‌سرؤكه‌يه‌ك سه‌وزه‌ى هيتابووه بؤ خواردن، به م‌روم‌ؤچى دايه ده‌ست هوما. ژنه به‌پنجه‌وانه‌ى ر‌ؤژان كه هه‌موو دونيوه‌رؤيه‌ك وه‌سمه‌ى ده‌كيشا و سووراو و سپياوى ده‌كرد، ئه‌م‌رؤ ساده و ساكار بوو. ئه‌و كاكؤله‌ى جاران هه‌ليدا‌بووه‌وه، ئيستا په‌خش و په‌ريشانى كردبوو. هه‌لس‌وكه‌وت و روانينى ساردوس‌رو نارازى ده‌نواند. له به‌رچاوى ميران تا بليى نازفرؤش و مه‌كرباز بوو. هوما به‌بى ئه‌وه‌ى به حورمه‌ته‌وه به‌ره‌وپيرى بچى چاره‌كه كه‌وهر و پيازكه‌ى له ده‌ست وه‌رگرت. له سه‌له‌كه‌دا به‌تالى كرد. دواى شؤردنه‌وه له‌سه‌ر كورسيله‌كه داينا ئاوه‌چؤر بى، له وه‌لامى ميراندا، وه‌ختى كوته‌كه‌ى دانا و پالى‌دايه، ئه‌حوالى منداله‌كانى پرسىبوو، گوتى:

خورشيدم ناردوه‌ه چراى ژووره‌كه‌ى بؤ هه‌لكردوون. شتوم بؤ ناردن، نه‌يان‌خوارد و فريان‌دا ديوى‌ده‌رى.

زؤر باشه، با وابكه‌ن، برسيان نه‌بووه، ئه‌مجار له‌ته خشتىك بنى ده‌فريكه‌وه و بؤيان بنيره، هه‌روه‌ختى برسيان بوو ده‌يخؤن. كامه‌يان ئه‌و كاره‌ى كردوه؟

كارت پينان‌نه‌بى، مندالن، ناحه‌قيان مه‌گره. قه‌لس و توورهن، له منيش توورهن مؤرهم لينده‌كه‌ن قه‌لسه‌م لى‌ده‌گيرن. بيژهن به‌ردىكى گرته په‌نجه‌ره‌كه و ميترده‌كه‌ى شكاند. مه‌هدى ده‌ى‌نه‌راند و جنئوى پندام. له ترسان ده‌رگام له‌سه‌ر خؤم پتوهدا، دواى ئه‌وه‌ى تو ر‌ؤيشتويه‌ده‌رى تا ئيستا نه‌متوانيوه بى بنيمه‌هه‌سارى. ورده شووشه‌كه‌شم كو نه‌كردؤته‌وه، به‌لام هه‌روه‌ك وتم كارت پينان‌نه‌بى، مندال و نه‌فامن. ورده ورده دادين، ده‌بى له‌گه‌ليان به‌سه‌بر بى.

سه‌ى‌ميران ئارام و له‌سه‌ره‌خؤ، چوووه نزيك شووشه‌شكاوه‌كه و ته‌ماشايى كرد. تاي ئه‌و ده‌رگايه‌ى كرده‌وه و گوتى:

مندالڻ؟ تو دهلي مندان؟ ٽهويهان خو گه ورهيه، ٽه گهر ميردي ڪردبايه ٽيستا دوو توتڪي به بهروهه بوو! لهوهدهچن ٽه هاني دا بيتن. دهبي ڪوڙياي دا بيتنم، له بهيانبيه وه وهڪ ڪلفهت و قهرهواش خزمهتي براڪاني بڪا، خواردنيان بداتي و شيوو ڪوليان بو بڪا. با فيري چيشت ليتان بي، ٽه وه باشتره، نه ڪوو بچيٽه قوتابخانه و فيري فوڪلهه لاندانه وه بي، من تيناگهه ٽه خوننده واري بو چيهه؟ ٽهي بارام، ٽه هيجي نه گوت؟

نا، ٽه منداليڪي بيدهنگه. له گهل من نيواني خوشه، خوشمدهوي، ٽه نه يه پيشت دنا براڪهي خهريڪ بوو به داري گويهن بيت له من بدات.

دهبي ٽه ويش بنيرمه دووڪان ڪار بڪا. خو له ڪوري مورشيده نه جهف چڪوله تر نيهه. به قهي ٽه ويش نازدار نه ڪراوه. ٽه وهندهي خوننده وه ته واوه. له بيرم دي حوت سال ده بووم و نه ده بووم، دهستم نه ده گه يهه ٽالقه ريز و دوولايي ده رگاڪه، گويني و گوگه مم له ڪيو دههيناوه بو مالي. له گهل بابمدا دهچوي نه ڪاني چه رموو، ڪه تيرهه ده ڪرد و به ڪول دهه پيناوه له گهل شوانڪاره ڪان دهچومه هه واري و شهش مانگ جاريڪ چاوم به دا يڪم نه ده ڪه وت. ته مه نم گه يشته ٽيره نه مزاني ڪايه و ياري ڪردن چونه.

هه ر بويه هينده بي رهحم و دلي، تو نازاني دا يڪ بو ٽه مندالانه چ خوشييه ڪي هه يه، ٽيستا ش ڪه ٽيستا يه برؤا ناڪهه به دلوه ٽه ڪارهت ڪردبي، تڪات لينده ڪههه پيش ٽه وهي شيو بخوي برؤ له هه رجيهه ڪه دهستي بگره و بيهينه وه. منيش له و ڪارو رهفتارهي عهسر ڪردم په شيمانم. خه تاي من بوو، به هوي به خيلي خومه وه ٽه شه رهم له نيوان ٽيوهه دا ساز ڪرد. قهت ٽه وهنده رازي نه بووم و ناشبم. ٽاسڪه ته لاق بدرئ هه مووڪهس ٽه تاونه دهخه نه ٽه ستوي من. خه لگ تقو له عنه تم ده ڪن. ٽه گهر بريار وايه لهه دوانه مان يه ڪمان ته لاق بدرئين، ٽه وه دهست له من هه لبرهه باشتره ٽه مندالي هه يه، خودا پي خوش نيهه، ههسته برؤ بزانه له هه رجيهه ڪه بيهينه وه. ٽه مشه وه هه وهه ڪه به لينيت پيدا بوو له لاي به و دلي بده وه!

تازه له وهي ده رچوهه، خه لگ چي ده لين، ڪه يفي خويانه. پينچ سالي ته واوه رڻي من نيهه. تازه ٽه م مالو بو ٽه وه ڪه هه ندهم وايه، مه ترسه نه ڪه وهي له برسان قري نايات، بگره گوره راني خوشتري دهست ده ڪه وي.

هوما به پيڪه نينه وه گوتي:

رهنگه میردیکى باشتى ودهدست بکهوى، بهلام شتیکی دیکهش هیه، ناخوم میرزانه بی و باوهگهوره دهنگ ناکهن. ناکری له تاوانی خوش بی و بچی به شوینیدا؟ بیت و نه بی له و دووماله پرووی له یهکیان کردووه، پیاوان زوو له روو دادهمینن.

ئوه بوخوم دهزانم بیهینمهوه یان ته لاقى بدهم. ههرکسه و قیلهی مالی خوی بوخوی دهزانی. له وهتهی وهبیرم دیت ئه خه لکه ته نیا هه به خه لکدا هه لده شاخین، ئه وان وهختی قسه دهکنه ئه گهر من له سهه بریاری خوم خاو بم. ئه وان ناتوانن قسه له کاروباری مندا بکهن. کهم لوتف و بی دل و دهروون نیم، ههسته شیوه کهم بدهیه، به کاری خوم رادهگه م. جارئ ئه وهی به کارمان دیت، خوشه ویستییه و رابواردن. بی روحم و دلشیم، خه مت نه بی به شی توم هه هیه، روژانی مندالی و خوشی له دهست چووم سهروهت و سامانم، ژیان و ئه وهی بوومه و نه م بووه، ئیستا به یهک شته وه به ستراوه: توی تو، ئه وینی تو، ئه وهی بو من گرینگه ئیستایه، نهک سبهی، من بیر له سبهی ناکه مه وه. به بریای من جه وهه ری ژیان مه به ست له گوزهران، هه ول و ته قالا، ته ماح و هه لات هه لات، هه ره مووی له ئه وین و خوش رابواردنا ده گاته کوتایی، ئه وهی مروف له روژی خوناسینه وه حه زی لئیتهی و به شوینیدا وهیلانه و بو به دهست هینانی هه ول ده دا سهروهت و سه فایه، که وایی من ئه و ریگه یه م بریوه و پنی گه شتووم. ئیتر خه می چی بخوم و چی ماوه هه ناسه ی بو هه ل بکیشم.

ئهم فکر و خه یاله ده رویش ئاسایه پیمل بوون و زه لیلی ئه و پیاوهی نیشان ئه دا که ناوی ئه شقی له سهه دانابوو، که وایی لیره دا هوما ناحه قی نه بوو ئه گهر فری به سه ریدا سواری بی. به په له نان و خوانی له به رده م سه راویدا دانا. بوئه وهی قسه و باسه که یان نیوه چل نه بی، خوی مه حته ل نه کرد، ژن و میرد له دنای دل به یه کدان و هوگریدا، وادیاربوو به ته مای ده ست پی کردنی ژیانیکی تازه بوون. هه ره وه کوو بووک و زاوا ده ست له نیو ده ستا، دل و گیانیان بو یه کدی ده ویست. به عه ینی دوو بالنده ی عاشق شه و له هیلانه دا، له ده ست جه ور و جه فای زریان و سه رما هه ره جیکه و فیکه یان بوو. به بی هو پینده که نین و قاقایان ده کیشا و پاروویان ده کرد به ده می یه کتره وه، هوما له سیمای پیاوانه ی میراندا خت و هیلی تازه ی ده بینی، فره تر له جارن تروسکه ی ئه وین و دل دو راوی پتوه دیاربوو، چرو چاوی هه ره له جیگه په نجه ی مریشک ده چوو به سه ره قوری ماله سواخه وه. جگه له وهی هینشا سو مای چاوی له که می نه دا بوو، به لکوو هیزی دیتنی باش بوو، ته نانه ت ئه گهر بو خه ماوه یه ک له هه رکه سی رامایه بیگومان هیپنوتیزی ده کرد. تا قمی ک ددانی ده ست کردی له ده مدا بوو،

بزه و پیکه‌نینی جوان لیده‌کالایه‌وه و خۆشی له دل دهنیشت. هەر ئەمه شایه‌دی دها بۆئوه‌ی له ده‌روونی‌دایه، ئەمه راستیه‌ک بوو له پاش پینج سال پیکه‌وه بوون و ژنو میردایه‌تی گر و تینی ئەم خۆشه‌ویستیه‌ که مه‌یز نه‌ببوو سه‌رو بېجمی جوامیری هه‌ل‌که‌وتبوو، ئاواش که ردینی تاشیبوو ئەوه‌نده‌ی تر هه‌وه‌س‌بزۆین و به‌ دل‌ی یار خه‌زالی بوو، واته‌ هوما، حه‌وته‌ی جاریک سه‌ری ره‌نگ ده‌کرد و به‌ قژیک‌ی زه‌عه‌فرانی و پِیشی تاسو لووسی زیده‌تر دل‌ی له‌ هوما ده‌سه‌ند. هه‌ول‌ی دها، له‌و ته‌مه‌نه‌دا پیری به‌ ئەدگاریه‌وه دیاری نه‌دا، وه‌ک گه‌نجیک تووند و ماقول‌ خۆی وه‌در بخات. ته‌واوی ئەو فکر و ته‌قه‌لایه‌ی بۆ ئەوه نه‌بوو له‌گه‌ل پیری به‌ره‌ره‌کانی بکا، یان خۆی وه‌ک رۆسته‌می زال نیشان بدات، به‌لکوو حه‌زی ئەو ئەوینه‌ راوه‌ستاوتری ده‌کرد، که خۆی وه‌ک باخه‌وانی گولستانیک ده‌بینی. له‌ وه‌رزى زستانى ته‌مه‌نیدا، ته‌نیا بۆئوه‌ی بتوانی بۆ رۆژیک یان یه‌ک ساعه‌تیش‌بی هه‌ست بکا کوره‌ جچه‌یه‌ و له‌ به‌رامبه‌ر هوما‌دا که‌می نه‌هین. هه‌رچه‌نده‌ هوما له‌ رابردودا به‌م گشته‌ ئەلاقه‌ و خۆشه‌ویستیه‌ی که‌ میران سه‌بارت به‌و هه‌یبوو، هینشتا ریشه‌ی له‌ دل‌ی دانه‌کوتابوو، واته‌ خۆی هه‌روه‌ک میوانیک ده‌بینی، به‌لام ئیستا له‌م‌لایه‌نه‌وه‌ دل‌نیا‌بوو ئەمه‌ بیجگه‌ له‌وه‌ی ناچارى و بیده‌ره‌تانى تووشى ئەم‌رۆژه‌ی کردبوو، سه‌ره‌رای ئەم جوانى و که‌مه‌ته‌مه‌نییه‌ی به‌ پینج سال هاوژین و هاوسه‌رینی ئەم پیره‌میرده‌ی کردبوو. له‌پاش ئەمه‌ش ده‌بوو پى رابکیشى و ده‌نگ نه‌کا. ئەو که‌ تازه له‌لایه‌ن حاجی به‌نناوه‌ هیوا‌براو بوو، مه‌یلی دوانه‌که‌شى نابوو، خانه‌و لانه‌یه‌کی دیکه‌ی شک نه‌ده‌برد. ئیتر چاره‌یه‌کی نه‌بوو، هه‌ر ده‌بوايه‌ وه‌ک دل‌ی له‌ سه‌راوی سه‌ندبوو پشتی پى‌ببه‌ستى و سه‌ی‌میران هیچی بۆ گرینگ نه‌بوو که‌ له‌و ژنه‌ی گه‌ره‌ک‌بى، نه‌ داهاتوو نه‌ منداڵ، ئەمه‌ش که‌ جارێ وشکاوی هاتبوو، به‌لکه‌ ئه‌وى ببوو جه‌لابی هه‌ست و دل‌ی ئەو، له‌ به‌رچاوی جیلوه‌ی جوانى و بى‌وینه‌یى ئەو‌بوو. ئەمه‌ش ده‌بى پشت‌گوى نه‌خرى که‌ هوما، نه‌ک هه‌ر له‌ سه‌ی‌میران به‌لکوو تازه له‌ هیچ پیاویکی دیکه‌ منداڵی نه‌ده‌بوو کلاوسور ده‌ستی به‌ داوینی نه‌ده‌گرت! ئیتر هه‌ر بۆیه‌ ئەوه‌نده‌ی بۆی‌ده‌کرا ته‌ندوورى ئەشق و دل‌داری نیل دها و ئەم پیاوه‌ی پى‌هه‌له‌چۆقاند. ئەمه‌ش باشترین که‌سه‌یه‌ک بوو ئەو ژنه‌ که‌لکی لى‌وه‌رده‌گرت. دیاره‌ ئەمه‌ نرخى ژيانى راسته‌قینه‌ی نه‌بوو. ئەو حه‌ز و خۆشه‌ویستیه‌ی هه‌ردوکیان دا‌بوویان به‌ یه‌ک‌دى. هه‌رچه‌نده‌ جاروباره‌ بۆ خویى چیشته‌ ده‌نگ و هه‌را و تالی و سویری تیکه‌ل ده‌بوو، ئیتر هه‌روه‌ک له‌ ماکه‌ سروشتیه‌که‌ی‌را ده‌رده‌که‌وى، دل‌داری به‌ بى‌ئا‌زار و ناز مانایه‌کی ئەوتو نابه‌خشى. ئیدی له‌ راستیدا ئەوانه‌ هه‌ر هه‌م‌موى خۆفریودان بوو، که‌ دیاره‌ به‌ره‌و هه‌له‌مووتى ده‌بردن. ئەوان خۆیان به‌ گیانیک

دهزانی له دوو جهسته‌دا، رۆژ به‌رۆژیش لاولوی ئەم عه‌شقه گیانی به‌گیانییه نازتر و ناره‌زوومه‌ندتر به‌په‌ژه‌ی دلداریدا سه‌رده‌که‌وت، له‌گه‌ل چوونه‌سه‌ری هه‌ر پینیلیکانیکدا زووتر و زۆرتر به‌ره‌م‌زو راز و نیش و نۆشی ئەوین ئەگه‌یشتن. له‌گه‌ردوونه‌ی ئەم که‌ونو مه‌که‌نه‌دا، هه‌روه‌ک ئەم‌پۆکه‌ سه‌روشت‌ناسان له‌تیکه‌له‌بوونی دوو جۆر له‌جۆره‌کان نیشانه و جۆری سینیهم ده‌هیننه‌ به‌ره‌م. ئەو دووانه‌ له‌کۆکردنه‌وه‌ی ئاوا تا‌قی‌کارییه‌که‌دا بوو، که‌ مو‌توربه‌درانی دووگیان، یان تیکه‌هه‌لکشانی یه‌کیک له‌و دووانه‌ به‌نیو یه‌که‌دا رۆحیکی زالیان له‌ساخت بیته‌وه، ئەمه‌ش به‌بروای فکر و بۆچوونی سه‌ی‌میران، بۆی هه‌بوو له‌جه‌سته‌ی گیانداریکی تر‌دا وه‌ک گۆلیک، یان په‌پووله‌یه‌کی جواندا ژیا‌نی هه‌رمانی درێژه‌په‌ب‌دات. په‌فتار و خه‌دی سه‌ی‌میران کار‌دانه‌وه‌یه‌کی باشی کردبووه سه‌ر هوما، په‌فتاری دزیو و سه‌گ‌ئاسای کۆنه‌مێرده‌که‌ی هه‌ر له‌بیر ما‌بوو، ئەو کۆپرییه‌ی له‌وئ دیتبووی، ئەگه‌ر ئافه‌رتیکی ژیر و به‌ئه‌زمون بوایه، ده‌بوو دا‌بنیشی و کاری به‌کاری که‌س نه‌بی، ئەگه‌رکوو ئاسکه‌ به‌یه‌کجاری له‌و ما‌له‌دا با‌ری بک‌ردایه و له‌په‌ش‌چاوی ئەو بزر بیا‌یه، بی‌گومان له‌چه‌ش‌نی گۆل ئەم شیله‌ و بۆنه‌ی نه‌ده‌ما.

به‌لام به‌په‌نچه‌وانه‌ی فکر و خه‌یالی هوما و سه‌ی‌میران و زۆر که‌سی دیکه‌ش. وایان‌ده‌زانی ئەوشه‌وه ئاسکه‌ چۆته‌ مالی ئەو که‌سانه‌ی به‌خه‌یالیاندا هاتووه، به‌لام نا ئاسکه، نه‌چوو‌بووه مالی میرزانه‌بی و باوه‌گه‌وره و نه‌خزم و ئەقه‌ره‌بای خۆی، وه‌ک ده‌رویش خه‌یرو‌للا. خو ئەگه‌ر ئەم‌شه‌وه جامی جه‌هان‌نه‌مایان ب‌دایا‌یه‌ته‌ ده‌ست سه‌ی‌میران بی‌گومان نه‌یده‌توانی له‌م شار‌ده‌دا بی‌بینته‌وه، له‌به‌ر ئەوه‌ی ئاسکه‌ بۆ هه‌یج جی‌گایه‌ک نه‌چوو‌بوو، ته‌نیا له‌م ما‌له‌دا نه‌بی، ئاسکه‌ له‌ دلی چه‌قیبوو ده‌بی له‌م ما‌له‌دا نه‌وه و نه‌تیژه‌ی پینیه‌یه‌نی و هه‌ر له‌و ما‌له‌دا بژی و بم‌ری. ئیوا‌ره‌ی ئەورۆژه‌ دوا‌ی ئەوه‌ی میرانی بی‌ره‌حم و دل، ئەم شه‌ر و جه‌نجالییه‌ی سازکرد و له‌ده‌رگای هه‌ساری به‌پال‌په‌نوه‌نان کردییه‌ دیوی‌ده‌ری، ده‌رگای له‌سه‌ر په‌نوه‌دا ئەو به‌سته‌زمانه‌ به‌سه‌رو پپی په‌تی له‌نیوه‌راستی ئەم کۆلانه‌دا مایه‌وه، هه‌ر ئەو کۆلانه‌ی عومریک گه‌وره و بچوکی ئەو گه‌ره‌که‌ وه‌ک که‌یخاتوی گه‌روه‌مالیک ده‌یانناسن و به‌چاوی که‌یخوداژنیک سه‌یری ده‌کن. تو بلنی غه‌در و تاوان له‌وه گه‌وره‌تریش هه‌بن ده‌رحه‌ق به‌ئافه‌رتیک، که‌ دایکی جگه‌رگۆشه‌کانییه‌تی. چاک‌بوو له‌وکاته‌دا به‌خت به‌یه‌کجاری په‌شتی تینه‌کردبوو، تایی‌ده‌رگای هه‌ساری مالی سا‌حه‌ب‌خانم په‌نوه‌نه‌درا‌بوو، به‌ره‌له‌وه‌ی که‌سیک به‌شێوا‌وی و ئالۆزی چاوی پپی‌که‌وئ خۆی به‌و هه‌سه‌اره‌دا کردبوو. ده‌ده‌قیقه‌ دواتر ئەکه‌رم چارشێو و پیلایو بۆ بردبوو. هه‌ر ئەوه‌نده‌ی تاریک دا‌هات، سه‌ره‌رای ئەم هه‌موو هه‌ره‌شه‌

و ترس و تۆقاندنه، سه‌ی‌میران و تېووی هه‌رکس بیهینیتیه‌وه به‌م ماله‌دا ده‌یکوژم و ده‌ی‌بم. ژنه زۆر ژیرانه به‌بێ ئه‌وه‌ی هوما پێ‌بزانێ هینابوویه‌وه ژووری، ئه‌کره‌م به‌بۆنه‌ی کاروباری خه‌یاتی سه‌رقالی کردبوو. خاتوو‌خورشید چارشینوینوێژه‌که‌ی خۆی پیدابوو برده‌بوویه ژووره‌که‌ی خۆی له‌ نزیک دالانه‌که. ئه‌وشه‌وه، دوا‌ی ئه‌وه‌ی سه‌ی‌میران هاته‌وه و شیوی خوارد و خه‌وت، له‌ خه‌لوه‌تیه‌که‌ی مالی خورشید ده‌سته‌وه‌ئۆژنۆ دانیش‌ت و ئه‌سرینی هه‌لوه‌راند. جار‌نا‌جاریک بۆ چاره‌ره‌شی خۆی پێکه‌نینی ده‌هات. من‌داله‌کان به‌ په‌نامه‌کی خه‌به‌ردار بوون. ئه‌گه‌ر وانه‌بوایه تا‌کوو رۆژ ده‌بۆوه هینده ده‌گریان و دنوو‌زانه‌وه چۆقی ره‌شیان ده‌کرد و وه‌ره‌میان هه‌لده‌هیتا. به‌بیان‌ووی چوونه سه‌رده‌ست به‌ئاو، هه‌رجاره‌ی یه‌کیان ده‌چوو چاویان به‌ دایکیان ده‌که‌وت و ده‌گه‌رانه‌وه. ئه‌وانه‌ی که‌م‌تاقه‌ت‌تر بوون له‌لای دایه ده‌مانه‌وه. خاتوو‌خورشید به‌م‌کاره‌ی کردبووی زۆر زۆر دلخۆش بوو، به‌لام نه‌یده‌توانی بی‌خه‌م و دل‌ه‌راو‌کیی نه‌بی. نه‌یده‌زانی وه‌ختی سه‌ی‌میران پێیان‌بزانێ چییان پێده‌لێ و چۆنیان له‌گه‌ل ده‌سازێ. ئه‌م پیاوه هه‌روه‌ک زۆربه‌ی خه‌لکی کرماشان له‌ کاتی ئاساییدا نه‌رم و له‌سه‌ره‌خۆ، رۆاله‌ت‌بین و خۆش‌باوه‌ر بوو له‌ وه‌ختی تو‌رپه‌بووندا دۆ دۆش‌وای تیکه‌ل ده‌کرد و چاوی به‌رپیی خۆی نه‌ده‌دیت. ئه‌م ژنه هه‌ژاره‌ش ئه‌م‌رۆ به‌ختی وه‌رگه‌را و کردی کۆ نه‌بوو، به‌نیاز بوو بۆ کاری ئوتوو‌کیشی ببی به‌ زامنی و به‌رعۆده‌ی بیت. به‌لام ئه‌و ترسه‌ی خاتوو‌خورشید هه‌ببوو له‌ سه‌ی‌میران، ئاسکه نه‌یبوو. وه‌ختی بیستیه‌وه میران چی به‌ جیرانه‌کان گوتیوو، له‌ دوا‌ی ده‌رکردنه‌که‌ی، هه‌یچی نه‌گوت. هه‌روه‌ک ئه‌و که‌سانه‌ی زۆری له‌ و ئاوه دابی و تووشی گونگه‌لی رۆژگار هاتبێ شانی هه‌لته‌کاند و به‌هیندی نه‌گرت. ئه‌م شه‌ر و هه‌رایه‌ی میران له‌ و ماله‌دا سازێ کرد و له‌ پێش‌چاوی ده‌رو‌جیران ئاوا بێ‌ریزی پێ‌کردبوو وه‌ک ئه‌وه‌ی مێشک و دلێ ته‌زیبێ، بی‌ری له‌وه نه‌ده‌کرده‌وه ته‌لاق وه‌ر‌بگری یان نا. گلاره هه‌مووی بۆ گێ‌رایه‌وه که‌ بابی هاته‌وته ژووره‌که‌یان و دوولایی سندوقه‌که‌ی شکاندوو و ژیرچه‌نه و ئه‌نگوستیله و زه‌مه‌به‌ره‌کانی برده‌وه، ئاسکه ئارام و له‌سه‌ره‌خۆ به‌لام دلشکاو وه‌لامی دایه‌وه:

وادیاره به‌ته‌مایه به‌ فرۆشتنی ئه‌م شتانه قه‌رز و قۆله‌ی خانمه‌که‌ی بداته‌وه، ئه‌گه‌ر نه‌مرم به‌ چاوی خۆم ده‌ببینم له‌ و شاره‌دا تو‌وره‌که‌ی سوالی ده‌دا به‌ شانیدا!

زۆری نه‌مابوو بلێ، میران هه‌زار ته‌مه‌ن به‌مو به‌و قه‌رزداره، له‌ دلێ خۆیدا رای‌گرت و ده‌رخۆنه‌یه‌کی له‌سه‌ر دانا و که‌وته سه‌رکۆنه‌کردنی خۆی:

ژنه که ئەمه چ قسه یه که تو له لای خورشید دهیکه؟ تو نازانی ئەم ژنه قسه له دەمیدا راناوهستی؟ تو دتهوئ له کن دهر و حیران ئابوو و حه یامان بچن ههرهس ههتانه و تیک پوو خانی من له شارهدا دهنگ بداتهوه؟ تو نهوت دهوئ؟ سهی میران ته نانهت باسی ئەم شتهی له لای هوما نه کردبوو.

میرده که ی خاتوو خورشید له ژووری دانیشتیوو مهقی نه ده کرد. ههروهک له م ماله دا هیچ شتی نه بوو بی هه موویان له وه دهرسان له پر هوما خوئی بکا به ژووریدا. زهری به ته ما بوو دهرگای ژووره که پنهو بدها، دایکی نه یه پیشت. به مکاره هوما شکی تی کردن. هاوین و دهرگا و په نجه ره پنهو دانایان نه گوتهوه. بیژن ههروهک دایمه لاساری و که لله رهقی دهواند. بوئه وهی تو له ی دایکی بکاته وه دهستی دابوووه قوله داره که ی جه لال، گوئی:

ئه گهر بیت بو ئەم ژووره، به م داره ته پلای سهی ده شکینم.

ئاسکه به پیکه نینه وه پرسی:

ئه ی ئه گهر بابت بیته ژوورئ چی لیده که ی؟

بیژن مه حته له مابوو نه یده زانی چوئن وه لایم بداته وه، که ندوو یه کی گه وه له خه لوه تیه که ی ژووی خاتوو خورشید دابوو ته واو دوو خه لوار ئاردی جی ده بووه، پیشتر خاوه نمال بو که ل و پهل که لکی لی وه رده گرت. ئیتر لایه کی دیوه که ی گرتبوو، له وه ته ی له وئ داندرا بوو قهت وانه بوو کاریان به کاری بی. هه ر ئه وکاته ی ئاسکه ئەم قسه یه ی کرد، سهی میران ته ق ته ق له دهرگای دا و هاته ژووری.

مه هدی له باتی براهی گوئی:

ئه گهر باجم هاته ژوورئ، دایکم له که ندوو وه که دا ده شارینه وه.

ئاسکه پیکه نی و به چارشیتوه که ی فرمیسکه کانی سربیه وه.

خورشید گوئی:

ئه م که ندوو هه مان بو تو داناوه، ههروهختی ویستمان گونه که ت خه ته نه بکهین. بوئه وهی شه رم نه که ی له و که ندوو هه دا داتده نیین.

ئاسکه پر به دهستی کولمه کانی گرت و ماچی کرد:

گون و منه که شت بخوم دایکی دایکم. ئه وهنده خه می دایکی خوته؟!

گلاره له پهنای دایکی دانیشتبوو بۆئوهی دلی بهخوی نه مینئ ئه ویشی ماچ کرد. کچ له مالی میردیش بی، هیشتا چاوی له خوشه و یستی و موحیبه تی دایکیه تی. هرچه نده گلاره له ته مهنی حه قده سالیدا بوو، به لام بۆ دایکی هر منداله کهی جارن بوو. بۆ ئاخرجار، سهی میران وهختی هاته هه وشه و گه راپه وه بۆ ژورره کهی خوی، هوما شوقی چراکهی کهم کرده وه، ئاسکه هه رچه نده ته واو دلنیا بوو له حه شارگهی خه لوه تی هاته دهری و نیوسه عات دواتر خوی خزانه په نا منداله کانی و تهخت لیی خه وت. بۆ به یانیدا هوما زووتر له رۆژان له خه و هه ستابوو، میران سه ماوه ره کهی تیخستبوو ئه ویش فلچه و سابوونی هه لگرت و چووه خورای. به لام به بی ئه وهی ددانی بشوری خیرا گه راپه وه بۆ ژورره کهی خوی، جگه له وهی هه والی دا به میرده کهی، که ئاسکه له لای منداله کانیه تی، به نیگه رانییه وه گوئی:

ئه گهر ئه م ژنه به دله وه رازی بوایه، هیشتا دهست لی هه لگرتنی کاریکی باش نییه. ئه وه وهک ته ون وایه هه لوه شانندی بیرکی ژیرانه نییه. هر وه کوو پیتم گوئی، دیسان ده یلمه وه، ئه گهر ده ته وی لهم دهرده سه ری و دوو ژنییه زرگارت بی، دهست له من هه لبگره و خۆت ئاسووده بکه، به شیتیم مه زانه و ئه مه قسه ی دلمه سه راوی، ته لاقم بده و برۆ به لای ژن و مندالی خۆته وه. دهست به بردان له من هاسان تره تا کوو له ئه و.

سهی میران له ژیر برۆ پانه که په وه وهک بازی راوی تی را ما. به لام هوما له ژیر ته وژی نیگایدا نه یوانی خوی رابگری و له حه ژمه تان سه رگونای سوور هه لگه را. میران وازی لهم تی را مانه ئاشقانه یه هینا و گوئی:

به سهی تهی هوما، ئه م قسه بیتامانه چیه ده یکه ی!

قسه ی بی تامی چی، به خودا به دل و گیان واده لیم، باوهرم پیناکه ی؟

زۆرباشه، ههروهختی چووم بۆ مه زهر، ههردووکتان له تهک خۆمدا ده بهم و ته لاقتان ده دهم. ههروهک چۆن ئه و رۆژه چووم ددانیکم بکیشم و سیازده یانم دهرهینا و هاتمه وه بۆ مالی، پیتموایی باشتروایه له مه ولا ته نیا و ره بهن دانیشم. هوما جوان گویم لیبگره، ههروهک پیشتتر ئه م قسه یه م کردووه، ههتا مردن ملم به ملته وهیه، یان له گلم ده نیی، یا له گلگت ده نییم. مه گهر ئه وهی وهک به ندییه که بۆ رزگار بوونت خۆت بکه یته مردوو، له مه زیاتر ریگه یه کی تر نییه. به لام نا، ریگایه کی دیکه ش هه یه، ئه مش ئه وهیه من بمرم.

هوما به بیستنی ئه م قسه یه نیوچاوانی تیکنا و دهستی گرت به ده می سهی میرانه وه و گوئی:

وہی تو خودا شتی وا مہ لی، خوا ئەم رۆژە نہ ہیئی! نہ تەو وەو یستت بمرئ. یاخوا من پیش مەرگت بم! چون من دەتوانم لەپاش تو بمینم و بە رەش پۆشی دانیشم. دواى تو ببوژن بم. خودا بەم رۆژە نہکا. من کہ ناتوانم وەک ئەو ژنە بەغیرتە بم کہ شەوانە لەگەل ماریک دەنووست، ناوەکەیم لە بیر نہماوە، خو دەتوانم دۆعا بەکەم دواى مەرگی تو نہمینم.

ئەى ئەوہ هاتوو دۆعاکەت گیرا نہبوو؟

ئەوکاتی شەرت و پەیمان دەبەستم، لەپاش مردنی میردەکەم، هەر وەکوو ئیستا باسەم کرد، خوَم لە گول دەدەم و لەگەل تودا دیمە نیو گۆرەکەوہ!

سەى میران بە دەنگی بەرز قاقایەکی کیشا، هوما لەو وەختەدا کہ خەریک بوو دابنیشی و چایی تینکا گوتی:

قسەکەى من پیکەنینی ناوی، ئەوہنەبوو خوَت بوَت باس کردم، لە هیندوستان تايەفەیک بوون یان هەنووکەش هەرماون. هەر بەم دابو دەستورە هەستان و دانیشتیان کردوہ؟ ئەگەر ئەمە چیرۆک و ئەفسانەش بئ، هەر لەبەرئەوہى قەدر و حورمەتى ئەوین و خوَشەویستی بە بالای حوتەم ئاسمان بەرز راگرتووہ بروام پنی هەییە و بەراستەقینەى دەزانم. ئەگەر ببتوو خوَمان لە هەست و خەيال دوور بگرن بە دلەوہ بەلینت پیدەدەم، هەر وەکوو تا ئیستا بە دلئى من رەفتارت کردوہ، منیش تاکوو ئەم تۆزە عومرەم ماوہ لە عەمر و نیای تودا بم و بە دلئى تو هەستم و دانیشم. بەلام بەومەرچەى هەر ئیستا بە دلەوہ پیم بلینى توَم خوَش دەوئ! تو ئاشقى کوئی من بووی؟

سەر تاپای جەستە و گیانت. تەواو لەنجە و لارت، من جوانی تو دەپەرستم و ئەمەش بە داخوہ تەنیا شتیکیە لەگەل چوونەسەری تەمەن سیس دەبی و هەلەوہرئ، برۆ ژیر و بەبیر بە و تاجی ئەققداری بنی سەرت.

من زۆر بۆم گرینگ نییە، منت خوَش بوئ یان جوانییەکەم. تو پیم بلی، سەراوی ئەى ئەگەر هاتوو من بمرم، ئەوسا تو چیدەکەى؟

چما تو بمرئ، ئەگەر لە دەستم بئ منیش وەک شاھی جیہان ئارامگایەکت لە بەردی مەرپەر بۆ ساز دەکەم. لە تابووتی بلووردا هەلت دەگرم. لە دواى تو لەگەل هیچ ئافرەتیک سەرناکەمە سەرسەرین. وەسیەت دەکەم کاتی مردم لە پەنا تو بمنژن. هەتا بۆم بکری گومبەزیت بۆ دروست دەکەم.

ئابمه دهلین قسه ی پیاوانه، سهراوی، من دهمه وی ئه وهی له پاش مه رگم دهیکه ی ئیستا بیکه و خوی لی مه شاره وه، گومبه زبیه ک بی مومیکی له نیوه راسته کهیدا هه لکرا بی، ئه مهش بزانه خیری زورتره له سازکردنی مزگه وت و خانه قاگل. به لام له باری جه فنگ درچی، ته نیا تکایه کم هیه، له پاش مردنم خیرا ژن بهینی، نهک به ره بهنی دابنیشی، ده بی زوریش له من جوانتر بی. گویم لینگره، ئاخوم به راستی ئه مرۆ به ته مای بچی بۆ مه حزه ر؟

هه رئیستا.

ئه ویش له گه ل خوت ده به ی؟

نا، پینویست ناکا ئه وه له گه ل خوم ببه م. هه ر ئه وه که سه ی حوکمی ته لاقه که ی هه لده وه شینیته وه خه به ری ته لاق درانی شی پیده دات.

سه ی میران به دوا ی ئه م وته یدا چایه که ی هه لقوراند و ته ق ئیستی کانه که ی له سه ر ژیر پیاله که دانا. هه رچه نده به چایه ک و دووان دانه ده که وت، به لام به دوا ی ئه م چاییه دا خیرا هه ستا سه ری، ده ستی کرد به له به رکردنی جله کانی. هوما به شله ژاوییه وه ته ماشایه کی کرد و گو تی:

ئوی سهراوی، به خودا تو له حاجی به ننا دل ره قتری! له وه ده ترسم هه ردوو کمان خودا گیری ئاسکه بین. هه ر نه بی تو وه ک ئه و کابرایه مه که، منداله کانی لی مه ستینه. باشه؟ خودایه، چه نده ناخوش ده بی؟! خه لک چی به من ده لین؟! په له مه که، نیفه کی پاتوله که ت خواره، نیوه رۆ، ئه گه ر هاتییه وه ئه م کراسه ت دابنی بۆت ده شورم. بۆ ئه وه نده ئاره قه ده که ی، ده لئی دۆت پیدار ژاوه. تو ده بی رۆژی جاریک کراس بگوری.

هوما نیفه کی پاتوله که ی بۆ راست کرد. هه ردووکیان به ده نگیک داچله کین و گو تیان هه لخت. گویا یه کیک له ده رگای هه ساری دا بوو. کچه که ی خورشید چوو ده رگای کرده وه، له گه رانه وه دا هاته به ره پهنجه ره که ی سه ی میران و به شه رمه وه گو تی:

هوما خاتون، هوما خاتون، پاسه وانیک له به رده رگایه و کاری به مه شه دییه!

هوما به سه رسورمانه وه چاوی له چاوی میران بری، سه ی میران ره نگی تیک چوو، به لام خوی شل نه کرد، بیستی ناوی پۆلیس خوش نییه، به لام ئه وکه سه ی پاک و بیغه شه، هیچ ترسی نییه له با ی هه ره شه. له به رخوییه وه نه ختیک تیراما و گو تی:

له وه ده چی له ئیداره ی نزامه شمولی را هاتیتن تازه له مه ولا ئیتر توبه ده که م ده ستی که وتوویه ک بگرم و هه لی بستینه وه، به حال وه بیرم دیته وه، بیست سال له وه پیش بوو چووم شایه دیمدا بۆ کوری

موسا تیرفرۆش بۆئەوهی پیناسه وهربگرئ (سجیل) ئیستاش کاتی ئەوههاتوووه بییهن بۆسهربازی، ئەوه ههژده ساله بابی سهری خۆی هه لگرتوووه و کهس به مهوتهنی نازانی مهعلوم نییه ماوه یان مردوووه، ئەوه له ونیوهدا من تووشی چهرمه سهری هاتووم!

هوما له پشت شووشه ی پهنجه ره که وه ته ماشایه کی ده رتی کرد. له و دهموده سته دا سهی میران به په له کۆته که ی له بهر کرد. جگه ره یه کی به دارسیگاره که وه کرد. به بیلابه دا چوووه خوارئ، پیش ئه وه ی بگاته ده رئ، له هه ساره که خۆی قیت کرده وه بییان وتیوو پاسه وانه که قه لافه تی مام ناوه ندی و توزیک زگی به ربۆته وه، گووپه کانی به قولدا چوون. ههروهک عهسکه رگه لی عوسمانی له وکاته دا په لاماری ئیرانیان دا زۆر بی شه رمانه هه تا به ردا لانه که هاتبوو، له باتی چه کمه شه روالی راسته ی له پیدابوو. لاقیکی له بان پلیکانی دا لانه که و ئەوه ی تری له هه وشه که دا بوو. سهی میران وهختی نزیک بۆوه، چاوی کهوت به سینه ی چه ند که سیک، له باوه شی دا لانه که دا، وهک دارمانی دیواری خشت و مۆره دل و دهرونی تیک رووخا. دنیا یه ک ترس و نیگه رانی ئاوقای بوو، له نیو ئەواندا قه لافه تی سوغرا «موفه تیش» پشکینه ر به جل و به رگی پیاوانه وه دههات و دهچوو، ورد و درشتی ئەم خه لکه به ریزه وه لینیان دهروانی، وهک گورگ چاوی تینیریبوون، وهک ئەوه ی هه ر به ریگارۆینیدا شتیکی وه دهست بکهوئ و ابوو. به رله وه ی وشه یه ک به زاریدا بیت و پرساری لی بکا بۆچی به م به یانییه، به رده رگای پیگرتوووه، یه کی له پیاوه کان له رواله تدا به ئەدهب و ئارام دیار بوو، هاته پیشی و به هیمنی گوئی:

بییان وتوین له م ماله دا که ل و په لی یاساخ هه یه، ریگه ئەدهن چه ند خوله کیک کات و وهختی ئیوه بگرین؟

سهی میران دلنیا بوو له کارقایمی خۆی و شوینی پارچه کان. به دل دهیزانی ده بی که سیک راپۆرتی لیدابیتن. گوئی:

به هه له ئیوه یان ناردۆته ئیره، فه رموون کویتان پیخۆشه بیپشکنن. (دهستی بۆ هه ساره گه وره که راداشت.)

پاسه وانه زگ زله که، هه ر له جی خۆی راره سته تاکوو له هه ساره که دا چاوی به سهه ر هات و چۆی جیرانه کانه وه بی، دواتریش زانیان پاسه وانیک له به رده رگای ده ری کیشکچی بوو، پشکینه ران له لایه ن ئیداره ی گومرکه وه هاتبوون، له خاوه ن مالیان پرسى ئەو ژورانه ی به دهست خۆیا نه وه ن کامانه ن. سهی میران دوو ژووری گه وره و بچوکی بی نیشاندان. ئەم هاتن و گه رانه بۆ

ئەو لە جىنيو و بىجورمەتى خراپتر بوو. خۇيان كورد بە ژوورەكەى ئاسكەدا، ئاسكە لە ژوورى بوو، لە ماوەى پىنج دەقىقەدا سى پىاو و ژنىك نىو يەخەدان و ھەموو كەلەپەلى ئەو دىوھىيان لىنكدا. فەرش و مافوورەيان ھەلدايەو و دۆشەك و لىفەيان سىخىژاژىن كورد. لىفەى سەركورسىيەكەيان لە نىو نوینەكاندا ھىندادەرى و ئەو دىوار و دىو و سەرتەقەل و بن تەقەلىيان دۆزى و دەستىيان تىو وەردا، دەم لە پىووش بوون و ھىچىيان نەدۆزىيەو، چوونە ژوورەكەى ھوما و لەوئىش بە دەستى بەتال ھاتنەو دەرى، لە ژوورەكەى ھوما، وەختى ئەم رەفتار و ئەتوارەى ئەويان بىنى بەسەر سىندوووقەكەيەو كەوتنە شكەو، سوغرا موڤەتیش ھەر بۇ ئەم وەختو ساتانە ھاتبوو لە ژوورە بچووكەدا، دەستى كورد بە پىشكىنى ھوما. قەوارەيك ساتىنى كرىمى گولدارى لە بن كراسەكەيەو بە دەرزى بەرۆك لە جەلەكانى بەرى قايم كوردبوو، تاكوو پاسەوانەكان شكى تىنەكەن. رەنگى بزرکا و خۆى دۆراند. ھەرچەندە لە ھەركات و وەختىكا كەمتر پىاو دەيتوانى چاو لە بەرجوانى رابگرى و لەبەر بەژن و بالاي نەمرى، بەلام لە بەختى رەشى مىران نەيتوانى راوى ئەو پاسەوانانە بكا و ئەوان راوى ئەويان كورد. ھوما تڤ لە دەمىدا وشك بوو گوتى:

ئەو مەزىدەكەم لە سەفەرى خوراسان بە دىارى بۆى ھىناوم، قاچاخى نىيە.

پاسەوانان پارچەكەيان بە دەستەو گرت و ھاتنەو ھەسارى، سەى مىران بە تەنىشت ھومادا تىپەرى و بۆلەيكەى لىوھەت:

ھەر تۆ شت بشارىيەو، بۆ زووتر بە منت نەدەگوت، تاكوو لە جىگايەكى باش ھەلمگرتبايە؟

ھوما ھەروا تاساو و ھەبەسابوو. بە ترس و پەشىمانىيەو گوتى:

بەتەما بووم ئەمىرۆ بىبەم لەلاى خەيات بىدوورم.

گوئى مەدەرى، ھەموو ژنىك سى مىتر قوماشى لە يەخدانەكەيدا ھەيە. خوت نىگەران نىشان مەدە، خوابكا ھەر بەم دانەيە لەكۆل بىنەو، ئەگەر لىيان پرسى، بۆ شاردىبووتەو، بىژە ترسابووم. ھوما دەمى كوردەو شتىك بلى، پاسەوانىك دوو ھەنگاو لەولاي ئەوانەو لەسەر سەى مىران مەحتەل بوو، چوو بۆ ھەسارى و تىكەل بە ھاورىكانى بوو، بەم روانىن و ملۆومۆيەدا دىاربوو لە ھەولئى ئەو دەدابوون دەرو ژوورى ئەو مالە ھەلگىر وەرگىر بگەن. سوغرا موڤەتیش ئەو ژنە بوو كە قەلافتى تەواو مىرانە بوو، بەرلەوھى لەچكە و چارشىو كۆ بگىتەو ئەو جەل بەرگى پىاوانى دەكرد بەرى و بە سەرو پرچى پووت و شانەكراو، باكى لە كەس نەبوو بۆ ھەموولايەك دەچوو، تەنانەت لە شار و بازارىش ھەركەس دەبىنى لەو چاوە زىت و گورگىيەى دەترسا و دەيانزانى مرۆپەكى

دل‌رہقہ و خوی دہندہی ھے، وەختی ھات و لە پەنای سەی میران دەستی لە کەلەکەیی نا، زۆر خۆمانە پرسپاری لیکرد:

ھاوسەرەکەت ئەو قەوارە قوماشەیی لەکوئی بوو؟

سەی میران بە دوو دلپێو وەلامی دایەو:

ماوەیک لەو پێش دەچوو فیزی خەباتی ببی، لە شوێنی کارەکەیی ھیناویەتی، من ئاگام لینیە، رەنگە ھەر لەمیژ بی ھەیی بووبی.

ھەر ئەو پیاووی لە پێشدا ھاتبوو بەر دەرگا، قسەیی لەگەڵ میران دەکرد. کەلەگەتییکی بی داروبار بوو لە کاتی قسەکردندا چاوی ھەلنەدەھینا، بە زمانیکی زەر و توورەو پێوت:

بیجگەلەو، قەوارەیک پارچەیی قاچاخ لەم مالاھا شاردراوو تەو، ئیمە دلنیان لیرەیی و دەبیینیو، ئەگەر بیتوو خۆت، جیگای شتەکەمان نیشان بەدی با لەو زیاتر نەسوورینیو و وەختی ئیوئەش نەگرن. لەوانەیی لە جورم و تاوانەکەت کەم بکەینیو، ئەم ھاوکارییەت لەگەڵ ئیمە بە قازانج تەواو دەبی (سەی میران بەراست و چەپدا سەری بادەدا) زۆر باشە ئیو دەفەر موون ھیچ نییە، ئەگەر وایە ئیمە دەست دەکەین بە گەران، ھەر ئەلیرەو، دەکرئ بلیی ئەم ژیرزەمینە دەرگاکی قفل دراو ھەیی کینی؟

سەی میران نەختیک ترسی رینیشت، بەلام خیرا وەلامی داو:

ئەم ژیرخانە بە دەست ژن و پیاویکەو بوو، ئیستا نەماون. زۆر لەمیژ نییە مردوون. ھەنووکە کەل و پەلەکەیان لەم دیوہ دایە و کلیلەکەیی بە،

ویستی بلی کلیلەکەیی لەکن خوشکی مردووہ کەیی، ئەمە ژووہ کەییەتی، پووی کردە خورشید

لەبەر بیالیە پراوہ ستابوو، بەلام خیرا قسەکەیی خوی گوری و گوتی:

بەلی کلیلەکەیی لەکن کورہ کەیانە.

کورہ کەیان ئیش و کاری چییە و لەکوئی کار دەکا؟ مەلووم نییە لەکوئی کار دەکا، ھەر پوژی

لە کۆلانیکە. گویا چەند پوژیکە بەرد دەکیشی، ئیتر نازانم پوکی کار دەکا.

نازانی لە چ کات و ساتیکی پوژدا دیتەو پو مالی؟

من تەواو نازانم، سنی پوژ لەو پێش بوو ھاتەو پیمەرە ئەسپەردارەکەیی بابی برد بیفرۆشی تا

ئیستا نەم دیوہ بیتەو، ھەتیوہیەکی لات و بەرەللی، ئەوئەندی دیتەو لەگەڵ پووری لەسەر ئەم

شتانە دەیکاتە گورہ و ھەرا، ناچارین بە زۆر و دەدری بنین، ھەر لەبەر ئەوہی دایک و بابی نەماوہ

و بابی له وپېش کریکاری خوم بووه، هه زناکه م جوابی بکه م. جگه له ودهش ئەم ژیرزه وینه چ خیریکی بو من هه یه تاکوو شره ی بخرمه دهرئ.

کابرای پشکینه ر، له وه زیاتر گوئی بو قسه کانی شل نه کرد. ته لیکي کرد به قفله که دا و هه لی گرت، پشیله یه که چه ندر جار میاواندی و له ده لاقه ی ژووره که وه دهر په پری و خوی کرد به ژیر پلیکانه کاندنا. له ویشه وه گه پشته سهر هه وزه که و ملی نا له ناو خوار دنه وه. ژیرزه مین تاریک و شی دار بوو، قهت له وه نه ده چوو کهس لیژده دا ژیا بی، بونی کاو دارو هه لاشی رزیوی لی ده هات. نه فه رشیک نه کوته به په یه کی لی دانه خرابوو. ههر ئەمانه ش بووه هوی دل سارد بوونه و دی پشکینه ران. به دیواره ماله سواخه که وه که هیچ تاقه یه کی تینا نه بوو، چه ند دانه که و و بیژنگ و داشگیر هه لواسرابوون. وهختی ته واو چاویان له گه ل تاریکی راهات، بویان دهر که وت چی تیدایه و چی تینا نییه. له سوو چیکي ژووره که، که ندوویه کی گه و ره ی لی بوو کورسییه که له سهری نخوون کرابوو، له کوشی کورسییه که شدا مه نقه لییه کی لاشکاوی گلین و بالیفه یه کی هه لوه شای چلکن و وه روه ره یه ک و زهمیله یه کی پر له لؤکه ی کون سهریان کردبوو به نیو یه کدا. له لایه کی دیکه شه وه سوینه یه کی پر له قالونچه ی مردوو ده بیندرا، له په نا ئەمه شدا ته له ی مشک یه ک دوو مست چه قاله ی کوخ بلاو ببوو، ئەمه ش ناخرین یادگاری گول محه ممد بوو که له ماهی ده شته وه هینا بوویه وه، جگه له وشتانه پینسته و ریخوله ی لی بوو ئەمانه ش بو سازکردنی که و و بیژنگ داندرا بوون. ته شی و خه ره کی بیکاره ی پور به گم له ولاره بی خاوه ن که وت بوون. ههر ئەم که له و په له توزله سهر نیشتوو ه ای کردبوو پاسه وانه کان زیده تر شکیان قایم بیت. یان له خیروبیتری بگوزهرین. یه کیان به وه کانه که ی دهستی چه ند جاریک له بن میچ و ته رکی ژووره که ی کوتا و گوئی قولاخ بوو. له قولینچیکي ژووره که به تالاییه که سهرنجی راکیشا، سه ی میران وتی، ئەمه جارن شوینی کورسی بووه، گوئیان پینه دا به شیشه یه که ملیان نا له هه لکوئینی ته رکی ژیرزه مینه که، گل و خوله که یان لادا، وه کئه وه ی دلنایان له هه ول و پشکینی خویان، زور دلخوش بوون. بی ئەوه ی سهریان سووریمینی کیسه یه کی گه و ره یان دیتوه، ئیتر ههر له م شوینه دا گه ران ته واو بوو، ده ده قیقه دواتر، بۆئه وه ی چۆنیه تی به ریوه چوونی کاره که بنووسنه وه، له سهر چرپاکه دانیشتن. جیرانه کان بو ئەم پیشهاته زور به داخه وه بوون. پینان ناخوش بوو ئەم پیاوه باشه بو ئاوا تووشی نه دامه تی و رۆژه ره شی هاتوو، ئەوه ی دوزبیانه وه ههر هه موویان له سهر ته خته که هه لهرشت، وه کوو قه واره گه لی، ساتین و سلکا و ئەتله س و کرییدوشین و فایدوشین و زور شتی دیکه ش. چه ند توپیک بوون هه مووی پارچه ی جوان و نایاب.

ته‌واویان سه‌ریان سووړ ماښوو ټو شتانه به کویدا خزانو ته ټو مال، سه‌ی‌میران چو‌ناوچو‌ن ټم شتانه‌ی له چال‌ناوه، که‌سیش نه‌یزانیوه، په‌که‌م فکریک که به میثکی کچ و ژنی دراوسیکان‌دا هاتبوو ټو‌ده‌بوو بو نه‌بوون به خاوه‌نی ټم قوماشه مفت و خوړایانه. ټمه خوژگه‌ی ټوان بوو له‌وکاته‌دا، ټوانیش به مورادی خو‌یان ده‌گه‌یشتن و خاوه‌ن مالیش له تاوانی که‌م ده‌بووه. به‌لام مه‌خابن بو دره‌ختی بریاکه وه‌بر نه‌هات. ټم زارو‌لانه‌ی که هیشتا نه‌هاتو‌ونه ته ټم جیهانه و چه‌زیای مه‌رگ هه‌لی‌لووشین! پاسه‌وانه دا‌لگو‌شته‌که، خه‌ریک‌بوو کلاو و شان‌وملی خو‌ی ده‌ته‌کاند. تو‌ز و خو‌ل و ته‌نافی جال‌جالو‌که‌ی پیوه‌بوو. ټو ژنه‌ی جل‌وبه‌رگی پیاوانی له‌به‌ردا بوو به دوری باخچه‌که‌دا ده‌هات و ده‌چوو، له‌سه‌ر هه‌ردوو په‌نجه‌ی پی‌ی هه‌لتو‌وته‌کابوو ده‌ستی به گو‌ل و چله‌کاندا ده‌هیتا. له‌وه‌ده‌چوو هیشتا به‌ته‌مای شتی‌ک بی، سه‌ی‌میران کړوکپ، پو‌خ هاتبووه سه‌رکو‌تی لو‌وتی. له‌سه‌ر چرپاکه دانیش‌تیبوو هه‌ردوو ده‌ستی کړدبووه هی‌لانه بو دهموو چاوی. چه‌قوت لی‌دایه‌خوینی نه‌ده‌هات. ټاسکه مات و په‌ریشان پالی‌دابوو به دیواری ژوره‌که‌ی خو‌یه‌وه و داخ و دردی خو‌ی له بیر چوو‌بووه، ټمه‌ی به کو‌سپیکی گه‌وره ده‌زانی و هه‌ناسه‌ی هه‌لده‌کیشا. خو‌ی ده‌لاوانده‌وه و به‌دم خو‌راژانده‌وه له سنگی خو‌ی ده‌دا، وه‌کنه‌وه‌ی له‌به‌رخو‌یه‌وه بل‌ی: مال‌ویران بووم! قوړ کرا به‌سه‌رمدا! - من‌دالانی به‌م دیمه‌نه چه‌جمینیان لی‌هه‌لگیرا بوو، له په‌نا دایکیان ده‌چورنه چه‌سارئ و له‌ویش‌هوه ده‌هاتنه‌وه له ته‌نیشت دایکیان داده‌نیشتن. ټوانیش به‌م من‌دالیه‌ی خو‌یان ده‌یانزانی بابیان تو‌وشی به‌لایه‌کی خراپ هاتووه ژن و من‌دال هه‌ر هه‌موویان هی‌وابراو ده‌ستیان له خو‌یان به‌ردابوو، زور دوور نه‌بوو پشکینه‌ران به‌زه‌بیان به‌م خاوو خیزانه‌دا بیت و وازیان لی‌به‌ینن. ټو له راستیدا خه‌تایه‌کی نه‌کړدبوو، نه به دیواری که‌سدا سه‌رکه‌وتبوو نه مالی به‌شه‌ریکی دزیبوو، هه‌ر له به‌ماله‌وه نان‌بده و میوان‌گر بوو، مالی ټو دایمه قوناخی غه‌ریبان بوو. به‌لام زور چه‌یف و خه‌سار، ټه‌مرو به‌هوی هه‌له‌یه‌که‌وه تیدابچی و بیته‌ تو‌زی بانان. ټمه خه‌م‌خوری و فکر و نیگه‌رانی ټه‌وه‌که‌سانه بوو ټاگایان له‌و رو‌وداو و کیش‌یه بوو له‌و مال‌ده‌ا رووی دابوو، به‌لام ټو چاخه‌ی دیتیان سه‌ی‌میران هیزه‌یز سو‌ورته چه‌له‌سه‌ی بو ټیمزا کړدن و په‌نجه‌موری پیدانا، کیسه‌ی پر له قوماشی‌دا به شانیدا و هاوړی له‌گه‌ل پاسه‌مانه‌کان له مال چووه‌دری، هه‌موو زانیان تازه کار له‌کار ترازوه و ټه‌وه‌ی نه‌ده‌بوو بی، بووه.

وه‌ختی ټاو پړا، تازه کو‌نابیته‌وه، به‌م‌حاله‌شه‌وه ده‌ستی له هه‌ول و ته‌قه‌لای خو‌ی هه‌لنه‌گرت، ټه‌وشه‌وه به یارمه‌تی میرزانه‌بی و دو‌ستیکی دیکه له خاوه‌ن‌نانه‌واپان، به ناوی چه‌له‌بی، ناسراو به

ئەكبەر قوش بوون بە بارمته و گەرایهوه بۆ مالن. لەم ساتهوهختهدا ئەمه به قازانجی سه‌ی‌میران ته‌واو بوو. نه‌ده‌کرا ئەو پیاوه له‌لایه‌ک له‌ ئیداره‌ی سنفی‌دا کاری ده‌کرد و له‌ نیو شاردا به‌ پیاویکی باش به‌ناوبانگ بوو له‌ به‌ند و زیندانا وه‌مینێ. ته‌نیا ئەگەر بۆ یه‌ک‌کاتژمیریش بی، هەر ئە‌وشه‌وه به‌بی ئە‌وه‌ی پاروه نانیک بخوات، خۆی گه‌یانه‌ کن کاربه‌ده‌ستیکی دادپرسی، کونه‌ هاوڕی و دۆستی له‌میژینه‌ی بوو. له‌سه‌ر پێشنیاری ئە‌و وه‌کیل و محامی گرت، بۆ به‌یانیدا مه‌شوه‌رت بیر و راگۆرینه‌وه‌ی له‌گه‌ل محامیه‌که‌ی کرد و به‌ رینوینی یه‌کی له‌ پاسه‌وانه‌کان شکایه‌ت‌نامه‌یه‌کی‌دا به‌ داداگا، له‌سه‌ر ئە‌وه‌ی که‌ ئە‌و شت‌ومه‌که‌ هی ئە‌و نه‌بووه و ناگا و خه‌به‌ری له‌م پارچه‌ و قوماشه‌ نییه‌. له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه‌ پیاویکی نه‌خوینده‌واره‌ و ره‌ش و سپی لیک‌ناکاته‌وه‌ و کاغه‌زی په‌نجه‌مۆری پیداناوه‌ بی‌که‌لک و نرخی نییه‌. خاتوو‌خورشید و دراوسیکانی دیکه‌ی ناگادار کرده‌وه، ئە‌و ژیرزه‌مینیه‌ی پاسه‌وان‌گه‌ل پشکنیویانه‌ به‌ ده‌ست خاوه‌ن‌ماله‌وه‌ نییه‌ و له‌و رۆژه‌وه‌ گۆل‌مه‌مه‌د مردوه‌ ده‌رگای داخراوه‌. پێویست نه‌بوو، له‌و به‌ینه‌دا ناویک له‌ جه‌لال بینن. خاتوو‌خورشیدیش له‌گه‌ل ئە‌م فکره‌ بوو، که‌س له‌وباره‌یه‌وه‌ شتیک به‌ زاریدا نه‌یات، ئە‌مه‌ هی مردوه‌که‌ بووه، تازه‌ ده‌وله‌ت هیچی بۆناکرێ و وا‌ز ده‌هینێ. که‌وابی یاسا و بریاری خراپ نادا، سه‌ی‌میران پووناکی که‌وته‌ دلێ و که‌مه‌کیک هه‌وری خه‌می ره‌وییه‌وه، له‌ یه‌که‌م دادگا‌دا قسه‌ی بۆچووه‌سه‌ر و به‌ قازانجی میران دادگا‌ ده‌نگی‌دا، به‌لام له‌ دادگای دووه‌مدا، مه‌سه‌له‌که‌ ئاوه‌ژوو بۆوه، وایان بۆده‌رکه‌وت که‌ سه‌ی‌میران که‌ل‌وپه‌لی قاچاخی له‌ مالدا شارده‌وته‌وه‌ و ئیستاش به‌ته‌مایه‌ خۆی به‌ خاوه‌نی نه‌کات، دادوهر حوکمی بۆ برییه‌وه‌ و ئە‌و پوول و پارهی‌یه‌ی له‌م رێگه‌یه‌دا سه‌رفی کرد بۆ محامی و به‌رتیلی‌دا به‌ ئە‌م و ئە‌و، هیچی بۆ نه‌کرا پاک‌ی ئە‌وانه‌ش له‌ گولانه‌دا رۆیی. بریاریان‌دا مه‌سه‌رفی دادگا‌ش، ئە‌و ده‌بی بیدا! دوا‌ی مانگو نیویک هینان و بردن، ده‌ستیان له‌گۆل کرده‌وه‌ و لۆژه‌لۆژه‌ به‌ریی مالیان کرده‌وه، داخی بۆ ئە‌وه‌ ده‌خوارد، هەر ده‌بوو له‌ یه‌که‌م رۆژدا جه‌ریمه‌ی خۆی بدایایه‌، وه‌ک ده‌لێن شاباشی خۆت بده‌ قنج هه‌له‌په‌ره، وادیاربوو دام و ده‌زگای دادگا‌ هەر له‌ موشی و محامی و مه‌شوه‌ره‌ت‌چی و بریاردەر و سکالانووسی به‌رده‌رگا و هه‌ره‌مه‌مویان ده‌ستیان پان ده‌کرده‌وه، ئە‌وانه‌ هه‌روه‌ک ده‌ست‌به‌ر و چاوبه‌سته‌کانی چۆخه‌سوور، هەر بۆخوین ده‌یان‌به‌ری و ده‌شیان‌دووری، کابرای نه‌زان و ساویکه‌ش به‌ هیوا‌ی ئە‌وه‌ی جاریک شانس رووی تینکا پێوه‌ده‌بوو، ته‌نیا ئامانجیان ئە‌وه‌بوو ئە‌م خه‌له‌که‌ هه‌ژاره‌ به‌قوردا به‌رنه‌خواری. ئە‌وه‌ خالی ره‌ش، ئە‌وه‌ خالی سپی، ئە‌و که‌سه‌ی خالی‌ره‌ش هه‌لبگرێ یه‌ک تمه‌ن ده‌باته‌وه، سه‌ت شکور به‌ پاسه‌وانه‌

مړوموچه که ی گومرک، سوغراموفه تیش هر نهی ویرا جگه ریه کی بۆ داگیرسینئ. له و ماوه یه دا ئه و شته ی سهی میران بیبری لینه ده کرده وه، ته لاقدانئ ئاسکه بوو، به لام چ له باره ی مالی و چ له باره ی رۆحی و جهسته وه ته و او تیکر و وخابوو، سه باره ت به کردار و رهفتاری رابردوی خوی و جوولانه وهی دزیو و نادرستی له گه ل ئه م ژنه باشه ی زور په شیمان ببووه! له بهر خوی وه ده یگوت: ئه وه خودای ئه م ژنه بیچاره یه بوو من ئاوام به سه رها ت، ئیتر سهی میران هه تا توبی و ده ست له زایفه یه ک هه لئه هینیه وه! - ئه و ژنه وه فاداره دایمه له خه م و خۆشی میزده که یدا شه ریک و به شدار بوو، نه ک هر باسیک له ملوانکه و کلکه وانه ی زیتر نیوی هیچ شتیکی دیکه نه هاته گورئ. مانگو نیویکی ته و او، هه موو رۆژیک ئه وه لی به یانی پاسه وانیک به جل و به رگی جوان و قه در و حورمه ته وه وه ک نوکهر و به رده ستی خان و به گلهران به بی چه ک ده هاته شوینی ده چوون بۆ دادگا و ئه ملا و ئه لایان ده کرد. به هوی ئه وه ی هه ستی کردبوو پیاو هه که ی ده ست کورته و گیرفانی به تاله، جاریک سی تمه ن و جاریکی تر هه ژده تمه نی پاره پیندا بوو. ئه و پاسه وانه ی هه موو رۆژی ده هاته شوینی، هه روه ختی به پینان چووبایه ن، ده پازده هه نگاو له یه کدی دور ده رۆیشتن تاکوو که س هه ست نه کا جه لب کراوه، جارچاره ده هات خه به ری پینده دا، که بچی وه دووی کاره کانی بکه وئ، ئیتر به جیی ده هیشته و ده رۆیشته تاکوو نیوه رۆ له چای خانه داده نیشته. ئاسکه هه ناسه ی هه لده کیشا و خوی ده خوارده وه، هه ر خه م بوو ده بووه سه رباری خه مان و وه ره می پی هه لده هینا، هه ر چنگو پلی خوی هه لده کوشی و له ئه ژنوی خوی ده دا:

پیاوی باش ئه وه کار بوو کردت. زورم پی گوتی له به ره ی خوت پتر پی رامه کیشه!

بۆ به ختی ره شی خوی ده ینالاند:

زورباشه، گورو گیانی بی، یاری چاوپره شی ده وئ!

جاری بۆ که س روون نه بوو، چ مهرد و نامه ردیک راپورتی لیدابوون، له و ماله دا جنسی قاچاخ هه یه. ئه کره م له زیره کی دا نه زان و له نه زانیدا، خۆ هه لقوتین و گه وچۆکه و دور له متمانه بوو. به م حاله شه وه ئه قل قه بوولی نه ده کرد کاری وای کردی، به لام ده کرا بلئی ئه مه کاری میزده که ی بی، پیاویکی به ره لالا و بیکاره بوو، به لام سهی میران له تاریکیدا شکی بۆ بی بی خانم، خوشکی خاتوو خورشید ده چوو. له گه ل کچه گه وره که ی هات و چۆی ئه وانیان ده کرد و تاکوو درهنگانیکی شه و له وئ ده مانه وه، له و کومه لگایه ی ئیمه دا هام وشۆ و دوستانه تی زوره و که س گه لیکئ ئاوا هه یه بوئه وه ی شادی و خۆشی خۆیان له م و له و بشارنه وه هه روه ک کتکی زیانی خورۆ ئه و گوشته ی

دەی رڤینن به خیرایی قووتی ددهن. به لام زور نین ئەو که سانهی خەمی خۆیان و خەمی خەلکیش له کۆل دەنین. ئەوانه هەر وهک فیلی مارگه زیو وان بۆئەوهی کهس به هاوار و نالەیان نەزانی، تا ئەورۆژە دەمرن یان چاک دەبنەوه پەنا دەبنە بهر دوورترین پەنایەک و نەهینی خۆیان نادریکین به تەنیا دەمپننەوه. وهک ئەوهی حەز نەکەن کهس به ژان و ئازاری ئەوان بزانی و به که سیش دەردیان چارسەر نابن، بی بی خانمیش، خوشکی خاتوو خورشید، یه کیک له و جۆره که سانه بوو. ئەو دوهم ژنی سولتان قوولی بوو، که وهکەبی کچیشی له میرده کهی پیشوویی بوو، که ئیستا ههژده به هاریه تی. سولتان قوولی بیجگه له وهی پیره میزدیکی نەخۆش و چهوساوه بوو، شهو و رۆژ دانه ده کهوت و خەریکی ئیش و کار بوو، بۆئەوهی مال و مندالی تیرو پر و له خوشیدا بژین. قەت وانە بوو ماندوو ببی له کارو هەول و زەحمەت کیشانی خۆی، له پەپەری پاکى و ساکاریدا، هەرئەوه نده بۆ ئەو تەواو بوو بهو دەست کورتییەى خۆی وهک بابیک باوانی بۆ ئەو کچه ساز کردبوو، جیازی و باوانییەک که له نیو هدا بۆ ئەو کچه، هەر وهکو ئیکسیر و کیمیا وابوو، هەموو که سیش به م شتهی دەزانی. که وهکەب کچیکى گەنم رنگ و نازداری بی بی خانم بوو، هەتا پۆلی شەش له فیرگه دەرسی خویندبوو. ئیستاش که له خۆی راده بینی، له مالیدا دەرسی به ئەوانی تر دهگوتەوه، ئاخۆم هەرچوونه قوتابخانەى ئەو ئافره ته نه بوو، ئەو مالانەى تریش هان بیدا کچیان بنینه بهرخویندن، هەر وهکوو گلارهى کچی میران و ئاسکه؟ جگه له وانەش سهى میران ئەو بنەمالەى خۆش دەویست که زەحمەت کیش و کار کهرن. به لام که دەى دیت زور دەست کورت و هەژارن زگی پێیان دەسووتا. زۆریش لهو ژنه وەرەز بوو بۆیان گرینگ نییه ئاوا میزدیان دهچهوسیتەوه و به کۆله مەرگی نان پهیدا دهکەن. ئەو که حەزی به چارهى بی بی نه دهکرد، وایدهزانی ئەویش له هەمبەر ئەودا هەر وایه، هەر له بهر ئەمەش بوو پێی خۆش نه بوو ئەو ژنه پێی بهم حەساره دا بنی. دهیگوت زمان ناسلامه ته و قسه دینی و قسه دها. ئیستاش که ئەم گرفته هاتبووه گوپۆ و وایدهزانی بی بی له زمان ئەکره مەوه شتیکی بیستی و جا به هەر هۆیه که وه بی خەبەری دها به پاسه وان و کار به دەستی دهوڵەت. ئەمه راست بوو بی بی له مالیکدا داده نیشت مالی کارمەندی ئاسایش بوو. به لام ئەم گرفته کاریکی به سهر ئەم باسه وه نه بوو، ئاسکه به هاسانی ئەم شتهى بۆ قەبوول نه دهکرا و باوهری نه دهکرد کاری ئەو بی. ئەکره میش ئەوه نده له کن سهى میران جیی خۆی کردبووه کهس گومانی ئەوهی لینه دهکرد. به لام خۆ ئەگەر ئەم قسه یه له زمانى ئەو ژنه وه هەلخوشایی ئەوه سهرچاوه کهى هەر دهگه پیتەوه بۆلای هوماخانم. ئەگەر ئەو حەیتە یه بهم گشته نازو نووزەوه و ئەو قەرز و قۆلە یهى به کۆلی ئەم

پیره‌میزده‌دا نه‌دابایه بیگومان ئەو بازی ئاواى نه‌ده‌دا ملی خۆی بشکینی و کاری قاچاخی بکا. ئەو ژنه زەحمەت‌کێشه له داخی ئەو خۆی دەخواردەوه، له‌پاش ئەم هەموو پەندەى بە‌سەر میرانی هیناوه هینشتاکه له‌لای قەدری هەیه و له‌لای سەری دايدەنى. بە‌لام حەیف و مەخابن ئەو پیاوه وه‌های خەو لیکه‌وتبوو مە‌حال بوو بە‌م زووانه خە‌به‌ری ببیتە‌وه، ئیتر حاشا‌ولیللا له‌مجۆره پیاوانه! دە‌بوو میران له‌ بە‌ر خۆ‌یه‌وه بلی: بە‌ چاوی چە‌شنی بادام ره‌گی حە‌یاتی بادام!

ئاخ‌رین رۆژیک که له‌ دادگا گه‌رایه‌وه، نزیك نیوه‌رۆ بوو، کاله‌کیکی گه‌وره‌ی له‌ بن‌پیلی نابوو. بە‌و خە‌تانه‌ی‌دا دیار‌بوو ترش و شیرین و پڕ له‌ ئاوه! شه‌کری دەر‌دابوو، هەر به‌و دە‌سته‌یه‌وه کولێره‌ناسکه و به‌وده‌سته‌ی‌تری پا‌که‌تیکی زه‌یتوون هه‌لگرتبوو، ئە‌وه‌یان له‌ رۆ‌د‌باره‌وه هینا‌بووی. وادیار‌بوو پنی ئیراد بوو بە‌م‌شتانه‌وه بچیته ژووره‌که‌ی هوما، بزە‌ی خسته‌ سه‌ر‌لینوی و رۆ‌وی کرده و‌تاخه‌که‌ی ئاسکه، به‌ عاله‌می ئاشکرا ره‌نگ و رۆ‌وی کرابۆ‌وه، ئاسکه به‌م‌دیمه‌نه له‌ جیتی خۆی حه‌به‌سا، ئیسفانی لاجانگی دەر‌که‌وتبوو، ریبۆ‌قی چاوی وشک ببۆ‌وه، تووکی سپی رۆ‌ومه‌تی نه‌تا‌شراوی قوت ببوونه‌وه و دیمه‌نیکی نازە‌نینی پێ‌به‌خشیبوو، قژه‌ خه‌نه‌یه‌که‌ی سه‌ری سووریه‌کی توخی ده‌نۆ‌اند. ئە‌مه‌ش چیرۆکی هه‌ناسه‌ساردی ئە‌وی ده‌گه‌یاند. مژۆ‌لی شی‌واو و روانینی په‌ریشان دیار‌بوو، به‌لام به‌م‌هه‌موو حیکایه‌ته‌شه‌وه رۆ‌خساری نوورانی و رۆ‌وراستی و پیاوه‌تی لێ‌ده‌باری، ئە‌مه‌ش ده‌بووه هۆی دلگه‌رمی ئە‌و که سه‌ی رۆ‌وبه‌رووی ده‌بۆ‌وه، وه‌ک‌ئوه وایوو له‌ کاره‌ساتیک رزگاری بووی. منداله‌کان سه‌لامیان لیکرد و رۆ‌وبه‌رووی دانیشتن. به‌ ده‌سته‌سپیک ئاره‌قی نیوچاوانی سه‌ری، په‌رسیاری کرد بۆ‌ نه‌هاری نیوه‌رۆ چیمان لیناوه، مه‌هدی نارد به‌شون هومادا، ئە‌و خه‌مه‌ گشتیه‌یه‌ هه‌ردوو هه‌ویکه‌ی به‌ یه‌که‌وه ئاشت کرده‌وه، هه‌روه‌ک له‌ کاره‌ساته‌کاندا دۆ‌ست و دوژمن ده‌بنه‌ برا و به‌ هاوکاری یه‌ک‌دیه‌وه ده‌چن. ئە‌وانیش بوون به‌ یار و خه‌مخۆری یه‌ک‌تر و رق و کینه‌یان وه‌لانا، ئیتر سه‌ی‌میران به‌ ئیشاره‌ت داوا‌ی کاله‌که‌ی کرد و هه‌والی نه‌جات‌بوونی خۆی له‌و خه‌مه‌دا به‌ ژن و منداله‌کانی را‌گه‌یاند. به‌ رۆ‌وی خۆ‌شه‌وه دل‌داری‌دانه‌وه:

پیاو هەر له‌شی‌ساختی بۆ‌خۆی مالی‌دنیای هەر ده‌بن.

به‌ دلی پڕ له‌ مو‌حبه‌ت و چاوی باو‌کانه‌وه له‌ منداله‌کانی روانی. بیژهن له‌ نه‌نیشتی دانیشتبوو، ده‌ستی به‌سه‌ریدا هینا. دوا‌ی چرکه‌یه‌ک تیرامان، وه‌ک‌ئوه‌ی ویژدانی نووستووی وه‌خه‌به‌ر هاتی گوتی:

ئەو مندالانەش پەنگ بە پرویانەوہ نہماوہ، دیارہ زۆریان خەم خواردوہ، بەینیکە نابینم بچنە نیو مندالانی گەرەک بۆ یاری و کایەکردن. ھەموو سیس و ژاکاون.

ھوما، ھەر بەم لارولەنجەوہ کہ ھەمیشە ھەببوو ھاتە ژووری، بەلام ھاتتە ژووریکە بیغەل و غەش. سەلامی کرد، سەی میران بۆئەوہی لەخۆی دەرئەنچ، وەلامی سلاوی نەدایەوہ، ئاسکە لەبەرخۆیەوہ گوتی:

ئەو بەزمە ی بۆ ئیمە ھاتەپیشی، تەحتیات و کاتی پشوودانی ئەو مندالانەشی کردە ژەقنەمووت.

سەی میران: خەبەرم ھەبە بارام ئەمسال دەرئەنچوہ؟

بارام ھەر ئەوئەندە ی ئەم رستەییە بیست سەری داخست و خۆی کو کردەوہ، بیژەن بیئەوہی ترسی لە براکە ی ھەبی، گوتی:

کالەبە ی ئەمسال چاوی رەشی کال بۆوہ. (قامکی بۆلای خوشکی راداشت). گلارە لە پشتەوہ سیخورمەبەکی تیسرەواند. سەی میران بە پیکەننەوہ گوتی:

ئەگەر وابی ئەوہی دەرچوہ، تەنیا تویی؟ تۆ لە ھەموویان تەوہزلتر بووی؟ من پیموايە ئەگەر مەھدی بچیتە قوتابخانە لە تەواوتان زیرەکتەر دەبی، قەت وانابی وەمین و لە دەرئەسەکانی بکەوی. ھۆش و گۆشی باشە و بەزینە.

ئاسکەخاتون: ئەوئەندە زیرەک و وریایە دەرئەسە بەچاوەوہ ببی، ھەر لە ئیستاوہ نیوہی دەرئەسەکانی بیژەنی لەبەرە، خۆبکەم چاوەنەبیا، زۆرجار پرسیاریوا لە من دەکا بۆخۆم سەرم سوور دەمین و ئەگەر مەلای دوازە عیلم لئی بیستی ئەوہل پیکەنن دیت و دواتر واقی وپدەمین. بۆئینە دەلی لە شەویدا ھەتاو بۆکوئی دەچی؟ نەدەکرا خودا چاویکی دیکە لە پشتسەری مرفەکان دانابایە تاکوو پاش و پیش ببینی؟ بۆچی کۆتر لەسەر دارو درەخت ھیلانە نەکا؟

سەی میران: گیاندارانی سەرزەوی تەنیا دەتوانن رۆبەرۆوی خۆیان ببینن، قسە ی ئەوہم نیبە دەلین میروولە ھەزارو دووسەت چاوی ھەبە! پەپوسلیمانە کہ ھەوالی بۆ ھەزرتی سولیمان دەھینا لە گشت گیانداران باشتەر دەبینن.

گلارە: مەھدی ئەمسال ھەوت بەھاریەتی وەختی ھاتووہ لە قوتابخانە ناوی بنوسین.

ئاسکەخاتون: ئەوہ سێ چوار مانگە ددانی ھەوت سالی کەوتووہ، بەلام ئەوہی دەببین، ھەر وادەزانی چوار سالیەتی، دەبوو پارەکہ ناوونوسمان کردبایە، ئەوہ خەتای من بوو، نا، زۆریش خەتام

نەبوو، خەتای ئەوان بوو گوتیان درەنگتان هیناوه و جیگەمان نەماوه، بارامیش بە دوو نمرە ی
کەمەوێ پەت بۆو، چووین بۆلای بەرپۆه بەرەگە ی - هوماخان لەتەکماندا بوو. گوتی ئەگەر زووتر
هاتبوون کاریکمان بۆ دەکرا، بەلام تازە هیچمان بۆ جیبەجی نابێ.

بارام، زیاتر شەرم دایگرت، قامکی لە گۆلی قالیبەگە دەژەنی. مەهدی بە دەم تریقانهوێ گوتی:
من ناچمە قوتابخانە ی کاکەم.

سە ی میران بۆ سە پینەوێ خەمەکانی قاقایەکی کیشا:

گەوجە، دیارە تۆ نازانی، هەر ئەو مەدرەسە یە ی بیژن باشە، ئەوجیبە خۆشە کچانی لێنە!
دەبزانه هەلەت کرد!

هوما لە بنەوێ تەماشایەکی میرانی کرد. بە نەرمە نازیکەوێ ئەبرۆی هەلەتەکاندا. ئیتر ئاسکە و
سە ی میران تا ئەوکاتە ی سفرەگە راخرا هەر باسی مندالەکانیان کرد، چ سالیک لەدایک بوون و
هەریەگە و چەند سالیەتی. هەر لەوکاتەدا شاگردی دووکانەکیان، هەمزە، لایکی جوانکیە و
بەخۆدا هاتوو، تازە خەتی دابوو. بەبێ ئەوێ بیتەپیشی، لە بەرەهە یوانەکیە بانگی بیژەنی کرد. نانی
نیوەرۆی بۆ هینابوونەوێ. وەختی هات بروات، سە ی میران قاوی کرد:

هەمزە، مەرۆ کارم پیتە، بۆ درەنگ هاتی؟ کاروباری دووکان چۆن بەرپۆه دەچێ؟ پەحمان
ئاردی هیناوه؟

هەمزە هاتە بەرییالیە، چاوی بە ژنەکان کەوت و سەری داخست. وەک تاوانباریک
وێلامی دایەوێ:

سە ی بار و تاییەکی هیناوه، گوتی، ئەوێ تری دوا ی دەهینێ. بەلام لەبەر ئەوێ جی نەبوو تیی کا
دەبێ دوانیوەرۆ هەروا بە خالی بگەریتەوێ بە حەبیبی وتیوو دوکانداری ئاوانابێ، ئەگەر ئیوێ
بتان هەوێ هەموو رۆژی هەروا بە بەتالی بگەریمەوێ ئەوێ ناچارم بارکە بخەم.

سە ی میران: جابۆ گەنم نییە، خۆ تۆش هەتا دەلێی تری قۆرە پیدەگا، نەختیک جوان قسە بکە با
بزانی دەلێی چی. باراشمان نییە، نەکا کەندووێگە هیچی تیدا نەبێ؟

ئەوێ پاستبێ کەندووێگە بەتالە، عەلافەگە چەند جەوالی بارمتە گیرایۆوێ، دوا ی ناریدیەوێ
وتوویەتی دەبێ مەشەدی میران بیت پارە ی دوو مانگی رابردوو مان بداتی، تەنانەت لەگەل حەبیب
سە ی میران بە توورەبیەوێ چووێ قسەکانی:

شتی‌وا دەببستی سەرت سوور دەمین، مەگەر ئەو پیاوێ پوژێ شەست تەمەن لەو دووکانە وەرناگرێ؟! مەگەر هەموو ئیوارەیکە من کەدیم بۆ دووکان، ئەویش نایات بۆ وەرگرنتی پوول و پارەى خۆى؟ قەت ناهیلێ پارەى ئەمرۆى بکەوێتە بەیانى، ئەگەر حەقى لامە بۆ نایات بە خۆم بلێ، بۆ بە شاگردەكەم دەلێ، ئەویش ئاوا بێ شەرمانە، دەبێ دايمە دۆعامان ئەوەبێ، گەنمەكە لە دەست بازرگانى دا بێ، وتت چ کارىكى بە حەبیب داوہ؟

لەگەڵ حەبیب قەسەیان لە يەكدى هەل بەزىوہ تەوہ.

دەى زۆر باشە، بۆخۆم بە حەسەبىيان دەگەم، کارى چالاوہكە بەكۆى گەشتوہ؟ دەلێن گەيوہ تە ئاو، كاريزكەنەكان دوينى دەستيان هەلگرتبوو، دەيانگوت دەبێ خاوەنەكەى گاوگەردوونى بۆ بکا. لێواری تەندووړەكە تىكرووخاوە، شاترەكە بە قوړە سوورە چاكى كړدوۋتەوہ، حاجى هەويرشيل ئەمروۋ ئەحوالى باش نەبوو، برازاكەى هینا لەجياتى خۆى داينا و رۆيشتەوہ بۆ مالى.

باشە تۆ پڕووە من لاى ئیوارى دیم بۆ دووكان. دەتانهوێ مەپىكتان بۆ بكوژمەوہ و دواى ئەوہى تىرتان خوارد تىروپ قەسەشم پى بلین. ئەو خەلكە ئەگەر دەستت تا ئانىشك هەنگوین بێ بيكەى بە زارباندا هەر هیناتەوہ دەدرى پەنجەت دەگەزن.

سەىمىران چووە فەكروہ و خۆلى جگەرەكەى تەكاندە نيو تەپلەكەكەوہ، ئاسكە لى پىرسى:
حاجى هەويرشيل برازای نەبو!

سەىمىران هەروا لە فەكردا بوو، كەمەكەك پەرىشانى پيوە دياربوو، گوتى: كابرايەكە تازە لە تويسركانەوہ هاتووہ ليزە كار بكا، شەوانە جىبەك شكنا، لە دووكانى خۆمان دەخەوێ.

ئاسكە بە تۆزىك ترس و دوودلێيەوہ: جارێ سىبەرى ئەم بەلايەمان لەسەر لاچووہ، بچۆ بە كاروبارى دووكانەكەت رابگە. ئەم دووكانە خىزو بەرەكەتى ئەم مالىە، خۆ هەر ناكړى دەرگا بکەیتەوہ و بەهيوای خودا كارەكەت بەجى بهیلى. كەس بۆ كەس ناسووتى، دەبى خۆت مشورى خۆت بخۆى.

سەىمىران گوتى:

من لە كارى دووكان رازیم، ئاشەوان و عەللافەكانم دەغەلن. كړىكارەكانم لە سايەى روحمى خواوہ لە كاروبارى خۆيان سەرخۆشن. ئەگەر يەكەك لە نيو ئەواندا هەلكەوتى و لاسارى كړدى نەى وىزاوہ لەلاى من زمانى بگەرى، نانەواخانەيك بەو مەرجەى تەرازوودارى سەراستى لەسەر

بئ چوار مال به خيو دهكا. من پياويكى پينهزان و ساردوسرېم. به لام وختى فكرى ليندهكه موه دهزانم حبيب بؤ من دنيايهك دهينتى. ئهو وادهزاني من ههست بهوه ناكمه حهقدهستهكهى كهمه، له لاي باربه ركهى پاشاخان گلهمى كردهبوو، چاك و خراپ بؤ ئهو ودهكوو يهكوايه. له ترسى ئهوانى تر ناوترېم دووقرانى بؤ زياد بكم. داخى غولام پرهزاي عه للاف له هه مووكهس زياتره. وادهزاني منيش تاي كورهمى قوليم، به يارمه تى ئاشه وان له به شى دانه ويلاه فترى بينه و به رده بم. يان هه رچونيك پيم خوش بئى له گه نى دهولت بار دابگرم. نانه واکان ئهو كه سانه يان دهمه چه شته كردهوه.

هوما، ههروهك گوئى له و قسانه بوو، ئاسكه خاتونيش به لئى بؤ دهگوت، ئه وئيش وه قسه هات: ئهو خه لكه چيدهكه ن توش هه روا بكه، چيت له وان كه متره، ئه مه ژيانه هه وراز و نه ويى زوره. من شتى وام بؤ ناكري، هه رچى خه لك كرديان منيش بيكه م. هه ركه سه و بوخوى قبيله ي مالى خوى دهزاني، ئه وانه ئه گه ر رۇژيگ گير بكه ن و پئوه بن، خه ميان نبييه، به لام من به ريوه به رى سنقم شتيك ليم رووبدا ئابرو حه يام ده چئ.

له و قسانه دا، فاكترى گه نمه كهى وه بئير هاته وه ئارده كه يان له ئاشه وه بؤ شار گيرابؤوه، له به رئه وهى له دايره وه مورى ته و او بوونى كاتى پئوه نه بوو، ئيداره ي خوراك چاران گه نى ده دا به نانه و اخانه كان. به هوى ئه وهى ده غل و دان زور بوو له بازاردا هه لئان ده گرت. ئهو مه سه له يه قرمه و قالئى ته و او ي خستبووه نيو ئاشه وان و نانه و اكانه وه، ميرانش هه و الئى ئه و توى نه بوو، ده سته و تا قميك له و چاوبه ست و مفته خوران، كه به يارمه تى پاسه وانى دهم شر ريگه يان بؤ خوش كرابوو، ده ست له گشت كاره كان وه رده ن. به په له فكريان له وه كرده بووه، نهك هه ر حه وزه كه، ته نانه ت چالوى ماله كهى خوشيان چوره ي لئ بېرن و لئپاوليپ گه نى تئيكه ن، سه ي ميران ده سته به باخه لئدا كرد و له كيفه كهى دا چه ند بيچه ك و فاكترى هئنا ده رى. دا يه ده ست گلاره تاكوو ريكه وت و كه مو زوريه كهى پئ بلى و بوى وه خوئنى. ده نكى له وانى جوئ كرده وه، به رهنگ و ره قه مه كه يدا ده يناسى. له دلى خويدا گوئى:

تو كلولى ئه وهى كه چه سه وادئكت نبييه، ئه گينا تا ئئستا ده بووى به ملوئنيپ، چما تو له چاو ئهو خه لكه پياونى؟

مه هدى و بيژهن، به يه كه وه سرته سرتيان بوو، بيژهن به هئمنى به براكه ي وت، به ته مائى دوانيوه رچو بچى بؤ به ر دووكانى خويان وه وئى سواري گوئى ژيگ بئى وا له وئى چاورين باريان بكه ن،

بۆ ئاشى. ئەۋىش دەيگوت لەگەلت ديم و ئەگەر رېگەم نەدەى بە باۋكم دەلیم. با داركاريت بكا. يان نەھیللی. دايكيان جگە لەوەى گوئی لە قسەكانى مىران بوو بە تەشەرەوہ تاكوو ئەۋىش بژنەوئى گوتى:

بيجاتان كرد، چۆن دەچن سورای كەرى ئاشەوان دەبن. شتى وا چۆن دەبى! مندالى بىدايك و باب شتى وا دەكا، خۇ ئيوە لات و بەرەللا نين؟ دوور لە گيانى بابتان دەتانهوئى جىئى جەلال بگرنەوہ و بينە حەمبال و كولبەر و باركيش. ئەوكەسەى بيهەوئى بچيئە قوتابخانە، مەھدى كارى وا ناكات. بيژەن ئەوہ تا بابت ليزەيە پنى بيژم چەندە لاسارى؟!

بيژەن لە پشت باببيەوہ دانىشتبوو، دوور لە نيگای بابى، چاوى لە چاوى دايكى برى و مؤر بوو، سەى مىران لە گلارە و مەھدى راما، بە دەم وردەخەيالەوہ گوتى:

ئەگەر ئەمرۆ ئيوارئى بريارى بى باربەرەكان وەگەرین دەيان نيزمە بەردەرگا، فەرش و كەلوپەليان بۆ بيچنەوہ تاكوو لە ولاخەكانيان باربەكن، بە يانى هەينى دەتانبەم بۆ باخى. مندالان ھەر ئەوئەندە ئەم ھەوالەيان بيست كەرديانە خۇشى خۇشى و دەچوونە ھەواو دەھاتنەوہ خوارئى! بيژەن بە سۆز و دلئىكى مندالانەوہ پرسى:

كامە باخ، باخەكەى خۆمان؟

نا، ئەوئى دوورە، جىئەكى باشترم پىشك دئ، باخى تەپەچال، باوكتان بە ئاوو ھەواى ئەوئى گەورە بوو! سبەينى دەفتەرى بىرەوہرى بيست سال تەمەنم لەوئى بۆتان دەخوئنمەوہ، ھەر دارو بەرد و بنچىك شتىكى منى تيدا نووسراوہ.

ئەو بريارە ھىشتاكەش نرخى گەورەبى و حورمەتى گەورەى بنەمالەى دەگەياند و رەوشت بەرزى خۇى سەبارەت بە ژنەكان نیشان ئەدا، دياربوو ئەوانيش حەزبان لە چوونە سەيران و ھەوايەكى سازگار بوو، ھوما كروكپ زەردە گرتى و ئاسكە گوتى:

ئەگەرەوايە، منيش ليفەى كورسيبەكە و يەكدوو دانە لەو فەرش و قالپانە دەنيزم لە باخى دەى شۆرىن. ئەو باربەرەى كە ديت -

ئەوئەندەى قسەكەى مابووى بە ئاماژەى روانينيك تەواوى كرد. سەى مىران لە وەلامدا گوتى:

ئەوئەى بار دەبا بۆ ئاشى، ناوى رەحمانە. كابرەيەكى بىدەغەلەيە، ئەوہ دوو سالە لەلای پاشاخان كار دەكا، چى دەنيزى بەوى بسپيزە، دلنابە و فكرى باشت كەردوہ، بەلام پىمخوش بوو،

لهوئ خهريكي سهياحت و سهيران بن نهك ئيش و كار. بارام به زمانىكى خوښيرين كاربيه وه ههروهك چهند سال لهمهوبه، به باوكى گوت:

باوكه گيان، ئهگه ر دهكرئ هه ر وهك جارن، له و دووكان و چايى خانه گرامافون، به كرى بگره، دوو سئ شه و گوئى ليندهگرين.

ئهمهش فكرىكى خراپ نيبه، دووسئ شه و چيبه دهتوانين دوو سئ سهوته گلى بدهينه وه، وانيبه هوماخانم، ئهئى تو بؤ هيچ نالئى. بيت خوشه به يانى بچين بؤ باخى؟

هوما به زمانىكى تهرو پاراو به لام نهختيك نامؤ و له سه رهخؤ گوتى:

ههلبت پئم خوشه، به تاييهت ئهم پيش نيارهئى شابارام، ئهگه رچى بوخؤى گرامافونيكه تهواو. له و پوژه وه شه ركه ساز ببوو، بارام به حورمه ته وه چهند جاريك به گوئى باوه ژنى كر دبوو، به لام هه نووكه له كاتى قسه كرندا چاوى له چاوى نه كر دبوو، شهرو ئاشتى له نيوانپاندا هه بوو، زوريش له دوستايه تى درؤزنانه باشتربوو، هوما ئه و كوربه گه و رهئى هه ويكهئى بؤيه زور خوش ده ويست دهنگىكى ناسك و زووالئى هه بوو، باراميش به نورهئى خؤى شيت و شهيداي شيوه دلئه ستينى و نيوه نىگا و راويژ و ههلس و كه وتى ئه و ببوو، ناسكه گوتى:

ئهگه ر هه زى له به زم و گورانى نه بوايه وانه كانى به جوانى دهخويند. خوا ئهگه ر غه زه ب له ميرووله بگرئ، بالئى ده داتى. ده ترسم ئاخرى ته پلئيك هه لبرئ و ببئى به شايره.

بارام له بنه وه خيسه يه كى له داىكى كرد. سهئى ميران قاشيكي له كاله كه كه كر ده وه و قه پئىكى

لينگرت و گوتى:

كاله كى چاكه، ئه وه له خرچه و فاته بوؤر باشتره. مهگه ر ئه و كاوالاشهئى، قوتابخانهئى ئه و دهچن مامؤستا و به رنيوه به رى نيبه، پئى بلين چى باشه و چى خراپه؟! ئه وه هه ر له ئيستاره بكه ويته شوين ديمبلى ديمبلى، سبهئى كه بوو به پياو ده بيته چى؟ من دايمه وام بير ده كر ده وه له نيو منداله كاندا، گلاره نه بئى، چونكه كچه! بارام له هه موو منداله كانم ژير و ئاقلدارتر ده بئى، به لام تازه ده زانم به هه له دا چوم.

گلاره له پشت په رده كه وه چنگالئى بؤ هينا بوو به نووكى ئه و شه نه يه، له ژنه كانه وه پيداها ت و

هه ريه كه و قاشيكي پيدان. هوما گوتى:

ماموستا و بهر پيوه بهر له کويوه بزنان قوتابي نه گهر ده چيته وه بؤ مالى خهريکي چييه، نه مه
نه رکي دايک و بابه تهربييه تي عه ولادي خوي بدات. نه شي تو بزاني چون ده يعامليني، مندا
پيوستي به له خوگه وره تر هه يه.

ناسکه به خيرا يي گوتي:

نه م شتانه له لاي ماموستا وه سه ره له ده دا، نه و روزه ي چوو بوو وين بؤ تاقه وسان نه مام بچه قنين
مندا لانيان به جل و به رگي پيشاهه نكييه وه برديوو. بهر پيوه بهر ده ستوري دابوو کي گوراني ده زاني
با بيت بؤ مان بلئ. وه ختي له پاسه که دا بوون له رويشتن و گه رانه وه دا، نه و گوراني بؤ قوتابيان
ده لي و نه وانيش چه پله و چه قه نه ي بؤ ليد ه دن. دهنگي ده رنه ده هات. زور بؤ ي به په روش بووم
فکر م کرده وه خوانه خواسته تووش ي به لايه ک نه هاتي، يا خود لنيان نه دابي، بؤ به يانيدا پينچ ده قيقه
درهنگ چوو بووه سه رکلاس، به شوولکي دار به لالووک شوو خاليان خستبووه سه ره به ري ده ستي،
نيستاش له سه ر دوو نمره ر هتيان کرده وه و ساليک دواکه وت، دايکي بمري!

بارام لني رووش بؤ وه و گوتي:

نه و له مني نه دا، نازمه که لني دام.

ههروهک يه که وايه، سه گي رهش و سپي فه رقيان چييه.

هوما گوتي:

منيش پيم وايه، ده بوو سه راوي چوو بايه بؤ قوتابخانه و له وي لني پرسيبايه. قه ت نه بووه بچيته
مه دره سه و بزاني وانه ي مندا له کاني چونه، ماموستا لنيان رازيبه، باشن، خراپن. هه ر نه وه نده
ده زاني ده چن و دينه وه هه ر نه وکاتي پيموت، به لام له شانسي بارام له گيره وکيشه ي دادگا و
محاکمه دا بوو، نيستاش نه مه ته واو بوو، با نه م ساله تيپه ريني بؤ ساليکي تري باشتر ده بي،
ههروهک ئيراني ساحه ب خانم وتي، له سالي داهاتودا زور زي ره کتر و سه رکه وتوو ده بي.

سه ي ميران: هه مووي نه وانه به جيگاي خوي من لني قه بوول ناکه م قوتابيه يکي خراپ بي، ده بي
خوي نه مه بزاني بهر له لايي و سوورانه وي کوچه و کولان و به گوراني گوتن که س به جيگايه ک
نه گه يشتووه، ميرزانه بي ده ست نو سه که ي پي باشه و له شانامه خويندنه وه شدا زور شاره زايه. من
ده زانم زوريش خه تابار نييه له م ر هت بوونه وه يه دا، به لام نه گه ر بيتوو وريا نه بي و خوي ماندوو
نه کا، هه موو ساليک و ايي ليدئ.

بارام له سه ره خو وتي:

ئەوانەى ئىو دەيلىن ھىچى وانىيە، مامۇستاي ھەندەسە، منى خۇشناوى و پقى لىمە!

ئەو رۇژە، لە عەسرىكى فېنگدا، باربەرى ئاشەوان بۇ ھەلگرتتى كەلۈپەلى مالى سەىمىران چوۋە بەردەرگا، پىشئەۋەى تاوۋبان گەرم بى، رۇژى دواى، سەىمىران خاۋو خىزانى كە نەنە بىيىيان پىزىاد ببوۋ تاكوۋ سەرخىبانەكە بەرىيى كىردن. لەۋىشەۋە فەيتوۋنى بۇ گرتن. لەبەرئەۋەى كارى بەپەلەى ھەبوۋ ئەۋانى بەرىيى كىرد و لە نىۋشار ماپەۋە. ۋەختى فەيتوۋنەكە ۋەرىكەۋت ژن و مندال ھەستىيان بە خۇشپىيەكى تەۋاۋ دەكرد. سەرۋەى بەيانى چىژ و خۇشى پىدەبەخشىن و ختۇكەى دەدان. ئەۋەى بەم بەيانىيە لە مال ھاتبوۋدەرى سەرو سىمايەكى شادى پىۋە دياربوۋ، دەتگوت ھەر ھەموۋيان بەتەمان لەم بەيانى ھەيىنەدا بۇ پشۋودانىكى يەكروژە روۋ لە دەشتو دەر دەكەن. لە نىزىك كۆلانى پارىزگا، كىژۇلەيەكى نازدار لەسەر بانىژەى عەمارەتىكەۋە لنگو لەتەرى روۋت و سىپى و لووسى نىشان رىۋاروان دەدا، بۇ چەند خولەكىك چاۋى لە درۋشكەسواران برى. دواتر لچى لى ھەلقورتاندىن و خۇي كىردەۋە بە ژوۋرىدا. فەيتوۋنىكى تازە و جوانى بۇ گرتبوۋن. رەنگى رەش و تەگەرى سوۋر، چىرا و باسكىشى جوان و برىقەدار، ئەۋەى چاۋى پىدەكەۋت سەيرى دەكرد. بىژەن شان بەشانى فەيتوۋن چى قىت دانىشتبوۋ ۋەك بللى ئەمە ملكى بابىيەتى، بە دل ھەزى دەكرد لەم ساتە ۋەختەدا ھاۋپۆلىك، ناسىاۋىك لە پەنا ئەم فەيتوۋنچىيە بىيىنى و ئىزدەى پىببات. ئەۋ بە پىچەۋانەى براكەى زۆروىژ و بزۆر بوۋ. ھەرۋەختى كەيفى بىھىتابا، بەبى ترس خۇى بە پاشكۆى فەيتوۋنەكەۋە ھەلدەۋاسى، ئەۋ دارو درەخت و تەلار و مالەبەزانەى بە بەرچاۋىيەۋە ۋەك نىزامى عەسكەرى رىژە دەرۋىشتن شۇق و زۇقىكى فرە شىرىنى لە دل دەچەند. نەنە بىبى و بارام لەسەر كورسىلەكان رۇنىشتبوۋن. پىرەژن پىر بوخچەيەك كۆلگە و مەرەزى ھىتابوۋ لەۋى بىرىسى. بەۋ دەستەى دىكەشى توند سەماۋەرەكەى گرتبوۋ. بارام زۆر بە وريايى گەرامافوۋنەكەى لە باۋەشىدا بوۋ، پىاۋانە لاقىكى نابوۋ بە گلگىرى فەيتوۋنەكەۋە، وردە وردە لە شار دەچوۋنە دەرى و بىرى لەۋە دەكردەۋە، داخۇم بابى چ قەۋانىكى بۇ ۋەرگرتى، لە نىۋ ئەۋ قامبىژ و خۇشۋىژانەدا كە تا ئەۋكاتى دەنگيان لەسەر قەۋان ھەبوۋ لە ژن و لە پىياۋ، ئەۋ زۆر ھەزى لە دەنگ و چرىكەى سەيدەلى ئەسغەر كوردستانى بوۋ «ھەرەكەسى ھات و گوتى من ئاشقم بىروا مەكە. ئاشقى روۋتم بەقوربان تىرەبارانم مەكە....»

ئاسكە و ھوما و گلارە، ھەرسىكىيان خانم و خاتوۋن لە نشىمەنى فەيتوۋنەكەدا پالپان دابۇۋە، مەھدى ۋەك مشكى سەرخەزىنە خۇى دابوۋ بەسەر كەلۈپەلەكاندا و دەستى لە نىۋ دەستى داپكىدا

بوو له شه قامی رډه فعه تیبیه، کورډه جحیله یه کی به ژن زراف قیافه ی گرتبوو، کوته که ی دابوو به سه ر شانیدا و کلاوه گه رگه ریه که ی هینابووه نیو چاوانی. دهستی له فیهیتونه که به رز کرده وه، فیهیتون چی له شوینی تایبته بوی راگرت. دیاربوو که ئمه خاوهن فیهیتون یان کوری فیهیتون چیه به بی ئه وه ی ئاوړ بداته وه بزانی موسافیره کان کین له دوواوه، به گرژییه وه رووی کرده فیهیتون ئاژووت و گوتی: مه گه ر پیم نه گوتی، موسافیری دهره وه ی شار سوار مه که، یان گویت گرانه و نابیستی؟! فیهیتون چی به بیکه نینه وه جوابی دایه وه:

خان زاده گیان ته نیا جاریکه، قهیدی ناکا.

چون قهیدی ناکا، گوو دهخوی قسه ی وا ده که ی؟! دوانیوه رډو به حیسابت ده گم وای ناخوی! ئیستا ئه وانه بؤکوئ ده به ی؟

سه راو قه نبر، کووچه باخه که ی پیشه وه. به لام خانزاده، ئه وهنده ی من دروشکه م پیووبی، له تازه و له کون، له سه ره وژووری گوره پانی فهدده وسی، ئیتر دام به زاندوون و گه راومه ته وه، ریگه م نه داوه یه کسمه کان زوریان بویت. تو خه می ئه وه ت نه بی به کاروباری خوم شاره زام! هوما ئه م قسه یه ی به که یف نه بوو، به مل بادانیک بسک و زولفی به لادا خست و به فیهیتون چیدا هه لشاخا:

ئه ری، دلئ خوت خوش کردوه، تاکوو نه گه یه جی دانابه زین و شه قاویک به پینان ناروین. وه لالا ته واومان کرد، جا ئه گه ر به پیی خومان چووباین فیهیتونمان بؤچیوو؟! ئاسکه هه لی دایه:

ئی، ئیمه تاکوو ئاشه بالدار، یانی تاکوو به رده رگای دووهم باخ قسه مان کردوه، نه ک باخه که ی پیشه وه.

کورډه جحیله له فیهیتونه که نزیک بؤوه، له وکاته وه تازه سه رنجی موسافیره کانی دابوو. نه ختوکه یه ک سپیلکه و کال، سمیل قیت، چاوزیت، و قه لافه تی وهرزشکار و توندوتول، چاو و بروی رده و گه وره گه وره، چالی چه نه ی هه ر له خوی جوانبوو، ئمه مش هاوکات له گه ل چاوی ته واو ئاره زومو مندی هه واو هه وس بوو، هه رچه نده ریگر و به ره لستی له به رده م بوو، له و دهر فته که لکی وهرگرت و تامه زرویانه له گلاره بؤ هوما و له هوماوه بؤ گلاره چاوی پینداگیران. وه که ئه وه ی یه خه ی کراسه که ی بؤ ملی ته نگ بی گه رندی هه لینا و به په شیمانیه وه، قسه که ی خوی وهرگرت وه:

هه رچیهه ک دهچن، بیان گه یه نه، ئیستا که سوارت کردون هه تا شوینی مه به ست دایان مه به زینه، له سه ره و ژوریش دایان نه گری، ده بی ئه مه شت له بیر نه چی، بیتوو فه نه ری فه یتوونه که بشکی، سه ری مانگ پاره ت لیده گنر مه وه. هوما ده می خونچه کرد و به عیشوه و نازیکه وه گوتی:

فه نه ریک به شه ش که س بشکی هه ر بۆ شکاندن چاکه، خانزاده، ئه ویش نیوه ی منداله. ئه م فه یتوونه جیگه ی دوو که سی دیکه ی ده بی، فرمون، چه زده که ی توش وهره له په نای ئیمه سواره. له ته نیشته خۆی و گلاره وه جیگه ی کرده وه و پیش ئه وه ی فه یتوون وهری بکه وی نیونیا گه یه کی دل ئه ستینی تیبیری که ده کرا رۆمانیکی له سه ر بنووسی، کورپه لاه جیتی خۆی واقی وپما وه ختی فه یتوونه که به ویرغه ی ئه سپه کان دوور ده که وته وه، فه یتوون چی بی ئه وه ی قسه ی خانزاده کاری تی کردی، گوتی:

ئاخ، رۆژگار کئ هه ره شه له من ده کا! خودایه که س له کاری تو سه ر ده رناهینی، یه کی قر ده که ی، یه کی پر ده که ی، نانی عه بد به ده ست عه بدی بوایه، هه موو که س له برسان ده مرد. هه رکه سی له رۆژی هه نیدا سواری درۆشکه ببی له شار ده رده چی و پوو له باخ و بیستان ده کا. ئه و کورپه ی سی به شی فه یتوونی ئه م شاره هی باوکییه تی فکریکی خراپی نه کردوته وه، منیش موسافیری ده ره وه ی شار سوار نه که م. یه کیکی تر سواری ده کا. ئه ویش فه یتوونی ئه وانه. به لام شه وی ده ستی دنیته که له که ی، دیته ته ویله، به بی ئه وه ی چاو له چاوم ببیری، ئاخو قران له گیرفانم ده ردینی و ده باخه لی خۆی ده خا، له و قه راره ی بۆی داناوم که متر بیه مه وه له چه قه که ی خۆم ده گنریته وه، هه ر وه کو ئاگاتان لیبوو سه رو خولکیشی ئاوا له گه لم خوشه!

هوما لینی پرسی:

بۆ ده لی موسافیری ده ره وه ی شار سواره که؟

فه یتوونه که نوویه، چه زناکه ن به دارو به ردی دا بده ی و تۆز و خۆلی لی بنیشی، جیری ته گه ره کانی خراپ ده بن.

رۆژی چه نده وهرده گری؟

دوو تمه ن.

ژنت هه یه؟

فه یتوون ئاژووت ئاو پیکه دایه وه:

ژنه کهم سالیکه توراوه، سی مندالی به سهدا به جی هیشتووم! به بی ئه وهی ته لاقی وه رگرتبی
لی داوه و رۆیشتووه، نیوچاوم نهی هینا و خوا ژنی باشی نه دامی.

ئهی به بی دایک چون به ری دهچن، چون ده حاوینه وه؟ خیزانه کهت له کوئییه؟ بچی به شوینیدا
نایه ته وه؟

فهیتوون چی وه که ئه وهی له گیزی خه یالاتی خویدا کاس و وږ بووبی، وهلامی ئه م پرسیارهی
نه دایه وه. هوما چاویکی له ئاسکه داگرت و به دهنگیکی بهرز لیی پرسی:

پیت خۆشه داوای من بکهی مامه؟ وه رگه ری و جوان ته ماشام بکه، ئه گهر به ردل ده کهوم
پیم خۆشه هاوسه ری فهیتوون چیه که بم. به که یفی خۆی بۆ ئه ملاوئه ولام ده با و پاره شم لی ناستینی.
فهیتوون چی پیره میردیکی له رو و لاواز و تیک قووپا و بوو، سمیلی شوږ وه که ئۆزه کیان،
چاوه کانی نیشانهی هیمنی و بی ئازاری ئه وی له خۆی گرتبوو، به نه رمی خه ره زه نیکی له که په یی
ئه سپه کان سه رواند و به له سه ره خۆیی وهلامی دایه وه:

چ له وه باشتر ئیوه له مه شه دی میرانی نانه وا ته لاق وه ربگرن، من ئاماده م!

هوما قاقایه کی کیشا. هه ر له وکاته دا زگی پیی سووتا، وه بییری هاته وه جاریکی دیکه له گه ل
سه ی میران سواری ئه م فهیتوونه بووه، به دهم شوخی و جه فه نگه وه چونه شوینی مه به ست.

باخی ته په چال له ئیجاره ی ئاشه وانانی سه ی میران دا بوو، که ده ربه ست باراشی بۆ ئه و لیده کرد.
له و نیو باخه دا چارداخ و هاوینه هه واری خۆشیان هه بوو، به سه ر ته مباسکه که وه. ته واو به سه ر
نیوه ی باخه کانی ده ورو به ری سه راودا، ده ی روانی. شوینیکی سازگار و دل فه ریج بوو، به لام به هۆی
ئه وهی میزگ و چیمه نه که سه ره ریگا بوو باخه وانان به ویدا ده هاتن و ده چون، ژنه کان به
باشیان زانی په نا بگرن و فه رش و قالی خۆیان له جیه کی نه دیو دابخه ن. زوری پینه چوو
سه ی میران هات بۆ لایان. هوما له گه ل مندالان چونه ژیر شاتووه که، داره توو به م هه موو به ره
سووره وه سه یوانی بۆ سه ره و خواریه که کردبوو، ورد و درشت نیشته سه ر سووره توو و ملیان نا
له خواردن ئاسکه نه نه بی بی، ده ستیان دایه ده ستی یه کدی ئه و لیفه ی کورسی و فه رش و مافووره ی
رۆژیک پیشتەر ناربدووی بۆ باخی، له خورینه که دا له خوسیان گرتن. رووباریکی باش له باشووری
باخه که نزیک بوو. بارام ده ستی کرد به قورمیش کردنی گه رامافوونه خۆشه ویسته که ی، تاکوو یه که م
قه وانی وه سه ر بخا، ورده ورده سه ماوهر وه گیزه گیز که وت، ئه وه هه ر ئه و باخه بوو سه ی میران
سه راوی پیشته وهی ئاسکه به پینی ئیش و کاری تیدا کردبوو، ئه وه هه ر ئه و دارتووه بوو، وه ختی

خوی ناسر له سه‌ری به‌ربۆوه و له پاش دوو سال مه‌رگ بوو به میوانی. ئەم درخته‌ش وه‌ک مروقی تاس، به‌رگ و گه‌لای هه‌لدوه‌وه‌ری و پروت ببۆوه، سێ سال له‌وه‌پیش هه‌ر له‌و باخه‌دا، ئاشه‌وه‌انه‌کان له‌سه‌ر چه‌مه‌ن، نیوه‌رۆ خوانیکی جوانیان رازاندبۆوه. ئه‌ویش له‌و میواندارییه‌دا به‌شدار بوو، به‌لام دره‌نگ هات و زوو رۆیشت. ئەوکاتی، سه‌ی‌میران، له‌شاره‌وه به‌ پێی پیاوه‌ هاتبوو بۆ سه‌راو، بۆئه‌وه‌ی له‌و ماوه‌یه‌دا، به‌سه‌ر بالی خه‌یاله‌وه‌ گه‌شتیک بکا به‌ ئاسمانی بیره‌وه‌رییه‌کانی‌دا، به‌رله‌وه‌ی دابنیشی و پشووویه‌ک بدات، چووه‌ نزیک هوما، لکی داره‌تووی گرت و دایه‌ینا تا‌کوو خانمه‌ نازداره‌که‌ی له‌سه‌ر چلی داره‌که‌ بخوات چه‌ند ده‌نکی ره‌ش و گه‌یشتووی به‌ ئارامی لیکرده‌وه و له‌سه‌ر گه‌لایه‌ک داینان و به‌عه‌شقی پیرۆزه‌وه، که‌ یاره‌که‌ی ده‌یزانی له‌ دل‌وه‌یه، دایه‌ده‌ستی. مه‌هدی نایه‌ سه‌ر به‌ری‌ده‌ستی و به‌رزی کرده‌وه تا‌کوو تووه‌کان به‌ دهم بگری و بیانخوات. پێی‌وت وریابی، شو‌رابه‌ی تووی سوور بکه‌و‌یته‌ سه‌ر هه‌ر جل‌وبه‌رگی به‌ شو‌ردن لێ‌نابیته‌وه، که‌ناری ئه‌و باخه، شوینیکی ته‌واو لاپه‌ر و چۆل بوو، که‌س به‌ویدا نه‌ده‌هات. ته‌نانه‌ت قه‌لو مه‌ل توخنی نه‌ده‌که‌وتن! بگره‌ که‌س گوینی له‌ ده‌نگی گه‌رامافونه‌که‌ش نه‌ده‌بوو، وه‌ختی خا‌وو خیزان له‌ ژیر سیبیه‌ره‌که‌ به‌ ده‌وری یه‌کدا کۆ بوونه‌وه، چایی سه‌ماوه‌ر به‌ ره‌نگی به‌لالووکیه‌وه‌ خوی ده‌نواند. باخه‌وان به‌رکۆشیک میوه‌ی بۆ هه‌یتان. زۆریان هه‌ول‌دا چایی نه‌خوارده‌وه، گوتی چاخۆر نییه‌. سه‌ی‌میران مندالانی راسپارد به‌ که‌یفی خۆیان له‌ نیو باخه‌که‌دا بسوو‌پینه‌وه، به‌لام ده‌ست بۆ میوه‌کان نه‌به‌ن و لقی داره‌کان نه‌شکیننه‌وه، قه‌وه‌انه‌کان بیست دانه‌ ده‌بوون، ده‌ستی برد و یه‌ک‌دانه‌ی به‌ باری ئاوه‌ژوودا وه‌سه‌ر خست. له‌گه‌ل مندالان ملیان‌نا له‌ گالته‌ و گه‌پ و شو‌خی و جه‌فه‌نگ، زۆریشی شو‌خی له‌گه‌ل نه‌نه‌ بی‌بی کرد. جگه‌ره‌یه‌کی داگیرساند و به‌ نیو باخه‌که‌دا که‌وته‌ پیاسه‌کردن. مندالان، بارام نه‌بی لای گه‌رامافونه‌که‌ی چۆل نه‌کرد، گلاره‌ش به‌ دل له‌ فکری وانه‌ و ئه‌زموونی داهاتوودا بوو، هه‌ستان و چوون بۆلای ئاشه‌وان، که‌ندر و گوریسی لێ‌وه‌ر بگرن و جۆلانی دروست بکه‌م. پیریژن بۆ نان و خا‌وان سازکردن، له‌لای گلاره‌ مایه‌وه، هه‌ردوو هه‌ویکه‌ش ئازاد و سه‌رو قۆل پروت، هه‌ستیان‌ده‌کرد به‌ ده‌ سال جحیل بوونه‌ته‌وه، چوون به‌لای شو‌وشتنی لیفه‌ و مافووره‌وه، بۆئه‌وه‌ی زوو وشک ببه‌وه‌ به‌په‌له‌بوون. ئارامی و سه‌فای سه‌یرانی ئه‌و باخه‌ هه‌رکه‌سه‌ی بۆ کاتژمیریک ده‌بوو به‌ میوانی، غه‌وری له‌ دل ده‌سپری و دل و میشکی ده‌حه‌سانده‌وه و سیبیه‌ری هه‌ناسه‌چنی شه‌قام و شاری له‌سه‌ر ده‌په‌راند، هه‌روه‌ک له‌ کۆنه‌وه‌ و توویانه‌ چوونه‌ سه‌یرانی باخ و سه‌ر ئا‌وان ده‌رمانی هه‌زاران ده‌رده‌ و هه‌توانی نه‌خۆشینه‌. له‌ ژوور خو‌رپینه‌که‌وه،

دوور له ژنه‌کان، که خه‌ریکی قالی‌شوردن بوون، تافگه‌یه‌کی بچووک دهرژایه خوړینه‌که‌وه، هاژده ئارامی ئاوی هه‌لدیر بیده‌نگی ئەم ناوه‌ی شکاندبوو، ئەوبه‌ری خوړینه‌که سه‌روه‌خواری و باخ و سه‌وزه‌زار بوو، لکو په‌لی دره‌خته‌کان میوه‌ی زوری گرتبوو کوله‌که و ئەستوونده‌کیان وه‌به‌ر دابوون. سه‌روه ده‌ستی به سه‌ردا ده‌هینان و تیشکی خۆر ختۆکه‌ی ده‌دان و کوخ و هه‌لوو مزر و مه‌ی‌خۆش نازیان به‌سه‌ر تری و قوره‌دا ده‌کرد و به خوړه‌ی تافگه و جۆبارکه ده‌گه‌شانه‌وه، ژنه‌کان به‌بی یه‌کدی بوغزاندن و کینه و دووبه‌ره‌کی، دل‌خۆش به موحیبه‌ت و خولک‌خۆشی سه‌ی‌میران چارشینویان توور هه‌لدابوو، ئاسکه به گۆره‌وی و شه‌پواله‌وه و هوما به قاچی پروته‌وه چوونه نیو جۆگه‌که‌وه، به تیلارو به‌رحیخ ده‌ستیان کرد به لیفه‌شووشتن. سه‌ی‌میران کۆت و شروالی داکه‌ندبوو کردبووی به لقی داریکه‌وه، جگه‌ره‌ی نابوو به‌لای لیویه‌وه و شاد و دل‌خۆش له بلندی‌را له جووته خانمه‌که‌ی ده‌روانی، قه‌لیک له نزیک ژنه‌کان به‌سه‌ر دارگۆیزه‌که‌وه چه‌ند جاریک قراندی و قاوی کرد له هاوړیکانی. کلک هه‌لته‌کینه‌یه‌ک له قه‌راخ ئاوه‌که به‌سه‌ر به‌ردیکه‌وه نیشته‌وه و کلکی هه‌لته‌کاند. سووړیکی به ده‌وری خۆیدا لیدا و چه‌ند جاریک جریواندی و به قنه کردن دوور که‌وته‌وه، سه‌یره‌یه‌ک به نیو درک و شیلانه‌کاندا جووکه و جریوه‌ی ده‌هات. بۆن و به‌رامه و سرتو و گفه و هاژده و هاره و هاشه‌ی سروشت هه‌ست و دلی دل‌داری ده‌گه‌شاندوه و ئیله‌امی دهرژاند به‌سه‌ر هه‌ستیار و ئەوینداراندا. هوما به‌م هه‌وا سازگارو سه‌فا و سه‌یرانه سه‌رگۆنای له چه‌شنی په‌نگر گه‌شابۆوه و هه‌وای ئاویته به بینو و به‌رامه‌ی خۆشی هه‌لده‌مژی. ته‌نووهری هه‌لکیشا بۆ ئەوه‌ی بچیته قوولایی ئاوه‌که، هه‌رچه‌نده خوړینه‌که‌که گۆم نه‌بوو ئەویش مه‌له‌ی نه‌ده‌کرد، به‌لام به‌رینان و توویانه گۆم هه‌تا قول بی مه‌له‌ی خۆشتره، گه‌لایه‌کی وه‌ریو خۆی کیشا به پووژیدا و زیریکاندی، گه‌راپه‌وه بۆ ته‌نکایی ئاوه‌که، سه‌ی‌میران به‌م زیریکه‌یه گۆلی کرد و زه‌رده‌خه‌نده‌یه‌کی ئاراسته‌ی شبرین هه‌لامه‌ی خۆی کرد. ئەو زه‌مه‌به‌سه‌ی له گولخانه‌ی ژبانی ئەودا بوو، به دلناییه‌وه له هه‌یج شوینیک وه‌ده‌ستی نه‌ده‌که‌وت. هه‌رچه‌نده هه‌یشتا، له‌و عه‌زابی رۆحی و بینه‌وبه‌ره‌ی جنس و قاچاخی خالاسی نه‌هاتبوو، به‌لام وه‌ختی به قوولی بیرى لیده‌کرده‌وه ئەوه‌نه‌بوو خه‌فته‌ی بۆ بخواست، مرۆف هه‌رکاتی مالی دنیای له‌ده‌ست ده‌بیته‌وه، ئەوه‌ی بۆی ده‌مینیته‌وه له‌لای به‌نرخ و خۆشه‌ویسته. دواى ئەوه‌ی ئەو زه‌رده‌دی کرد، که هه‌رچه‌نده وازوو که‌له‌به‌ره‌که‌ی پر نه‌ده‌بووه، به‌لام هوما بۆ ئەو وه‌ک دۆزینه‌وه‌ی خه‌زینه‌یه‌ک واپوو. چما سه‌ره‌وت هه‌یه به‌قه‌ی ئەو بۆ دلی میران خۆشی بیینی و ژه‌نگی خه‌می بسرئ؟ ئەوه فریشته بوو له چنگ خپلی زالمان دهرباز ببوو له

پهنا ئەو پیره‌میزده گیرسابۆوه، روخساری مانگی شەوی چارده و سه‌عاتیک له‌لای په‌ژاره‌ی سه‌ت سالی به‌بادا دەدا، بزە‌ی زا‌رو‌ئاسای خەمی لادە‌برد و رۆ‌حی سه‌فا دەدا و هه‌توانی دەنا سه‌ر کۆنه‌ برینان. ئەوه‌نده‌ی فکری لی‌ده‌کرده‌وه تیکه‌لی ژیان له‌گه‌ل ئەو په‌ری سیمایه‌ خۆشتر له‌ تاج و ته‌ختی خه‌سه‌رو و مولکی چین و ماچین بوو، ئەوه‌ هه‌ناسه‌ی عیسا و شابه‌یتی غه‌زه‌لی حافز و نالی بوو، هه‌ر چرکه‌یه‌ک له‌ په‌نا ئەودا له‌دایک بوونه‌وه‌یه‌کی‌تر بوو، ئەو دل‌به‌ره‌ی وه‌ده‌ستی ئەو که‌وتبوو، به‌رامبه‌ری ده‌کرد له‌گه‌ل خدرو ئاوی ژیان: به‌لی ئەوه‌ ده‌وله‌تیک بوو بۆ ئەو به‌ سه‌روه‌ت و سه‌فاوه‌ که‌ هه‌چ‌کات تاجی نه‌ده‌که‌وت و ته‌ختی وه‌رنه‌ده‌گه‌را، ئەوه‌ ئاره‌زوویه‌ک بوو له‌ ماوه‌ی ده‌ سه‌ده‌ی ره‌شدا له‌ چه‌شنی رۆ‌ندکی چۆ‌قاوی شه‌م له‌ چاو‌گه‌ی شیعیری شاعیرانی ئیرانه‌وه‌ هه‌لقو‌لابوو، هه‌ر ئەو دل‌وپانه‌ له‌نیو پیلووی سه‌ده‌فی زه‌ماندا بیوون به‌ یاقوت. ئەگه‌رکوو ته‌واوی ئەو سو‌ز و ئاخ و حه‌زی ئاشقانه‌ له‌ شیعردا ده‌گونجا و په‌سنی ئافره‌تی دەدا و له‌ تاریفی راده‌چوو، تاقه‌ئاسا خۆی هه‌لده‌دیرا و له‌و چه‌شنه‌ رووباریکی لی‌دروست ده‌بوو. هه‌روه‌کوو ئیستا به‌ به‌رپیی‌دا ده‌خوشی. ئاخۆم ده‌یتوانی تو‌زق‌الیک به‌ حالی سو‌وتاوانی خۆی بزانی که‌ سه‌دان ساله‌ ئەم ره‌وته‌ هه‌روا به‌رده‌وامه‌ و سو‌وتان و برژان و دووری کۆتایی نایات؟ تو‌ بلیی سه‌‌میران بیست سال له‌مه‌به‌ر هه‌ر له‌و باخه‌دا، به‌ رۆ‌خی ئەم خو‌رینه‌دا تیپه‌ریوه‌ بیری له‌وه‌ کردبیته‌وه‌ رۆژیک بیی به‌ خاوه‌نی ئاواها نازداریک و له‌ دنیای جوانی ئەودا بتووتیه‌وه‌؟ ده‌ست له‌ بالای وه‌رینی و به‌ ئاواتی دلی تینووی بگات؟ جیی سه‌رسو‌رمانه‌ کاره‌کانی گه‌ردوون، ئەمه‌ش ئەو و ئەوه‌ش ئەو په‌ری‌روخساره‌ی به‌ خه‌ون و خه‌یال ئاواته‌خوازی بوو! ئاخۆم سه‌یرو سه‌رمه‌ره‌کانی ژیان که‌ له‌ خه‌ون و خه‌یاله‌وه‌ دینه‌ ژوانگه‌ی راسته‌قیته‌ و مالی دل‌ ئاوه‌دان ده‌که‌نه‌وه، ئەش‌ی به‌ ماندوو‌بوون وه‌ده‌ست بکه‌ون؟ یان ئەوه‌ی که‌ هاته‌ جی په‌شیمانی له‌دوو بی؟ ئەگه‌ر وه‌ختی جاریک بیری له‌وه‌ کردبیته‌وه‌ که‌ حه‌ز و خۆشه‌ویستی هوما هیلانه‌ی کردووه‌ له‌ دل‌یدا، بۆ ئەوه‌بووه‌ که‌ له‌ دل‌ه‌وه‌ خۆشی‌ویستووه‌، وه‌ک رۆ‌حیک وابوون له‌ دوو جه‌سته‌دا. عه‌یب و ئەتواری گه‌وره‌ی ئەوی به‌لاوه‌ بچووک و به‌ به‌رپێوار زانیوه‌، ناحه‌زی ئەوی به‌ حه‌ز ده‌گۆرپیه‌وه‌ و هه‌موو شتی له‌ چاوی هوما جوان ده‌بینی. ئیتر له‌و رۆ‌ژه‌وه‌ خیلی به‌خیلان چاویان به‌رایی نه‌دا مالی میران وه‌کوو میران ببینن، سیبه‌ری نامۆیان وه‌سه‌ر کشا، مافووره‌ و قالیچه‌یان به‌ بارمه‌ تا، هوما بیری کرده‌وه‌ و ته‌کی‌دا به‌لای ژیرییه‌وه‌، له‌ قاقای بلحانه‌ی که‌م کرده‌وه‌ و ئەوه‌نده‌ش په‌لپ و بیانووی نه‌ده‌گرت، له‌ ماوه‌ی ئەو دوو مانگه‌دا که‌ رابرد سه‌ره‌ژن‌ئاسا هه‌روه‌ک سه‌لاریک پالی دایه‌وه‌. له‌وه‌ینه‌دا ته‌نیا

باوہشینیکی دسک سہدہف کہ بایی سئتمہن بوو، جووتیک سؤل و گورہوی و شوشہیہک
 عہتری یاس نہبی، ئیتر پارہی بہ میران خہرج نہکرد. میران ئوہندہی ہہوالی ہہبوو، تہنانت
 نہچوہوو بؤلای دہستہخوشکہہی خوی، خاتومہرزیبہی خہیات، ئہمہش گورہترین ئارہزوی
 سہی میران بوو، ہوما ئوہندہ لہ شہقام و بازار خوی نہنویئی و نہبیتہ ویتیرین و تابلؤ بؤ بینہران.
 ئوہندہ توشی پارہ خہرج کردنی نہکا، خہریکی کاروباری نیو مال بیت. ژن دہبی کابان بی و لہ مال
 دہرنہکەوی! شہرت ئوہیہ لہ کاتی بووندا دہست پیوہ بگری، ئو زہمان، ئوہندہی ہہبوو
 نہیدہزانی چیلینیکا، دہبا ئیستا بینی بؤ ہوماخانمی خہرج بکا؟ دلی لہ زورشت دہچوو، کہ دہبوو لہ
 مالدا ہہبی، سالی جاریک دہچوو بؤ زیارہت، سفروہ خوانی دہپازاندہوہ و میوانداری دہکرد.
 ئہمہش خہرجی گہورہی دہدا بہ کولیدا، قہت گوئی لہ بوون و نہبوون نہبوو، بہلام ئیستا ئوہا
 پینچ سالہ ئہم ژنہ تازہی ہیناوہ، لہچاو ہاومال و خہلکی گہرہگ بؤ دواوہ گہراوہتہوہ، خہرجی
 زور لہ ژورور داہاتہکەپہتی، زوری ہہولدا کون و کەلہبہران پربکاتہوہ بہلام قازانج سہری مایہی
 دہخواردا! وک دہلین بہرہ ہہر لہلای تہنکی دہدری، ئوہدہبوو لہ جحیلیدا دیوی نہزانی سہندم بکا،
 تازہ بہ پیری ہیچی بؤ ناکری، وختی خوی دہیتوانی لہ پہنا دووکانہکەپیدا خہریک ئیش و کاریکی
 پاک و پرداہات بی ہہرہک چون میرزا نہبی ہاوریی نانہواو و ناشی ہہبوو، مزہی ہارپین و
 باراش بؤخوی دہگہرایہوہ، ژیانیکی ئاسوودہ و بی دہنگ و ہہرای ہہبوو، ہہلی بہ جیگہی ئوہی
 بچی کات و وختی بیکاری خوی لہ چاییخانہ بہسہر بہری و بہ ہیچ و خورایی و ہسووری لہو
 تہمہنہی بہ دہستیہوہ بوو کەلکی شیای و ہرگرتبا، (تہمہن بؤ مرؤف ہہر وککوو گول وایہ.
 مرؤی ژیر بہو کەسہ دہلین گولوی لی بگری)، بہدہم ئہم فکر و خہیالاتہوہ، وای بہ میشکدا ہات،
 بہ ویستی خودا سالی داہاتوو خوی بی یان لہتہک کەسیکی تردا باخیک لہو باخہ پرداہاتانہی
 سہراو بہ ئیجارہ بگری، لہو کات و وختہدا چی لہوہ ہاشتری لہ دہست نہدہہات. سوورپیکی بہ نیو
 دارہولووہکاندا لیدا، دواي نیوکاتژمیر، گہرایہوہ شوینی خوی، خانمگہل لئفہکەبان شووشتیوو
 دایانابوو ئاوہچور بی، چاوہرپی سہی میران بوون بیت و بویان بدا بہسہر داریک، بہردیکدا، تاکوو
 زوو وشک ببیتہوہ، سہی میران بہسہر بہردہ بازہکەدا پہرپیہوہ، دہستیکی لہ کەلہکەی نابوو،
 روخساری پربوو لہ جہفہنگ و دلخوشی. ہہرکە لہ ژنہکان نزیک بؤوہ گوتی:
 ہہرکامیک لہ ئیوہ پیم بلین چ میوہیہکم بہ دہستہوہیہ، لہ کولی دہکەم و لہم ئاوہ دہپیہرینمہوہ.
 ئاسکە گوتی:

ئەي ئەگەر ھەلەمان نەھینا؟

ئەو وەختی ئیوھ دەبی من لە کۆل بکەن.

ھوما گوتی: سنیو.

ئاسکە گوتی: قەیسى.

میران بە خیرایی دەستی لە چاوی ھوما نزیک کردوھ، میوھکەى نیو مستى بەچکە قرژالیکى سوورەزىپە بوو، بەقەى دووگمەى بالتۆیەک، دەست و قاچى بچووکى دەجوولاندهوھ ھوما، ھەر ئەوھندەى ئەو جوولەجوولەى دیت زریکاندى و خۆى خستە پشت ئاسکە، ئاسکە ھەر لە جىی خۆى ڤاوەستابوو و سەىمیران قاقا پیکەنى:

ئەى ھاوار بەمالم! نەتخو، خەلکى خارىجە ھەر بە زیندوویى ئەم شتانه دەخۆن. جۆریکى ترن نەک ئەوانە، ھى زۆر گەورەتر، چاوت لىئە ئاسکە لىئە ناترسى، ئەمەپە ژنى ئازا.

ئاسکە گوتی: ئەویش ناترسى، ئەوھ ھەمووى نازو مەکره.

سەىمیران بەچکە قرژالى، لە سنگ و بەرۆکى ئاسکە نزیک کردوھ، ھەرچەندە ژنە موچرکى بە لەشدا ھات بەلام جوولەى نەکرد. بەدەم قاقاوھ مەچەکى میرانى گرت تاکوو لىئە بستىنى و بىخاتە ئاوەکەوھ، میران ئەمجارىش بانگى ھوماى کرد:

وھرە، ئەگەر نەپەى، خۆم دىم دەنگرم!

ھوماى شوخ و شەپال، وەک مندالى بزۆن، چەندجاریک ئەداو ئەتواری نىشاندا، نیوانى دوو دار ڤاى کرد. سەىمیران لە ھەولى ئەوھدا بوو قرژالەکە لە سەرزەوى ھەلبگرىتەوھ، ئاسکە بەرۆکى گرتبوو، بە قاقای دایک و باب و باوھژن، گلارەش کتیب بەدەست لىئان نزیک بووھ، ھوما ھەردوو مستى ڤرکرد لە ئاو، بە پىدزە لە پشتەوھ خۆى گەیانده سەىمیران. ئاوەکەى کردە پشتەملى، میران دەستى ئاسکەى بەردا و کەوتە شوین ھوما، بەلام ھەر وەک ئاسکى سلۆک خۆى ڤاڤسکاند و دوور کەوتەوھ، ئاسکە تىشکى شەرم تەنگاوتى و سەرکولمەى سوور ھەلگەرا، چاویکى لە کچەکەى کرد و گوتى:

دایکەگىان، لىرە ئاگات لە قالىبەکە بىت، کەسىک نەپرفىنى، ئىمە ئىستا دەگەرپىنەوھ. وەختى سەىمیران گەیشتە سەرھوما، خونچەى ھەزى پشکوئبوو، بەپەلە بەملاوئەولای دا ڤوانى و گورگە ئاوری دایەوھ، جگە لە نەنەبىبى، بىگانە و ئەغیارىک لەوئ ديارنەبوو. پىرئۆن لە ژىرسىبەرى دارو درەختان نوقمى نیو دىراوان ببوو، خەریکى کۆکردنەوھى چىلکەو چال بوو، سەرى خۆى داخستبوو

بۇ ھېچ لايەكى نەدەرۋانى، تۆمەز ئاگادار بوو سەي مىران لەگەل يارخەزالی خەرىكى يارى دەستبازى بوو، تۇ بلتی بە بېرەۋەرە كانیدا نەچۈبېتتەۋە و لە كەژاۋەى خەيالدا نەگەر اېتتەۋە بۇ دنیای لاۋەتى؟ نەنە بى بى ئافرەتتىكى ھیور و لەسەرەخۇ بوو، سەرو پووخۇش و زمان پاراۋ و نەرم و نیان، ھەرەك نەدیمە و ھاۋدەمى شایان. زۆریش دلنەرم و بەحورمەت. رەۋشت پاك و سادە و ساكار و بى پیا و دەلەسە، سەرو پرچی سېى و تالی رەشى تیدا نەما بوو، پېرىكى چەماۋە و چكۆلە بوو. سەروسیمای جوان و پاك و نەجیم دیار بوو، ھېجگار قسەخۇش و نوكتەزان و پەندو مەتەلى رەسەنى لەبەر بوو، شوخى و جەفەنگەكانى زیاتر لە بارەى ژن و میزدەۋە بوون، ھەویكان قسەى دلیان لەلا دەكرد و شەرم و شكۆیان نەبوو، ئەۋیش بۇ ئەۋەى تەوسیان پیندا بدات، یان ئەۋەى لە خەفەتى رۇژگار دورر بین رووى تیدەكردن و دەگوت:

«خودا بېبرى كۆپانە كۆپى

شەۋى لى دادى ۋەك كەر دەتۆپى!»

ئەۋانیش قاقا پیدەكەن، ئاۋاتیان بۇ رۇژانى لاۋى دەخواست، سەي مىران ۋەختى زانى نەنە بى بى، دىراۋەكە قوتى داۋە باۋەشى بە نىۋقەدى خىزانىدا كىردو دەستى برد رانى كوشى، لە باۋەشى كرد و بردیپە سەرفەرشەكە داينا، پان و بەلكى تەۋاۋ ئاۋە ساردەكە تەزاندبووى، ھەر لەۋكاتەدا ئاسكە گەشىتە سەريان، سەرو خولكى خۇش و بزە لەسەر لىۋى خەرمانەى دابوو، مىران دەستى ئەۋیشى كېشا و خۇى بە سەردا تالاندەۋە، يەك پیاۋ و دوو ژن حەلال و ھاۋسەر، دلى خۇش و شەقەى ماچ و رامووسان. سەياحەت و سەفا و سەيران. (مرؤف ئەۋەندەى بېر لە سەرۋەت و سامان دەكەتەۋە، نىۋ ئەۋەندە لە فكرى ژيان و بەختەۋەردىدا بوايە بېگومان نوشوستى نەدەھىنا، سەرۋەت لە چەشنى تىژاۋە، درەختى ھەست و خۇشەۋىستى لە رەگەۋە وشك دەكا، خۇ ئەگەر مرؤگەل ھەموویان قەساب بوايەن ئەۋا دنیا تەنیا شاعىرىكى بە خۇيەۋە نەدەبىنى؛ ئەى دلە ھەلاھەلابى! تۆ كە ساتەۋەختىك خۇشى لە خۆت ناگرى، چۆن بەرگەى ئەۋ گشتە مەراق و كېنە و سەربزىۋى و لاسارىپە دەگرى؟ بە ماۋەى پېنج دەقىقە ھەلى سۈرپاند و بەسەر ھەردوۋىكىاندا زال بوو. ئەمە ياساى سرۋىشتە مېۋىنە دايمە مەىلى لە نارامى و خۇ نەرم نیشان دانە، جارجارە مىرانیان ۋەبىن دەدا ئەۋان دەكەۋتتە سەرەۋە، دەیان شىلا و دەیان كوتاۋە، گازیان لیدەگرت و ھەلدەستان و دەكەۋتتەۋە، شەكەت و شەلالى ئارەقە ۋازیان لە كايە و جەفەنگ و ھەلگۇفین ھىنا، ئاسكە پەنجەى خۇى كرده شانە و بسك و پەرچەمى لادا، پىئالەى چاىى بە رەسمىكى پەرى رۋخسارەۋە لە ژىر

پېناندا شكابوو، كۆي كردهوه و توورپى هەلدا، فەرەشەكەى ژىريان كۆ بېۋو، هوما وەك ئەوئەلجار ساف رايخست. بۆنى سەوزە و گياشېنەى ژىر پېنان دەورو بەريانى پركردبوو، لە نيو دارو درەختى ئەم باخە خۆشەووە دەنگ و چرىكەى هەستبزوین بە دەم نەرمە باى شەمالەووە بەرگوچكەيان كەوت. هەرسىكيان بى ئەوەى سرتەيان لىوېبى، گوڤى دلىان پىسپارد، دەنگەكە شەپۆلى مقامىكى رەسەن بوو، لە نزمىرا بۆ بەرزى دەپچرىكاند، وەك شەنى بەرەبەيان گول و خونچە و چرۆى دلى دەكردهوه لەگەل هەر بەرز و نزمبوونەووەكەدا، ئاى ئاى و ئامان ئامانىك بوو! چاوه پر لە هەوەس و تاسەبارەكانى هوما، بوون بە دوو پەيتووكەى بزۆز و هەراسان، هوماى دلتەر و كەلەكە بارىك، ئازاى ئەندامى كەوتە سەما و جوولە و ختۆكە، دووجار سەرى بە كاكول و پەرچەمى زىرپىنەووە هەلتەكاند. گولبەزەى پەريانەى نىشتە سەرلىو كە وەبىر هيناننەووەى ئاوات و تامەزۆبى پىنوە دياربوو، سەىمىران، كە لەمىژ بوو نىگای ئارەزوومەندانەى بەسەر هومادا دوورىبوو، گواستىبەووە و پەپوولە ئاسا لەسەر روخسارى ئاسكە دايمەزاناند. هەرواكە ئەم نەرمە مەقامات و چرىكە داوودىيە سەرنجى راکىشابوو كەوتە پرسىياركردن:

ئەمە دەنگ و ئاوازى بارامە؟ بەراستى باوهرم نەدەكرد، ئاوا دەنگى خۆش بى!

قېژە و هەراى بېژەن و مەهدى بەرز بۆو، كەندېر و گورسىيان دەست نەكەوتىوو چۆلانەى پىساز بکەن. زەرەخەندەبەى خەماوى بە داخ و كەسەرەووە خونچەى سوورى لىوى هوماى كردهوه، سەىمىران بە درىژەدانى قسەكەى لە پەسنى راپچوو:

هەناسەى باشى هەيە، تۆنى دەنگى تەواو و ئاوازەكەى بە لەحنەووە دەرەبەرى، ئەگەر لە كاتى بالغ بووندا دەنگى نەكەوئى، ناو دەرەكە، ئەى بە حەيرانتەم كۆرە، لە بىرمە منىش وەختى لەو تەمەنەدا بووم، دەنگ و چرىكەم باز و شالوور بوو، بەناوبانگ بووم لە ئاواى سەراودا. لەوسەرى لىر و باخەكەووە بە زوولالى گوڤيان لە دەنگم دەبوو. زۆر لەو دەچى ئەم چرىكە و ئاوازە لە مالى ئىمەدا بە مىرات بۆمان ماپىتەووە، بەلام وەختى خەتمدا و دەنگم بۆر بوو، نە چرىكەم ما و نە ئاوازى خۆش، زۆر كەس وەختى تەمەنى دەچىتە سەرى دەنگى نامىنى، هىواش هەيە خۆش وىژ و دل ئەستىن دەنگى باقى دەبى. دەورەى مندالى و توجوانى كە لە دەست بۆو چت بۆ نامىنیتەووە، هەلبەت ئەووە بۆ هەمووكەس وانىبە، دەنگى من سەرنج راکىش و لەسەر دل كارى دەكرد. بالغ بوون بۆ من وەك هاوڵە و مىكووتە وابوو چال و چۆلى لەسەر دەنگم دانا و ئەو بەهرە خۆشەى لى سەندم. ئىتر لە بىرم چۆوە منىش زەمانىك دەنگم خۆش بوو.

هوما به پهنجەى جوانى ئاماژەى پيدا هەست ڤاگرى، هەر بەمەش ڤازى نەبوو هەستا سەرپى، بەپەلە سەرپىنەکانى له پىن کرد و بە تەنیشتى دارەکاندا بۆ ئەو شانى خۆرینتەکە تێهەلبوو، دەنگەکە نزیکتەر بوو، له پشت پىنچک و شىلانەکانەوه دەهات و لەودىوى توودرکەکانەوه. ئەو ژنە خۆشسەلىقە و بەهەستە کە جوان پەرست بوو دایمە حەزى له دەنگى خۆش و دیمەنى زەرەدەپەر و هەواى پاش وردەباران بوو نەک هەر شىت و شەیدا بەلکە سووتاو و برژاوى دەنگ و ئاوازی هەوى زادەکەى خۆى بوو. وەک فەرنەدى تىژبال بە چەند شەقاو له دىراوەکان پەربىهەوه و بە نىو دارو درەختان دا بۆى دەرچوو، هیند بە تالۆکە بوو جارىک تايەک له دەمپىنەکانى لەدوو بەجىما، چەند هەنگاو دوور کەوتبووه، گەرايهوه سەرى دەپىن کردەوه، بە نىو ئەو مىزگ و چیمەنەدا تىپەرى کە ئاوى لى ئاژىن کرابوو. بە سەرەوژوورپىهەكى بچووکدا وەسەر کەوت، دەر و دەشتىكى خىزەلانى، پەر له دار و توودرک، ئىتەر لىرە لەو بنەوپالەوه گوێى له چرىکەى بولبولى شەیدا بوو زىرەکانە خۆى له پەنا پۆرە دارىک حەشاردا، بارام بەرچىخىلى بەدەستەوه بوو، بە نووکى ئەو دارە لقوچلى پىنچىكى بۆلاى خۆى نەوى کرد. نزمترى کردەوه و ڤاى گرت، بۆ چەند چرکە هەناسەى له رىکەى سىنگىدا قەتسىما، ڤووى وەرگىرا و له بەژن و بالای گوندى سەراوى روانى لەو دەشتە ڤووتەنەدا ئاواى سەراو بە بى پەرە و چارشىو خۆى دەنواند. هەر هەمووى جوان بوو له بەرز و نزمىدا، دل و چاو پەر له حەز و تاسە وەک فەرهادى له شىرىن هەلبراو له ئاواى پام و چرىکاندى:

«وهداى بالاتبم عەزىزم، سەوزە چەمەنى، ئاخ سەوزە چەمەنى.»

وهدل مۆسلمان باوا، زاهىر ئەرمەنى، ئاخ زاهىر ئەرمەنى»

«چاوانى مەستت عەزىزم، هاوردى بردى، ئاخ هاوردى بردى»

تەركى دلدارى خانم، تۆ له من کردى، ئاخ تۆ له من کردى.»

روانىنى بۆ دوور پەر له پەژارە بە نىگایەوه دياربوو، له کاتى گۆرانپىهەکا وەک دلدار و دل بەرىک سەرى بۆلاى دەنگەکە هەلدەسووراند. لەحن و دەربرىنى جوامىزانە و پەر له دلۆقانى بوو، هەر بۆیه گوێگر و بىسەرى هەزار هیندە ناشق بە سۆزى دەنگى خۆى دەکرد، بەدواى ئەو گۆرانپىهە کوردپىهەدا چوووەسەر مقامىكى هەست بزوين، هەر ئەو ئاوازەى بەيانى چەندجارىک قەوانەکە بۆى دووبارە و چەند بارە کردبووه، هەرچەندە لاساى کردنەوه بوو بەلام نەک دلک و سەت دل شىت و شەيدای دەبوو، دەنگ و سەدايهەكى ئاسکەراى، بەتايبەت وەختى تەکانىكى بە سەرى دەدا، شاعىر گوتهنى، ئەوهى له دلەوه هەلدەقولا بىگومان لەسەر بستوى دل دەنیشتەوه، ئەوکاتەى بە نىو

ئاوازەكەيدا كەوتە نەرمە شەپۈلى لۇرانەوۋە و نزم بوونەوۋەى چرىكە و ھەناسە و تەوژمى كىش و جەزبە و رۇچوون بە بوتخانە دلدارىدا باوھشىنى پەنگرى نووستوى دەكرد لەژىر خۇلەمىش و بالە وەرىوھەكانى پەپوولەدا، بۇيە دەلین: «دەستەى عاشقان لە دوور ديارن/ رەنگيان زەردە لىو بەبارن.»

مەھدى لە پشت پىنچكەكانەوۋە واوھەات، چاوى كەوت بە قۇلى كراسە ئالەكەى زردايكى، كردييە گورپە و ھەرا، ئاشكرای كرد كە لەوى خۇى گرتوۋە، ھوما چارەى نەما و چوو بۇلايان. بارام گورانىيەكەى نيوەچل كرد و بەو دارەى بە دەستىيەوۋە بوو بە نەرمى لە پەلك و گەلای پىنچكەكانى سرەواند. نەرمە تۇزىك ھەستا و بەرز بۇۋە، خرىكە بەردىكى چووكەى ھەلگرت و ھەر لەو دارگۈيزەى سىنبەرى بۇ كرديوو گۈيزىكى كرە نىشانە، بەلام لىئەكەوت، بەردەكە شلپ كەوتە كوشى ئاۋەكەوۋە و گەلایەك بە شوین ئەودا ھەلۋەرى، ھوما گەپشەتە بەردەمى، توودرېكىكى ھەلپساندو بە نازەوۋە گازىكى لىگرت، بە دابى مەى گېران لەنجەيەكى بۇ كرد و گوتى:

بۇ گورانىيەكەت تەواو نەكرد، لە من شەرم دەكەى؟ ئەى كوا ئەو گورىسەى ھىئات جۇلانەى پىساز بكەى؟

بارام، چەندجارىك نووكى داردەستەكەى لەو كوچك و بەردانە ژەنى كە لەبەر پىنىدا كەوتبوون و شەقى زەمانە لووس و لەبارى كرديبون:

نەمان ھىئا، وەدەستمان نەكەوت، نازانم ئەگەر ھەش بووبىن، ئاشەوان پىئەنەداين.

ئەو باربەرەى ھات بۇ مالى خۇمان و ئىمە دەمان ناسى لەوى نەبوو، ھوما گوتى: قەيدى ناكا، ھەر ئىستا بابت دەنيزم كەندرو گورىستان بۇ بىنىن، ھوى بىژەن، مەھدى ئىوہ بچن ھەرىكەو مستىك توودرېكم بۇ بىنن با بزائم كى زورم بۇ دەھىنىن، ئەو ھەرمەنىە كىيە دلى لى سەندوويى؟ راستم پىبلى، ساتىكە ياخود، جنى، كامەيان؟

بارام بە دووچاوى شەرمەنەوۋە تىپاراما لە چرىكەيەكدا روومەتەكانى بوون بە شىلان و بەبى ئەوۋەى پەرەى لىوى بكاتەوۋە و رازى دلى بىركىنىن، سەرى داخست. دەمو لىوى بارگرتوى كە چووبۇۋە سەردايكى ناسك ھەروەك لىوى كىژۇلان. ھوما بە وىئەى ژنى دووگان، لە بەرامبەرىدا دانىشت، قۇلى ئەم كورپە شەرمەنى گرت و بە وریایىەوۋە گوتى:

ناحەقت ناگرم، من دەزانم ئەو سانە مى چىنە، كچەكەى مادام ھەرمەنى دلى لى سەندوويى ئەو رۇژە ئىوہم لەسەر سەربان دىت بە رەمزو ئىشارەت يەكدىتان ئەدواند. رۇژى ھەرشەتەبىرپىنەوۋەكە،

كورپى باش له منى مهشارهوه، بولبول تاكوو ئهويندار نهىي چۆن دهچريكينى. ئهري! بهلام ليم بهدل مهگره، له قسهى من عاجز نهىي، پيمخوش نهبوو شوخيت لهگهله بكم. تو كورپىكى ژير و ناقلى و ساتيك جارى منداله، خو ئهگر نهك ههر ئهوه ههر كهسيكى ديكهت خوشبوئ هيج تاوان نيهه و ههمووكهس ئاشق دهبي. ئهوانه هاوتهمهنى تون، ئهوانيش دلپان ههيه و خاوهن دلدارن. ئهمه ياساى سروشت و مرؤف پيشئهوهى شهيتانى پى، پينكهنى فرهتر ههز به خوشهويستى دهكا، ژيانى بهىي ئهشقى و دلدارى وهكوو زهوى شوورهكات و روبرارى وهشكارؤ وايه، يان ههر وهكوو ئيره (قامكى بؤ بهردهمى خويان راداشت) جينيهكى خيزهلاانى و پر له لمو چهو، مينيش وهختى له دى دهژيام، ههرچهنده له دوازه سال بهرهوژور نهبووم، ههر ئهوه مندالهى يارى لهگهله دهكردم. خوشى دهويستم. ئهوه له تمهنى ئيستاي تودا بوو، رؤژيك گؤزهله بهدهست چوبوبوم بؤ كانى ئاو بينم، له بن گابهرديك دهرپهري و هاته بهردهمم، ويستى به زور ماچم بكا. ملم نهدا گازم له گوچكهى گرت و پچريم. له جيى خوئى دانيشت و ملينا له قيژاندىن و گريان، بهرلهوهى دايقى بگاتى و توله بكاتهوه، رام كرد و له كادينهكهده خوم شاردهوه، ئوى، چهند بزوز و نهحاواوه بووم، ديهك له بهرم بهزيبوو، بهلام ههمووكهس خوشى دهويستم، ئيتر شوش رؤژ دواى ئهوه گوئى پچرينه به ميردياندام.

بارام له ژير تهوژمى ئهوه شهرمهده بهىي ئهوهى مهبهستىكى تاييهتى ههبي، دهستى كرده لهمپر بؤ نيؤ چاوانى، به دهنگى كورانهوه كه تهواو شلهژاوى پيوه دياربوو، بهلام دلؤقان و لهسهرهخؤ گوتى:

بهلام سههرراى ئه شتانهش من خوشهويستم نيهه.

يانى تو نازانى خوشهويستى چيهه و ساتيكت نهديوه و نايناسى!؟

بؤچىنا، ساتيك دهناسم، جاريك له سهربان ديتوومه، قسهكهى تو راسته، بهلام من له سهربان خهريكى دهرس و دهورى خوم بووم. نهك له بهر ئهوه پيريبيتمه ئهوه بانه، له ههوشهكه ههرشتهيان دهبرييهوه و دهنگ و ههرا فرهبوو، دايم وتى، ئهگر دتهوئ جيههكى كپ و بيدهنگ وهدؤزى بچؤره سهربان، له بهر بهرؤچكهيه دانيشه و دهورى خوت بكهوه، ئهگر تو له وئى بى، قهلو قالاويش ليمان نابن به ملؤزم، رؤ نايهه ههريشتهى سهر تهنافهكه، يان ئهوانهى ههلمان خستون. ههر له وه دهمهده من سهرقالى موتالائى وانكانم بووم له پر دهرگاى هورهبانهكه زارى داچپرى كچكهى مادام ئهرمهنى و كيژولهيهكى قؤكال هاتنه بهردهمم، ئهغلهب ئهوه كچه هاموشؤى مالى مادامى دهكردم.

ده میتر له ژورر ئهوانه وه، بۆلیک ترئره شه به نهرمه له نجه وه ئاوه که ی دهیپینا، بارام بۆ ئه وه ی خوی له م قسه وه باسه دهرباز بکا، به سهر په نجه ی پین چوه پوخی ئاوه که و چاوه پری ما. به داره که ی دهستی ئاوه که ی به رده می شلو ی کرد هوما، خوی خزنده په نای، رازدارانه گوتی:

ئو کچه چاوشینه ده لئی؟ توی زیت و وریا، ناوی نازانی؟ «جنی».

نه به گیانی بابم، ئه مه ئیستا ناوی ده بیستم. به لئی، جنی هاته سه ری و ساتیک به دوویدا، ته ماشایه کی منیان کرد و به بی ئه وه ی قسه یه ک بکه ن، به یه که وه چوونه سهر گوئی سوانه که. (بارام له بیبری چوو بۆلی ترئره شه که بگریته وه) له پشت دیواره که وه سه یریکی کولانه که یان کرد و نه ختیک سرته سرتیان کرد، یه ک دوو جار له من راما ن و قاقایان کیشا، ساتیک ئه موستی بۆلای من راداشت و گوتی: ئه وه برای گلاره یه له گهل شوورا هاوپۆله، وادیاره ئه مپو خوی دزیوه ته وه و دایکی نه یزانیوه، من وتم کچه تیوه درۆزنه، ده ته وی بچم به براهه ت بیژم هاتوو یه سه ربان. تاکوو به شه قیک بتکوژی؟ چاوی لئ داپچریم و زمانی لئ دهره ی نام، هه لات بۆ به رده م هه وره بانه که، له وی راوه ستا. ههر له و کاته دا بوو بۆ هه ر شته هه ل خستن، تو هاتییه سه ربان. ئه و انت له وی بیینی.

ده ی باشه، ئه ی وه ختی من رویشتم بوو به چی؟ زورزان خه ریکی کلاروم ده نییه سه ر.

دواتر، هیچ، جنی هات و هه روه ک تو دانیشتیوو ی، روو به رووی من هه لتووته کا، به گالته پین کردن چاوی له چاوم بری، ویستم کتیه که م پیکه وه بنیم و بیمه وه بۆ سه ساری کتیه که ی له دهست سه ندم، سه ره وخوار لاپه ره که ی هه لدا یه وه، چه ند شتیکی به زمانی ئه رمه نی گوت، واته قامکی له سه ر په رتووه که دانا و خویندییه وه، دیسان قاقایان کیشا و تیزیان پیدام.

نا، ههر ئه وه نه بوو، من شتی دیکه شم چاوپیکه وت.

ئاخریکه ی ههر ئه وه جنیه که قاقاکه ی ته واو بوو، چنگیک گزگیای سه ربانه که ی رنی و دای به سه روچاومدا، هه لات و خوی خسته پشت هه وره بانه که وه، ئه گه ر ئه زمون و ئیمتیحانی به یانی نه بوا یه ده که وتمه سه ری و له هه وشه ی خویشاندا بوا یه شه پلاخه یه کم تی ده سه رواند، با ئه وه نده روو هه لمالاو نه بی.

په ککوو، وادیاره زوریان قه لس کردوو بی! چه تیوه بزوزانه! وت ئه وه یه که م جار بوو ئاوا دیتبووتن؟ به ته وی و نه ته وی ئه وانه جوان و جحیلن، شتی واش پیش دیت، تاقی کاری دواروژت هه نده سه بوو؟ نهره ی که مت گرتبوو؟ به لام ئه گه ر من بایه م له باتی تو، ده متوانی باشتر وه لامی بده مه وه، بارام، تو چۆن دلت دئی، له و کولمه ناسکه ی جنی راکیشی؟ (سه رگۆنای نهرم وه ک لۆکه و ناسکتر له په ری گول، خو ئه گه ر ئه و

زلله‌یهی له تۆ بدایه، تۆ هقت بوو گۆل‌بارانی بکه‌ی، مه‌گه‌ر نه‌تیبستوو ه که وتوو یانه، نازهنین و رووخوشان ئازار مه‌ده‌ن. مه‌گه‌ر به چلیک گۆل یان به‌لکی سۆرانی. ئەگه‌ر ته‌نیا جارێک پڕ به دڵ سه‌یری ئەو چاوه شینانه‌ت به‌کردایه و له زه‌ریای جوانی ئەودا ببوایه‌ی به‌غه‌واس، که دڵ‌ئه‌ستین و خوازیا‌ری ئەشق و دلداریه، بی‌گومان ئیستا ئەم وته‌یه‌ت به‌ زاردا نه‌ده‌هات، هه‌رچه‌نده‌ ر‌قو کینه له‌لای جوانان و به‌تایه‌ت مندال و هه‌رزه‌کاران خاویزترین هه‌وینی هه‌ز و خوشه‌ویستییه.

بارام له وهختی ژنه‌فنتی ئەم ر‌ستانه‌دا که نیشانه‌ی پاک‌ی و بی‌درۆیی نیوان خۆی و باوه‌ژنی ده‌رده‌خست، بۆئه‌وه‌ی له‌و دله‌کوته‌یه‌ ر‌زگاری بی‌ت، مستیک ورکه به‌ر‌دی له‌به‌رده‌م خۆی قه‌لا کرد و یه‌ک به‌دوای یه‌کدا ده‌ئاوه‌که‌ی هاو‌یشتن. بۆلی تری ره‌شه‌ تۆزیک له‌ خواره‌وانه‌وه، به‌ لقیک گزیچاره‌وه قه‌تیس ما‌بوو، چه‌ند به‌ر‌دی تیگرت و دای به‌ده‌م ئاوه‌که‌دا، ئاو به‌ له‌نجه‌ی په‌ریانه‌وه به‌ بی‌ده‌نگی ده‌خوشی و تونیه‌تی سه‌وزه‌و دار و دره‌ختی ده‌شکاند و تیکه‌ل به‌ چۆم و رووباران به‌ره‌و زه‌ریای نادیار ده‌خزی، سه‌روه‌ بالی بزواند ماوه‌یه‌ک بوو نه‌رمه‌ هاژه‌ی تافگه‌ تورا‌بوو، بیده‌نگی بی‌شکاند، وهختی هه‌ردوکیان هه‌ستانه‌ سه‌ره‌پ هوما به‌ واتای ئامۆژگاری گوتی:

من پ‌نم‌خۆش بوو شو‌خ‌یت له‌گه‌ل به‌که‌م جارێ ئەم شتانه‌ بۆ تۆ زوو، تۆ ده‌بی له‌ هه‌ولی خۆینده‌که‌ت‌دا بی، زۆری ماوه‌ ب‌یر له‌و شتانه‌ بکه‌یته‌وه، به‌لام به‌بی ه‌یچ مه‌به‌ستیک له‌گه‌ل ئەوان هاو‌ری بی کاریکی خراپ نییه، هه‌رمه‌نی‌گه‌ل، مرۆفینکی پ‌ووراست و بی‌غه‌ل و غه‌شن، پاک‌ره‌وشت و بی‌ئازارن. له‌ کاتی خۆیدا تۆش ده‌بی له‌وی بی، ئەوان بانگ‌ده‌که‌م، بین بۆ مالی خۆمان. پ‌یده‌که‌نی، ده‌زانم پ‌یت‌خۆشه، ئەری، رۆژیک ئەو کاره‌ ده‌که‌م. به‌لام به‌و مه‌رجه‌ی گۆرانیم بۆ بلی، ئەگه‌ر تۆ ئەوانت خۆش‌ناوی ئەوا من سووتاوی ده‌نگ و چریکه‌ی تۆم. بارام ره‌نگه‌ تۆ به‌خۆت نه‌زانی، به‌لام ده‌نگت سه‌رتۆپی ده‌نگانه، هه‌زده‌که‌م گۆرانی «لیمۆ گۆل‌باخیم» بۆ بلی، نه‌بوو ئەورۆژه ته‌نیا دانیشتبووی له‌به‌رخۆته‌وه ده‌نگوت، ئەوامنیش ده‌چم بۆ بن‌داره‌کان با تۆ شه‌رم نه‌که‌ی تیی‌چریکینه، هۆی بیژهن، مه‌هدی، وه‌رن بزانه‌م چه‌نده‌تان توودرک بۆ کۆ کردوومه‌ته‌وه!

هوما خاویز خاویز، به‌ ته‌نیش‌ت پ‌نچه‌که‌کاندا رابرد و دارو دره‌خته‌کان هه‌شاریدان‌دا، بارام شایه‌به‌خۆ، سه‌رو دڵ‌خۆش نه‌ینی خۆی پاراست، ده‌ستی‌نا بناگوێی و به‌که‌یفی دڵ‌تیی‌چریکاند.

به‌شی چوارده‌هه‌م

له نیوان سه‌ی‌میران و ئاسکه‌دا، وهختی هوما به‌جیی هیشتن بۆ چه‌ند خوله‌کیک قسه‌یه‌ک نه‌هاته‌گورپی، ئاسکه له پیندا سه‌ریکی چیشته‌که‌ی‌دا له‌سه‌ر ئاوره‌که، دواتر له په‌نا سه‌ماوه‌ره‌که له‌سه‌ر قولینچکی فه‌رشه‌که دانیشته، ده‌ستی‌کرد به‌ چینی کلاش و گیوه‌ی کرماشانی له‌و گوشه‌ی دیکه‌ی فه‌رشه‌که سه‌ی‌میران راکشا و سه‌ری‌کرده سه‌رباسکی خۆی، هه‌ردووکیان رازی به‌ په‌رده‌لادان، له‌سه‌ر قسه‌و باس و رازو نه‌ینی خۆیان بوون، ئه‌وان که رۆژگارێک هاودل و هاوبیری یه‌کدی بوون و چ شتیان له‌یه‌کتر نه‌ده‌شارده‌وه، به‌لام ئیستا ده‌بی ئه‌م دیواره‌ برووخی و به‌ گه‌ت‌ولفتی شیرین هه‌ردوو بی‌نه ئاخواتن. به‌لام په‌رده‌یه‌کی ئه‌ستور که‌وتبووه نیوانیانه‌وه، که هیچ‌کام له‌وان غروریان ژیر پی نه‌ده‌خست سه‌ری قسه‌یه‌ک دابه‌زرین، هه‌روه‌ک ئاسکه نه‌یده‌زانی چۆناوچۆن و له‌کوئیه، ده‌ست‌پینکا، ترس و دوودلی ناخی ده‌کوولی و زۆریش چه‌زی له‌ قسه‌ و باس بوو، سه‌ی‌میران هه‌ستی به‌ په‌ریشانی و شه‌رمه‌زاری ده‌کرد، چاوی له‌ چاوی نه‌ده‌بپی. فکر و خه‌یالی بلاو و نیغه‌رانی و خه‌میک دلی ده‌کوشی، هه‌روه‌ها سیبه‌ری خه‌م و ئازاریک دل و میشکی ئاسکه‌ی داگیر کردبوو، ئه‌مه‌ش بیرو زه‌ینی میرانی له‌ مه‌نگه‌نه نابوو، په‌ژیوانی و عه‌زاب به‌ روخسارییه‌وه خۆی ده‌نواند. ناچار ئاسکه به‌ نه‌رم‌ونیانی به‌بی ئه‌وه‌ی سه‌ری له‌سه‌ر کاره‌که‌ی به‌رز بکاته‌وه‌ گوتی:

خوا بکا خۆت بی‌به‌لا بی، ئه‌م که‌وتن و هه‌ستانه‌وه‌یه‌ش بۆت بوو به‌ ده‌رسیک؟

کره و خسه‌ی فریته‌که به‌م ته‌به‌نه‌ی ده‌ستیدا که ئه‌م دیو و ئه‌ودیوی کلاشه‌که‌ی ده‌کرد که‌م بۆوه، سه‌ی‌میران، وه‌ک به‌ دل بزانی باسی ئه‌م بی‌نه‌و به‌ره‌یه ده‌کا، وه‌ک به‌ زریانی رپی‌ه‌ندان ته‌زیی وه‌لامی‌دایه‌وه:

که‌ل‌وپه‌لی قاچاخ‌ی ده‌لیتی؟ تازه‌ کای کۆن به‌ با مه‌که و ناوی مه‌هینه. هه‌رکه‌س به‌ به‌شی خۆی نارازی بی، خودا ئه‌مه‌شی لی‌ده‌ستینیته‌وه، له‌و دوو مانگه‌دا ئه‌و شیره‌ی له‌به‌ر دایکم خواردبووم پییان هی‌نامه‌وه، هه‌تا دوینی ده‌نگی دادگا به‌ قازانجی من ته‌واو بوو رۆح گه‌یشته سه‌رکه‌پۆم. یاخوا

کافری دووجه یلیش ریئی نه که ویتته دهرکو دالانی ئیدارهکانی ئەم حکومەتە، ئەگەر حەبام بئی بۆ
حەوت پشتم بەسمە.

دەزانم، دەزانم، ئەو کارەساتانە کیو لە بن دینئی، پیت وایە من نازانم لەم بەینەدا چەندەت عەزەب
کیشاوه، ئەکرەم پیتی دەگوتم، لەبەر خەفەت و نیکەرانی سەرە سپیبه که ی رەنگ بە خۆیه وه ناگرئ،
ئێستا دەزانم لەخۆرا وای نه ده گوت. دەزانم وهختی ئیمە دەبینی خۆت شاد و رووخۆش نیشان
دەدی، گەرەکتە بە شەپلاخه رووی خۆت سوور رابگری. ئیمەت هیناوه بۆ ئەم باخه، تاکوو پیمان
بیژی ئەو دی رووی دا هیچ نه بوو، ئەوه دور نییه کار لە رۆحی مندالەکانیش نه کا. چونکه ئەو دی
ئەوان شاد و خەفەت بار دەکا، نه راستییەکانه و نه کاکلی شتەکان. بەلکه رواله تی ئەوانه، گفت ولفتی
تو و ئەدگاری ماتت، دایک و باب و گەرەیان وتوو، من تیناگەم، بۆچی هەر ئەو نەدی من دەبینی
شەقلی دەمت ناشکینی، لەگەل هوماش هەر بەم جۆرە دی، وهختی دەرد و نازار ریک لە دلدا کو
بیته وه ئیسقانت دەسووتینی، چیت لە دلدایه لە منی مەشاره وه؟! میران، وەرە لە تاوانی بی تاوانیم
خۆش به و بە خاتری مندالاکانیش بئی، روومان لی وەر مەگیره. دەزانم دلّت پره لە نهینئ.

ئاسکه، رسته که ی بە منجه منج ناته واو کرد. سه ی میران به شله ژاوی دووچاوی هه راسانی له
سەر وشکه له داریک گیرسایه وه، به سه سه ریه وه له به رخویه وه خه یال بر دییه وه: چەندە ژیان
مرۆف و گژوگیا له یه کدی ده چن. چ زوو گه لاریزانی ناوهخت هەر وهک ته مەنی ئەو سه رو پرچی
دارو ده وەنی زەرد کردبوو، هه روهک دهستی به ریش و سمیلی خۆیدا ده هینا قسه کانی خیزانی
ته واو کرد:

بۆچی ناته وئ ئەو دی له دل تدایه له لای من بیدرکینی؟

خوی قیت کرده وه و چوارمشقی دانیشت، بزیه کی تال نیشته سه رلیوی، که هه لقولاوی
عه زابیکی ده روونی و خۆراگری میزانە ی نیشان ئەدا:

ئەمە هەر ئەو پرسیاره یه، به راست و چه پدا هه ولی بۆ ده دم، بگم به وه لامه که ی، به لام هیشتا
ئەم دەروازیه م بۆ نه کرا وه ته وه، به واتایه کی تر هه نوکه غیره تم نه بووه ئەو پرسیاره له خۆم بکه م.
وهک ئەوه وایه، به سه ر هه لدیری که وه وه ستابیتم و نه شویرم بۆ قولایی بر وانم. به لام له مەر هوما وه:
دهست مه ده له زامم ده رد م کارییه . ئیستا پیت بلیم چیرۆکی من و ئەو، وه کووچی وایه.

سه ی میران به ده رو به ری خۆیدا روانی. پیریژن له لای مەنجه له چیشته که دانیشتبوو، پشتی
کردبووه ئەوان و بیره وه ریه کانی خۆی هه لده ویزنی و ته شی ده رست:

پاسهوانانی حکومەتی، پیاویکیان لە مالى خۆی قۆلبەست کرد، بیهەن لە داری بەدن ژنەکەى بە شونینیدا هەلەدەهات و دەیگوت، لە بیرت نەچی ئەو کەوشە سورانەى داوام کردن بۆم بکری! - دواى ئەوەى کەوشە ویرنى دارەکانى بە قەرز پى کریم، ئیستا گرووی لیگرتووم، جانتایەکی لە ڕەنگى پىلاوہەکانى لىم دەوئ، دوینى شەو بە ھۆى ئەم پەلپو بەھانەىە بوو لەسەر قەرەوێلەکە ھەستاو خۆى کرد بە ژوررەکەدا، بۆ بلیى نەزانى بەخاترى قاچاخى و بینهو بەرەو، چەندە تووشى خەرج و زەرەر بووم؟ دەزانم ئەو باش ئاگادارى ھەمووشتیکە، بەلام کارى بەم کارانە چیبە، ئەو بۆى گرینگ نییە، مێردەکەى دوواى ئەو بەخ و زەوى فرۆشت و دای لە تۆلەى قەرز و قۆلەدا، چاوى ئەو خۆش بى خەمى چیبەتى بەلام بى ھەوال لەوہیە، ئەم بەخ و زەویە ئالتوونى پاشەکەوتى دواوژى ئەو بوو، لە دەستمان بۆوہ.

ئاسکە، وەک ئەوەى دنیای لى تارىک داھاتى، چاوى لە چاوى میران برى، ھىشتا باوہرى نەدەکرد، ئاخۆم ئەوەى مێردەکەى باسى کرد بەراستى بوو یان شوخى دەکا، بە دەنگى زارو نزاروہ کە ھەر ئەو بیستى لى پرسى:

مەگەر بەخ و بىستانەکەت فرۆشتووہ، ئەى بۆ لەلای من دەنگت نەکردوہ؟!

سەى میران، دل پڕ لە مەراق، مژیکى لە جگەرەکەى دا، نىوچاوانى تىکنا:

جائەوہ زانىشت، دەردیکە سەربارى دەردان، قازانجى چیبە؟

ئاسکە، وازى ھىتابوو لە دەست چەنەکەى، ئانىشکى لەسەر ئەژنۆى دانابوو، سەرى کردبووہ

سەرقۆلى، بە لەفزىکى نىان و ژنانەوہ، کە ئەوپەرى دلۆفانى و ڕووراستى پىوہ دياربوو بۆلاندى:

یانى چى پىاوہکە، ئەمە چ قسەىەکە؟ من ئەو چاوہ ڕوانییەم لە تۆ نەبوو، قەتم ئاوا لى ڕانە دەدیتى،

بۆ دەبى شت لە من وەشیرى؟ بۆ مەگەر من شەرىک و ھاوہەشى ژيانت نىم؟ تۆ ئاگات لە خۆت

نییە خەرىکى بە تەواوى دەتاوینیەوہ، خەرىکى بە دەستى خۆت، خۆت خلاس دەکەى. ئەگەر بەزەبییت

بە خۆتدا نایە - بى بەلابى پىاوہکە، خەرىکى قور دەکەى بە سەرى ئیمەدا!

خەمخۆرى یەک لایەنە و سىمای ساکارى ئەو ژنە دلۆفانە وەکوو نەخشى مانگ و ابوو لە

گۆلاویکى لیخندا، وشەى پىاوہکە و بى بەلابى، ئەوہندە لە دلەوہ و لە زارى خۆش بوو وەکوو

بوومەلەرزە دللى تارىکى سەى میرانى ڕاچلەکاند. ئاخۆم ئەوہ ھەتوان و ئارامکەرەوہ نەبوو لە

راستیدا؟ ئاخۆم ئەو ژنە جارىک بە ناشیرین ترين شىوہ تىک نەرووخا و تاکوو ھەلدیرى جودابى

نەرویشت، ھەم دیسان ھەر خۆى نەگەراییەوہ سەر خانەو لانەى خۆى، خەمخۆر و بەمشوور و

سووتای ئه وەل و ئاخری ئه و پیاوه نه بوو؟! ئافره تیکی ژیر و ساردی و گهرمی رۆژگارچه شتوو، که ژنیکی وهکوو خوی زۆرزان و مه کربان، به سه دان گزی و فزی داو و ته له وه له ریگی ئه وینداریدا هیلانە ی پێچۆل کرد و ژیا نی پێلیژ کردبوو، سه میران دهستی کرده وه به قسه کانی و دهردی دل هه لڤشتن:

بۆ ئه و ژنه، تاکوو ئه و کاته ی مجری ئارایش و کۆمیدی پر له جل و به رگی تازه مۆد و چه زو ویستی به دهسته وه بی و له هه مه جۆره عه تر و به رنگ و ده رمان و شه راوی قه له وی و هه یت و هووتی له بهر ده ستیدا یی، خه م و خه فه ت له سه ر دلم کویه و ده رد و ئازار له دل و مینشکی دا تری تانه ده کا، گوچ و نه زان منم که هینشتا نامه وی بزانه یان نامه وی چاوی ئه قل و ئاوه زم بکه مه وه، ناخ که ناتوانم چا و چنۆکیم قه مته ره بکه م.

هه ر به و سیگاره ی به ده ستیه وه بوو جگه ره به کی تری داگیرساند. دوو که لی ژوور سه ری وه ک مژ وه ستابوو، به ده ستی دوو که له که ی رادا و ده ستی کرد به گێرانه وه ی چیرۆکیکی کورت:

چه رچییه کی گیلۆکه له گوندیکه وه به ره و شار ده گه رایه وه، له نیو ریگادا، گویریژه ماندو وه که ی که وت به عه رزی دا و تۆپی - که و جیه ته شتیکی سه یر نییه شاخ و کلکی هه بی گه مژه پیاو به لای که ره تۆپیوه وه دانیش و ملی نا له شین و گریان. دوا ی ماوه یه ک زانی ئه م زاری و قورپیناوه، بی فایده یه، یه ک سه می تۆپیوی که ول کرد و چه ره مه که ی دا به شانیدا، درێژه ی دا به ریگی خۆی، ئه و چیرۆکه هه مووی ئامۆژگارییه بۆ ئیبه له کونه وه بۆمان ماوه ته وه، به لام ئیبه هه ره ک خۆمان واین. چه رخی شه که ت و ماندوو ملی ریگی گرتبو وه به ر له ریگادا به هه رکه سیک ده گه یش ت گه و جانه لی ده پرسی:

توخودا پینم بیژن، خه لکی شار زانیویانه که ره که م تۆپیوه؟

له وه لامدا ده یان ووت:

نا به سه ری تۆ که س نه یزانیوه، ده یگوت:

سپاس بۆ خوا که س نه یزانیوه.

بۆ شوکری خودا؟

ده لیم نه کا درۆبی!

وه ختی ده گاته وه مالی و ژنه که ی ده رگای لی ده کاته وه، ده لی:

ژنه که میرده که ت نه ها تو ته وه، که ها ته وه باس و خه به ر بزانی، ئاخۆم گویریژه که مان تۆپیوه؟

ژنه که ی دلئی:

ئوی، دوژمنت بمرئ (دهمت بشکن، شتی وا قهت نابج، کهری ئیمه ناتویب، ئه وه نییه ره شمه که ی
ساختو سه لیم کراوه به گول میخه که دا؟

دهی دهی، کهری ئیمه نه تو پیوه، پیسته که ی فریداوه و رای کرده وه، دیسان ده گه ریته وه.
ئاسکه گوئی بو چیرۆکه که ی شل کردبوو، به لام هیچی لی تینه ده گه یشت. گوچکه ی له لای ئه و و
دلی له جییه کی دیکه بوو، مات و په شیو حال کزو بی تاقهت ملی به لاره وه نابوو و روخساری له
هه وری بسک و په چه میدا په نای گرتبوو، میران چاوه پر له خمه کانی نه ده بینی، له وکاته دا گلاریک
ئه سیرین به سه ر مژولیدا گلور بووه، که وته سه ر بنی کلاشه که و به نووکی ته به نه که ی دهستی چه ند
خه تیکی به سه ردا هیئا، راستیه کی حاشاهه لئه گر له قسه کانی سه ی میراندا ئه وه بوو، به زمانی خوی
دانی به راستیه کاندانا دهننا. په رده ی له سه ر شته به ریپتوره کاندانا لاده دا، که ئه و ژنه چاوه به ست و
ده هوبازه کویتیه ی تامه زروی هه وا و هه وه سی چوارناله روو به هه لدر ده ناژوئ. له حاندی چاوی
ئه قلی نووسابوو، هه روه ک که سیک پر به دهستی سیمی رووتی کاره با بگری، بوئه وه ی بیسووتینی
و بیکا به قه قنه س، ئاخوم سه ی میران دلخوشی خوی به م قسانه ده دایه وه، ده یویست دلی ئه و چاک
بکاته وه بوئه ئه م شتانه ی به ده مدا ده هات؟

یه کی له منداله کان، واته مه هدی به بی ئه وه ی ته نانه ت که س گوئی له دهنگی پی بی، شه رمیون
و ئارام، به پشت بابیدا هات و چووه په نا دایکی، هه ردوو دهستی پر کردبوو له توودرک، تای
کلاشه که ی له ئاودا خووسابوو، نازدارانه خوی خسته باوه شی دایکیه وه، ده می برده بن گوچکه ی،
به سه رته وه گوئی:

دایه، توودرک، ئه وه م بو هوما چنیبوو، هانی، بیده م به تو، ئه و له وی خه ریکی خوارده.
ئاسکه به بی ئه وه ی رووی به لای مه هدی دا وه ربگری، به هه ست و گه رم و گورییه کی دایکانه وه
به زمانیکی روونتر له ئاوی کانی کوساران، به لام لیالی خه میکی له پشته وه بوو، گوئی:

بچو بیده به گلاره ی خوشکت، له قه راخ ئاوه که ئاگی له فه رشه که یه، گوریست هیئاوه؟
مه هدی به سه ر وه لایمه نه دایه وه، به زهینی خوی و به دل حالی بوو له لایان رانه وهستی و لییان
بگه ری دووبه دوو بن، چاوه ره شه کانی زور شتی پی بوو، به و قسه یه ی دایکی سه ری داخست و
چووه ئه ولاره، شان هه رق و وشکه کانی هه لئه کاند. خه م و مه راقیکی کال له دلی منداله نهیدا هیلانیه
کردبوو، سه ی میران به خپسه یه که وه سه یری ده کرد. وه که ئه وه ی قاتلیک له هه رکاتیکدا چاوی له

پۇچى كۆزراۋەكەى بېت، لە ناخەۋە دەھەژا، ئەۋ دېمەنە ترسىكى خىستە دلىبەۋە، لە بەرايدا ترس و خۇفېك دل و مېشىكى مىرانى سەنگاۋ بەردنا، وتم سەنگاۋ بەردىنا، مەلى خەيالى ئەۋ لە جىئەكىتر بەسەر زەلكاۋى خىكىتەردا دەسوراپايەۋە، بەلام لەپەر ۋەك ئەۋ دەنگەى لە زەنگى كلىسا ھەلدەستى، لە ناخى خۇيدا ھەستى بە دەنگىك كرد. ئەمە ھاۋارى وىژدان بوۋ، بە ترس و سەرسورپمانىكەۋە، كە يەكىك ھەر لە بەرايدا ھەست بە جوۋلە و راژاندن بوۋ لەرزە بكا، چاۋى لە چاۋى ئاسكە برى، بە نېگەرانبىيەۋە لىپرسى:

ئەۋ مندالە بۇئاۋا تىكچوۋە، ناخۇد لىيانداۋە!؟

بەلام ئەۋ پرسىيارەى كە زەين و بېرى ئەۋەى داگىر كىردبوۋ، ئاسكە زۇر ژىرانە، لە چاۋيدا ھەستى پىكرد. ئەۋ كۆرە چاۋى كەۋت بە گىرئانى تو بۇيە دلى پىربوۋ، يانى بەراستى ژىانى تو دايمە ھەر بەمچەشەنەيە!؟ من دەزانم مەھدى لەۋە ئارامترە، ۋەزمان بېت. گۇيا لە پۇچى لاۋاز و مندالانەى ئەۋدا، تەۋاۋى ئازارە ژىان پىرووكېتەكانى داكى رەنگى دەدايەۋە، پەژارە و ئازارەكانى داكى لە لوۋلاكەكانىدا گەراى سىلى دانابوۋ. ۋەك دەنكە قەيسى رەش و تالى بەسەر ھاتبوۋ كە تەۋاۋى بەرگ و گەللى دارەكەى كۈللە خواردېبىتى، نەتانەت بۇ سوۋتائىش نەدەبوۋ لە برى گۇشت و پىنشە، تەنيا ھۇشى بۇ ماپۇۋە، ۋەك چىرايەك ۋابوۋ، شۇقەكەى زۇر ھەلدراپى. ئەگەر باۋەرمان ھەبى كەۋا لە دانش و حىكەمەتى بەدېھىتەردا جگە لە ھەست و ئارەزۋوى شەھوانى و ھەيوانى، كە بۇ لە قران نەھانتى بوۋنەۋەرانە، خۇشەۋىستى و موھىبەتى باۋك و فەرزەندى خۇى لە خۇيدا بەللى مەۋقەۋە لە چاۋ گىاندانانى دىكە زۇرتر لەبانە، ئەۋسا بە ساكارى بۇمان دەردەكەۋى، كە ئەۋ خۇشەۋىستىيە پاكە بەلام لە بىر كراۋە، ھەرۋەك گىركانىك سالىئانى سال كپ بوۋە چۇن دەكرى لە ناخى مەۋيەكى ۋەك سەىمىراندان خەمبار و بزەى پىر لە پەژارەى ئەۋ ژنە دلۇقاندە، بە دۋاى ئەۋ پرسىيارەدا كە لەۋى كىردبوۋ، تەنيا دانپىدانان و دركاندى راستىيە تالەكان بوۋ، كەۋا لە قۇزاخەى ھەناۋىكى پىر لە ۋەرھەمى داىكانەدا جىپى خۇى كىردبوۋە، ھەر ۋەكئەۋەى بلى:

تەۋاۋى ئەۋ شتانە بىجگە لە تو ئەى خەتاي كىتە پىاۋەكەگىان!؟

تەۋاۋ، ۋەكئەۋە ۋابوۋ كە سەىمىران ئەۋ دەنگە بە گۇپى خۇى بىژنەۋى، ھەر ئەۋەبوۋە ھۇ كە روۋناكى بكەۋىتە دلىبەۋە، بە دلىكى پىر لە ھەست و سۇزى باۋكانەۋە، بانگى مەھدى كرد، خۇى بۇ راگىر نەكرا و ھەستا و چوۋ بۇللى:

مەھدى ۋەرە بۇللى بابى خۇت!

مندالە مەحتەل مابوو، بروتان يان راوهستى. بابى رووبهرووى مەهدى لەسەر پەنجەى پىئى
هەلترووشكا، قولى گرت و بە دووچاوى لە ژىر تارمايى لىلى دلقانيدا پىئى دا روانى. رستهيهك بۇنى
وهفا و خوشهويستى باوكانهى ليدەهات بە زەينيدا تىپەرى و بە زمان بوى نەدركا. دەستى بە
جوړيك بەرز كردهوه، وەكئەوهى لەگەل رەبولجەليل راز و نياز بكات و خەرىكى گازه و پاراڤهوه
بىت. وەك پيرەميردىكى تىكرووخاو و هيوابراو لەو دنيايەدا سەرى هەلتەكاند و بە زمانى بى زمانى
تىئىراما. ئىنجا بە لەفزيكى دل پر لە خەم و كوڤانى كە واتە كارى كردهسەر ناخى ئەو مندالە كرچ و
كالە گوتى:

وهره بۇلای باوكى خۆت، وهره پىمبلى بزائم ئەو توودرپكانەت لەكویت هیناوه؟

وادياربوو نەيدەتوانى چاو لە چاوى مندالەكەى بېرى، سەيرى لاق و لەتەرى كزو لاوازی كرد و
بۇ ئەوهى بەسەر دل و دەروونى خۆيدا زال بىت، بە جەفەنگەوه سەرى قسەى دامەزراند كە ئەويش
بەرامەى وهفای باوكانهى پيوە دياربوو، لينگى لە پىتلاوهكانى تەرى ببوو. گوزينگى لاقى دارو بەرد
رووشاندبووى و لە باوهشى كرد و هیناى لەسەر فەرشەكە لە تەنىشت خۆى داینا، بووكى لەگەل
تومە خەسوو گویت لىبن، ئاسكە مىلى بە لارهوه نابوو دەستىكى كردبووه ئەستوونى توپلى، ئەو
دەستەى تری لەسەر رانى بوو، لە دنياى خۆيدا لە ديمەنى ئەو باب و كورەى دەروانى، سەىميران
بە قامكە زبر و ئەستوورەكەى كە نىئوخىكى رەق و چەماوه سەرپەنجەى پۆشيبوو، مژولى مەهدى
هەلدايهوه و سەرگۆناى بۇ سەرىپهوه، نيوچاوانى ماچ كرد و پرسيارەكەى خۆى دووبارە كردهوه:

پىنتەگوتەم ئەو توودرپكانەت لەكویت هیناوه؟

مەهدى كە نامۆى دەكرد، لەسەر رانى بابى دانىشتبوو، وردە وردە بوولیلەى سەر روخسارى
دەرەوى و سىماى دەگەشايەوه، بەلام روانىنى هینشتا سرک و سل بوو، پەنجەى بۇ ئەو شوینە
راداشت، دەنگ و نارەنارى كاكى لەويوه شىبا دەىهینا، سەىميران دەنكى توو دركى لەسەر دەستە
چكۆلەكەى هەلگرت و نایەدەمى، بە ددانەكانى پىنشهوهى وردى كرد و بە راست و چەپدا
ئاوړى دايەوه:

- بەه، بەه، بەراستى تامى خوشە! بەلام ئەوه لە كافوور ساردترە، زور خواردنى باش نىيە،
بەشى دايكتدا بيخوات؟

چاو و بروى كالى مەهدى بەرزو نزمىيەكى كەوتە سەر، سەىميران بەبى ئەوهى زانبييتى
مەهدى چ وەلامىكى پىداوهتەوه ديسان لىئى پرسى:

- دایکت زور خوش دهوی؟

- مه هدی هیچی نه گوت، ئاسکه له بهرخویه وه سهیری دهکردن. به خه تی دهموو لئوو نیگایدا تیرامانه که ی ئهوی خوینده وه، ئه و منداله ههوت سالانه یه، زهین و هوشی ههست و ئاکاری فره له پیش ئه و ته مه نه یه وه بوو، ئه م شئوه پرسیارکردنه به م جۆره ی باوکی لهوی دهکرد، له هه مبه ر خۆیدا زور به کرچ و کالی دهزانی. هه ر له و کاته دا به ژارخه نده یه که وه سهیری دهکرد. سه ی میران هه ر به چاویکی سه ی سال ته مه ن ته ماشای دهکرد. خه تاهه کی له به رامبه ر خۆیدا ههست په نه دهکرد، هه ر وه ک ئه سحابی که هف، نزهکی دووسهت سال له ئه شکه وته که دا خهویان لیکهوت، ماوه یه کی دوور و درێژ، له نیوان ژیان و ته مه نی یه ک مندالدا که متر نه بوو له خول و دهواریکی میژووی، ئه و پشتی کردبووه ته وای راستیه کان، خۆشاردنه وه له راسته قینه و گوئی پینه دان، چیرۆکی کوشک و قه لای جادووگه ران و مرۆقه ته له سم کراوه کان وه بیه ر ده هینیته وه، پینج سال و شتیکیش زیاتر بوو، ئه و ژنه، واته ئاسکه به دم ئه م گشته ئازاره وه دانی به جه رگی خۆیدا دهگرت و هه ول و ته قه لای بوو بۆ رزگاری میرده که ی به دهواری ئه و قه لایه دا دههات و دهچوو، ئه ی به لکوو ریگای چونه ژووری وه دۆزی و نه یه دهبه توه، زورجار وهکوو ئه وانه ی دهست و پینان له زنجیردایه، به خه ونی زهجر و عه زابه وه راده په رین، هاوار و دهنگدانه وه ی هاواریکی ده بیست و سه ره له نوێ، بیدهنگی و له هۆش چوون به سه ر هه موو جینه کدا مژو سنیبه ری دهخست. وه ک بلئی مردویه که و تازه دهستی هیوا و هومییدی لئ به ربووه، ئه و منداله له باوه شیدا وه ک بی دایک و باب دههاته به رچاو، سه ی میران به گوئی دا چرپاند:

ئه ی من؟! یانی منیشت خوش ناوی؟

مه هدی به نیشانه ی به لئ، سه ری داخست بابی بۆ ماوه یه ک به په نجه زبهره کانی کاکولی بۆ داهینا، رۆحی له چه شنی کۆتریکی بال کراو به چنگ هه لئوه، هه لده به زی، ئه ندیشه و هزری بۆ ئه و وه ک محاکه مه یه کی دهروونی وابوو، له پڕ رووناکی که وته سه رو روخساری و رووی کرده ئاسکه: - له بیره جارن نه نه بی بی، چیرۆکی دایه مه مه به گورگی بۆ منداله کان ده گێرپه وه؟ من وه ک مام گورگم لئ هاتوه، جگه له وه ی دهر د و نازاری تۆم داوه، قاپ و قاچاخی مندالانیشم پڕ کردوه له خاک و خۆل.

سه ی میران نه ختیگ مات بوو، بیه ر و هزری خۆی له که ودا، ئاسکه به زه رده خه نده یه کی کاله وه

چوه پال قسه کانی:

- ئەو نەك تۇ، ئەو ھومايە لە منداڵەكانى من بۆتە گورگ، (لە دلى خۇيدا گوتى: ددان بە تاوانەكانى خۇيدا دەنى، بۆئەوى داواى گەردن ئازايى لە من بكا. ئەو وامدانا منىش بەخشىم كوا خودا لە تاوانى خۇش دەبى؟)

سەىمىران قسەكەى ئەوى بەرپەرچ دايەوہ:

نانا، شتى وا مەلى، ئەو ئەگەر خەتابەكى ھەبى، بەوہ نابی من بووم با باعيسى، دەزانم تۇ بە تەواوى مانا، دلت لە من رەنجاوہ و باوہرت پىمىبىيە، ئەگەر توبەى نەسوحىش بکەم دلت لىم ناخەسىتەوہ و چاوت ئاو ناخواتەوہ، بەلام ئەوہندەش بزانە كە من بە دەستى خۇم خۇم مەحكوم كەردوہ، تەنانت خۇم لە خۇم بىزار و نەفرتەم ھەيە، بە برواى تۇ و ھەركەسىكى تر كە لە نزيكەوہ ئىستاكەى من دەبىنن پىيانوايە سەىمىران سەراوى پىاويكى بى موبالات و ھەوہ سبازە، بە باوہرى خۇشم شىت و چارەپەشم. ھەر ئەو دان پىدانانە بەسە بۇ تاوانبارىك، تاكوو تۇ لە دلەوہ بىزارى نىشان بەدى و بزانى چەندە لە رۆخەوہ تووشى گوران ھاتووم، ئەو ژنە ھەتا بەرپەرچوكى ھەلەمووت منى رفاندوہ!

ئاسكە ھەلى دايە:

دەزانم، دەزانم، تۇ بلى و نەلى، من دەزانم. خەلكىش ئەمە دەزانن، ئەم كەردارەى تۇ بۇ ھەمووان ھىچ كە بۆتە جىگای گالتەو گەپ، بگرە ھەموو سەريان سوورماوہ، پىاوەكەگيان، تا ئىستاش كەس شتى وا سەير و سەرمەرەى نەدىتوہ.

سەىمىران بە پىكەننىكى زۆرەملىبەوہ كە تەواو چارەپەشى خۇى پىنوہ دياربوو، گوتى:

بۇ ئەوان پىكەنن دەھىنى و بۇ منىش قورپىوان، بەو حالەشەوہ پىمخۇشە بزەنم ئەو خەلكە سەبارەت بە من چى دەلین؟ ئاخۇم بەراستى ئەوان وادەزانن من كەبراىەكى ھىروگىلۇكە و سەرلىشىواوم.

- دەتەوئ بۇ تۇ چۆن بىر بەكەنەوہ، ھەروەك خۆت ھەموو شتت بۇ ئاشكرايە. پىچكەگولپىك ھەر وەكوو پەنچەى مریەمەى پىروژ بەم گشتە بەرامەوہ بە دەستى زۆر ھەلتكەند و لە خۆتت دوور خستەوہ، بەتەماى چى لە جىندا بچىنى، درك و چالووكى بى خىرو بىز، دەلنى ھىستەر لەقەى لىداوہ و بۇ ھەمىشە نەزۇك بووہ. پىاوەكەگيان، ھزر و ئاوزەمان بەجاریك تەزىوہ، بۇچى تۇ لە ھەمبەر ئەو ژنەدا ھۆش و ئىختىيارت لە دەس بۆتەوہ و رۆژ لە داواى رۆژئ بە ھەيرانى دەبى. ئەو خەلكە ئىتر

ئەو خۆت باش دەزانى، كە دەلەين مىران چ غەدرىكى دەرھەق بەو ژن و مندالانەى كردووه، بەدەستى خۇى ژيانى لە خۇى كردۆتە دۆزەخ.

كارى تو وەك چىرۆكى ئەو پىاوهى لىھاتوو بەسەر لقى درەختەكەوہ راوہستابوو و خەرىكبوو لقە دارەكەى ژىر پىى خۇى دەبىيەوہ، تو تەواو ھىزو ورەى خۆت لەدەست داوہ كە كى بووى، لە بەرامبەر وىستى خۆتدا بە چۆكدا ھاتووى، نا، چاوى تو جوانى دەبىنى، نەك ئەقل و ژىرى، ھوما ھەرودەكوو تەواوى ژنى ئەم دنيايە ئەويش ژنە، ئەگەر لە ئىمەومانان جوانترە ئەوہش بزانە نزمفامە و رىى ناكەوئ ھاوژىنى تو بى. بە باوہرى تو جەوہەر و ھەويىنى ژيان كە تەنيا ئەويىنە ھوما بۆ ئەوہدەبى پىشتى پىبەستى لە ھەمبەر ئەو ژيانەى تىىداى، يان لە نىو ئەم كۆمەلگاو دەورو زەمانەدا، ئەويىنى تو لە چاوكەيەكى پاك و زوولالەوہ ھەلدەقولى، ھەرودەك زەوكانپاوەكانى كوردستان، بەلام خەرىكە ئىمە بەرەو ھەلەمووتى تىداچوون پال دەنى، بەرەو پروخاندن و رىسوايى بوون. پىاوەكەگيان، خەلك تانە لە من دەدن، پىم دەلەين مېردەكەت مۆدە و نەرىتى نوپى ھىتاوہتە ئاراوہ، بە جۆرىكى تر لەگەل موحىبەت و خۆشەويستى بەرەورووہ، بە سەرى پىرى لە ھەل مەرجىكى ئاوادا لەباتى ئەوہى لە بىرى مندالەكانى خۇيدا بى و كچەكەى بەمىرد بىدا، وەك كۆرە جىيلان بان و بەردەرگا دەگرئ و لەگەل خانمەكەى دلدارى دەكا، ئەوہى ئەو دەيكا، تاكوو ئىستاشى لەگەلدا بى، نە كەس دىتوويەتى و نە كەس شىس بىستوويەتى. ھەمووكەس دەلى ئەقلى گۆراوہ و راست و چەپى خۇى لە بىر چۆتەوہ ئەو ژنە كوردەى ئەو مارەى كردووه، ئەقل و ھوشى لىسەندووہ و شەش سالە وەك بووت دەپىەستى. ئەويش خۆزگە ھىندەى جەمالى، كەمالىشى ببوايە، تاكوو شەو و رۆژ سوژدەى بۆ بىردايە و لەبەر پىنى بنووشتابايەوہ، بەلام بەراستى وەختى مروف خۇى سوژدەبەرە ئىتر سەرسوورمانى بۆچىيە؟! ئەمە چىرۆكى ئەو پادشايەيە كە بۆت دەگىرامەوہ، بەلى، بەلى، خۆسرەو پەرويز، ھەرچەندە لە كۆشك و تەلارىدا چووزانم ئەو ھەموو ژنەى ھەبووہ بەلام ئەو لە دلەوہ ئەو بىن دارى شەنگەژنىك بووہ بە ناوى ئىرىن، واتە بە زمانى ئىمەى ئىرانى (شىرىن) كچى قەيسەرى رۆم، ئاخۆم مەشەدى تو وا ھەست دەكەى لەو دنيايەدا جوانتر لە ھوما پەيدا نابى، بۆى بووى بە قەيسى كىوان و جگە لەو ھەموو شتت لە بىر خۆت بردۆتەوہ، يانى بەراستى تو ئاشق و ئەويندارى ئەوى؟

سەى مىران چەند جارىك پەيتا پەيتا بە راست و چەپدا سەرى ھەلسوورانە، دواتر ووتى:

- وەكۆ ئەو ئەگەر لەسەر ئەم گۆی زەوییە پەیدا بێی، بۆ من دەستنادا، ئەوجاریش، تۆ پیت وایە
 ژن ھەر دەبێ جوانی ھەبێ تاكوو پیاو خوشی بوئ؟ ھەر ئەو مەجنوونەى كە ناوت ھینا، شیت و
 سەرگەردانی ژنیک بوو، وەختی چاویان پنی كەوت، واقیان ورم، ئافرەتیکى قولرەش و لەرو لاوان،
 تارادەیکیش ناقول، بەلام ئەو ژنە، راست یان ئەفسانە، بوو بە ھەوینی ئەشقیك، ھەتا دنیا ھەبێ و
 مروف بە رۆح زیندوو بێ، ناویان ھەر دەمیتنی، لە شوینیک تووشی مەجنوون ھاتن بیژنگ بە دەست،
 خاكو خۆلی دادەبیژا، وتیان شیتە خەریکی چی؟ وتی: خەریك لەیل دەدۆزمەو. وتیان جا بۆ لیترە
 ون بوو؟ گوتی: ھەموو جیگایەکی بە دوودا دەگەریم لە ھەر شوینیک بێ دەبیینمەو.

- بەلێ پیاو ھەكەگیان. قسەكەى تۆ قەبوول دەكەم، ئەو ھەر لە پیشچاوی تۆ شیرینە، دەبێ بیژم
 ژنت نییە بۆ تۆ وەك بووكە شووشە وایە، وادیارە مەجنوون ئاسا تۆش ئەوینداری ھومای.

ئاسكە خۆی بە دەست چنەكە یەوہ خەریك كرد و سەى میران دەستی كردهوہ بە قسە كردن:

- بەم ھەساوہ، بۆ كابرایەكی وەك من كەوا عومریكە رەنجی رۆژگار دەكیشم و دنیا م قونەكەو
 كردووہ، تاكوو لە نیو خەلكدا، قەدر و حورمەتیکم ھەبێ، پیمشك نایات كاری لەوہ دزیوترم كەربێ،
 نازانم چبكەم، ئەم زۆنگاوہ خۆم بە دەستی خۆم سازم كرد و ئیستاش تیی دا كەوتوو مەتە
 پەلەقازێ، ئاسكە من قسەكەى تۆم پێ خراپ نییە، ئەمە خۆرە یە كەوتوتە گیانم - كاس و
 بێ دەسەلاتم، لە ھەمبەر راستییەكاندا سلۆك، داماو و مردوو ی بەردەستی ژن، دۆراو و رۆخواو، لە
 ناوہوہ سەر و تەزیوم. ئەمە یە حال و رۆژی منی ویرانەمال، ئەو پیم دەلی ھیندە خەمی بوون و
 نەبوون مەخۆ، لە گول بدوئ، بەلكوو لە نیوانماندا گول بروئ. ئەمە سویراوە تاكوو زیاتر بخۆیەوہ
 زۆرتت تینوو دەبێ، ئەشقی ئەو لەباتی ئەوہى تیرم بكا، زیدەتر ئەویندار دەبم، بۆى بووم بە پیری
 چلەكیش، گوشت و پیستم داناوہ، خەریكە ھەست و نەستم لە دەست دەبیتەوہ. بەلام چیژی
 لى وەر دەگرم!

- ھەمووشتیکم دۆراوہ، مروفایەتیم، خۆشەوێستیم، وەفا و موحبیەتم، تەنانەت لەخۆ پەرسى و
 سەرۆت و سامانیش دا براوم. ھەرچی ھەمبوو لە خۆم دوور خستەوہ و چوار دەورەى خۆم چۆل
 كرد، ھەر وەكۆ شەمشەمەكوێرە، بۆ خەویكى زستانی بە لاقیک خۆی ھەل دەواسى، منیش تەنیا و
 تەنیا دەستم بە داوینی ئەوہوہ گرتووہ، سەبارەت بە تۆ غەدرم كردووہ، بەلێ بە ویژدانەوہ دەبێ
 دان بەمەدا بنیم، دەبێ ھاوار بكەم، ئەى خەلكینە من دەرھەق بەو ژنەم بە داكى مندالەكانم زالم
 بووم، لەباتی ئەوہى چاكەى بدەمەوہ لە پیناوی ئەم گشتە فداكارى و لەخۆبوردوویى و نازارەى

چەشتى، چاۋ بەگريانىم كرد، ژيانم ليكرده قوزەلقورت بۆم گرينگ نەبوو مندالم ھەيە، مالم ھەيە، لە نيو عيلو عاشيرەتدا پياوماقوولم، ئەو مندالانەي كە دەبن لە پيريدا ھەكازى دەستم بن، پشتيوانى رۆژى تەنگانەم بن، من دەرھەق بە تۆ زالم بووم، بۆ جەگرگوشەكانيشم ھەروا، زالم تەنيا بەسەر بئەسەلاتدا دەستى دەپوا، من خەرمانى ھيوا و ئارەزووى تۆم سووتاند، عيزەتى نەفست، دلۇقانى و كەرامەتى تۆم ژيرپى نا، لە بەرامبەر تۆ و خۆم و خودادا مەحكوم و دامام، من بەراستى تاوانبارم، بەلام... بەلام... چۆنت بئى بلييم، بە تەواوى ئەوانەشەوہە من خەتايەكم نيبە.

ئاسكە، ھەك بليى تازە كلى دلى نيل درابوو بە ژارخەندەيەكەوہ گوتى:

- كەوابى خۆت ئىختيارى خۆت نەبووہ.

- ئەرى، بەگيانى ھەموو خۆشەويستەكانم ھەروايە ئەرى! زۆرچار كە ھاتوومەتەوہ مالى، ھەر لە دەرگاۋە ويستوومە يەكسەر بيم بۆ ژوورەكەى تۆ و بۆلاى مندالەكانم. ئيتىر بۆ ھەميشە ئەو پەردەيە دابدېم و كوتايى بەم جەور و جەفايە بيم، بەلام ھەر ئەوئەندەى لەسەر ئاخىر پليكانەوہ پيمناوہتە ھەسارەكە و بە دالانيدا تيبەريوم، ھەكئەوہى ھيزىك بۆ ئەولا پالم پيۋەبني رېگام گۆرپوہ و خۆم بە ژوورەكەى ئەودا كردووہ، بەلكو بە راكردن. زۆرچار وابوو، لە دەرئى، بە كاريكەوہ سەرقال بووم، خەرىكى ھەرگرتنى ئارد و سيبايىگرتنى كارو ھيسابات بووم، يان لە شارەدارى و ئيدارەى ئاردو نان بووم. دەنا لە مالى يەكى لە ھاوکاران كۆبوونەوہى سنفيمان ھەبووہ، لەپەر ئەوم ۋەبىر ھاتۆتەوہ، ئەگەر كارى زيرپيم بە دەستەوہ بووى، دەستم لى ھەلگرتوہ ھەروەكو ئەوہى مووم ھەلپرووزين، نازانم ئەوہ سىخرە، جادوۋە، چيبە، ھەك مېشىك بۆى ميۋينەكەى كرديى، بە تالۆكە بەرەومال بوومەتەوہ، ھەر دوينى لە كاتى كاروبارى دادگادا، ئەوئەندەى قسەيان لەگەل دەكردم، خۆشم نەمدەزانى چۆن ۋەلاميان ئەدەمەوہ، ھەك مندالم لى ھاتبوو، كە لە كاتى ميوانيدا دەكەويتەوہ بىرى بووكەلەكەى، جەستەم لەوئى بوو پۆم لە مالى لە باوہشى ئەودا، ھەك بليى بەدەم خەوہ دەراوينم، لە قسەكانى خۆم دووشك بووم. ھەر نەمدەزانى چ ۋەلامىك بە ئەوان دەدەمەوہ جارېك دەمگوت، بەلى، جارېك دەمگوت نەخىر، ۋەكيلەكەم تەواو بە دەست منەوہ گيژ ببوو، واى دەزانى تاوانبارەكەى ماندوو، يان نەخۆشە، ھەربۆيە داواى دەكرد، كۆبوونەوہى دادگا ھەلبىگرن بۆ رۆژىكىتر، ھەر خيرا لە دەمدا و گوتم: با ئەمرو حوكم بەدەن باشترە نەك سبەى، جەنابى قازى، ئەگەر راستدەوئى جازوو ماندوو بووم، بە قسەى ئەويان نەكرد، ئەوكاتەى ھاتمەوہ بۆ مالى، سەرم كرده سەرراني دلى شيت و ھەراسانم تەواو ئۆقرەى گرت. چيبان لى پرسىبووم، بە

چاکو خراپ چیم جواب دابوونه وه ته وای هاته وه بهرزه نیم. به لام ئەوه کاتیک بوو که جه ریمه و شاباشی خۆم دابوو، دهوسییه و پهروهنده کهم بهسترابوو، کار له کار ترازابوو، ئەمه هه رکهس بیبستی به زۆربله یی دهزانی، ههروهکو ئیستا خۆم له گه ل خۆم ئەدویم، نهکا سهی میران کاردانه وهی خه ونه کهی خۆت باس بکهی نهک راستیه کان؟! به لام به راستی ده بی بیژم ئەوهی وتم درۆیی تیندا نییه، له بهر ئەوهی ده برپینی هه ستیک ناتوانی به رامه بری بکا له گه ل خۆی، چاوپیکه وتنی ئەو بو من وه که ئەوه وایه ئاوی سارد بکه ن به سه ر که سیکی فن گرتو دا، له کاتی په له قاژێ کردندا. به داخ و که سه ریکی زۆره وه ده بی بلیم من تازه ئەو سهی میرانه ی جارن نیم که خه لک ده یانناسی، زۆرجار ئەم په سیاره له خۆم ده کهم. تو بلنی من شیت نه بوویم؟ بلنی ده واو ده رمانیان ده رخوا رد نه دا بیتم؟ ئەوه وه که ئەوه وایه، به نگیه که له خۆی بهرسی: تو بلنی به دهستی ئەنقه ست تووشیان نه کرد بیتم؟ ئاخۆم کهس له پشت په رده وه دۆعا و نزام لیناکا؟ وه لام دانه وه بهم په سیارانه ئیتر بو من له نرخ و بایه خی کال بۆته وه، که وایی به و ئاکامه گه یشتوم که خۆشه ویستی ههروهکوو (ئیسیتزکنین) کهمی ئەو ده رمانه و زۆریشی وهک ژههروایه، خۆشم ده زانم ئاشق بوون په سویای به داوایه، به لام نهک هه موو عه شقیک، چه کهم ئەو ژنه له سه ر ترۆپکی دلم راوه ستاوه و له پیش چاوم ون نابی، به دهستی خۆم نییه ئەوینی ئەو وهک په له هه وریکی سپی بۆته سه یوانی سه رم. من له جیهی کی دیکه وه ده ردم کارییه، ده بی به ده یان چه رۆکت بو بگێرمه وه، ئەوسا بزانی که شیاوی به زهیی و به خشینم، هاوکاره کانم هه ستیان به کول و که سه ری من کردووه، ئەوانیش ده زانن له دنیا یه کی تر دا ده ژیم، ههروهک ئەوان ده لین، من خۆم نیم به لکه سینیه ری مرۆفیکم. به بی ئەوهی پیم بلین، یان په رسم په بکه ن که سیکی تریان له باتی من کردۆته به په یوه به ری سنقه که.

- ئاسکه دهستی به ته به نه که وه وشک بوو:

- ئەمه یه کهم چاره ئەو قسه یه ده بیستم، کینان له شوینی تو داناوه؟

- میرزانه بی!

- ئەی له و په یویه! ئاخری به ئاره زووی دلی خۆی گه یشت؟ هه ر بۆیه ماوه یه که ته رکی مالی

خۆمانی کردووه، ده شزانی خه جاله تی یانی چی؟!

- چوو به هه رسین، خه ریکی خه رمان هه لگرتنه، وهک خه به رم هه یه مال و منداله کانیشی له گه ل

خۆی بردووه.

- ئەگەر واىى بەم دەم و دەستە ناگەرېتەو. ئەو بۇ تۇ چ فەرقيكى ھەيە؟ سەرۆكايە تى سنفى پيشەيى جگە لە ھەلات ھەلات و خۇماندووکردن بەھرەيەكى بۇ تۇ نەبوو؟ شەوانەش لە مالى خۇتدا نەدەحەسايەو، چ باشتر كە ئەم ئەرکەيان لەسەر شانى تۇ لا برد.

- سەي مىران جگەرەكەي دەستى بەين مژلئيدان، كووژا بۆو، ديسان دايگيرساندەو و پالى دا بە درەختەكەي پشت خۇيەو. مەھدى كە لە باوەشيدا بوو، ناردى تاكوو توو دركەكانى نيو مستى بەرى بۇ خوشكى، مات بوو، بۆئەوى بە نيو ھەورى دووكلەي سيگارەكەيدا كە بەسەر سەرييەو ھاوەستابوو لاپەرەيەكى تر لە كۆپەرى تەمەن ھەلداتەو، ئەو تەمەنەي دووبارە بوونەوى بۇنييە، جاريكى تر بە ديمەن و بىرەو ھەرييەكانيدا بچيتەو، خۇي قيت كردهو و چوارمىشقى دانىشت، لەو دەوچوو كە مەكيك ئۆقرەي گرتى، پەپوولەيەك لەبەر دەمى نىشتەو، وايزانى گەلەيەك بوو ھەرى. لە و كاتە دا كە سەيرى بالە جوانەكانى پەرپەرۆكى دەكر، ئارام و لەسەرەخۇ، دريژەي دا بە قسەكانى:

- زورجار ھيندە دلپرم، پىم خۇشە بگريم، نازانم لە خۇشى ھەبوونى ئەو يان لە خەمى ئەو، ھەتاكوو بەخەبەر بن، خەو لە چاوم ناكەوى، وەك ئەو مندالەي دايمە لە كوشى دايكى دا يە و سنگى بەرنادات، ھەزەكەم بۇ ساتيكيش لىي دوور نەكەومەو، تەنانەت ئەمانەش ئارامم ناكاتەو و نەبۆتە ھەتوانى سەربىنى بەژانم. ھەزەكەم لە باوەشيدا بىرم. ئىستا بۆم پوون بۆتەو، خۇپاگرى ھەست و ئارەزوو چەندە لە ژيانى بەشداردا كارسازە، وەك ئەو نەخۇشەوام، دايمە دەراوينى و وادەزانى دنيا بەسەر سەرييەو دەسوورپتەو. ھەر ھەمووى ئەو كەشف و كەپاماتە بۆم بوو بە رۆمانىكى پركارەسات. لىم بۆتە خۇرەيەكى شىيرىن دەروو ژوورى جەستەم دەخواتەو، خۇرەيەك تەنانەت گيانىشم دەكرپىنى بە لەرزويەوى خۇم دەزانم، بۆئەوى ھەتوان بىنيمە سەرزامى دلّم بوومەتە بەنگى، ھەرئەمانەش فرەتر دەردەدارى كر دووم. بىر و باوەر و ھەمووشتى لەدەست كردهو، لەو دووانەش گرینگتر، ئەقل و ئاوەزم، وەختى لە خودا شاراوە نييە بۇ لە تۆى وەشارم، ئاسكە، مېردەكەت .

ئاسكە بە تالۆكە پەرييە نيو قسەكانى:

- من دەزانم، من دەزانم ەمرو چاوەكەم، ئەوشتە ئەوئەندەش گەرە نييە، تۇ سەرى دنيا ت لىويك ھاتۆتەو، خودا بەخشەندەيە و لىبووردنى ھەيە. ئەم تاوانانەي تۆش دەبەخشى، تيۆەگلان تيۆەگلانە، ئىنسان ھەر دللى رەش نەبووى.

- بەلئى، ھەر ئەۋەيە تۆ ئاماژەت پىن كىرد، من دىلم تارىكى تىكە وتوو ۋە رەش داگىراۋە، ئەۋە
 حاشاى لى ناكىرى، ئەمە ژيانى كەسىكە، پۆژگارىك جگە لە خۆشى ۋە بەختە ۋەرى مال ۋە مندالى دەنا
 بىرى لە ھىچ نەدەدەردە، مەگەر لە خۇدا، ھەر ئەۋەندەم ئەۋ خۇش دەۋى، ھەزناكەم لەلای ۋى،
 باسى ئارىشەكانم بەكەم، دەلئىم نەكا غەۋر لە دلئى بىنىشى، كەچى ھەموۋى دەرد ۋە ژانى ئەۋە
 سىيەرى خستۆتە سەرسەرم ۋە خەرىكە ۋەك بەفرى پار دەمكا بە ئاۋ، دىلم رېگە نادات تەۋژمى
 خەيال ۋە خەمى من تارىكى بخاتە سەرسىمى جۋانى ۋە دل تەنگى بكا، پىم خۇشە ۋەك مەلى
 خۇشخۋان دايمە گوپم لە دەنگ ۋە چاۋم لە پەرو بالئى رەنگاۋرەنگى بىتت. نامەۋى دىركۋدالى پەژارە
 بىئى بە تىمان بە دەۋرىدا ۋە پوخسارى گۈلئىنى لە پىشچاۋم بزر بكا. ھەرچى ئەۋ گەرەكى بى من
 نالئىم نا، ئارەزۋۋى لە ھەرشتى بىت ئەگەر لە پشت كىۋى قاف بى بۆى دەھىتم. لەمانەش گرىنگىر،
 ئىستا كە دەزانم كىچ لە گىرفانمدا سەما دەكا، پىم خۇشە پەلپم لى بگرى ۋە داۋاى شتىكم لى بكا، بە
 ئەندىشە ۋە خەيالى ئەۋە ھەستان ۋە خەۋتم، ئەگەرچى پىر بەدل خۇشم دەۋى، بەلام پەردەيەكى
 رەشى داۋە بەسەر دىلدا ۋە بۆتە مايە بىزار بونم. بەلئى، ئىزەبى ۋە دوۋدلىەكى خەيالۋى ھەمىشە
 ناخم دەكۈلئى، خۋانەكا رۆژىك بىمەۋە بۆ مالى ۋە ئەۋ لە مال نەبى دەزانى ھەل ۋە مەرچەكە زۆر
 ناسك ۋە ھەستىارە. ئەۋشەۋە شتە قاچاخەكانيان لە مالى بىر دەۋى، پىي دەگۈتم، ئەگەر
 پوخسەت بەدى، ھەر ئىستا خۆم دەكەم بە مالى دەم راستەكەى ئىدارەى دارا بىدا، بەشكەم لە رېگى
 ئەۋەۋە، كارىكمان بۆ بگرى ۋە مالەكەمان تىدانەچى، ھەلبەت من لەۋ كات ۋە ختەدا قەت نەمدەتۋانى
 ئىزنى بەدىمى، ئەۋ بەتەما بوۋ بەبۇنەى كچەكەيانەۋە، سۈوسەن، ۋەختى بە يەكەۋە لە كاروبارى
 خەياتىدا ھاۋكار بوۋن يارمەتى ۋە رىگرى ئەگەرچى ھەر ئەۋ ھەلە پەژىۋان بۆۋە لە پىشنىارەكەى
 خۋى، بەلام ئەگەر راستت لە من دەۋى، نەم دەزانى دەروۋنى ئەۋ چى تىدايە، ھەر بۆيە دىلم لئى
 كرمى بوۋ ئىستاش كە ئىستايە دىلم لەۋ ژنە ئاۋ ناخۋاتەۋە.

- مەھدى بچكۈلەى ئاسكە توۋدركەكانى دابوۋ بە خوشكى ۋە گەراپەۋە، دەستو دەم چاۋاى
 شوشتبوۋ بە چارشىۋى سەرى دايكى وشكى كىردەۋە، بە رۇحىكى ساكار ۋە مندالانەۋە چوۋ لەسەر
 پانى بابى دانىشت، ئاسكە، لە ھەۋلى ئەۋە دابوۋ ھىلە تارىك ۋە تەماۋىيەكانى تەۋپلى بىرپىتەۋە گوتى:
 بىژە، بىژە، ئەۋەى تۆ دەلئى من دەى سەلمىنم، تۆ زۆر گۆردراۋى، دەلئى ئەۋ مروۋقەى
 جارازنى، كە ھەبوۋى، گۈيا لەسەر گۈيى زەۋى كە شوپنى ژيانى تۆرەمەى بابادەمە جىگايەك بۆ
 تۆ قاتە. ئەۋ نىۋە خۇدايە، يان ئەم مەسچادەمە، ھەرۋەك پەپۈلەيەك بەرلەقۇزاخە كرمىكى دىزىۋ

پىخوست بووه، له باشى خۆيه وه بالى به تو به خشيوه، تاكوو به ئاسمانيدا بفرى، له سهر به رۆكى گول بيشى و ئهوپه پرى ژيان و هيواكانت پرووناكى و جوانى بيت. به توش وانبييه؟ به لام نا، گيانه كه م، چاوه كه م، بزانه له برى بال چى ده بينى؟ شه يتانى تووك لىكراو، ههروهك چون شانى زوحاكي ماچ كرد و دوو مار سهريان لى وه دهرنا، دللى توشى ماچ كردوو، تاكوو كرمى تىكه وى و ورده ورده بى به حه زيا، ههروهك ده زانم تو حاشا له وه ناكه، حه زيا به ك رىت و دۆزه خى، وابى تهخت و بهخت هه لته كىنى، هه ژديهايه ك، كه به ميشكى سهرى جگه رگوشه كانم به پرى ده چى، ئاخۆم هه ناسه ي رهش و ژههراوى ئه و بيفه ره نيه تو پىت و ايه ئه شقىكى پىرۆزه؟! به م هات و نه هاته وه، به م قسه و باسه وه به و سووتانى و تىك رووخانه كه زوخواوى كردۆته دلّم، هىچ رىگايه كى روونى بۆ من نه هيشتۆته وه، وادياره په رده يه كى رهشى ئه ستور ئاسۆى به ختى ئيمه ي داپۆشيوه، ئه م په رده يه ش ته نيا به ده ستى تو لاده چى، چه نده باش ده بوو زووتر ئه م په رده يه ت لادايه، من نازانم شه نكه جىلى تو به چ نووشته و جادوويه ك ئاوا هه ردى كارى كردووى به باق و برىقى مه كر و جادوو كه تو پىت و ايه ميه ره بانى و سه فا و وه فايه ده ورى ته نيوى، بۆئه وى له پر گر به ردا ته گيان. تو پىت و ايه ئه و به دهرد و ئازارى نه هانت نازانى، ئاگادارى ئه و بووركانه نيه ژيانت ده سووتىنى؟ بارىكه لّلا، ئه و به هه له ي گه و جانه ي ئه و پىندانان! چون ده كرى ئه و نه زانى ده ست بردن بۆ كارى قاچاخ و گيره و كيشه ي پر له مه ترسى و ئابرووچوون، ته نيا و ته نيا به خاترى ئه وى هه وا و هه وه سى ئه و به جى بينى؟ ئه و كه بۆى گرىنگ نيه، په رده ي شه رم و حه ياي دراوه، وىژدانىش به لايه وه گىزه ر و تور به نرخره، با له مه ودوا بتبينم، له پاش ئه م گشته هه له كارى و ئه زمونه تال و كه وتن و هه ستانه وه يه، له دواى ئه و گفتم دان پىدانانته كه به دلّه وه په رده ي له سهر لاده ده ي، بزانىن ژيانمان به ره و كوئى گلۆر ده بى، من له گه ل تودا له مه و پاش، پياوه كه گيان هىچ قسه يه كم نيه، به لام تو ده بى بزانى خاوه نى چ مال و حالىكى؟ له كۆنه وه و توويانه، ئه گه ر خودا داى هيلىك به سه، كه چى تو نه قه درى هيلت زانى و نه ئه مه ي خودا پى دابووى.

ئاسكه نه گريا، رووى وه رگىزا، په پووله ي چاوى به به ينى دارو درهخته كاندا تىپه پرى و دوور كه وته وه، هه وارگه ي رۆحى چپه ي ژوانى ئه ندىشه و خه يالى پىدا نه هات، ميره ده كه ي ههروهك كچۆله يه كى دۆراو رازى شه رمى خۆى له لاي ئه و ئه دركاند. تاكوو له چه شنى جادووگه ران چاره ي هه ردى بكات، به لام ئه وه ي ئه و له و ئاوينه يدا ده بينى روخسارى چرّاوى خۆى بوو، ئىستا له دواى شه ش سال، ميره ده كه ي به زمانى بى زمانى وه زاله هاتبوو سفره ي دللى خۆى بۆ ئه و كردبووه،

ئەمە كات و ساتىكى باش بو بۇ ئەو، تاكو پەرتووكى ژيانى پر له كەندوكلۇى ھەلداتەو، ئەو رازە بدركىنى، چۈن بوو رۇژى بەرى لەگەل ھوما سەرى دوستايەتى دامەز راند. ئەو ھەدرفە تىكى باش بوو بۇ ئەو، كەوا ھەويكەى ھەروەك ھەنگ تامەرزۇى رەنگ و بەرامەى گولە، ئەو یش ھۇگرى دەنگى بارام بوو، باش دەيزانى چەندە سەىميران ئەسیرى تەلە و داوى ئەشقى ئەو، ئەو یش ئەو ھەندە دل دۇراوى چرىكەى كورە پازدە سالەكەيەتى، رەنگە دەنگدانەو ھىوا ون بوو ھەكانى خۇى لەو دەنگەدا دۇزىيىتەو، يان لەوانەيە لە نىشتامانى تەنيايى خۇيدا خەرىكە دل بەرىكى دىكە دەستخەرۆ بكا، وەختى ئاسكە ھەمووشتىكى بە گوئى خۇى بىست، گوئى:

ئىستاش پرسىارىكى تر، ئەو ھەندەى تو ئەوت دەوى و بۇ ئەو دەمرى، ئەو یش بە نىوہى نىوہى ئەو ھە بۇ تو وايە؟ ئەمە چىرۆكى ئەو پىاوه يەكچاوه نىيە، لە داوى ھەوت سال ژيانى ھەلال و ھاوسەرى وەختى بە دەستى بەتال و ھژورور كەوت، ژنەكەى سەبرى چاوى كرىد. ئەوسا زانى چاوى قەل پوچە! لەبەر ئەو ھى لەو ماو ھەدا قەت سەرنجى چاوى نەدا بوو تەنيا سەبرى دەستى كرىد بوو، بەلام ئەم پرسىارەى من لەخۇرا بوو، تو چەند خولەك لەمەو بەر ھەقايە تىكت بۇ گىرامەو، وەلامى پرسىارەكەى من بوو ئەو ھى عاشقە لە عەيب و ئىراد ناپرسى، دلدار و دل بەر زەين ناداتە كەم و كورى يەكدى پىاوان دايمە سەرنج دەدەنە ناخەزىەكانى ھاوسەرانىان، كەچى تو لەو بەس جوانى دەبىنى، ئەى كە بە لەز خۇت كرىد بەم زەلكاو ھەدا، ئاشقى راستەقىنە ھىچ چاوه روانىيەكى لە دلدارەكەى نىيە، ئەگەر ئەو بە قارو قىنەو ھاگرت تىبەرىدات و بىر ھەمانە بتسووتىنى و خولەمىشەكەت بەدەم بەدا، ھىشتا بەورەنگ و توزەكەت دەگەرپىتەو و لە داوئى دەنىشى تو نازانى، ئەمە ئەشقى پىرىيە لە سەرى داوى، بەلام ئەگە من بايەم لەباتى توى دل دۇراو جارىك ئەم ماشووقەيەم تاقى دەكردەو، كە چۈن ئەو دلەى كرىدووى بە توپى پى، چەند رۇژىك بە بى دەنگى خۇم لى بزر دەكرىد، وانىيە، پىتچۈنە مەشەدى؟ ھەروەك شەش سالە لە منت نەپرسىو، شەش رۇژ، تەنيا شەش رۇژ، زىاتر نا، بەجىي بىلە و بىدەنگ برۆ، ھەوتوويەك خۇتى لى بشارەو بەزانە ئەو چۈنە بۇ تو، ئەو ھەنىيە بە زمانى خۇت دەلىى، لىى دىدۇنگى، چەند رۇژىك بە پىنچەوانەى وىستى دلت بچوولئو، ھەوتوويەك ئەو ھەندە زور نىيە تەواو نەبىن، بەلام ئەو ھە تاقى كرىدەو ھەكە لەو ژنە وەفادارەت، لە وىست و ئىرادەى خۇت، منىش پىنموايە، وەختى خۇشەو وىستى و پىكەو ھەژيانى ھەردوولا وەكوويەك نىيە، دەست لىك بەردانى فرە زەحمەتە، بەلام ئەگەر رۇژىك تو بتەوئى لە چىنگ مەكر و جادووى ئەو ژنە رىزگاريت بى بە برىواى من چارەپەكى تىرت نىيە، ناشلىم ھەرە بۇلاى من،

نا، بۆ ماوه يەك سەرى خۆت ھەلبەرگە و لەم شارە برۆ، بچۆ بۆ قوم و ھەرسین، یان گەر ھاوھەکی قەزوين، بۆ سەلامەتی جەستە و پۆھیشت بێ ئەم ئاوو ھەواگۆرپینە خراپ نین، بەخۆتی بسەلمینە کە بەبێ ھوما دەتوانی بژی، با بزانی چ دەرگایە کە بە پووتدا دەرکرتەو، ئەمرۆ خەلک دەتوانن خراوترین ئاكار و خەدی دزیوو لە ماوھەکی زۆر کەمدا لە خۆیان دوور بخەنەو، تەنانەت ھەزیش دەکەم، لەو ماوھەدا کە دەچی بۆ قوم، ئافرەتیکێ شەنگە جھیل سیغە بکە، ئەوھندە دلت تاقەتی ھینا لەوی و ھەمینی، ئەمە یە زیارەت و توجارەت، ئەگەر پارە و پوولت نین، خۆم بۆتی جیھەجی دەکەم، لەم بابەتەو دلتیابە.

سەمیران، سەری ھەلینا و تیری پام، سوور ھەلگەر و تاوانبارانە پیکەنی، بۆ چرکە یەک مات بوو، ئەوجار بە مۆنیکێ کالەو ھەوتە قسە:

کە ی پینوستە لەم ھەل و مەر جە ناسکەدا ئاوا خەرچیک بەدەم بە کۆلی خۆمدا، پارە ی من و تۆ ھەریە کە، چ فەر قیک دەکا؟ ئەو دەنیرم بۆ چۆخە سپی بۆ ماله خزمان، با یە کدوو ھەوتوو لەویندەرئ بێ، ھەر وەک تۆ وتت ئەمە تاقیکرنەو ھەیکە لە نەفسی سەرەرۆ، ئەگەر زانیم لەو تاقی کاریبە باش یان نیو ھەباش ھاتمە دەرئ، ئەوا بۆ ھەمیشە دەبمە غوھلامی، بەلئ پینت سەیر نەب، چارە ی ئەو ئەوینە ی کەوا و یک کەوتنی ئاگرە کە بەھیز دەکا، بە برۆای من تەنیا دوور کەوتتەو ھە، تەنیا عیلاجیک بۆ دلی شیتی ئاشقان داغ کردنە، دەستی پینو دەنیم، من کە بە زەحمەت و کویرەو ھەی مالم کۆ کردەو، بە ئاسانی ژیانم دۆران دوو.

ئاسکە لەبەر تەوژمی ئەو ھەست و ئیجساسە ی وا سەرتاپای دەر وون و بیروونی داگیر کردبوو دەلەرزئ، دەستی لەگەل تەبەنە ی کلاش چنە کە ی کەوتە جوولە و لە بن لیو ھەو ھەلی دایە:

سست، ئەوا خەریکە دیت بۆلامان، ئەگەر تۆ ھیز و ئیرادەت ھەب، پیاو ھەکیان خۆت و مال و مندالت لەو دۆزەخە ی بۆت ساز کردووین، بزگار دەکە ی.

تەماشایەکی چین ولۆچی نیوچاوانی بەسامی کرد. میران دەستی بە سەری کورە نازدارە کەیدا ھینا و یاری لەگەل کرد، ئەو جۆرە ی بیریان لی دە کردەو ھەم دەکە ی پیاویکی ئەو ھندە ویزدان دۆراو و بیکیفایەت نەبوو، ئاسکە ھەر وەک جارن متمانە ی بە میران ھەبوو، ئیستاش ھەر بە پیاویکی بەو ھەجی دەزانی، گەر ھەبە ی و ئیستا ھەر خۆی بیزاری لە دیداری پەیکەرە ی ئەبۆلھەول نیشان دەدات.

ھوما گولیکى بە دەستەوہ بو، بىبايەخانە پەرہى ناسكى دەمژى و ماچى دەکرد، بە بىوازى
خاوير خاوير لىيان نزيك دەبوہ، زور بە ساردوسپرى و بە دووليبیوہ سەيرى مىران و ئاسكە و
جگەرگوشەكەى ئەوانى دەکرد، مەھدى تەمەن سى سال دەستى دەملى بابى کردبوو، گولەكەى فریدا
سەرقالیبەكە و زور خۇمانە پرووى کردە سەى مىران و گوتى:

- بۇ ناچى گورىسپىك بۇ ئەو مندالانە بەینى؟ لە كەيەوہ لیزە دانیشتووى دەلی چى؟ من وەرەز
بووم، ئەوان خەرىكى سەيران و راپواردنى خۇيانن.

ئاسكە، لە سەرەخۇ و زمان لووسانە قسەكەى ئەوى بەرپەرچدايەوہ:

- تازە درەنگە، وەختى نان خواردنى نيوەرۆيە، پەلەمەكە، بۇ دواى نيوەرۆ، وەختى بچين بۇ مالى
ماەتەلا، لى وەرەدەگرين. گفتمان داوہ سەردانىكى ئەو ژنە بكەين.

- تازە ئەوكاتى بىفايدەبە، منيش بەتەماى جۇلانيم، توش ئەگەر پىتخۇشە بچۇ بۇ ئەوى من
نايم، تۆ لەگەل مەشەدى بچۇ، (وتى مەشەدى، ئەى گوت سەراوى.)

- حەزناكەى بىنى؟ با بە دلى توبى، بە تەنيا دەچم.

ئاسكە ئەمەى وت و پىرىژنەى بانگکرد، سفەرە و خوانى نيوەرۆ برازىنيتەوہ، ھوما زىدە لە
ھەموويان زورى برسى بوو، بەپەلە چوون بەشوين مندالەكاندا، ئىتر دارو درەختەكە قوتياندا،
ئاسكە لەووەختەدا خەرىكى راخستنى كەولى نانەكە بوو بەسەر قالیبیەكەدا، لەپر ھەلوئىستەيەكى
کرد و بە ھىمنى بە گوئى مىرانيدا چرپاندى:

- مەشەدى! بەراستى ئەو رۆژە دىت، تۆ لەبەر من و مندالەكانت ئەو ژنە پەوانە بكەى بروات
جاریكى ديكە ئەوہى وتت بىلیوہ، بزەنم گويم قورس نبیە؟

- وتم تاقى دەكەمەوہ، كى دەلى جیبەجى نابى؟ لە بىرت چۆوہ چىمپىوتى، نەمگوت؟ من لە
ئاوینەى وىژداندا ئەدگارى رەش و دزیوى خۆم دەبینم؟! لە نىوان ئەو و مندالەكاندا، عەقل و
ئىنسانىيەت حوكم دەكا، ئیوہ ھەلبىژىم، بەم حەق و حەساوہ ئاخۆم ئاسكە گەردنم ئازاد دەكەى؟
وہك جارەن لەگەلم ناشت دەبیبەوہ؟

سەى مىران سكەيەكى لە باخەلى ھىتابوہ دەرى، بۇئەوہى ھۇشى بە لایەكدا نەروات يان بۇ
سەرقالى خۇى، شىزو خەتى پىدەکرد. دەكرا بىژىن سەرەراى ئەم ھەموو دەرد و ئازارە رەگ و
پىشەى موحىبەت و خۇشەوئىستى باوكانە، ھەرەكوو ئاسكە ھىوايى پىبوو لە دلى مىزدەكەىدا بە
قەول و گفتى ئەمرۆژى نەببوو بە (فوسىل) بەردەپىشە، ھەلبەت ئەم بابەتە، واتە بادانەوہ و

گه‌رانه‌وه‌ی سه‌ید، به هۆی ترس له هوما و ئەوزاعی ژیان له‌لایه‌ک و له‌لایه‌کی دیکه‌وه عه‌زابی و یژدان و متمانه، بوو نه‌ک له‌به‌ر چاوی په‌شی ئاسکه، ئیتر ئەم کابانی ماله، ئەگه‌رچی باش بو شته‌کان ده‌چوو، چاو و برۆ و ته‌واوی سیمای به‌ داواو و ته‌مه‌نناوه ده‌له‌رزى، به‌بێ ئەوه‌ی قسه‌یه‌کی دیکه‌ی به‌ زاریدا بی‌ت، دوو هه‌نگاو به‌سه‌ر سفره‌که‌دا هات و سه‌رکزد و داماو، وه‌ک ئەو دایکه‌ی وا که‌وته به‌رغه‌زه‌بی کورده‌که‌ی (نێروون) ته‌ویلی رامووسی و ده‌ستی له‌سه‌ر ده‌ستی دانا و به‌ ده‌نگی‌کی له‌رزۆکه‌وه گوتی:

- تو ئەو ته‌لاق بده و ئەوه‌ش بزانه ئاسکه خۆی له ده‌ورت ده‌گیرێ، ئاخ پیاوه‌که‌گیان، من ئەمه‌رۆ به‌ جو‌ریکی‌تر تو ده‌بینم! ئەم رۆژگاره به‌بێ چه‌رمه‌سه‌ری نابن، شریتی ژیان له هه‌رکوندا پچرا، له‌ویدا گرتی بده‌وه.

له‌پاش خواردنی فراوین، ده‌سه‌م‌ایکی‌دا به‌ سه‌روچاویدا و له ژێر سینبه‌ری فینکی داره‌که‌دا ته‌خت راکش، هوما،ش له‌ولای میرانه‌وه، چارشییوی به‌سه‌ر خۆی هه‌لکیشا و خه‌وت، به‌لام هه‌یچ کامیان خه‌ویان لێ نه‌که‌وت؟ شنه‌با، به‌سه‌ر نه‌رمه‌ تووکی ده‌ست و مه‌چه‌کی میراندا تیده‌په‌ری و ختوته‌که‌ی ده‌دا، هه‌رچه‌نده ماندوو بوو، به‌لام به‌ هه‌واى سازگاری نیو باخه‌که شه‌که‌تی له جه‌سته ده‌چوو ده‌ری، هه‌ستی بۆ هه‌ناسه‌ی زه‌وی راگرتبوو، که‌وا به‌هره‌ی له ئاسمان و خۆر، وه‌رده‌گرت، ئاسکه و پیریژن قاپ و قاچاخی نیوه‌رۆیان ده‌شووشت.

ئاسکه به‌ پارێزه‌وه سه‌یریکی میران و هه‌ویکه‌ی کرد و له‌به‌رخۆیه‌وه گوتی:

- به‌رله نان خواردن ناگات لیبوو چیده‌گوت؟ ژنه‌وتیومان، که به‌شه‌ر ئەگه‌ر به‌قه‌ده‌ر داروبه‌رد و گه‌لای داران سه‌روه‌ت و سامانی هه‌بن، دیسان بۆ دیناریک گیانی ده‌رده‌چی، به‌لام نه‌مان بیستبوو له چه‌شنی ماسی هه‌رچه‌ندیک له‌گه‌نداو بخواته‌وه دیسان تینوتره‌.

پیریژنی ندیادیتوو به‌وپه‌ری ساکارییه‌وه له‌ولای نه‌وتراوه‌که‌نه‌وه ده‌هاته‌وه و به هه‌موو شتیکی ده‌زانی، به جه‌فه‌نگه‌وه ته‌وسیتی تی‌سه‌رواند، ته‌نانه‌ت ئەمه بۆ ئاسکه که ئافره‌تیکی که‌م‌ئه‌زموون نه‌بوو، گلمت پیندا دانیک بوو.

به‌لام تاریفی حال و ئەحوالی ئەو ئاشقه‌و ماشقه‌یه چی له‌مه‌زیاتر نه‌بوو، ئاسکه لینی‌پرسی:

- تو پیت‌وايه ئەو ژنه ته‌لاق بدات، تو ئەوشته له‌سه‌ر تویلی ئەو پیاوه ده‌خوینییه‌وه؟

- ئەه‌ری، ئەه‌ری، نه‌ک له نیوچاوانی ئەودا، به‌لکوو له به‌ختی تودا ئەوه ده‌بینم، چشتیک نییه له‌و

دنیايه‌دا نه‌بی و نه‌کری، رۆحی مرۆف پره له به‌رز و نزمی، (وه‌ک سه‌روشت زمانی په‌پوله‌ی بریوه،

له و لاتەى ئىمەشدا پىاو ئافرەتى دەمكوت كر دووه! بەلام ئەوهندهش بزانه ئەگەر ئافرەت خۆى پىمەل نەبى پىاو ناتوانى يەك بەك بە دووان؟!

ئاسكە دەيزانى دەمەوئىوارى دەرفەت نامىنى، سەردانىكى ماەتەلا بەك، واى بەباش زانى، لەو ماوہەدا مىران و ھەويكەى پاكشاوون بەبى مندالە چكۆلەكەى، لەگەل بارام بچى چاويكى بە ئەو ژنە بەكەوئى، لە دوای دوو سال ئەمرۆ توانىبووى لە سەراو نزيك ببیتەوہ، حەيف نەبوو لەو بەستە رىگايەوہ ھەوالىكى نەپرسى و تۆزيك دەردى دلى لەلا نەكا؟ دەردى دلى ئەو لە ناخيدا ببوو بە سندان، باسو خواس و نەپنىيەكانى رىكار و كرانەوہى گرىكوپرەى گرىفى ئەو پىاوہ پروالەتخوازەى ئەو، كە ھەرەكوو رۆحى بابى ھاملىت ئەو پۆژە پەردەى لەسەر راز و نەپنى كووزرانى خۆى لە لايەنى ئەولادا بوو. ئەمە خالىكى گرىنگ بوو، بىگومان دەبوو، پرسو مەسلەحەتيك لە كەسيكى دنيايدەى وەك ماەتەلا وەرەگرى، سەمىرانىك وەختى گرىفتىكى بۆ دەھاتەپىشى ھەرەكوو ئەقرەبەى قوتبەما تەنيا ھىلىكى نىشان دەدا، چۆن دەكرا ھەروا سادە و ساكار دەست لە بالاي دلەبرى جادووگەرى ھەلبگرى؟ ئەو ھىشتا ھەستى بەوہ نەكردبوو چۆن بە تىشكى چاوى ئەفسوونگەرى بە سەرو مالەوہ تىدادەچى، ئەمە حەزايە، دەلدەيوہ، بە سەرو بەر تىر نابى، بە قورە رەشەكەدا دەپىتەخوارى، پۆژىك زەوى و زارى باخ و بىستانى شىنخۆر دەكرد ئىستا، ھەمووى لە دەست كر دۆتەوہ، لەسەر ساجى عەلى داناوہ. قسەكانى بەبى مەبەستى ئەو، بە تەواوى ھىوا و ھومىدى بىھومىدىيەوہ، بەلام تۆزيك دلخۆشى بەوژنە ھەناسەساردە بەخشىبوو، ھەرچەندە ئەو ، ئەمەى بە مەتەلۆكەيەك دەبىنى، ھەرەك بايەزىد لە وەختى لە حالچوون و بىخەبەريدا كفرى دەكرد و كاتىك ھۆشى دەھاتەوہ بەرخۆى داواى دەكرد دارى حەددى لىبەدن، ئاخۆم خۆشەويستى ئەم شتانەشى بەشوينەوہيە؟ دەلین رقىك مال وىران دەكا و رقىكيش مال ئاوہدان دەكاتەوہ، كەچى ئەو ھىچ رقىك بەرۆكى نەگرتبوو، ئەو ئاشق بوو، ئاشق، ئەگەر وابى ئاشق بوونىش ھەيە مال وىرانى بە داواہ بى! ئەدى ئەقل و ئاوہزىان بۆداوہ بە مرۆف، بەرلەوہى تاويزى ئەویندارى بىھارىبايە دەبوو ئاگای لە حالو ئەحوال و ژيان و مالو مندالى خۆى بوايە، دەبوو شان و شكۆى خۆى بپاريزى! لە رىبازى ژياندا ئەمە پردە، مرۆى ژىر ناشى بە دوواى خۆيدا پردى پەرىنەوہ بپرووخىنى، كەچى ئەو تەمەنى خۆى لە ژياندا بە بىھوودە لە دەست بۆوہ، واتە بۆخۆى لە دەستى خۆى كردهوہ تازە ئەگەر زانبيبتى چ غەدرىكى لەو ژن و مندالانەى كر دووہ، ئەمە ياساى سروشتە ئاشقبوون و خۆشەويستى حاشاى لىناكردرى، بەلام مىران تەنيا يەك ھىل

دهبینی، ئەویش ئەو هیلهی که له بهرامبەر چاوی دایه، شەنگە هوماى خۆی، ئاشقى له نجهولار و پاوو پیللای ئەو بووه هەربۆیه شهو و رۆژ هەیرانیه تی، ژنان دەلین خۆزگه پیاو قهت نانیکى به دووان نه بی!

ئاسکه به نیازی ئاوابی سهراو، ههروهک شهوی جومعانه دهچوو بۆ سهەرگلکۆی ئازیزانی له خاکدا نووستوی خۆی له دهسکنا، به ئارامی بارامی ئاگادار کرد و پیریژنی راسپارد هه تاکوو دهگه ریته وه چاوی به سهەر منداله کانه وه بی، له خۆی دور نه که ونه وه، به یارمه تی بارام لیفه و فه رشه که ی هیتا و له نزیک ئەوان بلاوی کردنه وه، ده ترسا بیان دزن، رپوی کرده نه نه بی بی و گوتی:

- ههول ئەدهم زوو بگه ریمه وه، ئەگه ر مندالان پرسیان له کوئییه، بلی له و نزیکانه خه ریکه گه لامیو ده چنی، ئەری، باش بوو له بیرم نه چوو، ئەگه ر هاتوو و ده رهنکی که وتم هوما له ته ک خۆتا به ره و چاره که یه ک گه لا دۆلمه بکه نه وه، ده ور به ری ئەم خورینکه هه مووی ره زه، نه نه بی بی گیان قه زات له چاوم وریای منداله کان به نه چنه گوئی ئاوه که؟ له بیرت نه چی حه تمه ن گه لا بکه وه. ئیمه هه موو رۆژی ناگه یه نه م ره ز و باخه.

له ده ره وه ی باغی سه بوون بی به زه بیانه سه رکۆلمه ی بارام و ئاسکه ی گه زی، خاک و خۆل و کۆ و به رد له ژیر ته وژمی گه رمادا مت ببوون. زه وی ده هه ژا، سه ره شه نی لیبیرابوو، وه ک چۆن په ژاره گۆلی رپوی دایکی بارامی زه رد و سه یس کردبوو، گۆله خاش خاشی سه ردیواری باغه که ش گه رمای دوانیوه رۆ هه ناسه ی لی چنیبوو، به سه ر شان وملی شاقار شه قاری دیواره قورینه که دا ملی به ردابوو، سه یبه ری شووره و دیواری وشکه چنی کوچه باغ ئەوهنده زراف نه بوو، رپیواران له بهر تیریژی خۆر بپاریزی، به لام ئاسکه ته نیا بیری له هه سته پر له داخ و کۆلی ده روونی ده کرده وه، وه ختی پنیان له سه ر ئانیشکی دوو پنیانه که دانا، ئاسکه وازی له ئاوابی سه راو هیتا و رینگه یه کی تری گه رته بهر، رپوی کرده بارام و گوتی:

- جارێ ناچین بۆ مالی ما ته لا، له گه رانه ودا ده چین، کاریکی گرینگم هه یه، وه ره با برۆین!
به ده راوی ده میدا ئەو کاتانه ی وه بیر ده هاته وه که ته نگی نوێژی شینوان له چکه گه وره که ی ده هیتا نیوچاوانی و ژیرچه نه یه کی لیده دا، به سه یما یه کی ئاسمانییه وه زهینی خۆی ده دایه رپوگه و به ئەده به وه له هه مبه ر یه زانی تاقانه دا راده وه ستا، به ئیما و ئیشاره مندالانی هان ده دا، هیدی و ئارام دانیشن. ئەوانیش وه ک له په ریه یه کی ئاسمانی رامپین و سکوتیان ده کرد و تیی راده مان، بارام

له وکاته دا نه یزانی مه به سستی له م کاره ی چپیه، به لام ههنگاو به ههنگاو بوو له گه ل سینه ره که ی دایکی، وهختی له نانشک و پیچی کووچه باغه کانه وه تپه پین، بارام زانی دایکی به ته مایه سهریک له باغه که ی خویان هه لینی، که وتوته ژوور ناشه که ی حاجی هه باسه وه، هه لبت ده بی نه مه ش له بیر نه که یین ئاسکه ئاگادار نه بوو سه ی میران هم باغه ی فروشتوو، له بهر سینه ری وشکه چنه که، که وا په رژین و دیواری باغی بوو، لقو پۆپی دار و درهخت، ماریک خه ریکی سه ما کردن بوو، ماریک ههنگاو یک نه ولاتر پایوکه ی خوار دبوو، به بی جووله چاو هه بریقه داره کانی له به ژنی ریگا که بریوو، دایک و کوپ سهیری یه کدیان کرد و له جی خویان وشک بوون، که ره مار ریگای لی گرتبوون. ئاسکه له دلی خویدا هم می به چاک نه زانی، نه و ماره ی به هه ویکه ی شووبه اند، که وا لینی بوته ملوژم، ترس و نیگه رانی دلی ری کده کوشی، نه یده زانی چبکا، نه و بیستبووی نه گه ر کارت به مار نه بی نه وه گیانداریکی بی نازه، به لام وهک میوژوکه ده له رزی، نه کا هه لمه ت بیننی و پیوه یان بدات، وای به باش زانی چش بکا له ئامانج و نیازی به ره قه ی رییه دا وه گه ری، گوئی له دهنگی ویرغی یه کسمی سواریک بوو، کوردیکی هه وری به سه ر به سواری که حیلک و جووانوو یه ک له پینه وه، به ته پ وتوز به به رده میاندا تپه پین، مار خوی کرد به گونجه ی ئاوه که دا و خوشی له باوه شی باخه که دا بزر بوو، ئاسکه پشووی ئارامی وه بهر هاته وه، له نزیک ناشه که، له و شوینه ی وا لایده دا بو باخه که ی جارانی خویان له هه وراز ی نه و بهنده ی پنچک و چالووک و گوینی وهک به بالووکه ده ردا بوو، داریکی نرمی دیت هه ر له کووده له ده چوو، نه مه دارگو یز بوو سه رتاپای به کوته په رۆ و شال و قفله شکاو داپوشرابوو، توز لینیشتوو سیاسوت، گه لا و میوه ی به ئاسته م به ده ره وه بوو، ئاسکه نه م گشته ریگایه ی به م هیوا یه پیوابوو به نیو توز و خول و درک و ماردا، هه روکه هاتبیته سه رگلکوی ئازیزی به حورمه ته وه لینی نزیک بووه، دهستی دوعا و گازه کردنی به رز کرده وه و کلی دلی نیل دا، له و ده سماله ی له ته ک خویدا هینابووی کوتیکی دادری و له لقی داره که ی گری دا، کوریزگه له میژ بوو زهینی خوی دابوو دوعا و پارانه وه ی دایکی دل به خه می، له ژیر سینه ری داریک رو نیشتبوو به ته له زمه به ردیگ یاری ده کرد. له و ماوه یه دا ته نیا له گه رانه وه دا که نزیک بوونه وه له چارداخی باخه کان، ئاسکه ده روازه ی بیدهنگی خسته سه ره پشت:

- نه مه شه ش سال ته مه نم له ژیر سینه ری نه م شه وه یه دا تپه پری، با بزائم ده رگای رووناکیم به

پوودا ده کریته وه؟

بارام لی پرسی:

- بۆ شتیک بووه؟

- وادیاره شتیک دهبی، ئەمڕۆ بابت له خەوی غەفلەت راپەرپووه، تازە ددانى ئەقلی سەرى هەلداوه، ئەشى دانوولەى بۆ بکوولینم، ئەو چەپکە گولەى بابت له باخى دۆزەخووه هیناویهتی و له گولدانى مالدئا دایناوه بەرامەى بۆ ئیمه توزى کەکره و تالوویه و لیمان بۆته چقل و چالووک و کیفار، ئەو بابە بەستەزمانەى تۆشى کردۆته مەیتەر و کۆیلەى بەردەستی، بێئەوهى ئیمه پى بزانین دەرگای مالى به سى چەپى قور گرتووه، ئیمه ئاگامان له هیچ نییه، هاوار، دایكى امالبى، مەرىک و سى رۆژ رۆژوو، نەزرت بى، لەگەل سفرەى بەربانگ، نەگاتە سەرى مانگ، ئەو رەشماره مالى ئیمه بەجى بهیلى و وازمان لیبینى. مندالەکانیشم چاوهروانى توزیک خوشى و رووناکین. وهای هەلدیری کەس به مەسکەنى نەزانی!

ئاسکە کە ئافرهتیکى ژیر و کەبخودارن بوو دەیزانى هەرشتهى دەبی له جى خۇیدا بگوترى هەر بۆیه لەکن کورە پازده سالەکەى باسى فرۆشى مووچە و باخەکەى نەکرد. دەیزانى ئەو مندالە بەم شتە بزانی و نەزانی توفیر ناکا. پەپووسلیمانەیهک لەسەر ریگاگە دەهاتوو دەچوو، بارام زیپکە بەردیکى بۆ فرىدا، پەلهوهرى بال زىرین له شهقهى بالىدا و هەلفرى. ئاسکە له شیوهى ئەو کەسانەى به مەرامى دللى خویان گەیشتیین گوتى:

- پەپووسلیمانى، مالم پمانى، مال بابت برمى لیره نەمىنى.

زەردهى لەسەر لیو به دلخوشییهوه بالى رادهوهشان و نووکى پەنجەى له ورده بەردەکانى سەرریگا دەسرهواند. کووچەباغ چۆل و بەتال بوو، بارام بى باوهراڤانه و بە گالتهوه له دایكى پرسى:

- تا ئیستا چەند بزى و مەرت نەزرى رۆیشتی ئەو کردووه؟

وهلامى دایهوه:

- ئەگەر بیژمیری زۆر، بەلام ئەوه یەكەمجاره به دل و گیان ناوم لی هیناوه، بۆ تو نەتبیسستوه دەلین: ئاه و نزوولەى دەردهدار کار له بەردیش دەکا؟ بەلام ئەمجاره وهک جارن نییه، من بۆ رزگارى و ژيانى ئیوه دەپاریمهوه، ئیوه بەسەر پردیکهوه راولهستان دارو پەردووی هەرئان له وهدايه تیکبتهپى، ئەمە بۆ دللى خۆم نییه، ئەمەش خودا له دللى منى ناوه، چما ئیوه عەولادى من نیین؟ جارن تەنیا بۆخۆم دەپارامهوه، هەلبەت ئیوهم هەر له بیر بووه، بەلام زۆرتر خەمى خۆم دەخوارد. له داخى ئەو ژنه چاوم بەرپى خۆمى نەدەدیت. ئەگەر دۆعان گیرا نەدەبوو، بۆ دەبوو خودا نەیارهکەم لەبەر چاوی ئەو شیرین بکا؟

بارام هات بلن: ئەگەر واين، وەكۆو تۆ دەلئى ئەوھى خراپترە دەبوو خودا قەت باشى وەرئى نەھىنى. بەلام پىش ئەوھى لە وشەى يەكەمەوہ بچى بۆ دووہم، داىكى بە مەسلەھەتى زانى بارى قسەكە بگورئى:

- بابى دايە، كارى خوا بئى ئىرادە، دوودل مەبە، دەبى بە بەرد، ئەوانەى ئەو وتەيان بە دەمدا ھاتووە لە ئىمەمانان دانا و زاناتر بوون.

دوو خولەك دواتر، بەم چۆرە قسەكانى دريژ كردهوہ:

- تۆ لە بىرت نىيە، وەختى مەھدى بەرمەكانە بوو، نەخوش كەوت، لە ماوھى سى رۆژدا، واى لىھات ھەموومان ھىوابراو بووين، بريا بترانىيايە من چم بەسەر ھات، ھەر ئەوھندەى مابوو گيانم دەربچى، وەك ئەوھى خودا لە دلئى نايىتم، ھەستام دەست نويژم گرت و دوو رەكەت نويژى حاجەتم خویند. نەزرم كرد ئەگەر كورەكەم چاك بىتەوہ، بەقەى كىشى تووكى سەرى تاكوو تەمەنى ھەوت سالى زىو بگرم و ھەديەى بارەگاي ئىمامى بگەم، ئىتر براكەت شفاى وەرگرت و منىش گەفتى خۆم بەجى ھىئا.

ئاسكە لە پشت پەرژىنى باخىكى پر لە ميوە و ئاوەدانىيەوہ تەماشاي كرد رەزەكان بۆلئان بەرداوہ تەوہ و قورەى باشيان پىئوہ، خىرا وەبىرى ھاتەوہ، ئەوسالە، ھەر وەك مىران وتبووى بە ھوى ئەوھى باخەكەيان فرۆشتووە، بۆ پايىزى قورە وەدەست ناكەوى ئەوانىش پىئوستيان بە ئاوى قورە ھەيە.

بارام گوتى:

- ئەگەر واين ھەر بە ھىسابەكەى خۆت، ئەوا ھەوت سالە كە تەواو بووہ و شتىكىش زياتر خەرىكە لە ھەشتى نزيك دەبىتەوہ و توش نەزركەت بەجى نەھىناوہ، چەندجاريك برىم سەرم بۆ تاشى، لە بىرم چوو تووكەكەى بىنمەوہ، ئەوانەى وا لە ھەمبارەكەدا كردووتە سەبەتەيەكەوہ زورى لى وەرپووە و كەم بۆتەوہ، قەل و مامرەكان دەچن بلاوى دەكەنەوہ، يانى گوناح نىيە؟

- چۆن گوناح نىيە، دەبى خىرا فكريكى بۆ يكەين، منىش لە بىرم نىيە ئەوكاتى وتم تاكوو ھەوت سال يان تاكوو دەبىتە ھەوت سالانە، ئەگەر ھەوت سال بيت ئەوا دەبى جارى پەلە نەكەم، ئەى بەشكوو خودا بۆم رىكبخات بتوانم پەنجەيەكى ئەبولفەزل بگرم و ببىم بۆ مەشەد. ئەى ئىمام رەزا، ئەى پەناى ئاسكان، داخۆم وەختى ئەوہ نەھاتووە، ئەم ئاسكەى بەستەزمانە بىتە پەنات؟ كەى

دهبی منیش ههروهکۆو تهواوی ژنانی بهختهوهری ئەم دنیا به خانی و خاتون و کابانی مالا و حاللی خۆم بم؟ ناخۆم دیسانیش هیوا براوم دهکەیی؟!

هوما لهو وهخته دا خاوی هه مام و لفکه و سابوون و تاسی به دهسته وه بوو، پووی کرده گلاره و به دهنگیکی نیوه به رزه وه گوتی:

. مندا له کانم نار دۆته سه رجۆگه که مه له بکه ن، رۆژیکێ تر ئەو ئاوه مان ده ست نا که و یته وه، توش نایه ییت خۆت بده ی به دەم ئاودا؟!

کچه سه ری به سه ر کتیبه که دا گرتبوو، هیشتا وشه ی مه به ستی له سه ر لیو بوو، زهینی خۆی دایه بابی، له و کاته دا به قسه که ی هوما پرخ و هۆری راوه ستابوو، بزده یکی شه رمن دەم و روخساری ته نی:

. گه ره کته سه ی ئیمتیحان و ئەزمونه که م بی به هیه؟ من وام دانابوو ئەمڕۆ له باغی به که یفی خۆم ده توانم خه ریکی ده رس و ده ورم بم، به لام هه له یه کی مه زنم کرد. له به یانییه وه تا کوو ئەلحان توانیومه دوو لاپه ره موتالا بکه م. پیم وانییه هه شتی له مه شتی حاللی بوو بیتم. بریا هه ر له ماللی جیتان هیشتبام! نا، تکار رجات لیده که م، ئەمڕۆ وازم لیبینه، کارم پیندا مه ده، لیت ده پاریمه وه، بانگ مه که، با هۆشم له لای وانه که م بی، ئەو جاریش من پیم وایه ئیره باش نییه بۆ مه له کردن، ئەگه ر پیاویک بیره دا بیت هه یامان ده چی. نه نه بی بی له خوار قالیه که وه چوار مشقی دانیشتبوو خه ریکی ته شی رستی خۆی بوو. شه رمیوانه به نیشانه ی لۆمه و سه رسوورمان رووی کرده هوما، قامکی ئیشاره تی گه زبی، نیوچاوانی تیکنا و دواتر ته ماشایه کی سه ی میرانی کرد، بزانی به خه به ره و گوئی له دهنگی ئەوان هه یه، هوما پوختای و ته ی کچه ی بۆگرینگ نه بوو، به له بز و نیگای بلحانه وه به رپه رچی قسه کانی گلاره ی دا و گوتی:

برۆ گێژه گیان! من له و باغه دا پیاویک به سه ت تمه ن ده کرم، له م چۆل و بیاوانه دا که سالی جاریک به شه ری پیندا نایات پیاو کاری به م لاپه ره چیه؟ ئە ی من ئەو خاوی و سابوون و هیلکه یه که بۆچی هیتاوه؟ گوتم هه موو رۆژی ئەم ئاوه وه ده ستی ئیمه نا که وئ، ناشی هه لی ئاوا له قیس خۆمان بده ین. وهختی سه رو میشکت فینک بۆوه، وانه کانیشت باش بۆ ده خویندرئ، هه رچه نه ده ئاوه که ش سارده و خاوین نامه وه، سه رم ناشۆرم، ته نیا لفکه یه که له خۆم ده دەم، حه یفه به ئاوی سه راو خۆت نه شۆری، ئەوا من چووم، ئەوه ی نه یه ت په ژیوانه!

هوما به خشپه خشپی دهمپاییه کانی دور که و ته وه، له دوره وه به دهنگی به رز قاوی کرد: نه که بی بی، توش بۆئه وهی به ته نیا نه بم، ته شییه که ت بینه و وهره له کن من دانیشه، هه رکه سی ئوړو لیره مه له نه کا، نیوهی عومری به زایه ده چی، هه سته خیرا وهره!!

ئو به ئه نقه ست دهنگی هه لیتابوو، بۆئه وهی سهی میران و هه بهر بیت. میران چه ند دهقیه یه ک له مه و بهر خه بهری بۆوه و ئاگای له مشت و مری نیوانیان بوو. وهختی خانمه کهی به نیو دار به هیکاندا شوړ بۆوه و له چاو نه دیو بوو، ده سماله کهی له سه ر چاوی لابر. ته ماشایه کی ده ورو بهری خۆی کرد. هوما به بی چارشینو رۆیشتبوو، پیریژن به کومه کومه بوو خچه کهی به ده سته وه بوو ده چوو بۆلای هوما. میران به توورهبی گوتی:

- پنی بلای مه له نه کا!

ویستی پینان بیژی باغه وانه کان به قه راغی ئه م ئاوه دا هات و چۆ ده که ن. به لام ته نیا به م رسته یه ته وای کرد.

وهختی هوما له خورینکه که نزیک بۆوه! منداله کان به تونکه و درپنوه له نیو ئاوه که دا بوون. بیژن له لای مه هدی برای وتبووی و ده کوو مه له وانان مه له ده زانی، له کوربه پوره که یه وه فیر بووه، ئیستاش له ته نکایی ئاوه که دا شلپ و کوت خۆی به ئاوه که دا ددا، مه هدی ده زانی قسه کهی راست نییه، له قولایی ئاوه که ده ترسا و سهیری براهی ده کرد. ناحهقی نه بوو. ئو ئاوه هیز و تاقه تی ده ویست، ئه ویش نهی بوو. سهی میران هه رچه نده ئه م ده ستوره ی دابوو به لام خۆی بۆراگیر نه کرا و به بۆله بۆل هه ستا سه رین:

- ئه مرۆ هه تاکوو ده گه یه وه مالی شه و دادی و ئو ژنه وهره مم پنی هه لدینی، ئه گه ر بیتوو له ئاوه که دا خۆی رووت کرد بیته وه به گه ورهبی خودا له مالی ئه وه ندهی لیده دم ئازای گیانی بی بی به خم خانه!

له نزیک جۆگه ی ئاوه که دار و درهخت و پنچک و گژو گیایه کی زۆر ئه وی شارده وه، ئه و منداله کانی ده بینی و ئه وان چاویان له و نه بوو، هوما له قه راخ جۆگه ئاوه که له شوینیکی باش دانیشتبوو، قولی هه لمالیبوو، به گالته و جه فهنگ بیژنه ی له نیو ئاوه که دا راگرتبوو، له شیوه ی کچۆله یه کی ده ست و پنی سه پیکه خه ریک بوو سه ری بۆ ده شووشت و که فی سابوونی لیده دا، له وکاته دا به ته ما بوو کراسه که ی به ری که قاوی و ته ر نه بی، زان و که پهل و پاوپووزی له ته نووره ی ته نگه به ردا به دم جووله جووله وه به رز و نزم ده بۆوه و له چه شنی گوله باخی به هاری به به رامه

و دیمه‌نی جوانه‌وه سه‌رنجی بینه‌ری بۆلای خۆی راده‌کیشا، سه‌ی‌میران له بۆسه‌دا به دووچاوی تامه‌زرۆوه تیی‌رامابوو. دیاربوو ژنه‌ه‌زی له چوونه‌نیئاو و مه‌له‌کردن نه‌بوو، زه‌رده‌خه‌نده‌یه‌کی شاراو به نیشانه‌ی رازی‌بوون گولی خسته‌ سه‌رلیوی، له‌ج و لیوی خۆی گه‌زی و به شیوه‌یه‌کی پرماناوه سه‌ری هه‌لسوو‌راند. وه‌ک که‌سیکی خۆبه‌زل‌زان له دلی خۆیدا وتی:

. هه‌رچۆنیک بی‌ئه‌تۆ ژنی، هه‌روه‌کوو هه‌موو ژنه‌کان له ژیر ئه‌مرو فه‌رمانی پیاودا، ژن با شیر

بی هه‌ر ده‌بی له ژیری!

به‌وه خۆشحال بوو قسه‌که‌ی سه‌ره‌که‌وتوو، به‌ته‌ما بوو بانگی بکا، سه‌ماوه‌ری عه‌سر ئاماده‌ بکات، وای‌به‌باش زانی جاری تا له شووشتنی کوره‌که ده‌بیته‌وه سووریک به نیو باخه‌ سیوه‌که‌دا لیبدات، نه‌ختیک له‌ولاتره‌وه، بیست سال له‌مه‌وبه‌ر ئالیره‌دا دارو دره‌ختی چه‌قاندبوو، په‌یوه‌ندی کردبوو، قه‌له‌مه‌ی لیدابوو، پیش‌ئه‌وه‌ی نان‌که‌ری بکا به پیشه‌ له کاروباری ته‌کمیش و نه‌مام‌ناشتن و په‌یوه‌ندا ناوی ده‌رکردبوو. دایمه‌ ده‌یگوت ده‌توانی هه‌لوو له هه‌لوچه‌ په‌یوه‌ند بکات و به‌ر بی‌نی، له‌گه‌ل کرۆسکه‌ ژیر خاک کراوه‌کاندا بۆ زه‌رد بوونیان له ته‌واوی ئه‌و بن دارسیوانه‌دا بیره‌وه‌ری خۆی هه‌بوو، ئیستاش به‌ بۆنی ئه‌م باخه‌ سیوه‌ هه‌مووی ئه‌و شتانه‌ی وه‌بیر ده‌هاته‌وه، بیره‌وه‌رییه‌کانی رابردویی ژیا‌نی مرۆف وه‌کوو ئاواز و مه‌قامه‌ کۆنه‌کان‌وايه تا کۆنتر ده‌بی‌ نرخ‌ی ده‌چیته‌ سه‌ر، شیرین‌تر ده‌بی له ئاواته‌کانی داها‌توو، له‌به‌رئه‌وه‌ی مرۆف له رابردودا روخساری خۆی ده‌بی‌نیته‌وه و له داها‌تودا سپه‌ر و مه‌رگ و نه‌مان، به‌لام تا‌کوو ره‌شمالی له‌شی تیک‌نه‌ته‌پی ناتوانی ده‌ست‌به‌رداری ئه‌و خاتونه‌ بیت، ئه‌و بۆخۆشی ده‌زانی هۆش و بیر و دارونه‌داری له نه‌ردی دل‌داریدا دۆراندوو تازه‌ چۆن ده‌توانی بگه‌ریته‌وه؟ یان له شیوه‌ی سی‌مه‌لی ناو ئه‌فسانان، واز له هه‌مووشت بی‌نی ته‌نانه‌ت خه‌فه‌تی میوینه‌ و گه‌نجی و خه‌می پیری، به‌سه‌ر ترۆپکی زه‌مان و مه‌کانه‌وه‌ بنیشی و خواوه‌ندانه‌ له جیهان و جیهانیان رامی‌نی، به‌لام ئاخۆم، سه‌ی‌میران سه‌راوی به‌م‌چه‌شنه‌ی له رابردویی خۆی ده‌روانی ده‌بی‌نی؟ ئه‌و سیمورخه‌ نه‌بوو که‌وا هیوا‌ی بوو بی‌ی به بولبول و به ئاره‌زووی خۆی گه‌یشت؟ ئیتر بۆ ده‌بی خه‌م بخوا و له چی که‌م بی؟ باخه‌ سیوی ته‌په‌چال له‌په‌ر خسته‌یه‌سه‌ر شابالی خه‌یال و بردبویی بۆ دنیا‌ی سه‌ره‌به‌رده‌ی رابردویی، له‌و بیره‌وه‌ریانه‌دا، به‌م‌ده‌م‌ده‌سته‌ ده‌لاقه‌یه‌ک به‌ رویدا کرابۆوه، ئه‌گه‌ر چه‌خماخه‌ و برووسکه‌یه‌ک له رابردودا به‌ نیوچاوانی ئاسمانی هه‌ورگرتوی ئه‌وه‌وه‌ بووه، ئه‌وا ره‌هیل‌ه‌ و شه‌سته‌ بارنیشی به‌ داواوه‌ بووه له‌گه‌ل قرمه‌و گرمه‌ی هه‌وراندا، ئه‌گه‌ر پیری و زورهانی له داها‌تودا، بوونی هۆی

ئەوئە تروسكەى ئەوین بدا له دلى و له گەل هوما راي بوئىرى، ديسان هەر ئەو پىرىيەش بوو به خەزانى ئەو ئەشقه و گەلاى خۆشەوېستى پىخوست کرد.

دارىكى پەيوەندىراو، به بىنىكى كورت و سەرو بژىكى سەيوانى له نيوەراستى دارسيوہكاندا له ھەموويان زۆرتر سەرنجى ئەوى راكىشا، ھەرەك ئەو باغە شەش دانگ به ناوى خۆيەوہ بى، له پەسنى راچوو، سوورپىكى باشى به دەوریدا لىدا و سەيرى ميوەى درشت و سوور و سېى درەختەكەى کرد. دەنكى بەرببۆوہ، داھاتەوہ و ھەلى گرتەوہ. به ئاتەكئى كراسەكەى تۆزو خۆلى سېرى و گازىكى لىگرت، شىرىن و پړئاو بوو، به بۇنىكى خۆشەوہ، لە بەرخۆيەوہ گوتى:

- ئەبەوہ دەلین پەيوەندى باش، ئەوہىە بەھەرى زەحمەت و پىراگەيشتن، ژيانىش بەمچەشنەيە، ھەرشتە و لە شوينى خۆيدا، كۆمەلگاش ھەرەك سەروشت: زەوى باش و خراپى ھەيە، من و ئاسكە ئەو پەيوەندە بووين تەنيا سەرشىتى لايەنىكمان، واتە من دەيتوانى رەگ و ريشەى بسووتىنى، سەت برىا قەت ژنم نەھىنابايە!

بەدەم ئەم فكر و خەيالاتەوہ ئەم ئىزنەىدا بە خۆى دەست بەرىت، سى دەنك، نە زياتر سىوى باش لىبكاتەوہ و بە نىشانەى كار و رەنجى شان و ئاگاللىبوونى خۆى پىشان ھوماى بدات، ئەو باوہرى وابوو لە ژياندا ھەر كەسە و پالەى ئەو داچەندنەيە كە خۆى وەشان دوويەتى، خودا قەت وانىيە خراپى عەبدى خۆى بۆى، ئەوہ مەرۆفە چوار دىوارى ژيانى خۆى چۆن ھەل دەچنى، بەم پىيە ئەو رىچكەى بىر و ئەندىشەى فردەوسى زانا بوو، بە گوێرەى دەستووراتى ئىسلام ھەلس و كەوتى دەكرد. لە گەل ئەمەشدا فكرى زانستى ئاويتە كەردبوو، وەك چۆن سەروشت ناسىكى لىزان، لە كاتى گەرانىكى عىلمىدا بۇ جوان حالى كەردنى شاگردەكانى خۆى باشترىن شىوہ و نمونەى عىلمى- مېژووبى دۆزىوہتەوہ، بەم سىوانەوہ، واى بە بىردا ھات ھەرچۇنىك بى ئەم رۆكە و افكر و زەينى ئالۆز بوو، نەختۆكەيەك كار لەسەر مېشكى ئەو ژنە بى مېشكەى بكات! ھەرنەبى تۆزىك روونى بكاتەوہ و لە تارىكى دەربىينى. بەم شىوازەى ژيانى ئەوان چووبوو بەرەوہ، لەمەودوا ئىتر ئەم رەوتە بۆ درىژەدان نەدەبوو، نە ئەو كورى شاقول پاشا بوو نە ئەمىش كچى ماقول پاشا، كۆمەلگا بۆ ھەر كەسەىك مەرز و كەوشەنى خۆى داناو، ئىتر تىپە رېبوون لەم ھىلە سوورەش مەشكانى بە دواوہىە، (مەرۆف ھەژارى پىشتى ناشكىنى، بەلكوو خەفەت و نەزانى دل و مېشك و روخسارى دەگەزى، ئاشق تا ئەو ھەلە دەتوانى پالەوانى ئەشقى خۆى بىت، كەوا خەزىنەى لە بران نەھاتووى لە بىدەستدا بى، ھىز و وزەى لاوہتى و سامانى قول و بى بن بىت!) ئاخۆم ئەو بەتەماى پىكەوہ

ژیانی تا مردن نه‌بوو، ئاوا به‌م‌چه‌شنه به‌رهو هه‌لدیری نه‌مان ده‌ی‌ناژووت؟ ئه‌گه‌ر تا‌کوو ئیستاش له‌لای دلبه‌ره‌که‌ی شتیکی به‌ دهمدا نه‌هاتوو له‌به‌رئوه نه‌بووه بۆ هه‌تاهه‌تایه‌ وستهی لیوه‌نه‌یات. ئه‌و هه‌رده‌بوو ئه‌وه‌ی به‌ ئاسک‌ی وتبوو، له‌لای هوما، بیدرکینی، ده‌بوو به‌ هوما بلی، نه‌ باخ ماوه نه‌ زه‌مین گشتی بوو به‌ فیدای چاوی شیرین. خوی هه‌لته‌کاند، سه‌لت و قولت، ئیتر ئاو بینه‌ و ده‌ستان بشۆره! پوخته‌ی مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه . ئه‌ی له‌مه‌ودوا؟ هه‌ر ئه‌و شته‌ ده‌بوو پیشت‌ر له‌ زه‌ینی خۆیدا پوخته‌ی بکا، ئه‌و چۆن شتی‌وای به‌ دل‌دا ده‌هات؟ قه‌ت له‌وه پیشت‌ر له‌ به‌رده‌می ئه‌و په‌ری‌روخساره نه‌یتوانیوه رازی خوی بدرکینی و ئاوا بۆنه‌یه‌کی بۆ هه‌لته‌که‌وتوو، بۆنه‌یه‌کی‌وا هه‌شتاکه‌ش نه‌یده‌توانی هه‌ست به‌ بۆنی ناخۆشی بکا، بۆنیک هه‌یچ‌وه‌مخت له‌گه‌ل وستی ئاشقان ریک‌نه‌که‌وتوو، ئه‌وه‌ گریمان توانی تیی‌گه‌یه‌نی چوار‌دیواری ژیا‌نی هه‌ره‌سی هه‌یناوه، ئاخ‌ری ده‌بی به‌چی؟ له‌میژ بوو وشکارۆی هه‌ناوی بی‌زووی به‌ لافاو‌یک ده‌کرد، بیت‌وو شیوی ده‌روونی خاوی‌ن بکاته‌وه،

بیژنه‌ و مه‌هدی سه‌رمای ئاوه‌که‌ ته‌زاندیوونی، به‌ سه‌رو شه‌روالی ته‌ره‌وه چۆره‌ چۆر، له‌ سه‌ره‌وخواری جۆگه‌که‌دا میوه‌یان لیده‌کرده‌وه و ده‌یان‌خوارد. نه‌نه‌ بی‌بی کولکه‌ و خو‌رییه‌که‌ی به‌ مندالان سپارد‌بوو، ئه‌وانیش له‌سه‌ر چیمه‌نه‌که‌ فری‌یان دا‌بوو، وادیار‌بوو هوما و دا‌پیره، دو‌ور نه‌که‌وتبو‌ونه‌وه، هه‌روه‌ک مندالان وتیان خه‌ریکی کرد‌نه‌وه‌ی گه‌لا دۆله‌ بوون، سه‌ی‌میران له‌و سی‌وانه‌ی له‌ داره‌که‌ی کرد‌بو‌وه دوو ده‌نکی‌دا به‌ منداله‌کان وگوتی:

- ئیوه برۆن کراسه‌کانتان بکه‌نه‌وه به‌رتان و ژیرش‌روالی ته‌رتان وشک بکه‌نه‌وه، بچن بۆ‌لای گلاره‌ با به‌ ته‌نیا نه‌بی، سه‌رماتان ده‌بی و نه‌خۆش ده‌که‌ون. به‌ دلنه‌وا‌ییه‌کی سارد‌وسپه‌وه، وه‌کوو ئه‌و باوکه‌ی جگه‌رگۆشه‌ی ون‌بووی دۆزی‌بیته‌وه زۆر به‌ وردی تینیان‌راما، له‌وه‌ده‌چوو بلی: پۆله‌کانم ئیتر من ماوه‌م ته‌واو بوو، له‌مرو به‌دوو‌واوه له‌ په‌نا ئیوه دو‌ور ناکه‌ومه‌وه، له‌ جاران باش‌تر پیتان‌پاده‌گه‌م.

به‌ شو‌ین شه‌پۆله‌ ورده‌کانی جۆگه‌ئاوه‌که‌دا هه‌نگاوی هه‌لگرت و که‌وته‌ پیا‌سه‌کردن تا‌کوو بزانی ژنه‌کان پ‌وویان له‌کو‌ی کرد‌وو، هه‌ر له‌وکاته‌دا به‌ دالانی بی‌ره‌وه‌رییه‌کانیدا شۆر بو‌وه. له‌ ماوه‌ی ئه‌م شه‌ش سا‌له‌دا هه‌وریکی چلکن ئاسمانی ژیا‌نی ته‌نیبوو، ده‌یزانی وه‌ختی ئه‌وه‌ هاتوو، ئه‌م رینگه‌یه‌ی بۆ ده‌ست‌نیشمان بکا:

- ئه‌گه‌ر بۆت جیبه‌جی ده‌بی، له‌مه‌ولا شه‌وانه‌ واز بینه‌ له‌ شه‌راوخۆری!
به‌ دلنیا‌ییه‌وه ژنه‌ به‌م رسته‌یه‌ وه‌لامی ده‌دایه‌وه:

- به قسەت دەکەم، شەرابی شەوانە تان و پۆی ژیاڤی لە بەر یەک هەلۆه شان دووین. بەلام بۆچی ئەمە بە من دەلێی؟ هەر وەختی تۆ نەتکری و نەت خواردووە، ئەوا منیش بە دلێ تۆ دەکەم، ئاخۆم ئەوە تۆ نەبووی، هەموو رۆژی پیاڵە یەکتا فر دەکرد و دیسان بە تەمای دانە یەکی تر بووی من نەم دەهینشت؟
- باشە، وای دابنی، ئەمەش بە شیکە لە خەرجی ئێمە، وەرە با تۆزیک ئەم خەرج و بەرجه کەم بکەینەو، دەزانی چۆنە هوما، تۆ دەبی.

- من، من چی؟ دەلێی جل و بەرگ نەکەمە بەرم؟ گەرەکتە بە پێی پەتی بچمە کووچە و کۆلان، یان ئەوەی هەر وەکوو پیرەژنان لە کونی ژووریدا دانیشم و دەرگا لە سەر خۆم پێو بەدم؟ من لەو مالێ تۆدا هیوام بە چ دلخۆشییەک هەبی؟ لەو دەچی رووناکاییم لێ بگرییەو؟!

- وانیبە. جل و بەرگ بکە بەرت، بەلام هەرنەبی تۆزیک چاو خۆرد بکەو و چاویک بکە لە ئەو ژنە ماقولانەش! تۆش وەکوو ژنی ئاشنا و دۆستەکانی من رەفتار بکە و نانە وایان هەیه، بۆ تۆ فەرقیکی نییە لە باتی گۆرەوی کایزیر ئەوانی سادە و ساکاری بکەیتە پیت. هەر بە دوو رۆژ جارێک ملەکە ی هەلناوەشی، پێوست ناکا بە سواری فەیتوون بچی بییان بەیتە سەر وەستا و چاکیان بکەیتەو. هەر لە ماوەی ئەم حەوتە یەدا قوربانی چاوت بی، دوو تەنت پارە لێ وەرگرتووم بۆ کریی ئەم سەر و ئەوسەرت، پیت وایە پوولیکی کەمە؟ تۆ پیت وایە میردەکەت لە سەر خەزینە دانیشتووە؟ وانیبە؟ کابرایەکی نان کەر، بەر یۆبەر و دەم راستی نانە و اخانە گەل، ناوی گەورە و شاری وێران، لە دەر وە چاوی خەلک و لە ناو وە، چاوی خۆم کوێر دەکا، با قسە یە کیش بۆ خۆمان بکەین، تۆ وادەزانی دووکانیکی کولیزە ی پەنجە کیشی چەندە ی داها تە، بە هەموو هیز و توانای خۆی وە بە یانی تا ئیوارێ پتر لە شەش تەنی داها تە نییە، کە ئەمەش بە سەر و بەرمان پاناکات، کەسیکی وەک من بەم گشتە خەرج و خاوو خیزانەو، دەبی کاریکی واکەم قازانج سەری مایە نەخوات، من نامەوێ خۆم بکووژم!

- مەبەستت لەم قسانە چیبە، بۆ رووتتر ئەوەی لە دلتدایە نای درکینی؟ من چت لیتیکەم خاوو خیزانیکی زۆرت بە ریشەو بوو! مەبەستت ئەوە یە براکام، کەس و کارم پیتی یان بەم مالە دا نەیه ت؟ ئە ی دەست خۆش، ئەو لە حاجی بەننا و ئەمەش لە تۆ، چاو و دل م روون، نا، سە ی میران پیاو کە تیر بوو چەمۆلە دەنی، ئەمانە هەمووی قسە ی پڕو پووچە، بریو بیانوویە و پەلپ گرتنە. دەنگ و ئاوازی هوما، شەش سالی تەواو بۆ ئەو شەنی بالی فریشتە ی رەحمەت بوو، هەنووکەش مچورکە بە لەشی دا دەهینی و ختۆکە ی گوویی دەدا، تا دەها ت ئاوی هەلدیرە کە دەنگی نزم دەبوو.

نەرمە ئاوازى ئۇيۇش ۋە سەر خورپە ئاۋەكە كەۋت، لەحن و ئاۋازەكە ئازاد و جىيى سەرنج و لە چاۋ بەرپىۋار بوۋ بە سۆزىكى كوردى دەيچرى، سەي مىران ۋەك بەرى دەستى ئەم شىۋو و دۆلەي دەناسى، ئەم خړو دۆلە كە لە سى مانگەي بەھاردا بە خور ئەسرىنى باران و فرمىسى چاۋى رنوى خور ھەلدەدا لە سەراۋەۋە بەرەۋ باۋەشى رۋوبارەكان بەرپى دەكرد. سروسث، دىمەنىكى بەرچاۋى بەھارى چاۋ و دلى تامەزرو دەكرد و تىكەل بە چرىكەي مەلان و سۆزىكى ژنانە رۇخى مروقى سەيقەل دەدا و ئۇخژنى بە دلى تاسەباران دەبەخشى. لەم كاتە تايبەتەدا سەي مىران لە ناخى خۇيەۋە بە نىۋ ئەم حالەتەدا شۇر بۇۋە، لەگەل ئەندىشە و ئاۋات و ھەۋلى بى ئاكامى خۇي نەھاۋاۋە بوۋ، ئەگەر بىتوانىبايە پىشتى ئەۋ دەلەدىۋە خۇيىن مژە بە زەۋىدا بكىشى ۋا لە تۇرەي دىناي كەۋنارادا بە «مىدۆز» ناۋى ھاتوۋە، مىزانە چۆك لەسەر دلى داکوتى و گۇشاۋگۇش سەرى بېرى، تەۋاۋى ئەۋ نەھامەتى و گرفتانە بە لايەكدا دەكەۋت و ئاۋ بە ئاوردا دەكرا، بەلام ئىستاكە يەزدان ئەم ھىز و پىزەي نەداۋەتى چى لە دەست دىت؟ ئەۋ چۇناۋچۇن دەيتوانى ئەم پەنجەرەيەي بە رۋودا بكا تەۋە و ئەۋ ژنە سادە و كالفامە حالى بكا، ئەۋەي ئەۋ لىي دەگەرئى ئەۋە ھەۋ نىيە و ئەۋەي بە تەمايەتى بۇ ئەۋ دەستەبەر نابى، ئەۋ چۇن لە دىنا حالىيە؟ خۇ ئەگەر ناۋى مىدۆزى نەبىستوۋە، چىرۆكى رۇستەمى بەرگوى كەۋتوۋە، ۋەختى خۇي دىۋى سىي كوشث و جەرگى دەرھىنا و خواردى، دىۋى چەرمگ كاۋوس و سىپاكەي لە مازەندەران خستە بۇسەۋە و كوئىرى كردن، ئەم چىرۆكانە بەشىك بون لە ئەۋ لە مالەكەدا.

سەي مىران لەم مشتومرە دەرۋونىيە كە ھەرۋەك تەرجىح بەندىكى بى ھىز و پىز خىرا خىرا بەسەر پەردەي مىشكدا دەھات و دەچوۋ تەۋاۋ بىر و زەينى لىل كرىبوۋ. بە شەرمە سارىيەۋە سەرى بەردابۇۋە، ئەۋ لە فەلسەفەي ئەۋىنى عارفانەي خۇيدا، بىرۋاى بە لادان لە ژيانى مادى، بە مەي خۇرى و فرکردن بوۋ، ئىستا دارۋ نەدارى لە گاي تۋر نابوۋ، بىرى دەكردەۋە ئەم مالە رۇژىك قەلاي مىرو كۇشكى شادى بوۋ، كەچى ئىستا بۇتە كاۋلاشى خەفەت، ئەۋىنى ئەۋ ھەرۋەكوۋ گوزەرانى پىر بوۋ لە كۇسپ و ئازار، بەلام بەبى ئەۋ ئازارە نەيدەتوانى بژى، لەگەل ئەم زەلكاۋە داھاتبوۋ، كە ھەر خۇي بۇ خۇي سازكردبوۋ. بە شانى جۇبارەكەۋە ھەردوۋيان دىاربوۋن، پىرئىژن خاۋلى و تاسەكەي بە دەستەۋە بوۋ، بە بن پىچك و مىۋەكاندا دەھات و دەچوۋ. لە ھەرجىيەك گەلاي ناسك و جوانى دەبىنى گورجىك ھەلى دەكوتا سەرى و لىي دەكردەۋە، شوئىنى لاپى و خزو لاشىۋ لەگەل تەمباسك و بەرز و نزمى، لەگەل رەۋتى ئەۋ رىك نەدەكەۋت، ھوما وردە وردە

دەچوو پيشى و نارهناى دهات، جارى وابوو ئاوپىكى ئەدايه وه و چەند گەلايهكى له بهرۆكى ميوهكه دهرنى و له كاسهكهى دهخست. تارمايى خەمىك له روخسارى نىشتبوو، رەنگدانەهەى بىر و فكرى شاراهەى دل و مېشىكى سەىمىراني پيوه دياربوو، هەرودەكوو ماشووقەيهك خەفەت و ئازارەكانى دلدارى تەنگى پىهەلچنېين، زۆر به ساردى لهو گەشتە جوانيهى دەپوانى، وهك بلىي له تەواوى ئەو شادى و خۆشيانەى ژيانى دللى بىزار بى و لىي دوور كهوتبېتەوه، دەنگىكى ناسك و بهسۆز، ئارام و له بنليوهوه، نهبيستنى باشتر بوو له بيستنى، هەست و ئىحساس واى به سەىمىران نىشان دەدا، ئەگەر لهپەر خۆى پيشان هوما دابايە، بۇ ئەو ناخۆش دەبوو. بلىي دلە پاكهكان ئەو پەردە زەريفە نهبن، كه له كاتى كهيفخوشيدا ئەنگوستى لەسەر دادەنئى؟ چشتىك پوويىدابوو، ئاوا پەريشان و زەرد و سىس هوماى دەبينى؟ هەردوو ژنەكهى لهوى دوور كهوتنەوه، هوما بۆ چركەيهك مات بوو، تاكوو گوئى لهو دەنگە خۆشه بگري و له دوورهوه بهرگوئى دەكهوت، ئەم چريكەيه له قەوانى ئەم گرامافونەوه هەلەدەستا و پرچى ئالۆزى رۆحى مروئى شانە دەكرد و ئارامى به هەناو دەبەخشى، گۇيا كەشو هەوا لەگەل ئەم چريكە و ئاوازه له مەسلەحتەدا بوو، بۆئەوهى دەىبيستى چيژ وەرەگري، سەىمىران به ناخى ئەم شتانەدا رۆچووبوو، هوما به ئاماژەى دەست دايەپيرەى حالى كرد ورتەورت نەكا، گوئى دللى بۆ ئەم دەنگە بهسۆزه هەلخستبوو، كۆنسېرتىك بوو بەدەم شەنى بلاوينەوه ژيانى به جەستە و رۆح پيشكەش دەكرد. خاويژر خاويژر پوويى كرده دەنگەكه، دەقيقەيهك لەوهپيش تۆزى خەفەت به روخسارييهوه دياربوو، بەلام ئىستا سەر و رووخۆش، هەرودەكوو تۆپە گوليك، ئەمە نوئەرى

گيانى ئەو كەسانەيه، كهوا خەم و شادى و خوشى و ناخۆشيان بەقەى يەكه، سىبەرى تەمبارستايى لەسەر توئلى سەىمىران دانابوو، نيوچاوان گرژ و مۆن هەرودەكوو ئەووهختەى ئەم شۆپەژنەى هينابووه مالى، له گيژاوى بىر و خەيالادا دەخولايهوه، بەم حالەشەوه نەيتوانى بەر به گولبەزى سەرليوى بگري. شەپۆليكى گەوره له قولايى دلييهوه سەرچاوهى گرتيوو مژى نارەزايەتى لەسەر سىماى سربيهوه، جوانى و ئاواز له چەشنى سروەى بەيانى پەژارە و خەفەتى رۆحى و روخسارى رامالى، پىنى لەسەر بەردەبازەكه دانا و بازيدا بۆ ئەوبەرى ئاوهكه، ئاوهكه ليرەوه بەخوڕ تيدەپەرى، بەدەم نالە و خوڤەيهكى دلپەرەوه، ئەمبەرو ئەوبەرى ئاوهكه، دارو پنچك و توودرپك و گوئيز و كرۆسك دەورى دابوو لەگەل شيلان و گولەباخ. شوئىنكى بژوين و پاوهنكراوه، كه تاكوو ئىستاش هيج باغەوانىك بەويدا نەهاتبوو، سەىمىران هەرچەندى بىرى كردهوه و دل و مېشىكى

خۆی ھەلشایلا ئەم شوپنە نامۆییە لەوەپیش نەدیوو، لەم نزیکانە مەگەر بولبولان لەم قەراخ ئاوە بەسەر شیلان و پنچکەکانەو ھیلانەیان ھەبوو، ئەگینا پەلەوهری دیکە لە نەبوو قەناری ئەوئەندە بە ئارامی لەسەر گۆل دەفەری تەنانەت گۆل و گەلای نەدەلەراندەو، وەك ئەو و ابوو ئەم بەلدارە بچووگەش دەیزانی نابێ نەرمی و ئارامی ئەم شوپنە بشیوێ. گەلایەك نەدەوهری و خەشپەییەك نەدەھات لە رووبەریکی كەمەو، ورتە و زمزمەیی جۆگە و رووباریش بە ئیشارە و ئاماژەو بۆ ژوانگەیی خۆی دەخزی، ئەمە وەك بوخچەییەکی نەكراو و ابوو، لە شیوێ رازیکی سەربەمۆر، ئەم شوپنە تاییەتە ھەناسەیی خەمی لەنەكەوتبوو، لەم وەختەدا كەوا جەنگەیی گەرما بوو، تۆ واتەھەست دەكرد فینکی ئیوارەییە، شۆرەبی بە شانەیی سروە بسکی دادەھینا و سەری دەبەرخۆی نابوو، گۆل بەدەم شەو زەردە دەھاتە سەرلێوی و خورپنك و جۆگاردە گۆرانیان بۆ بەژنی دارو درەخت و میزگ و چیمەن دەگوت، گەلا دەبوونە پەرژینی گۆلی زەرد و سوور و پەپوولە بە ییزی لەسای سیبەری داران دەخزان. ئاو، ئەو مایەیی ژیانە، ئەو خۆیتەیی بە شارەگی سروشتدا دیت و دەچن، خۆنچەگۆل دەكاتە خەو، دەخزیتە بن دارو درەخت و میزگ و گۆلجاران پاراو دەكا و بە داراندا ھەلەدەچن، ئاخۆم ئەو حینیە پەرسیفیک نەبوو بۆ ئاوات و ئارەزوی پەژوانی و تیکر و خواوی گیانی ئەو، بۆ قوژبێنکی چۆل و ھۆل؟ ئەگەر وانەبێ بە دلنیاییەو ئەو ئەم شوپنە پاكەییە بۆ دلدار و دلەبر. كە دەبێ ببنە پەپوولە و گۆل و ئاویتەیی ژینی ھەتاھەتایی ببن، بەبێ ئەوھیی ھوما لە پەردەیی گۆل و سەوزە بێتەدەری بە دەنگی فریشتە ئاسا بانگی لە پیریژن كرد:

- دەی پیتیوتی نابێ مەلە بكەم، ئای چەندەم پێخۆش بوو، لێرەبایە و بیزانیبایە بە قەسەیی ناكەم، كاریکی باشمان كرد ریگەمان نەدا مندالەكان وەدوومان بكەون. وەیی ئەم گشتە تۆری جالجالووكەیی! ئەشا ئەو بەلالووك و ھەلووچە و گیلەسە! سوور و سپی سەریان لێكداو، تۆ بلی دەستیک نەبێ ئەمانە بوەرینی؟ ئەشا، ئەمە كۆترەباریکەییەك! ئەیی لەو جوجوولەیی خەریکی خۆشارۆكێتییە، كۆترەباریکەیی دەنووك زیڕینە! دەمەوێ ھەر ئیستا خۆم رووت بكەمەو و ئەم بەدەنە زیوینەم لەو ئاوەدا بشۆرم. تۆخوا ئەگەر نێرەیی روو بكە بەولاو و ئێرە بەجی بیلە، میژدەكەم لە كەلەباب شەرائی ترە، دل پێستەر لە كەلەك و ئاشقتر لە بولبول، ئەگەر لێرە بتبینی، ئەوا دەبێ بە باز و شاھین، دنیات لەدەكا بە چەرمەچۆلەكە، كۆنە مشك لێدەكا بە قەیسەری، ئی، ھەر لێرە دەمینیەو، ئەگەر وابی تۆش ھەروەك خۆم خانم و خاتونی، وایە، تۆش میوینەیی بۆیە تێی ناچریكینی؟

دەنگ و ئاوازی قەوانەكە بۆ ماوہیەكی كورت تەواو بیوو، ھەمدیسان بە مقاماتیكی تازەوہ تینی چریكاند. ئەمجارە مندانەكان خەریكی گرامافونەكە بوون. ھوما دلشاد و سەرخۆش، ھەرۆك خانمیک كە بۆ جەژن و سووروساتیک خۆی ئامادە بكات، سەركراس و بێكراسی لەبەر خۆی داكەند. خاوی و تاسی لە دەست پیریژن وەرگرت. گویی بۆ شەپۆلی ھەستبزوینی ئەم ئاواز و موسیقاییە شل كەرد تیکەل بە بێن و بەرامە ی گۆلی زەرد و سوور و پەرچی سەوزی داران بە سەماكردن بە شانێ سەماوہ دەرژایە كۆشی ئاوەكەوہ، ئەویش نەكردە نامەردی بە دلێكی شاعیرانەوہ خاویر خاویر لەنجە ی كەرد و كەوتە سەماكردن، بێخەبەر لەوہ ی ھەر لەم چەركە ساتەدا دوو چاوی تاسەبار و چاوەزیر لیاولیپ لە حەسرەت و گر، لە بۆسە ی داہ، ھەرۆكوو وینس، بە تۆلە ی ئەوہ ی نەھەنگ قوتی داوو، بۆ تۆلەكردنەوہ تەمای بوو ماسی لووش بكات، بەلام نا، ھەر ئەو جوولە و سوور و پینچدانە ئەو ی لووش داوو، ھەرۆك پەری ئەفسانە لە كەناری جۆگە و كانی پەرو بالی كۆتر دادەنێن، ھوما بەبێ بەرگ و پۆشین لە نیو ئاوەكەدا دانیشتبوو، نە ترسی میری بوو نە خۆفی پیری! ھەولی ئەدا رۆحی خۆی لەو ئاوەدا بە ئاواز موسیقایی بلاوینی. ناسكەبزیەك پەنگری سووری بە كۆلمەكانی بەخشی و پەژارە ی لە سیمای لادا، ھیزیكی نیهانی ئاویتە بە رەمزو رازوہ كەوتە نیوان دلەبەر و دلدارەوہ؛ ئیتر ئەوہ ھەرچۆنیک بوو لە دلەوہ یەكدییان ئاگادار دەكردەوہ، بێجگە لە وریایی و ئەم شوین و كاتە تاییەتە كە ژنان ھەلێ دەسەنگین، بە تاییەت جوانی جوانان، كەمتر وایە لیبی بێ بەش بن. ئەمە چ ھیز و رازیک بوو كەوا ھوما ی ئاگادار دەكردەوہ پیاوہكە ی لە نزیکییەتی؟ بلینی بونی ئەو ی كەردبێ؟ پینی وایی چاوی لێخافل ناكا و بە دوویدا ھاتووہ یان ئەوہ ی بە دل بانگی دەكات، ئیتر ھەرچۆنیکبێ ھوما بە دل دەیزانی ئەگەر میردەكە ی تا ئیستا دیار نەبووہ، زۆری پیناچی دەگاتە پەنای! ئاوی ئەم جۆگە مەزنە كە بۆخۆی چیژ و سەفایەكی تاییەتی ھەبوو، ئەم لەشو و لارە زیوینەشی لە ئامیزدا بوو، وەك كانی و ئاوی جەننەت خۆری لە باوہشدا بێ وابوو، یان وەكوو تەنكە بەفری سەربستۆی لاپال تریفە ی مانگەشەو بەدا لە رۆخساری، جوانی و جلوی خەیاالی پیدابوو. كیلگەردن و بەلەكچاوا، شان و ملی گۆشتن و سنگی مەرمەپین و دوو شەمامە ی سەرسنگی، ئیتر لە ھەمبەر نەخش و دەستكردی، یەزدانیدا نە زمان و نە خامە ھیزی تەوسیف و پەسن و پیداهەلدانی نییە، ھەرچەندە دارو درەخت و ئاو سەوزە و گۆل و پەلكی داران نوقمی تەماشای بوون و ھەریەكە و لەبەرخۆیەوہ ملوانكە ی غەزلیكی دەكردە ئەستۆیی و كراسی مەسنەوییەكی بە بالا دەبری، ئەوہ گیاندار بوو بە خزۆك و خشۆكەوہ بە زمانی بێزمانی نیگای

دهنارده پيشوازی ئەم تاووسی مهسته و خوای میوهی باغی یه زدانیه، بۆ بهخیزهینانی ئەو ژنه ئەگەر نعوذبالله په یامبهری خوا نه بوو - هه چهنده ژنان ناتوانن په یامبهر بن بئگومان هه رخوی په یامیک بوو، هه رووک چۆن (ئهگەر له م دنیایه دا مروگهل ته وایان قهساو بوایهن ئەوا شاعیر و هونه رهنه نیک له سهه زهوی پهیدا نه ده بوو؛) ئەگەر په یامی ئاسمانی نه بووایه له ته رهف یه زدانه وه، بئشک ئایه تی قودرهت و توانایی ئەو بو، جوانیه کی خوداپنداوی و تیشکی رۆحیکی ئاسمان بوو، کهوا به و هیزه وه کاری له دل ده کرد. ئەو دلهی که هیلانیهی ئەشقی یه زدانی بوو، جوانی له بهر بیر و زهینی سهی میران، گیانیک بوو به هه موو توانایی خۆیه وه له ژیر په رده دا نه ما بوو، ئەو ئەدگار و بیچی هومای. له پیش چا و هیچ وه ختی به رپیوار نه بوو ئەو گوه ره به نرخه ی له ئەنتیکه خانه ی گیانیدا هه لگرتبوو، له دنیا ی ته نیایی خۆیدا زۆر جار فکر و خه یال له گهل خۆی بردبووی:

ئهگەر خودا وه ند ئەم ده ست کرده جوانه ی نیشان نه دا بایه، واته ژنی به سروشت نه به خشیابیه لایه کی ته رازووی دنیا له حه وا ده بوو، گه ردوونیکی وشک و برینگ و هه ل سووڤ داسوورپیکی خۆرای بایی، ناخۆم هه ر وه کوو شان و شکوی هه ساره گهل و گه وره یی ئاسمان مروڤ ده خاته وه بیر یه زدان جوانیش هه ر ئەو شته نییه که له ناخه وه هه ست به زاتی واجب الوجود بکه ی؟ له و رۆژه وه ئەم نیشانه ی جلوه ی جوانیه له دلما هیلانیه ی کردووه، تو بلئی له پاکیدا وه ک هه لمی دلۆپیک ئاو به تیشکی یه زانیدا هه ل نه زان بیتم؟ من پیم به ده رگای به هه شتا ناچیته ژووری دلنیام و گومانی تیدا نییه، له بهر ئەوه ی شه رابم خوار دۆته وه! نوێژه کانم چوواندووه، هه روه کوو ئیستا گه وره یی و ده هه نده یی یه زدانم بچووک به دلداهات، زمانم تال بوو، به لام من ناچمه جه هه نده م. من دلنیام په یامبه ره که م محهمه د شفاعه تم بۆ ده کا و بۆم ده پارێته وه، وه حیم بۆ هاتووه، کهوا خودای خۆم زۆر تر و باشتر له خه لکی ئاسایی و ره مه کی ناسیوه، له خه ونما پنیان وتم: سهی میران کوڤی سهی نه سروللا، شوینی تو له ئیعرافه! - به لی جوانی ئاوازیکی ئاسمانیه، ئەگەر شتیکی جهسته یی بایه نهیده توانی بزوینه ری رۆح و گیان بیت.

سهی میران بۆئوهی پر به دلی خۆی له شو لاری ئەم زیڤ و گه نجه ببینی، سهه رپای ژان و ئازاری نه خۆشی رۆماتیسیم که زۆر له میژ بوو پیوهی ده تلایه وه به ناچاری لئیرا بچیته ئاوه که وه، له په نجه ی پنیه وه هه تا سه ره ژنۆی به شیوه یه ک ته زیوو هه ستی به سه رما و گه رما نه ده کرد. ئەشقیکی ئەزه لی وه ها ده می له خوینی ژهنبوو، ئەگەر بالیکت ببی بایه به خۆی نه ده زانی. هه روه کوو له میژ بوو ئەو خووه ی هه لگرتبوو له نیوان خه و و به خه به ری ئاسمانیدا گه شت و گه رانی ده کرد.

لەو خەو و بیدارییەدا، بە ھەرباریک، شتیکی وەکوو ھۆشبەری لە ئارادا بوو، بە شیوەی گۆل و سەوزە و گل بۆنی بەھار و شەنە و ھەواری سازگاری دەگەل خۆی ھیتابوو، گەرمی و دلەبەری لە دەروونیدا شەپۆلی دەدا، باری ئاسایی چاوەکانی گۆرپیوو، ڕوانینی سووتیتەر و تاوانبار دیاربوو، وەکئەوێ بە کۆلیک ترس و ھومیدی گیانھەژین و تاقەتھینان لە ژێر باری ھەزاران ئازار و چەرمەسەریی ژياندا بە گونجەیی ئاوەکەدا خۆی گەیاندبوو کۆشکی خەلیفە! زۆر پۆژ و شەوان قیناتی کردوو بە برسیتی و لە ھەشارگەیی خۆیدا چاوەروان ماوەتەو، تاکوو بلوورگەلی خەروارینی بێوینەیی بەژنی زبێدە، ئەو شازنی دەورانە، لەوکاتەدا کە حەزی بە چوونە نیو ئاوی حەوزەکە دەکرد، تێی ڕابمینی و ئاویتە بە ئەندامی خۆیەو ماچبارانی بکا، بەلێ ئەو سەبارەت بە ھاوژینی خۆی وھا ھەست و خۆشەویستیەکی ھەبوو، لەوپەڕی تاقانەبییدا لەگەلی نامۆ بوو، دایمە وابوو. ھەرچەندە شەو و پۆژ لە ھوما دوور نەدەکەوتەو ئەو لە خۆی و خۆی لەو بە دوور دەزانی، ھەموو پۆژی، گۆلیکی لە باغی ئاوات و ئارەزوودا دەپشکوت و بارەگای ھەمووانی بۆنخۆش دەکرد، بەلام ئەوێ وا سەمیران لە ھەمووان فرەتر خزمەتی دەکرد و ئاوی لە بن دەکرد و تاییبەت بە خۆی بوو، بەمجۆرەیی ویستی گۆلی نەدابوو ڕوونتر بیژین، بەھیزتر لە ورە و تاقەتی لاوان جەستەیی خاکی ئەوێ خستبوو ژێر دەسەلاتی خۆیەو، بەلام گیانی ئالۆز و بەرز و نزمی ئەو ھەرھوک بەرزترین تروپکی چپای ھیمالایا ھیشتا دەستلینەدراو مابوو، دوودل بوو لەوێ ئاخۆم پەنجەیی وئیکەوتبوو یاننا، ئەمەش بۆ دلداریکی پیرانەیی وەکوو ئەو بە چێژی جەستەیی لە گۆشەنیگای تەنگ و بەتالی ھەرزەیی گەنجان پینی دا نەدەروانی، ئەو بەبەتیککی فرە گرینگ و بنەپەتی بوو، بابەتیککی وا کە دەبوو رازی ئەوینیکی بێتەسەلی و پاراوی لەودا وەدۆزی، پیگە و مەقامی ئەشق کە خۆی بەدیھینەری ھەستی و بوونە مەزنتەر لەوێ کەوا بنووس لە بەردەرگای چۆلی خۆی ببینی. ئەگەر بیته سەرتاریف و شی کردنەوێ تیکەلاوی ژيانی ئەو خەلکە رەنگە دوور بی لە حورمەتی ئینسانی. ئەوئەندە سەمیران لە بییری بی، ھەمووچاریک ھوما لەسەر رانی دادەنیشت و بۆ لاواندەوێ یان بۆ کات رابواردن چلە چلەیی مووی رڤیتە سپییەکەیی ھەلدەکەند. قەت بە زاریدا نەدەھات بلێ تو پیری و منیش خۆشم ناویتی، بەلام ئەوئەندە پینوتبوو لە کاتی خواردنەوئەمدا، ھەر دەلێی پەردەیک لەسەر چاوم لادەبرئ، جوانتر ئەتبینم و زۆرتر ھەست بە خۆشەویستی دەکەم. ئەگەر بەھەر باریکدا لەم رستەییە ورد ببینەو ئەمە لە دلێکی سادە و بێدروو سەرچاوە دەگرئ، ھەر بۆیە لە کاتی ئاساییدا ڕوونتر قەلافەتی ئەوێ نەدەبینی و

خوشی نه ده ویست. ئیتر رازیک له دهروونی ئه و ژنه دا بوو، نهک ئه وهی خوی به دهسته وه نه دا بوو، به لکه سرک و سل خهریکی پاکردن بوو. ئه و به ته واوی مانا قه بوولی ده کرد پیر بووه، ئه مه شتیک نه بوو حاشای لیبکری، به لام گهره کی بوو له ئاوینه ی دلی دل به ره کهیدا خوی به لاوی ببینی، دلی ژنیک که سه رتوی ته واوی باشییه کانی ئافره ت بوو، ههروهک کانی و چاوگه ی زوولالی و سه فا، سیمای ئه وی به باریکی تر ده ببینی، به مپینه، بیری به ته واوی له کن دلداریکی تر بوو، ئه و به رۆح له سه زه وی نه ده ژیا! ئه و کاته ی له نیوان دوو لیوی تامه زرۆی رامووسانیک ئاراوقارای له هله ده گرت به ته و ژمیکی ئاگرینه وه به نیو نیگای پر له پاز و نازی ئه برۆی که وانی و چاوی خومار و خه والوییدا ده ستک و داره پای بن میچه که ی ده ژمارد؛ ده سوو راه تاکوو گوه ره ی مه به ستی له قولای پوحیدا وه دۆزی، به لام هه یاران! به م هه موو ئه قل و ئاوه زه وه، له مه ر ئه م بابه ته وه هیشتا خوی تازه کار و کرچ و کال ده هاته به رچاو، به م خوش رابواردنه، ماچ له سه ر ماچ و بۆن کردن و گول چینه، له سه ر سنگی مه رمه رینی پر له خه ت و خالی خوی فریو ده دا، به ئی له ئه نتیکه خانه ی دلی ئه و ژنه دا خه زینه یه کی خودایی نووستبوو، ئه و چوارقورنه ی ئه م ملکه ی پشتکی بوو، بیجگه له غورفه و دوو کانی پر له په مز و نهینی، که ئه میش به شه و به رۆژ ده رگای به ئالقه ریز و دوولایی قفل درابوو، ئاخۆم بۆ ئه و که وا به ئاوی ئه وین رۆحی خوی مؤمیایی کردبوو، ئیره ئارامگه و مه زارگه یه کی هه رمان نه بوو؟ بۆ ده بوو هوما، رازی دلی خوی به م جۆره ی که هه بوو له و بشاریه وه؟ ئه و له ساته وه ختی جم و جۆلی ژیاندا بوو، ئاخه ر گه لای شه خته برده وی وجودی پوو به زه ردی لوول ده بوو، ئیتر زستانی مرووموچی مات و کپی ژیان دی ده ستی پیده کرد. به هۆی که م سالی له راده به ده ر هوما سه باره ت به ئه و، به بۆنه ی بیروکه یه کی کرچ و کاله وه، ئه و خوی دایمه له وه ی که هه بوو پیرتر ده هاته به رچاو، به مپینه که شوق و زوقیکی تابه تی له خوی نیشان ده دا و ناوی ئه شق و دلداری له سه ر دانا بوو، ئه م هیز و پیزه ی تیدا هه بوو، له تین و تاوی جه سه ت و بوونی خوی، ئاگریک داگریستینی تیک روخواوی پیشه ی پیری پیگا و بکاته وه له و ده مه شدا هوما پیی ده نایه بیست و شه شه مین به هاری ژیان وه، له ش ساخی و گه رم و گوری به قه ت ئه شق و ژیری به قه لافه تیی وه دیار بوو. ئه و که شیوه گول بوو ههروهک وو گول به ته واوی له په رده ی خونه هاتبووه ده ری و به رامه ی روخساری ئاوی حه یاتی پیبوو، هه ر بۆیه ئه وینداران و توویانه؛ وه کوو گول به بونی خوشت، به روخساری جوانت دل و میشکی ریبواریک وه چه سینه. سینه و به رۆکی به ته واوی جیی خوی کردبووه، وادیاروو باشتر هه ناسه ی ده رده دا، هه ربۆیه سه ی میران، شه وانه

وهكوو دايكيك ئه وهنده پر به دل و به موحبيه ته وه دهچوه ژوورسه رى كه ئينسان ده كه وه ته گومان و دوودلييه وه، وهك ئه وهى ناگادارى له نه خوشيك بكا، بزاني نووستوه يان به خه به ره، له پشت سه رى چراكهى راده گرت، گوئى شل ده كرد بؤ ترپه ي دل و هه ناسه كيشانى. له سه ر سنگى جوانى راده ما، كه به رز و نزم ده بؤ وه، ئه گه ر به وشه يهك كوئايى پى بينين، له بؤ ته ي ئه ويني دل به ريدا توابؤ وه، ئاخؤم ده كرا له م راستييه دا به هه له دا چووبى؟ هه روهك گه ر دوون دهنگى په پوله ي كپ كرديو، ئه ويش زمانى چريكه و ئاوازي ئه م ته واره ي له بنا بريبوو! هوما له و سه رده مه دا به جؤش و خرؤشيكى گه نجان ه وه خولياي ژيان و چيژ و سه فائ ئه و بوو، هه ر بؤيه باشت ر له هه موو كات و وه ختيك چيژ و خرؤش ده به خشى. رووه له مالاوى خؤى له گه ل قورس و سه نكيى دا گو بريبو وه، به لام به غيره ت و شان و شكوه، په وتى زه مان، به وينه ي بارانى بانه مه ر باخچه ي ژيانى پاراو كرديو، هه تاوى ئه وين خونه گولئى ئال و والا كرديو، ئيتر ئه و ژنه ي شه ش سال له وه پيش نه بوو كه له ژوورئيكى كوئانى سه نه تيدا بوو، ئاورينگ و پريشكه ي ئه وين به نيشانه ي بيره وه رى ته مه ن، هه روه كوو گياني ئه و دووكه لئى شه رمه زارى له سه ر هه ستان دبوو. له جارن قه له وتر و به ژن زراف تر بوو، له كاتى په وت روئيندا له ره ي رانى ده هات، ئه و هيشتا به ره بوغ ربوون و به خؤداهاتن دهچوو، مي رده كه ي هه رچه نده زورى ما بوو بير له مردن بكا ته وه، به لام له بارودؤ خيكا دا بوو، ده بوايه به خي زاي ته نانه ت پيش ئه وه ي خانمه شوخ و شه نكه كه ي بگاته ته مه ن سى ساله بيچگه له هه ز و ئاره زووى خؤرايى چشتى شك نه با، جوانى و هه وه س و لاهه تى و ويستى چاونه زيرى هوما هه روه كوو بروسكه و با به چؤكى دا ده هينا و ده يكر د به ئاو. ئاخؤم بؤ ئه وينيكي له م چه شنه ئه م مه سه له يه زؤر گرينگ نه بوو، كه ترس و دل به راوكيى له دوو نه بى؟ چه كه رده نى، له قامووسى زه ماندا گيربوون و راهه ستان، نه گونجاو بوو، بادانه وه عيب نه بوو، وادياربوو رازى ئه و جوئ بوونه وه يه كه به ره زامه ندى مسؤگه ر ببوو، هاتبو وه سه ر بير و ميتشكى سه ي ميران، تاكوو به ئاوى دوورى ئاورى تاسه و هه ز وه كوو ژيني. ده بوو به ر له گوشارى ئابوورى يان شتيكى تر له سه ر ئه و باسو مه سه له يه گه ران و به دوا داچوونى هه بوايه، له وكاته دا كه به بى په رده له سه راوپه رده ي گول رامابوو، له نيوان لقو پؤپى دار و دره ختاند، ته نيا پينچ ميتر نيوانيان هه بوو، له گه ل ئه م په يكه ره زيوي نه كه وا و كراسى له تيشكى هه تاو به به ر خؤيدا كرديو چاوى نيگاي به مؤ له ق راهه ستابوو، ئه گه ر ژاراوى خه م و زريان هه ناسه گه لاي ته مه نى راپيچكه نه دا ببايه، ئه وه نه ده بوو قه ت بيرى له پيرى و مردن كر دبايه ته وه، هه ستى به له خؤبايى بوون و

چیزی لاوه‌تی ده‌کرد، له‌به‌رئ‌وه‌ی به‌م‌گشته‌ه‌وای نه‌فسانی و تاسه‌و نارده‌زووی ده‌روونیه‌وه، که نه‌مه‌ش سه‌رچاوه‌ی له‌چا‌و‌چن‌وکی و تامه‌زر‌وایی‌رایه، وازی له‌ه‌مو‌وش‌ت هینابا، نه‌یده‌توانی له‌و به‌ره‌که‌تی یه‌زدانییه‌واز بینئ، چاوی پر له‌تاسه‌و‌ه‌زی نه‌یده‌توانی بۆ چرکه‌یه‌ک نیگای خوی لئ‌وه‌ر‌ب‌گ‌یرئ، وه‌ک بیژی له‌پشت‌ه‌ه‌لم‌اتیکی بلوور‌ناساوه‌به‌ه‌ژن‌و‌بالایدا‌ده‌روانی‌و‌جوانترین‌جل‌و‌به‌رگی‌خه‌یالی‌ده‌به‌ر‌کردبوو، بۆئ‌وه‌ی‌له‌و‌ماوه‌یه‌دا‌پر‌به‌دل‌توانیبووی‌نیگای‌چاوی‌لئ‌و‌پر‌یژ‌بکا‌له‌دیداری‌په‌ری‌په‌یکه‌ریک‌و‌ایده‌زانی‌خه‌نیان‌کردوو، تۆمه‌ز‌له‌دلی‌چه‌قیبوو‌ژیانی‌له‌مه‌ودوا‌به‌شینه‌ی‌ر‌اب‌ردوو‌له‌گه‌ل‌ئ‌و‌گول‌په‌رییه، ر‌اوه‌ستاو‌نابئ، له‌دلی‌خویدا‌ه‌ستی‌به‌وه‌ده‌کرد، له‌دوای‌ئ‌و‌دل‌به‌ره‌نیتر‌ژیانی‌بلقی‌سه‌ر‌ئاوه‌و‌جیگای‌دوزه‌خه‌و‌پئ‌به‌سه‌ر‌پشتی‌پشکو‌و‌په‌نگردا‌ده‌نئ! نیتر‌قتیله‌ی‌عومری‌نه‌وتی‌لئ‌ی‌راوه‌و‌به‌پته‌یه‌ک‌ده‌کو‌و‌ژیت‌ه‌وه، ئ‌ه‌وسا‌وه‌ک‌پوژی‌پوون‌لئ‌ی‌مه‌علوم‌بوو، هوما‌به‌دوای‌ئ‌و‌دا‌ه‌هر‌که‌ته‌لاق‌ی‌وه‌ر‌گرت، ته‌رکی‌دنیا‌ناکات‌و‌شه‌خته‌ی‌خه‌م‌و‌خه‌فته‌گولی‌روچ‌و‌روخساری‌ناژاکینئ‌و‌ته‌نانه‌ت‌له‌گه‌ل‌می‌ریکی‌تر‌تیکه‌ل‌ده‌بئ‌و‌به‌ده‌بست‌له‌و‌جوان‌و‌جحیل‌تر، له‌سه‌ر‌را‌ژیانکی‌ته‌رو‌تازه‌ده‌ست‌پنده‌کاته‌وه، ئ‌ه‌م‌له‌ش‌ولاره‌ناره‌زوو‌بزوینه‌ی‌ئ‌و، ئ‌ه‌و‌په‌یکه‌ره‌گوش‌تینه‌ده‌بوو‌مؤدیل‌و‌نموونه‌بئ‌بۆ‌شینه‌کارانی‌سه‌ده‌ی‌هه‌ژده‌ی‌ئوروپا، به‌ته‌نیا‌جه‌وه‌ه‌ری‌دل‌و‌قانی‌و‌ژی‌ری‌بوو، ئ‌ه‌گه‌ر‌پیاویکی‌دزیو‌و‌سه‌ر‌بزئو، بیگرته‌ئامیز‌ئ‌ه‌و‌بۆ‌ی‌ده‌بیته‌خه‌زیای‌ژه‌ه‌راوی!

هوما‌له‌ئاوه‌که‌دا‌خوی‌شو‌رد، ئ‌ه‌گه‌ر‌ئ‌و‌پیریژنه‌له‌نزیک‌هوما‌خه‌ریکی‌چینی‌گه‌لامیو‌نه‌بوايه‌سه‌ی‌میران‌بۆ‌به‌دزییه‌وه‌سه‌یری‌ئ‌و‌له‌ش‌ناسک‌و‌په‌ری‌روخساره‌ی‌ده‌کرد. ژیری‌و‌جوانی‌وه‌ختیک‌تینوویه‌تی‌دل‌ده‌شکینئ‌که‌هۆش‌و‌بیری‌ئاشق‌له‌لای‌ماشووقه‌که‌ی‌بئ، ده‌م‌له‌نیو‌ده‌م‌و‌ده‌ست‌له‌بان‌مه‌م‌بئ‌و‌هه‌ست‌و‌سۆزی‌پیرانه‌پشووی‌لاوه‌تی‌بیته‌وه‌به‌ر، جگه‌له‌م‌تینو‌تاوی‌به‌هاری‌ئ‌ه‌شق‌و‌دل‌به‌رییه، ئ‌ه‌و‌ده‌ستووری‌دابوو‌هوما‌نه‌چیته‌نیو‌ئاوه‌که‌وه، نه‌یده‌ویست‌به‌به‌ر‌چاوی‌میمکه‌بی‌یه‌وه‌سه‌که‌ی‌به‌زه‌ویدا‌بدری‌و‌قسه‌ی‌بشکینئ، نه‌ده‌یتوانی‌هه‌نگاو‌بنئ‌و‌بچیته‌پیش، نه‌ئ‌ه‌وه‌بوو‌ده‌ستی‌له‌دلی‌بیته‌وه‌و‌بیته‌دواوه، خۆ‌ئ‌ه‌گه‌ر‌له‌به‌ر‌پئی‌خورینه‌که‌دا‌بوايه، ئ‌اوا‌که‌ر‌اوه‌ستاوو، له‌و‌رووباری‌شیری‌که‌وسه‌ره‌وا‌بۆنی‌به‌هه‌شتی‌لنده‌هات‌و‌گه‌رمی‌له‌شی‌دل‌داره‌که‌ی‌پیه‌بوو، هه‌روه‌ک‌پیاو‌چاکان‌له‌ئ‌وای‌خه‌زینه‌فر‌ده‌کن، لاویچ‌لاویچ‌ده‌بخوارده‌وه‌بۆئ‌وه‌ی‌له‌خیرو‌به‌ره‌که‌تی‌بئ‌به‌ش‌نه‌بئ، بۆ‌دل‌خۆشی‌و‌جم‌جۆلی‌جه‌سته‌و‌روچ، به‌خه‌یالاتی‌ده‌روونیه‌وه، به‌ژنی‌چه‌ند‌لق‌گولی‌هه‌لپساند. په‌لک‌و‌په‌ری‌هه‌لوهراند‌و‌دای‌به‌ده‌م

ئاوه‌که‌دا، وهختی ده‌چووه سه‌ری چه‌ند گولیک‌ی‌تر هه‌لقه‌نی و ده‌ئاوی هاوی، له‌په‌ر لاقی خزی و ئەم کپی و بیده‌نگیه‌ی تیکدا و لیلایی ئەدگاری ئاوه‌که‌ی شیواند. هوما خه‌ریک‌بوو ته‌واو ده‌بوو، به‌جامه‌ مسه‌که‌ چوار پینج تاسی ئاو کرد به‌شان و ملی ناسکتر له‌ گولیدا بۆ چه‌ند چه‌رکه‌یه‌ک به‌ دوودلییه‌وه سه‌ری به‌رز کرده‌وه و بۆ دووری روانی، گوینی له‌ چه‌ند فیکه‌ی سووک و نیوه نیوه بوو، به‌ سه‌رسووپرمانه‌وه خۆی گه‌یانده‌ جله‌کانی به‌سه‌ر لقی داره‌که‌وه، له‌و شوینته‌ی ئاوه‌که‌ بای ده‌دایه‌وه چاوی به‌ میرده‌که‌ی که‌وت، هه‌ر له‌و کاته‌دا که‌ خاویلیه‌که‌ی دابوو به‌ سینگ و به‌رۆک و رانیدا به‌ دل‌ه‌کوته‌وه ده‌ستی له‌سه‌ر سینگی‌دانا نیوچاوانی تیکنا و سه‌ری له‌هه‌لته‌کاند په‌نگی سوور و ئەرخه‌وانی، سپی هه‌لگه‌را، له‌ گوین په‌ری زه‌ریایی خۆی کرد به‌ ژیر شو‌ره‌بیه‌که‌دا، ئەگه‌ر ئەو پیاوه، نه‌ وه‌ک ئەوه‌ هه‌لال و هاوسه‌ری خۆی، ئەگه‌ر له‌ شیوه‌ی به‌ور و پلینگ له‌و سه‌روشته‌دا ئاوا مامزیک‌ی له‌ به‌رده‌مدا بوايه‌ ئاخۆم چشتی رووی ده‌دا؟ شتیکی‌وا له‌و باخه‌دا دوور له‌ راستی نه‌بوو شه‌خته‌ی ترس به‌ چه‌شنیک‌ جه‌سته‌ی گه‌زیبوو دلی وه‌ک چۆله‌که‌ی سه‌ره‌براو هه‌لده‌به‌زی، به‌لام زۆر زوو، له‌وه‌ دل‌نیا‌بووه‌ میرده‌که‌ی هاتووه‌ به‌ شوینیدا، دوور نییه‌ له‌که‌یه‌وه‌ کیشکی‌ دیرایی و ئاگای لینی‌بووبی، تاکوو به‌ ئاسووده‌یی خۆی بشو‌رئ، به‌ زه‌رده‌یه‌کی‌ بېشه‌رمانه‌وه‌ که‌ ته‌واو رووت بوون و تاسه‌ی چیژ و هه‌وه‌سی پێوه‌ دیاربوو، ئاماژه‌ی پنده‌کرد نه‌چیته‌ پینشی و له‌و‌ی دوور بکه‌ویتته‌وه، هه‌رچه‌نده‌ پیریژن له‌وان نه‌دیو بوو، به‌لام هه‌رئان له‌وانه‌بوو بگه‌ریتته‌وه‌ بۆلای هوما، سه‌ی‌میران، وه‌ک‌ئه‌وه‌ی بلیی که‌وشه‌نی به‌زاندووه‌ و خۆی کردووه‌ به‌ هه‌مامی ژاندا، په‌شیمانی به‌ سیمایه‌وه‌ دیاربوو، ئەو شه‌که‌سه‌نیوه‌یی به‌ ده‌ستییه‌وه‌ بوو به‌ نیشانه‌ی کولمی دل‌به‌ر رای‌مووسی و بۆی هاویشت، هوما که‌ هۆشی له‌کن میران و له‌ ناخه‌وه‌ راوی دلی دل‌داری ده‌کرد، زۆری خۆ بۆ گرتته‌وه‌ ماندوو نه‌کرد، سنیوه‌که‌ که‌وته‌ سه‌ره‌رز، خلو‌ر بۆوه‌ و ئاوه‌که‌ رفاندی، وهختی ئەم دیمه‌نه‌ی دیت پینی‌خۆش بوو نه‌یگرته‌وه، به‌وه‌ دل‌خۆش بوو نیوچاوانی له‌ میرده‌که‌ی تیکناوه، به‌لام نا ئەگه‌ر چه‌ز ده‌که‌ی خۆت خۆش‌بوئ، ئەوا هه‌موو‌که‌سه‌ت خۆش‌بوئ. ئەم دانیشتن و سه‌ره‌پیکه‌وه‌نانه‌ی ئاسکه‌ و سه‌ی‌میران له‌ پینش‌نیوه‌رۆدا، بیگومان کای کۆن به‌باکردن و باسی هینانه‌گۆرپی رابردوو بوو، هه‌ر‌بۆیه‌ به‌ ته‌واوی دلی ئەوی کرمی کردبوو، به‌تایبه‌ت ئەو دیمه‌نه‌ی له‌ کوتاییدا سه‌رنجی راکتیشابوو، که‌ به‌ بیانووی قاوکردنی منداله‌کان بۆ خواردنی نانی نیوه‌رۆ بۆ ماوه‌یه‌ک لینیان دوور که‌وته‌وه‌ و له‌ پشت دارو پۆله‌ شیلانه‌کانه‌وه‌ خۆی لیگرتبوون. نه‌یده‌توانی چاوی به‌خیلی بنوو‌قینتی و ئەوه‌ی ده‌ببینی به‌ لایه‌وه‌ گرینگ نه‌بی، ئەری هه‌رچۆنیک‌بی بۆئه‌وه‌ نه‌ده‌بوو، چاو له‌ سه‌ی‌میران

خافل بکا، ئەم پیاوھ شال سەوزە لەو نیاوەدا وەک گوشتی لێھاتبوو، تاکوو لێی دوور دەکەوتنەوھ پشیلە دەپرفاند. ھەر ئەو وەختە ئاسکە خەریکی نان دانان بوو، وەک ئەوھێ زەرگەتە پێوھێ بەدا، لە پەر گەپراپەوھ و بە ھەستیکی ژنانەوھ دەستی بە شان و ملی دا ھینا و ماچی کرد. بە داخوھ ھەر وەک بە تەسەلی ئەوانی دەبینی، گوئی لە ورتە و چپە و سرتەیان نەدەبوو تاکوو بزانی لە چی ئەدوین و باسی چی دەکەن. چەنەخشە و پلاننیکیان لە ژێر سەرداھ! ئیتر ھەرچۆنیک بیری لێدەکردوھ نەیدەتوانی ھەر و بە ساکاری خۆی لێ بیویژی، ھوما ئەو ھەندە بیری دەکردوھ نەیدەزانی سە میران بۆچی ئیشتیای ئەم باخە کردوھ و بە چ مەبەستی گەبوھتە ئیزە! ئەو کاتە ئاسکە ئاوا بە پرتا و گەراوھ بۆلای میران و دەستی بە شان و ملیدا ھینا، دەبێ تکاو رچایەکی لیکردبێ، لێ پارا بیتەوھ ئیتر بەسیھتی واز بینی لە بی وەفایی و بگەپتەوھ سەر دۆخەکە ی جارن. ھەر نەبێ تەک بە تەکی مندالەکانیھوھ و واز لەو ژنە بینی، ھەرنەبێ ئەو مندالە سیس و لاوازی خۆی لە بیربێ، مەھدی، بە لێ، ئەھا، ئەورۆ زانی بابی دلگەرمی و مێھرەبانی نیشان داوھ چۆن خۆی خستە ئامیزی و دەستەکانی لە ئەستوی ھەلپیکا؟ ئاخۆم واھەبوو، گفەت و بە لینیکی تازە ی بە سە میران دا بێ؟ لەو دەچوو لە مەودا رووی خوش لە گەل ئاسکە نیشان بەدات و لە گەل ئەم جیگر و نان خۆرە سارد و سەری بنوینی؟ ھەر ئەو بیدەنگی و خەیاڵ بردنەوھ، کە لە ماوھێ نان خواردن و پال کەوتنی دا، ئەم ھەموو باویشک و بیتاقەتیھە لە خۆرا نەبوو، ئاوا لە پاش نەھا رخواردن، دەسمالی دا بە سەر چاویدا و لەوسەری قالیھەکەوھ تخیل بوو. تەواوی ئەمانە یەک بەدوای یەکا دەکرێ وەلام و نیشانە یەکبێ بۆ ئەو باسو خواسانە. دوای ئەوھێ میمکە و ئاسکە چوو بوونە سەرنئاوھکە و خەریکی شووشتنی حاجە تەکان بوون، بە نیازی خەو لە چاوی مێردەکە ی بزپینی، چەند جار پنی بە قاچ و قولیدا نا، بەلام سە میران، کڕوکپ و ستە ی لیوھنەھاتبوو. ھەر ئەمەش ببووھ ھوی توورپوی و پیش خواردنەوھ، ھوما زۆر چاک دەیزانی مێردەکە ی لە دلەوھ خوشی دەوێ. ھەر وەک (کار دیوگراف) بە میزانی ترپە و لیدانی دلای ئەوی ھەلدەسەنگاند و ئەندازە ی دەگرت، گویا لە جاتی خوین ناگر لە رەگەکانیدا دەھات و دەچوو، ئەو بە سەر پیر و بە دل ھیشتا جوان و جھیل بوو، جوولە و ھەلگزانێ دلدارانە ی ئەو پیاوھ، بە تەواوی ئاکاری سەیر و سەمەرھێ و شیرین و لە بەردلان بوو، ئەو لە سەدەفی سینگی سە میراندا بە ھوی ئەوینی خۆیھوھ مراواریھەکی دەبینی، ھەتا زەمان تێدەپەری ئەو گەورەتر و بەقیمەتەر دەبوو. گەوھەریک کە لە ماوھێ چوارسال پیکەوھبوون لە گەل حاجی بەننا لە جگیک ھیچی تر نەبوو، ھەر وەک کەس نییە شتی باشی لە لا بەنرخ

نەبى ئەۋىش شانازى بەم گەنچەۋە دەکرد و ناحەقىشى نەبوو لەخۆبايى نەبى. ئىستا بۆى پوون
 بېۋە كەوا ئىنسانەكان وەك پەنچەى دەستوان ھىچيان لە ھىچيان ناچن. حاجى بەننا، ئەم
 پىرەگەمالە، ئەگەرچى پابەندى ھىچ ياسا و قانونىك نەبوو، بەلام تەۋاۋى كۆتو بەندو پائوانەكانى
 لە ژياندا بۆ ژن و مندالى بەكار دەھىنا و ھەزى پىندەكرد. ئەرەستوو كوئىلە و غولامانى وەك
 كەرەستە و كەلۈپەل و يان زىندەۋارىك دەژانى، تەنيا نەدەبوو بە ھۆكىمى رەفتارى ئازار بىيىن.
 حاجى بەنناش گەرەكى بوو ژن بچووكترىن نىشانەى لە ھىز و بىريار نەبى و سەركوت بىرى، بەلام
 سەىمىران سەراۋى، ئايا دەكرا لە گەۋرەيى و بەرچاۋروونى ئەو پىاۋە و بەۋەجى و ماندوۋنەناسى
 ئەو لە ھەمبەر ئەۋىنى خۇىدا بچووكترىن گومان و دوۋلى بىتە ئاراۋە؟ بە تەۋاۋى جوانى و
 كەرامەتى ژىرانەۋە، وەختى مىزانە بە كۆلانەكەدا رادەبىرد، وەك ئەۋە وابوو ئىسرافىل فوۋبى كرىبى
 بە نەفخى سووردا، ئىتر لەۋنەدەنچوۋو پاش ئەو جارىكىدى ئەم مەزنايەتى و بەختەۋەرىيە بۆخۇى
 دەستەبەر بىكتن. لەمەر ئەم بابەتەۋە فرە لەسەر مېتىشى خۇى موتالاي كرىبوو. ئەو بەبى ئەۋەى
 سەىمىران لە تەمەندا بە ھاۋشانى خۇى بزانى خۇشى دەۋىست، بەلام بە ئەندازەى سەىمىران،
 خۇشەۋىستى ئەو لە راستىدا ئىلھام وەرگرتنىك بوو لە سەىمىرانى مىردى، ھەۋرىك بوو لە
 زەرياي دلى مىرانەۋە بەرز دەبۆۋە و بارانى دەپژاندى. دەشتو دەرو بەرزو نزمى ئەم پىاۋەى
 دەكردە جارەگول و سەۋزەلانى و سەرلەنۆى بەرەو دەريا شوپ دەبۆۋە، مىرانىش ئالزىرەدا لە
 چەشنى ھەتاۋ گەرامايى دەبەخشى و گەۋرەيى دەنۋاند. لە راستىدا ئەو ژنە وەھا خۇى لە
 سەىمىران نىك كرىدبۆۋە وەك ھەست و سۆزى نىۋان دايك و فرزند، دانى بەۋەدا دەنا، بەشى
 كەسىكى دىكەى بۆخۇى پچرىۋە و بوۋە بە خاۋەنى، لە ماۋەى ئەو شەش سالەدا كە بۆ سەىمىران
 ھەروەك شەش كاتژمىر وابوو، چركەساتىۋاش ھەبوۋە فكر لە ئاكار و رەفتارى ناشىرىنى خۇى
 كرىدبىتەۋە، لە زۆر كاتۋساتدا، ئەۋدەمانەى ئاسكە لە ژىر پىلەقەى زەماندا ئەسرىنى ھەلدەۋەراند.
 بەرداشى عەزابى وىژدان دەبىھارى و بە ئاگاي دەھىنايەۋە، ئىتر مىران ھەر ئەم نەبىنى و دلدارى
 ئاسكەش بداتەۋە، شەۋىكىش لەلەى ئەم ژنەى بەخەۋى، داۋاي لىخۆش بوون بىكات و ئەگەر ئەو رازى
 بوو ئەۋا ھەروەكوۋ جاران نۆرىيان بۆ دابنى، خەيال و بىئارامى وەك قەنگەلاشك دەھىناۋ دەبىرد،
 ھەرچى دەپرست لىدەبۆۋە بە خورى، لە نىۋ ئەم گىژاۋەدا ھەرئەۋەندە تەۋاۋ بوو غىرەت بىۋىنى و
 فكر و خەيالى سەىمىران وەخوئىنى، پەردەش لەسەر رازى دەروونى خۇى لابهرى، شەۋىك
 دۋاي ئەۋەى كەلۈپەلە قاچاخكەيان لە مال برەدەرى، ھەردوۋ ھەۋىكە ئاشت بىۋونەۋە و نىۋانىيان

زۆر خۇش بوو، بەلام پېشئەۋەي سەي ميران، بکەۋىتە بېرى ئەۋ مەسەلەيە و تاۋوتۋىي بکا، ئەۋ لەم پېشنىارەي خۇي پەژىۋان بېۋە، بە گەرم و گۈرۈي و حەز و تاسەۋە باۋەشى بە مېرندا کردبوو لە دۋاي ماچ کردن و بەخۋە کوشىنىكى زۆر لەۋپەرى سادەيى و ساكاريدا و تېۋوي:

. ئۇي، نا، ئەچى خۇشەۋىستى من لە دل بتارىنى، بەخۋا ئىزنى ئەۋەت نادەمى بۇ ساتىک لە من دور بى.

ئېتر بۇ شەۋىدا بىئەۋەي چاۋي لى بىروكىنى بە دلنبايەۋە پىي و تېۋو:

. ئەۋانەي دۋىنى شەۋ باسماں کردن، لە بېرى خۇتى بەرەۋە، ۋىستىم تو تاقى بکەمەۋە. لە کارى عەشق و دلداريدا، ئەۋ ھەرۋەكۋو فەرماندەيەكى بە بېشت و باۋەربەخۇ، ئەۋەندە رەزىل و بەرچاۋتەنگ بوو، بە ھېچ شىۋەيەك ئامادە نەبوو، تەنيا بستىک لە گۈرەپانى حەز و دل بەرى بۇ نەيارى چۆل بکاۋ ئەۋىش نەيار ھېچ ۋەختى بەيار نابى، بە چۆک داھاتن و رەزامەندى دەبوۋە ھۋى لەناۋچاۋونى خۇي، ئەگەر خۇشەۋىستى مېردەكەي درۆۋ دەلەسە و دەمامک بوو، ئاۋاھا دەستۋورىک نەك ھەر سادە و ساكار تەنانەت شياۋى حورمەت و ھەمىيەت نەبوو، سەي ميرانىش ۋەختى دەيزانى شۆرەژنى قژکالى چاۋى تەماحى لە شەش خانى ئۋمىدى بېۋە، نەيدەتۋانى مەغرور و لەخۇبايى نەبى سەرمەستى و مېزايەتى خۇي نەنۋىنى، لە بەرئەۋەي کردگارى ئەزەل، لە زەينى ئەۋدا، نىگارى ئەۋ پەرى شىۋەيەي ئەۋەندە خەيالاۋى كېشباۋۋە، كە بە پەسن و تارىقات تەۋاۋ نابى. سەرەراي جوانى و جىللى سى سال جياۋازى تەمەنيان ھەبوو، ھەرۋىيە دايمە ھەۋلى دەدا زىدە لە زۆر خۇي شىرىن بکا، لە پېشچاۋى ئەم رەفتار و ئەتۋارە، ئەۋى تۋوشى ترس و دۋودلى کردبوو، لەم ئاخىرى پېرىيەدا خۇشى نەۋى و بېزارى خۇي نىشان بدات، ھوما لەۋ ماۋەيەدا مندالەکانى خۇي، ئەۋانەي لە مېردەكەي پېشۋوى بوون لە بېرى خۇي بردبۋە، ئەۋ رۆژەي سەي ميران، ۋىنەي جگەرگۋشەکانى لە دەست سەند و لە مجرىيەكەي خۇيدا خستىيە پال سەنەدەکان و لە بەر چاۋى لاي بردن، نەك ھەر لە دژى ھەلنەستا، بەلكۋو لە ناخەۋە بەمكارەي ميران كە نىشانەي خۇشەۋىستى و ئىرەيى بوو كەيفى سازبوو، زۆر ساۋىلكانە بە دەمىۋە پىكەنى، ژنىكى دەستۋ پەنجە نەخشىن و زۆر بە مالدرای نەبوو، ئەۋ شەمدانىيەي بە گۈلدانەۋە لەسەر مېزەكە بوون، ھەموو رۆژى ئاۋى لە بن دەکردن و كاتژمىرەك لە بەر تاۋ دايدەنان، ھەرۋەكۋو مندالىك پېيان رادەگەيشت، دەيگوت گۈلى شەمدانى زۆر خۇش دەۋى، تو بلىي بەراستى بوۋى؟ ئاخۇم ناچارى و بىئامانجى نەبوو، لە ژياندا ۋاى لىکردبوو، لەگەل پېرەپياۋىك پى رابكىشى؟ ئەگەر

وانه بوايه، بۆچى ئەوهنده سەرى بۆى دادەنەواند و نازى دەكيشا؟ بۆچى لەو باخەدا ديارى ئەوينى ئەو كە پاك ترين نيشانەى موحىبەت و دلۇقانى بوو ئاوا ساردوسر دای بە دەم ئاودا؟ ئەو بىن وەفایىه ئاخۆم نيشانەىكى لە جوانى پىوہ بوو؟ بۆ مەگەر باوکی بە شەر سىوہەكى حەواى فریدا و نەىخوارد، يان ئەوہى لەسەر ئەمرو فەرمانى يەزدان، وەريگرت و لەسەر چاوى دانا؟ ئاخۆم وەختى مەھدى بە باوہ شىيەوہ بىنى، دللى لىي رەنجا؟ كەوابى ئەو بە بۆنەى وەلانانى ئەو مندالە نازدارانەوہ بوو ئەو خۆشەويستىيە كالەى بۆ خۆى بە دەست هینابوو.

بە دەم ئەم فەر و خەيالاتەوہ، سەىميران ھەر وەك مندالىك كردارى باشى كەوتىتتە بەرترس و توانجى گەر وەكەى خۆى، دللى لە دل بەرەكەى سارد بۆوہ، بالزاک نووسەرى ناودارى فەرانسەوى، ئەم و تەيەى چەندە شىرىنە: لە ئەشق و دلداريدا، ھەر شتەى مانای خۆى ھەيە، ھەر شتىك نيشانەى چارە رەشى يان خەبەرى بەختە وەرى پىيە. وەختى سەىميران بە بى لاکردنە وەيەكى روالەتى دەستورى گەرانەوہ و بەرەومال بوونەوہ دا، گوئى لە دەنگى ھوما بوو، بانگى دەكرد بچى بۆلای دل بەرەكەى سىوہ سورەى لە ئاوەكەدا گرتبۆوہ و شوىنى ماچەكەى گەزى و بە برىندارى ھەلیدا بۆ سەىميران، لە پاش شەش سال سەىميران ئەوہ يەكەم جار بوو خۆشى نەويستبوو، لە وکاتەدا خەرىكى گولەبزوین بوو، لە دللى خۆيدا وتى:

ئەمە شەش سالە كاس و ورم، ئەوا دامنا شەش رۆژى دىكەشى ھاتەسەر، دەك ئەم دلەم مارەنگاز بى، وەك مارەنگازى كردم. چىبەكەم دلە و ھىچى لە گەل ناكرى، شەش سالە دەروونم پرە لە ژار و ژەنگ، ئەگەر ئەم جىھانە ھەوينى دەردو خەم نەبوايە بۆ مرؤفى ژىر وەرھەمى ھەلنەدەھىنا، كەمى چاوى خۆت خورد بكوہ، بەسىەتى لە خوہ ھەستە، ئەو ژنە، لای تو كەوى ملبەخالە، بەلام ئەقلى نزمە كرچو كالە، ھىشتا ماويەتى فرىوم بەدى، ئىتر بە چىيەوہ توم خۆش بوئ، من بە چى چاوى تو ببەستم؟ ئەوہى ماوہمە خانوويەكى رەقو روقە، ئەگەر ئەوہ شەم لە دەست بىتتەوہ، مندالەكانم لە كووچەو كۆلان ھەلبىرئىزم، پىتت چۆنە؟ تو پىتت وايە ئەم گشتە گزى و درۆو دەھۆيە، ھەتاكەى درىژەى دەبى؟ بللى تۆش وەك مندالەكانى خۆم بە بوون و نەبوونى رازى بى؟ بە دل دەزانم وانىيە، تازە تىدەگەم شەرت و پەيمانى من و تو لىزەدا كوتايى دىت، ئاواتم ئەوہ يە ئەم قومەى ئاخىر، تا ئەوجىيەى بۆم جىبەجى دەبى دلۆپە دلۆپە بخۆمەوہ، بەلام ھىز و دەسلەتم بەسەر ھىچدا نەماوہ، نازدارەكەم قام بىژى رۆژگار ئاوازى جودايى من و تو دەچرى.

له ژیر کارتیکه ری ئەم دەقەرەکه خەم و پەژارە چەپۆکی بەسەردا دابوو، بەم دەمەوئێوارەیه خاووخیزانی سەئەمیرانی بەرەومال پەوانە دەکردەو، له نیو ئەو بنەمالەیهدا خیزانە چکۆلەیی خانەخووی تاقەت و حەوسەلەیی نەمابوو، هەربۆیە زۆر زوو بارگەو بنەیان تیکنا، ئەوەندە بەپەله بوون تەنانەت له رینگادا وچاننیکیان نەگرت و پشووێهکیان نەدا، له کافە تریا و قاوێخانەیهک لایانەدا ساردەمەنبیەک بۆخۆنەو. وەختی گەیشتنەو بەردەرگای مائی، تیشکی زەردەپەر بەسەر گوئیسوانەیی ماله‌کانەو مابوو. هوما، وەختی بەیی هەوێ و مندالەکان دوو بەدوو له ژووری دانیشتن، وەک گۆلی ئاوپرژین‌کراو گەشایەو، بسک و پەرچەمی پەخش و پەریشان کرد و جل‌وبەرگی گۆری، بۆئەوێ میران بۆ شەوێ له‌لای خۆی رابگری خۆی به کار و خواردن سازکردنەو خەریک‌کرد.

سەئەمیران پالی دابوو به تایی یەکی له پەنجەرەکانەو و له دەرەوێ رامابوو، وەک بیژی بەم بانگی‌شوانە، بییری له‌وێ دەکردەو تاریکی و دلته‌نگی جییی به رووناکی لیژ کردوو بۆیە رەشی له تویلی شار هەلسوو، ئاخۆم ئەوێ یەکی له‌و غەزەلانە بوو که‌وا گەردوون به بالای سروشتی بریبوو له کیش و سەر‌وایه‌کدا، بۆ هەتا هەتایه له‌گەل مانەوێ خۆیدا کۆن نەدەبوو؟ تۆ بلیی ئیستاکه سەئەمیران گەلالەیی جوو بوونەوێ له‌گەل هومادا له‌سەر میشک بوو، نەختۆکەیه‌ک لیبی بیزار بووبی و یان دلی لیبی رەنجابی؟ وەلامی ئەم پرسیارەیی به ئەم هیژو وریه دایەو که، هەر له‌وکاتەدا بەبی ئەوێ میران ئاگای له خۆی بی بەرەو ژووری ژورەکه هەلکشا بۆلای خانە نازدارەکه‌ی وەک ئەوێ بۆنی باخ و هەوای سازگاری چەم و رووباران هانی‌دابوو دەست‌بکا به کاری باغەوانی، گل و خۆلی باخەکه‌ی کردبوو دەس‌مالیکه‌و و دابووی به میمکه بی‌بی، له گوندی سەر‌ابه‌و بۆی هەلبگری، له‌سەر میزەکه کردیبه گول‌دانیکی به‌تالەو، گویزان و مقەستی هەلگرت و چوو دەستەیی گولە‌شە‌مدانییه‌که، چەند لقیکی هەلبیری و له خاکی تازەدا چەقاندی، سەئەمیران شان بە‌شانی راوێستا بی ئەوێ قسەیه‌ک بکا، کړوکپ تیبی رامابوو، ئانیشکی له‌سەر میزەکه دادا، پۆشینیکی سەوز میزەکه‌ی وەشاردبوو، دەفریکی بلوور له‌سەر میزەکه بوو، دوو ماسی رەنگینی وردیلەیی تیتا دەهاتن و دەچوون، یەکی نیر و یەکی می، یەکیان سووریکی توخ و به‌لەک، ئەوێ تر زەردیکی بریفەدار، به‌خەت و خالی زیوینەو، له‌وکاتەدا سەئەمیران پاک تییان رامابوو، ئەوانیش بەبی جوولە، زەرد له‌سەرەو و سوور له‌خواری راوێستابوون. وەک ئەوێ خەویان لی‌که‌وتبێ، رەنگ و رووی هەردووکیان له‌قژە کالەکه‌ی هوماخانم دەچوو. چله‌تیشکیکی زێرین که پاشماوێ

زەردەپەپ بوو لە شووشەى يەكئى لە پەنجەرەكانەو هاتبوو ژوورئ و لەگەل دەفرە بلوورینەكەدا
لە گەرمە ژواندا بوون، ئەویش هەرتان لە خۆرئشیندا تەواو دەبوو. سەىمیران لە بنەو سەیرى
ھوماى دەکرد، ھوما خانمانە بە شلو مى سەرقالئى كارى خۆى بوو. قەسرییەكى ئاودامیتى دەبەردا
بوو، دەتگوت كۆتەلى زىوكفتە، ئەمەش دیارى حوسینخان بوو وەختى خۆى پیشكەشى كەردبوو،
سەىمیران بە خەيالائىكى دەروونییەو دەستى لەبەر ئەو تیشكە راگرت كەوا خۆى كەردبوو بەو
زیندانە بلوورینەدا، بەمەش دانەكەوت، نەختىك گل و خۆلى گولدانەكەى ھەلگرت تۆزە تۆزە كەردییە
نیو ئاوەكەو، ئاوەكە لیل بوو، ماسییە چكولەكەكان بە پرتاو دەهاتن و دەچوون، ھوما نەیدەزانى
سەىمیران مەبەستى لەوكارە چییە، لەو باخدارى و قەلەمەلیدانەى دەستىپن كەردبوو رازى و
خۆشحال بوو. وەك كابانىكى دەسترنەنگین كە تازە لە كار بووبیتەو گوتى:

- بۆ خەرىكى ئەم ناسك و نازدارانەى من زەحمەت ئەدەى، ھەر وەختى ئاوەكە رووناك بۆو
ئەم دوانە دەچنەو لای یەكدى و پال بە یەكەو ئەدەن. ناچارن ھەردەبى وابن، شەو و رۆژ لە
یەكتر دوور ناكەونەو.

سەرى بەرز كەردەو و لە روخسارى مێردەكەى راما، چەند دلۆپ ئەسرىن لە چاوى
سەىمیراندا قەتیس مابوو.

بەشى پازدەھەم

رۆژى دوايى كە لە باخى گەرابوونەو، دەمەوعەسىر بوو، سەىمىران لە دووكانەو بەرەومال دەگەرايەو، تىنى خۇرەتاو ھىشتا ھىز و وزەى خۆى مابوو، سىبەرى دارو درەخت لە بەرامبەرىدا بەزىبون، كۆلان مالىكان خەرىكى ئاوپرژىن و پاكردەوەى شەقام و كووچە و كۆلان بوون. ھەلم و بوغىكى ناخۆش رووبەرووى بوو، جارى مابووى بگاتە كۆلانە بەرىنەكەى تەنىشت كووچەى عەلىخانى لوپ، چەند دووكانىكى وردەفروۆش كەلوپەلى مال بە دەورى يەكەو بوون. ژنىكى بەژن زراف نىوقەد بارىك، خانم و خەرامان بە كراسىكى گولدارى بىقۇلەو، چەترىكى ھاوینی و جانتايەك بە دەستەو، بەرەو رووى دەھات. پۆشتەو پەرداخ ھەرەك بووكى يەكشەو بە شلوملى ھەنگاوى دەنا لە چەشنى تاووسى مەست، جلوبەرگ و ئاراپىشت و خۇ جوانكردنى لەرادەبەدەر لەوھىكە ھەبوو، رازاوەترى كرديوو، بەجۆرىك كە باوھلى بۇ چەند دەقىقە نەىناسىبەو كە ئەو خانمە نىوەرۆوتە بەم دابو مۆدەى فەرەنگىبەو دلبەرەكەى مالى خۆيەتى، واتە ھومای شوخوشەنگ، وەختى بەم بەرگ و باقو برىقەو ناسىبەو، كە بۇنى عەتر و گولاوى رۆژەرىبەك دەرۆى ئەوئەندە پىتىكچوو، كە لە دلى گران ھات لەگەلى رابووستى و بىدوینى، يان لىبىبەرسى بەم جلوبەرگ و سەرو سىمايەو بۆكوى ئوغر بى، لەگەل خۆى بىبائەو بۇ مالى، خالو ملو گەردنى كەوئاساى ئەوئەندە ئارەزووبزوىن بوو تەنانەت جوانى قىنووسى لە بىر دەبەردەو، كەوش و قونەرەى پاژنەبلىدى پىستمارى بەو پاوپووزە شلكەو دىمەنىكى دلبەرەنەى پىبەخسىبوو، لەوئەندەچوو گۆرەوى لە پىدابی، خۆ ئەگەر لە پىشىدا بووبى ھەرەك رووتبىن وابوو، گولى ئەو باخەوانە ئەو رۆژە بەم گىشتە جوانى و بەرامەو گولاوى لە بەرۆكى شەقام دەپژاند. پىرەمىزدىكى رىشەنى چەماوەى سەھۆل فروۆش لەسەرى كۆلانەكە لە دووكانۆكەى خۆيەو، ھەر ئەوئەندەى شای جوانانى دىت، دلى لە خۆى بوو و نەىزانى سەىمىران لەبەر دەمىبەتى، پۆلووى حەزى ژىر

خۆله مېشى تەمەنى گەشايەوه و چەند ھەنگاۋ كەوتە شويني، ۋەكوو پيري مەيخانە سەرو شانی ھەلئەكاند. بە دەنگيكي نيوەبەرزەوہ بۆئەوہى جيران دوكانەكان گوڤيان تيۋەبى گوتى:

- بالانەو نەمام بۆكوئ ئوغر بى

ھەرلايە دەچى ئوغرت خيىربى؟!

وہختى گەرايەوہ بە زمانىكى پر لە بۆلە و ناكامبىيەوہ بەبى شەرمى و نالىنەوہ گوتى:

- ۋەرە سەيرى جام و بلوورم كە!

دياربوو مەبەستى ئەو پيرە خەرەفاوہ لە قول و باسكى ناسكەھوما بوو، كە بە عەينى گلۆپى كارەبا، بە بەرچاۋى ھەمواندا ئەدرەوشايەوہ، ئەو بى شەرمى و ھەيا تكاوييە، ھەر ۋەكوو تەنافى دزان ئەستوى كيشكچى جەرەبابە دەدا، ئەوكى ريككوشى، سەرسوورمان و واقوورمان رەنگى رەش داگپرا، ھەزى دەكرد ھەر لەم ھاستە زەوى زار داچپرى و لە ئانىكدا قوتى بدات، كاتىك بەويدا تىپەرى، ھەستى كرد شاگرد و بەردەستى قەسابەكە، سەھۆل فرۆشى ھەنەك بازى بە ئىما و ئىشارە ئاگادار كەردەوہ. سەىميران لە ھەلچوون و توورپييدا بەرچاۋى خۆى نەدەبيني، بەداخوہ پىشتر خەبەرى لە ھىچ نەبوو، ئىستا دەيتوانى ھەست بە زۆر شت بكا. خانمە تەرپۆشەكەى ئەوئەندەى بەم كۆلان و گەرەكەدا تىدەپەرى، دەبوو گەپجار و گالئەجارى ئاواھا كەسانىك، ئىتر لىردە ھەمووشتىكى بۆ روون بۆو، ژنىك كە بەتەماى شار و بازار، بە بەردەمى ئەم دووكاندارانەدا دەھاتو دەچوو ھەر خۆى دەيزانى چ تىرو توانجىكيان ھەوالە دەكرد، ئەم خانمە شەش سالى عەلەن تەواو بە سەرى رووت و بە چارشىوہو ئىرە رىگاي ھەمىشەبى ئەو بوو، قەت نەبوو جارىك لىيان بگەرپتەوہ و چاۋى رەشيان كال بكاتەوہ و لە دەمیان بسرەوينى، ئەو نەيدەزانى ئەوانە ۋەكوو مېش لە شىلەى روخسارى ھالاون. ۋەختى لە مال دەھاتە دەرى و لەنجەى دەكرد، ۋاى نەدەزانى لەم دەقەرەدا كەس سەرى پىوہە، ۋەكوو كەو بە نىر چىمەندا خەرامان خەرامان تىدەپەرى. ھەر لەو كاتەشدا ھەريەكەو لەبەرخۆيەوہ بە پەيكانە تىرى نىگاي دەى ئەنگاوت، ئەو توانبووى حورمەتى ژنانەى خۆى بە مۆدەى رۆژ لە پىشچاۋى چاك و خراپ بپاريزى، بەلام ھەيف و مخابن! نەك ئاوا بى شەرمانە ئەو ژنە بە چەشنىك پەردەى شەرمى دادرېبوو، نە حورمەتى خۆى بەلاوہ بەقىمەت بوو نە، ئابرووى مىزدەكەى، سەىميران تازە زانئىبووى بۆچى ئەو شەوہ ھوماخانم، مەسەلەى ئەم كراسە گولدارەى ھىتابووەگوڤرى ويستبووى دەراۋى دەمى ئەو تاقى بكاتەوہ «خۆزگە ئەو رۆژە لەگەل خۆم بمىردبايە و لەو باخە چۆلە بمىردبايەتە بەرم، ئەوا سى

مانگه‌ی هاوین به‌سه‌رچوو، به ئاواته‌وه بووم ئەو کراسه‌ی شه‌و نه‌بوو خه‌ونی پێوه نه‌بینم جارێک بیکه‌مه به‌رم. دهمه‌وی قوڵی دریزی لینیتم.»

سه‌ی‌میران، به زۆرزان‌ی خۆی بیده‌نگی به‌باش زانی و هیچی نه‌گوت و تریقی نه‌کرده‌وه، بۆچی به‌بێ ئەوه‌ی ئەو پاز‌ی‌بێ له‌به‌ری کردووه و له مال هاتۆته‌ ده‌ری، چما قه‌ولی نه‌دابوو نه‌یکاته به‌ری؟ ئیتر له‌سه‌ر ئەم بابته‌ مشتومر بێ‌فایده‌ بوو، ناچار قسه‌کانیان گۆریبوو.

زۆری پینه‌چوو هوما په‌شیمان بۆوه و گه‌رپایه‌وه. له‌وه‌ده‌چوو تیگه‌یی، سکل‌ی توورپه‌یی سه‌ی‌میران گه‌شایه‌ته‌وه، ئیتر وازی هینابوو له‌ گه‌شت و گه‌رانی شه‌قام و بازار، یان په‌نگه‌ پینی‌خۆش‌بووبی ئەم پیری خه‌راباته‌ی له‌گه‌ل خۆی هاوڕی بکا، وه‌خت‌ی خۆی کردووه به‌ ژووره‌که‌یدا و چاوی له‌ چاوی میراندا قه‌تیس‌ما، سه‌ره‌رای ئەم گه‌شته‌ عه‌زه‌ت و نه‌فس‌به‌رزیه‌ی که‌ هه‌یبوو له‌گه‌ل ئەم قه‌لافه‌ته‌ رووبه‌روو بۆوه و سه‌لامی له‌ بیر چۆوه، سه‌ی‌میران، گری‌ی نیوچاوانی تیکنا و ددانی خۆی کرۆشت، له‌لای سه‌رووی ژووره‌که‌ ئەوه‌نده‌ به‌ هه‌بیه‌ته‌وه له‌سه‌ر یه‌خ‌دانه‌که‌ دانیشتیبوو، جیی لێ‌نه‌بێ، ده‌نگوت هه‌یده‌ری که‌رپه‌، له‌سه‌ر دیواری گۆرخانان دانیشتیوه، هه‌ر ئەوه‌نده‌ی خۆش بوو گوێی له‌ ترپه‌ی پینی‌بوو به‌ که‌وشی پاژنه‌بلینده‌وه تا گه‌یشته‌ به‌رده‌رگای ژووره‌که‌. بورکانی ده‌روونی ته‌قی و دهمی کرده‌وه:

. مه‌گه‌ر پیتم نه‌گوتبوو ئەم کراسه‌ بلحانه‌یه‌ مه‌که‌ به‌رت؟!

به‌ چاویکی پر له‌ غه‌زه‌به‌وه سه‌یری به‌ژن و بالا و شان‌ومل و پاووپووزی رووتی کرد. هه‌ر ئیستا له‌وه‌دابوو کراسه‌که‌ی به‌ری به‌ گوشت و پینسته‌وه له‌ به‌ری دا‌برنی، به‌ توێژه‌ تفيکه‌وه‌ لیو و چه‌نه‌ی ده‌له‌رزى و په‌نگی ره‌ش داگه‌رپابوو، هوما، ئارام و له‌سه‌ره‌خۆ د‌ل پر له‌ ترس، چه‌تر و جانتای له‌سه‌ر تاقه‌ی به‌رده‌رگاکه‌ دانا، له‌ وه‌لامدا گوتی:

. تو به‌ته‌مای سی ته‌نم داوه به‌ کراس فری‌ی بده‌م و نه‌یکه‌مه به‌رم؟! ججه‌نده‌م سی ته‌منی تیچوووه‌ خودای ده‌کرد ملت ده‌شکا!

هوما به‌ ترس و ناھومیدییه‌وه له‌و د‌لگه‌رمی و حورمه‌ته‌ی له‌لای ئەو هه‌یبوو، رووی کرد به‌ولاوه و گوتی:

. نه‌یه‌رۆ! شه‌یتان به‌ له‌عنه‌ت بکه‌ پیاوه‌که‌ بۆ خوین به‌رچاوی گرتوویی؟!

سه‌ی‌میران به‌ دانه‌چیره‌ و نیوچاوانی پر له‌ ئاوری توورپه‌یی، وه‌ک‌ئوه‌ی له‌گه‌ل نه‌یاریک به‌ره‌روو بووبی، په‌لاماریکی بۆ برد، به‌ ئەسپایی سووکه‌ زلله‌یه‌کی له‌لا روومه‌تی سه‌رواند:

- باوه حیزی بی شه رم، بۆ خه ریکی ئابرووی من ده بهی؟! -

هوما کشادواوه، دهستی به پرومه تیبه وه گرت و دلپر و چاو به فرمیسک تتی راما، وادیابوو هیشتا نهیزانیبی چه قوماوه، بلیی میران به راستی بووبی؟ ئه مه یه کهم چار بوو بهم روخساره وه سهی میرانی ده بیینی، له و دنیا رهنگینهی ئه و به ئه شق و ئه وینی خوی له دلی میراندا دای مه زرانده بوو که له به ریکی سهیر و ناموی تیدا ده بیینی، نه که هه ر که له بهر و کهنده لان، بگره کاو لاش و ویرانه یه که، که ته وای حه زه کانی له ویدا زینده به چال کرابوو، ئیتر هه موو خۆشی و هیوایه کی بوو به نه فره ت و بیزاری، وه که ئه وهی له پر بیرو که یه که به میشکیدا تیبه پری، به بی ترس و خوف هه لی کوتا سه ر سندووقی جله کانی، هه ر له وه خته دا گو تی:

- به لی هه روایه قه لای ژیان ت من رووخاندوومه، ئیستاش ده مه وی به دناوت بکه م، من یکی ساوی لکه و نه قام شه ش سال ته وای ته مه نی که نجی و جوانیم به تو به خشی و خۆم کرده قوربانی. بۆ به پانه وه نالیی: «تیرم خواردووه و هیقم هاته وه، بیژن به دایکی بی بیباته وه؟!» پیاوی خودا، وا خه یال نه که ی زیره ک و زۆر زانی، شه رت ئه وه یه وه کوو خۆره تاو چاک و خراپ له تیشکی خۆت بی به ش نه که ی، ئه که روایه پیویست ناکا ده ست له سه ر من بهرز بکه یته وه، من و تو له دنیا یه کی دو ستایه تیدا په یمانی ئه شق و پیکه وه ژیانمان هه لچنی و سه دان گه ت و به لیمان به یه کدی دا، ته نیا ئه وه نه بی، که ئیستا تو له من بسره وینی، دوینی قه ولت به ئاسکه داوه که من ته لاق بده یی و که رمی و گوریه که ی جاران بۆ خا ووخیزانت وه گیری، ئه و رووناکیه ی لیت گرتبوونه وه پیمان بده یته وه، چه نده م بروا به چاوی خۆمه، ئه وه نده ش تو ده ناسم، بۆ من میشکی که رم خواردووه تینه گه م تو چیت له بن سه ر دایه و به هه ردووکتان خه ریکی چه شه ن و که ویکن. به لام دلنیا به من له م ماله دا زۆر شت فیر بووم. پینش ئه وه ی تو به زه لیلی وه درم بنی و باوه ش بۆ خانمه کونه که ت بکه یته وه، ئه من رویشتووم و ئاوریش ناده مه وه!

- له م ماله ده رووی، به جارو جه هه نده م! هه ر ئیستا هه سته ده رکه وه، به رچاوم چۆل بکه، خودای ده کرد خیرا ملی خۆت ده شکاندا! ژنیک پروت و قووت خوی به به رچاوی خه لکه وه بکاته بی بی جان، هه ر بوئه وه باشه له کووچه و کولان بی به تابلو به به رچاوی خه لکی ئه م شاره وه، من سنگ شیر ی پشت ما که ر نیم گیل گیل سه رم به ربه ده مه وه، ئه و شه رمه زاری به من قه بوول نا کرئ، - ئاخ هوما، ئه وه تو چۆن ئینسانیکی ئاوا له رووت هه لدئ له مال بیبه ده ری، تازه من چۆن ده توانم

بەم کۆلاندەدا بێم و بچم؟- تازە لە نیو ئەم خەلکەدا بووم بە گای قەشان، یانی ئەوێهە دڵخۆشی تو لە ژيانى مندا؟! بەچی مەعلووم ئەم خەلکە من بە پیاویکی بێویژدان و بێشەرەف نەزانن؟
 - ئیتر بەسیهەتی ببەرەوه! لەو زياتر کونەجەرگم مەکه، وەختی من لەم مالدە نەمینم تو دەتوانی سەر بەرزانه بەم کۆلاندەدا بێی و بچی! ئەمەن هەلەم کرد، هەلەیهکی فرە مەزن، ئەشی تف و لەعنەتم بۆ بنێرن، بەردەبارانم بکەن، هەرچۆنیک تو و ئەو خەلکە دەلێن هەروام، ئیتر بەسیهەتی و بەشی من لێردەدا تەواو بوو.

هوما بە دەم قوڵی گریانەوه هەناسەیهکی هەلکیشا، بوخچەکەى لەسەر یەخدانەکە کردەوه، خەریکبوو کراسە زرشکیهەکەى قەد دەکرد، ئەسڕینهکانی پێوشک کردەوه، بە دڵشکاوێهەوه فرمیسکی سەری و بێئەوهی ئاگای لە خۆی بێ، سندوقەکەى هەلرشت.
 سەه میران هەر خێرا هێور بۆوه و بەزەبێ پێیدا هات، ئاوی دەمی قوتدا و لەبەر خۆیهوه بە هیمنی گوتی:

- پێویست ناکا، ئەوێهەندە خۆت سەخڵەت بکەى، ئەوهی لەو سندوقەدایە تەواوی بۆ تو قفلێکی لێبده و پێمبێ بۆکۆی دەچی، تاکوو بە حەمبالیکدا بۆت بنێرم.

ئەم قەسەیه گالته و ئاشت بوونەوهی پێوه دیاربوو، بەلام هوما ئەوێهەندە دەردی کاری بوو، دەیزانی ئەمڕۆش نەبێ سبەى ئەم دەرکردنە هەر ڕوو دەدا، لیزگە لیزگە ڕۆندکی هەلدهوەراند. ئەو وردە شتانەى لەسەر تاقەکە بوون، وەکوو مجری ئارایش و کلو کلدان، زۆر شتی تریش کە هەر فری بەسەر یهوه نەبوو، بەلام لە ژيانى بێتروسکەى ئەودا، وەکوو حەز یایەک بۆ قوتدانى زارى دایچرېبوو، هەلێگرتن و لە کوشى مجریهەکەى خستن، نەوتى لامپاکەى بەتال کرد:

- سەپاسی چاکەکانت دەکەم، هەر ئەو گلەقالییهەم بەسە، بەو مەرجهى ئاسکە پێمەرەوا ببینی. ئەمەندەش رازیم لەو مالەى تودا بە سەر بەرزیهوه، دەپۆمە دەری، ئیتر بەسمە لێمبگەرێ با برۆم و کلیلی بەختەوهری بدهمەوه بە دایکی منداڵەکانت، شەش ساله ئەو لە ژێر دەواری خەمدا دەژی و منیش لە بن سیبەری ترس و لەرزدا، ژيان بە ترس و خۆفەوه نیوهی مەرگە وەک ڕۆژ لێم ڕوون بوو، ڕۆژیک بەردی جودایی جامی ژيانم دەشکینی، بە خەمەوه ژيان لەکوێ و بە ترسەوه لەکوێ، ئاخۆم ناشی مافی ئەمەت بدهمى، کەوا من بوونی مرقایهەتی خۆم بزر کردووه، تەنانهت گەرەکم نییه بۆ دۆزینەوهشی هەنگاو بنیم، هەرنهەبێ ئەوکاتەى خۆم لە باوهشی کۆلانییدا بینی زانیم کیم و چم و دەبی چیکەم.

- برۆ به خودام ئەسپاردی! منیش ئەگەر حەيام بێ بەسمە، دەستم لە کۆل بکەوێ با چەند رۆژیک بە ئاسوودەیی دانیشم، بەهەشتی خوشەوێستی بە هەموو گەورەیی ئاسمانییەوێ ئەگەر ئەرکی ژایانی بە سەرەوێ نەبێ لە دۆژە دزیو خراپترە، ئەشقی راستەقینە زێر و زەمبەرە کۆن بوونی بۆنییە بەلام ئەگەر نەپاریزی غەر دەگرێ و بریقەیی نامینی، من و تو رۆژی بەرێ، بۆ یەکدی دروست نەکرابووین. بەلام ئەوێ کردمان وێستی دل بوو نەک خواستی حەزو ئەقل و ژیری؛ برۆ ئوغرت خێری، شەرت و بەلینی نیوان من و تو لێرەدا کوتایی هات و ئەم هەوای ئەشقه ئەم بەندی دلە پچرا!

هوما قفلێکی لە دەرگای یەخدانەکەدا، بوخچە و پریسکەیی چەند کراس و قەسرییەکی تێدابوو لەگەڵ مجری ئارایش و مت و موور و زێرۆ زەمبەر، نایە بن پیلی، قورئانێکی یەکجزمی چکۆلە لەسەر تاقەکەیی پشتسەری مێردەکەیی بوو دەستی دابە و هەر بەو کراسە بێ قۆلەوێ چارشتیو نوێژیدا بە سەریدا لە ژوورەکە چوو دەهێ. وەختی بە پێیلیکانەکاندا دەچووێ خوارێ هێزی پێی نەبوو هەنگاو بێ، لە زیندانی حەسارەکەدا لە بنەو هێوابراوانە چاوی بۆ خورشید گێراو نەبێ، خۆ ئەگەر ئەو ژنە لە هەوێل دابایە وەک کە یخوداژنیک پێشی پێدەگرت نەیدەهێشت بروت و دەیگێراو، بەلام مخابن! ئەو ماوەیەک بوو لەگەڵ تاوکهوتنی بەیانی لە مال دەچووێ دەرێ بۆ کاری ئوتولیدان، وەختیکیش دەگەراییوێ شەودرەنگانیک بوو. تەنیا لەو حەوشەیدا ئەکەرەم لەسەر لیواری حەوزەکە خەریکی شوێردنی قاپ و کەوچکی شەوێ بوو، بەبێ ئەوێ لە جێی خۆی بجوولێ و دەم ساردی لە خۆی نیشان نەدات، گوئی:

- هوماخانم، ئەیهەرۆ کچێ، ئەوێ شەرم ناتگری؟! چما کابە کەچ بووێ لەسەر قەسەییکی هێچ ژایانی شەش سالت دەشتوینی؟ ئەم پیاوێ بەجێ دەهێلێ، ئەوێ نەدەش ناسک و نازدار مەبە؟! بەراستی نەمەک بەحەرایی ژنەکە!

هوما بە دەم رێگاوە گوئی:

- ئەم قسانە بەو بلێ خاتوونەکرەم، نەک بە من، گەرەک بە سەر زەنش و دلنواویی ناکا، ژن لە جەندەخانە بێ باشتەر نەک مەنتی پیاویکی ئاوا زمان شێر و قەسەرەق بکێشی، ئەو بەعزە پیاوانە هەرئەوێ تیر بوون ئێتر خۆیان نەبێ کەس نابینن.

خانجان لە ژوورێ خەوتبوو بەم دەنگە دەنگە وەخەبەر هاتوو، هاتە بەردەرگای ژوورەکە، لە ژنەکەیی مۆر بۆوێ و حالی کرد بچیتەوێ ژووری خۆی. هوما، وەک ئەوێ وابوو بەسەر مار و

دو پشکدا ههنگاو بنی، به حهسارهکهدا تیپهپی و له پیچی دالانهکهدا ون بوو. هه ر لهوکاتهدا سهی میران خهریکی بهستهوهی قوچپهی کراسهکهی بوو، له بهر شووشه بهندی پینجدهریه که قوت بؤوه! له جیی خوی چوارمشی دانیشته، دهمی کردهوه و روهی قسهکهی له ئەکرهم و میردهکهی بوو:

- قه در و حورمه تی له راده به در مرؤف بچوک دهکاتهوه، نه ت بیستوه دهلین: ئەوهی به ژن و مندالی که زوری روهدا، ریشی له پیری دهچی به گوودا؟! زوری به دهوردا مهیه لیی گه پی کوی دهچی با بچی.

چهند خولهک دواتر به بیانوی چونه درئی له مال و راپه راندنی ئه رکهکانی، سهی میران هاته حهساری، له سهه ر پلیکانه که، ده ره لینگی پاتوله کهی هه لگیزاپه وه و تهکاندی، کاو کوت و چهند دنک گهنم به ربؤوه خواری، توزی کلاوه کهی تهکاند و فوهی لیکرد، به ومانایه ی بوی گرینگ نییه هوما رۆیشته درئی، چهند ههنگاو ئیک رۆیشته و گه راپه وه، ئاخیرین مژی له جگه ره کهی دا و به بهری دهستی مۇدنه کهی پاک کردهوه و یه کدوو جار فوهی پیداکرد. وهختی هات وه پی بکه وی، له به ر خوی وه گوتی:

- ئەگه ر بمه وی ته لاقی بدهم ئاوا نابی، سبهینی خه بهر دهنیرم بۆ خالۆکه رهم به بیانوی کاریک بیت بۆ شار، دهستی ددهم به دهستییه وه با، له گه ل خوی بیاته وه؟

بۆ ئەوه نه هاتبووه درئی نه هیلی هوما بروات، دهیزانی ئەو چۆن چۆته درئی، پیتش ئەوهی خۆرئاوایی و ره شمالی شهو شار وه شاری ده گه رپه ته وه، به لام حهزی ده کرد، دوور و نزیک وه دووی بکه وی بزانی به م تیپو قهواره یه وه بۆ کوی دهچی، ئەو لهو شارهدا ته نیا یه کدوو دهسته خوشک نه بی که سی شک نه ده برد، کیی هه بوو هات و چوی بکا، ئەوانیش بۆئه وه نه ده بوون ته نیا شه ویک به توراوی په نایان بۆ به ری، هوما ئەوه ندهی سه بر نه کردبوو له ژووره کهدا قه سرییه کهی بکاته به ری. به م جل و به رگه ته نگ و نیوه روه ته وه نه یده توانی شهو تا به یانی له هیچ لایه ک پشوو بدات.

نزیک رۆژاوا، خاتوو خورشید دووسی کولیزه ی په نجه کیشی به دهسته وه بوو، په تاته ی کولایو نابووه ژیر چارشینوه کهی به ره و مال ده بؤوه، له سه ری کۆلانه که له گه ل خاوه ن ماله که یدا لووتیان به لووتی یه کدا ته قییه وه، میران مرووموچ و بی تاقهت دیار بوو، شان به شان یه کدی له گه ل ئەو جیرانه قه دیمه ی که هه میشه بار راستی کاران بوو چهند ههنگاو ئیکیان نا، به نه پنی تی گه یاند که:

له هومام داوه و دهرم کردووه، ئیستاش نازانم ږوی کردوته کوی، چاوه ږیم بزانم دهگه ږیته وه

یان نا؟

ئو ژنه زهحمهت کیشه وهکئووهی گالته بکا به بیخهبری میران له مهکری ژنان بهتایبته

هوما گوتی:

ئای بهت مابه، ئهگه ږ تورایی چوون ئاوا دهگه ږیته وه، رهنگه چووبیته مالی ئاغابزورگ. هه رئیستا

دهگه ږیته وه و دهچم بزانم له وئی نییه. توش لیره مه وهسته جوان نییه، له هه رلایه کبی بۆت ده بینمه وه.

خورشید ئه مهی گوت و بهله ز خوی کرد به ژووریدا، نان و خواردنه کهی دایه دهست کچه کهی، خیرا گه ږایه وه، چاره کئی بیست دهقیقه ی پینچوو، سهی میران ږویشته وه ژووری و لامپاکه ی هه لکرد گویی له دهنگ و زریکه ی مندالان بوو، له سه ر سیفه بن عه رزله پیکه ه لپړ ژابوون، خورشید گه رابووه، به رله وهی بگاته وه ژووری و به دهوری یه که وه کو بینه وه و وهکئووهی قاتییان به ده مه وه بی، هیزه لماسی کولویان خواردبوو، خورشید له داخان دهنگی نه کرد، به بی مه حته ل بوون، خوی کرد به ژووره گوره که دا، به ناماژوهه حالی کرد له وئی نه بوو، به لام دلئیای کرده وه:

خوت سه خلت مه که، من ده زانم له کوئییه! جاری با پارووه نانیک بخه مه به ردلم ئه وسه له کونی جندوکه شدا بی ده بینمه وه. ژنه تیوه نه فامه، مندال بۆته وه، به م شوه، ئه وه کاره ئه و کردوویته؟ یانی ئه و نازانی شوهی تاریک بۆ ئافرهت وه کوو چالو وایه له به رده م کوژدا؟ له هه رلایه ک بی ئه و ئیتر ده بی بتوانی به ته نیای بگه ږیته وه، دهی، مه شدهی، له سه رچی شه ږتان بوو وا لیت داوه؟

ژنی هاوسامال له سه ر ئاخوین قالی دانیشتیوو پالی به دیواره که وه دا، لاقی ږاکیشا و له به ر هیلاکی و ژانی قاچ و پستی دهستی کرد به ئاخ و ئوف. ئاسکه به سه ر پنیه که وه هاتبوو بولایان ږاوه ستا و گوتی:

لیدانی چی، به ئاسته م به سه ر په نجه ی له ږوومه تی سره وان دووه، ئه م عه سه ره به کراسی بی قول و ته نگ و ترشه وه له مال چوته ده ری، باشه ئیستا که توراوه، نه ده کرا ئه و کراسه ته ږه ماشه ی بگوږی؟ بۆ ئه وهی سنگ و به رو و سات و سمته به موو به و نیشان بدات پی خوش نه بووه کراسه که ی دابکه ی له چیدیکه ی له ژیره وه له به ر نه کردبوو، شه رمی ده کرد، یان له سه ی میران ده ترسا ئه وه دابنی و ئه و ژنه بی شه رمه ئابروو و حه یای بۆ موهم نییه؟!

سه‌ی‌میران ههمدیسان سگلی تورپه‌ی گه‌شاپووه، قامکی شاده‌ی لی پ‌اساند و گوتی:
 - خورشید، هه‌رئه‌وه‌نده بزانه له‌کوئیه، خودا یه‌که‌و نابی به دوو، له‌گه‌ل تاوکه‌وتنی به‌یانی ته‌لاق
 ده‌دم با بروت! وه‌ختی له‌کن من نهما، خوی‌ده‌کرد شرواله‌که‌ی ده‌دا به‌شانیدا، چونی پینخوشه‌ ئاوا
 رای‌بوئیری، ئیتر هه‌وساری به‌ده‌ست خۆیه‌تی. یالالی ده‌کرد سه‌ر به‌سه‌ت ماله‌وه‌ده‌نی.
 ئاسکه‌ به‌سه‌ر پیوه‌ پالی به‌دیواره‌که‌وه‌دا، خوی له‌هیچ نه‌گه‌باندا. نه‌ختیک مؤر بووه‌ و
 له‌به‌رخۆیه‌وه‌ گوتی:

- من قه‌ت باوه‌ر ناکه‌م، هوما، به‌م جلانه‌وه‌ وه‌که‌ئوه‌ی هیچی له‌به‌ردا نه‌بی وایه، ئه‌مشه‌و له
 مالی میزدی خوی نه‌بی له‌هیچ لایه‌که‌ شه‌و رۆژ بکاته‌وه، ئه‌و له‌کوئیه، با مالی دۆست و هاو‌پیش
 پیاویان له‌مال نه‌بی! به‌پ‌استی زور عه‌یبه، وه‌ختی بی‌ری لیده‌که‌یته‌وه‌ عوزرت پیدایت. ئه‌و ئه‌گه‌ر
 بشزانی به‌یانی ته‌لاق ده‌دری، نابی به‌م‌جۆره‌ ره‌فتار بکا، به‌لام موجزه‌ و دیاره‌ده‌ی ئه‌م ئیمام‌زاده‌یه
 خه‌ریکه‌ کاری خوی ده‌کا.

خورشید ووتی:

- ئه‌گه‌ر رووی له‌ مالی ئاشنا و رۆشنا کردبایه، تا‌کو ئیستا خه‌به‌ریان به‌تو ئه‌دا و که‌سیکیان
 به‌شوین تۆدا ده‌نارد. خیرا ئاگاداریان ده‌کردییه‌وه، له‌هه‌رجییه‌که‌ بی‌ زوری پیناچ دیته‌وه، خو
 ئه‌گه‌ر نه‌گه‌ریته‌وه، نا، نا، باوه‌ر ناکه‌م چووبیته‌ مالی بیگانه، ئه‌گه‌ر هوما له‌و ژنانه‌بایه‌ تا ئیستا لێره
 گیر نه‌ده‌بوو. ئینسان به‌ویژدانه‌وه‌ قسه‌ بکا، ئه‌و ژنیکی هینده‌ش سووک و چرووک نییه، وه‌کو
 که‌و وایه‌ دايمه‌ حه‌ز به‌ ئازادی و خۆده‌رخستن ده‌کا، ئافره‌تیکی داوین‌ته‌ر و هه‌له‌و هه‌رزه‌ نییه.
 ئه‌مانه‌ ئاره‌زووی گه‌نجی و جوانییه، مه‌شه‌دی، ئه‌مه‌ش بزانه‌ ئه‌گه‌ر تا ئیستا زگیکی بگردایه‌ و
 کورپه‌یه‌کی هه‌با، نه‌ ئه‌وه‌نده‌ وه‌رزه‌ ده‌بوو نه‌ توشی عه‌زاب ده‌دا، ئه‌و زوری تو خوش‌ده‌وی، ئه‌وه‌ی
 من ده‌لیم خیلافی تیدا نییه. ئه‌وه‌ی ده‌لیم له‌ زمانی خۆیه‌وه‌ بیتسوومه، به‌لام سه‌ره‌رای ته‌واوی
 ئه‌مانه، ئیوه‌ ده‌بی له‌یه‌کتر جوئ بینه‌وه، ئه‌وه‌ل و ئاخ‌ئوه‌ قسه‌ی من بووه، تو ئه‌مرۆکه‌ ئه‌و ژنه
 ته‌لاق نه‌ده‌ی ده‌زانه‌ سبه‌ی ئه‌و‌کاره‌ ده‌که‌ی، ژنیکی به‌ داوی عه‌شقی خوی ئاوا می‌رده‌که‌ی رابکیتشی
 هه‌رده‌بی به‌و داوه‌ش بخنکی.

ئاسکه‌ شایی له‌ دلی ده‌گه‌را، گولی بزهی سه‌رلیوی کرایه‌وه‌ و گوتی:

- تازه‌ له‌پاش ئه‌وه‌ی ئیهمی له‌سه‌ر ساجی عه‌لی دانا، له‌پاش باران که‌په‌نکا! هه‌رکه‌سیکی‌تر بی
 له‌باتی من هه‌ر ئاوا بیر ده‌کاته‌وه.

فلجی دستی گهردون عهرد و عاسمانی له بویه رهش هه لکشابوو، چهزیای رهشی شه و به دارو دیوارهوه به ههوشوو بانهوه ریچهی دهکرد و زاری داپچریبوو، دهنگوت مهیتی خوی له کول ناوه و بهرهو شاری خاموشان دهچی. هوما جیگاکهی دیاربوو، ئهوه یهکه مچار بوو ئافره تیکی ئاوا جوان و جحیل بهم کاتی شهوه به ته نیایی و نه هاتیته وه، ئه مه بۆ هاوساگه لیش نه هاتیوه پیشتی، ئاسکه له گه ل خاتوو خورشید به دهستووری سهی میران چارشنیویان دا به سهر خویاندا و رۆیشتن که سهرو سوڤراخی ئه م ژنه دل ناسکه بکه ن. تو بلیی دیتنه وهی هوما زور دشوار بی؟ به دلنیاییه وه وانیهی. یانی دهکرا لئی نه پرسسی بۆ کوئی چوه؟ ئه مه ش کاریکی ئاقلانه نه بوو. سهی میران تاکوو بهردالانه که وه دووی ژنه کان کهوت و له وئ قاوی کردن:

- بزائن ده لیمچی، له پیشدا ده چنه مالی رازیهی بهرگ دروو، نه چن بلین له هوما دهگه رین. (له باتی مهرزیه، به هه له وتی رازیه).

خاتوو خورشید: ئه یه رۆ، سهی میران، جابۆ پیت وایه ئه وهنده شل پیچراومه ته وه، دوور له ئاسکه، خو گیامان به کیوه وه نه خواردوه، نه زانین چی بکه یین. وهختی چووم بۆ مالی باوه گه وره وتم چه مه حسین ونبوو، نه هاتو ته ئیره؟ هه رمالیک چووم هه ر ئه و قسه یه ده که م. ئه گه ر هوما له وئ بی، ئه وا ده زانن به دوا ی ئه ودا چووین. رهنگه تو قه مهری وه زیرت پی هه و نه بی، به تاییه ت شه مسی وه زیری له گه لدا بی، سهی میران به زه رده خنده یه کی کاله وه گه رایه وه و له تاریکایی هه ساره که دا ملی نا له پیاسه کردن. ئه م عینوان و نازناوه هه ر خو ی دابووی به ژنه جیران. تاراده یه کیش ئه مه ی لیده کالایه وه. ئه گه ر هوما یان په یدا بکر دایه و له گه ل خویان بیان هینا بایه ته وه چه ق نه بوو ئه وشه وه هیچی پنبیلین، ئه گه ر یه که م شه و میران ئه م زلله یه ی لیدابایه، ئه وا ئه مرۆ له پاش شه ش سال به م شه وه دهر نه ده په ری، ده بوو هه ر له ئه وه ل رۆژه وه چاو تر سینی بکات، ئیتر کار نه ده گه یشته ئه مرۆ که، رۆژی به ری هه وساری بۆ شل کردوه، تازه چاره ی ناکات، پیت وایه تازه دهر وه سستی بیت؟ نا، هه رگیز چه نه نه ری نایات! خو ئه گه ر که یفی لیبایه پیی له گه ل رابکیشی له وانه بوو پیکه وه حاواوه بن. به لام هه روه ک خاتوو خورشید گوتی، هه ر ئه مرۆ ده سستی لی هه لگری باشته ر تاکوو به یانی.

چرکه سات به رهوتی کیسه ل تیده په ری، ئه وهنده ی چرکه ژمیر سووړیکی ته وای لیده دا سهی میران دوو جار کاتژمیره که ی له باخه لی ده هینا دهری و ته ماشای ده کرد. کاتژمیر چواری شه و هه ردوو ژنه که، به بی ئه وه ی مامزی سلوک و ره مکردووی خاوه ن مالیان له گه لدا بی گه رانه وه،

تاکو و ئەوکاتە چەندجار لە دەرگایاندا ئاشنا و دۆست پرسیاریان دەکرد. ئاخۆم منداڵەکی خاتوو خورشید دۆزراوەتەوه؟

پشکینەران بیریان لەم شتە نەکردبوو، هەرجنێهکیان پێشک هاتبوو، روژیک هوما سەعاتیک لەوئێستە لای دابی چوون و پرسیاریان کرد. کۆنە هاوڕیکەکی هوما، سووسەن، لەگەڵ بابی لە مال نەبوون، کارەکه رەکهکیان بە دەنگیانەوه هاتبوو، خاتوو مەرزیه بەرگ دروو، ئەو ژنە بێمێردە، لە هەمووان زۆرتر کەوتبوو و فکر و خەیاڵەوه، مائی میمکە بێبی، خۆی و زاواکەکی کەوتنە گەران و پرسیارکردن، لە ماوەی دوو کاتژمێر و نیودا ئەو دوو ژنە چرابە دەست نیوێی گەرەکه کانی ئەو شارە گەرەیه گەرابوون. زۆرجار هیندە بە لەز تێپەریبوون چراکهکیان لێ کووو ژا بوو. جاری و ابوو بە هۆی ماندوویی و هەناسە برکێتی خورشیدی نیوساخ و نیو نەخۆش لە جینەک و چانیان گرتبوو تاکو پشوو بهکیان بێتەوه بەر، ترس و خۆفیانی لێ نیشتیوو، بۆیه زۆر وەخت رایان کردبوو. شتی سەیریان وتبوو و تەهی خورایی با بیان ژنە وتبوو. بە کۆلیک قسەو باسەوه گەرابوونەوه، گەرەکنییه چییان بیستبوو لە مائی وهی گێرن، پەڕیشان و هیوابراو، بەبێ ئەوهی هەوالێک لە هوما بزانی، هاتبوونەوه، ئیتر بە پێچهوانە و بیستی خۆیان هەموو زانیبوویان ژنە چکۆلەکی سەمی میران، لەسەر قسەیهکی هیچ چارشینوی داوه بە سەریدا و لە مال وەدەر کەوتوو. سێپتەهی بهیان وەسەر شار کشاو چارشینوی رەشی لەسەر لادا، ئەوشەوه سەمی میران وەک مار گینگلی دا و جگەرەکی بە جگەرە دادەگیرساند و دەمو لێوی خۆی کرۆشت، لەسەر کورسیلەکه دانیشتیوو خەم و خەیاڵ لێی بیوون بە چنگی پمۆزنە و تاوا ناخیان دەکوڵی و جار جارەش تین تینۆکهکیان ریک دەکوشی، وەک بەوری بریندار لە رکهی ژوورەکه دا دەهات و دەچوو، لە خەیاڵیدا دەنگی دەرگا دەهات، دەچوو بەر دەرگای هەسارەکه و دەگەراییهوه، ئەو روژه بهیانیه هەر مائێکیان پێشک دەهات سەریان لێدا و هەوالیان گرت، ئیتر شەکهت و هیوابراو بوون. زۆر بەری دەر و جیران بە بارێکی دیکە قسەیان لەم پڕۆیشتنەهی هوما دەکرد. بە تەوس و توانجەوه دەمیان دەکردهوه و گەپیان دەخست و چاویان لە یەکدی دەفرتان. بەلێ، خیزانە ناسک و نازدارەکهی سەمی میران رەدوو کەوتوو، ئەم بۆچوون و لیکدانەوهیه نەک لە خووخدەهی ئەم خەلکە دوور نەبوو، زیاتر بۆ ئەمە وایان دەکرد تاکو لە نرخێ جوانی هوما کەم بکەنەوه: «ئافرەت نانی بێ شەرمی و جندەیی بخوات باشترە نەک لەگەڵ ئاواها پیاویکدا بژی!». تو بیژی وەختی هوما بە دلپەری لە مال چوو دەهاری و ئەم رەستەیهی بە دەمدا هات و لە ماوەی ئەم شەو و روژەدا هەموو کەس پێی زانیوو، هەر وەک جامی جیهانی نوێن نەیتوانی

حاشای بیژن بکا له چالوی ئەفراسیاد، دەشی توانی شوینی حاوانەوی هوما لەم شارەدا، نیشان بدات؟!

نزیك نیوهرۆ، سه‌ی‌میران شه‌كەت و ماندوو له راسته‌ی خه‌یابان، تووشی میزده‌كه‌ی ئەكره‌م‌خانم‌هات. ئەو كابرایه‌ چه‌ند رۆژیک ده‌بوو بێ‌كاروبار ده‌سوورایه‌وه، ره‌نگه‌ هه‌ر خۆی بێ‌كار كر‌دبێ، ئەمه‌ش جێی شك و گومان بوو، خه‌لك لێی دوودل بوون، ده‌یانگوت، پۆلیسی نه‌ینی به‌شی ئاسایشی كۆمه‌لایه‌تییه‌ و له‌لایه‌كی دیکه‌شه‌وه‌ شه‌وانه‌ له‌گه‌ل دزه‌كان ده‌ستی هه‌یه‌، له‌ راستیدا خان‌جان به‌بێ‌ ئەوه‌ی كاریك بۆ ئەم دام و ده‌سگایه‌ جێبه‌جێ بكا، یان ته‌نانه‌ت به‌ فه‌رمی وه‌رگێرا‌بێ به‌شی خۆی ده‌پچری و مووچه‌یه‌كی باشی وه‌رده‌گرت، له‌ كاروباری نه‌ینیدا هه‌ر خۆی ده‌یزانی خه‌ریكی چیه‌یه‌. وه‌كوو ماری ئاوی گازی ده‌گرت و ژه‌هری نه‌ده‌چه‌ند. هه‌رچه‌نده‌ ئا‌جان هه‌روه‌ك ئەوانی‌تر جیران بوو به‌لام سه‌ی‌میران په‌شیمان بوو بۆ ژووری ده‌ربه‌ستی پێداوه، كه‌چی سه‌ره‌رای ئەمانه‌ش هه‌ستیکه‌ی باشی ده‌رحه‌ق به‌و هه‌بوو، ئاخۆم بێ‌جگه‌ له‌وه‌ی زۆر شتیان له‌مه‌ر ئەم پیاوه‌وه‌ ده‌گوت، هه‌ر ئەونه‌بوو، رۆژیک پێتوبو جافری قه‌ومی هوما له‌ ژێر چاوه‌دیتری پۆلیسی نه‌ینی و ئا‌كایدایه‌. ریگه‌ی هات‌و‌چۆی مالی خۆتی مه‌ده‌رئ؟! چما له‌ بیري چۆوه، مانگیک به‌ر له‌ ته‌فتیش و پشكیني ماله‌كه‌ هه‌والی پێدا‌بوو، ئەگه‌ر كه‌ل‌وپه‌لی قاچاخ له‌و ماله‌دا هه‌یه‌، رای‌په‌رێتی؟ و‌امان‌دانا، ئەم كابرایه‌ پیاویكی باش نه‌بوو، خۆ چاكه‌ی بۆ ئەو هه‌بووه‌. باوه‌كوو ره‌فتار و ئا‌كاری دزیو و نا‌په‌سند بووبێ له‌ ماله‌دا، له‌ ده‌روه‌ه‌ پیاویكی باش بوو، هه‌رچه‌نده‌ هه‌یچ‌كه‌سێك سه‌ری له‌ كاری ئەو ده‌رنه‌ده‌هینا، وه‌ختی له‌ مال بوو ده‌خه‌وت و كه‌س له‌ حه‌وشه‌دا نه‌یده‌دیت. ویره‌ویری نه‌ده‌هات و گۆرانی نه‌ده‌گوت، به‌ پێچه‌وانه‌ی خیزانی ته‌نانه‌ت ناوی جیرانه‌كانیشی نه‌ده‌زانی، یان وه‌كوو به‌عه‌زه‌ كه‌سێك ئەوه‌نده‌ له‌خۆبایی نه‌بوو و‌ابزانی گه‌ردوون به‌ هه‌ناسه‌ و به‌ فووبی ئەو ده‌خولیته‌وه‌، ئەگه‌رچی ئەكره‌م‌خۆشی نه‌ده‌ویست، به‌لام كه‌س نه‌یده‌زانی به‌ چ هۆیه‌كه‌وه‌ ئەو ژنه‌ قه‌ت نه‌یده‌وێرا بۆ‌له‌ و خوته‌ی لێوه‌بیت. ئیستاش خان‌جان له‌ شه‌قامه‌كه‌، به‌ سه‌ر پردی حاجی‌ئاخونده‌وه‌ له‌ ژێر كۆلانی به‌ناوبانگی پێشه‌یی پالی‌دابوو به‌ دارته‌له‌كه‌وه‌، به‌ تیزو گورمزیکي شه‌یتانی می‌فستوفیلیس له‌ چیرۆكی گووته‌دا سه‌یری ئەو ته‌لار و چه‌ند نه‌ومه‌ی ئەوه‌به‌ری شه‌قامه‌كه‌ی ده‌كرد. ئەم زه‌رده‌خه‌نده‌یه‌ زۆر له‌وه‌پێش بۆ سه‌ی‌میران ناسراو بوو، هه‌ر بۆیه‌ به‌ بینینی بیزار بوو، ئەوه‌نده‌ی ئەوی له‌ته‌ك هومادا له‌ ده‌رئ ده‌بینی شان به‌شانی یه‌كدی پیا‌سه‌یان ده‌كرد. به‌ چه‌شنیک سه‌لامی

لیده کرد و هک بلیی به هه موو سه رو سوو پریکی ئه وی ده زانی، خان جان هه رئه وه نده ی چاوی پیتی که وت، گوتی:

- ئه ی به خیر بیتی، له کاتیکه باشدا هاتی. جوان بروه، ئه و ژنه شان ومل پروته!

ئامازه ی کرده ئه و په نجه ره نیوه کراوه یه ی بانیزه که، له سیله ی شه قامه که دا، له ودیوی په رده ته نک و تو پرییه که وه، له ودیوی پشت ده رییه مه لمه له گولداره که وه، بیچم و قه لافه تی خاتونیکه نیوه پروت، زه رین بسک و شان ومل و هک و ره ی لۆکه و له چه شنی گولی یاس، به جووتیک گواره ی پرپه ره نگ و شو رابه داره وه، و هک مانگ له پشت هه ورانه وه په نای ده گرت و جار جار و ده ر ده که وته وه، ژنیکی دیکه به دهمو لیوی شیلانی و قاشی چاو و برویی جوانه وه، ته واوی روخساری تیف تیفه دابوو، په نجه ره که ی کرده وه، له باکوور و باشووری شه قامه که دا له ته ماشاچیانی پروانی به شانی داری کاره باکه وه، لچیکی لی هه لقورتاند و به نیشانه ی جوین په نجه ره که ی پیوه دا، سه ی میران هیشتا له مه به سستی خان جان تی نه گه یشتیوو، به لام باش ده زانی ئه وانیه ی ئامازه یان بو کرابوون چون ئافره تیکن، ئیره، مال یان شوین کاری عیسمه ته کورد، خاتونی به ریوه به ری ناو دار و ده سه لاتداری شار و شاگرده کانی هه مه جو ره ی ئه و بوو. خان جان به تیرامانیکه خو پریانه و هک ئه وه ی هاو ده سستی که سیکه گه وره بی له روخساری درپونگی ئه و راما و به دوودلییه وه ووتی:

- بیت وانیه ئه و بی؟

ئه و ژنه ی که ئه و مه به سستی بوو، هه ر ئه و کاته ده وریکی لیدا و هاته وه به ری په نجه ره که، ئه م ئه دگار و چروچاوه ئه وه نده مرومۆچ بوو له گه ل ئه و ته ختی سنگ و شان و باسکه نه ده کالاه، بگره زوریش قیزه ون بوو، سه ی میران ئاور له چاوی درده په ری و ئه وه ی خوین له قالبی دا بوو له ده موچاویدا کو ببۆوه، و هک شیر ی ئه نگاوته له ئه م مرومۆچه گه مژه یه ی ده پروانی، خو ئه گه ر پالی به م کۆله که برقه وه نه دابایه ئه ژنوی ده شکا و به پشتدا ده که وت و له سه ر پرده که وه به رده بووه، ددانه چی ره ی کرد، به بی ئه وه ی له گه لی باخوئی، تو ره و توسن به جینی هیشت، ماوه یه کی باشی ده ویست بتوانی به ری پی خوی ببنی، ته وژمی رق و غه زب هه ر ئه وه نده ی ما بوو که لله و میشکی سه ری هه لته کینی، به ده نگیکی به رز جینیوی ده دا و تف و له عنه تی په وانه ده کرد:

- نه فامی هه چو پوچ، قسه ره ق، له به ر ئابرووی خو م نه بایه، به مستیک دم و ددانم ده شکاندی! خو پری بی غیره ت، بو په ناباتیکی دایکی ده فروشی، ئه وه ژنه قه حبه که ی تو په بو قه واره یه ک ساتین

نامادهیه ده‌ریپکه‌ی دابکه‌نی، خۆی به من نیشان بدات، ژنه‌که‌ی ئەو، تاکوو من له ده‌رگای هه‌ساری دده‌م به پتی پتی و به سه‌ری رووت ده‌رده‌په‌پری، مه‌گه‌ر رۆژیک نه‌گه‌رپته‌وه‌ مانی، به‌رله‌لای بی‌شهرم هه‌ر ئەم‌رۆ و سه‌به‌ی شه‌رت ئەده‌م به‌ کۆلتدا و وه‌ده‌رت ئەنیم.

له‌وکاته‌دا ئەوه‌نده‌ توو‌ره و بیزار بوو، ته‌نیا له‌ بی‌ری ئەوه‌دا بوو به‌بی‌ راوه‌ستان هوما ته‌لاق بدات، هه‌رچه‌نده‌ وه‌ختی فراوین بوو، له‌باتی ئەوه‌ی بچیته‌وه‌ بۆ مانی، به‌له‌ز رووی کرده ده‌فته‌رخانه، نیوه‌ی ریگا‌که به‌ سواری فه‌یتوون گه‌راپه‌وه، چوو‌ه دوو‌کان و بریک‌ پاره و ئەسکیناسی تازهی وه‌رگرت، کاتیک گه‌یشته‌ ده‌فته‌رخانه، به‌ پیچه‌وانه‌ی ویستی ئەو شیخوول‌ئیسلام رۆیشته‌بۆوه نانی نیوه‌رۆ بخوات، ئاخۆم ده‌کرا ئەویش چوو‌بایه نانی نیوه‌رۆی خواردبایه و سه‌عاتیکی تر یان رۆژیکی دیکه هاتبایه‌ته‌وه؟ به‌م هه‌موو ئابروو‌چوونه‌وه، به‌م گشته‌ رق و عه‌زابه‌وه که هه‌روه‌ک کلپه‌ی ئاگر هه‌ناوی ده‌سووتاند به‌بی‌ ته‌لاق‌دانی هوما، چۆنی ده‌توانی له‌لای دۆست و ناسیاو سه‌ره‌له‌بێنی، ئالیزه‌دابوو گه‌فت و به‌لێنی خۆی نیشان‌ده‌دا، ئیتر کاتیک گه‌یشته‌وه‌ مانی خۆیان کات‌ژمیز چواری پاش‌نیوه‌رۆ بوو به‌ ده‌م و لیوی وشکیدا جوان دیاربوو زه‌وادى نه‌برپوه.

ئاسکه‌ چاوه‌ریی بوو له‌ ژیر سیبه‌ری به‌ره‌ه‌یوانه‌که‌ له‌گه‌ل ئەکره‌مدا به‌ده‌م قسه‌کرده‌وه‌ خه‌ریکی کراس‌چنین بوون، هه‌مه‌حسین کوری خاتوو‌خورشید، سه‌ری پیچابوو، له‌گه‌ل مه‌هدی ده‌ستی یه‌ک‌دیان گرتبوو خه‌ریکی یاری و دیلانی بوون، چه‌ند خوله‌ک پیشتر له‌سه‌ر چه‌قاله‌ی هه‌لوو ئەو دوو مندا‌له‌ شه‌ریان بوو، مه‌هدی سه‌ری هه‌مه‌حسینی شکاندبوو، ئاسکه‌ به‌ مندا‌له‌کانی خۆی وتبوو ئەو کورپه‌ که‌چه‌له‌ و شتی ده‌ستی ئەو مه‌خۆن، به‌لام ریگه‌ی یاری کردنی لینه‌گرتبوون. بیجگه له‌وان ژنیکی دیکه له‌ کۆلانی‌ک سه‌رتروه هاتبوو تاکوو گوئیچکه‌ی مندا‌له‌که‌ی بقرنجینی به‌شکه‌م ئازاری چا‌و‌یشه‌که‌ی چاک ببیته‌وه، که‌چه‌که‌ی خورشید، به‌ ده‌ستووری ئاسکه‌خانم، به‌بی‌ که‌وش و کلاش به‌ هه‌سه‌ره‌که‌دا ده‌سووراوه به‌ دیواره‌ ماله‌سواخ کراوه‌کانه‌وه له‌ به‌ردی چه‌خماخ ده‌گه‌را، سه‌ی‌میران ئەو ریگایه‌ی گۆری هه‌میشه‌ پتی‌دا ده‌هات و ده‌چوو له‌ ئاخ‌رین پلیکانی دالانه‌که‌وه به‌ره‌و ژووری ساباته‌که‌ ده‌هات، له‌سه‌ر سه‌کۆی به‌ره‌ه‌یوانه‌که‌ رۆنیشت، نیو‌چاوان ترش و تال، شه‌که‌ت و داهیزراو، به‌لام تروسکه‌ی شادی له‌ چا‌و‌یدا ده‌بیندرا، له‌ ژیر ساباتی برۆکانییه‌وه‌ چا‌و‌یکی بۆ دایکی مندا‌له‌کانی گنپرا، کلاوه‌که‌ی برده‌ دوواوه و به‌ ده‌سته‌ سه‌ره‌که‌ی ئاره‌قه‌ی ته‌وی‌ل و روومه‌ت و به‌رگه‌ردنی سه‌ریه‌وه، به‌ خۆش‌حالییه‌وه‌ هه‌ناسه‌یه‌کی ده‌ردا:

- ئیتر هه‌رله‌یه‌ک ده‌چی با بچی! نامه‌وی نه‌ ئەو ببینمه‌وه و نه‌ سالی گرانیه‌که‌ش!

دهستی بۆ شونینیک را داشت بزه له سه‌ر لیو و خوشی له نیگای ده‌باری گوتی:
- ته لاقمدا.

ئه‌کره‌م به سه‌ر سوورمانیکه وه لئی پرسیی:

- شتی چاک بلی، یانی تو هومات ته لاقدا؟

- زۆر سه‌یر نییه، ژنیک له لای من نه‌مینی یالالی ده‌کرد سه‌ری به سه‌ت ماله‌وه ده‌نا، له نیوه‌رۆوه هه‌تا ئیستا له ده‌فته‌رخانه به‌سه‌ر پیوه راوه‌ستاوم، بروام نه‌ده‌کرد ناوا به خیرایی پزگارم بی، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌م سه‌رده‌فته‌رانه بۆ کاروباری ته‌لاق و جوی بوونه‌وه ده‌ستی ده‌ستی به‌ پیاو ده‌که‌ن و خیرا ئیشه‌که راناپه‌رینن. وه‌ختی شیخول‌ئیسلام چاوی به‌ من که‌وت لیم‌پرسی، چاره‌ی ددانی پزویو چییه؟ وتی، له راستیدا ئه‌گه‌ر پزوی بی چاره‌ی کیشانه، گوتم، کئ ده‌توانی مه‌علومی بکا پزویوه و له که‌لکو که‌ره‌م که‌وتوه؟ وتی، له به‌رده‌می قازیدا خاوه‌نی ددانه‌که، گوتم، که‌وابی، ئه‌وه سه‌ت تمه‌ن پوول و پاره، ماره‌یی ژنه‌که‌م، ئه‌وه‌ش ده‌ تمه‌ن دهم‌شیرینی بۆ شاگرده‌که‌ت، ئه‌م‌پۆکه به‌ کاروباری منه‌وه زۆر ماندوو بووه، لئی رامه‌وه‌سته و له ژانی ئه‌م ددانه پزگارم بکه، ئیتر به‌بی مه‌حتهل‌بوون و له‌به‌رچی و بۆچی له ته‌کدا نه‌کردم و ماره‌یه‌که‌ی هه‌له‌وه‌شاندوه، ته‌لاق‌نامه‌که‌ی نووسی و سه‌به‌ی به‌یانی په‌نجه‌ی پیوه ده‌نینم، نان و نه‌فه‌قه‌ی سی مانگم بۆ داناوه، زیاتر له‌وه‌ی حه‌قی خۆیه‌تی بۆم‌داناوه.

ئاسکه بۆ چرکه‌یه‌ک کاس و وپ، نه‌یزانی می‌رده‌که‌ی باسی چیده‌کا، له‌به‌رخۆیه‌وه نالاندی و کوشمه‌ی کرد، به‌هۆبی خوشحالی له‌را‌ده‌به‌ده‌ر هه‌سته‌ی کرد دهم و ده‌ستی گۆ ناکا، به‌بی ئه‌وه‌ی به‌خۆی بزانی روانینه‌که‌ی له‌ میرانه‌وه گویسته‌وه بۆسه‌ر ئه‌کره‌م و جیرانه نیوه‌ناسیاوه‌که‌ی، ددانی ددانی نه‌ده‌گرت و که‌وته لیوه‌له‌ره، ئه‌کره‌م وه‌ک شیتان هه‌له‌به‌به‌زی و داده‌به‌زی باوه‌شی پیداکرد و که‌وش و کلاشی له‌ ده‌ست فریدا و نه‌ک جاریک و سه‌ت جار ماچی کرد و رای‌مووسی:

- خوشکی‌گیان، ئه‌وا من چاره‌که‌یه‌ک به‌ تو قه‌رزدارم، هه‌ر دوینی مامه‌که له‌ هه‌سارێ خۆیندی، زانیم تازه ئه‌م ماله جیی ئه‌و نییه! هه‌سته‌ندی ئه‌م‌شه‌و له‌م ماله‌دا بیه‌که‌ن به‌ جه‌ژن و شادی، با که‌س له‌م خۆشییه‌دا بی‌به‌ش نه‌بێ، ئۆی ژنه‌که‌ چهنده ساردوسری، ده‌ راپه‌ر په‌ ده‌ستی ماچه‌که!

ژنه‌کان کردیانه قریوه و خوشی‌خوشی، هه‌ریه‌که‌و له‌به‌رخۆیه‌وه داوای دهم‌شیرینی و مزگینی له‌ ئاسکه ده‌کرد. ئه‌ویش گۆنای گۆلی کردبوو، زه‌رده‌ی سه‌رلیوی پیکه‌نینی به‌ بزه‌ی گول‌خونچه ده‌هات. وه‌ک ده‌لێن دارگیۆژه‌که‌ی ژیر باخی «به‌رزه‌ده‌ماخ» ئاخری ده‌ستی خۆی وه‌شاند و کاری

خوی کرد. «خودا کاران هه روا دهکا، خونچهی له خاک پهیدا دهکا،» کچهکهی خورشید، هه رچهنده دهیانگوت وپو کاس و نهفامه و به چاک و خراپی ژیانی خوی نازانی، به نهرمی چووه بنگوئی ئاسکه، سرتهیهکی کرد، ئاسکه پیکهنی و تاقشاییهکی دا دهستی ناریدییه سهربان دیزه شکاویک به دوی ژندها فریداته خورای، سهی میران، لهوکاته دا خهریکبوو روو بکاته ژوورهکه، به دلناییهوه گوئی:

- نه گهر وهکوو هه موو ژنیک به قه در و حورمه ته وه ئابرووی خوی نه بر دبايه و له ماله رۆیشتبا، ئهوا دهستم وهرتی نه دههیتنا و کهل وپهلی مال چی پئویستی ژیانه هه مووم پیندها، به لام چونکه ئاوی کرد، بهردی سه رهشکینهی نادهمی، چهندهی نه فقه کهوت داومه تی، ژنه تیهوه کی ئه وهنده بی شهرم، نابی بهزه بییت پیی دا بی، ئاسکه وهره ژووری بیستو چوار کاتژمیره نه نام خواردوه نه ئاو. وهختی ئاسکه چوو له مدبه که که چیشته کهی سهی میران گهرم بکاته وه، ئه وهنده خوئشحال بوو وای دهزانی په پوله یه به سه ر گولاندا ده فری، به م حاله شه وه رواله تی خوی نه دۆراندبوو. له خوئی ئه م کاره ژنه کانی تر چه قه نه یان لیندها و سه مایان ده کرد. جاریکی تر به هاری ژیانی گه رابووه و به خته وه ری رووی تی کردبوو، خه م و کوئانیکی زور وهکوو ورده ئه لماس له ماوهی ئه م شهش ساله دا جه رگی هه لاهه لا کردبوو، به وینهی کافوور که له بهر تاوی دابننن تو ابووه، ده بوو لینی بگه رین زوری پییچی بو ئه وهی ئه م ژهنگ و ژاره دل و دهروونی به چی بیلی و هه ناوی ساریژ بیته وه، ئه م شریخ و هور و گرمه و چه خماخه یه دایمه وه ک دهنگ دانه وهی شاخ و کیو گوچکهی نازار ددها، هیشتا زوو بوو لینی دور بکه ویته وه به لام له راستی دا ئه مه خهون و خه یال نه بوو، ئه وه دارو درهختی هه ز و ئاواتی ئاسکه بوو له چلهی زستاندا گولی دابوو، تو بیژی ئه م شهش سال چاره رهش و هه رگ به سه ریه بو ئه و خهویکی پر له دیو و درنج و هه زیا نه بووی و ئیستا خه به ری بوو بیته وه؟ - میرده کهی هه ر وهکوو رابردوو، رابردوو یه ک له چه شنی تیریژ دلی تاریکی سمی بوو، به بی ئه وهی شه ریک و خه نیمیکی هه بی له مه به دواوه شهش دانگ به شی ئه بوو. ئه وه هه ر ئه و پیاوه بوو له وهختی خویدا که دههاته وه بو مالی به بزه و پیکه نینه وه به ره وپیری دهچوو، له بهر بیلایه و کاتیکیش له مال دهچوو ده ری، به بیانووی ماهوت کیشان وه دووی دهکوت و توژی سه رشانی بو دته کاند و به دهوریدا دههات، وهختیک له ژووریدا به ئاسووده یی خهریکی نان خواردنه کهی بوو هه زی ده کرد، هه ر وه ک ئه کره م وتبووی به جیگای سپاس و پیزانین بچی دهسته کانی، ئه و دهست و په نجه میزانه یه ی که رهگ و

دەمارەکانی بە ئەستووری قامکە تیتۆلە ھەستا بون ماچیان بکات و بە ئەسڕینی خوشحالی تەریان
 بکا و بە سنگو بەرۆیی خۆیەو ە بنی. بۆ ئەم کارەش کات و وەختی باش زۆر بوو، تەواوی ئەو
 ئازار و مەینەتی و دلشکاندەن بە شەنەبای بەختەو ەری و بە لاچوونی ھەوری خەفەت رەوییەو ە
 تیشکی رەحمەتی ویکەوت. میران بە ماو ە سەعاتیک ھەر لەوئ خەوت و دواتر ھەستا و رۆیشت
 بەلای ئیش و کاری خۆیەو ە. ئاسکە تاکوو ئیوارە داھات دووسئ کەرەت چوو سەری ژوورە
 گەرەکە ی دا، کلیلەکە ی بە دەست خۆیەو ە بوو، ھەموو جاریک بۆ ماو ەیک سەیری فەرش و قالئ
 و دارو دیواری قەدیمی ژووری میوانی دەکرد و بە ویتە ی تاجر و توجاران لە پاش ماو ە ی
 کەل و پەلی سووتاو یان ئاوبردووی خۆی دەروانی. لەچکە تۆرییەکە ی ھوما، وادیاربوو لە بیری
 چووبن، کەوتبوو ە پشت کورسیلەکەو ە، ھینشتا بۆنی گولای یاسی لە ژوورەکە دا ما بوو، سندووقی
 جلەکانی پر بوو لە وردەشتی ئارەزووبزوین و بووک پەسند، ھوما زێر و زەمبەری خۆی تەواو
 بردبوو، ئاخۆم دەکرا ئەو سندووقە یان شت و مەکی نیو ئەو لەگەل خۆیدا نەبا؟ دەجا بە توون، بە
 سەقەر، خوای دەکرد ئەم سندووقە شئ دەبرد و چشتیکی بۆ بیرەو ەری لەپاش بەجئ نەدما، زۆریش
 باش دەبوو، بەلام چەندە باشبوو میردەکە ی پەژیوان بۆو ە فەرش و قالئ پینەدا، کاری باشی کرد،
 گەرەک و ابوو رۆژیک ئەو فەرش و مافوورەگەل بەریتە دەری و بیانتە کینئ و توژ و نەگبەتی ئەم
 چەند سالی ە بە بادا بدات زۆر لەو ە دەچوو زۆر بە ی ئەم شتانە ی لەو ژوورەدایە جرو جانەو ەری
 ھەلئنا بی و مۆریانە لی دابی بۆ جاری دوایە، کە چوو ەو ژووری چرالامپاکە ی ھەلکرد و شوڤەکە ی
 تۆزیک داکیشا، دەرگا و پەنجەرە ی کپ کرد، ھەرەک کە سیک مردووی لە قەبران گەرابیتەو ە
 دلخۆش و رووخۆش گەرایەو ە بۆ باو ە شئ ژوورەکە ی خۆی. وەک نەخۆشیک وەر ھەمەکە یان لە
 زگ دەرھینا بی، ھەستی بە ئاسوودە ی دەکرد. ناحەقی نەبوو، ئەمڕۆکە ئاسۆیەکی رووناکئ لە
 بەردەما بوو، ترسی لەم حەزیا بە رەویبۆو ە کە بە شەو و بە رۆژ زاری لئدا چرپیوو، دەبوو
 ھەستئ و دانیشئ سەاسی یەزدان بکا، بەزەبی پئداھاتن و دەرووی بەخیر بۆکرانەو ە ھەرئاوا دەبی.
 ژنیکی سیغە ی و کاتی، کە دەبوو ئەمڕۆ و سبە ی بروت، شەش سالی تەواو، بوو بە دۆلپا لەسەر
 شان و ملی گیرسایەو ە و دوولینگانە ی خستە سەر ئەستوی ژیانئ، ئەو نەکبەتی و ھەناسە ساردییە ی
 بە دەست ئەو ژنەو ە دیتی ھەر بۆ باس کردن نابئ، ئیتر بیجگە لەو ە ی ببوو بە دپوی مەمو زینان،
 ھەرەک پەلە ھەوریک خۆری بەختەو ەری داپۆشیوو، لەسەر ئایە کیش بەند بوو، شەوئ مندالان
 وەختی زانیان بابیان ھوما ی تەلاق داو ە و گەراو ە تەو ە ژوورەکە ی ئەوان لە خۆشیان نەیان دەزانئ

چېكهن، هەرچهنده له ودرزی هاویندا بوون بهلام ئهوشهوه خهویان نهدههات و زور دانیشتن. سهی میران، ههروهکوه بازارگانانی ههوریشم و فهرش و مافورهی قهديم، که له سهفهري پر له مهترسی و خوف و دز و جهرده و دریا و توفان به سلامهتی گهرايیتهوه باوهشی ژن و مندالی، پهريشان و چاوهړی، به لهبزی شیرین ئهیدواندن، لهو خاوو خیزانهدا ئاسکه له ههموویان به تهمهتر بوو، بهلام بهو ههسته بچوکهوه کهوا له ههناویدا بوو، خوئی له ههموویان به چوکهتر دهزانی، چاوهکانی تهژی بوون له شوئی خوئی و ترووسکهی بهختهوهی به گفتی شیرین زارولهکانی ئهواند و زور نهینی لئ دهشاردنهوه، گف و جوولهی سهی میران، شهکته و بریکیش نامویی دهکرد، لهوهدهچوو له ههمبهر ئهه ههموو زهجر و عهزابهی بهم ژن و مندالی داوه جاری نهتوانی بویانی قهرهبوو بکاتهوه و ئاسکه جيوبانهکهی سهی میرانی له ژووره گهورهکهوه هینا بو دیوهکهی خوئیان و به جودا بوی راخست. دواي شهش سال دووری لهو پیاوه باشهی تازه خهريکبوو دهستی دهیگهپشتی و لینی زیک دهبووه، وهکوو ناروهنیکی شلک که له وشکهسالییدا ئاخیرین دلپوه ئاوی خوئی لهدهست دابی، تونیهتی بهربینی گرتبوو، میشکی پر له ئهنديشهی ماندوو، دلی تهژی له قسهو باسی پر له خوین. ئاواش هیتشا ئارام و لهسهرهخو بوو، خوراگری و دان بهخودا گرتنی ژنانهی وهکوو چارشینویکی سپی ئهوی له میران و میرانی له ئهواویرده کرد. ئاخوم بهرهی ئادهمی چوئن له ئهشق و ئهوین حالین؟ (خو ئافرهت کانی نییه هههرکهس بیگاتی بینی پیوهبنی!) یان سیبهری دارتوو نییه که خور ئاوا بوو پشتی تیکهیت و بهجیی بیلی. بو مهگه هر ئهو میرده نهبوو له رابردودا چ بهلایهکی بهسهر هیناو ئهو دلله پاکهی ئهو که مهکوی ئهشق و خوشهویستی و هیواوو، به بهرداشی جهفا و غهدر و تاوان نهی هاری؟ کهوابی ئهه مرؤفه ئهمرؤکه پچکهی راستهقینهی گرتوتههر و له کرده و ئاکاری خوئی پهشیمان بۆتهوه دهبی غهوری ئاوینهی دلی بسری و دلنهوایی بداتهوهو دهروونی کۆلهواری تیشکاویژ بکات و مهرههم بنیته سهرزامی بهسوئی. بیجگه لهوهی سهی میران شهش دانگ له بهرامبهر بیخهوی و هیلاکیدا به چوکدا هاتبوو پهروانهئاسا بهسهر شابالی بیرهوهری و هیواوه بهسهر درهختی توبای ئاسکهدا له باخی بهرین دهسووراپهوه، ئهگهرچی جاران خهه و خهفته خهوی له چاوی زپاندبوو، ئهه شهو له چراخانی شادی و دلخوشیدا دهبلوقایهوه و کۆتری خهه له هیلانهی چاوی تهره ببوو. ئیتر رابردوو رابرد! ئیستاش با بییت و بروات، گرینگ ئهوهیه بو دوور بروانی، کات و زهمان بو ئهه گهراپوهوه و وهکئهوه واپوو تازه لهدایک بوویی، وهک دهلین ئهوه بولبووله نرخی گول و سهوزه دهزانی. ئهگه

مندالەکان بەخەبەر نەبوایەن و بە دوو دلییەوه جارجارە سەرو سۆراخی بابیان نەگرتبایە و سەریان لەسەر سەرىنەکان هەلنەبریبایە، ئاسکە وەک کەسیک گەوهەریکی بەقیمەتی دۆزبیتەوه چاوی لێخاغل نەدەکرد و هەرچی زووتر خۆی دەخستە ئامیزی، بۆ سەبەی بەیانیدا، بۆ خواردنی بەرقلیانی، سەىمیران بە تیرامانیکی شاهانەوه مەلەکەى بەختەوهەری نایەوه سەرتەخت و بەختی فەرمانرەوایی. لەپاش شەش سالی بۆ یەکەم جار تروسکەى شادی گەراپەوه نیو بنەمالە و خوشی کەوتە نیو خاوو خیزان و باوک و فەرزەند بە دەوری یەکدییهوه کۆ بوونەوه، ئەوانیش وەک گولیک ئاوی لە بن بکری تیکرا گەشابوونەوه و چیاویان شادی و خوشی لە دایکیان کەمتر پێنەبرابوو. گلارە و بیژەن خەریکبوون خۆیان ئامادە دەکرد بەرەو قوتابخانە وەرێ بکەون. خۆیان دەخلافاند، تۆمەز ئەوانیش کەوتبوونە شکەوه، بەلام ئاسکە حەزی نەدەکرد جیژوان هەروا وشک و برینگبێ، هەریۆیه لە حەولی ئەوهدابوو هەریکەوه بە بیانووی کاریک رەوانەى پەسیوو پەنایەکیان بکاتن. ئەو ژنە هەناسەساردە زۆر لەمیژ بوو بە تاسەى رامووسانیکەوه دەسووتا و هەلنەچۆقا، بۆیه بە زمانى پەمزاوى میرانی تیندەگەیان سەریک لە ژووری میوان هەلبینن، بەلگوو بە ئاواتى دلى بگات و لیوی بارگرتووی پاراو ببيتەوه. ماچیک مۆرى بەختەوهەری و کلیلی دەروازەى دل بوو. بۆ دامەزرانی هەموو راستییەکان، لەو هەلومەرجە ناسک و ئەستەمەدا بوو کە تەقەتەق لە دەرگای حەوشەیاندا، دەقیقەیهکی پینەچوو لە نیوان سەرسوورمانى تەواویاندا، میرزانەبى بەدواى ئەویشدا هوما، هاتە حەوشە، میرزا نەبى ئەوهندەى بە هەلگەوت، دەهات بۆ ئەو ماله . سەىمیران لە مالبا و لە مال نەبا هەروەک هەمیشە پیشەى خۆى بوو یەکسەر خۆى دەکرد بە نیو ژن و مندالەکاندا و دەچروە ژوورێ. لەوئ ئاسوودەتر بوو تاکوو لە ژوورەکەى هوما، ئیتر ئاسکە بە دیتنى ئەم دیمەنە، وەک دەلین لەجێی خۆى وشک بوو، کە هوما بە شەرمەوه بە پلێکانەکاندا دەهاتە سەرى، وەکتەوه وابوو مەلەکەالموت لە چەقى دەرگا بەرەوروویى راوەستابى تەزیکى سارد سەرتاپا جەستەى برى تەواو رەنگى بوو بە جاوی سپى و هەستى کرد هەناوى داکەوت. تەماشایەکی میرانی کرد. ئەویش رەنگى بزرکابوو.

سەىمیران بە حورمەتى برادەرەکەى بە ئاستەم لە شوینی خۆى جوولەیهکی کرد و دانیشتەوه، هەرچەند رووی کردبوو بەولاوه بەلام زۆر بە کالى و ساردوسپرى ئەحوالپرسی لەگەل کرد. کاتى بەرەوژوور هەلکشا و پالى بە دیوارەکەوهدا، ئەدگارى بلێسەى لێبەرز بووه، ئاسکە ئەگەرچی لەوهوختەدا وایدەزانى دنیاى بەسەردا روخواوه، ئیستیکانە چاییهکەى لە بەردەم دانا و گوتى:

- له وده چی مه شه دی به رقلیانیت نه خوار دبی؟

میرزا نه بی زهرده یک گرتی و ته و او خومانه و نهختیکیش شه که ت و ماندوو گوتی:

- جا که سیک بهم به یانییه راست بوو بیته وه سه رو دلی خه لکی گرتی له کوئی به رقلیانی خواردوه، هوماش هه روهک من، هوماخانم ئه ی تو بچی له بیلايه راوه ستاوی؟ وهره ژووری کچی خوم، خو نامویان له نیودا نییه، شهرم له میرده که ت ده که ی؟!

هوما شهرم و په شیمانی به روخسارییه وه دیار بوو. هاته ژووری، له بنه وه ته ماشایه کی میرانی کرد و له لای خواردوه رو نیشت. میرزا نه بی، شه کری چاپیه که ی شیواند و به زمانیکی باوکانه پرسى:

- له بهرچی ئه م ئافره ته توراوه؟

سه میران چاوی دهر په راند و میوانه که ی له تهنیشت خوی بوو رووی تی کرد. سه رکولمه کانی له چه ژمه تان بیون به سکلی سوور، ئاسکه وشک و بی واز، به ترسو له رزه وه هه وئی ددها، حورمه تی میوان به جی بیئی په ریبه نیو قسه کانیه وه:

- ئیمه باوه رمان نه ده کرد ئاوا زوو له هه رسین بگه رییه وه؟

- مندا لئم نه هینا وه ته وه، ته نیا هاجر نه بی ئه ویش نه خوشه و ناچار هاتینه وه بۇ شاری، پیڑی عه سر هاتینه وه نیوشار، (لیرده ئاماژه ی بۇ هوما کرد) نازانم بۇچی روسته م دیار نییه، هه ربویه بوی به په رۆشم، به و ترومبیله ی به یانی، ئیمه ی هینا، له بهر ئه وه ی چیته بوو، به جیما. مه حته له له گه ل خیزانی به ماشینیکی تر بی، ئه گه ر هه رنه بوو به ولاغه به رزه دین، خوزگه پیاو بۇخوی نه خوش بی به لام نه خوشی نه بی! ئه مییش نه خوشیک به بای ساردو گه رم له خو ده بیته وه، هه نوو که ش بوم روون نییه بهم هه موو خه رج و مه راره تییه وه ده ژی یان دهمری، نه ئه وه یه چاک بیته وه بیژم خاسه، نه ده شمری، بلیم مردو ته و او بوو. دواى ئه مه ش له مالی هاتمه دهری، به لک وو دوکتور به رم بۇلای، ئه گه ر کرا که سیکیش بنیژم به شوین ئیوه دا، هه رچه نده ده شبیته عه زیه ت یه کدوو شه و له گه ل مندا له کان له وئ بمیننه وه، له پر ئه وه م دیت چارشینو به سه ر له کولانه که دا، ده بی بیژم ئه و منی دیت، منی بیچاره له کاتی ئاساییدا که س نانا سم چبگا به وه ی کولیک ژان و قوربه سه ریم به تو وشه وه بی، وتم بۇ کوئی ده چی، وتی ده هاتم بۇ مالی ئیوه، له من وایه ئیوه زانیواتانه خیزانم ناساخه، دین بۇ ئه حوالپرسی هه ر ئیستا مه شه دی ده گاته لای هوما، بی ئه وه ی زوری له سه ر برۆم - هه لبه ت، گه وره یی خوم به جی نه هینا وه هه تا مالیی له گه ل هاتمه وه، به لام

بئىخەبەر لەو ھەي ھوماختون قەلس و تورپە و توراو، ھەرئەوئەندە گەشتىنە بەردەرگا، خانم ملينا لە گريان، منىش واقم وپما و نەمزانی چىبکەم، تەنيا بە دەوروبەرى خۇمدا دەروانى تائەو ھەي بە پىنى خۇى ھاتوو، ئىستاش دىھەوئى بگەرپتەو، بەلام نازانى بۆکۆى. دەى باشە، داىکتچاک، بابتچاک، چىبوو؟ چىقەوماو؟ قورئانىكى بەرباخەلى ھىنادەرى و گوتى: ئەگەر دەتەوئى دالەم بەدى تاکوو ھەوتەيەک مەھىلە مەشەدى بزانى، نەكەى بمبەيتەو بۆلاى، ئەگەر ئەو پىاو ھەي دەى دەبا سەروبنى ئەم شارە لەدووم بگەرپ، ئەمەش تۆلە لىکردنەوئەيەكە، ئىتر چ لەو ھەي باشتر بەبى روودەرباىستى لە ئەم وئەو تەلاقم بدات و وازم لىبىنى. ئابەمە دەلەين فکرى مندالانە، وتم من لەجىنى باوکی تۆم بەلام وەختى ژن رقى لە مىردى ھەلەستى مافى ئەو ھەي نىيە بە توراوى بچىتەو مالى بابى، دەلى لىنى داوم، گوتم، خۇجەستەى تو شووشە بلوور نىيە لە لىدانى مىردەكەت بترسى! وىستم ھەر ئەوشەو ھەگەل خۇم بىھىنمەو، وەك مندالىك ھەوالى مردنى داىكى بدەنى دىسان دەستى کردەو بە گريان و نووگە نووگ. دەلى ئەگەر كەسىك لەو دەرگايەو بمباتەدەرى من لە سەربانەو ھەگەم! زۆر بە ھەرەشە و گورەشەيە، بىرم کردەو ھوانەخواستە نەكاشتىك لەگورپىدا بى و پىنىخوشنەبى لەلای ئىمە دەنگ بكا، لە بەخت و ئىقبالى من، سات لە دواى سات ھالى ھاجەر خرابتر دەبوو، بئىسەرو زمان لەولاو ھەوتىبوو، دەبوو كەسىك ھەمىشەى خودا لە ژوورسەرى بى.

ئەو ھەي راستى بى ھوما يەكەم شەو لە مالى گورانى بىژەكان مابۆو، ئەمەش با لەم چىرۆكەدا دىزە بە دەرخۆنە بكرى، ئىتر بۆ شەوى دواى خۇى دەگەيەنیتە مالى ئاشناى مىردەكەى، بەلام ھەر ئەوشەو بەخت يارى دەبى و نە شەويكى تر لە ھەرسىنەو دەگەرپتەو، كەچى ئەو خانمە كال و گەنجە بۆى گرینگ بوو كەس نەزانى ئەوشەو لەكوئى بوو، بە مىرزا نەبى وتىوو ھەرئىستا لە مالى مىرانەو دىت، ئەو پىاو ئەوئەندە شل نەپىچرابۆو، بە سەرو بنى ئەم كارە نەزانى، بەلام لىرە لە نىو ئەم خاوى خىزانەدا مەبەستى بوو عىب و ناحەزىيەكان وەشارى و قاو بلاو نەبىتەو، دەنا ئابرووى سەىمىران دەچى، ئەو مىرانی بۆ گرینگ بوو نەك ھوما، كەچى ئەم كارە بوو ھۆى دلپىسى و زەنىنى مىران سەبارەت بە خۇى.

مىرزا نەبى جگەرەيەكى داگىرساند و دواى بىدەنگىيەكى كورت زۆر باوەر بەخۆيانە درىژەىدا بە قسەكانى:

- هەر ئەر پوژە بەیانی، ویستم خەبەرت لئى بنیزم، بیى بۆ ئەرئى، كەسم وەدەست نەكەوت، مندالەكانیش له هەویڵدا نەبوون. ماقوولى نارەسەنیش وەختى ویستمان بیین دیار نەبوو هەروا دەرگای پێوهدابوو نازانم لەكوئى ملی خۆى شكاندبوو، تازه كاتیک كە هاتووە دەستیكى شكابوو، ئەمیش بۆم بوو بە سەربارى دەردان، ئەوەندە عاجزى دەکرد و دەینالاند، تەنانەت دەرد و مەرگی خۆم لە بیر چۆه، بەبى ئەوئى كارێكم لە دەست بى بێدەسەلات دەهاتم و دەچووم، بەلام چیدەكرى قەزاو قەدەر وایە! ئیتر سپاس بۆخوا، ئەگەر هوماخانم لەوئى نەبوايە هیچمان لەدەست نەدەهات و ئەویش دەمرد.

سەىمیران وەك ئەووە وابوو بەسەر ناگرهوه دانیشتی، زوو زوو دەست و پلى خۆى هەلدەگوشى لە پەناى دیوارهكە هەستابوووە سەرچۆك، لە ژیر لیوههە پرسى:

- ئەگەر وابى ئیستا باش بووه؟!

بوغز و قین چنگیان لە هەناو و ئەوكى توند كردهبوو بە زەحمەت رێگەیان پێدا ئەم رستەیه تەواو بكات، هەردوو ژنەكە حالى بوون ئەم قسەیهى تەشەر و ناخونەك بوو، میرزا نەبى لەو ساتەدا لەگەڵ ئاسكە قسەى دەکرد، و تەكەى میران بە بن گوئیى دا تێپەرى، ئاسكە، لە ئەحوالى خاتوو هاجەرى دەپرسى، دیاربوو، ئەو ژنە نەخۆشە هەر ئەوشەووە مندالى چوارمانگانهى لەبار چوو. سەىمیران بەبى ئەوئى گوئى بداتە خەم و پەرىشانی هاوڕیکەى، ئاوا درێژەى دا بە و تەكانى:

- بەلام خۆشەختى بى، یان بەو بەختى، ئیتر كار لەكار ترازاو، ئەوئى نەدەبوو ببى بوو! هەروەكوو چۆن ویستی خۆى بوو، ئاوام كردهووە، تازه نە ئەو خیزانى منە و نە منیش میزدى ئەوم. ژنیك. ددانە تا قەمەكەى خوارووەى لەقى و خەریك بوو دەرپەرى، كەچى خیزا چوونەووە سەرجیگای خۆیان، ئەوەندە بە قین قارهووە سەیرى هوماى كرد، هەموو وایان زانى هەر ئیستا تێ دەسرهوینى، بەلام هەروەك خۆى وتى تازه كە ئەو مافیكى بە سەریههە نەماو و تەلاق دارووە چۆن دەتوانى دەستى لى بەرز بكاتەووە؟ میرزا نەبى بە ژنەوتنى ئەم وشەیه لەپەر داچلەكا، باوهرى نەدەكر دشتى وا بووبى. نیگای لەسەر هوماووە گواستەووە بۆ سەىمیران و ئاسكە، بى ئەوئى رووى قسەكەى لە كەسیك بى گوئى:

- چۆن دشتى وا دەلێى، ئەمەش بوو بە قسە كردت؟ بیژەن تۆ بیژە بابت هوماى تەلاق داوه؟!

بیژەن نیوچاوانى تیک نابوو، هەرچەندە لێ نەدەكالاو، سەرىكى بۆ لەقاند. ئاسكە بۆئەوئى قسەكە بگورئى لێ پرسى:

- ئەرى مەشەدى، نەبى، جارى پىمان بلى ھاجەرەخاتون چۆنە، ژن ھەفتا زگ بكا، بەلام دەنكىكى لەبار نەچى، دايمە پەرىشانى ئەو مندالە بەستەزمانە بووم، چبكا نەخۆشە، زگەكەى بۇ ھەلناگىرى، كاروبارى قورسىش لەوى راوەستى، دەبى بلىم، مىرزا نەبى، خەتاي تۇ بوو، بىرىك لە وەزە و ژيانى ئەو ژنە ناكەيتەو، ھەر نەبى قەرەواشىكى بۇ بگرە، ماقوللى لەوہى زياتر زەحمەتى زۆرى بۆى ھەبى چ دەردىكى لەسەر سووك دەكا؟

- ئەرى من قورى كوى بكام بەسەر خۆمدا، داىكى بارام؟ ئەوم بردبووہ مالى باوانى چەند مانگىك لەوى بحاويتەوہ و دەست لە رەش و سپى نەدا، ھەتا ئاواى لىھات، خۇ ھەرسىنى كاول بووش ئىنسان لەوى گىانى دەربچى ھەكىمىكى لى دەستناكەوى، ھەلمگرت و ھىتام بۇ شار، لە رىگا حالى خراپ بوو، ئىستاش بىسەرو زمان لە جىگادا كەوتووہ، ئەوہى دەپخوات خىرا دەى ھىنئىتەوہ، مەحتەل ماوم نازانم چى لىكەم؟!

قسەو باس ھەمووى ھات و لە دەورى نەخۆشى ھاجەر كۇ بۆو، ئاسكە گوتى، ھەر ئىستا سفردى بەيانى كۇ بكامەوہ دەچم دىدەنى دەكەم، گلەبى كرد، بۇچى يەكەم پۇژ دەنگى نەكردووہ، وەختىك كەسىان لە مال نەبووہ پۇستەم و ژنەكەى لە ھەرسىن مابووہنەوہ، وەختى نەخۆشەكەى ھىتابوو بۇ شار، دەبوو بىھىتابايە بۇ مالى ئەوان، مرؤف لە وەختى ئاوادا بۇ يەكدى نەبى، ئەى بەكارى چىدى، خزموكەس، دۇست و ئاشنا بۇ پۇژىكىوا نەبى بۇ كەى دەبى؟ سەىمىران لەو ماوہىەدا كروكپ مىلى بە لارەوہ نابوو سىگارى دەكىشا. تىخت لىدبا، خوئىنى نەدەھات، ھوما بە بىستنى ناوى تەلاق وەك ژىشك وىك ھاتبوو، دنيا بەسەر سەرىبەوہ دەسووپاوہ. ھەر لەو عادوسەدەدا، ماقوللى، نۇكەرەكەى مىرزانەبى و لەلەى زارۇكەيان، بە ھەناسەبىكى وەژوو كەوت، ئەو كۇسەيەى مئالۇچكە ديارى دەدا، لە راستىدا ھەر بۇ خواجهى ھەرەم سەراى پادشايان دروست كرابوو، دەستى شكاوى چووبووہ ئەستوى، مىرزا نەبى بە دىتنى دىمەنى رۇخسارى تىكچوو لىپرسى:

- ھا، ماقوللى چىبووہ؟

- خان، زوو بەفريا كەوہ، خانمەكەت حالى باش نىبە.

مىرزا نەبى، رەنگى رۇخسارى بوو بە جاوى سپى، بە واقورمانەوہ سەبرى سەىمىرانی كرد، دواین مژى لە جگەرەكەىدا، سووتووى جگەرەكەى كەوتبووہ سەر قالىبەكە، بە قوتووى شەمچەكە كۆبى كردووہ و ھەستا سەرىپى، ئاسكە بەپەلە پىالە و ئىستىكان و سەماوہرى لەگۆرى لابرەد خىرا

چو چارشنبه رەشەكەى دەستداپە، سەىمىران ھەقى بوو ئەگەر ساردوسپ بى، وەختى مىران و نەبى لەگەل ئاسكە لە دەركاى وەتاغى ھاتتەدەرى، مىرزا نەبى گەراپەو و بە چا و پرووشەدارەكانى لە ھوما راما و گوتى:

- كچى خۆم، جارئ تو لىرەبە، بريكيش ئەم ئەداو ئەتوارەت وەلانئ، ئەگەر دەتەوئ وەك كەىخوداژنىك بژى، بەمچۆرەى تو دەپكەى وانابئ، ئەم عادەتەت تەرکەكەى چاكە.

ھەر ئەو رۆژە بۆ نيوەرۆ، سەىمىران و ئاسكە ھاتتەو مالى، ھاجەر بە ئانوساتى مابوو گيان بە پاسپاردەى يەزدان بسپىزئ، ھەرچەندە مىردەكەى دوكتورى بۆ ھىتابوو بىجگە لەویش ياي سۆغرا، مامانى گەرەك بە ئەزموونى بىست سالەپەو، ئەوئەى لە دەستى ھات درىخى نەكرد. ئەو ژنە نەخۆشە، دواى ئەوئەى پىنج مندالى سەر و پىچكەى خستەو و بئئەوئەى بزائى چۆن گەرە دەبن، دنباى بئوفاى بەجى ھىشت. دەلئىن مەرگى ژن ھەرەس بە كۆشكى شادى مىرد دەھىتئ، بۆپە مىرزا نەبى، وايدەزانى دنباى بەسەردا روخواو، بەلام بابئىن بزائىن ئاسكە كە ژنىكى بىگانە بوو چ دەورئىكى ھەبوو لەو كارەساتەدا! مىران و ئاھو سئ رۆژى تەواو لە مالى مىرزا نەبى دانىشتن، براكەى مىرزا نەبى و باوكى ھاجەر لەگەل خەلكئىكى زورى ھەرسىن بەم ھەوالەيان زانى و لەم پرسە و سەرەخۆشئىبەدا بەشدارئىيان كرد. لە ماوئەى ئەم سئ شەو رۆژەدا، ئاسكە بئژەن و مەھدى كە لەوانئى تر چكۆلەتر بوون، لەگەل خۆى بردبووى شەوانەش لە مالى، ھوما بۆ نوستن دەچوو و ژورەكەى خاتووخورشئىد، لە ژۆرئىشدا بە نان و خواردى مندالەكان رادەگەشت - ئەوشتەى ئاسكە لە وەختى گرافتەكاندا بە دېدۆنگى و نىگەرانبئىپەو بۆى دەروانى.

سئىنەم رۆژ لە كاتى فراوئىندا، مىران و خىزانى ھاتتەو بۆ مالى و خالو كەرەم لە چۆغە سئىپىپەو ھاتبوو بۆ شار. ھەوالى توران و ھەلاتنى ئاموزاھوماى پئىگەئىشتبوو، ھاتبوو بزائى ھاتتەو ھەيان نا، سەىمىران لەگەلى لالووت بوو. پئىشئەوئەى ھىلاكى رىگەى دەرېچئ و ئارەقەى نئوچاوانى وشك بئىتەو، وەختى زانى ھوما لە دىوہكەى خورشئىد ھاتتەدەرى، ئەم تورانەى بە شەرمئىكى مەزن دەزانئ، ھەلمەتى بۆ برد تاكوو بە دلئى خۆى بىزارى بكا، ژنگەلى دەروچىران زوو فرىا كەوتن نەيان ھىشت تۆزىك بئىرفئىنئىتەو، كاتئىك زانى مەشەدى تەلاقى داوہ گوتئ:

- لەبەردەستى مەشەدى بمرم، ئەو ژنە رئىئى ناكەوئ لەم مالدە بئى، ھەپفە نانئ گەنم بئىدەم بەم ئافرەتە بئىخوات، ئەوہ بۆ پئاوئى پئاو نائى شتئوا ئەبئى نان و شەقى بئىرئىتئ، ھەر بۆ حاجى بەننا باشبوو، يان دەبوو مالان گەرى كووچە و كۆلان بئى، سوئند بەم تئىشكى خۆرە ئئىر لەمەولا بئىشمئى

کارم به کاری نییه، لئی گه پین هه رچی به سه ری دیت گور و گیانی بئ، به لام ته نیا دهمه وی بزنام
ئهو دوو شهوه له کوئی بووه. که سیک قه درو حورمه تی خوی نه زانی و هینده بئ کیفایهت بئ، هه ر بۆ
میخانه باشه!

هوما، له ترسی ئاموزا کرهم، له خه لوتییه که هی مالی خورشید، خوی هه شار دابوو، لهو نیوه دا
ته نیا خاتوو خورشید نیو بژی ده کرد و له چه قی ده رگا که دا راوه ستابوو ریگی به خالۆ که ره م نه ده دا،
خورشید به هویی ئه وهی رۆژی هه یینی بوو دهستی له کار کیشابوو، ئاغا جانی میردی هه وتوو یه ک
بوو له ناشی کاری ده کرد و شه وانه نه ده هاته وه بۆ مالی، خورشید وتی:

- ئه و دوو شه وه، هوما چوو بووه مالی میرزا نه بی ئاشنای مه شه دی میران.

ئه کرهم به بزه یه کی تاله وه، له گه ل خۆبادانیک خوی خسته پشت خورشیده وه و له به رخویه وه
گوتی:

- چوو بوو ئه و ژنه چاره ره شه بدا به دهم گورگه وه، هه ناسه سارده وایده زانی میرده که ی
دل دۆراویه تی و...

ئه م ده نگویه دواى مردنی هاجه ر که وته ده می ژنانه وه، ماقولی ئۆکه ری میرزا نه بی ئه وه ی
هه بوو نه بوو له کن ئاسکه باسی کرد بوو:

- خان، وهختی چاوی به هوما که وت له بیرى چوو بچی به شوین دوکتۆردا.

ئه و پیاوه به چل سال ته مه نه وه هیشتا ره به ن بوو، خووخده ی کچۆلانی هه بوو ئه مه ش
ده گه رایه وه بۆ شه رمیونی ئه و. پیلوی له سه ر یه ک، داناو به شه رم و ره نگ تیک چوونیکه وه روى
وه رگنراو دریزه دی دا به قسه کانی:

- دایکی مه شه دی بارام، پینت خۆشه باوه ر به قسه که م بکه، پینت خۆش نییه مه یکه، خانم له
هه رسینه وه که هات بۆ ئیره هه له می نه بوو، هه رچاوی به و ژنه که وت رۆحی رۆی.

ئه مه ش بۆخوی ده ست که وتیکه وه ک ئیله ام له ته ره ف ژنانه وه، وه ک ده لین قه ل خه به ری بۆ
هینابوو، ئه مه ئیتر رازیک بوو له ژیر په رده دا مایه وه، ره نگه هه رئاوا به رپیوار وه مینئ، ده یان گوت،
میرزا نه بی، له مدبه خه که دا باسکی روتی هوما ی گرتوو به گویدا چرپاندوه: ته لاقی خۆت
وه ربگره، مه نتت ده بم تو بۆ من چاکى.

درو و راستی به ودا معلوم بوو، وهختی هوما ده چینه مالی میرزا نه بی کراسه بی قۆله که ی
له به ردا نابئ، به لکه قه سر ییه که ی له بووخچه دا پیده بی و ده ی کاته به ری، دواى ئه وه ی له مالی

تارژەن و گۆرانی بیژەکان، دیتەدەری، بەتەمای مالى میمکه بی بی دەبی، ئەو که زاواکەى پیاویکی ساکار و ئیماندار بوو، هەرچەندە وئەدەچوو قەت سەرى بە فەزى خودا دابى، لە چاکى و بی غەشى ئەودا کەس دوودل نەبوو، بەلام وەختى لەگەل میرزا نەبى لووتیان بە لووتى یەکیدىا تەقییەو، ئەوکاتەى لە هەرسینەو گەرایەو، فکریکی تر هاتە سەرمیشکی، ئەم فکەرش لە بوونى هوماو سەرچاوەى دەگرت، کە دەبوو هۆی چاوچنۆکی میژدەکەى، هەموو بیریان لەو دەکردهو بەزانن ئەم دەنگویە چەندى راست و چەندى درۆیە، ئەگەرچی میرزا نەبى پیاویکی بە برشت نەبوو، وەک پینشینه دەلین، هەر قەسەى هەبوو، بۆخۆى لە ئەشق و ئەویندا دەریایەک بوو کە تەنیا خودا بە قولایى ئەوى دەزانى، هیچ وەختى دەرگای دلى بۆ کەس نەدەخستە سەرپشت، هەر وەک ناسکە دەگوت، هەمیشە لەوانە بترسە مات و بی دەنگن. ئەو پیاو سەرى چووبا، نوژی نەدەچوو، هەر وەک بە ئەدگاریدا مەلووم بوو، گورگ بوو لە کەولى مەردا، سەى میران لە پیشدا و هاجەرىش دواى ئەو بەر لە مردنى دەیانزانى چەندە بە ئاواتى ئافەرتیکی شلک و ناسک و جوان و جحیلەو، هەلبەت ئەو دوور بوو لەو باسەى تارتووفى هەلخەلەتین و چاوبەست مولیز لە چیرۆکەکیدىا، ناوى هیتابوو، بە روالەت خۆى لە جبهى سوڤى گەرى پینچابوو، بە بەرچاوى عامووە تەنافى یەزدانى توند گرتبوو بۆ خەلکیش ببوو جینی برۆا، لە هەر کۆر و مەجلیسیکدا دلى گولى بکرادە کۆپلە شیعەریکی لە قانانى، هەجوو حەنەکیک لە زاکانى یان ئیرەج میرزای دەزانى دەیدا بە تەنگەى دۆستاندا و چاوى دەنوقاند و لەبەرخۆیەو پیدەکەنى، زۆرجارىش گازەى دەکرد و لە پەسن و پیداهەلدانى ئیمانمان و پیاو خاسان رادەچوو، بەتایبەت لە دە رۆژەکانى عاشوورادا، بى دلى کەسى نەدەکرد و گوى دیرانى دەلاواندەو، زۆرجار لەلای سەى میران و هاجەر بازارى جەفەنگى خوش کردبوو:

- کابانە پیرەم ناتوانى بە کاروبارى نیومال رابگا نەخۆشە و پپیوستە خەریکی پشودان و حەسانەو بی، بەتەمام لەمەبەولاو بەردەستىکی بۆ بێنم. «هەر بەم دەمودەستە.» هەلبەت تاکوو هاجەر مابوو، قەت ئەم شتە نەدەهاتە پینشى، چونکە میرزا نەبى قەسو کردارى کتویان نیوان بوو، بەلام ئەوى جینی سەرسوورمان بوو، ئەم ژنە نەخۆشە، هەمیشە بەم پستەیه وەلامى ئەدایەو:

- ئوى پیاو، نەحەق ناگرم، توش نانیکت لەگەل سەى میران خواردوو، بەلام هاجەر نامینى

ئەم رۆژە بە چاو ببینى.

ئىتر ۋەختى خالۇ كەرەم لەبەر بىللايە ۋاۋەھات و بەرۋكى خاتوخورشىدى بەردا، ھاتەۋە بۇلاى سەىمىران، بە دواى ئەۋدا دەنگى گريانى ھوما بەرز بۇۋە، سەىمىران، مىرانە جگەرەكەى نا بەلاى ليويىيەۋە، ميانەكەى شقارتەى بۇ لىدا، ھاۋكات لەگەل ئەۋ سەبىلەى داگىرساند و گوتى:

- موقرايى دابىت! ئەۋ نازانى ژن تەنيا بۇ سەفەرى حەج مافى ئەۋەى ھەيە بەبى ئىزنى مېرد سەفەر بكا و لە مال بچىتەدەرى ئىستاش لىگەرچى گۈرى گيانى بىت! دەبا لە برسان بمرى، بىستومە دەلېن بىئىزنى مېرد ھەنگاۋىك بۇ ژن دەرگاىەكى دۆزەخ بە پرويدا دەكرىتەۋە، دەنا ۋانىيە مەشەدى، تو باشتر ئەمە دەزانى؟

ئاسكە بە بىانۋوى كارەۋە لە ژورەكە چۈۋە دەرى، لە ژىر ليۋەۋە بۇلەيەكى ليۋەھات:
- ۋاشمەزانە، بە دلئايىيەۋە لە برسان قرى نايت، ئەگەر كەيفى بىنى، تو و برا برسېيەكانىشى بەخىو دەكا، ئەم گريانە درۆ و دەھۆيە، تو ۋەك منى ناناسى، ئەۋە كۈنە مەكرە، نەك قوربەسەرى!
نانى نيۋەرۋيان خوارد و چايىش بە دواىدا كەس باسى تەلاقى ھوماي نەكرد. خالۇكەرەم باسى خەلەۋ خەرمانى ئاۋايىگەلى خالىسەى ھىناگۈرچى، مەرۋ مالاتى ئەۋان لە زۇزانەۋە گەپاۋۋە، بە پىنچەۋانەى سالانى رابردوۋ ئەۋان شۋانكارەيان گرتبوۋ، ئەم ئىرەيى و بەرچاۋتەنگىيە بىۋىنەيەش لەلايەن خاۋەن ئارانەكانەۋە لەم دەقەرە ھەۋالىكى خۇش نەبوۋ لەم سالەدا، برىار ۋابوۋ ئاۋبەند و سەددى پوانسەر دروست بكرى، ئەمەش بۇ كارى كشتوكال لە بەرژەۋەندى ئەم گوندانەدا بو، كوئخا وتى بەتەمابووم نۆكت بۇ بىنم، بەلام ئەم ھەۋالەى ھوما لە بىرى بردمەۋە، دامناۋە بۇ جارىكىتر. بەلام كىسەيەك توتتى داتەقاوم بۇ ھىناۋى. خىزا ھەستا و لە توربىنەكەيدا ھىتايە دەرى و دايەدەستى، سەىمىران تەكىدا بەلاى شەپرو شۆرەۋە و گوتى: دەۋلەتى ئالمان ھىزىشى كردۋتە سەر لەيستان، نرخی گەنم و جۆ و زور شتىتر زور بەرز بۆتەۋە، بازارى پەش جەزى لە خەلكى ھەستاندوۋە، پىران نىگەران و گەنجان چاۋەپىي پروداۋى تازەن. بۆنى باپووت و ھەراى چەنگ لە ھەموۋلايەكەۋە ھەست پىدەكرى، سەىمىران شتىكى لە شەرى يەكەمى نيۋەۋلەتان لە بىر بو. قاتى و قرى، تالان و برۆ، كوشت و كوشتارى گيانلەبەران بە خۇرايى لە نيۋشاردا بە چاۋى خۇى دىتبوۋى گوتى:

- ياخۋا شەرو شۆر نەكەۋىتە نيۋەۋلەتەۋە، ئەم خەلكە ھەژارە بە دارو نەدارەۋە تىدادەچى، بەرلەۋەى خەلكى لاۋە بىن و بمانخۇن، خۇمان لە يەكدى دەبىنە خەلكى خۇخۇر، خەلك ناپازى

وهرزير قهلس و توورپه، كهس بهكس و برفين برفين پهيدا دهبن، كهس وهرزيرى ئيمهى نيبه، بهلام لهگل حكومهت سازگار نين. (مال به ژنى باشهوه ئاوهदानه و مهملهكته به حاكمى ژير و عادلوه). لهسهر ئهم بابته قسهو باس دريژدهى كيشا، سيبهري دوانيوهرؤ به گاكولكه كردن گهيشته پيشوركهى ههوزدهكه، مندالان ههر ئهو روزه ناونوسيان كردبوو چوون بؤ فيرگه. ههسارهكه دهگوت ئاشه و ئاوى كهوتوو، لهوكاتهدا كه ئاسكه چووبوو مهدههكه بؤ شيو سازكردن، نهشى دهتوانى نهچييت، خالوكههم، دواى ماوهيهك بيدهنگى رووى كرده ميران و ليپرسى:

- مهشهدى، بهراستى هومات ته لاق داوه؟

سهى ميران قوتووى جگهركهى ههلگرت و له وينهى پشتكهى رام، وهكئهوهى ئهوه يهكهم جار بى دهى بينى، ديسان گريى نيوجاوانى چوونهوه پال يهك، به شهرمهوه جواوى داوه:

- كه يخودا، بهو كاره دزيوانهى مهجبوورى كردم.

- من ناچمه نيو ريشهى كيشهكهوه، بهلام دهزانى چونه مهشهدى، ئهوكارهى تو له نيو خهلكدا خهتاي ئهو ژنه گهوره دهكاتهوه، ههر ئيستا له بهر خوومهوه بيرم له وه دهكردهوه، خهلك به چاويكى تر سهيرى شتهكه دهكهن، ئهمهش بؤ ئيوه جوان نيبه، ئهوانهى تويان خوش ناوى ده ميان دهكهنه دههول: ئهري، دهبى ئهو ژنه شتيكى لى روودايى، سهى ميران پيى قهبول نهكرا و خيرا ته لاقى دا، ئيستا من و تو زور باش دهزانين، هوما ههريچيهكه حيز نيبه، ههر خوت رايهك قسهيهكى زور جوانت كرد، ئهو ژنه ساويلكهيه دهبى وهك منال ئاگادارى بكهى، هوشت پييهوه بى، مهشهدى، ئهگهر تو ئهو ژنهت بكوشتايه، لهسهر خهيايهكى كه كرديوپهتى و له بهر ههلهو ههرزهيهى و نرمفامى، من كه ئيستا له جى باوكى ئهوم، پياويكى وانيم وستهم ليوههاتبايه، بگره چهقوكهى دهستى توم له گيرفانى خومدا دهشاردهوه، بهلام ئهو ته لاق دانهى تو جورىكى تره، من ناتوانم دهستى بگرم و ببه مهوه بؤ ئاوايى، ئهم كاره نيوو ناتورهى خرابى ليدهكه ويتهوه، مهشهدى تو ئه مه له من باشت ر دهزانى، ئهگهر دهزانى هوما خهتايهكى كرديووه، گوشا و گوش سهرى بپه بهلام ته لاقى مه ده!

سهى ميران بيدهنگ و مات بوو، له راستيدا ئه ويش فكرى لهم شتانه كرديووه، ئهو به وردى چووبوو بنج و بناوانى كارهكهى، خو ئهگهر بهم فكر و زكرهى خوى نهكردايه بوچى ههر ئهو روزه به هويى تووره بوونهوه دهچيته دهفته رخانه و ژنهكهى سى ته لاقه دهكا، وهختيكيش ديتهوه بؤ مالى له لاي گشت خاوو خيزان زور به ساكارى دهلى ته لاق داوه؟ چه ند دهقيقه يهك دواتر به بيانوى

کاری ئاودهست چووه هساری و له گه‌رانه‌وه‌دا خۆی گه‌یانده به‌رده‌رگای ژووره‌که‌ی خورشید، له دەمه‌ده‌رگای دالانه‌که، به‌ده‌نگیکی به‌رز گوتی:

- پینی بلێ ئهم گریان و نووکه نووکه به‌کار نایه‌ت، ئامۆزاکه‌ی هه‌ر ئهم‌شه‌و لێره‌یه، خۆی کۆ بکاته‌وه و له‌گه‌لی بېرواته‌وه بۆ چۆخه‌سه‌پی.

چووه‌سه‌ر پێشۆرکه‌ی هه‌وزه‌که و ده‌ست‌نوێژی شۆرد و هه‌مه‌دیسان گه‌راپه‌وه، نزیک به‌ره‌ه‌یوانی ژنی جیرانه‌که‌ی:

- منیش ئه‌وانه‌ی وتبووم هه‌چ‌ش‌تیکی پیناده‌م، په‌شیمان بوومه‌ته‌وه، هه‌رکه له‌ نوێژه‌که‌م بوومه‌وه، با بیته‌ ژووره‌ گه‌وره‌که و چی‌گه‌ره‌که ببیا بۆخۆی.

ده‌نگی تیگه‌ل به‌ گریان‌ی هوما له‌ ژووره‌که‌وه‌ هاته‌گوتی، ده‌یگوت:

- کوره‌مام مرد و چۆخه‌سه‌پی ئاو بردی، به‌سه‌ر سه‌ری هه‌موویاندا وێران بوو، من ئیتر نه‌ ئامۆزام هه‌یه و نه‌ ده‌ش‌زانم چۆخه‌سه‌پی له‌کوێیه!

سه‌ی‌میران نه‌یتوانی له‌ دلی خۆیدا پینی‌پینه‌که‌نی، به‌ پلێکانه‌کاندا چرووه‌ سه‌ری، هه‌زی‌ده‌کرد له‌ وه‌ختی ئهم قسانه‌دا چاویکی له‌ هوما بێ، مه‌سخی لاقی کیشا و پیلاره‌کانی کرده‌وه پینی، ئاوه‌چۆره‌ی ده‌ستی به‌ ئانیشکیدا هاته‌خوار، به‌ له‌بزیکی زه‌ره‌وه‌ گوتی:

- جارانی‌ش نه‌تیوو، یان هه‌ر ئیستا نیته‌؟

- هه‌ر قه‌تم نه‌بوو، یاللا، بیته‌ کلێلی ژووره‌که‌م بده‌ری، ها، ها، ها!...

سه‌ی‌میران گه‌یشته به‌رده‌رگای ژووره‌که، هوما ده‌ستی له‌ ئه‌ژنوی هه‌لپیکابوو، سه‌ی‌کوچه‌یی سه‌ری له‌سه‌ر که‌شکه‌ئه‌ژنوی بوو، له‌ بنه‌وه ته‌ماشایه‌کی کرد، روخساریکی نازدار و چاو پر له‌ ئه‌س‌رین، هه‌ر له‌وکاتی گریان‌ه‌دا به‌سه‌ر جوولانده‌وه‌ گوتی:

- ئاخ‌ری کاری خۆت کرد، به‌لام ئه‌وه مه‌سته و ئاگای له‌ خۆی نییه، ئه‌وه من نیم ده‌ستی له‌کۆل بکه‌مه‌وه، ها، ها، ها!...

خاتوو‌خورشید که‌می له‌ولاتره‌وه ته‌نیا خه‌ریکی چایی‌خواردنه‌وه بوو، قاقایه‌کی کیشا هه‌لبه‌ت به‌و نووکه نووکه‌ی هوما پینده‌که‌نی نه‌ک به‌ قسه‌ مندا‌لانه‌که‌ی، درۆ نییه ئه‌گه‌ر ده‌لێن قه‌ت هه‌وی دانوویان پیکه‌وه ناکولێ. به‌ ته‌وسه‌وه به‌ هوما‌ی گوت:

- ھەتا ماوم، مەشەدى، ملم بە ملتەۋەيە، ئىستاش كە گوۋىيى پىن خوراۋە بىبەخشە و لە تاۋانى خوش بە، ئىتر من لەمەۋلا ئەم پرچە سىپىيەم لەكن تو بارمته بى، لە قسەت دەرناچى و بەبى ئىزنى تو قامك لە ئاۋ نەنى، چىگا بەۋەدى بە سەرۋىرچى رۋوت و بە كراسى بى قول بچىتە دەرئى.

ھوما لە بەينى گريانەكەيدا پىكەنى و سەرى بچوۋكى بە نازو خەمزەۋە كرد بە نىۋ كوشيدا، خولەكىك دواتر سەىمىران و خالۋ كەرەم لە دىۋەكەى خاتوخورشىد پالىان دابۋە، ژنى ھاوسامال، لە سەرا سەماۋەرى خستەۋەكار، سەىمىران مېرومۋچ، بەلام لووت بەرز و سەرکەۋتوۋ، لە پاش شەش سال ژيانى ھاۋبەشى لەگەل ھوما، بۇ يەكەم جار دەرگاي گلهيى و گازندەى كردهۋە، لە دەست ھاوسەرى جوان و مندالى، گلەيى و بناشتىك كە كوتايى بە شەرو قەدى نيوانيان بىنى، لەۋلاشەۋە ئاسكە زۆر نىگەران بوو، ئەم بارە بە چ لايەكدا بکەۋى، ۋەك دانەى سەرساج ھەلدەبەزى، دەرۋوژورى بە خۇيەۋە نەدەگرت، لە ژوورئ دەچوۋە ھەسارى و لە ھەسارىۋە خۇي دەكردهۋە بە ژوورئدا، دەيزانى دەستى خورشيديان پىدەگات و ويكەدەكەۋنەۋە، ئىتر ئەۋەبوو خۇي بۆراگير نەكراۋ نەيتوانى بانگى نەكاتە دەرئى بزاني مىزدەكەى لەتەك خالۋكەرەمدا لەۋ ژورە خەرىكى چ نەخشە و پىلاننىكن. بۇچى خۇيان كردهۋە بەۋ دىۋەدا، مەھدى و ھەمەحسىن لە ھەسارى خەرىكى يارى ھەلماتىن بوون، ئاسكە، چاۋىكى لى مۇر كردهۋە و بانگى كرد بۇلاى خۇي، بە قەلسى پىنىگوت: - پىمەنگوتى لەگەل ئەم ھەتتوۋە يارى مەكە؟! ئەگەر توش سەرت بوو بە برىن ئەۋسا ناچار دەبى كلاۋى زىفت بکەيتە سەرت، ئىتر پىمەنەلىي خەتاي تۆيە، باشە، ۋەرە كارىكم پىتە، ئەم دەمو لووتەت خاۋىن بکەۋە، بەسى ھەلقورپىنە، بزانه دەلىمچى، بابە و خالۋكەرەم چرونەتە ژورەكەى خاتوخورشىد، بۇلاى ھوما، من دەبى بزانه ئەۋان خەرىكى چىن، بە بيانوۋىي چايى خواردن بچۆ ژوورئ و لەۋى دانىشە، جوان گوۋىيان لىنگرە، بزانه باسى چىدەكەن، دوايە ۋەرەۋە بۆم بگىرەۋە، زانیت چم پىنگوتى؟ ئەۋا من لىرە چاۋرپىت دەكەم، لەم بەرھەيوانە، دانىشتووم، جوان گوۋى رابگرە، بزانه بابت باسى چىدەكا، ئەۋسا ۋەرەۋە بە منى بلى.

ئىتر ھەر لە شوينى خۇيەۋە كە دانىشتىۋو گازی كرده ھاوسامال:

- خاتوخورشىد، مەھدى گيان چاي نىۋەرۋىي نەخواردوۋە، ئەگەر چايەكەت نامادەيە، پىالەيەك

چايى بۇ تىكە - دەبرۆ دايكت بە قوربانىت بى لە بىرت نەچى ئەۋەدى پىموتى!.

مههدی دواى ئەوهى كه چووه ژوورى نيو سهعات، چاره كيك دواتر هاته وه بۆلاى داىكى، چاوه رەش و گەشەى وهك ئەوه وابوو به شهواره كه وتبى، هەر بۆيه ئاسكه ههستى به زۆر نهينى كرد، خيرا دهستى گرت و له بهردهمى خۆى دانا و دهستى خسته سهرشانى و چاوى له دەمى برى: . قهزات له داىك زانیت باسى چييان دهكرد؟

مههدى تۆزىك ميگه مينگى كرد:

. بابە جاريك وتى ددانى ديشى، خالۆكه رم وتى، چارهى كيشانه، جاريكيش پهنجەى بهسه ر به په كه دا هينا سويندى به گيانى من و كا كه م خوار د.

. سويند بۆچى؟

. سويندى خوار د، سويندى خوار د نازانم چبوو له بيرم چۆته وه.

. ئەى بۆ شه وه تۆى نه برده وه! سه عاتيكه له وى مه حته ل ماوى نازانى باسى چييان كردوه، بابە وتى ددانم ديشى، خالۆ كه رم وتى بيكيشه! ئەوه نييه ددانه كانى بابت تا قم و دهست كردن، ددانى چى بكيشى؟!

مههدى چاوى پر بوو له ئاو.

. قهيدى ناكا، گوئى مه ده رى، ويستم بز انم بابە گيانت ديسان هوما دهه نيته وه سه ر په ت وسينگه كى، يان نا، ئاخرى نه تزانى ئەوان چييان ده گوت؟ جوان بير بكه وه، خۆ تو زيره كى؟ بۆچى سويندى به گيانى تو و كاكت خوار د؟

. هيليكى به سه ر به په كه دا كيشا و به خالۆكه ره مى وت، نابى له م خه ته وه قاچت بينيه ئەوه به ر. به رد له شوينى خۆى قورس و سه نگينه.

. ئەمجار ده زانم، له گه ل خالۆكه ره مى نه بووه، هوما له كوئى دانيشت بوو؟

. هوما له پشت خالۆ كه ره مه وه بوو، وهختى بابە قسه ي ده كرد، ئەو رووى ده كرد به ولاوه و له ژير چادره كه په وه چاوى له ئاوينه ده كرد. جاريكيش ماتيكى به ليويدا هينا، رايه تر دهستى به چاو و برؤبى دا هينا، منيش له م لاوه ته ماشام ده كرد. نفورچكى له روومه تى خۆى دگرت تاكوو روومه تى سوور بى وه كوو گۆل!

وهك ئەوه وابوو خا كه نازىك پشكو كه وتبى ته ناخى ئاسكه ه وه، چزه له هه ناوى هه ستا و جه رگى چزا به سكه وه، ديسان تاويزى چاره ره شى به سه ر دلئى خه م باريدا گلا و بايه قووش له سه ر گويسوانه ي ئاواتى خويندى، له چه شنى دال چرنووكى له ده روونى گرت و پرزۆل پرزۆل دل و

جەرگی دەردهینا و دەی خواردا! وەختی دەفرو پیاڵەیک دەشکی پۆزی شووشەگەر و هەرگە نۆی دەبیتەو، دەبی بشکی، لێرەشدا ناچارین دەبی بە ئازارەکانی ئاسکەدا رۆبچین، ئەمیش پۆزی خەمە و ناكری ئەبی، لەبەرئەوێ هەر ئەو ژنە بوو دەیتوانی لە بەرامبەر ئەم کردارە گورچووبرانەیی میراندا خۆراگر بی بەلام ئەمە چارەنۆسی ئەو ژنە، هەر دەبوو دەست لە ئەژنۆ هەلپیک و بەختی خۆی بلاوینی. سروشت ئەو و مێردەکە و باری یاسا و بریار و ئاکاری کۆمەلگا، هەر هەموویان دەستیان دابوو دەستی بەکدی و لە دژی ئەم ژنە داماوە راسابوون، تاکوو ماشەری ژینی ئالوزاوی بۆ هەمیشە لە خوم هەلکیشن، بەلێ ئاسکە دیسان بەتەمابوو مندالەکە بۆ سیخوری پەوانەیی ژوورەکەیی خورشید بکاتەو، هەر لەوکاتەدا هەردوو پیاوێک بە ناوختی هاتنە دەری، سەیی میران چوو ژوورە گەرەکە نۆیژەکەیی بخوینی، خالۆکەرم چەند ساتیک بە بی هۆ لە حەسارەکەدا چەقی، ئیتر بەبی ئەوێ دەنگ بکا بۆکوێ دەچی لە گەرۆویی دالانەکەدا ون بوو، وەختی ئەو نەدیوو بوو، هوما وەک ئەوێ نە - با. ی دیبی و نە باران، بە ئەنقەست وەک ئەوێ داخ بێتە سەردلی کەسیک بە شلو ملی سوورپیک بە حەسارەکەدا لێدا و خۆی کرد بە ژوورە گەرەکەدا، لەوێ سەیی میران، بەرمالە یەزیدیە کۆنەکەیی راختبوو رۆوی لە رۆوگە و تازە قامەتی دابەستبوو، هوما توزیک بە لەخۆبایی بوونەو، وەک بیگانەیک، بەلام وازی وازی پالی دا بە تایی دەرگاگەو و گوتی:

- ئۆهۆی، ئەم پیاوێ لەکە یەوێ بۆتە مام سوۆفی؟

سەیی میران ماوێهیک دەبوو، بە هیچ و خۆپایی، یان بەهۆی لەش قورسی و قوونگرانی لە نۆیژان سارد ببۆو، لەو رۆژەو چوو بوو پرسەو سەرەخۆشی مالی میرزا ئەبی مەرگی هاجەر لەو چەند شەوێدا ترسی دۆزەخی خستبوو دڵەو و بە هیوایی ژووریکەیی بەهەشتی کردبوو، ئەو نۆیژە لە پاش تەلاق دانی هوما، لە راستیدا پیرۆزبایی کردنیک لە خۆیبوو. چونکە دەیزانی لەو دوودلیییە کە دەبیتە هۆی ژار و ژەنگی رۆح رزگاری ببوو، ئیتر لەمە و دوا دەیتوانی بە بی کیشە و ئاریشە لەگەڵ مندالەکانی دابنیشی و رۆوی خۆشیان نیشان بدات، وەختی تەحیاتی تەواو کرد، لەسەر چۆک رۆنیشتبوو چەند دوعایەکی خویند و ئەنگۆستەکانی هەژمارد سەری وەرسووراند بۆلای زهوالی گیانی! هوما بە پیلانەو هەت بوو ژوورێ و بە ئاستەم لەسەر کورسیلە کە دانیشتبوو، تێرامانی میران بوو بە پەپوولە و بە پاوو پووژیدا وەسەرکەوت، لە قەد و بەژن و بالای زراشی سەرکەوت و لە سەر بەرۆکی کەوتە موتالا کردن و بە مینای بیگەریدا گەیشتە سەرگۆنای گولینی

و ههنگی خه یالی گهردی لیوی مژی و له دلی خویدا سپاسی یه زدانی کرد بۆ کردگاری
ئه فسووناوی، وهختی تیرته ماشای بوو گوتی:

- من تاریکه سولات نه بووم، تو تاریکه سولاتت کردم! خوشه ویستی قه لای دلدارییه، هر بویه
شهو تا به یانی خه و ناچیته چاوی ئه وین داران.

پیلوویی قورس بوون، وادباربوو مانگی چاوی خه ریکی په ناگرتن بوو. چاوه خوماره کانی
په رده یه کی ئه ستور له هه وهس و ئاره زوو دای پۆشیبوو، ته نانه ت به رله وهی بچیته ژوره که ی
خورشید ئه مه به نیگایه وه دیاربوو، هوما تاکوو به ئیشتیا رانه کانی دهرکه وئ و چاوی باولهی
بخاپینن، بۆ هاندانی زنده تری دهمی لی خوار دهرکه وه:

- هی هی هی هی!

باولهی دل دۆراو، هر له شوینی خویه وه باشو ئاسا هه لی کوتایه سه ری و توند هه ردوو
زه ندی گرت، گوتی:

- بابان ویران، داخه که م بریا خوشم نه ویستبایه ی!

- هی هی هی هی!

گری هه وهس و ئه وینداری تیکه ل به ئاره زووی بق و کینه که هیشتا له هه ناوی میراندا
نه کوو ژابۆوه، وه های تین خسته سه رو پوخساری که ته مای لیومژین و راموسانی کرد، هوما
هه ولی دا بۆ خۆده رباز کردنی له دهستی.

- خۆ تازه من ژنی تو نیم، لیم مه یه پیشنی؟!

- به راموسانیکی هه وه سبازانه وه مۆری بیدهنگی له دهرگای دهمی دا، هوما بۆله یه کی لیوه هات

و دهمو لیوی خۆی سه رییه وه:

- وهی! ... ده لیم دوورکه وه، تو هه نوکه به رماله که ت له وئ که وتوو، تویه ک که ده لیمی من

تاریکه سولاتم کردوویی، ئه وه نییه منت ته لاق داوه، وانیه؟ مه گهر من ئیستا بۆ تو نامه حهرم نیم؟

- به لی توتم ته لاق داوه، به لام ئیستا بامدا وه ته وه.

- له خۆرا بات داوه وه ته وه، من رازی نیم، وهی چه نده قسه یه کی بی تامه!

میرانی دل دۆراو له پاش چه ند شه و دووری و جودایی و ئازاریکی هه ناو برژین تازه ده هات
شنه ی ئارامی ویکه وئ، هه رچه نده هوما ی ته لاق دابوو له لای ده فته ردار، خۆشی نه یده زانی چۆن
وه گهرئ و ماره ی بکاته وه، وهختی بیرى له دلی خۆی دهرکه وه نه یده توانی ده ست به ردارى بتی

دلداری و ئینووسی جوانی بیت. نەك هەرئەوێ هەز بە دیداری بکات و خۆشی بوی بەلکە بۆی روون بوو بەبێ ئەو ناتوانی بژی، هەر بۆیە هەمیشە وای دەزانی خاوەنی سەرباشقەیی هەموو جوانانە! بەلام نەیدەزانی ئەگەر دلی دۆراوە کەمال و جەمالیشی لە دەست بۆتەو. تازە چی بۆدەکرا خویی بەو ژنە گرتبوو، ئەم لە چالیک کەوتبوو پێی خۆش بوو بیتەو دەری بەلام خۆشاویکی ئەفسووناوی لەویدا دەبینی حەزی بە مانەوێ خۆی دەکرد لەم بەندو زیندانەدا، هەربۆیە ئەمڕۆ ئەمڕۆی دەکرد لەتەک خۆیدا هەروەک خالۆکەرەم وتی، بۆ دەبی بە دەستی خۆی ئالای ئابرووچوون هەلدا؟! ناخۆم دەکرا لەگەڵ ئەم شای شیرین شیوێ بە دزیوی وەجولێ؟ کە ی ئەو جاریک گولی بە مرچ و مۆنی دیتبوو تاکوو دلی لە هوما برەنجی؟ میران کە بە تیری خۆشەویستەکە ی سینە ی دابیژدابیژ ببوو تەنیا ببوو کاروانە پێی شینەیی و ئەوینداری، ئەوان کۆشک و قەلایەکیان بە دارو پەردوویی دلداری هەلچنێبوو لەوسەرەو تەنیا ئاسۆی روون و پەپوولە ی سەربەرۆکی گولیان دەبینی.

دەبا دنیا کاول بێ بەوان چی کە دەم لە ناو دەم و دەست لەبانی مەمن. ئەم شەو خۆشە ی کە بووک و زاوا دەچنە پەردە و بە تاج و تەختی کە ی ناگۆرئەو، ئەوا ئیستا بۆ ئەو مە ی گێر و پیری خەراباتە شیرین تر لە هەمیشە دووبارە ببۆ، ئەوان لە خەلۆتخانە ی خۆیاندا دوور لە چاوی نە یار و ئەغیار بە راستی خۆیان تەنیا و دووبە دوو دەبینی، هەربۆیە کە نین ببوو مەزە ی ماچ و چپە و سرتە و بە ی گۆشین و رامووسان و هەلمژین، پەیتووکە ئاسا حەجمینی لێ هەلگیرابوو. بەلام بێ خەبەر لەوێ هەر دوابە دوا ی هاتنە ژوورەوێ هوما بزۆزیکی تر وەکوو داپیرۆک گویی ناو بە درزی دەرگاوه و هەستی راگرتوو، ئاسکە کە بە گویی خۆی تەوا ی سرتو خورتی ئەوانی گوی لیبوو، لە قەلەشت و درزی دەرگاگە شەو جووڵە و موولە ی ئەم ئاشقە و ماشقە ی بە تەوا ی دەبینی. هەرچەندە ئەم خۆداگرتنە بە قازانجی ئاسکە تەواو نە دەبوو، گەلیک حەزی دەکرد بزانی پیری بەرمال بە کۆل وەک دەلی هومای تەلاق داوه لەم ژوورەدا چۆن رای دەبوێرێ، ئیتر کار گەیی بە جییەک کە بۆی نەبوو لەو زیاتر شاهید و ئاگاداری ئەم دیمەنە بیت. ناخۆم دیمە نیکی تر مابوو لە پاش ئەمە ی کە دیتی؟ بەبێ ئەوێ بزانی پێی دەزانن ئاگا لە خۆبڕاوانە هاتە ئەو لاولاوە لەوکاتەدا لە بەرھە یوانە کە دوور دەکەوتەو بە دەنگیک کە ئەوان بژنەون هەلی دایە:

. دویکە سۆفی خانەقا بوو، ئیستە پیری مە یخانەس، بەم چاوه بچووکانەم چی سەیر و سەمەرەم

نەبینی!

به‌شى شازده‌هم

ئاسكە سەرەپراي ئەوھى ئەسپەك^۱ لە سەرى دابوو تەواو ژاكاوى پيوھ دياربوو، وەك ئەوھى پەيمانى دۇستايەتى لەگەل خەم و پەژارەدا بەستىن، بەبى ئەوھ نەدەژيا، ئىتر واى بېياردا، تازە لەوھەبەولاه كارى بە كارى ميران و ھوما نەبىن، ھەمىھەتيان وئەدا چىدەكەن با بىكەن، ئەو ئىتر بە ھەرشىوھىك ھىز و تواناى ئومفالى نەبوو وەككوو ھىركۆل سەىميران بۆر بەدات، ئەگەر ئەم وره و توانايەى ھەبا، ئەوا لە نسيب بىبەش و بەختەكەى نەيدەكرد. بۆ دەبوو بە دەست ئەم ھىوا و بىھىوايەوھ كە تەنيا تۆزى خەمو پەژارەى لەسەر ھەلدەستا گولى گيان و تەمەنى بكاتە دەستەچيلەى سوتمانىكى بېھووە؟ ئاخۆم ھەر بەراستى ھەر ئەو خەم و خەفەتە نەبوو بە شەو و رۆژ وروژابووھ گيانى و دەستى بۆ ھىچ كاريك نەدەچوو، ئەقل و بىرى سىر و دەست و پىي لە سەندما بوو؟ ئەو ئەگەر ھىندە بىر و مېشكى خۆى بە ھوماوھ گرىدابا شانى بۆ ئەم ھەموو خەمە شل بگردايە، بىگومان ئەمە دەبوو بە خۆرە سەر لەبەر ھەناوى لە بەريەك ھەلدەتەكاند. تۆ بلىي حەز بە مانەوھى خۆى نەكات و بەختەوھرى عەولادەكانى بە چاوبىينى؟

وھەسبەيىنرا گلارە كە لە قوتابخانە دەگەرايەوھ نەينووكى روخسارى وەك جاران سامال نەبوو، سىس و چرژاو لە سووچى ژوورەكەدا خۆى خستە باوھشى داىكى و سەرى بە سىنگىيەوھ نا:

- وھى داىھەگيان!

ئاسكە مات و خەمبار لىيەپرسى:

- چىوھ كچە نازدارەكەم؟ تاقي كاريبەكەت باش نەبوو؟

گلارە بە كەزى سىماى شىواوى حەشاردا و نىگەرانى خۆى شاردەوھ، بە نيوھەگريان و

نيوھەپىكەننەوھ گوتى:

۲۲- نەخوشىي مېشك، مالىخوليايى.

بۆ سبەينىدا، ھەر ئۇ كورەي باسماڭ كورد، راست لەو وەختەدا كە كىژۇلانى قوتابى لە فېزىگەو ھەرخەس دەكران و بەرەومال دەبوونەو ھە نانى نيوەپۇ، بە رېكەوت يان بە پېلاننىكى لەو ھەپش كەلالەكراو ھاتەو ھەرىكەي كەسكە، گلارە ھاورى لەگەل كۆمەلىك لە كچانى قوتابخانەي شادۇخت، ئەوانىش رووپۇش و سەركراسى خۆلەمىشيان دەبەردا بوو، ھەموو شاد و لىو بەكەنن بە شەقامەكەدا تېدەپەرىن، ئەوان لە پاش دوو مانگ تەحتىلات و پشووئى ھاورىن ئىستا يەكيدان دېتېو ھە قسە و باسىكى زورىان ھەبوو پېكەو ھە، باس، باسى مامۇستايانى تازە و ئەو ھاورىلانەي پار، كە ئەمسال نەھاتوونەو، تا دوايى، بەرنامە و پېرۇزەي سالى نوئى خويئند. كە تازە رايانگەياندبوو، ئەو پەرتووكانەي كە دەبوو ھەرىبگرن، باسى پۇل و گۆرەپانى يارى و دەرگا و پەنجەرە و تەواوى ئەو شتانەي بە دل ئاويتەي ببوون لە نىو ئەو پۇلە كچەدا ھەرچەندە كىژۇلەي نازدار و چاوكەژال كەم نەبوون، روخسارى شىرىنى گلارە لە گشتيان دلرفىن تر بوو، شوخەكچ و بەژن و بالاجوان و خاوەن لەنجە و لار بوو، كەپۇي قەلەمى و چا و برۆرەش و ئەنگوستى شووش و بارىك بوون، كەزى شوپرو بەژن زراف، ھەروەك دايكى ئامۇژگارى كرىبوو، تاكوو زانى كورە لە نىكەتەي خۆي لىگىل كرد و ئەننەھو نەيدىو ھە نەيناسىو ھەم خۇباردەنەشەو ھىشتا رەنگى پەمەيى سىماي بوو بە ئەرخەوانى و خۆي ئاشكرا كرد. ئىتر نەك ھەر ھاورىكانى ئەم رازەيان لە چاويدا موتالا كرد، تەنانەت كورەھەيرانىش لاويكى بەرزەبالا و گەنمەرەنگ بوو بە رەوتىكى چالاكانەو، تىگەيشت سوور ھەلگەرانى گۆل لەبەر شەرمى خۆرەتاو، ئەو ھەلامدانەو ھەكە عەشق و دلدارى، بە دنيايەك دلۇقانى و جوانىيەو ھەر بۇيە ئەمىش گولبەزەيكى پېشكەش كرد. وردە وردە شوخەكچان لە يەكدى ھەلبران، يان دووان دووان يەكيان گرت و ھەركەسەو بەرەو مالى خۆي ھەنگاوىنا. گلارە تەنيا مايەو ھە لەبەر شەرم و ھەيائى خۆي كەوتە پەلەكردن، خىرا خىرا قاچى ھەلەھەيتايەو، ئەويش بە ترس و دوولبىيەو خۆي لى نىزىك دەكرەو ھە ھەولەدەدا، بىدوئىنى، بۇي جىبەجى نەدەبوو، تۆمەز لە دلئى خۇيدا قسەي دەگەل دەكرد و ورامى ھەردەگرتەو، ئەمەش خەيالپلاو، گلارە ئەمىرۇ باشتر بوو لە دوئىنى، كەمتر شلەژاىبوو، فرە ھاسانە، ھەولە ئەو ھەي بوو بەسەر ھالەتەي ھەروونىدا زالەي. ئەم ترسان و شلەژاويە لە خۆي دوور بختاەو كە دەبىتە ھۇي خىرا خۇبەدەستەو ھەدان، بەتەمابوو خۆي قورس و سەنگىن نىشان بەدات، تاكوو گەيشتەو مالى دايكى لە چەقى ھەركاى ھەسارىدا راو ھەستابوو، ھەستى كرد دىسان كەسېك ھەشويئى كەوتو ھە، يان ھەر ئەو كورە جىھلەي رۇژى رابردوو، تۆ بىژى ئىتر لەمەودو ئەمەش خەمېكى تر نەبى ھاتىو ھەربارى ھەمەكانى ئەو؟! ئاسكە لە ناخەو ھەستى

به دله ډاوكی و مه ترسی ده كړد. ئم میمل و ری گرانه، بهو مه رجی هس نه درینه وه زیده روپی دهكڼ و دهبه مووی بهرلووت، ئه ویش له شاریکی وهك كرماشاندا شتی وا بؤ كیزوله ی عازهب خراب ته واو ده بوو. له نیو ئم كومه لگایدا هر ئه وهنده ی ته قه له ده رگای كه سیک ههستا، تازه ئه وكه سه ده بیته مارو گای قه شان و له هه موو جینهك دیاره، ته نیا ئه و كچانه ی كه سو كاری په ست و بی موبالاتیان هه بوو جلفانه به ده ست هه رزه كارانه وه یارییان پنده كرا و سبه ی له مالی باوان زگ ده گاته بهرچاویان! ئاسكه بیری لیکرده وه به وریایی سه ی میران ئاگادار بکاته وه، هه رچه نده ده بیته هوی تووره بوونی، ئه و گه ډانه وه ی كچه كه ی له فیرگه، ئیتر هه موو روژیک دووراو دوور ده كه وته شوین جگه رگوشه كه ی، وریایی ده كړد تاكوو پاك به دم پیسه وه نه چي، ئم هه تیم گه له حیا و حورمه تی خه لكیان به لاوه بی قیمة ته، ئم مندالانه ش ناشی و نادانن، ئه شی فره تر ئاگاداریان بن. ئه گه ر هاتو ته كي نه دا دوواوه ئه وا ده بی به شیوه یه كي تر له گه لی روو به روو بی. به لام ئه و به م هه موو نه رمونیانیه وه كه هه بیوو، شه ش سالی ته واو له چه شنی پولا له بوته ی ئازار و عزییه تدا گړدراو به چوكدا نه هاتو و نه چه مایه وه له هه مبه ر جهو ر و جه فای میزدی، خوی راگرت و سه بری كړد، بلنی ئیستا چون بتوانی پشنیوانی كچوله كه ی بیت و له دم ئم چه قه ل و سه گانه بیاریزی؟ ئایا ده كرا ئه گه ر خوی مرو فیکي به خته وهر نه بوو جگه رگوشه كه شی هه روا بی؟ ئه مه چ ناره سه نیک بوو داوی بؤ ناسكه كچیکي پاك و بیگه رد دانا بوو؟ هه رچه نده له م راگوزاردا هیشتا روو داویکی ودها نه هاتووه پیتی كه بیته هوی ئازاری دهروونی ئه و، به لام ئه و ژنه دنیا دیده یه هه رده بوو وریای مندالی پاكتر له گولی خوی بی، ئه وانه لات و بهرله لای كوچه و شه قامن، ئاسكه ئه وهنده به خه موه بوو نه یزانی به كویندا گوشت كوته كه ی دا به سه ری گورپه سووردا. پشپله به میاومیواو چه ند له تریکی به ست و دوور كه وته وه، چابوو له به ختی ئه و پشی نه توپی و خوی كړد به ژیرزه مینه كه دا. له م كاره ی په ژبوان بووه، زور به لایه وه شتیکی سه بر بوو، بؤ ده بی هه رجاره ی خه میکی تازه تر به بالایدا هه لژنی؟ ئه و كه روژیک خوی به به خته وهرترین ئافه رتی سه رگوپی زهوی ده زانی و ئاماده نه بوو خو شیه كانی له تهك به خته وه ری شاژنی كامه رانیدا بگورپته وه، ئیستا ئه ی بؤچی هه وری خه فت ده وری ته نیوه، ئه و كه ی بیری ده كرده وه روژیک به ردی نه هامة تی جامی به خته وه ری بچرژینی؟ چه نده بیهووده یه، قه فه زیك له ئالتون! ئاوا لیردها مه كوی ژیان نامویی تیخزاوه و خه نیم دهستی به سه ر هه ناسه ی ژیندا گرتووه، له م لاشه وه دره ختی وده رها تووی كه وتوته بهرپلاری ناحه زان، له م ژیانه ی تی دا بوو پی به هه رشوینیكا دنا پشكو و پولوو بوو چه زه ی له ژیر پی هه لده ستاند و مه رگی به چاوی خوی ده بینی،

مرزگه‌ل له‌باتی ئەو‌هی هاودل و هاوبیری یه‌کدی بن چال بۆ یه‌کتر ده‌کۆلن! هه‌رک‌سه و له‌ روخساری نه‌نیوکی خۆیدا کرداری په‌ست و چاوچنۆکی خۆی ده‌بینی، ئەو خه‌یالانه‌ش ورده‌ ورده‌ ببوون به‌ مۆریانه‌ و دره‌ختی به‌ختی ئاسک‌ه‌یان ده‌سمی، ئەم ژنه‌ بیرو ب‌روایه‌کی تایه‌ت به‌ خۆی هه‌بوو، ئەمه‌ رووداوێک بوو نه‌ده‌بوو ب‌ته‌ پ‌یشتی، ئەگه‌ر هات‌باش ده‌کرا پ‌یشتی پ‌ی‌ب‌گیرئ، جودا له‌مانه‌ش، چۆن ده‌کرا به‌ خۆش‌حالییه‌وه‌ له‌ بریاره‌که‌ی په‌شیمان نه‌ب‌یته‌وه‌، ب‌یزاری و په‌ر‌یشانییه‌که‌ی به‌ دلۆقانی و به‌وه‌جی دانه‌پۆشی؟! س‌ی رۆژ دواتر وه‌ختی له‌ فینکی دوانیوه‌رۆدا، دوو ژنی نه‌ناس ته‌ق‌ته‌ق له‌ ر‌دگای ر‌زیوی مالی ئەوانیان‌دا ئەو مه‌حته‌ل مابوو، ئەوانه‌ ک‌ین و بۆچی هاتوون، ئەوانه‌ که‌س‌و‌کاری نزیک‌ی ئەو کۆرپه‌ بوون، وه‌ک میوانیکی نه‌خ‌وازاو هات‌بوون بۆ پ‌ش‌وودانیکی کورت له‌وئ‌ی توقره‌ ب‌گرن. ئەو دوو ژنه‌ یه‌کیان سه‌لارو خاوه‌ن قه‌لافه‌ت و تیک‌س‌م‌راو، ناحه‌قی نه‌بوو ئەگه‌ر ماندوو و هیلاک نه‌ب‌ی، هه‌رئ‌ه‌نده‌ی دان‌یشت داوای باوه‌ش‌پ‌ینی کرد، وتی ر‌یگه‌یان زۆر دوور بووه‌ و له‌ «ساحه‌ب‌جه‌مه‌وه‌» هات‌بوون. ئەوه‌ م‌یهرخاتووی پ‌ووری کۆرپه‌ بوو، ئەو‌هی له‌گه‌لی بوو ئافره‌ت‌یکی شیرین‌گ‌روئ که‌ روخساری به‌ پ‌ۆتروس‌یاو ته‌نکه‌ سو‌راخ کرد‌بوو، کۆت و ته‌نور‌ه‌ی له‌ به‌ردا بوو جانتایه‌ک به‌ ده‌سته‌وه‌، ئەو‌ه‌نده‌ی سه‌یرت ده‌کرد زۆر له‌گه‌ل دابو مۆده‌ی ئەم سه‌رده‌مه‌ نه‌بوو، ب‌ئ‌ئ‌وه‌ی چاوه‌روانیان له‌ ژنی خانه‌خوئ‌ی هه‌ب‌ی گوتی:

- م‌یم‌که‌گیان هه‌رچه‌نده‌ ر‌یگه‌ دووره‌ به‌لام درۆشکه‌ د‌یته‌ سه‌رکۆلانه‌که‌یان، ئەگه‌ر قسه‌ی راست له‌ ده‌می من ده‌ب‌یستی، ئ‌یت‌ر من نه‌ ج‌ییه‌کی د‌یکه‌م پ‌ی‌ش‌ک د‌یت نه‌چ‌وو‌ب‌یت‌ین و نه‌ هه‌زیش ده‌که‌م له‌وه‌ زیاتر ئەموئ‌ه‌و ب‌خه‌مه‌ زه‌حمه‌ته‌وه‌، خۆ که‌سیک نییه‌ ب‌یژئ‌ی گه‌ر‌ه‌کی ساحه‌ب‌جه‌مه‌ له‌کوئ‌ی و ئ‌یره‌ له‌کوئ‌ی؟ ئەو‌هی به‌ ب‌یزوبۆیه‌ ئاخ‌ری به‌شی هه‌ر دۆیه‌! یه‌ک‌ی شه‌له‌ و یه‌ک‌ی کویز، یه‌ک‌ی ر‌ه‌شه‌ و یه‌ک‌یش بۆر، ئەمه‌ نه‌خ‌وینده‌واره‌ و ئەوه‌یان ده‌می گه‌وره‌یه‌، ئ‌یت‌ر ئەوه‌ کاری خودایه‌ ب‌نده‌ ب‌ئ‌عه‌یب نییه‌، ته‌نیا خودایه‌ ب‌ئ‌عه‌یب و نه‌قسه‌، ده‌ب‌ی دانه‌یه‌کی له‌ مل توند ب‌که‌ین و خاتیمه‌ به‌کاره‌که‌ ب‌ده‌ین.

م‌یهرخاتوو به‌ ئارامی و زۆر به‌ ب‌ئ‌وازی گوتی:

- ئاده‌ی با بزاین ئەمه‌یان که‌ په‌سندی خۆیه‌تی و ئەم هه‌موو ر‌یگایه‌ی پ‌ی‌ب‌ریوین چۆن ک‌چ‌یکه‌، ک‌ینیه‌، وه‌ک‌بزانه‌ من ئەو خاتوونه‌ شوخ و شه‌پاله‌م له‌ شوئ‌ینیک د‌یتوو، له‌وه‌ده‌چی ب‌یناسم، با جوان پ‌ئ‌یدا ب‌روانم، خانم، ئ‌یوه‌ له‌ جه‌ژنی وه‌لانانی چارشینودا شه‌ش سال له‌وه‌پ‌یشت له‌گه‌ل شووه‌که‌ت ته‌شریفتان ه‌ینابوو بۆ هۆلی شاره‌داری؟

میوانه‌کان له‌سه‌ر داوای هوما چوونه ژووره‌که‌ی ئه‌و، له ژووره‌کانی‌تر خۆش و دلگیرتر بو، ئاسکه بۆ میوه‌ک‌رین به‌په‌له خۆی گه‌یاندنه بازار، هوما دهرگای سندوقه‌که‌ی هه‌لدابۆوه، له باوه‌شین ده‌گه‌را. به قسه‌ی ژنه گولی روخساری کرایه‌وه، لیوی خونچه کردبوو به له‌بزیکی موسیقای گوتی:

- خاوه‌ن‌ته‌شریف بن، به‌لام من له بیرم نییه ئیوه‌م له‌کوئ دیتووه، زۆرم بی‌سه‌یره.

- من له‌گه‌ل براکه‌م نوینه‌ری سونفی فه‌یتوون‌داران و هه‌روه‌ها بنکه‌داران بو، له‌وی بووین. رووبه‌رووی تۆ دانیشتیووم، زۆریشمان قسه‌کرد و پیکه‌وه پیکه‌نیوین. له بیرت نییه خزمه‌ت‌کاره‌که، که‌شه‌فیکی چایی له‌به‌ر ده‌می کارم به‌قال راگرت ئیستیکانیکی به‌بن ژیرپیاڵه‌ی هه‌لگرت، ژنه‌که‌ی سیخورمه‌یه‌کی تی‌سره‌واند، ئیستیکانه‌که‌ی دانا‌یه‌وه و ژیرپیاڵه‌یه‌کی هه‌لگرت، هه‌موومان دامان له قاقای پیکه‌نین.

هوما پیکه‌نی و شیرین‌خانم، ئافره‌ته‌جیحیله‌که‌ خوشکی کوره‌که‌ بو، گوتی:

- هه‌رده‌بی نه‌یناسنه‌وه، ئه‌وسا پوورم ماشه‌للا وه‌کوو ئیستا نه‌بیوو به‌چو‌الوو.

پووری چاوی ببوو به‌په‌روانه و له ژووره‌خۆشه‌که‌ی هومادا ده‌هات و ده‌چوو، جارجار له‌سه‌ر بلووریات و په‌یکه‌ره و ده‌فروئامانی پر له‌نه‌خس و نیگار ده‌نیشته‌وه، له‌به‌رخۆیه‌وه ووتی:

- بۆ ناهه‌رموون وه‌ک ئه‌مرۆ ئه‌م هه‌موو گوشته‌ی نه‌گرتبوو، قه‌له‌وی بوو به‌شت خوا به‌منی‌داوه، بریا له‌جیاتی ئه‌م هه‌موو گوشته‌ی له‌من بووه به‌بار چاره‌که‌یه‌کی پوول و پاره پێدا‌بام.

هوما گوتی:

- بۆ ئه‌مه ده‌فه‌رموون، قه‌له‌وی هه‌ر له ئیوه‌ جوانه، به‌ژن و بالا ریکو‌پیک، میزده‌که‌م به‌ته‌مایه له‌باتی ئه‌م قالیبانه‌فه‌رشی یه‌که‌ته‌خته‌بسینی، به‌لام جارێ په‌له‌مان نییه، تا‌کوو قوره‌کاریه‌که‌مان نه‌که‌ین، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی نامانه‌وی لێزه وه‌مینین، ئه‌م خانووه‌زۆر کونه، له‌گه‌ل نیرگه‌له‌یه‌که‌ چۆنی؟

زۆری پینه‌چوو ئاسکه خۆی گه‌یاندوهه‌نیو ژنه‌کان، ئه‌وانیش وه‌ختی زانیان ژنانی خانه‌خوئ هه‌وی یه‌ک‌دین کردبانه‌بازاری جه‌فه‌نگ و گالته‌ی خۆیان، میوان‌گه‌ل، چاویان به‌گلاره‌که‌وت، به‌شهرمه‌وه‌نیرگه‌له‌به‌ده‌ست وه‌ژوور که‌وت، به‌چاوی مشت‌ه‌ری تیر سه‌یریان کرد، له‌پاش کاتژمێرێک قسه‌و باسی ژنانه و دهره‌کی و فیکردنی چایی و شه‌ربه‌ت و میوه و شیرینی، هه‌ستان و رۆیشتن، ئه‌م دیدار و میواندارییه‌ بۆ چه‌ندجاریکی دیکه‌ دووباره و چه‌ندباره‌بۆوه، زۆر به‌گه‌رموگوری، ته‌واو ئاشکرا بوو به‌خت به‌پیریانه‌وه‌هاتووه، ئه‌وه‌خۆش‌ترین کات و دهرفه‌ت بوو که‌بۆ دایکان دیته‌پیش، هه‌روه‌ک ئیستا بۆ ئاسکه‌هاتبووه‌پیشی، ئه‌و گوله‌ی که‌زاوا هه‌لی‌بژاردبوو که‌س‌وکاره‌که‌ی په‌سندیان

کرد. به لآم جارى نه قسهى ليكرابوو نه خوازىبىنى، هرچهنده ئاسكه بازى بهختى ته نيا شهويك بهسه ردهختى تاسهيهوه مابووه، ئاويته شىتهى بىخهوشتر له جاران له ههمبهر خويدا دهبينى، تروسكايهكى له دهلاقى بهختيهوه دهبينى، ميژدهكهى جارجار رۇژانه سهردانىكى ژووردهكهى ئهوى دهكرد، پىوتبوو هوى چىبه بۇ ماوهيهك كارى به كارى هوما نه دابى، به دژى بۇچوونى دراوسىكان مارهى نه كردهبووه، ئه م هيوابهشى له سهردا نه بوو، سهىميران به پانهوه وتبووى:

- جارى با بهينىك ئاوايى و ئاو به ئاگردا بكرى، دهست لىبهردانى ئه وهنده زهحمهت نىيه. نان و نهفه قشيم بىكه م و زياد پىداوه، ته نيا ده مينىته وه پارهى دهفته رخانه، ئه ميش به شىويهك جىبه جى دهكه م، ژنه كه ماوهيه كه ته واو گىرفانم به تاله، ههروهك خالوكه رهم باسى كرد وادياره حاصلى ئه وسالى لادى خراپ نه بى، له وه دهچى بتوانم قهرزهكانى لى بستىنمه وه، توش دلنبايه قسهى پياو يه كه، ئه و رۇژهى ميژدهكهى ئه كره م ئه و به رده دى با به گورچوومدا سويندم خوارد ئىتر ماره و ته لاقى به سه ر منه وه نه مينى، ئه م ژنه بۇ من پى ره شه ره ش، هه رده بى ده ستى لى هه لىبگرم. ئه ي نه تىستوه كه ده لين مرؤىي چاوچنو ك وه ك ماسى زوو به توره وه ده بى؟

ئاسكه لى پرسى:

- چما ته لاق ت نه داوه، نه تگوت هه مووش ت ته واو بووه؟

- هىچى نه ماوه، به لآم تاكوو ئه وكاتهى حقى دهفته رخانه نه درى و دهفته ر ئىمزا و په نجه مورى پىدا نى كارى ته لاق ته واو نابى، يانى وه كه ئه وه وايه هىچ نه بووبى، به مه رگى عه ولاوده كانم نه بى ئاسكه به گىانى خوم هه ر ئه وه نده ي قهرزه كه له و كابرايه وه ربگرمه وه ده قىقه يه ك له و ماله دا راي ناگرم، تو نازانى من ئه وا شه ش ساله ده مه وى ته لاقى بده م.

سهىميران درو و دهوئيهكى نه بوو له خىزانى وه شارى، نه يده ويست نه ئه وه هه لفرىوينى و خو شى فرىو بدات. زور له ميژ بوو ده ويوست هوما له و ماله دا نه مينى و ده ستى پىوه بى، ئه وه هه ر له سه ر قسهى خو ي بوو، به لآم له به ره ئه وه ي بوونى هوما له و ماله دا به پى شىعه ر و ياسا حه رام بوو، بۇ خو ي ئابرووچوون بوو، نه يده ويست سه باره ت به م بابه ته له گه ل ژنه گه ورده كه ي زورى له سه ر بروت، ئه و كه شاره زايه كى له و ياسا و رىسايه نه بوو، يان به پانه وه بل ئىتر هوما به شىعه ر و قانوون حه لال و هاوسه رى ئه و نىيه، ئه م گفانه ي ئه و يه ك بان دووه وا بوون، ئاسكه له و نيوه دا مه حته ل مابوو، خو ئه گه ر هاتوو ميژده كه ي قه رزو قه ل كه ي خو ي له خالوكه رهم ده سه نده وه خه رج و زهحمه تى دهفته رخانه ي دابايه به ئه و چ خه ميكي ده ما؟ بىنا به خاترى ئه وه ي ميژده كه ي ده ست له و ژنه هه لىبگري

و بگه پټه وه نيو منداله كانى ئاماده بوو پرزول پرزول گوشتى به دهنى لټيکه نه وه، ئاسکه په س منده يه کې وه لا نابوو بۇ رۇژى موبادا، ئه وپش له حقه ده ستى کلاش و گوره وى چنين و ده ست پيوه گرتنى خه رجى مال، له هه رشتى شتىكى گيرابووه، ئه و به پانه وه ئاگادار بوو سه روته و سامانى ميرده کې به بادا ده چى هه روه ختى ده يينى سه مىران خه ريکى پيدادان و پاره خه رج کرده و بۇ باره قه لايه ک خه ريکى ملشکاندى خويه تى، زنده تر بيرى ده ير فاند و خه يال ده بيرده وه، له خه رجى مال و مندالى ده گرتوه، به تايهت به رگ و پيالوى مندالان! کارى پينه و په روى ده کرد له کلاش چنيندا زورتر هه ولى دها و خوى ماندوو ده کرد. ئه و پوه لى وه کوى کرد بوو کم و زورىه کې دو سه ت تمه ن ده بوو نيوى ئه م پاره يه ي دابوو به ميردى ده سه خوشکه کې، واته ميرده کې جه واهير خاتون، ئه وپش به م پوه لوه خه ريکى ئال و ويز بوو، مانگانه ش شتىكى ده کرده ده ستى ئه وه وه، ماباقى ليزه و له وى له بارمه تدا دانابوو، له و رۇژه وه خواز بينى که په کې پيدا بوو، ئاسکه که وتبووه په له پهل پوول و پاره کې کؤ بکاته وه سه ريه ک، جيازى و باوانى بۇ گلاره دابين بکا، خو ئه گه ر هاتوو خودا کردى و سيپه رى هه وى له م ماله برا ئيتر چ له وه باشتر له بنه وپاله وه ماکينه ي به رگ درونه کې هوما دات به که په کې، له گه ل زور شتى دیکه ش، که ئه و پيوستى پنى ده بى، به تايهت ئه و چه رخی به رگ دوورينه، ئاسکه زورى خوش ده ويست. ئه و رۇژه ي ميران به بيانوى هه سانه که وه هاتبووه ديوه که ي ئاسکه هه مديسان باسى هوما و کاروبارى ده فته رخانه هاته گوږى، ئاسکه گوتى:

- ئاخوم ديسانيش هه رده بى له ترس و دلاره وکى دا بى؟ ئه گه ر تو پي ت وايه ده توانى گه نم و پوول له که رهم وه رېگريپه وه، ئه وه بزانه هه له يه کې مه زنه و چ شتىکت وه ده ست ناکه ويته وه، به لاي خوى تو پياويکى فاميده ي، وه ره واز بينه و ئه مه ش به کللوى چلکى باپيره يان ببه خشه و له خيزى خوش به و خؤشت و ئيمه ش نه جات بده.

سه مىران پالى به ديوارى ژووره که وه دابوو بى حال و هه وسه له هه لئرووشکابوو، گوتى:
 - خه به رى ناردوو، هه ر له و رۇژانه دا له گه ل خيزانى دين بۇ شار. گوايه ديسان تاوس نه خؤشه، من به هوما م وتوو به پانه وه شته کې پيلى، رووده ربايستى زه رده دينى، خو ئه گه ر نه ييى، ئه وه شتىكى تر، ئه و له گه ل خان بابا و براخاس که هه شياى خودا شک نابهن فه رقى هه يه، به لاي ناخيزى کوپخا و ده م راستى ئاوه دانيبه، دوو پارچه مووچه و زه وى وزارى هه يه، وه ک خوى ده لى رۇژى چوار مه ن نان ده کن له مالىدا، چؤن مالى من ده خوات، ته نانه ت هه ر له سه ر ئه م بابه ته له گه ل هوما قسه مان لټک هه لبه زيپه وه.

- به‌لئ، دوینی‌شەوئ ئاگام لیبوو، ئەگەر کەمئ خۆت شل بکەئ هیشتا قەرزداربشت دەکەن. هەرۆک ئەوان کردوویانە.

ئاسکە بە دەم تەواوکردنی ئەم رستەگەلەوێ چوو سەری سندوقەکەئ هەلداوێ و کۆلیک پارەئ ئەسکیناسی لەسەر جەکانی هەلگرت و هینای بۆ میران:

- وەختیک، تاووس لەگەل هوما نیوانیان نییە چکاری بە ئێرەداوێ؟ ئەگەر بەتەمای منە، ئەوێ منیش دەرگای لئ‌ناکەمەوێ، هەرۆک قەتم نەدیت‌بی و نەشی‌ناسم، ئەم پوولەشم لە کەسیک بۆ تو قەرز کردوێ، بەوێ کارت جینیەن دەبی؟ خەمی ئەمەشت نەبی خۆم لە بەرەوێ کار دەکەم و دیدەمەوێ. میران بە زەرەخەندەیک مەرومۆچیەکەئ خۆئ داپۆشی، لەوکاتەدا پوولەکەئ لئ‌وێرگرت و لە مستی‌دا لولەئ کرد لئ‌پرسی:

- چەندە دەبی؟

- ئەگەر ئەمەش بەشی نەکردی دیسان هەوئ خۆم بۆ دەدەم.

سەئ‌میران سەری داخستبوو، وادیاربوو لە هەمبەر خیزانی‌دا هەستی بە شەرمەزاری دەکرد. تالە دەزوویەکی لەسەر قالییکە هەلگرت و بە دەم خەیاڵەوێ تئ‌راما، دوائ نەختیک مەت‌بوون، بە گومانەوێ گوتی:

- بۆ کاورباری هوما پارەیکەئ وام‌ناوئ، بەلام بۆخۆم پئ‌ویستم بە پارەیکە، خۆ ئەگەر بزەنم تاکوو دوو سئ‌ رۆژئ‌تر ئەو پارەیکەئ ماومە وەدەستم دەکەوئ، هەر ئەم دوانیوێرۆئە کۆیایی بە کارەکە دەهینم. ئەم هەموو ترس و خۆفەئ پئ‌ناوئ، تا لەگەل مروئ‌ئی کالفام نەرم و نیان بی ئەو بە چاوی سووک سەیرت دەکا، کاتیک کەس و کارەکەئ ئاگاداری هەمووشت هەن، بینا بەخاتری حەیائ خوشیان‌بی دەکەوێ بیری چارەیکە، جارئ تاکوو کویخا و تاووس سئ‌بەری رەشیان نەگەبوێتە ئێرە با من بچم ئەو بەلایە لە کۆل خۆم بکەمەوێ!

- منیش پئ‌م‌وا، جارئ تو هیچ رێگەیک بۆ پەشیمانی و گەرانەوێ مەهێلەوێ، دەرگای تەمەنا و پارانەوێ هەلپیکە، دەزانم تو زۆر زوو شەرم دەتگرت و قەسەئ ئەم و ئەوت بە گوئ‌دا دەچی ئەوێندە بەستە‌زمانی بە لۆکە سەرت دەبێن، ئەگەر دەتوئ لە رووی ئەم‌وئەو دانەمینئ، توش وەک میزدەکەئ پئ‌شووی خیرا لەکۆل خۆئ بکەوێ، سئ‌تەلاقە بنئ‌ مشتئ، ئەوا کاری خیرمان بە دەستەوێ، دەبی قۆلی لئ‌هەلبمالین هەر بۆئە من پەلە پەلمە. ئەوێ کە دەبی بیر و مئ‌شکی خۆمانی پئ‌وێ ماندوو بکەین

کاروباری کچه که ی خۆمانه نه وه کوو هوما و ته لاق دانی ئه، ئیتر ئه م ژنه به شی له م ماله براه، ته و او بوو، دهی خۆ خه بهرت ههیه داوای کچه که شمان ده که ن؟

سهی میران هیشتا سهری بهرز نه کرد بۆوه گوئی:

- دهزانم، هوما هه والی هه مووشتیکی پیدام، من گهنجی خانی بنه که داری، بابی دهناسم، (پنی عهیب بوو ناوی کوره بینن). سهرو سلاوم له گهلی ههیه پیاویکی خراپ نییه. رۆژی خۆی پیاوی دهویست له بهرام بهریدا بکۆخ. له م ناوه دا نیوانگی هه بوو، له پشینییه که ی مه سرووته دا، زه مانی که س به که سه که، براهیکی به دهستی حاجی نالهند کوژرا، مرۆیه کی به وه ج و گهروه ماله، له مانگی محه رهدما سی رۆژ له سه ریه ک، هه ر رۆژه ی هه زار که س نان له مالی دهخوات، دارا و دهوله مهنده، جگه له وهی خورد و خوراکي ئه م شاره هه مووی له بهر دهستی ئه ودايه، پیسته و که شک و پۆن و خوری لادیکان ته وای رووده کاته عه مباره کانی ئه، خاوه نی چهنده عاره بانه و فهیتوونیشه، که له م شاره دا کار ده که ن، به لام خۆ هیشتا نه هاتوون خوازیینی بکه ن.

- جاری نه هاتوون، به لام دلنایم دین بۆ خوازیینی، جاریک له وه پیش ئه و کورهم دیتووه، پرسیارم کردووه ئاکارو ئه توارای خراپ نییه، گهنجان بن عهیب و ئیراد نین. خزمه تی سه ربازی ته و او کردووه، ته نیا کوره ی بابی خۆیه تی. که سیکیش به ته مایی سه بهی جینی بابی بگریته وه و نه هیلی وه جاک کویری بی ده بی له نیو خه لکدا ریز و حورمه تی خۆی رابگری، وه ک ده لین له کارو که سپی بابیدا زۆر به برشت و وردبینه، ویستم بزنام بیرو رای تو چۆنه، ئه وان مه حته لن زۆر زوو خه بهریان پیندهینه وه، زۆر له وه ده چی ئه م دوانیوه رۆیه بین بۆ خوازیینی، سهی میران ئارام و له سه ره خۆ به له فزیکی باوکه نه وه گوئی:

- ده ته وی رای من چۆن بی؟ ده لین ههروهختی کور کاتی ژنهیتانی هات ژنی بۆ بینه و کچیش له کاتی خۆیدا بیده به میزد. کچ و کوپ وه ک شووتی و کاله کوان که س نازانی چاک یان خراپن، ئه گه ر داوایان کرد له گه ل قورئان ته گبیر و راویژ بکه، ده ت خاته سه ر ریگی راست.

ئاسکه پیش بینی خۆی کردبوو، دلنایبوو میرانی میزدی بۆ ئه م خوازیینییه ی پی خۆشه، ئه مه ش وه لامیکی جوان بوو، فال گرتنه وه به قورئان! وهختی سهی میران له ژووره که ده چوو ده ری، ئاسکه له سه ر سو باکه کاتژمیره که ی ماوه یه ک بوو له کار که وتبوو دایه دهستی تاکوو بیدا به سه عات سازیک چاکي بکاته وه، پیشی گوت زوو بیهینه وه، چهنده دهقیقه دواتر وهختی خه ریکی پاکو خاوینی و راسته و پاسته ی تا قه ی ژووره کان بوو، له به رخۆیه وه ملی نا له ویره ویر:

«بهجیت هیشتم نه ما شهرت و به آینی

مه خابن یار، چهنی په یمان شکینی»

ئوت خوش بی، له بیرت بی منیش هم

منم مهرهم دهوای نازار و ماته»

هر لهو دهمودسته دا بیژن له مدهرسه دهگه رابه وه، له سهر پلیکانه کان هه والی هاتنی خالوکه رهم و ژنه که ی دا به دایکی، پیش ئه وهی هوما ئاگادار بیت، دهنکی سمی ماین له دالانه که وه هاته بهرگوئی، کوخا ماندو و توزاوی پیلی خیزانه زهرده ل و نه خوشه که ی گرت و له نیوه راستی هه ساره که دای به زاند. چهنده دقیقه دهوای ئه وان ژنیکی دیکه به جل و بهرگی کوردییه وه وادیار بوو هاورپی و په رستاری تاووس خانم بوو، ئه ویش تووشی چاوشه هاتبوو. دهستیکی له سهر چاوی دانابوو. ئاسکه له بهر بیلایه به سهر سوورمانه وه ته ماشای دهکردن. له بهر خو یه وه گوئی:

-(بسم الله الرحمن الرحيم). ئه ی له خوم رۆژه ره شی، بۆ بهخت و نیوچاوانم! ئه مجار له سهر دابو رهوشتی میوانداری و به یاسای مرؤفایه تی به ره و پیریان چوو به خیره اتنی کردن. وهختی ئینسان، وره و توانای ئه وهی نییه دهست بۆ کاریک بهریت و له خوی رانابینی، بیانوییه کی بچوک له کاره که ی دلساردی دهکاته وه، سه ی میران و هوماش له م قوناغه دوور نه بوون. هاتنی ئه و میوانانه بوون به له مپه ر بۆ کاره که ی، ده بوو په له پهل نه کات، ههرشته له شوینی خویدا و حورمهت و میوانداری ئاسکه ش له جیی خوی دا شیرین بوو. بیجگه له مانه ش چهنده رۆژیک بوو خانمه نازداره که ی میران ئاکارو په فتاری باش ببوو، هه ربویه ئه ویش زگی پنی ده سووتا. رۆژیک سه ی میران له گهل گهنجی خان به ریکه وت تووشی یه کدی ده بن و ده چنه چایی خانه یه ک داده نیشن ههروهک دوو هاورپی له میژینه، دهست ده که ن به باس و بیره وه ریه کانی خو یان. له مالیدا، خوشکه که ی ئه و، واته خانمه قه له و و رووخوشه که، به ژنه کانی وتبوو تاکوو گول و سه وزه له گورییه تیگرا بچن بۆ گهشت و سه یران. ئه و فاله ی ئاسکه له لای پیره میژده که ی گه رکه گرتیویه وه، له کن، ئاغامه زن، به بونه ی کاری خیره وه باشی بۆ هاتبوو، به یانیه که له گهل خو رکه وتن، هه ردوو بنه ماله به سواری سی فه یتوون، که باشترین ئه سپ رایان ده کیشان به ره و زه ریاچه ی خه یالای نیلوفر وه ری که وتن، ئاسکه گلاره و میهر خاتوو، که له راستیدا ئافره تیکی شوخ و خان و مان بوو، جار جار هه ش به قسه ی خوش شه کری قاقای ده رژانده ده می ژنانه وه، ئه وان به سواری فه یتوونیکي تازه تر وه ری که وتبوون، خه ون و خه یالی شه وی بوو کینی هه ر به م پیشه کییه وه بۆ هه مووان و به تاییهت بۆ گلاره بوو به په رده ی سپنه ما به

به رچاوييه وه، له ههر چرکه يه کدا له به رخويه وه فکری ده کرده وه ئەم هه موو قه تار و سه رقه تاره بينا به خاتری گلاره خانه، شه به تي شادی و شه رمی کچینی قورساييان له سه ر چاوی کرده بار، به لام له نيو ئەم مژه په ميه يه دا، داهاتويه کی رووناکی له به رام به ر خويدا ده بينی، ئەو خانمه جوانه فانيله يه کی سه رچين ده به ردا و پرچی په ريشان ده وری مانگی روخساری دابوو، له جووله و ساکاری ورد و هيوریدا حورمه ت و پاکی کچولان ده بيندا ئە گه ر ئيما و جه فه نگی کتوپری هوما وه لانين جاري که س پيئيه وتبوو ئەم هاتن و چوونه بوچييه و له به رچی دين و ده چن. تهنيا دايکی وريای کردبووه، که ژيرانه بيت و بچی و ناگای له گف و کرداری خو بيت. تو بلئی ئەو کچه ئاره زوی شوو کردنی وه ک ئەو بينیکی قال بوو له دلی خويدا هه ست پي کردبی؟ جاري به روخساری ئاسایی ئەو دا چ شتيکی ئەو تو دهر نه که وتبوو، تهنيا ئەوه نه بی هوما به شوخی و گالته پيئيه ده گوت، که گلاره شه وانه روو به وری مالی زاوا خه وی لنده که وي، جاري ئەم کچه وه ک داری گول تازه چرو ده کا، (ئهو بين داریش هه و رازيکی ئاشق به زينه، هه موو دلداريک ناگاته لووتکه ی)، هوما و شیرين و خيزانی باوکی زاوا، له فه يتوونی نيوه راست دا بوون، گهنجی خان و سه ی ميران و زاوی داهاتوو، واته ئەلماس، به سواری فه يتوونی ئاخو له دوو بی ئەوان ده هاتن، کوړو کالیش به سه ر ئەو سنی دروشکه يه دابه ش کرابوون. به هه موویان هه وت مندال ده بوون، ئيستاش به م بوئه يه وه خه ریک بوون دهر گای خزمایه تي به رووی يه کيدا بکه نه وه، سه ی ميران له دلی خويدا بيړی ده کرده وه که به راستی ژين و ژيان گالته وه گه پ نيه و ئەش گرينگی پيئيدری، ئە گه ر له دلوه به ته مابوو هوما له کوړل خوی بکاته وه ده بوو له دلوه راوکی و وازی وازی بوون خو بياريزی و ميرانه هه نگاو بنی، که سانيکی وه ک گهنجی خان فکر و بيړيکی خاوين و داته قاویان هه يه بويه وا له نيو کومه لگادا جيی خويان به جوانی کردوته وه، نه ک وه کوو ئەو خيرا خوی دۆراند، ده تگوت ئەم سه روته و سامانه ی به مفته وه ده ست که وتوووه ئاوا به خوړايی له ده ستی بووه. له و شاره بچوو که دا که خه لکه که ی هه موویان به باشی يه کدی ده ناسن، ده شزانن به رز و نزم بوونه وه یان هوی چی بووه، هه ندی تازه پيگه يشتوو هه بوو به سه روته قارون گالته یان ده هات و به شوانيان نه ده گرت. به مه حاله شه وه مه گه ر چاوی ته ماحيان گل پری کردبايه، ئاخوم ئەو ترس و خه مه ی له دلی ئەو مروگه له دا کو بوته وه، هه روک به گالته گرتی ئەو نيه له ژياندا؟ تو بلئی ئەو دوو دهسته يه کاميان خاستر له ژيان حالی و شاره زان؟

وهختی «باوه جان» نيان به جيی هيشت فه يتوونه کان راوه ستان، تا کوو يه ک سه مه کان پشوو يه ک بدن و وه سه سین، هيشتا پتر له کاتر ميژريک ريگيان مابوو. هه تاو به ئيشتيا به به ژنی ئاسماندا هه لزنابوو،

تۆزی رېگا لەسەر ئارەقەى ھەنپە دەنیشت. سورچى و گارى ئازوت بە دەستوورى كۆرەخان كەپر و سەيوانى فەيتوونگەليان دادايەووە بۆئەودى تاو لەو ژن و مندال و ميوانانە نەدا و عەزيبەت نەبن، ئەسپە چەرمگى فەيتوونەكەى پېشەووە، لەتەك ئەوەى پەناى لە بېدەنگ و لاوازبوونەووە دەحاوواوە، لەگەل جوانووەكەى دواووە جىگوركتينان پىي كردن، مسافىرەكان لەو گۇلاوہى بن سىنبەرى دارو درەختەكە بوو وچانئىكيان گرت و دەست و دەموچاويان تەر كرد. مندالان رەقە و كيسەلى نيو ئاوەكەيان بەردباران كرد، پۆليك مراوى كۆيى بە نيازى دەرياچەى نيلووفەر گەرەكيان بوو لەسەر ئەم گۇلاوہ وچان بگرن، تاكوو چاويان بەو خەلكە كەوت، سوورئىكيان لىندا و بەدەم قارە قارەووە دوور كەوتتەووە، ئەوكاتەى مسافىرەكان چوونەووە لەسەر جىگای خۇيان دانىشتن، كۆرەخان يەك بەيەك سەردانى گاربيەكانى كرد، بۆئەوہى بزائى جىگاو رېگايان خۇشە! ھوما كە بە ئاستەم چارشىئونوئەكەى دابوو بە سەريدا لۆيەكى كرده پەرژين بە روخسارى، بەدەم شوخى و گالتەووە رووى تى كرد و گوتى:

ئە ئەرئ ئەلماسخان حال و ئەحوالت چۆنە؟ يانى چى ئەمرو مسافىرى دەرەوہى شارى پىنپە؟ بلىئى فەنەرى فەيتوونەكان نەشكىن؟

بەدەم وتنى ئەم رستانەووە، ھوما چارشىئوى سەرى لاداو دايەووە بە سەريدا، بۆئەوہى ملوانكەى مروارى و سەعات بەندى ئالتوونى خۆى بەو نیشان بدات، لە دلەوہ ئاخىكى ھەلكيشا، بۆچى كراسە يەخەئاولاكەى نەكردۆتە بەرى تاكوو تەختى سنگى مەرەپىنى نیشان بدات و سەنعان ئاسا لە دىنى وەرېگىزى. ئەو كە شئوى شەمال و بىنو بەرامەى دەشت و كەژو كو لە چەشنى ھەنگ دەميان لە تۆپەگولئى گونا و خونچەى لىوى نابوو، بن ئەوہى مېشيكى ميوان بن، لاقى لەسەر نشيمەنى گاربيەكە دانابوو پاوو پووزى سپى و تورتنى وەك بلوورى بەرجامخانان بە بەرچاوى كړيارەووە تريفەى دەھات. چارشىئوى سەرى بە ئەنقەست شل كرد بۆئەوہى لەسەرى بەكويتە خواری. سيمای شىربىن شىئوہى كە شىلەى شەھدى يەزدانى دەدەلاند بە عالەمى ئاشكرا ھاواری دەكرد، وەرن دەم بنين بەم حەوزى كەوسەرەوہ! بۆ جارئىكى تر كۆرەحەيران لە بەرامبەريدا بەبى وەلام مەحتەل مابوو كەوتەووە بەر تىزئى نىگای. چاوو بروى پر لە سىحر و جادووى ھەلتەكاند و بە نيوەنازىكەووە گوتى:

دەى، خۇ من مەتەلۆكەم لى دانەھىناى بۆ وا مات و بېدەنگى. ئەگەر پىتوايە فەنەرى فەيتوونەكە دەشكى، ئەوا ھەموومان ئامادەين لە ھەرجىيەك تۆ پىتخوشى دادەبەزىن.

کوپه جیله، له بهر شهرم سوور هه لگه رابوو، له گه ل ئه وهی چۆکی دهله رزی به پسکه پسک
گوته:

- له وه ده چی بشکی، به لام ژیان هه مووی سیایی له سه ر نییه هوما خانم.

- به لئ منیش له گه ل قسه که تم، سه یران و سه رگه رمی به شیکه له ژیان.

پیاله ی چاوی مهستی جادوو بازی له شیوه یه کی به خته وه رانه کوپه ی غوسل دا، وه کئ وه ی
پیتی وتبی: لاوه گیان، باش له مه بهستی تو تیده گه م، رۆژگاری داها توو له ده ست ئیمه دایه. هه ر به م زمانه
لووس و هه لئه له تینه ی درێژه ی دا به قسه کانی:

- به دل چه زم ده کرد، سواری فهیتونه که ی ئه و رۆژه بوا یه م، گاری ناژووته که قه راروایه بیی به
میزدم. قسه له نیوانماندا ته واو بووه، ته نیا به لیتنیک ماوه له نیوانماندا مسوگه ر بیت، ئه گه ر له نزیک
یه کسه مه کانی ده مخه ویتنی با بمخه ویتنی، له سه ر کاو و ویتنه، به لام نابی قهت باسی خه ره زه ن و
قه مچی دهستی بکا له لای من، چونکه من زور ده ترسم، من ئه گه ر لیم بده ن ده بی به په لکی گول و به
سو رانی دارکاریم بکه ن.

هوما مه بهستی ئه وه بوو، به م گالته و چه فه نگه ده رگای شوخی و سو حبهت بخاته سه رپشت، تاکوو
ژن گه لی هاو پتی وه رزه نه بن و توزیک پینیکه ن، ئه مهش ئاسایی بوو، له و ئیشاره و ئاماژه یه ی ده یکر
هیچ مه بهستی کی کریتی له دلدا نه بوو، وه ختی فهیتونه که وه ری که وت قسه ی کوپه ی بۆ شی
کرده وه:

- ژیان هه مووی هه ر حیساب و داها ت نییه و به شی ئه وینداری جوینی؟ با بگه ی نه سه رئاوی
نیلوفر، به گه نجی خان ده لیم کاری خیر ده بی په له ی لیکه ی، چ له وه باشتر ئه م گه نجان به گه ن به
ئاره زووی خو یان.

به لام له لایه کی تروه ئه لماس له مه بهستی هوما حا لی نه بوو، دواتر ئه و چۆره ی دل گه ره کی بوو به
قازانجی خو ی لیکه دایه وه، تیرامانی سه رنج راکیشی مه کربازانه ی ئه و ژنه ره نگ و شه کراوی له روو
ده تا، چبگا به گه نج و لاوان پیری چله کیشی سه رده بری، وه ختی به ره و فهیتونه که چالا کانه
هه نگاوی نا، له دلی خویدا گوته:

- به جینی ئه وه ی من سه ری قسه دابمه زرینم ئه و دهستی پی کرد. ژنان زور زوو به شته کان
ده زانن. بابان و یران ده لئی مینای بیگه رده، وودکای رووسه، قومیک به سه تاکوو به دنیا ی خه یالدا
بترپینی و له و خه لکه ت دوور بخاته وه، ئه و شیرین چه ماله هه ساره نییه ده ست پی رانه گا، خو ئه گه ر

توزیک سۆز و سه‌ودای ئه‌وینداری له دلی ئه‌ودابایه هه‌رگیز ترس و گومانم له دلی خۆمدا رانه‌ده‌گرت، تاکوو له یه‌که‌م ده‌رفه‌تدا له به‌رپیتی ئه‌ودا کړنۆش به‌رم، ئه‌مه شه‌ش ساڵه‌ رۆژنییه‌ نه‌ی‌بینم و جاریکیش چاویکی لینه‌کردووم.

ده‌ست و مستی خۆی هه‌لگۆشی، فکر و بیریک که له‌میژ بوو ناخی هه‌ژاندبوو، ئیستا له مالی خه‌یال هاتبووه‌ ده‌ری و تیکه‌ل به‌ راسته‌قینه‌ ده‌بوو.

وه‌ختی گه‌یشتنه‌ شوینی مه‌به‌ست و ته‌واویان له فه‌یتوونه‌کان دابه‌زین، هوما هه‌ر له مندالییه‌وه‌ ئه‌م ده‌ورو به‌ره‌ی به‌دل بوو به‌ هه‌موویانی گوت، که‌س له‌م ئاوه‌ نه‌خواته‌وه، قورسه‌ و بۆ خوارده‌نوه‌ نابن، له‌جباتی ئاوه‌ گه‌ر تینویان بوو ئه‌وا ده‌بی چایی بخۆنه‌وه، ئاوی ئه‌م زه‌ریاچه‌ بچوکه، وه‌کوو ئاویته‌ ته‌واوی ئه‌م کێو و به‌نده‌ن و شاخانه‌ی ده‌ورو به‌ری خۆی که‌ دلێک و هه‌زار دل شه‌یدیای ده‌بوو، له‌ویدا دیاربوون، له‌ویدا دیمه‌نی رابردویی که‌ونی ده‌هینایه‌و به‌ریده‌ی تێرامان، باسی به‌زمی خه‌سه‌ره‌وان و ئازایه‌تی جوامیران و بی‌وه‌فایی دنیا‌ی ده‌کرد، به‌ناوبانگ بوو جامی جیهان‌نوینی جه‌م و ته‌لای ده‌سته‌وشاری په‌رویز که‌وتوته‌ ئه‌م ده‌ریاچه‌یه‌وه، هه‌ردوو خیزانه‌که، فه‌یتوونه‌کانیان له‌ په‌نا قاه‌وخانه‌یه‌ک له‌ شانای باشووری گولاوه‌که‌ له‌گه‌ل لیخوره‌کاندا به‌جی‌هیشته‌ و خۆشیان له‌لای باکووری ئاوه‌که، له‌ که‌ناری ئاوه‌هه‌لدیران و له‌ ژێر سینه‌یه‌ری داران مه‌نزلیان خه‌ست و گۆبی دلپان سپارد به‌ خوڤه‌ و قه‌لبه‌زه‌ی خوڤینک و رۆوباران، رۆژیکی خۆش و سازگار بوو، به‌ دلناییه‌وه‌ بۆ یه‌که‌به‌یه‌کی پیر و لاوی ئه‌و دوو بنه‌ماله‌یه‌ خۆش و شیرین بوو. بۆ جاریکه‌ی تر ئه‌م هه‌ل و ده‌رفه‌ته‌ هاته‌وه‌ به‌رده‌ستی بارام تاکوو بولبول‌ئاسا تیی‌بچریکینتی و زاخاوی دل و میشک بدات، زاوا هه‌ولای ده‌دا، تا ده‌توانی له‌کن گلاره‌ و ته‌واوی بیگانه‌ و خۆبی، خۆی سه‌نگین و په‌نگین رابگری و بچیته‌ دل‌ه‌وه، له‌ رواله‌تی ئه‌ودا، عه‌یب و ئیرادیک به‌رچاوه‌ نه‌بوو، ئه‌وه‌نده‌ نه‌بی جارچاریک وه‌که‌ئوه‌ی ملیوانی کراسه‌که‌ی ته‌نگ بی سه‌ری به‌ لایه‌کدا هه‌ل‌ده‌ته‌کاند. ئاسکه‌ بۆ یه‌که‌مه‌جار بۆی گرینگ نه‌بوو به‌لام وه‌ختی له‌ بنه‌وه‌ لێ‌خورد بۆه‌ پێ‌ناخۆش بوو، که‌ ئه‌م سه‌ره‌ه‌لته‌کاندنه‌ وادیاره‌ وه‌ک خویه‌ک له‌گه‌لی‌دایه‌. گلاره‌ هه‌روه‌ک شیای کێژولانی خۆینده‌وار و نه‌رم‌ونیان قورس و سه‌نگین بوو. مه‌ند و ماقوول و خۆراگری ئه‌و له‌ تاریف نه‌ده‌هات ئه‌گه‌ر هوما نه‌ی‌دواندبایه‌ و بزهی نه‌خه‌ستبایه‌ته‌ سه‌رلیوی، بی‌گومان تاکوو ئیواری له‌ شوینی خۆی نه‌ده‌جوولا و ته‌نیا له‌ ده‌می ئه‌وان راده‌ما هه‌رچیه‌که‌بی کچی ئاسکه‌ه‌ و ئه‌و دایکه‌ له‌ کلی ده‌ره‌یناوه، هه‌ره‌به‌ی له‌ په‌فتار و ئاکارادا، له‌ وردو و ژیریدا شتیکی له‌ دایکی هه‌لگرتووه، دوانیوه‌رۆ، گه‌نجی‌خان و سه‌ی‌میران هه‌ردوو میرمه‌زنانی بنه‌ماله‌ به‌ بیانوی دیتنی

ئاشەكانى خوارووبى گۈلاۋەكەۋە چۈنە نىۋ باسى خوازىبىنى و داۋاكارى بە ماۋەى سەعاتىك
 خاۋوخىزانىان بەجى ھىشت. كورۋ كچە لەسەر پىشنىارى ھوما، بە دندەانى مېھرختاۋو، لەسەر ئىزنى
 ئاسكەخانم لە جىبى خۇيان ھەستان و توزوخۇلى جەلكانىان تەكاند. تاكوو بە يەكەۋە بچن سوارى
 لۇتکە ببن. ئەۋ دەورائەى ژنان لە ھەسار و قەلاى چارشىۋودا بوون، دەيانگوت ئەۋ پىاۋەى بەتەماى
 ئافرەتىكە بۆ جارىك چاولىكردىنى ھەلالە، ژن زىۋىك بوو تەنپا رەنگى روخسارى دەنگو گوڤتارى
 عەيارى ئەۋ دەنۋىنى، ئەۋ مەھەك و ھەلسەنگاندنە بە تەۋاۋى كەموكورى بئەپەتى كە ھەيەتى، ھەر لە
 كۈنەۋە كۈمەلگا پەسندى كرديبوو، چونكە كچىك ۋەك ئەرك لە سەرى ۋاجب بوو پار و نەپنى پىاۋ
 رابگرى، ۋەكوو كۈيلەيكەى زىرەخريد و بە زىر كراۋ وا بوو، ھەر خىرا لەگەل خاس و خراۋى
 چوارچىۋەى مالى مىزدى رادەھات و خۋى پىدەگرت، بەلام ئەى ئىستا - ئاخۆم بەرىناى توتۋى نىۋان
 كۈمەلگا ئەۋ ھەلەى نەرەخساندبوو پىاۋان كچىك لە قورسايى ئەرك و پىسپىزاۋى خۇيان بخەنە
 سەرشان و ئەستۋى ژنان؟ تۆ بلىى ھەرۋەكو پىاۋىك دەتوانى ئەركىك راپەرىنى ئافرەتانىش لىھاتۋى
 و دەستپەنگىنى خۇيان نەبوۋە و نىبە؟ ئەگەرۋايە ئەم نىسكۈكە ئازادى و ئەم ھەموۋكە رىنۋىنە بە
 دلداران ھىچ كە بىزىان بوو تەننەت پىۋىست بوو ئەۋ فەر و بىر و بۆچۈنە لەسەر تەۋەرەيكەى
 نۋىخۋازى و پاكەرۋەشتى خولى دەخوارد و لە مىشكى ژنگەلى ھەردوۋ بئەمالەۋە سەچاۋەى
 دەگرت، بەبى دانپىدانان چاۋيان ئەىدركاند، لەم سەيران و گەشتەدا ھومايان رەگەل كەۋت، بە
 ۋىستى خۇى، گەمىكە لە پىش ئەۋانىشدا ھەر لە بەيانىبەۋە، دوچار مندالانى گىراپوۋ، لەباتى
 سەۋللىدان، بە كەندر بەسەر ئاۋەكەدا راپان دەكىشا، لە راستىدا مەبەست ئەۋەبوو ئەۋ گۈلە نىلوفەرەنە
 بچنن كە بەرىناى ئاۋەكەى داپۇشپىبوو، بە گەلاى سەۋز و پانەۋە، بىچگە لەمەش بۆ دەۋاۋ دەرمان
 سوود و بەھرەى زۆرى ھەبوو، ئەۋكەسەى گۈلەكانى بە ئىچارە ھەلگرتىبوو، خۇى لە چاخانەكەى
 ئەۋبەرەۋە دادەنىشت، ھەرکەسە و دە شاپى ئەدا بەۋانەى سوارى لۇتکە دەبن و بە ئاۋەكەدا دەگەرپىن.
 بەۋمەرەجەى گۈلى بۆ بچنن. ئەمەش بۆ ئەۋكەسانەى لە شارۋە سەفەريان دەكرد ۋەك بىرەۋەرپىك
 دەمايەۋە، ئەم سەيرو سەياحەتە بەسەر گۈلاۋى پىر لە گۈلى نىلوفەرەۋە كوتايى پىھات، ھەرۋەك
 ژنان لە دوورەۋە چاۋيان لىبوو ھەردوۋ لەگەل يەكدى زۆر بىگانە و ساردوسىر بوون، بە ھۋى ئەۋەى
 گەمىكە پتر لە دوو كەسى جىنەبوو، لە بەرا ئەلماس و گلارە سوار بوون، سوورىكىان لىدا و
 گەرەنەۋە، بەبى ئەۋەى تەماشاي يەكدى بكن و رەمزو ئىشارەتىكىان ھەبى، ئاخۆم گەنجان لە كچ و
 كور كە بەشى يەكدىن، خۆشپىبەكانى ئەۋىندارى بۆ رۆژى باشتەر رادەگرن. يان ئەۋەى ئەمە شەرمىكى

سەرەتاییە کەوا ھەردوولا دەباتە بێر و ئەندیشەوہ؟ بە دواى گلارەدا، نۆرە گەیشتە ھوما، ئەو بەپێچەوانەى ئەو کچە شەرمیونە، کە سوار ببوو، ھەر لە کاتى چوونە نیو گەمیەکەدا، ھەزاران عەتر و گۆلى عیشوہ و ئەدای لە خۆى نیشاندا، بە ترسەوہ زیریکاندى و لە خۆشياندا قاقاپیکەنى، دەستى دريژ کرد کۆرە یارمەتى بەدا، بەلام کیشایەدواوہ، ئیتر ئەم کارەى بە ئەنقەست بوو یان بەھەلە کردى ژنەکانى خۆیان لەم شان و پیاوانى غەریبە لە قاوہخانەکەى ئەو بەرەوہ سەیریان دەکرد، چوہ گەمیەکەوہ و دانیشت، بەلام ئەوژنەى تا ئەو حەلە وەک کەو دەى قاسپاند و شادو سەرخۆش دەتریقایەوہ، بەبى ئەوہى لەمپەر و بەرھەلستیک بۆئازادى ئەو ھەبى، پیندەکەنى و کەیف کەیفى ئەو بوو، تەنانەت ئەوانى لە دەوریشى بوون لەو خۆشییەى ئەو بى بەش نەبوون، وەختى گەراپەوہ و لە گەمیەکە دابەزى بە تەواوى رەنگى گۆرابوو، ئەو گولانەى ئەلماس لەسەر سنگى ئاوەکە بۆى چنیبوو بە دەستیئەوہ نەمابوون، چارشێوہ تەنک و گۆل وردەکەى وەختى سوار بوون لى بېوہبار، ئیستا بە تەواوى لە خۆیەوہ پێچابوو، روخسارى پى داپۆشیبوو، وەک ئەو کچۆلانەى لە کاتى خۆشى و شادیدا، لەگەل ھاوړى و ھاوالاندا خەریکی یارى و ھەلبەز دابەزن لەپەر ھەست دەکەن گەوھەرى بە نرخى کچینیان دۆراندوہ، ئەمیش پەریشانى بە روخساریئەوہ ئاشکرا بوو، وەک بلى ھەر ئیستا لە قولپەى گریان بەت، دەنگى نووساو و رووانى لیل و توراو دیاربوو، ئاواش بە درۆ تەمای بوو بە زۆر پینکەنى و لە روالەتدا رووخۆشى خۆى نیشان بەت، مېھرختاو لەگەل شیرین وایان دانا دەبى ترسابى و دلەراوکیئەکى جەستەى و دەروونیە لە ئافرەتاندا، پەیدا دەبى و وەک ھەورى بەھاران زوو دەپەوى، بۆ بېر لیکردنەوہ و خەفەتخواردن نابى، ئاسکە زۆر زوو زانى، کۆرە بۆى دەرکەوتوہ، پینتوایە ژنیکی ئاوا چاوھیز و رووھەلمالو کە بە داخوہ تەنیا بە جوانییەکەى دەنازى، دەیتوانى سەرنجى مرویەکى ژیر بۆلای ئەو مالباتە و بەتایبەت بۆلای کچەکەى خۆى رابکیشى؟ داخۆم کچۆلانى سادە و ساکار کە خاوەنى دلێکی فرە ساکارن، ھەرگیز دەتوانن حەریفی مەیدانى سوودابەکان ببن کە بە ئیماو ئیشارەى چاو و برۆیک سیاوہشگەل لەبەر پێى خۆیاندا خپ دەکەن؟ مەبەستى ھوما لەو کارانە چى بوو؟ ئەم رۆژە رەشییەى بەسەر دایکەکەى ھینابوو، ئیستا نۆرەى کچەکەى بوو؟! درۆ نییە کە بیژى، (ئەو باخى رەشەبا دەیگریتەوہ زەحمەتە خوئچەکانى ببن بە گۆل).

ئەو رۆژە بە خۆشى دەستى پى کرد و ھەر بە شادى و خۆشیش کوتایى ھات، مسافیر و سەیران چیان لەگەل دەرکەوتنى ئەستێران گەیشتەوہ شار. فەیتوون چى خاوخیزانى ئاغای سەراوى لەسەر کۆلانى عەلى خانى لۆر دابەزاند. ئاسکە چوہ وەتاغەگەورەکە بۆلای میرانى میزدى، تاکوو

بزانى خەبەر و باس چىيە، سەي مىران بۇ چەند ساتىك كروكپ تىي راما، دواتر بە ئامازە و پەرىشايىيە وە كە چاۋى دەي دركاند، تىي گەياند دەبى كچەكەي ئامادەي رۇيشتن بكا، ئاسكە ترس و خۇشىيەكەي ئاۋىتەي يەككى بوون. بە لام بەھۋى ئەۋەي ھوما لەۋى بوو نەيويست زىدەتر پىرسىار بكات، بۇ ئەۋ كارە دەرفەت و فرسەتى باشتر پىئويست بوو، ئەۋەي كە ئەۋان لە دیدارى ئەۋ بنەمالەيەدا دىتيان رىك و پىكى و تەبايى بوو، نەك داراۋ و دەۋلەمەندى، لە نىۋ خۇياندا ھەموو خزم و ۋەچەي يەككى بوون، ئىتر لىزەدا بە تەماي گوران كارىيەك بوون بە گشتى، ھەربۋيە بەم بووك ھىتانە لە بنەمالەيەككى دى لە ھەۋلى ھەنگاۋنانىكى تازەتردا بوون، دوور نەبوو بووكى داھاتوۋى ئەۋان، چونكە كچىكى خويئدەۋار و لە ھەربابە تىكەۋە شايانى كەي خاتوۋى بوو، ئەۋ مافەي ھەبوو گورانىكى رىك و پىك بەسەر ژيان و نەرىتى ئەۋرۋىي ئەۋاندا بىنى و بە سەلىقە و ويستى خۇي بىرانىنئەۋە، ھوما، ۋەختى زانى سەي مىران لە كەژاۋەي بىربلاۋى و خەيالدا ئارامى گرتوۋە، تاكوۋ كاتى خەۋتن بىدەنگى پاراست و مەقى نەكرد، ئىتر ئەۋ ۋەختەي بە تەما بوون لە پىخەفى شەۋ بخزن بە زامنى پەشىمانى شەقلى لىۋى شكاند:

- ھەزەكەم قەسەيەكت لەگەلدا بەكم: ئەگەر پىت خۇشە كچەكەت داھاتوۋىەككى باشى ھەبى مەيدە

بەم مالا!

مىران بە سەرسوۋرمانەۋە تىي راما:

- تىناگەم، مەبەستت لەم گفە چىيە، ئاسكە بەقەي تۇ بەم خزمایە تىيە خۇشحال نەبوو، ئەي بۇ خىزا فکرت گۆرى و پەشىمان بوۋىەۋە؟! نەت بىنى چەندە بە جوانى ھاتبوۋنە پىشنى؟ بەم زەحمەت و تەدارەك و مەبارەكەي ئەۋان كىشابوۋيان ھىچ نەبى سەت تەمەنيان دابوۋ بەكۆلى خۇياندا، گەنجى خان قەسەي لەتەك مندا كىردوۋە واديارە زۇرىش بەپەلەن، دەيگوت، ئەۋ رۇژەي بە يارىي خۇدا رىكەۋتى مارەبىرېن ديارى دەكەين، بەرلەۋە مامەلەيەككى تى بە دەستەۋەيە، دەبى جىيەجىي بكا، ئەمىش سەندنى كاروان سەراي «عالم شكىنە» تەنيا كارى مەحزەر و دەفتەرخانەي ماۋە، من بە تەۋاۋى سەرم لەۋە سوۋرماۋە، نە جارېك و نە دوۋجار، گۇيا بە تەمايە شەش دانگى ئەۋ ملكە تازەي كە كرىۋىەتى بىكاتە قەبالەي گلاراۋە.

- ئەگەر ئاۋايى، دەبى تۇش بىست ھەزار تەمن باۋانى لەتەك كچەكەت بخەي، مارەبى كە نەدراۋە،

بەلام جىازى ھەربوۋە، ئەم كورە بۇ كچى ئاسكە مېردىكى باش نابى.

- لەبەرچى نابى؟ بەلگەي تۇ چىيە بۇ سەلماندى قەسەكەت؟

- خۆ ناكرى ھەموشت بېژى، دەتەئى ناچارم بگەى ھەموو شتىكت پى بلېم؟ ئەمرو وھختى ئىوھ دور كەوتتەو، من و گلارەى سواری بەلەم كرد. من نەمدەزانى ئەم كورە ئەوھندە چەن و مل و بى شەرەمە، تاكوو بتوانى ھەر لە يەكەم تىكەل بوونماندا - ئوى خودايە ئىنسان تەزى پىندا دىت! نا سەراوى، ھەر لى بگەرئى با لەمە زياتر زار نەكەمەو، دەزانم تو زور زوو بەمشتانە قەلس دەبى، تەنیا ئەوھندە بزائە ئەم گەنجە كورېك نىبە بتوانى خاوخىزانى خوى رابگرئى، پىتسەبىر نەبى كە مەپتەرزادەبەكى بەبى دايك گەرەبوو زور لەوہ باشترە. كچەكەت بە قەدر و حورمەت دەبەن و دواى ماوہىەك بە زەلىلى و پىسى بۆت دەننرەنەو، ئەمەش كەسىكە وەك حاجى بەنناى كۆنە مېزىم، كە مندالەكانم بەسەردا بەجى ھىشت و ھاتمە دەرئى، ئەو بى شەرەمە چاوى تىنووى منە نەك كچەكەى تو. لەو رۆژەوھ چووين بۇ باخى تەپەچال من لە نىبەتى ئەو مارزبابە گەيشتووم، بۇ يەكەم جار لە خىابان دىتم، بىژم لە خۆم بۆو، بەلى ھەر ئەوھندەى لە فەتوونەكەدا چاوى بە چاوى من كەوت، بە بيانووى قسەكردن بۇ چەند دەقىقە فەيتوون ئازووتى لەو شەقامە راگرت، ئەمرو تو ئاگادار نەبووى بۇ ھەرلایەك دەچووم، وەشوئىنم دەكەوت! تو نازانى چەندە چاوحىز و مېوہەزىنە! نامەوئى بىژم حەزى لى نىبە و كچەكەى توى خۆش ناوئى، يان بەخاترى من پىي خۆشە لەم بنەمالە نزيك ببىتەو، ئەوھندەى من لە دنيا حالېم ئەوہى ئەشق و ئەوئىن بى لە دل و گيانى ئەو كورەدا نىبە و ھەزار فرسەخ لە پىكەھىنانى خاوخىزان و ھاوسەردارى دوورە. تەنیا ئەوہى ئەو ھەبەتى ھەواو و ھەوہسىكى يەك شەوہىە، ئەوانە بەورنگى سەر پۆلوانن، خۆ ئەگەر لەگەلى دابنىشى ئەو پياوہ ببىتە سەيوانى سەرى مال و مندالى، ئەمەش بزائە سۆزى ئەو ھەناسەسارە ھەموو رۆژى چاو بە گريان بۆت دەننرەنەو، دەبى لەگەل ئەو دايكە گىل و ساكارەى ھەر بنالېنن بۇ كارىكى كر دووتانە. ئەمەى بۇ من گرېنگە دەبى بىژم دەتوانم بە خۆمدا بچمەوہ و پىي بلېم پووتىك چەند كىلويە! بەلام ناتوانم خۆشەوئىستى كچەكەى تو بە ناخىدا بەمەخوارئى، ئەوہ گەنجىكى چاوچۆك و ھەوہسبازە، تەواو و براپەوہ. ئەوہ بۆم لە بنى كوولەكەى داي، ئەم زەماوہندە ھەتا سەر ناېن.

سەىمىران خەيال بردىبەوہ و ھوما دواى چەند چركەبەك ووتى:

- ديسان قسەكەى خۆم دووباه دەكەمەو، تو وانەزانى من لە خۆم دەترسم، دايك ئەوھندە شلى نەپىچاومەتەوہ بىمە متو موور، ھەر ھەلەو ھەرزەبەك راست ببىتەوہ يارىم پىنكا و ھەوہسى داوئىن تەرەن دامركىنم. ئەمروئى ئەگەر ھىچ نەگوت و دەنگم نەكرد بۇ ئەوہبوو سەفەرەكەمان لى تىك نەچى، ئەينا چەپۆكىكم ئەدا بە تەپلى سەرىدا و نوتمى گولاوہكەم دەكرد. واملپتدەكرد دەرگاى مالى

خویان نه ناسیته وه، ئەو کەسە لە خۆی خاترجەمە، لەو حیزە پیاوانە هیچ ترسی نییە. بەلام ئەو هی من بیری لێدەکەم و هەموو داها تۆوی ئەم کچە بەستە زمانەیه، کەچی (تو پیت وایه ئەو هی شەکه رفروشه خوینی شیرینه!) راستە دەر حەق بە ئاسکە خراپەم بوو، بەلام خراپە ی ئەو و کچە کەیم ناوی، زۆریشت لێ ناکەم کەیفی خۆتە حەز دەکەم جوا بیان مەکە. کئ دەزانی دلئ ئەم خەلگە چی تێدایه، سەیر نییە سۆزی زارۆر چی دەوری بگرن، کوردە کەلە ی بکەوێتە کارو پیاویکی باشی لێ دەر بچیت بۆ ژن و مندالی خۆی، بە دوا ی تەواوی ئەم قسانەدا ئەگەر رازی بە خوازی بیی ئە کچە کەت بی یان نا، ئەم داوا یەم لە تو هەیه، ئەم قسانە ی ئەمشە و مان با هەر لە بەینی خۆم و خۆتدا بمیئنی، وەک دەلین مەگەر گل لیمان بیستی، پێم خۆش نییە ئاسکە بە هوی ئەم قسانە وه، وەک باعیس کاریک سەیرم بکات و بمراته بەر تووک و دۆعا و نزا.

سە ی میران لە و کاتەدا لئوی خۆی بە ددان گەزی، ناچار وەقسە هات:

- نا، حەز ناکەم ئەو شتی ک بزانی، من هەر لە یە کەم رۆژە وه کە چاوم پێی کەوت خۆشم نەویستوو، ئارەق خۆرە و ئاکاری لوتیانە ی هەیه. لەگەل لات و بەرەللای ئەم شارە دەگەرێ. براکە ی میرزا نەبی لە هەموو کەس باشتری دەناسی، پوول و پارە بەرچاوی گرتوو ئە وه لە و جۆرە کەسانە یە ئەگەر تەمەنی بگاتە پەنجا سال هیشتا ناگەریتە وه سەر ریگای راستەقینە، سبە ی هەوال دەدم بە بابی، نە کچم هەیه بە میزدی دەم، نە کوری ئەویش بۆ ژن دەبی. ئیتر تەواو بوو براهە وه.

سئ رۆژ دواتر کاتی ک ئاسکە زانی سە ی میران، ئەو مالە ی جواب کردوو هیندە ی پێ سەیر بوو و اقی و رما، میزدە کە ی لە مەر ئەم خزمایە تییه تا ئە و حەلە لە ئەلف نە هاتبوو بی، ئەگەر قسە یەکی هەبوایه، بینگومان میوانداری ئەوانی بۆ سەراوی نیلوفەر قەبوول نە دە کرد. ئەمە هیچ رێی تی نە دە چوو بە و بۆنە وه دەعوەتی ئەوان رەت نە کاتە وه، بەلام زۆر خۆی بەم مەسەلە ی وه ماندوو نە کرد. بە تاییەت لە و ماوه یەدا گلارە زۆر بیری بۆ ئەم لایە نە تیژ نە بوو، تەنیا ئە وه ی بۆی گرینگ بوو درێژە دان بە خویند بوو. ئەم کچە ئا فرە تیک نە بوو لە مالی بابی بترشی و کەس لێی نە پرسن. دووریش نە بوو، ئە وه بەختیکی باش بی کە بە روپیری هاتبوو، ئەو فالە ی با وە گەرە ی بۆ ئەوی گرتبوو لە باتی ئە وه ی زۆر چاک یان باش بی نیو هاش بوو، خۆ ئەگەر رای ئەویشیان وەر گرتبایه حەزی لە کورپکی خویندە وار و ئەمرۆ یی بوو، کە ببی بە زاوی. کەسیکی کارمەند و ریک و پیک و خانە دان و پاکو خاوتین، نە ک خۆ بە زلزان و کەس نە بین. ئیتر چ لە وه باشتەر خەلکی ئەم دەقەرە بیئ و کچە نازدارە کە ی پەریو هە ی شارە و شار نە کا.

بهشی حهفدههم

«ياران گوی بگرن له سۆزی دهنگم

جهفا و جهوری یار شینواندی رهنگم»

«فۆلكۆر»

هه ره لهو رۆژوهه سهی میران سهراوی بوو به نوینهری دهستهی نانهوايان، میرزا نهبی نان تیری ناراستهوخۆ سهروکایهتی به دهست هینابوو، ئه و که دۆستی سهی میران بوو، بیجگه له وهش خۆیندهواری هه بوو، کاری له دهست دههات، له کۆبوونهوهی دهستهی نانهوايان و وتووێژ و نیوژی کیشهی نیوان دوو پیشهیی دا میرزا و موشی بوو، داخواری نامهی هه مووان و بهلین نامه و کاروباری ئهوانی دهنوسی و نامهی هاوردی دهخۆیندهوه، له زۆر کاروباری بینه و بهردها، وهختی پێی رانه دهگه یشت یارمهتی له میرزا وهردهگرت، ئیتر هه ره ئه و پیاوه چلو ههشت سال که له گهته نیوچه ماوه، قه لافهتی ئیداره جاتی و کارمه ندانی به خۆیه وه دهگرت و به ئه دهب و نزاکهت له کووچه و کۆلان به هه رکهس دهگه یشت سلای دهکرد؛ له ئیداره ی نان و دانه و یله شارهوانی و بازرگانی ناسراو و به ناوبانگ بوو. به لام زۆر کهس به فه رمی ئیمزای ئه و یان قه بوول نه بوو، له م دوایانه دا به هۆی مه سه له ی قاچاخ و گهروگرفتی زۆره وه، سهی میران ئه وه نده نه دههاته نیو دهستهی نان که رانه وه، هه ره بۆیه ئه م گو مانه هاتبووه ئاراهه که سه روکی پیشه بییه کان ته نیا هه لات هه لات و ماندوو بوونه و هه یچی تر. بیزار و جارز بووه له م کاره، ئیتر زۆر قه ره ی نه ده که وتن و بۆ لابرندی کیشه و ناته با یی نیوانیان ده چوونه لای میرزا نه بی و ئه و یان له گه ل خۆ یاندا ده برده. چونکه میرزا نه بی سه ری له م کارانه ده خورا، کو تومت به ده ست هه موانه وه ئاماده بوو، ئه وه ی به و کرابا جێبه جێی ده کرد. خاستر له سهی میران هه نگاوی دهن، به لام وه ک ئه و به برشت نه بوو، ئه و کارمه تر و پوخت بوو، خاوه خا و کاری ده کرد، گرێبه ک که ده بوو به ده ست بیکاته وه ئه و به دانی

دەیکردەوه، ئەگەرکۆو کاری ئەوان لە ئیدارەیک مەحتەلمابا و گیرى کردبایە، ئەوا شل دەبۆوه و بى دەسەلات دادەنیشت، هەر ئەوەندە بەس بوو ناوی پۆلیس بەرن، شەقەشەقى ددانى حەوت گەرەک دەچوو! جارێک نەبوو بە غیرەتەوه بلى، من نوینتەرى دەستەى نانه‌وايانم. کەس نەیدەزانى بۆچى کاربەدەستانى بالای دایرەکان ناوی ئەو فیر نەدەبوون، دايمە دەیان‌پرسی بەپێوه‌بەرەکه‌ى‌دى لەکوێتیه، نەبوونى سەى میرن بە تالایى خستبووه نيو ئەم سینفەوه، هەمووکەس ئەوه‌ى دەزانى.

دەستەى بەپێوه‌بەرانى پيشەى ئەوانە نەبى خەنیم بوون و ئیرەبیان پیدەبرد، ئەوانى تر بە گشتى حەزبان نەدەکرد بە وازهینان و کشانەوه‌ى سەى‌میران. میران پیاویکی بەوه‌ج و میریکى بەدەست و دل و سەرو رووخوش بوو، قەت نەیدەهیشت نە شیش بسووتى و نە کەباب، ناحەقى قەبوول نەدەکرد. دەغەلى نەدەزانى و بە دل و گیان هەولێ دەدا، لەسەر قسەى خۆى سوور و نەختۆکە‌بە‌کیش بزۆز بوو، بەلام لە کاری ئەم‌وئەودا کەمتر گله‌ى دەهاتەوه سەر، تەنیا بەوه دلخۆش بوو ئەم و ئەو بە دەورى‌دا دەهاتن و بە ناوی بەپێوه‌بەر بانگیان دەکرد، رۆژى سى‌چوار جار دەچوو لە قاوه‌خانه‌کان دادەنیشت، ئەگەر هاوکاریکی پارەى چایەکەى حیساب‌کردایە پنى‌ناخوش دەبوو، مەگەر ئەوه‌ى هاورییه‌کى زۆر نزیکى‌بایە، ئەو بى‌جگە لە هاوکەرەکانى خۆى، لە نيو خەلکى گەرەکا، پیز و حورمەتى تاییه‌تى هەبوو ئەمەش دەگەر‌پایه‌وه بۆ هاوکارى و هاودلی و خێرومەندى هەموولایه‌ک، ئەو گەرەکه‌ى مالى ئەوى لیبوو، دەستەو تاقمیک هەبوون کاریان لە پيش بوو، بەلام لە وهختى گيرو گرفتدا بەتاییه‌ت نۆرەئوى گەرەک، تەنیا ئەبوو نیویژیان و چارەسەرى دەردانى دەکرد. تەنانەت لەوسالانەشدا کەم‌ئوى سى‌وشکەى بە خەلک هەلینابوو، هاوار و بانگە‌وازی تینوویه‌تى خەلکى شار دەگەیشته تەشقى ئاسمان، کەمتر مال هەبوو لەو گەرەکه‌دا تووشى بى‌ئوى نەبووبى، ئەگەر هاتوو ئەو هامووشۆى شارەدارى نەکردایە بە شەقام ماله‌کانیان نەدەگوت، بۆ ئاوپرژین کردن کۆلانەکان نەچنە بەردەرگای ماله‌کانى کۆلانى عەلى‌خانى لۆر. ئەگەر هەول و خۆماندووکردنى ئەو نەبایە، لە دواى شەوى بەردبارانە‌کەوه هەمووشەوى پاسە‌وانیک لەو کۆلانە کیشکى نەدەدا، بۆ کۆلانە‌کە دارتەلیان دانەدەنا، ئەگەر باسى خەدو رەفتارى لە مالدا و چاوچنۆکى لەمەر ژنانەوه وه‌لابنن، تەنانەت ئەوکاتەى روى خۆش‌نەبوو، ئەگەر کەسیک دەهات و داواى یارمەتى لى‌کردبایە، بى‌گانه‌ بوايه یان قەوم و خویشى، خۆى لى‌دەبوارد، بۆ ئەم و ئەو لە دەفتەرخانە و دایرەگەلى سەبت و پیناسە، دەبوو بە «شاهید». دەبوو زامان و کەفیلی مەشموول و سەربازى، لێرەو لەوى بەبى هیچ چاوه‌روانییه‌ک دەبوو بە بارمته و زەمانەتى ئەم‌وئەوى دەکرد و

کاری خەلکی رېک دەخست. بۇ زائیرانی کەربەلا و نەجەف تەزکەرەى و دەدەگرت. بۇ ئەم ئەرک و خۇماندووکردنەش زۆر جار لە گیرفانی خۆی زەرەدى دەکیشا. سەنەد و قەبالەى مالهەکەى لە گەرەدا دادەنا، بۆخۆى زەرەدى دەکیشا تاكوو کاروبارى خەلک رانەوہەستى، ھەمیشە ھەولى ئەوہبوو دپووہەک لە قالبى خەلک دەربینى و گرى کوپرەہەک بەکاتوہ، مرۆہەکی خەلک خۆشەوہست بوو، سەر و سلاوى لەتەک خەلکدا خۆش بوو، ھەر ئەمەش زۆر جار ژيانى لى تال دەکرد. رۆژیک تازە لە دەروہە چوو بووہ بۇ مالئ، جەکانى دانابوو لە ژوورە گەرەکە چاوەرپى نانى نيوەرۆ بوو، چەند رۆژ بەسەر جواب کردنى خوازبینى گلارەدا تىپەرپىبوو يەکیک لە دەرگای ھەسارىئى دا، کورپى ئەمیر سەدھى خەرەکار بوو، دە رۆژ لەوہپیش لە پشت سەربازخانە بابى وەبن گلەجان کەوتبوو، سەى میران بۇ دەرهینانەوہى یاریدەى دابوون، بۇ يەکەم شەوى ھەینى لە مالئ ئەوانەوہ کەل و پەلى قاوہخۆرى و نیرگەلەیان بردبوو، ھەر ئەو رۆژە بۆیان ھینابوونەوہ، کورپژگە ھەرەکوو بابى لەر و لاواز بوو، تەنانەت لە کاتى خەویشدا دەلینگی پاتۆلەکەى ھەلدرا بووہ و يەکیانیش لە خواری بوو، بەو زنجیرەى دەستى و تەقيلەى سەرىدا وای نیشان دەدا، بارىکی خۆل بۇ مالئ ھیناوە، ئەوہى راستى بى خاوەن مال فەرمانى پىدابوو گلى بۇ بینى، بەتەما بوو پاییز سەربانەکانى سوواخ بەت، تۆمەز ھەر بەم بۆنەوہ ئەمیر سەدھى وەبن گلەجان کەوتبوو، سەى میران لە پەنجەرەکەى ئەو بەرەوہ، کە لە دالانەکەدا راوہەستا بوو بانگی کرد:

ئى کاکى برا، ئەگەر گلت ھیناوە بۆچى مەحتەلى؟ بىھینە لە ھەسارى بەتالى بکە!

کورپە بە زارواەى تیکەلى سەدھى - کرماشانى وەلامى دایەوہ:

- نا مەشەدى، گورپژەکان ئیستا لە بەرامبەر کونسولخانە بە بارەوہ راوہەستاون نوینەرى دادستان لەگەل دوکتورى یاسا، چون گورپى باوکم بەدەنەوہ، زەختیان خستۆتە سەر من، بۆچى بەبى ئیزنى دەولەت ناشتوتانە؟ دەبى ئیمە بزانی چۆن مردووە؟ ئەوہ ھاتوو کەسێک ئەوہ کوشتبى.

- مەگەر تۆ کاغەزت نەگرتبووہ و پيشانت نەدان؟

- چۆن نیشانم نداون، ئەویان بە فەرمى وەر نەگرت.

- بە قسەى ئەوان دەبوو ئەو کەلاکە لەو دەشتە ھەروا بکەوئ بە شپرزەبى؟ ئەو وەختى بۆمان نەدەخرايە تابووتوہە لەبەر ئەم تاوہ لیمان گەرابا؟! ئەوان ئەگەر بە دەستورى یاسا دەجوولینەوہ، دەبوو ئەو سى شەو و رۆژەى ئیمە جێئەک نەما بوو پەناى بۆ نەبەین ئیش و کارى خۆیان

راپه راندبايه، كى ده ستى گرتوون؟ چونكه شوينى رډواوه كه كيلومه تريك له سه ربازخانه وه دور بوو شاره وانى ده يگوت جه ندرمه، جه ندرمه ده يگوت شاره وانى به رپرسه، هيچ كام يارمه تيان نه كړدين، نه يانويست بيكهن، نيمه ش له سهر نيزنى مه لاي مزگوت كه ناوى ناهينم كاغ زيكمان گرته وه و نه سپه رده مان كړد. نيس تاش كه ده روژى به سه ردا تيده په رې بؤ وازمان لينا هينن چييان گه ركه؟ تو برو نه وا منيش هاتم.

سه ي ميران به تو وره يي ده ستى كى هينا به نيوچاوانيدا، به په له چوو بولاي جله كانى، هوما له به رده مى قوت بووه و تكاى ليكرد چند ده قيقه يه ك سه بر بگري، نانى نيوه رويى بخوات نه وسا هه ستى بروت، رازى نه بوو، له وكاته دا، كه منداله باب مردووه كه، ده هه نكاو له دوويى بوو، به په له چوو سه ر گورې باوكى، تاكوو پيش نه وهى له روى شه رعه وه گوره كه بده نه وه، ريگه يان لينگري، له وى نوينه رى دادستان، پياويك چاويلكه ي رهش له چاودا، ده ستى له پاشكوى خوى هه لپيكا بوو له ژير سيپه رى دارتووه گوره كه ي مردووشورخانه پياسه ي ده كړد. به سه ر يه ك هيلدا ده روپشت و ده گه راپه وه، ته واو دياربوو مه حتل بوو قه بر هه لكه ن بيت و گوره كه به ده ستورى نه و بداته وه. به م گيف و نيفاده وه و مختى چاوى به سه ي ميران كه وت، هه ر واى نه زانى منداليكه قسه ي بؤ ده كات، هينده به غه رزه وه، له ژير چاويلكه ي ره شه وه سه پرى ده كړد، وه كه نه وهى بكووژى مردووه كه ي له بهر ده مدا بى، له لايه ن ئيداره ي كوچ كړد وانه وه پشتى گه رم بوو، وادياربوو نه وه له م جوړه كه سانه يه ناوا به هاسانى رازى كارى خويان نادر كينن، سه ي ميران به وشيارى خوى زانى ناتوانى به ته نيا له گه ل نه م كابرايه كيشه كه به لايه كدا بخت، به بى نه وهى قسه يه ك بكا، نابرامى له وى به جى هينشت و به بى مه حتل بوون، گه راپه وه بؤ شار، به ته مابوو بچى بولاي سالك فه خخار، يه كى بوو له و چوار نوينه رى شار له پارلمانى شو راي ميللى، دوست و ناشناى يه كدى بوون، سه روكى ده ستى نانه وايان هه رنه بى نه و قازانجه ي بؤ نه وه هه بوو، پياوماقوولانى شار ده يناسن، وه ك نوينه رى پارلمان، فه رمانده و سه روكى پاريزگا و ته نانه ت فه رمانده ي تيب و له شكرى، نيس تاش با هه ر كار به ده ستى كى شه رده پووشى دادستان نه يناسى، چده بى، سالك فه خخار، چند روژيك له تارانه وه گه رابووه كرماشان، دوو روژ پيشتر له بازار يه كتر يان ديتبوو، له فه يتوون دابه زيبوو ته و قه يان كړد بوو، سه ي ميران ده يزانى بو نه وهى له هه لېژار دنى داهاتوودا ده نگ وهر بگري هاتو ته وه بؤ نيو خه لكه كه، زوريشى كار به و ده بوو، له بهر نه وهى نانه واداران و تيرى گير و شاتر و ده ورو به ره كانيان، سه ره راي ته فره دان و كه م نه هه ميه تى دايمى، هه موو جار ي پتر له سيپه ت ده نگان

دهخسته سندوقه‌کانه‌وه، ئەو پڕیزنامانه‌ی درابوون به سنووفه‌کانی‌تر به فه‌رمانی پاریزگار چ پاسته‌وخۆ یان به ده‌ستووری شارهدار یان که‌سانیکی بالاتر به‌و دهدرا، تاکوو به ناوی هه‌لبژارده‌گه‌لی تایبیت که ده‌ولت په‌سندی کردوون پر بکریته‌وه و ده‌سندووقیان بخه‌ن، وه‌ک‌ئوه‌ی هه‌لبژارده‌کان له‌وه زیاتر پیو‌یستیان به ده‌نگدان نه‌بوو، به‌لام ئەگه‌ر ده‌ستوور به‌پری بکرایه، هه‌ر بۆ‌ئوه‌ بوو نوینه‌ریک بچیته پارلمان، سه‌ی‌میران ده‌یتوانی له کرماشان و له سه‌راو نزیکه‌ی پینج‌ه‌زار ده‌نگ کو کاته‌وه، سالک فه‌خخار، له‌نیو خاوه‌ن ملکه‌کانی شاردا، به تایبیت مالیکه گه‌وره‌کاندا، وه‌ک تازه پیداکه‌وتوو سه‌یریان ده‌کرد، ته‌نانه‌ت دایک و بابی خوشی له بیر چوو‌بووه، بیجگه له‌م خده‌یه‌ی له شاریکی هه‌شتاه‌زار که‌سیدا، قه‌درو حورمه‌تیکی ته‌واوی هه‌بوو، په‌نجا سالی ته‌مه‌ن بوو، له سیاسه‌تدا ته‌نیا ره‌ش و سپی لیک‌ده‌کرده‌وه، هه‌ر ئەمه‌ش بۆ ئەو به‌س بوو، ئەگه‌رچی سه‌ی‌میران ده‌یزانی ته‌نیا مه‌به‌ستی ئەوه‌یه ده‌وره‌یه‌کی دیکه بچیته په‌رلمان، شانازی به خۆی ده‌کرد بۆ ئەو خولک و خووه‌ی هه‌یه‌تی، خۆ ئەگه‌ر ئەم ره‌فتار و رووخۆشییه‌ی نه‌بایه که زه‌رده‌ی ده‌کرد. ئەو سنی نوینه‌ره‌ی شاره‌که، ته‌نانه‌ت ئەوه‌نده پایای خه‌لک نه‌ده‌بوون، سال و مانگ تیده‌په‌رین و ته‌نیا جاریک له شاری خۆیان که‌س نه‌یده‌دیتن، بیجگه له‌مه‌ش به‌چی مه‌علوم ئەم گه‌رم‌وگورپیه له ته‌وقه‌کردن و ماچ و مووچینکدا له دله‌وه و به نییه‌تی ئینسانی بیت؟

ئیت‌ر هه‌رچۆنیک‌بی فه‌خخار، ئەو پوژه که‌م و زور بزه له‌سه‌ر لێوی نه‌تورا، له‌وکاته‌دا لاقیکی له‌سه‌ر ئاوزه‌نگی فه‌یتوونه‌که‌ بوو، ده‌ستی له‌سه‌ر شانی ئەو دانا‌بوو له حال و ئەحوالی ده‌پرسی، وه‌ختی خه‌ریک‌بوو به‌جینی به‌یانی به تیرادیوی داوی لیک‌ردبوو، ئەو چهند پوژه‌ی ده‌چیته دیده‌نی خزم و دۆستان له‌بیری نه‌چن و سه‌ریکیش له‌وه‌لبیتن. ئەویش راسپارده‌ی خۆی هه‌یه، هه‌رکاتیک هاته کرماشان ئەوی له‌بیر نه‌چن، ئەوه‌بوو چیرۆکی دۆستایه‌تی و نیوان‌خۆشی ئەو له‌گه‌ل پیاویک که‌ خاوه‌نی کورسییه‌ک بوو و له په‌رلمان‌دا، هه‌موو کاریکی له‌ده‌ست ده‌هات، به‌لام له‌بختی ره‌شی ئەو مردووه، به‌م نوێژی نیوه‌رویه، برسی و توونی، هه‌لته‌ک هه‌لته‌ک که‌وتیوه کوچه و کولان، فه‌خخار هه‌ر ئەو به‌یانییه گه‌رابۆوه بۆ تاران، تاکوو حه‌وته‌یه‌کی دیکه نه‌ده‌هاته‌وه، سه‌ی‌میران به ناچاری چوو بۆ‌لای حاجی مه‌حموودئاغای تاجر، هه‌ر ئەو کۆنه‌دۆسته‌ی وا فه‌رشه‌کانی لێ‌کریبوو. له‌ویش نه‌یتوانی نه‌ ئەو ببینی و نه‌ کوربه‌که‌ی، تۆزیک له‌ کۆلانه‌که‌دا مه‌حتهل ماو فکریک به‌میشکی‌دا هات، به‌بێ ئەوه‌ی ته‌واو دلنایبی خۆی گه‌یاند هه‌م‌و مالێ هورمزانێ خه‌له‌سین، سه‌روکی به‌شی کرینی گه‌نم و دانه‌ویله و نان، ئیت‌ر چ له‌وه باشتر ئەم پیاوه له‌گه‌ل دادستان دۆست بوو. هه‌رشه‌ویک

لهوه پيش له مياندارييه كدا پيکه وه بوون. ئه و پوژه دهمه وعه سر ئه م پياوه خيرومه نده كه هاته وه بو مالى ته نيا ئه و پاروه نانه ي به ياني نه بى هيچى نه خوارد بوو، له برسان نه ژنوى دهله رزى، ئه وه نده برسى و توونى بوو له وانه بوو لال بى و به لادا بيت، دواى عه سريكى درهنگ كه نانى نيوه رووى خوارد و شه كه تى له جهسته ي چووه ده رى، هستى كرد قاچى راسته ي ژان دهكا، له وه نيگه ران بوو نازارى كوڤه ي سه رى هه لداوه ته وه، له وه هه لومه رجه ناسك و ئه سته مه دا، كه تمه نيكي شك نه ده برد، نه خوشى به لايه كى گه و ره بوو رووى تى كردبايه.

وهختى كه سيك ئاوا به هاوارو بانگى خه لكه وه بى دياره هه موو كه س خوشى ده وى. له وه پوژه وه، زور كه م سه ريان له پارى ئه و ده ره يئا، به تاييه ت ئه و شه وانه ي هوما جلك و ليباسى فه رهنكى ده كرده برى و ده چوون بو سينه ما، هه روهك نو كه ر و به رده ستىك و ابوو له به رده ستيدا، هه موو ده يانزانى قولايى ئه و ويندارى له جه رگى راچووه و گيروده ي داوى ئه و ژنه سپهر بازه بووه، كه چى سه ره راي ئه م تيرى تانوته ي كه تيبان ده گرت، به زه بيبان پيى دا ده هات، كورى فه تحوللا توركه ي ميروى گه ركه شيت و فى دار ببوو، سه ي ميرانيش ئه ويندار، بوئه وه نه ده بوو ئه و دووانه سه ركونه بكرين. ئه لبه ت ئه و خه لكه له تاريكى دا شته كه يان ده بيبنى، ئه وان هوماى بى تاوانيان خه تابار ده كرد، ده يانگو ت ئاوى نوشته و جادووى به گه روودا كردووه، هه ر بوئه جنسى ژنيان تف و له عنه ت ده كرد. هه رچه نده له تهك ئاسكه دا زالم و جه فاكار بوو به لام دوو بوو نه بوو، ئه و پياوه له گه ل زور كه سى تر فه رق و جياوازى هه بوو، (زورويژان فره زانا نين)، ئه گه ر به وردى بيري لى بكه ينه وه، هه ر ئه و سه ي ميرانه ي سه راوى شه ش سال ده بى، به م جياوازييه وه نه هوشى ماوه نه فكرى كارده كا. نه ئه وه يه به كاروبارى ده سته ي نانه وايان رابگا، به گفتى يه كى له هاوساگه ل ببووهر مريشكه به كورك، توژيك له مال دوور نه ده كه وته وه، ته نيا له ژوورى پينج ده رى و له په ناي هوما دهحه سايه وه.

زستان به به فر و بوړانه وه ده ركوبانى به خه لك گرت، سه ي ميران نازاره كوڤه كه ي سه رى هه لدايه وه و چه ق وچو داي گرت و ژانى لاقو قولى ئارواقاراي لى هه لگرت، پوژى و ابوو جووله ي ليده برى و ئه وه نده به نازار بوو، وهك ئه وه ي ئاورى پيوه بنين. له به ر خوئيه وه هاوارى ده كرد و ده ينالاند. ته نانه ت هوما زگى پيى ده سووتا، هه موو ئيواره يه ك، چه بيب داها تى دووكانى بو ده يئاويه وه و ده يكرده ده ستييه وه، ئه و وه زعه تاله، ده بوو بو هه ميشه له زه ينى ئاسكه و مندا له كانيدا بمينيته وه، له ته واوى ئه و سى مانگه زستانه دا، له و ماوه يدا ميرزا نه بى نه بى جار جار بو ئه حوال پرسى يان بو مه شوهره ت و بيرو را گوڤينه وه له مه ر كاروبارى به شى نانه وايان ده هات بو

مالی ئەوان، ڕەزاخانێ ئاشەوان ئەو دەرفەتەتی دەستکەوت چاکەیی خۆی بەجی بینی، هەلبەت سەیمیران بەبێ ئەوەی بە ڕووی کەسیدا بداتەو، زۆرچار لە هاوکارە خاپێنۆکەکانی دڵمەند دەبوو، ئەمەش دەگەڕایەو بە بۆ ساردوسپری خۆی، داخۆم هەر ئەو خواجە حەمەعەلی نانەوا نەبوو لە بنەو و چوو لەگەڵ پایەبەرزانی قۆشەن و سپا ڕیککەوت، قەولنامەیی لە چنگ ئەو هینادەری؟ ئاخۆم شەرو هەرای نیوان دارایی و شارەداری نەبوو، هەریەکەو دەیانویست خۆیان چاوەدێری بکەن و بەسەر نانەواخانەکاندا ڕابگەن، زۆریەیی هاوکارانی ساویلکە کەوتنە حەولی ئەوەی شکایەت بکەن، لە کەفیلی شارەداری لەکن پاریزگا، بەبێ ئەوەی بیرو پای لەتەکدا بکەن، بەبێ ئەوەی بیژن تۆش هاوکاریکی دەستەیی نانەوايان؟! دەیی باشە ئەم بابەتە لە کویدا بە قازانجی نانەواخانە تەواو بوو؟ خواجە حەمەعەلی کە شاییی بە سەرگوردیکی ئەرکان و کۆلەکەیی تیپ بوو، بە قەولی ئەکبەرخانێ نانەوا، چ بەردیکی لەسەر ڕیگای دەستەیی نانەوايان لادەبرد؟ ئەم پیاووی ئیستا بە پیچەوانەیی ڕوانینی شەڕەنگیزی، کە هەر بەم بۆنەو ناویان نابوو واشە، پیاویکی هیدی و دلوخان و یەکیکیبوو لەو هاوڕیی بێروالەتەنەیی کەمتر خۆدەنوینن، تەنیا لەکاتی هەستیاردا دەتوانی پەیی بە ناخی بەری. بێجگە لە میرزا نەبی و ڕەزاخان و ئەکبەر واشە، پیرەمیردیکی گۆچان بە دەست هەر ئەوو وەختی شەلیش بوو، بە دووچاوی زەق و بیزارەووە حەوتەیی جاریک شەوانی شەممە دەهات و لە دەرگای مالینی دەدا، نە جیرانەکان و نە هەردوو خانمەکەیی مأل کەس بە تەواوی قەلافەتی ئەوی نەدیوو، قەت نەدەچوو ژیوری، سەیمیرانیش بەبێ ئەوەی بلنی کینی و کاری چی پیتیەتی، دەچوو بەردەرگا، ژنەکان ناویان نابوو شەمشەمەکوێرە، لەبەر ئەوەی بانگی شیوان دەرەکەوت، کاتیک سەیمیران بەرپیی دەکرد و دەگەڕایەو بە حەساری، وەک ئەوەی توشی نەخۆشی تۆبەتی هاتبی روخساری دەشیوا و بێئارامی هەلی دەچۆقاند. ئەو پیاو کئی بوو، بەم بێو وەختە چ کاریکی بەم هەبوو؟ دۆستی قەدیم بوو یان دۆژمنی تازە؟ گزیری ئاشتی و ژیان و ئەشق بوو یان ڕاگەبینەری شەرو ئازاوە و وێرانی و دووبەرەکی؟ ئەم شەوویە، کە نوینەری تاریکی بوو، هەروەکوو هیتلیز بۆ سەر ئەورووپا، ئەویش سینیەری ڕەشتەر لە شەوی دابوو بەسەر ئەم مألەدا، هەناوی سەیمیرانی تیک پماندبوو، چەندجاریک هوما تکاو ڕجای لیکردبوو بۆ لییان دەشاریتەووە و دەنگ ناکا ئەم پیاو کینی، سەیمیران حەزی نەدەکرد ئەم ڕازە بدرکینی، خیرا باسەکەیی دەگۆری.

لەگەڵ نزیک بوونەووەی نەروۆز و سالی نوێ، وردە وردە ژانی لاقی سەیمیران نیشتهووە، لەبەر ئەوەی تاقتەتی نەبوو بچیتە سەردانی خزمان، دەستی هومای گرت و یەکسەر ڕۆیشتن بۆ شاری

قوم. ئەو دەی راستی ئەو بەتەما نەبوو هوما لەگەڵ خۆی بیات، هەرۆک پینشتەر قەولی بە ئاسکە دابوو بچن بۆ سەفەر، بۆ چەند پوژیک لە هوما دور بکەونەوه دواى ئەو دەی زیارەتی حەزەرەتی مەسومە بکەن، لە قومهوه بچن بۆ گەرماوئەکەى قەزوین، بەلکوو لاقى بەم ئاوه بشوړئ و دەردەکەى بپهړئ و دلێشى لەو ژنه هەلکەندری، دەبى ئەمەش لە بیر نەکەین ئەو ئەگەر بە نەپنی ئەم کارەى بکرایه، تاکوو ئەو پوژەى وەرئ دەکەوتن هوما خەبەرى هیچى نەدەزانی و دەشکرا لەگەڵ خۆى نەبیات، بەلام راستى کارەکه لەو دابوو، ئەو ژنه لە چۆخەسىی بەم لاوه لە شار نەچوو بووه دەرى، گەر ان بە ماشین و ترومبیل بە شاراندا و سەيرو سەیاخت گەرەترین ئاواتى ئەو بوو. نازکیشى هەبوو، بە دلى خۆى رەفتارى دەکرد و مەزراق ئاسا میران بە شەللاقی ئەو خولى دەخوارد، ئیتر خۆ مندالیشى نەبوو زەحمەت و سەربارى بۆ سازیکا، کەوابى چۆن ئەو ئیزنەى ئەدا بە میران بە تەنیا بچى بۆ سەفەر و توجارەت؟ ئیستاش ئەمە سەیر بوو، هوما بە کویدا زانى و کى خەبەرى پیدابوو؟ بۆ وەلامى ئەم پرسیارەش دەبوو سەى میران بدوئ! ئەم رەفتار و کردارەى ئەم پیاوه دەیکرد بى و رەبى و کەم زاتى و گوئى لەمستى میران دەردى ئاسکەى کارى کردبوو، ئەمە داخى نابوو سەردلى بە هیچ و خورابى پوول و پارەى هیناو کردییه دەستییه وه، ئیستا هیچ کە تەلاقی نەداو و وازى لى نەهینا، ئەم پارەیه شى لە کەیف و سەیراندا لە دەست دەکاتوه، لە نزیک بوونەوهى نەورۆزدا لەسەر ئەو رەقەى کە هەلى گرتبوو بەتایبەت لەبەر ئەو میوانانەى کە سەردانیان دەکردن، چەند دانە لە فەرشەکانى ئەو ژوورەى لەتەک قالییه قورسەکانى ژوورە گەرەکەدا گۆرپییه وه، ئەو قالییانەى شەش سال و نیو لەوان کونتر بوون، بەلام بەقەى گولەکانیان بیرەوهەرى خوش لەخۆ گرتبوو، دەفرو جام و پەیکەرەى بەنرخى ئەو دیوه کە هەرچى وەبەردەستى هات هینایە دەرى، مندالەکانى راسپارد:

- رۆلەکانم، تازە ئیتر ئیوه مندالەکانى سالان نین کە هیچ نەزانن، چاوتان لینیو هەمووشتى دەزانن، باوکتان هۆش و ئیختیاری لە دەست بۆتەوه، ئامادەیه باسکیكى لە بنەوه بپرن بەلام دەست لەو ناسک و نازدارە هەلنەگرئ! بەتوون، تازە ئیمەش کارمان بەکارى ئەوان نییه، بەلام خۆ ئەگەر هاتوو هوما بۆ بردنى ئەم مافوورە و کەل و پەلانی قەسەى کرد یان هاتە ئەم ژوورە، پیتان دەلیم هەر ئەلیترە قۆ بەسەر یه وه ناهیلن، هەتا خوا حەزەدەکا بیکوتن و پشتى لە زگى نەرمتر بکەن، دەست ببنیه تین تینۆکەى تاکوو گیانى دەرنەچى لەسەرى هەل مەستتەوه، مەترسن، بابتان کارى پیتان نییه، ناتان کوژئ، ئیتر بەسە تیری لە جەرگم کارى کردوو، زۆرم دەنگ نەکرد و پيشم خواردوه.

جاریک شیتانه به یارمەتی بارام، تەلیکیان هینا و قفلی یەغدانەکەى هومایان کردەوه بەلام ئەم ژنە زۆرزانه ئەوەندە شل نەپینچرابوو، زێر و زەمبەرەکەى بەجى بهیلن، ئاسکە لەو دەرفەتەدا تەواوی کەل و کونی ژوورە گەورەکەى پشکنی بوو، سەرى سوورمابوو کەل و پەلى زیوکتى ئەم ماله چى بەسەر هاتوو؟! داخۆم ئەوانیش بە دەردى بەفرەکەى پار چوون یان لە سندوقە دارەکەى مێردەکەى دا بوو؟! هەرچەند ئاسکە نەوڕۆزىکى خوشى بۆ مندالەکانى ریکخست، هەر هەموویان بە جل و بەرگی جوانەوه ئاوری نەوڕۆزىان کردەوه، بەلام ئەو مندالانە وەختى ئاکارى ناشیرینی بابى سەرلىشینوویان دەدیت لەگەڵ دایکیان، چون دەیان تۆنى شاد و خوشحال بن. ئەوان هەستیان بە ناتەبابی و دلتهنگى دەکرد لەو ماله‌دا، هەر بۆیە ئاسکە بۆئەوهى ئەم خەمە لەسەر دلایان بسپریتەوه بەبى گویدان بە کەمپوولی و دەست‌تەنگى بە دلى خۆى مندالانى پۆشته کردەوه، ئەو هەولى دەدا هەرچۆنیکبى سەفا و وەفایەک بە دل و دەروونی مندالەکانى ببەخشى، چیدی بە داخ و دىقى ئەوانەوه، ئەمانیش وشک نەبن. کاریک بکا لە داها تودا بتوانى پشتیان پىبەستى، ئیتر بەو هیوايەوه لەگەڵ پارانەوه و دوعای خیردا، خوانى حەوت‌سینیان رازاندەوه و حەوت دیزەى رەشيان لەدوو شکاندن، لەو ماوەیەدا، سەىمیران لە مال نەبوو، میرزا نەبى بە کاروبارى دوکان رادەگەیشت، ئەگەر ئاسکە رینگەى دەستى هەبایە و ترسى میران لە ئارادا نەبوايە بارامى لەسەر دوکان دادەنا و ئەرکى نانەوايى و ئەستۆ دەگرت، کاریکى دەکرد تاکوو لەسەر پى خویان راوەستن و بە هیواى بابیان نەبن، خو ئەگەر بارام تۆزى تر گەورەبایە دوور نەبوو بیتوانیا، ئەو ژنەتیوه لە مالى وەدرە بنى، میران ئەوه چ بەلایەک بوو ئاوقای ئەم مالهى کردبوو؟!

میرزا نەبى، لەبەر کاروبارى خۆى نەدەپرژا سەرکاری ئەوان، زۆرجار کەسیکى تری لە نانەوايەکان دەناردە دووکانى دۆستەکەى، بەبۆئەوه کەمتر کەسیک خەتى ئەوى بۆ دەخویندرايەوه، هەر بۆیە وەکالەتەکەى زوو لە بىر دەچۆوه، لە عەمبارى گەنمدا، ئەکبەر باشوو لە برى ئەو فاکتور و حەوالەکانى مۆرو ئیمزا دەکرد. ئەمەش بەرنامەيەکى تازه بوو ئیدارەى ئابوورى بۆ نانەواکانى ریکخستبوو، گرفتیکى زۆرى بۆ نانەواکان سازکردبوو. بارام هەموو پوژى کە لە قوتابخانە دەها تەوه پاش نوێژان دەچوو بۆ دووکان، ئەو پینچ تەمەنەى بابى بۆ خەرجى مال دیارى کردبوو لە حەبیبى وەردەگرت. ئەگەر ژيان لەو ماله‌دا ببوو بە قوزەلقورت و هەموو خوشییهک هەرەسى هینابوو، بە حەمدیلا کاروبارى دووکان خراپ نەبوو. تین و تاو و نیله و گرپە و گرپەى تەندوورى سوورەوهبوو، زرمە و تەپەى نان‌پێوەدان و گەرم‌وگورى تیری گێژ و شاتر و شاگرد و وەستاکار،

به بی ئه وهی چاوی سهی میرانیان به سه ره وه بی دوو کانه که ی رازاوه کردبوو، به یینک بوو قییمه تی نان بهرز ببۆوه، ده شایی گران ببوو ئه مهش داها تی نانه واخانه ی باشت کردبوو، مزه ی ناش لیکردن چوو بووه سه ری و به عزیزک پیداویستی نرخ ی سه رکه وتبوو. به لام حه قی شاتر و کریکاران هر له جیی خۆی چه قی بوو، به محاله شه وه نانه وا نانی به ته ندووره وه نه ده سووتا و نه ده مایه وه، سه ره ده رانه ی رهش و قورماوی نانه واخانه گه ل ئه وه خه لکه ی زیده تر له خه می دوولئی و په ریشانی هه لده کیشا و چاوی چاوچنۆکانی بۆلای خۆی ده برد، دیسان، دووکانی سه نگه ک فرۆشی ته نیشته شه قامه کهش باری گوزهران و داها تی خراپ نه بوو، له تاریکی دا ئاش کاری خۆی ده کرد، نیوچاوانی سهی میران باشی هینابوو، کریکارهکانی خۆمالی کاریان ده کرد و له کاری خۆیاندا ساردوسر نه بوون، حه بیت، ئه وه پیاوه دل سوژه بی ئه مه که نه بوو. باوه کوو رۆزه کی دابهش کراو وه بهر سهی میران که وتبوو، به م قه لافه ت و ئه حواله وه ئه وه هه بیوو دیسان دلی به کاروباری خۆی خۆش بوو، بیجگه له وه ئه رکه ی خۆی که وا ته رازووی دووکانی به ده ست بوو، له کار و ئیشی خۆیدا که می نه ده هینا. سهی میران ته واو متمانه ی پی هه بوو، له کارهکانی دیکه ی دووکاندا یارمه تی ده کردن. ته واوی کریکارهکان له وه دووکانه دا به قسه ی هه لده ستان و داده نیشتن، چونکه سهی میران شهش دانگ ئیزنی ئه وه ی پیداوو که هه روه ختی خه تایه ک، تاوانیک له هه ر کام له کریکارهکان پوو بدات له دووکانه که ده ری بگا، چاوه ری ده ستووری سهی میران نه بیت. حه قو حیسابی بداتی و کوئ ده چی با بچئ!

وهختیک ئه وه مرۆفه ئه مین و دل سوژه له وه دووکانه دا کاری ده کرد و له خاوه ن کاره که ی به مشورت بوو، سه ردان و ها تنی میرزا نه بی ته نیا بۆ ئه وه بوو ده فته ر و فاکتوری سهی میران به بی ئیمزا نه مینیته وه، سهی میرانیش ئه مه ی باش ده زانی، ئیتر هر به بۆنه ی ئه وه وه دلنیا بوو له و کات وساته ئه سه ته مه دا، کارو که سه پی خۆی به و سپار بوو، به نیازی زیاره ت چوو بوو بۆ قوم بۆ خزمه ت حه زه ته ی مه عسوومه، ئه وه له مالی دهنگی کردبوو پاش حه وته یه که ده گه ریته وه، به لام سه فه ره نه برایه وه و هه موو چاوه رپوانی بوون، وایان ده زانی چوه بۆ ده فته ری خۆراسان. یان ئه وه ی موقه ده ریکی بۆ پیش ها توه، یه که م جار که رۆیشتن ئاسکه زور تووره بوو، حه زی به ها تته وه یان نه ده کرد. که چی که ئاوا سه فه ره که یان دوور که وته وه و دهنگیان نه بوو په ریشانی دای گرت، ئاخۆم ده کرا خه می نه بی، مه گه ر میژدی نه بوو، بابی مندالهکانی نه بوو؟! تو بلئی خوا ی نه کرده به م ئاخری پیرییه ئه گه ر به لایه کی به سه ره ها تبا و مندالهکانی هه تیو که وتبان ئه وه چی بکر دابه؟! (خۆشه ویستی

ژن و میرد کز دهبی به لام له سۆله ناکهوی، ئەمیش بۆی به خەم بوو و خۆشی دهووست. میردی بوو خۆشه‌ویستی ئەگەر له دلەوه نه‌بی ئەشق و ئەوینی تیدا نه‌بی وهک که مانی بێ‌ته‌ل و ژیی پچراو وایه. له وکاته ئەسته‌م و دلته‌نگه‌دا، میرزا نه‌بی چه‌ند رۆژیک ده‌بوو نه‌هاتبوو لێ نه‌پرسیبوون، هه‌رنه‌بی پرس و مه‌شوه‌ره‌تیکیان هه‌بی، شه‌وی بیست و یه‌که‌م بوو که هه‌ر خه‌به‌ریکی ده‌سته‌نه‌که‌وت ناچار خاتوو خورشیدی وه‌دووی خۆی دا و چوون بۆ مالی میرزا، ئاسکه‌ ته‌واو په‌ریشانی بالی به‌سه‌ر کیشابوو، دنیا شه‌رو شو‌ر و بگه‌رو بکوژه‌ و برفین برفینی تیکه‌وتبوو، به‌لام میرده‌که‌ی پنی‌وتبوو، به‌خاترجه‌می له‌ سایه‌ی روحمی یه‌زدانه‌وه وه‌لا‌ته‌که‌ی له‌ شه‌رو شو‌ر به‌دووره‌ و له‌ هه‌مووشت پاریزراوه، ئەو شیرزادخانه‌ی شیرده‌ره‌یه‌یه هه‌ر وه‌کوو رپوی خوی کردبوو به‌ کولانه‌ی مامری ئەوروپی گه‌لدا و به‌ که‌یفی خوی دای پاچیبوون، شوکر بۆ خوا له‌ گه‌ل حکومه‌تی ئێراندا نیوانیان خۆش‌بوو، موو به‌ به‌یناندا نه‌ده‌چوو! به‌لام میرزا نه‌بی پنی‌وابوو ئاسکه‌ ناحه‌قی نییه‌ ئەگەر نیگه‌ران بێ. خۆ ئەگه‌رکوو بیزانیایه‌ ئەوان ئیستا له‌ کۆین، ده‌یتوانی به‌ ته‌له‌فون هه‌والیان بپرسی، میرزا گوتی، ئەگه‌ر هاتوو تاکوو دوو- سه‌ن رۆژیکه‌ تر نه‌هاتنه‌وه یان که‌سیک نه‌چی بۆ شاری قوم، ئەوا که‌سیکیان به‌ دوودا ده‌نێری. به‌م دلنیا‌بوونه‌وه خورشید و ئاسکه‌ به‌رپی خۆیاندا گه‌رانه‌وه. کاتژمیر سی‌و نیوی شه‌و بوو، ئەوان گه‌یشته‌وه هه‌سه‌ری. ژووری پینچ‌ده‌ری چراکه‌ی دایسا، قه‌وم و ئەقره‌با، به‌تایبه‌ت زه‌ری و جه‌واد هه‌روه‌ها ئەکره‌م و میرده‌که‌ی بۆ جه‌ژن مه‌باره‌کی هاتبوونه‌ ئەوی. ئاغا و خانم، یان به‌ گه‌فتیکه‌ی تر، دلدارو دل‌به‌ر ئەوه‌خته تازه هاتبوونه‌وه مالی، هه‌رچه‌نده هه‌وا خۆش بوو، هوما بالته‌ی له‌به‌ردا بوو، ده‌یگوت له‌ هه‌مه‌دان ک‌ریویه‌تی - نابێ بیژین ک‌ری‌بووی به‌لکوو له‌ کۆنه‌فرۆشان له‌ گه‌ل بازنه‌ کۆنگره‌داره‌کان ئالووگۆری پنی‌کردبوو، پنی‌وابوو مودی نه‌ماوه، به‌م دزه‌ نیگا و مینگه‌ مینگه‌ی‌دا، به‌تایبه‌ت ئەوه‌خته‌ی قسه‌ی ده‌کرد له‌ سه‌ی‌میران راده‌ما، دیاربوو قسه‌که‌ پینچ‌په‌نای تیدا‌بوو. سه‌ی‌میران که‌ له‌ درۆ بیزار بوو مه‌تقی نه‌ده‌کرد. له‌ ماوه‌ی ئەم بیست رۆژه‌دا، ئەوان دوو هه‌وتوو له‌ شاری قوم ما‌بوونه‌وه و ما‌به‌قی له‌ مه‌لایه‌ر و هه‌مه‌دان سه‌یرو سه‌یاحه‌تیا‌ن کردبوو. نه‌چوو‌بوونه‌ گه‌راوه‌که‌ی قه‌زوین، ئەوه‌جۆره‌ی شته‌که‌ روون بۆوه، مه‌سه‌له‌ی ک‌رینی بالته‌ی پستی مه‌ری قه‌ره‌کول له‌ هه‌مه‌دان راست نه‌بوو. ئەوه‌یان هه‌ر له‌ شاری خۆیاندا هه‌ر ئەو زستانه‌ی رابردوو ک‌ری‌ووو. به‌لام له‌سه‌ر خواستی میرده‌که‌ی، به‌هۆی چه‌ند گه‌رتیکه‌ی دیکه‌وه، ئەم خانمه‌ جوان‌په‌سنده نه‌یتوانی‌بوو له‌ یه‌خانه‌که‌یدا بیه‌نینه‌ی ته‌ درۆ و بیکاته‌ به‌ری، یه‌که‌م رۆژ سه‌ی‌میران وه‌ختی له‌ هه‌مه‌دان له‌ قاوه‌خانه‌که‌دا ئەمه‌ی له‌

بهريدا ديت، تهماشايهكي كرد و گوتي: بهسته زمانه! بهراستي بهزهيم پيتدا ديت، شتيوات ههيه و نهت ويزاوه بيكه يته بهرت؛ ههري بويه توم لهگهله خومدا هيتاوه.

ميران و هوما، كه تازه گهيشتبونوه مالي، لهو ئالو گورپيهي بهسهري ژوره گورهكهدا هاتيوو دهنگيان نهكرد و وهرووي خويان نههيتا، وهسبهينيرا دواي هاتنهوه له قوم، سهيميران چوو بو دووكان. مهدهي لهگهلهدا چوو، دوو كريكاري تازه هاتبوونه نانهواخانهكه و هاوكات لهگهله وائي تر كاريان دهكرد. له نزيكهوه خاوهنكاري خويان نهدهناسي، بهلام نوابانگي پياواخاسي و دلوقاني هويان ژنهوتبوو، كه بهريوهبهري نانهواخانهيه، لهوي لهتهك ههمووياندا بهتاييهت ههبيب و شاتر زهماندا به گهروموگوري تهوقه و نهحوالپرسی كرد، زور زوو دهركوت لهو ماوهيهدا كه نهو له سهفهري بووه، ناخوشي كهوتوته نيوان نهو دوو كريكاره كونهوه و ههريچهنده نهو دووانه له ههلسووراندي كارو ئيشي دووكانهكهدا هيز و تواناي باشيان ههبوو. شاتر زهمان گلهيي بوو له ناپوختي كاري ناشهوان. دهيكوت جو تيكهله ئاردهكه دهكات، نانهكه به تهندورهوه خو رانگري و ههويهكه به تهختهي بيلاههوه گير نابي. سهيميران پرزوليكي له سهنگهكيهكه پچري، نايه بهردداني و تاقی كردهوه، دواتر چوو سهري دهفري ئاردهكه و نهختيكي لهسهري بهري دهستي رو كرد و ئاوي ليپرژاند. توخلي جو به تهواوي بريقهي دههات، ئاردهكهي رشت و دهستي تهكاند و پرووي كرده سوليمان:

- قسهي شاتر زهمانه، نهم ئارده له سهتا دهي جو تيكهله كراوه، به رهنك و تامي دا دياره جو تيكهله، زور سهيره!

ديسان گهرايهوه نيو دووكانهكه، زور تووره بوو، دولچه و قهلانگي ناوهلكيشان، مانگيك وهبوو لهوي كهوتبووه نيو چالاوهكه، كريكارهكان ههميهتيان وي نهدهدا و نهدهچوون بهلايهوه، وهختي بيستيهوه لهو ماوهيهدا ههويهكه به ئاوي جوگهي بهردهرگا دهشيلن، كه نهويش خاوين نييه، ئيتري چاوي ليسوور كردهوه، به رق و قينهوه جلهكاني سهروهوي لهبهري خوي داكهند و گوريسيكي بهسته نيوقهدي و به چالاوهكهدا روچوو، بو دهرهينانهوهي دولچه و قهلانگ، نهم تين و گوري كاركرده ههنووكهش له زاتي سهيميراندا ههري وهكوو روژگاري لاوي بليسهدار بوو، هيشتا متمانهي به خوي مابوو، نهگهري وهريزي و بي تاقهتي جهستهي شلوي كردهبوو، ئيتري لهمهولا وهلاي نابوو. زور شت گوراني بهسهردا هاتبوو، ئيستا نهو به تهواوي خوي ههليگهرايووه، جاران كه ههري له مال نهدههاته دهري، تهنانهت بيوازي واي ليكردهبوو تاقهتي نهبوو شهواوشه و بيت و داهاتي

رۆژانه تەحویل بگرن، وەكئەوه وابوو ئەو لەو نێوەدا غەیرەیه و ھەر ئەوانە بۆیان ھەیه لەم دووكانەدا وەمێنن! بۆ چەند چركەیهك ھێشتا كە لە بېرەكەدا بوو، حەبیب و شاتر زەمان دیسان دەمەقالەیان كەوتەوه نیو، دەم بە جنیو ئاوقای یەكدی بوون كریكارەكانی دیکە كەوتنە نیوانیانەوه و لیكیان كردنەوه، دارو كوتەكیان لە دەست سەندن، نەیانھێشت لەوه زیاتر ببنە مایەى ئابرووچوونی خاوەن كەسپو كارەكەیان، كە ھەر ئیستا ھاتووہ بۆلایان. ئەم شەپو ھەرایە لە راستیدا بە خاتری پارەى نانگەلى خەزالی و تاییەت بوو، جاران وابوو لە ھەمووجینیەك لە ھەر یەك شایى سناریك رۆژانە لە داھاتی نانی خەزالی و تاییەت وەبەر شاترگەلى دەكەوت لەبەرئەوہى پارەیهكى ھێكجار كەم بوو بەو دەدرا، بەلام لە ماوہى ئەم چەند مانگەدا، بەھۆى بارى نالەبارى ناوخز و دەرەوہ، رۆژ بەرۆژ نانی شار خراپتر دەبوو. ھەر بۆیە ئەو دەفرانەى بۆ ھەویری ھەلھاتوو رەوانەى دووكان دەكران، رۆژ لە دواى رۆژ لە زیادبووندا بوو، تەنانەت واى لێھاتبوو لە نانەواكانى ئەم شارەدا، بۆئەوہى پارەى فرەتر وەرگرن كاری تاییەت قەبوول دەكرا، ئیتر نانی ئاسایى كردنى كەم ببۆوہ، بەلام لێرە لەم دووكانەدا ھەر بە شتوہى كۆن، شاتر زەمان بە خەيالى ئەوہى وریاترە، یان ئەمە یاسایەكى ھەمیشەییە ئەم برە پارەیهى دەنا تەنگەى باخەلى و كەسى بە پیاو نەدەزانى، ئەوہى دەبوو دوو قەسەى لەگەلدا بكا، خاوەن نانەوا بوو، كە ئەویش حەوتەى جارێك سەردانى دووكانەكەى دەكرد، یان زۆرجار ھەر نەیدەپرسى چی بەچیە! بۆ یەكەمجار كە حەبیب بە لەفزی جەفەنگ باسى ئەم شتەى كرد لەگەل شاتر زەمان، ئەو بە زمانى حەنەك و گالته جارى وەلامى دایەوہ:

- ئابرا، دە سالە تۆ تەرازووى ئەم دووكانەت بە دەستە و من رایەك نەھاتووم بیژم فلان وا و فیسار وا، دوو رۆژە سنار و سى شاییم گیر دەكەوئ پێت حەیفە ئەم برایەت بیخوات؟!

ئەمە یەكەمجار نەبوو ئەم قەسەیهى دابوو بە تەنگەى حەبیبدا، بۆیە زۆر قەلس بوو. چاوى لێسوور كردوہ، شاتر زەمان بە پینك بوو لووتى ھەلدەھینا و لەو دووكانەدا كەسى بە نیر نەدەزانى، تەنانەت چاكە و پیاوہتى سەمیرانى لە بېر چوو بۆوہ، لەوہتەى ئارد و گەنمى خراپ ھاتبوو و گۆرئ ئەم مام شاترەش بە تاشای ھینی كاری دەكرد! كەس نەیدەزانى بۆ فیزی ئەم ئەتوارە بووہ و لەبەرچى ئاوا دەكا لەم نانەوايە، دايمە ھەولئ بوو ئەوانەى نانی خەزالیان دەویست وەپیشیان بخت، شلەو توندەى دەدا بە كارەكەى، جارى وابوو زوو دەھاتە سەركار و پێش ئەوہى ھەویر ھەلبئ دەست بەكار دەبوو، جارى وا ھەبوو وەختئ دەھات و دەستی دەكرد بە نان پێوہدان،

خەلك له بەردەرگای نانهوا مهحتەل و بۆلەبۆل و هەراھەرا شەقامەكەى دەنا بانسەرى، تا درەنگانكى شەو ئىش و كار كۆتايى نەدەھات، يان لە قسەى مشنەرى ھەلدەبەزىيەو و لووتى دادژەنى و كارەكەى مهحتەل دەكرد. ئىتر ئەمە چ ھەوايەك بوو دابووى لە كەللەى ھەر خۆى دەيزانى، كە ديارە ئەمەش زەرەديكى گەورە بوو لە سەىميران دەكەوت، تەنانەت ئەو ريزو حورمەتەى كە ھەىبوو لە نرخى كەم دەبۆو، تەنيا ميترخاسيەك كە شاتر زەمان ھەيبوو، ئەو ھەبوو رۆژى وابوو بە لوتف و كەرەمەو دەستى دەنا بە مالى خۆيەو و دوو پلى گۆشت دەكړى و لە ديزيدا دەيانكردە شۆرباو، دەرخواردى كريكارەكانى دەدا، ئەمە بيچگە لەو گۆشتاو و تيكوشينە كە ھەمووى بە دەورى مجۆمەيەكدا كۆ دەكردەو، سەھۆلاو و چايى رۆژانەشى بۆ دەكړين.

وختى سەىميران سەتل و قەلانگى لە بىرەكە ھىنايەدەرى، حەيبب كلاوھەكەى كەردەو سەرى. دوور لە تەرازووھەكە پالى بە ديوارىكەو دابوو، دانىشتبوو بەم جۆرەى روالەتى نیشان دەدا، ئىتر تەماى ئەو ھەى بوو، چىدى لەو دووكانەدا بىمىنيتەو، كريكارەكانى ئەم دووكانە زۆريان خوشنەدەويست. سەىميران تەماشايەكى شاتر زەمان و حەيببى كەرد و گوتى:

- زۆر باشە، ئەگەر ئيوە دواى چەند سال پىنكەو ھەبوون، ناتوان لەگەل يەكى بحاوينەو،

دەتوان فكريكى تر بكنەو، ئاخۆم حەيبب ھەر بەراستى تو ناتوانى لەگەل ئەودا بحاوينەو؟

دياربوو وەلامى تەرازوودار تەنيا، ناھەك بوو، كە سەىميران گوتى نەدەدايە و بۆى گرینگ نەبوو، لەبەر ئەو ھەى سەىميران لەمەبەدوواو بەتەما بوو خۆى لە پشت تەرازوو دابنیشى و پارە وەرگىرى و ھۆشى بە كاروبارى خۆيەو بى، لەلایەكى تەرشەو ھاوکارانى بزەن، چىدى ناھەوى بەسەر سەنڤ و دەستەى نانهواياندا رابگات، حەيبب بە دل ھىشاوى خواحافىزى نەكرد و دووكانى بەجى ھىشت، سەىميران دوو رۆژ تەرازوودارى كەرد، بەلام سەيرەكە لەو دەداو بۆيا بە زۆردارى بىگارى پىدەكەن، دەستى نەدەچووھە كار، ھەرچەندى دەكرد رۆژى لىئاوا نەدەبوو، وەرەز و بىحەوسەلە بوو، دەتگوت لە قاتى پەيدا بوو نيوەرۆ و شەو خەلك بەردووكانەكەيان قەرەبالغ كەردبوو بۆ نان، ھىچ وختى بەم شىوھە نەبوو. ئەمەش ببوو بە ھوى بىزارى ميران. خۆرەتاو ھەر لە توى بەيانىيەو تا چوارى دوانيوەرۆ لە دووكانەكە قاتى بوو، چاوى نازار دەدا، ميشكى قال ببوو، بە دەم باوئىشك و دەم داچەقاندەو مشتەرى بەرئ دەكرد، خاوەن نانهواخانەگەل جارەن ھەروەكوو ھەنگ چۆن لە دەورى مەلەكە پۆرە دەدەن، تەنانەت ئاشەوانىش، كەس بەم دەور و بەردە نەدەھات و ھەموو خۆيان شەرىك كەردبوو، وادياربوو بەبى ئەو ھەى ھەوالى بەدەنى ھەموو بە يەكەو پرويان

له شونینک کردبوو، له ماوهی ئەم دوو رۆژەدا به‌قهی دوو مانگی عەزاب چهشت! هەتا وای لیهاتبوو هەر ئەوهی مابوو بداتە کەژ و کۆ! پەژێوان ببۆوه، بۆچی هەر له قوم یان هەمەدان شونینکی بۆ پەیدا نەکرد و لەوئ بێنیتەوه، دەنگو هەرای شەقام زووبه و درهنگەى مشتەری و سەرەو ئۆ به گران، که پچرپچریان وئ کەوتیوو خشه و سپرەى بیله و داردوولک زرمەى له کەللەى سەرى هەلەستاند و هەناوی دەکراند، جازز و وەرەز بوو له کریکاره‌کانی دووکان، حەزی نەدەکرد بەم گشتە توز و ئارەقه‌یه‌وه هەر بییان‌بینی، سەری له‌و به‌زاز و کووتال‌فروشه‌ى ئەوبەرى دووکانه‌وه سوور مابوو، چۆنه له ماوهی ئەم چەند ساله‌دا، ئەم کابرا قولەبنه‌یه ماندوو نابئ و رۆژ تاکی ئیوارئ دانیشتوو و خەریکی گەزو پێوانه؟ ئەوانه‌ى هەیانه و ئەوانه‌ى نییانه، هەر به‌یه‌ک شیوه ته‌ماحیان هەیه، ژیان له‌گەل هەموو کەسدا روخساریکی چاوبه‌ستانه‌ى هەیه و خۆشى و ناخۆشیه‌کانی له‌ چه‌شنی پەیکه‌ره‌ى بوودا، هەمیشه‌یه‌که‌رەنگی دەنواند. هەولیان بۆ خۆشى دابایه‌ خۆشیان دەبینی و بئ‌ده‌سه‌لاتانه‌ تیی رامابایەن ئەویش هەروا به‌ ساردوسرئ تیده‌په‌رئ. ورده‌ ورده‌ هاتبوو گۆرانیکى باش له‌ ژیانیدا پیک‌بینی، بیرو رای سه‌بارەت به‌ زور شت گۆرابوو، به‌لام فکر و خه‌یالی هەموو ساتیک نەبوو دەست‌به‌رداری بیت به‌رۆکی به‌ر‌دات، ئەمه‌ بۆی ببوو به‌ نەخۆشیه‌کی خه‌یالی و له‌ سه‌رخانه‌ى میتشکی کورک کەوتبوو، له‌ دەرۆ له‌ ژوور وه‌کوو ئەستیره‌یه‌ک به‌سه‌ر سه‌ریه‌وه‌ بوو، ئەم ئەزمونوه‌ دەرئ‌خستبوو، که‌ ته‌نیا بۆ چرکه‌ساتیک نه‌یده‌توانی لینی دوور بکه‌ویتەوه‌، ئیتر ئەمه‌ى ده‌گوت، پووج و بن‌شر بوو. له‌ ماوه‌ى ئەم بیست رۆژەدا که‌ له‌ شارئ قوم بوون، به‌بئ‌ ویست و ئیراده‌ى خۆى هەموو شتیکی له‌لای هوما درکاندبوو. به‌بئ‌ ئەوه‌ى نیوی سی‌ته‌لاقه‌ بینئ و ببیته‌ هۆی په‌ریشانی و عەزابی خانمه‌ جوانه‌که‌ى، وتبووی جارئ له‌ رواله‌تدا ژن و میزد نین و وه‌ک ده‌لئین نه‌ک شه‌رعەن به‌لکه‌ به‌ گوێره‌ى یاسا بۆ یه‌کدی حەرمان، گوتبووی به‌ته‌ما بووه، ئیتر بۆ هەمیشه‌ ده‌ستی لئ‌ه‌لبگرئ و لینی دوور بکه‌ویتەوه‌، به‌لام نه‌کراوه‌، له‌گه‌لیدا وه‌ک که‌سیکی بئ‌لایه‌ن که‌وتبووه‌ راویژکردن بزانی چبکه‌ن باشه‌؟ هوما له‌ وه‌لامدا وتبووی هیچ مه‌که‌! ده‌بئ‌ تا ژیان مابئ‌ هەر ژن و میزد بن و ملی به‌ ملیه‌وه‌یه‌تی، له‌سه‌ر گف‌ت و به‌لئینی خۆی سووربئ‌، هەر ئەوه‌نده‌ى چوونه‌ شارئ خۆیان له‌ یه‌که‌م ده‌رفه‌تدا بچنه‌وه‌ ده‌فته‌رخانه‌ بۆ ماره‌برینی قانونی.

به‌لئ‌ هەر‌وابوو، ئەو ده‌بوو ئیستا له‌ یه‌که‌م ده‌رفه‌تدا بچیته‌وه‌ ده‌فته‌رخانه‌ و ئەو بریاره‌ى دابووی هەلئ‌ بووه‌شیتئ، چی‌وتبوو چی‌کردبوو له‌گەل ئەم نازداره‌ فریشته‌ئاسایه‌، به‌ خێرای

پوچەلى بکاتەوہ.بە شىخولئىسلام بىژى ئەوانەى وتبووم وانين و لەو پم کردەوہ، ئىستاش دەبوو ئارەقەى شەرمەزارى برىژى و تاوان و کەفارەى ئەم ھەلەيەى کردوویەتى بیداتەوہ، ئیتر چون دەچوو بۆ دەفتەرخانە و چۆنى لەروو ھەلەھات ئەوہ بۆخۆى دەیزانى! ئەدى چۆن بوو کەوتبووہ سەرھەوا کە ھوما تەلاق بەدات و لىى جوی ببیتەوہ؟ کەس نەیدەزانی، ئەگەر لەم ھاویر و دووریەدا ژیا، بەتەمای چ ژيانیکی لەوہ خۆشتر بوو؟ چا و دلى لە کىدى ئاوى دخواردەوہ کە جىى ھومای بۆ بگریتەوہ؟ ئەو چیژى ژيانى لە ھوما وەر دەگرت و مانگی چاردەش رووناکى لە ھەتاو، ئەمە گەردوونە بوو، بە ھەرلایە کدا خولى خواردبایە ھەر لەم شوپتەوہ بە یەکدى دەگەشتتەوہ، ئیتر ئەو گولیکى شیرین جەمال و ئەمیش ھەنگى تامەرزق بوو.

کەوا بوو چۆن دەیتوانى دەست بەردارى بى؟ داخۆم دەیتوانى بە دلنایییەوہ واز لە ئاسکە و مندالەکانى ئەو ببینى؟ خۆشى دەیزانى ئەم شتە نایى، بەلام ھەرچەندى دەکرد لە دلى نەدەچووہ دەرى، لەو ماوہ زۆردا کە لەبەر ژانى قاچى تەخت لە مالى دانیشتبوو ئەم فکەرە پوچە دايمە لە دەورى مېشکى خەرمانەى دابوو بلأوہى نەدەکرد، ھەر ئەو وەختەى ئارام ئارام لە کورەى تەبو یادا دەسووتا، تریەى پى و دەنگ و خشپەى جل شوشتنى پەرستارە نازدارەکەى خۆى دەببست، مەلى سووکبالى بىر و ئەندیشەى دەیدا لە شەقەى بال و سەرى دەکرد بە ولاتانى غەریب و نامۇدا، تەنیا ھەر ئەم خەيالە دەیتوانى بیگریتەوہ، ھەر وەک چۆن لە چىروکى سەلىم جەوھەرىدا ھەموو جاریک بۆ ھوماختوونى خىزانی باس دەکرد، گایەکى ئەفسانەى و رەمزوى دانەى شەوچراى لە دوورگە یە کدا لە لووت بەر بۆوہ و کەوتە سەر گزۆگیا، بە حەز و ئاوانىکى حەيوانى بە دەوریدا سوورپایەوہ، ئەمیش لە دلى خۆیدا ئەم فکر و خەيالە دنەى دەدا، دووردانەى نازدار و گەوھەرئاسای خۆى ھەلبگرى و دوور بکەویتەوہ، وابى کەس بە مەسکەنى نەزانى، تەنیا بەم شپوہ بوو دەیتوانى سەرى ئاسوودە و ئۆخەى بە زارىدا بىت و بىژى گەیشتووم بە تروپکى بەختەوہرى، ئەو تەوانەوہى لە ئەشقادا بە ژيانەوہى دووبارە دەزانی، تەنیا ئالیزەدا بوو ئەگەر ھەموو شتىک دەگەیشت بە کوتایى بە لایەوہ گرینگ نەبوو، بەلام بە داخوہ ئەم گومان و بىر کردنەوہیە لە تەوہزلى و بى دەسەلاتى تاویادا بوون، لەتەک ھىز و وزەى پاستەقینەدا ھەزاران فرسەخیان نیوان ھەبوو. لەو ماوہیەدا ھەر ئەمەى بە مېشکدا دەھات کە بەسەر بارى ئارەزوو دکانییەوہ ھەروا نەخۆش و کەلەلا بىت قەت چاک نەبیتەوہ، با لە نازدارەکەى دوور نەبى. کەوابى ژیران خاسیان فەرموگە: خودا لە عومرت ھەلگرى و لەسەر عەقلت دابىنى، ئەم نەخۆشییەى ئەو بیانوویەکى باش

بوو تاكوو له ژوورینې نه یاته دهرئ، ژنی پهری شینوډی به بهر دهمیدا بیت و بچی باوه شینې بکا، چون پنی خوش نییه له مال بیت. تهنانهت هوت دهردی له سهر دپه پئ، ترپه ی پنی موسیقای روجه و نارام به خشی دل و میسک، هه توانی جهرگی به سوئی ئو وینداران هه روه کوو سیرین گهل Sirenes ئاوازی ستر اوای پنیوو، کهوشی سهر پنی به پرپره و مهنگوله وه دهر کرده پنی و نیئوخه کانی به بویه رهنگ دهر کرد و به سهر سنگی فهرش و قالیدا به لارو له نجه دهات و دهچوو، له جوانی به ژن و بالادا سه نه م و له رهوت و رهقس و سه مادا کامه پهری و باده گیز هه ددی هه بوو شان بدات له شانی؟ ههر بویه چاوی بینهری مهست و ههیران دهر کرد، وهختی به لای تاقه که دا تیده پهری و لای دهر کرده وه و به سیله ی چاوی که ژالی لهوی دهر وانی تاجی که ی و ملکی خوسره وانی له هه مبه ر ئه ودا بایه خی نه بوو، ئه م خزمهت و په رستاریه ی هوما به میرانی کرد بوو تاكوو ئه و رژه ی چاوی لیک دهنه له بیر نه دهچوونه وه و گولی روهساری، جوان و بیگهردی هه روه که گولی هه همیشه به هار، شنهی زریان و بای خه زه لوه ر دهیلا و انده وه و به رامه ی پیده به خشی.

باوه کوو له پشت ته رازوو دانیشتبوو، له دنیا ی خه یالی خویدا سهری به رز و نرمی که سپو کاره که ی دهر کرد، کیشانه ی دهر کرد و به ر دو وه زنه ی له سهر یه که داده نا و گری نیوچاوی دهچوونه مل یه که. به چ شینوډیه که دهی توانی رژه ی یه که دوو تمه ن زیاتر بخاته سهر داهاتی دوو کانه که ی؟ دوو نییه توژیک میسکی خوی ماندوو بگردایه ریگه یه کی باشی دهر دپته وه، داخوم دهر که که متر یان گران تر نان بدات به مشتهری؟ نا، ئه مه گونجاو نه بوو، دایمه فکر و بیر ی له لای کاره که ی بوو، دهستی رانه هاتبوو که م بدا به و خه لکه، ههر له یه که م رژه دا که لهوی خه لکی به ری دهر کرد، له چاو رژه ان دوو تمه نی بی جی بوو، ده بوو تای ته رازووی به نانه وه ته قه له عهرزی هه ستین ئه وسا دهیدا به مشتهری، له روانگه ی ئه ودا نانه وایی به راستی ترخ فروشی نه بوو، له ههر سهر یک چه ند گهر میک که متر بدا به مشتهری، هه روه کوو بوی ببوو به عادهت به تاییهت ههر له کونه وه روهشت به رزی و دل پاک ی مرویانه ی ئه و که ئه ستوونیک ی ئیماندارانه سه یوانی سهر ی راگیر کرد بوو قه تی وه لا نه دهنه، تهنانهت له کاتی کیشانی نانه که شدا چاوی نه ده چه قانده بنی ته رازو وه که، ئه و زور به م کاره قه لس بوو، دهیگوت له روانگه ی ئاینیه وه وه ک تاوانیک ی گه وره دهاته ئه ژمار، پنی وا بوو ده بی چاوی ئه و که سه ی که ته رازووی به دهسته دایمه له سهر به رد و کیلوکان بی نه کا که متر بدا به مشتهری، دایمه هه ولی ئه دا هه له نه کا، ئه و له ماوه ی چه ند سالی رابردو ودا به پیاویکی روو راس ت و بی گزی و فیزی ناسرابوو، نانه که شی ناوبانگی هه بوو، له مه به دواو هس ههر ده بوو ئاوا

بمىنىتەۋە، چى لەمە باشترى لە دەست دەھات؟ پىتۋاۋىو لە دەستى ھاتبايە مزەى كەمترى بىدبايە بە ئاشەۋانەكان؟ ئالزەدا، نەك بە تەنيا ھەر ئەۋ بەلكوۋ تەۋاۋى دارو دەستەى سىنڧ و بەكۆمەلىان ھەركەسە و بۆخۆى بە ھەر شىۋەيەك و لە ھەر رېگايەكەۋە كە لەبەر دەستيان دا ھەبوو، يان فكريان بۆى دەچوۋ بە تەۋاۋى ھەۋلى خۆيان دەدا و بىر و مېشكىيان پىۋە ماندوۋ كەردبوو، بەبى پىچ و پەنا لە ماۋەى ئەم چەند سالەدا كە ئەۋ سەرۆك و بەرپرسى پىشەى نانەۋايان بوو، تەنانەت ئەۋوختەى ئاشەۋانان ھەرۋەكۋو موستەعمەرەكانى ئىنگلىز لە ژىر دەسلەتى نانەۋايان دا بوون و ھەر ئەۋانىش بە كەيفى خۆيان ھەلىان دەسوۋراند، سىنڧى ئەۋان شىۋەيەكى ھاۋبەشى و يارمەتىدانى ھەبوو، جگە لەۋ زىرەككەيى كە ھەيانبوو، بۆ ئەۋەى قىمەت نەچىتە سەرئ دەبوو كار بىكەن، نىرخ كە بەرز بۆۋە تازە دابەزىنى بۆنىيە، لە ھىچكەت و ساتىكدا كەس نەيدىبوو نانەۋايەك بلى مزەى ئاشەۋانەكەى زۆرە و گەرەك بەتەمايە كەمترى بىكاتەۋە، بەلكە لە ھەموو رۆژگارېكدا ئەۋە ئاشەۋانان بوون كە بۆلەيان دەھات و ھەق و مزەى خۆيان بە كەم دەزانى و ھاۋار و لىلايان بوو بۆ زىادبوونى مزەى كارى خۆيان، ئاخىر داخۋازى بە كۆمەلى خۆيان كە نووسىبوۋيان، بە ھۆى گرانى خەرج و زەرد و زىانەۋە، ۋەرن چارەيەك بىدۆزىنەۋە، ھەروا لە دايرەى ئابوورى دەستاۋدەستى پىدەكرا مىزاننامەى سالانى پىشوو بەتايبەت ئەم سالى رابىردوۋە، بە تەۋاۋى نىشان دەرى ئەم راستىيە بوو، كە خەنىم بۆئەۋەى دەستى دەپۆشەت، قەسى كارى دەكرد و ئەگەر ئەۋان ئاور بوون ئەۋا خەنىم ئاو بوو، ئەگەر ئەۋان ۋەكۋو بەرد ۋابوون ئەمىش كۆتك و قولنگ بوو، لەۋرۆژەۋە ئىش و كارى نانەۋاخانە كەۋتبوۋە ئەستۆى ئابوورى ئاشەۋانان بەۋ ھەۋلەى دابوۋيان، دەرەتانىكىان ۋەدەست كەۋتبوو، جگە لەۋەش ئەۋان بۆ ھەمبار و سىلۇ گەنمىان لىدەكرد، ھكۆمەت و زۆربەى تاجر و توججار بۆ ئەملاۋ ئەۋلا كەسىش نەيدەزانى كۆتتە ئاردىان بەرئ دەكرد، كەۋتبوۋنە دەۋرەيەكەۋە ئاشەۋانان بە كەيفى خۆيان جۋابى نانەۋاخانەگەلىان ئەدايەۋە، ھەرۋەك چۆن نانەۋايان يارىيان بەم خەلكە دەكرد، بەم حال و ئەحوالەۋە كەم كەردنەۋەى باربەران ھىۋايەكى خۆرايى بوو، تەنيا رېگەيەكى تر دەمىنىتەۋە كرىكاران، خاس يان خراۋ، لىزەدا بە ئاخىر ھىۋاۋە خۆيان ھەلۋاسىبوو، نانەۋاخانە بەم ھەموو ناكۆككەيى كە ھەيۋو، ھەر لەۋ سالەدا كە يەككىتى خۆى دامەزراند، ھەر لەۋ بواردەدا، ئەۋەندە توندو تۆل رەمى خۆى چەقاند كە بەم دەموۋ دەستە لەق نەدەبوو: بە پىچەۋانەى ئاشەۋانەكان كە ھىشتا بۆ ئەمەبەستە ھىچ ھەنگاۋىكىان نەنابو، تەنانەت تەمايەكىشيان نەبوو، ئەۋان بە ھىچ بابەتېك كرىكارى يەكدىيان ۋەرنەدەگرت،

سنفی نانهوا بهم گشته حاته م به خشییی، بهم هموو دست بلاوییی که هه بیوو، به دلاواترین سنفی شار به ناوبانگ بوو، حق و میزانیکیان بۆ کریکاران دیاری کردبوو که ئه میش که متریان پیده دان نهک زیاتر، ئه گهر شاتر یان هه ویرشیلی دووکان دهستی له کاره که ی هه لگرتبایه نانهوا بۆی هه بوو، له سه دهسه لاتی شارهداری یان کاربه دهستانی بانتر، نهک هه دهیان گپراهیه وه بۆ سه ر کاره که ی، به لکه پیاوخراپیشیان دهکرد، چونکه ئه مه تایبهت بوو به نانی ئه م خه لکه، له م هه لومه رجه ناسکه شدا نان به واتای خوین بوو، له خوړا نه بوو، دهسته ی نانه وایان به شیوه ی نیوه نهینیه هموو مانگیگ به نیشانه ی خه رج و پیداویستی لازم، هه ر دووکانه و تمه نیکیان دهسه ند و له جنی خویدا خه رجیان دهکرد، ئه وان ئه گهر دهروستی ئاشه وانان نه ده هاتن، دهیان توانی قه زای دیزه له گوزه بخه ن، ئه مه ش به رچاوته نگی بوو ئه گهر به چاویکی نازیره کانه له و پروانین، له م وهخت و دهرفه ته دا قه ت وانه بوو ئه و گشته کریکار و دۆست و خزمه ی له خو ی دوور بخاته وه، ئیتر که س به م به هاره خه می کاری نه بوو، کریکار له وهختی ئاوادا بۆ داده میتنی؟! هه ره ئه وه ی که هاتبوو له پشت ته رازوه که پاوه ستی، خو ی له خویدا گرفتی سازکردبوو، جا ئیتر به هه ر عینونیک بوایه، به راستی بۆ ده بوو ئاوا به هه یچ و خوړایی هه بیب له ده ست خو ی ده ربکا؟ ئاخۆم ئه وه بوو وه لام دانه وه به زه حمه ت و ئه رکی چه ندین ساله ی ئه م پیاوه ئه مینه؟ به بی ئه وه ی پیرسن گرفتت چیه که م و کوریت کامه یه، ئه و چشتیکی به ئه وان نه وتبوو، به لام ئه گهر وه کوو کریکاره کانی تر داوای حه قی زیاتری بگردایه، حه ق به ده ست ئه و بوو، له به ر ئه وه ی نرخ ی نان و گوشت که بنه رته ترین بژیوی ئه م خه لکه بوو، له سنی مانگ له مه وه به روه به پیچه وانیه وهخت که ده بوو نرخ ی دابشکی زیده تر به رز ببووه جگه له مانه ش که م کردنه وه ی پوژانه ی کریکار کامه باری له سه ر خه لک سووک ده کرد؟ تا کیویک نه پروخی که ندلانیگ پر نابیته وه، نا، ئه مانه هه یچ کامیان ریگه چاره نه بوون، ئه گهر له دهستی هاتبایه به یارمه تی خالۆ که ره م له زه وی زار، یان باخیکی به ئیجاره هه لگرتبایه، ئیتر له چنگ ته وای ئه م گیز و کیشانه خالسی ده بوو، له رابردوودا هه ر له سه ر ئه م بابته له گه ل خالۆ که ره م قسه ی کردبوو. مه علومه زورجار ئه م قسانه له دوا ی تیربوون و نان خواردنی نیوه رو د ههاته پیشی، که ئه مه ش کاردانه وه ی سیحراوی گه ده بوو به سه ر میشکه وه که زور به گرینگی حیسابی بۆ نه ده کرا، به لام ئه وه ی روون و ئاشکرا بوو، له خو شیاندا، ئه گهر هاتبا و کاره که ی سه ری بگرتایه هه ر کلای حه وادا ده و ده یگرته وه، ئاماده بوو له دلوه یارمه تی بدات، له سه ر ئه م خه ت و نیشانه ی کویتا بۆی ده کیشا، ده یوانی باخه گه وره که ی چۆخه سپی یان مورچی، دهنه ئاشه کانی دیی زه کی،

یان سه‌راو نیلووڤه‌ر به ئیجاره هه‌لبگرئ، ئه‌گه‌ر هاتوو ئه‌مانه‌ی نه‌ویست، یان جیبه‌جی نه‌بوو، بیستان هه‌لبگرئ، مه‌رو مالات رابگرئ و خه‌ریکی جووت و گا بی. زووتر باسی ئه‌م شتانه کرابوو، له ته‌واوی ئه‌م کارانه‌دا ئه‌و کابرایه‌کی ده‌ست و پئ سپی و نه‌کرد کار نه‌بوو، وانه‌بوو ده‌ست له‌سه‌ر ده‌ست دابنی و هیچ کاریکی له‌ده‌ست نه‌یات، پیاو ئه‌گه‌ر پیاوی کارکردن بی له‌سه‌ر به‌ردیش نان په‌پیدا ده‌کا، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی شنه‌ی بلاوینی ده‌رو ده‌شت تۆزو شه‌که‌تی شار و شه‌قام له‌سه‌ر روخساری ماندوویی بسرئ، جا ئه‌وجار وه‌ره سه‌یری بکه بزانه چۆن به کاراندا دیت، پیلی ژن و مندالی ده‌گرت و باروبنه‌ی ده‌پنچایه‌وه و ده‌چوو له‌ دئ ته‌خت داده‌نیشت، به‌لام شتی‌وا نه‌ده‌بوو و نه‌ده‌کرا واز بینئ له‌ کارو که‌سپی چه‌ندین ساله‌ی دووکان هه‌ر له‌ شوینی خۆی کاری ده‌کرد و بیجگه‌ له‌وه‌ی مالی ده‌برده‌وه بۆ لادئ و سه‌ری ئاسووده ده‌بوو ده‌یتوانی هه‌ر به‌ چه‌ند روژ جاریک بیت و به‌ کاروباری نیوشاریش رابگا، تۆ بلئی ژیان وه‌ک تابلۆیک نه‌بی، چۆن جوان بنوینی به‌م‌چۆره له‌ به‌رچاوا دابینئ؟ بۆ ئه‌و چی له‌ میرزا نه‌بی که‌متر بوو نانه‌وایی ده‌گیرا، به‌ کاروباری ئاشه‌که‌ی راده‌گه‌یشت، ره‌عیه‌ت و تۆکه‌ری هه‌بوو، که‌ل‌وپه‌لی قاچاقی ده‌کپی و ده‌یفروشت؟ ئه‌گه‌ر خه‌تایه‌ک بووبئ ئه‌وا ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بۆ گوئ‌په‌نه‌دان و دووری کردنی خۆی، ژیان به‌بی چه‌رمه‌سه‌ری نییه، ئه‌گه‌ر بته‌وی ره‌گاژو بکه‌ی، په‌ل به‌اوی، ئه‌وا ده‌بی زۆرتر خۆت ماندوو بکه‌ی تاکوو شان و پیل نه‌کوتی و شه‌ونخوونی نه‌کیشی پئی‌ناگه‌ی، به‌لام ئه‌و تا ده‌هات یه‌خه‌ی خۆی له‌ شار هه‌لده‌ته‌کاند، وه‌ره‌ز بوو له‌ شار، له‌ شه‌قام، دیمه‌نی شار و شه‌قامی وه‌ک هه‌زیایه‌ک ده‌هاته به‌رچاوا، وه‌ک که‌وی زیندانی بۆ که‌ژو کۆ ده‌ی قاسپاند؛ هه‌وای سازگاری ده‌شت و سه‌حرا له‌ چه‌شنی مه‌لحه‌م وابوو بۆ ده‌روونی پر له‌ ئازار و ده‌ردی، هه‌ر ئه‌و ده‌نگی مه‌ل و خوڤه‌ی ئاو و سه‌وزاییه بوو ده‌یتوانی ژه‌نگی دلئ بشواته‌وه. ژیانی پر له‌ ته‌نگو چه‌له‌مه‌ی شار، وه‌ک قورقوشم قورگی ئاواز و ناله‌ی سی‌تاری ئه‌وینی خنی‌بوو، ئه‌وه که‌ژو میزگ و باخ بوو ئاوات و خه‌ون و خه‌یاله‌کانی به‌ ته‌مه‌نی له‌ده‌ست چووبییه‌وه متوربه‌ ده‌دایه‌وه، ئه‌مه‌ لایئ بوو گولی سبسی عومری پاراو ده‌کرد و دلئ غه‌ورگرتووی تیف‌تیفه‌ ددا، ئیتر ئه‌و نه‌یده‌توانی هه‌وای شار به‌مه‌موو ژه‌نگ و ژاره‌وه هه‌لبمژئ، خۆ ئه‌گه‌ر خه‌رمان نه‌گاته به‌رده‌رگا، ده‌کرئ له‌سه‌ر خه‌رمان بخه‌وی؟ داخۆم ناشتنی نه‌مامیک هه‌رچه‌نده ته‌مه‌ن پئی‌رانه‌گا یان داچه‌ندنئ باخچه‌یه‌ک سه‌وزه، بژار و کوود لیدانی بیستانیک، هه‌زار کارو که‌سپی شاری به‌قوربان نه‌بی؟ پیت‌وايه هه‌مووی شار ناهینئ، سه‌یرکردنی کریمی‌کی خاکی، یان په‌له‌وه‌ریک به‌سه‌ر دارو دره‌خته‌وه، فیکه و نرکه و هه‌رای فه‌یتوون‌چییه‌ک،

داخوازی و بینه‌وبه‌ره‌ی کاربه‌دهستانی ئیداره‌یی، یان خەم و کوفان و قسه‌ی ئەم‌وئەو، کامیان باشتر بوون؟ ویدەچوو ئەمە بیریکی باش بێ، هەوای دێ لە سەری دابوو، ئەو‌ه‌ی لە بەردەم ئەودا ریگر بوو قوتابخانە‌ی منداڵەکان بوو، دەکرا ئەوانیش نەچنە فیرگە و واز لە خویندن بێنن! گلارە وەک میوان وابوو لەو مالدەدا، ئەم‌رۆ یان سبە‌ی میردی دەکرد و دەچوو‌ه سەر‌مال و حالێ خۆ‌ی، ئە‌گەر خودا یە‌دی دابایە و بۆ‌ی جێبە‌جێ ببوایە مال و حالە‌کە‌ی بباتە‌وه بۆ لادێ، ئە‌وا لە دەست ئە‌م خەر‌جە خۆ‌رای بایانە نە‌جاتی دە‌بوو کە هە‌موو رۆژیک هوما دە‌یدا بە کۆ‌لیدا، کە ئە‌مە‌ش زێ‌ده پێ‌راکێشان و مۆ‌ده و چا‌ولیکە‌ری کۆ‌مە‌لگای شارنشینێ بوو، ژنە‌کانیشی هە‌روه‌کی خۆ‌ی بە رە‌سەن کوردی و لە با‌وه‌شی گەر‌م‌و‌گۆ‌ری لادیدا گەر‌ه ببوون، دیارە کە هەر لە کۆ‌نە‌وه کورد، بوون و رە‌سەن و ناسنامە‌ی خۆ‌ی پاراستوو و لە هە‌مبەر لافاو و لە‌ه‌ی زە‌ماندا خۆ‌راگر بوون، میلی‌ه‌تی زیندوو بە زمان و کە‌لتوو‌روه پێ‌ناسە دە‌کری، کە‌وا‌بوو کورد خا‌وه‌نی پێ‌ناسە‌ی خۆ‌یە‌تی، سەر‌ه‌ر‌پۆ‌یی هەر دە‌وره و زە‌مانیکە، ئیتر ئە‌مە رۆژ‌گارە م‌رۆ‌قی سەر‌ه‌ر‌پۆ و هە‌لە‌شه ئارام دە‌کاتە‌وه، هوما وەختی گە‌رابۆ‌وه سەر‌ته‌ختی بە‌ختی و تە‌نانە‌ت لە دل‌ه‌وه خۆ‌ش‌حال بوو کە بگە‌رێ‌نه‌وه بۆ لادێ، بیر‌ه‌ریه‌کانی لە‌بەر رووناکی مانگە‌شه‌و، دۆ‌شینێ مەر و مالات و رە‌قس و چۆ‌پی‌کێشان بە دە‌وری کوانووی گەر‌مدا، گۆ‌ی شل‌کردن بۆ بلویری شوان و کار‌ه‌ی مەر و جری‌وه‌ی مەل و پە‌له‌وه‌ران و خۆ‌ره‌ی رووبار و زەر‌ده‌په‌ری ئی‌واران ئۆ‌خ‌ژنی بە دل‌ دە‌بە‌خشی و پۆ‌حی کە‌سیرە کە‌وتوو‌ی شارنشینێ دە‌بوو ژانده‌وه، تە‌نیا بە‌ومە‌رجە‌ی هە‌روه‌ختی میر‌ده‌کە‌ی سەر‌دانی شاری کرد ئە‌ویش لە‌گە‌ل خۆ‌یدا بێنن، ئیتر چ‌له‌وه خۆ‌شتر بە دە‌نگی کە‌لە‌بابی بە‌یانی و سیر‌ه‌ی مەل و قاسپه‌ی کە‌و لە خە‌و هە‌ستی و بە بێ‌ره‌بێز و فیکە و هۆ‌هۆ‌ی شوان و گاوان خە‌و ببیاتە‌وه! ئاسکە کە هە‌روه‌ک گۆ‌زه‌ی چاک هەر زینگە‌ی دە‌هات، ئیستاش دە‌یتوانی هە‌ویر بشی‌لی و تیری لێ‌دا و نان و کولێ‌ره‌ی پە‌نجە‌کێشی بدا بە تە‌ندوو‌روه‌وه، منداڵە‌کانیش هە‌ریه‌کە و گۆ‌شه گله‌میک بۆ‌خۆ‌ی دەر‌گۆ و ژبانی تازه دە‌ست‌پێ‌ده‌کا، چوار پێ‌نج مانگ خۆ‌یان ماندوو دە‌کرد و ما‌باقی سال دە‌ستی ماندوو لە‌سەر زگی تیر شوکری یە‌زدانیان دە‌کرد و بە سەر و دل‌ خۆ‌شی پ‌الیان لێ‌ده‌داوه و لە‌بەر بە‌ر‌پۆ‌چکان دادە‌نیشتن و سە‌یری کە‌ژو کیو و دە‌رو دە‌شتیان دە‌کرد، (خۆ هەر‌چییە‌ک کۆن بوو بێ‌قی‌مە‌ت نابێ)، هە‌مووشتیگ هەر دوو رۆژ تازه‌یه، دی‌هاتیش بۆ سە‌ی‌میران دايمە تازه بوو، ئاخۆم بە تیر‌امان لە جوولە و لە‌ره‌ی چله‌گیا‌یه‌ک یان فە‌لسە‌فە‌گە‌لی قولی م‌رۆ‌ف، ئە‌میان کە لە‌ژێر سێ‌به‌ری خۆ‌یدا دنیا‌یه‌ک نە‌هێنی بە‌ر‌پۆ‌یاری لە‌خۆ گرتوو‌ه باشتر خودا دە‌ناسرا؟ یان بە ورد‌بو‌نه‌وه لە هە‌لسو‌وران

تهگه‌ری درۆشکه‌یه‌ک؟ به‌رینایی پوانگه له شاردا ته‌نگه‌به‌ر، گرفت و ئاریشه‌ی وردو درشت، خه‌یالات و خه‌مۆکی زۆر و زه‌وه‌ند، خۆبه‌زلزانی و له‌خۆبایی تا بلیتی زۆر، گیان له ته‌نگانه‌دا و ژیان کال و پرووکه‌ش، به‌لام سروشت وه‌ک حه‌قیقه‌ت پاک و بیگه‌رد، کیو و ئاسمان و ئاسوو روون و ئاشکرا و هه‌مووشته‌گه‌وره‌یی کردگاری ده‌رده‌خست و ئه‌و گه‌وره‌یه‌یی له دل و روچی مرۆفه‌کان ده‌چهند، (ئه‌گه‌ر مرۆف هه‌ز به تاریکی نه‌کا، ژیان وه‌ک پشکووی ژیر خۆله‌میش هه‌روه‌ختی فووت لیکرد ده‌گه‌شیته‌وه).

ئه‌ورۆژه‌ی خالۆکه‌رهم هات بۆ شار، سه‌ید بیری کرده‌وه ئیتر له سواری کویته‌ی خه‌یال دابه‌زی و ته‌ک بدات به حه‌قیقه‌ت و پنی بنیته سه‌رپشتی پردی راستیه‌کان، به‌خت بوو به یاری به‌م‌جوړه‌ی کوخا ده‌یگوت، باخه‌که‌ی مورچی به‌ته‌ما بوون به ماوه‌ی پینچ سال به ئیجاره‌ی بدن، سه‌ی‌میران چوو بواری تا‌قی کرده‌وه، قسه‌که‌ی کوخا راست بوو، له‌لای خۆی بپاری‌دا، سه‌ردانیکی باخی مورچی بکات، له چۆخه‌سپی دوورتر نه‌بوو، خالۆکه‌رهم محنده‌کی خۆی بۆ به‌جیه‌هیشته‌ت و خۆی رویشته‌ت، سه‌ی‌میران ده‌یزانی نابئ ئه‌م ده‌رفه‌ته له ده‌ست ده‌ربکا، وه‌ختی ورد بیری لیده‌کرده‌وه ژیانی شار تووریک نرخه‌ی نه‌بوو له ده‌رد و عه‌زاب به‌ولاوه، دوو پوژ دواتر وه‌ختی هوما‌ی سواری ماین کرد و به‌دالانه‌که‌دا چوونه ده‌رئ، سئ پوژی ته‌واو بوو، ده‌رویشه‌کان له بن دیواری ئه‌وان بارگه و بنه‌یان دابوو به‌عه‌رزیدا، ئه‌مه‌ کاری هه‌موو سالنکیان بوو، سوآل و سه‌ده‌قه‌یان و ده‌رده‌گرت و زه‌کات و به‌راتیان کۆ ده‌کرده‌وه، سه‌ی‌میران پپی‌ه‌یف بوو له‌وه‌خت و ساته‌دا که بۆ ته‌منیک ئامانه‌خانمی بوو، پوول و پاره بکاته ده‌ستی ئه‌م مفته‌خۆرانه‌وه، که هه‌روه‌ک ته‌مه‌لی به‌غدا ببوون به سه‌رباری خه‌لک، سه‌ی‌میران ته‌منیکی له کیفه‌که‌ی باخه‌لی هیناده‌رئ و بوی خستنه نیو خپوه‌ته‌که‌یان، پووی کرده ده‌رویشیکی گزی‌کار و ریشنه و گوتی:

. هانی، چش له مالی دنیا ئه‌مه‌ش به‌شی ئیوه تاکوو ئیوارئ ده‌گه‌ریمه‌وه لی‌ره نه‌تانینم! ده‌ک له جیی خۆتان راسته‌وه نه‌بن زبه‌لاحینه! له‌وه‌خته‌دا به‌غیره‌ته‌وه هه‌وساری ماینه‌که راده‌کیشا و به نیو تیخی نیگای ئه‌م‌ئه‌ودا له کۆلانه‌که‌وه تیده‌په‌ری، خودا خودای بوو له شه‌قامه‌که‌وه چاوی نه‌که‌وئ به چاوی شینخول‌ئیسلام و سه‌ری خه‌جاله‌تی به‌ربداته‌وه، وه‌ختی هیشتا له حه‌ساره‌که نه‌چوو‌بوونه ده‌رئ خانمه‌ نازدار و خوداپیداوه‌که‌ی به بیانووی ترس له‌سه‌ر پشته‌ی و لاخه به‌رزه مه‌کر و نازی ده‌نواند و زیده‌تر خۆی له‌لای میران شیرین ده‌کرد و شه‌کراوی ده‌رشت، هه‌وئ و ژن و کچی ئه‌م حه‌ساره هاتبوونه سه‌یری، له‌پاش ته‌واو‌بوونی ئه‌م دیمه‌ته‌خۆشه و له مال هاتنه‌ده‌رئ،

ئاسكە بە كۆلىك خەم و پەژارەو ھەر ھەركوو ئەتلەسى كۆرۈ ژوپپىتر، لە پېشدا خۇى كۆرد بە ژوررەكەدا و دەستى لە ئەژنۇى ھەلپىكا، بەلام دواتر ۋەك دانەى سەرساج ئارامى لى ھەلگىرا، چارشىۋىدا بە سەرىدا، دەستى مەھدى گرت و بەپەلە خۇى كۆرد بە كۆلانەكەدا، دە دەقىقە، چارەگىك دواتر گەيشتە سەر سەربانى مالى مېمكە بىبى لەسەر تەپۆلكەى چۆخەسور، لەگەل رەعنای كچى پېرژىندا تەماشای ئەو رېگا پان و سېپىيەيان دەكرد كە لە دەروازەى رۆژئاۋاى شارەو ھەكراست روى دەكردە ئاۋاىيەكانى خالسى، ئاسكە بە ھەموو پەلەپەل و ھەلات ھەلاتەى كۆردى و خۇى و مندالى ۋەھەناسەبەركى كەوتن، رۆز بەداخەو ھەبوو، ئەوانى نەدیت و زوو تىپەرىپوون، بەلام ھەر ئەۋكاتەى ئاسكە بە بەژنى رېگاكەدا چاۋى بۆ ئەوان دەگىرا، ۋەك خالىك لە دوورەو ۋەلاخە بەرزەپەك دوو كەسى لەسەر پىشت ۋەدەر كەوت، مەھدى زووتر ئەمەى بىنى و پىپىۋتن، تەۋاۋ دياربوو ئەۋ چارشىۋ چەرمگەى لە پاشكۆى ماينەكەو ھەسوار ببوو ھوما بوو، روى بەم دەرو دەشتە بە لۇقە لۇق لە شار دوور دەكەتتەو، خۇ ئەگەر ئاسكە لەۋكاتەدا دوور بىنى پىبۋاى، دەيزانى ئەوان بەدەم رېگاۋە كە جارچار لادەكەنەو قسە دەكەن يان بىدەنگن.

ئەۋۋەختەى سەىمىران بەتەماى خالسى ھەبو بۆ دىتتى باخى مورىچى كەچۆ لاۋىكى بە نىازى خۇى باشى كۆرد تەرازوۋدار تاكوو ئەۋ دوو رۆژەى لە مال نابى ئەمىندارى بىت، داھاتى رۆژانەى دوۋكان ئىۋارۋى لەگەل ئىۋارۋى لە قەرزدا ئەدراپەو ۋە دەھاتن بەتالىيان دەكرد! بەلام سەفەرى سەىمىران بەبى وىستى خۇى لە دوو رۆژەو ھەبو بە چوار رۆژ، بە گەيشتتى ئەۋان خەزورە مەپرىكى بۆ كوشتتەو ئەۋەندەى لە دەستى ھات لە خزمەت كۆردىندا رۆژ و چنۆك نەبوو، باغە گەورەى مورىچى لەسەر جادەى شار بوو، ئاۋىكى زۆر و زەبەندى لە بەردەستا بوو، تەنیا ئەۋنەبى بە ھۇى پىرانەگەيشتتەو پەنگ و پوۋپەكى جوانى نەبوو، پەرزىن و دىۋارى بە دەورەو نەبوو، ئەۋ باغانەى لە شار دوور بوون، خۇ ئەگەر باخەۋانى بە مشوورىان بە سەرەو ھەبوۋاى قازانچى باشيان دەبوو، ئىتر ئەۋەبوو، سەىمىران وتى دەبى باشتر بىرى لىپكەمەو ۋە بە جوانى ئەم كارە لىك بەدەمەو، لە پىنجەم رۆژدا ۋەختى ژن و مىزد بە سواری ماينى خۇش رەوتى كۆيخا دەگەرەنەو ھەبو بۆ شار ھەر ھەركوو باز و تەۋار كە ھەۋاى خۇشى زۆزان ھەلدەمژن بۆ ساتىك چاۋيان لەسەرىك دانا و بەرامەى خۇشيان ھەلمژى، ئەۋىنى ئەۋان دەتگوت لە بىشكەى ھەرماندا رادەژىن، دەشت و مىرگ و چىمەن ئەۋەندەى چاۋ ھەتەرى دەكرد ۋەلاتى لە تارای سەۋز پىچاپو، ھوما، ئەۋەندەى لە مال دەردەكەوت لە جوانىدا كەمۋىنە و لە بالادا شامەل خاتۋونى نىۋ ئەفسانان بوو،

بهرله وهی بگه نه قاوه خانه ی باباجان سهی میران هومای رازی کردبوو لابدن و پیاله یهک چایی
 بخونه وه، هرچه نده هوما رازی نه بوو به لام به قسه ی کردبوو، به نیو ئه م ته پوتوزی جاده
 توزاوییه دا، سه بریان کرد سولیمان ورکه نان فرۆشی دووکان وهک بای شه مال له دووره وه به ره
 پرویان دیت، که وش و کاله ی ته واو هه لکیشابوو پوزوه وانه ی هه تا سه ری هه لکیشابوو، خوی
 توندوتول داپنچابوو، سه ره رای پیری و کویر و کوتربوونی ده تگوت ئه سپی چاکه ویرغه دهکا،
 سهی میران بۆ چرکه یهک به دیتنی ئه و سه ری سوورما ئه م پیره میرده بۆچی به شوینیدا هاتوه،
 ئه زموونی ژیان ئه وهی خسته میشکیه وه نهکا شتیک قه و مابیی! تو بلیی سه ربانی دووکان
 تیکه نه ته پی بی؟ بیژی کهس تووشی به لایهک نه هاتبی؟ بلیی یهکی له کریکارهکان نه که وتبیته
 بیره که وه؟ یان خوای نه کرده شتی له مالی پرووی نه دابی. ئاسکه تریاکی نه خواردی منداله کان
 شتیکیان به سه ره نه هاتبی؟ ترسیکی دیکه ش له گۆریدا هه بوو، ئه وکه سه ی دوو روژ بوو ته رازووی
 پی ئه سپاردبوو داخله ی به تال کردبی و تیی ته قان دبی! وهختی دابه زی و له گه ل کریکاری خوی
 قسه یان کرد به لی ئاخیرین بۆچوونی ئه و راست و ابوو، کابرای تاین ئاخیرین داها تی دوو روژه ی
 دووکانه که ی له ته نگه ی باخه لی نابوو، بوی دهرچوو بوو، بۆ بار راستی نه خشه و پیلانی خوی
 کلای نابوو سه ره نه ورۆزخانی عه للاف و خه له سین قهرزی له کن سهی میران بوو، به هوی
 نارسه نی خوی وه روژانه که ی ئاشه وانی به ته وای نه دابوو، سهی میران به سه ره پنه وه سه سرا بوو،
 سهیری ده می سولیمانی ده کرد و چاوی نه ده تروکاند، مه حته ل مابوو نهیده زانی چیبکا و چی بیژی!
 که چوو کابرایه کی سه لت و بی کهس و کارو خه لکی سونقوو بوو ئه وه نده ی کاری نه بوایه ده چوو
 چایی خانه ی موراد داده نیشته له مهیدانی شاره داری، سهی میران له گه ل ئه وهی گه یشتنه وه مالی
 هومای دابه زاند و له پینشا خوی گه یانده قاوه خانه که به لکوو له وی بتوانی بۆقه ته ی ملی ئه وه تیه
 دزه بگری، دواتر بوی دهرکه وت بۆره خمیکی ئه و له هه لال خانه دا کار دهکا، ئه م هه لات هه لاته ته نیا
 ماندوو بوونی به دواوه بوو، باوه لیی سه رلی شیواو ئه وه نده ی له م شاره دا هاتووچوو، نه کابرای
 دپته وه و نه دهستی له هچ گیر ببوو، ته نیا ماندوو بوونه که ی پیمما، ناسیاویکی خوی هر ئه و روژه
 له تارانه وه هاتبووه کابرای دزه ی له که لی ئه سه داوای نزیک هه مه دان دیتبوو، ئه م هه واله زور
 درهنگ، یانی سی روژ دواتر گه یشته سهی میران، هه تیومچه یه کی ئاوا خویری وهختی مالی خه لک
 وهک گه زۆمازوو دهخوا، ئه وه نده شل نه پینچراوه ته وه به هاسانی ده ته له بکه وی، ئه وی
 خواردووی ته ی و نه بخواردوو له گه رووی بینیته وه ده ری، خاوخیزان و ئه که ره باشوو پینان و ابوو

هه تاكرو دزه دور نه كه وتوته وه، كه سيكي وه دوو بخن و به هر فيل و دههويه كې بيگيرنه وه، سهى ميران دهم و ليوى خوى هه لگلوڼى و گوتى: تازه بى فايده يه! وتيان بچو له شاره وانى شكايه تى لايكه، نه مه شى رت كرده وه، وهك بلى نه وهى بر دوويانه سبهى ده پهنه وه سه رجى خوى، بوئه وهش نه ده بوو پشت گوى بخرى، سى سست تمه ن پوول كه چو سونقو وړى ده ستى دابوويه و بر دبووى، بوئه و روزه پاره يه كى كه نه بوو، نه گهر وهك جار ان بابه، نه مه بو سهى ميران نانه وا زور گرینگ نه بوو، به لام ئيستا چى - نه مړو نه و پياوه گلوله ي كه وتبووه ليژى، كوله كه ي بن مچى په ريبوو، هر ئان له وه دابوو بانو سه ربانى تيك بته پى! نه م ئارده ي ئيداره ي ئابورى به وانى دابوو، هر بو نه وه ده بوو بيكه ن به سه وه! نه مه زهره ديكى زورى به نانه وا و ئاشه وان گه ياند. هر خه لك بوو بوله ي ده هات و قسه ي دزيو و ناشايستى حه واله ده كردن، نه م پوول و پاره دزينه بووه هوى نه وهى جارى له به ئىچاره گرتنى باخى مورچى بيدهنگى بكن، هر چه ندى زور باش له گه ل سهى ميران ريكه ده كه وتن، نه وهى كه باوه لى شكايه تى نه كرد و كه وته قونه قون و كه مه ترخه مى نه پنيه يه كه له ئارادا بوو، هر كه سه و جوريك باسى ده كرد، ده سته يه كه ده يانگوت پاله وانى نه م چيروكه چما نه وه نده كچ و كاله كارى ئاوا ده كا، زور كه سى ديكه ش پينان و ابوو نه مه حيسابى پوول و ماله و كارى به ئاكارى جوان و سه يد و مه لا نبيه! به لام هه ميشه مه زنان ده بنه ئامانچ و نيشانه هر دوو سالو نيو له وه پيش بوو، دواى نه وهى ته شته مسه كه يان له ده ست دزان سه نده وه كاتى خه به ريان پيدا نه چوو له شاره وانى وه رى بگريته وه، وه ختى پاسه وان پيلى كورپژگه ي گرت و هينا يه به رده رگا، بوئه وهى خوى له م بينه و به ريه بدزيتنه وه له وه لامى نه واند گوتى:

له وه ته ي من مالم، به م ناو نيشانه ي ئيوه من ته شتى وام له مالد نه بووه.

نه وه نيه نه م بيوه له يه ده لى هر خوم به يان بيه كه زوو له حه وشه ي نه م ماله رفاندوومه؟

نه وهى من وتم راسته، خو به م سه رو سيمايه وه پياوى درو نيم، قسه ي ئيوه رت ناكه مه وه، نه گهر برواشت به قسه ي من نيه پي بلى چو ن بر دوويه تى به يان بيه كه بيه تى و له جى خوى دايبنيته وه.

سهى ميران هر دواى نه مه زوو زانى نه ده بوو شتى واى به ده مدا بى، به لام به خت بوو به يارى و پاسه وانى گيلوكه، چ له فرمووده ي باوه لى حالى نه بوو، به دواى قسه كه ي نه ودا گوتى:

داخوم ئاماده ي شا يه تى بده ي نه وه ته شته مافى توى پيوه نيه و كه س نه مه ي له مالى تودا

نه ديوه؟

سه‌میران بزه‌یه‌کی تالی نیشان‌دا و گوتی:

- کورپی‌باش، حق به‌دهست سکا‌لاکاره، تو شایهت بیته که ئەم ته‌شته له‌م ماله چۆته‌ده‌ری و

به‌شی منی به‌سه‌ره‌ویه.

- ده‌بی بیی بۆ شاره‌وانی و له‌وئ ئەم قسانه بکه‌ی.

- ده‌ی‌باشه، که‌ی ده‌لبی دیم، هه‌رئیس‌تا یان دوا‌ی سه‌عاتیکی دیکه؟ تو بچۆ له‌و قاوه‌خانه‌یه

چاییه‌ک بچۆوه، منیش دیم، سبه‌ی به‌یانی بۆخۆم دیم، ئەمه‌ش پاره‌ی چایه‌که، خۆ قسه‌یه‌کی دیکه‌ت نییه؟ برۆ خوا‌حافیزت بی.

سه‌یره‌که له‌وه‌دابوو، ئەم کابرایه هه‌میشه ده‌یگوت، خه‌لک مالی منی بۆ ده‌خورئ، به‌لام من

نا‌توانم مالی که‌س بچۆم.

له‌وه‌وخته‌دا که‌چۆ ئەم‌کاره‌ی کردبوو، میرزا نه‌بی چووبوو بۆ کانی‌چه‌رموو، دئییه‌ک بوو له‌ولای

کرماشانه‌وه، ئەمیش له‌وئ کاروباریکی بنیات نابوو، وه‌ختی گه‌رایه‌وه و به‌مه‌واله‌ی زانی، زۆرت‌ر

له‌وه پهریشان بوو که بی‌رت لیده‌کرده‌وه، زۆر زۆر له‌م کارانه‌ی سه‌ید قه‌لس و تو‌رپه بوو، بۆ

سبه‌ی نزی‌ک زه‌رده‌په‌ر، چو بۆ مالی ئەوان، سه‌میران له‌ زووره‌که‌ی ئاسکه دانیشتی‌بوو، به‌لام

خیزانی له‌به‌ر بی‌لایه بوو، به‌بی ئەوه‌ی ده‌ستی به‌ کاریکه‌وه گیرایی تو‌زی خه‌م و په‌ژاره نیشتی‌بووه

سه‌رده‌م‌چاوی، میرزا نه‌بی پیش‌ئه‌وه‌ی بچیته ژووری و سلاو و ئەحوال‌پرسی بکات و وه‌لامیک

بژنه‌وئ به‌بی یه‌کو دوو هه‌ر له‌ به‌رده‌رگاوه گوتی:

- مه‌شه‌دی میران، هاتووم پی‌رو‌زباییت پی‌بلیم! خه‌لک ده‌بی هه‌ر له‌ تووه‌ فیزی کاران بن! من

نازانم له‌ خوشیان بلیم‌چی، ته‌رازوو به‌ کو‌یز و دووگ به‌ پشله ده‌سپیزی؟ سه‌فه‌ری گه‌رمین و

کو‌یستانم بۆده‌که‌ی! مه‌گه‌ر نه‌ته‌دزانی ئەو هه‌تیوه به‌په‌ل‌لایه رۆله له‌به‌ر دایک هه‌ل‌ده‌گرئ و که‌ر به‌

باره‌وه د‌رفینی؟ تو چۆن داخ‌له و دووکان‌ت پی‌ئه‌سپاردوو؟ کی ئەم نا‌که‌س به‌چه‌ی بۆ تو په‌یدا

کرد؟ دووای چل سال و لاخ‌داری تازه بارت لیده‌که‌وئ، مه‌شه‌دی به‌راستی بۆ ئیمه‌ عه‌یبه! من نازانم

هه‌رچه‌ندی ده‌که‌م و ده‌کرینم سه‌ر له‌ کاروباری تو ده‌رناهینم! ئەم هه‌تیوه ئەوه‌نده‌ی من بزانم

به‌رگیره‌وه له‌ هه‌چ شتی نا‌کا! خۆ هه‌رکه‌سیک پن‌جی ر‌دینی دانا نابیته خه‌لیفه‌ی به‌غدا!

هه‌یشتا گرتی نیوچاوانی نه‌کرا‌بووه له‌ حال و ئەحوالی ئاسکه‌خاتوونی پرسی و له‌ ژووری

دانیشت. ئاسکه‌ چوو به‌لای چایی و سه‌ماوه‌ره‌وه، میرزا وتی به‌رۆژووم، قه‌رزدار‌ی ر‌مه‌زان بوو،

ندهبوو دهم له نان و ئاو بدات، دواى ئه‌وهى ئاسکه به چاوى پر له شه‌رمه‌وه له‌ولاره دانىشت،
ميرزا نه‌بى ئه‌مجار پروى کرده ميران و هيندى و له‌سه‌ره‌خو دريژدهى دا به قسه‌کانى:

- کاکى خوځم، من کارم به‌وهى نيينه تو بوجى چوويى بو ديهات و له‌وى چت‌کردووه، به‌لام بوجى
وهختى کارىکت بو ديهته‌پيشى هه‌ر وه‌کوو جارن نايه‌ى به من بلئى، ئاگايه‌که‌م له دوو‌کانه‌که‌بى؟ خو
من ئه‌و روزه له مال بووم و نه‌چووبووم بو کانى‌چه‌رموو، خو ئه‌وه‌ندهم ئاقل هه‌بوو تا‌کوو تو
ده‌هاتيبه‌وه روزه يه‌ک‌دوو جار سه‌ريکى دوو‌کانه‌که بدهم، له‌به‌روه ئه‌وهى له داخله‌که‌دا بوو
لينه‌ورده‌گرتن با هه‌رچى هه‌بوو له‌به‌ر ده‌ستى ئه‌م چه‌ته‌يه‌دا نه‌بوايه، منيش له هه‌ويلدا نه‌بوايه‌م به
روسته‌م يان که‌سيکى دیکه‌م ده‌سپارد، مه‌گه‌ر سه‌راوى گيان دوست و برا بو که‌ى ده‌بى، ئه‌گه‌ر بو
روژيکى وا نه‌بى؟!

سه‌ى ميران مات بوو، شانەکانى داخ‌زيبون سست و په‌ريشان، به‌بيستنى ئه‌م قسه‌ حه‌ق و
ره‌قانه‌هه‌ستى به‌بن‌ده‌سه‌لاتى خوى ده‌کرد، هه‌ر بويه نه‌يده‌زانى ده‌موده‌ست چ‌جوابيکى پييدا‌ته‌وه،
هه‌رچه‌نده که‌ خوى ده‌گه‌رتوه زمانى تالى که‌وته گه‌ر:
- له‌وانه‌يه ئه‌و له من موحتاج‌تر بى.

ميرزا نه‌بى تى‌راما:

ئه‌گه‌ر واى، مه‌شه‌دى تو به‌رازى ئيکسپر و کيميا ده‌زانى بويه ئه‌م قسه‌يه ده‌که‌ى، يان ئه‌وهى
خه‌زينه‌ت ديتوته‌وه، ئه‌گه‌ر وايه ئه‌ى بو له ئيمه‌ى ده‌شاريبه‌وه؟ خو منيش پيم‌خوشه له‌م ئاخري
عومره‌دا پالى لى‌بده‌مه‌وه! به‌راستى ئه‌گه‌ر شتى له‌گورپدايه مه‌يشاره‌وه، کورپه (خو هه‌رچيبه‌ک له
ئاسمانه‌وه هاته خوارى ره‌حمه‌ت نيه‌ه)!

ئاسکه به‌دهم نار‌ه‌حه‌تتبه‌وه خوى له ژير چارشينو‌ه‌که‌يدا کو کرده‌وه و بوله‌يه‌کى ليوه‌هات، به‌لام
مه‌علووم نه‌بوو گوتى‌چى، ميرزانه‌بى له‌سه‌ر قسه‌ى که‌س رانه‌وه‌ستا و گوتى:

- کاکى خوځم پيت‌خوش بى و پيت‌ناخوش بى، ئه‌مه ريجکه و ريبازى ژيان نيينه تو گرتوته‌به‌ر،
پيم‌واى له‌ونت لى‌گورپاوه، به‌م سه‌رى پيريبه و به‌و گشته خاووخيزانه‌وه نه‌دامه‌تى پروى
تى‌کردووى! براى بابم، بو ئه‌وه‌نده دل‌ره‌قى تو‌زيکيش خه‌مى ئه‌و مال و منداله‌ت بى، ئه‌م دوو روزه
ته‌مه‌نه دياره هه‌رچونىک بى راده‌برى، به‌لام زور له‌وه گرینگتره که‌ من و تو لى‌ى حالين، ژيان وه‌ک
ئاور وايه، نابى يارى پينکه‌ى. ئه‌مه روزه‌گاره قامه‌تى زور که‌له ميزانى چه‌ماندووه، به‌زه‌يبه‌کت به‌م
مندالانه‌ت دا بيت، ئه‌وان نان و ئاويان له تو ده‌وى، ئه‌وان نيينه نازانن، ده‌بى هه‌ر خوت خه‌مى خوتت

بى، كەس بە كارى كەس نايات، كۆمەلگا ۋەك ھەزىيا وايە ھەركەس بگرى قوتى دەدا، فریوی خالۋمىلى مەخۇ! ئىتر چاۋەچلە بەسە!

ئاسكەخاتون پالى بە دىوارەكەۋە دابو بە ئەسپايى لە بن چارشىۋەكەۋە گوتى:

- مندال چىيە، ھەتا ھوما لەۋى راۋەستايى شەللای دەكرد چاۋى مندال دەر دەھات، ئەۋ پۆشتە و پەرداخ بى بە كەۋشى بىرقەدار و بالتە چەرمەۋە، ناننى رەق و كەۋچكى دۆى ترش بۇ ئىمە ھەر دەبى!

ناسۇرى ۋەسۇ ھاتەۋە، شەرمى مىوان و بلىسەى دەروونى بوونە پەزىنى قسە و كەلامى، مىرزا نەبى بەپەلە ھەلىدایە:

- دوو پۇژ نىيە لە قوم ھاتوۋىەۋە بە كويدا چوۋى بۇ چۆخەسپى، لىم بوۋى بە كورد و گوران، خەرىكى گەرمىن و كوستانى!

ھەر ئەۋەندە ھوما لە ژورەكەى خۇى ھاتە دەرى و واۋەھات، قسەكەيان گۆرى، ناسكە ھوما بەبى ئەۋەى رۇخسارى داپۇشى، زۆر بە ساردوسرى مام مىرزاى بەخىرھىتا! دواتر چوۋە ژورى، دەسمالىكى شىنى كالى دابو بە سەرىدا، دەموو چاۋى بىكل و دەرمانى شەرى بوو لەگەل ئەستىزەى گەلاۋىژ. سەى مىران بە دل و رۇخسارى تەزىۋىدا دياربوو نەشەى جارانى نەمابوو، گوتى:

- ۋەختى نەدامەتى دەرگای بە پىاو گرت، سەگى دەرگاگەشى ھار دەبى، ھەر دۋىنى فەرمان بەرى دارايى نامەى مالىاتى پارەكەى بۇ ھىناوم، ۋەختى بۇم دەخوئىنەۋە، سىسەد و پەنجا تمەنيان بۇ نوسىووم خۇشم نازانم ھۇى ئەم كارە چىيە، سالى رابردوۋ سەت تمەنيان بۇ نوسىبووم، ھەتا پىم كەردنە بىست و پىنج تمەن ككى وشتر گەيشتە عەرزى. تەبەقىكىان توشىرىن لەگەل پوۋلەكە لىسەندم ئەۋسا بەرۇكىان بەردام، ھەرۋەختى پىت كرا ۋەرە با بچىن بزانىن چىيان لىمان دەۋى، ئەمروكەش پىت نەكرا با دوو سى رۇژى دىكەبى، با بزىانم چەند تمەنىكم دىتە دەست. ھوما ھەلى دایە:

- ياخا ئەۋەى ئەم پوۋل و پارەى بردوۋە بىدا بە ھەنار و بىنئىتە ژورسەرى! خوئىن و ئاومان تىكەل بوو ھەتا ئەم مالاھەمان پىكە ۋەنا.

مىرزا نەبى ژارخەندىك زارى پىداپچرى و بەدەم سەربادانىكەۋە گوتى:

- ئەۋەندەشيان بۇ من نوسىيۈە، دەبى تا درەنگ نەبوۋە بچىن چاكى بگەين نابى پىشتگوى بخرى. خاۋەن نانەواكان خەبەرى ھەموۋىشتىكىيان پىداۋم، لەداخان پىكەننىت دىت، كوزادى وشكەپىش، ھەشتسەد تەمەنيان بۇ نوسىيۈە، لەۋەبگەرى، ئىستا تەرازوۋەكەت بە كى سپاردوۋە؟

- كارى پىنجشەممەم بە رەحمان سپاردوۋە، بەلام بەتەمام دواى يەكدوۋ رۇژىكى دىكە بۇ ھەمىشە بچمە سەردوۋكان، ھەرۋەختى چوۋى بۇ داراىى ئەم قاقەزەى منىش لەگەل خۆت بەرە، ھەرچۇنىك لەگەل تۇ سازان با بۇ منىش واى، ئىتر ۋەرەز بووم تاقەت و ھەسەلەى ئەم فەرمان بەر و موۋچەخۇرانەم نىبە، (كاغەزىكى سىپى لە گىرفانى ھىنادەرى و داىەدەست دۇستەكەى) ئىمە دەبى لە تەۋاۋى كارەكاندا بچىن شانى ئاشەۋانەكان ماچ بگەين، لە ماۋەى ئەم چەند سالەدا يەك شايىيان بە دەۋلەت نەداۋە، بۇ دەبى بە ھىچ و خۇراىى بمان رووتىنەۋە؟ لەبەرچىبە و بۇچى، خۇ ئەگەر ھەر لە يەكەم سالدا چەند كەسىك بە گەفتى خۇيان زىرەكىيان نەكردايە و لە بنەۋە پوۋلىيان بە كاربەدەستان نەدابايە، كارىكىۋام دەكرد بۇ ھەمىشە ناۋى نانەۋاخانەيان لە دەفتەرى داراىى خەت دابايە. ھەرۋەك ئاشەۋانەكان جۋابى كەسىان نەدايەۋە. يەكەم كەسىك كە سىمىلى ئەم فەرمان بەرانەى چەور كرىد، تۇ بوۋىى مىرزا نەبى! مالىاتى ئىمە ھەر ئەۋ پىتاكەيە لە بارى گەنمەكەمانى دەگىرنەۋە لە ئاش.

مىرزا نەبى گوتى:

- نەدەبوۋ، مەشەدى مىران، نەدەبوۋ، ھەركارىك رىگايەكى ھەيە، ئىمە لەگەل ئاشەۋانان فەرمان زۇرە، شوپنى كەسپو كارى ئەۋان لە دەرەۋەى شارە، ئەۋان لە بەردەست و چاۋى پاسەۋانانى دەۋلەتدانىن ۋەك ئىمە بە زەبرى چەك راپىنچەكىيان بگەن، ئەۋ بە لەنگازنامەيى ئەۋان نوسىيان و كردييانە ئەستۋى خۇيان بە ئىمە نەدەكر، ھەرۋەك بىستۈومە دىسان ئەمسال چۈنەتەۋە سەريان و گەريان تى ھالاندون، بەلام بە زۇرزانى خۇيان كارەكە گەۋرە ناكەنەۋە (مىرزا نەبى ۋەرەقەى ئاگادارىى مىرانى خستە پالى) زۇرباشە، مەشەدى، من دەبى بىرۇم زەحمەت كەم بگەم، عەينۋوللاخان نەخۆشە و دەچمە دىدەنى ئەۋ، ھەرۋەھا شىۋازى كارى ئەۋيان دوتىكە دژبان لە ئاشىبەۋە ھەلگرتوۋە و بردوۋيانە بۇ سەربازخانە، لەۋ رۇژۋەۋە ئاشى سەربازخانە لەكار كەوت و قۇشەن گەنمەكەىدا بە ئاشەكانى سەراۋ، ئەمەش بۇ ئىمە بوۋ بە گونى قۇر، لە لايەكەۋە دىن جۇگاكان لە ترسى گەراى مالەپيا سەمپاشى دەكەن و خىرۈمەندى خۇيان نىشان دەدەن، لەلايەكى دىكەشەۋە بە زۇردارىى ئاۋى باخەكان ھەلدەبەرن. كەسىش ناۋىرئى لە حاندى ئەۋان ۋرتەى لە زار

بیتهدەرى، باخى «بەرزە دەماخ» لەبەر بىئاروى خەرىكە وشك دەبى، داھىنان لە نىو ئىمەدا يانى
ژىرپىن خىستىنى ھەق و مافى خەلكى ھەژار و رەش و پروت. ئەو يەكەم چار نىيە، قوشەن گەنمى
نانەوا بار دەكا، جا ئەو ھاتوو خانەخواستە ئاروى شەر ئەم ولاتە بگىرئەو ھەچۈن دەبى؟!
باشوايە نوپنەرى ھەردوو دەستەى نانەوا و ئاشەوانان، كۆ بىنەو ھە چارەيەك بدۆزنەو، ھەرنەبى
كارىكى وا بگەن كەمتر زيان لەم دوو دەستەيە بگەوى.

سەىمىران گوتى:

- قوشەن و سپا، مزەى ئاشەوان نادا و ئەوانىش دەستىيان بۇ كارەكە ناچى، دووكەلى ئەم
ئاورەش لىرەدا چوو بە چاوى نانەواگەلدا، چارە ئەمەيە تىكرا نامەيەك بنووسىن بۇ شا و سەرۆك
وەزىران، خۇ ملمان ناكەن بە پەتەو، ئەگەر كرىدشيان ئەوا مردنى بە كۆمەل خۇشترە لەم ژيانەى
تېى داين. دەى ئەگەر تۆ دەچى سەرى عەينوللاخان بدەى ئىستى بگرە منىش لەگەلت دىم. سەردانى
نەخۇش ئەركىكى پىرۆزە، زۆر لەمىژە نەم دىتوو.

مىرزا نەبى لە كاتى ھەستانىدا تەماشايەكى ھومای كرد و دەستى كرىدە ئەستون بەسەر چۆكى
خۆيەو ھە قىت بۆو، ھومای شوخ و شەنگ مىلى برە پىشى و پرووى كرىدە مىرانى مىردى بە
توندى گوتى:

- بەم بانگى شىوانە و بەو چوارشەممەيە چكارە بە دىدارى نەخۇش داو، پىنمباش نىيە، ھەر
پىويست ناك، تۆ ئەم زىستانە سى مانگى تەواو رۆژ و شەو لەم مالدە لەسەر تەختى پىشتكەوتى و
لەبەر ژانى لاقت ھاوارت دەچوو ئاسمان، دارو دىوار بۆت دەگىريا، ئەو چارىك ھات ھەوالت بېرسى،
تۆ ئىستا دەتەوئى بچى بۆلای؟! ھەستە، ھەستە با بچىنە ئەو ژوورەى ئەولا كارىكم پىتە، ئىمە خۇ لە
ژنە عەجەمەكە نەبووين؟!

ھوما وەك كارمامزى چىاي شاھۆ سرىك و سووك ھەستا سەرىپى، قولى مىرانى گرت تاكوو
لەتەك خۆيدا بىبا بۆ ژوورەكەى دىكە. بەم ھەستان و راسانەى ئەو مىران و مىرزا قاقاپىكەنەن.
سەىمىران ھەرچەندە چارەى نەبوو، بەلام ئەم دەستوورە بۆ ئەو بەختەو ھەرى بوو، گوتى:

- زۆر باشە، مەشەدى نەبى، تۆ بچۆ بەلای كارى خۇتەو بە منىش بزانم ئەم زەعيفەيە كارى چى
بە منە.

مىرزا نەبى ھىشتا خۆرى خەندە لەسەر روخسارى ئاوا نەبوو، مال ئاوايى كرد و رۆيشت، لە
ژوورە گەورەكەدا ھوما ھەرچەندە توورە بوو بەلام بە نەرمى مىرانى دوواند:

. دیسان له لای خه لک پیم ده لئی زه عیفه! ئەم گیله پیاوه گه وچه گه وچی چیه تی، بۆ خه ریکه وهک
 هه زارپن خوی بکا به گوچکه تدا؟ گه لحویی بی ئاوه ز! سهیری ئەم چرو چاوهی ده لئی کۆسته یه،
 ئەوهنده نه فامه نازانی ئەگه ر بیست سال به بیوه ژنی دانیشم، هیشتا میردی پیناکه م! خودام
 له خودایه جاریکی دیکه پنی به م ماله دا بیت، هر به گسکه کۆله و نالچهی که وشان
 سهگ به حه وشه ی پیده که م، ئەمانه دۆستی گیانی به گیانی نین، ئەوانه دۆستی نازن، دۆستی...! ئەیه رۆ
 له و حه یایه، ده وره ی ئاخز ه مانه، مانای وشه کان پاک گۆر دراوه؟! سهی میران نیو چاوانی تیکنا و به
 دوو دلاییه وه له و چاوه خومار و پر له ته وسو توانجانه ی هوما رام، به لام نه یده زانی چی بلی، له و
 رۆژه وه هوما له گه ل ئەو ده ژیا، ئەمه یه که م جار نه بوو قسه یه کی ئاوی ده هینا گۆرئ، مه سه له ی
 کوپه که ی خاتو سه فیهی، چیرۆکی سه راوی نیلوفر و ئەمه ش یه کی تر، به تو و نه ته وئ سه رو
 سړیک له ئارادا بوو، ئیتر ئەمه بۆ حاشا لیکردن نه ده بوو، پیاوان له گورگه لی و ده رویشه وه بگره
 تا ده گاته رهوزه خوان و سو فی به رمال به کۆل و سه هۆل فرۆشی سه ری کۆلان، که س نه یده توانی به
 هه ناسه ی ئەفسو ناوی ئەم شو ره لاوه گرفتار نه بی، هه ستان و دانیشتنی، ره فتار و کرداری ئازاد و
 له مپه ری له ژبانی رۆژانه ی ده رو ژووریدا، ئەوانی له ری لادابوو، هه رکه سه یگ گۆلزه ی شیرینی
 سه رلیوی یای هوما ی دیبایه، ته نانه ت ریبواریکی هه ناو ته زیویش، وایده زانی مه لی ئەشقی له سه ر
 گو یسو انه ی دلی هینا نه ی کردوه، ئەوهنده له هوما دلنیا بوو، ئەو باوه رهی به بینایی خوی نه بوو،
 ئەو له چه شن ی باخیکی با سه فا به رو سه یبه ری ته نیا بۆ خوی بوو، ئەمه گومانی تیدا نه بوو، داخۆم
 به راستی ئەم ژنه رهند و پیتۆله، له بهر زیره کی تاییه ت به خوی که ده گه رپته وه بۆ نزم فامی ژنانه ی
 خوی نه ی توانی بوو هه له و لاوازی له ودا وه بینئ؟ له وانه بوو ئەم شته وابوایه، به لام خو سه ی میران
 نه یده توانی پیش به هه لچوون و ئیره یی خوی بگرئ، له بهر ئەوهی له مرو فی سه ودایی مه زاج دا،
 ئاوه ز که لک له زۆر بیژنی خوی وه رناگرئ، چونکه ئەوینی ئەو ژنه له دلی ئەوه دا ریشه ی دا کو تا بوو،
 ئیتر بیجگه له وهی ته رزی ئاوا هایی هاو ریکه ی له و شه وه دا که هوما تو را بوو، ئەوهنده زبو
 ناشیرین بو وهک ئەوهی به ته مای پاشقول و ده هۆیه ک بی! جاریک ئاسکه له زمان ماله قاوه شتیکی
 بۆ گیزا بووه، ئەمه جینگای گومانی سه ری بووه و زۆریش له راستی نزیک بوو، سه ی میران له بواری
 ئەم بیر و ئەندیشه یه دا دوا ی ئەوهی به دل له چاوی هوما رامابوو، له کاتی که دا هه ولی ئەدا ددان به
 خویدا بگرئ و رواله تی خوی ساردو ئاسایی نیشان بدات، به لیوه له وه لئی پرسئ:
 . ده ته وئ به م قسانه چی به من بلیئ، جوان تیم بگه یه نه با بزنام، ئاخۆم میرزا نه بییش؟!

هوما له بهر بيزاری و ماندووبوون و له داخی ساده و ساکاری میرانی میړدی که پښی و ابو و هموو کهس وهک خوی دل پاک و پوراسته، هیدی هیدی پووی کرد به ولاره و له گهل نه وهی داخ و دیقی زوری له دلدا بوو گوتی:

. چه زم ده کرد چاویله که یه کیان دروست بگردایه و هختی ده تکرده چاوت بت دیبایه دل و میتشکی نه و خله که چی تپدایه! نه وسا بو ت درده که وت هر که سیک قسه ی کرد نیبه تی دلی چیبه، به لام خانم گهل زور زوو له مه بهستی پیاوان تپده گهن، چونکه نه و شته ی له دلی پیاودایه چاو به بی پهرده نه یدرکینی، بوره پیاوی له بنه و بهر، به چاو بو ت ده گری و به زار قووت دده، نه وانه دل و هه ناویان وهک لاکي بوگه نیو وایه، خریکه ده ورو بهری خوی بته نیته وه، دایمه چاویان له مال و نامووسی نه م و نه وه جا با برا و برادریشیان بی، دوا ی نه وهی جیی به تو لیژ کرد و له سهر کاره که ی لابردي خوی بوو به سه روکی سنف و دهسته ی نانه وایان. ئیستاش پیسی خوبه زل زان دده یو لیمان بیی به دروویی مه م و زینان، چه ز به جو ی بوونه و همان دهکا، تو کیت دیتووه نه و نه دده بی شه رمانه قسه له ته ک ژنی دوست و هاوکاری خوی بکا؟!

«تاکه ی دته وئی عومر و جوانی خوت فدای سه یدوکه بکه ی، ته لاق بستینه پیت له سهر چاوی منه، منته ده کیشم.»

به لی، نه مهش له میرزا نه بی! هر نه و پیاوه خاسه ی نه مروکه وهک مه لای مزگه وت درسی توی دده و ناموژگاری ده کردی، واده زانی هه مووکه س وهکوو خوی گه مژه و گیل فامه و نازانن دل و دروونی بوگه نی کر مه ریزه و چیتدایه. له م یه کدوو شه ودها به هوی نه فامی خومه وه و امده زانی دایک برای تویه و خوم خزنده مالی. به عالمی ناشکرا به دهورمدا دههات و پنی ده گوتم! دهیگوت پیم سهیره قهل و کوتر، چون پیکه وه هه لده که ن، مه بهستی له من و تو بوو. به من ده لی ژن سی به شن، ژن و ژین و ژان، نه و ژنه ی منیش له وی ناخریانه واته ژان.

سه ی میران له جیی خوی هه لچوقا، نه وه ته وای گفترده فه رمایشی میرزا نه بی بوو، لیوی خوی دایه بهر ددانی و لی پرسی:

. ده ی باشه، دواتر ووتی چی:

. ژن له مالیدا نه نیوکی پیاوه، نه گهر شوخ و شه نگ بی جوانی و نه گهر په ر و کونیش بوو نه واپیری و ناحهزی نه و درده خا و دهنیوتی.

خۆ لهوانهيه ئه و ژنهى ئه و زۆر له من جوانتر بوو، چهوسانهوه و نهخۆشين ئاوا ههلى تهكاندېي هه و پياوهى خه مخورى مندالى تويه چاوت ليني چون مال و مندالى خوى به قوردا بردوته خوارى. گه رهكم بوو هه و له و شوينهوه كه راوه ستابووم و گويم له قسه كانى بوو هاتبايه مه نيو ژوره كه وه و دهم و فلچيم بۆ تيك بكردايه وه، خوڤرى و گهنده پياوا! خودام له وخودايه جاريكى ديكه به مده رگايه دا بيت، ئيتر رازى نيم له مه ولا توش هات و چۆى مالى ئه وان بكه، تو بيتوايه له و رۆژه وه گه يوه به ئاواتى و بووه به به رپوه به رى دهسته ي نانه وايان شه وانه خه و له چاوى بكه وى؟

سه ي ميران گوتى:

- سه رۆكى نانه وايان جگه له هه لات هه لاتيكي خورايى چ قازانجيكى بۆ من هه بوو؟ كى هه يه پى بزاني؟ ئه و بۆ ده گرى، گريان بۆچى، ئه وهى خراپه خۆ به من و تو چاك نابى، من وه رهن ببوو تاقه تى ئه و كارهم نه مابوو.

هوما ورده ئه سرينى له سه ر گولى روومه تى سڤى و به نيم نازيكه وه گوتى:

- بۆ قازانجى نه بوو، تو پيتوايه من مندالم هيچ نازانم، هه ست ناكم ماوه يه كه زۆر له دواى، كه ي جارن و ابووى، به س نه بوو جارن ئاغا و كوئخاى خۆت بووى، ريز و حورمه تت هه بوو، هه ر ئه و پيتاك و مالياته، تو پيتوايه ميرزا نه بى، دؤعا بۆ رۆحانه تى باوكت ده كا، ته نيا له هه ولى ئه وه دايه خه تيك به سه ر مالياتى خويدا به ينى، تو به ده ستى ئه نقه ست خۆت خستوته چاله وه و هاواريش ده كه ي ده ستت بگرن و بينه وه سه رى! گه ره ك نيه بپارييه وه، ئه م لالان و پارانه وه يه ت له چييه؟ وام لينده كه ي له مه ودوا دايمه چاوم به سه رته وه بى، به جينى ئه وهى ده چى بۆ ديدنه ي عه ينو لالا، هه سته بچۆ به شوين حه ببيدا، له هه ر جيگايه كه په دايى بكه و بينه نه وه بۆ سه ر كاره كه ي، گورگيش بتخوات گورگى خولواتى بتخوات باشه، مه گه ر تو نه بووى ده تگوت چ بچينى هه ر ئه وه هه لده گرييه وه، چيبووه به م شيوه يه ده جو لتييه وه؟ هه سته بچۆ حه ببى بدۆزه وه، با بچيته وه به لاي كاروبارى دووكانه وه، قه درى ئه م پياوه ت نه زانى، له مه ودوا پشتى ده ستت داخ بكه:

- قسه كه ت خراپ نيه، به لام حه ببى چۆته دووكانى «سه نكه كى» كوليره ي په نجه كيشى قولى خان، ئه وانه هه ر چا و خافل بكه ي وه ك مار پيته وه ده دن، وادياره ئه وه خته ي چو بووم بۆ قوم، حه ببى هه لفرى واندبوو.

- قولی خان فریوی داوه، تو بچو دلدارى بدهوه ئه گهر دتههوى كه چۆيه كى ديكه ت لى پهيدا نه بى زووتر بچوولئ، بچو بيدويته بزانه چى له دلدايه، ئه بهمه دهلئىن پياوى بن عهقل! بن موبالات، ده سال به قه درو حورمهت له و دووكانه دا خهريكى كارى خۆيه تى، كهس پنى نه وتوو پهشتى چاوت برويه، كه چى بو قرانك زياتر توى فروشت به قولى خان، نمهك به حه رام!

- شتى و نا بى، جوان بيه من بچم بو دووكانى قولى خان، تاكوو سۆزى با بزائم چۆن ده بى، ئه گهر كرا باشو و يان كه سيكى تر دهنيرم به شوينى دا، له باتى خۆم.

- چۆن چا كه ئاوا بكه، دهلئىن قسه هه زاره يه كى به كاره، ئه گهر تاكوو سبهى شه و حه بيب يان په حمان پينچ شه مميان نه فه ريكي دى ئه م كارهى به دهسته وه گرت ئه وه باشه، ده نا به م خودايه ي له ژوورى سه ره ئه م ده سماله هه وريشمه م له سه رم ده پينچم و وهك پياوان ده چمه سه ردووكان و ده بهمه ته رازوودار! ده لئىن ئه وه ژنه پياو خراپ ده كا يان له سه رپرا تيكي ده دا و چاكي ده كاته وه، خه تاي تو نييه، تاوانبار نمم، ئه گهر له هه وه له وه ئه وه نده خۆم شل نه گرتبايه ئيستا ئاوا نه ده بوو، هه سه ته زۆر داهينزراوى، ده ست نويزت هه لبگره و نويزه كه ت بخوينه، ئه وه ي راست بى، هه ره ختى تو له سه ر به رمال ده بينم ئوخژنم به دلدا ديت و ئارام ده به مه وه، نويز ئه ستوونى دينه، خير و خوشييه، مروف و ريا ده كاته وه، گياني ژيان به جه سه ته ده به خشى، دووربوونه وه له نويزان دل ره شى ديتى.

ئيتر نازايم چه نده ت باوه ر به م قسانه ي من هه يه به لام به ويژدانم، سه باره ت به حه بيب له سه ر قسه ي خۆم سوورم. به هيج عوزر و به هانه يه ك پاش گه ز نابه وه، سبه ي هه ر ئه م وه ختانه ده گه مه دووكان، حه بيب له وي بوو باشه له وي نه بوو، له وه به دواوه ته رازوودارى نان سه نكه كى به ريز سه راوى خاتوونه كه ي خۆيه تى، واته هوما زهندى، ته واو و براهيه وه.

سه ي ميران به نيوه وه ره زييه وه دانه كانى پيشه وه ي ده رخست، وادياربوو به م قسانه تاراده يه ك پازى بوو، ديسان هوما گوتى:

- تو واده زانى به شوخى و جه فهنگ واده ليم، له بيست و چوار كاتژمير پتر راناوه ستم. پيشت وانه بى هه ر قسه م هه يه، ئه گهر پيتعه بيب و ئيراده بوچى هه تا ئاسكه مندالى نه بوو شان به شانى خوت له دووكان كارى ده كرد؟ ئه وه خخته ژن ئازاد بوو يان ئيستا؟ ئه مرؤ هيج به رگيره وه يه ك له گورپدا نييه، نه تديوه ئه م هه موو ژنه له دووكانه كان ياريدهى ميردى خويان ده دن، روژ تاكى ئيوارى له م ماله دا بى كاروبارم! ره ش له سه ر سه ي دانانيم، به ينه للا مه گه ر تاكوو تو ده گه رنييه وه بو مالى چاوم له ده رگا بى يان داره راي ميچه كه بژميرم، چبكه م ژن بى ده سه لاته و لپت نه گه رام بيمه خه يات و به رگه دروويه كى باش،

پیتوابوو له کولانه که دا جهرده بوسه یان بؤ دانام، نه مندال هه یه دستم بگری و نه تهون و قالی دهکهم، نان کیشان بهردکیشان نییه، به من جینه چی نه بن، مشته ری به ری کردن چپیه خو ناخوریم، کار نه گهر بگری دهگری و شتر نییه به درگادا نه چی؟! نه مه خومانین بارو سهر بار له خومان قورس دهکهن، به وه نییه ژنم، له زور پیاو پیاو ترم، نه وهی چاو له ژن و مندالی خه لک دهقرتین، خه لکیش چاو له ژن و مندالی نه وه دهقرتین، له نیگای خوته وه چوئم ده بینی ههروام، به چاکم ده بینی چاکم، به خراپم ده بینی خراپم! تا کوو دستم رادی پیاو هکی خوئم یاریده م هدا و ناگای لیم ده بی، تا کوو تاریک دادی من کار دهکهم ئیوارهش تو کار بکه ههردوو کمان به یه که وه دست له دست و قهوت له خودا، پیم پیده که نی، من بروا ناکه م به قسه کانی من گالتهت بن، به سیه تی به من مه لی زعیفه و ناقیس نه قل، نه م ناتوران به بؤ تو باشه نهک بؤ من.

زه رده خه نده بهک درزی دا به لیوی سهی میران:

- من لهو بابته وه به تو نالیم زعیفه و عه قلت سووکه، که نه توانی مه نیک نان له سهر تهرازوو دانئی و بیده یه مشته ری، یان نه توانی پاره ی داخله که رابگری، کاری له وه گه وره تریش له دست دیت، هه ره وهی نه م قسانه دهکهی نه قلت ناقیسه، تو نازانی خه لکی نه م شاره چهنده پووچ و بی کیفایه تن!؟

- به لام نه مهش بزانه له گه ل داهینان و نه ریتی تازه زوو رادین، وه ختی که سیک به پاکی ببین ریزی لیده گرن، ته وای خه لک له م دنیا یه دا هه ر به م جوړهن، نه گهر منیش ژنیک بایه م وهک ژنانی هه ره مهسرای پادشایانی قه دیم، ته وای ته مه نم له ژووریکدا ته وای بویه و نه په نگی هه تاو نه ژنانی به کومه لم دیتبایه له وانه بوو به م جوړه بام که تو بیری لیده که یته وه. نه مهش به جیتی خوی، قسه که ی (حسین خان) م هه ر له بیره، رۆژیک ووتی، ژن ده بی بؤ خوی پاک بی. ئاو بیته و دهستان بشو.

سهی میران، نه م بیره اته وه یه ی به دل بوو.

- به م سهرو زمانه ی تو هه ته و ابرانم گیانی قورره تول عین شه هید چوته نیو جهسته ت. نه گهر که چه سه وادیکت هه بویه دلنیم له نیو دوست و یارانیدا جتی نهوت ده گرتوه.

- پینه ی دمه وهری به سه ر شانی مندا مه دووره، قورره تول عین تازه زیندوو نابیته وه، نه گهر خوت کلا ناکه ی وه لامی من بده وه.

- وهلامی تو بیدهنگ بوونه و هیچی تر، ئاو راوهستی زمانی تو راناوهستی، میشتکت خواردووم، ئەوهی پئی ناوی له بهیانییهوه خۆم دهچمهوه لهسهردووکان دادهنیشم. تاریک و پروونی بهیانی وهختی تو له خهودای دەرۆم و شهویش ههتا تو نهخهوی نایه مهوه، دهبی له مهودوا سێ ژمه به ته نیا نانی خۆت بخۆی، (هوما په ربییه نیوقسهکانی: به ته نیاش بخهوی.) چش با به ته نیا بخهوی، ههر له بهیانییهوه، نا، بهیانی به ته مام بچم بۆ گاراژ. راده سپیرم بۆ دووکان ماتۆریم بۆ بینن، ئەمه له هه مووشت زه روورتره، ورده ورده نانه واکان ماتۆریان داناه، ئیتر کهس به دارو ته پاله نان ناکا، هه موویان نهوته ره شه ده سووتین، نه زهحمه تی ههیه و نه چیگا و ریگا دهگری، له دووکاندا ته نیا ئاگالیبوونی دهوی مه خزنه و بۆشکه پره که گرم نه بی و نه ته قی، چبکه م بهینیکه له کاروباری خۆم وه دووا که وتووم، خودابکا ئەمجار له م ئاوردوو کرپن و دارشکاندن و دهرده سه ربییه خلاسم بیت.

سێ رۆژ دواتر، سه ی میران، خۆی کۆ کردهوه و به هاوکاری وه ستایه که له دووکانی عه لی ئاسنگه ر ماتۆریکی کرپی و له دووکان دایه سه ست، شاتر ئەم دهرفه ته ی به باش زانی و چۆن ته رازوو داره که ی دهر کردبوو ههر ئاواش رۆیشت بیهینیتته وه بۆ سه رکاره که ی. ره حمان کار پینچ شه ممه، نیوچاوانه که ی باشی نه ده هینا، له هه ر جیه که کاری ده کرد هه وه ته یه که زیاتر له سه ر کار نه ده ماوه، ههر ئەوه نده ی کاره که راوه ستا، هه ستا و وه دهر که وت، سه ی میران به نیا یه کی به کرپی گرت و ده ستیکی باشی به دووکاندا هینا، ته واو خۆشی کرد، به م خاوین کردنه وه یه وه ستا کاری دووکان که یفی زۆر ساز بوو، ئەو پیاوه ی کاری ته ندوور داخه ستی له ئەستۆ بوو ده یگوت وه ک بووکی سوور ئاگام له ماتۆره که ده بی، به چۆل بوون و لاچوونی دارو سوخت، ته واو دووکانه که جیدار بوو مشت ته ری به دلێ خۆی ده هاته ژووری و راده وه ستا، له لایه کی دیکه شه وه شاتر زه مان ده ستی له ملی هه بیب کردبوو، ئەملاو ئەولای ماچ کردبوو په شیمان ببۆوه له وکاره ی کردبووی. له زمانی خۆی و سه ی میرانه وه که بۆ پیاوچاکی و نان جوانی به نیو بانگ بوو له و شارهدا دلنیا ی کرده وه، کهس قسه له کاریدا نه کات و چۆنی پێخۆشه ئاوا کار بکا، ئەم قسانه کاری تی کرد و هه بیب گه رایه وه سه رکاره که ی خۆی. قهت نه بوو جاریک باسی که م و زۆری هه ق ده ستی رۆژانه که ی بکا، به لام وهختی ئەو له دووکانی قولی خان شه ش قه رانی زیاتر وه رده گرت، ده کرا ههر به قیمه تی جارن کار بکا؟

مانگی بانه مه ر به کۆشیک گۆل و سه وه زه وه پشتی تی کردن و سه ی میران به قسه ی میرزا نه بی و ژنه کانی وه خۆ که وت و تیرو تانووته کاری خۆی کرد، ته مه لێ ژیر پئی نا و به کاره کانی

پادگه‌یشت، باشتتر له جاران رۆژی دووجار سه‌ری له دووکان دهدا، باره ئارده‌کانی له ئاشه‌وه بۆ ده‌هاته‌وه له قه‌پان دهدا و سه‌رحیسابی کاری خۆی ده‌بوو، جاریک له شته‌کان ورد بۆوه و بۆی ده‌رکوت، ئه‌وبار به‌ره بی‌ئینسافانه به‌ که‌یفی خۆیان کلاویان ناوته سه‌ری، ئه‌وان ده‌وو ده‌سته تایچه‌یان هه‌بوو، یه‌کیان تازه و ئه‌وانی‌تر به‌ کوته‌پینه‌ی زل و قه‌به‌وه، گه‌نمیان به‌ ته‌لیسی تازه ده‌برد و له‌ جه‌والی ئه‌ستور و کوندا ئارديان بۆ ده‌هینا‌یه‌وه، خۆزیا هه‌ر به‌مه‌ش رازی بوايه‌ن، ئه‌وه‌نده‌ی به‌ خالی ده‌گه‌رانه‌وه جه‌واله‌کانیان جوان نه‌ده‌ته‌کاند و یه‌ک‌دوو مستیان ئارد له‌ بن‌دا ده‌ماوه و ده‌یان‌برده‌وه، سولیمان ورکه‌نان‌فرۆش له‌و دزی و فزییه‌ بی‌خه‌به‌ر بوو، هه‌ر بۆیه له‌ دوو خه‌لوار چواریان شه‌ش‌مه‌ن ئارديان لی‌ده‌گه‌راوه، کئ ده‌یزانی له‌ که‌یه‌وه ئه‌مه‌ کاریانه؟ دزی‌کردنی باربه‌رانی ئاشه‌وان تازه ده‌ستی پینه‌کردبوو، ئه‌و بزانی، ئه‌و برودار و ئه‌وانیش ناپیاو، جا ئیتر چه‌نده‌یان فیل کردبوو خودا ده‌یزانی، نه‌شده‌کرا هه‌لیان‌سوورینی و داوای مستیک ئارد بکاته‌وه. ئاشه‌وان ده‌یگوت ته‌نیا باریک بووه هه‌له‌ی تیدا کراوه، ئاشه‌وان زۆرجار تووشی هه‌له‌ی ئاوا ده‌بی و خاوه‌ن دووکان ئه‌گه‌ر پپی‌خوش‌بی‌ ده‌توانی هه‌موو که‌ره‌تیک تایچه و جه‌واله‌کان بکیشیته‌وه، دنا چه‌وته‌ی جاریک تا‌قی بکاته‌وه، سه‌ی‌میران به‌م‌کاره ته‌واو تیک‌چوو‌بوو، به‌لام داخۆم ده‌یتوانی بیکاته هه‌را و هه‌للا؟ هه‌رکاریکی بکرایه چی‌ده‌ست نه‌ده‌که‌وت، ده‌بوو ده‌ست رابگرئ و چاو راخا، وه‌ختی ئاردی نیوده‌فره‌که ده‌هاته سه‌ری رپوونی بکاته‌وه که‌م و زۆری له‌ چیدایه، به‌لام وه‌ختی خۆی ها‌تۆته‌وه سه‌ردووکان، هه‌مووش‌تیک له‌سه‌ر جیی خۆیه‌تی و چشتی بیجی نییه، ئیستا له‌ چاو جاران نانه‌که‌شیان جوانتر بووه، وه‌ک رابردو ره‌ش و بۆر نییه، زۆرتر له‌ جاران ده‌فرۆشن. به‌لام به‌هۆی ئه‌وه‌ی گه‌نمه‌که‌ی کۆن و زۆر له‌ عه‌مباری ده‌وله‌تدا ما‌بۆوه، هه‌ویره‌که‌ی جوان خۆی به‌ ده‌سته‌وه نه‌ده‌دا و به‌سه‌ر بیله‌وه نه‌ده‌وه‌ستا، ناچار بوون به‌ زه‌بری خۆیی زۆر بیکه‌ن به‌ نان، ئه‌مه‌ش هه‌ر بۆ ئه‌و وانه‌بوو، ورده‌ ورده‌ سه‌ی‌میران کاروباری دووکانه‌که‌ی به‌ره‌وباشی ده‌چوو، له‌ مالدیدا به‌تایبه‌ت له‌لای ئاسکه هه‌ستی به‌ ئارامی و دلخۆشی ده‌کرد. به‌لام هه‌شتاکه‌ نیگه‌رانی ده‌ستی له‌ کۆل نه‌ده‌کرده‌وه. پوول و پاره، ببوو به‌ مه‌لووچک، له‌ ده‌ستیدا رانه‌ده‌وه‌ستا، ئه‌و پیاوه هه‌تا جاران بوو، به‌ سه‌دان خه‌لوار گه‌نمی له‌ چال و له‌ هه‌مباردا بوو. هه‌ر عه‌لاف بوو به‌ سه‌ی‌میران قه‌رزدار بوو، گه‌رفانه‌کانی پرپوون له‌ په‌نجاته‌منی تازه، وه‌ک ده‌لین ده‌ستی له‌ خۆله‌میش دا‌بایه ده‌بوو به‌ ته‌لا! ئیستا وای‌لنیه‌اتووه، ده‌بوو هه‌موو ئیواره‌یه‌ک دووکان‌داره‌که‌ بی‌ت بۆ پارهی ماتووره‌که‌ی. دواتریش به‌ بۆله بۆل بگه‌رپه‌ته‌وه، ئولفه‌ت مزه‌فه‌ری، هه‌تا دوینی بوو بۆئه‌وه‌ی جه‌وازی نانه‌وایی وه‌ر‌بگرئ،

لهگه‌ل خۆرکه‌وتنی به‌یانی تاكوو زهرده‌په‌ر له‌به‌ر ده‌رگای مالی میران وه‌ک داوه‌ل ده‌چه‌قی، هه‌ر ئه‌و پیاوه به‌ باب و باوانه‌وه ئۆکه‌ر و ئۆکه‌رزاده بوون، حه‌وته‌یه‌کی ته‌واو بارامی له‌سه‌ر قه‌لانده‌وشی دانه‌نا و ئه‌ملاو ئه‌ولای ده‌برد و بۆئه‌وه‌ی ئه‌مه‌ک‌داری خۆی بۆ بابی نیشان بدات، لیستووک و بووکۆکه‌ی بۆ ده‌کړی. به‌مه‌کارانه‌ی که ده‌یکرد وه‌ک گه‌نه به‌ چه‌رمی ده‌سته‌ی نانه‌واپانه‌وه ده‌نوسا و به‌ری‌نه‌ده‌دان، ئه‌مه‌رۆکه‌ش له‌ چاکه‌ی هه‌مووانی هه‌لدا و پشتی تی‌کردن، به‌ دیتنی ئه‌وان بای له‌ خۆی ده‌کرد و به‌ته‌ما بوو سلای لیبکه‌ن، وه‌ختی به‌ سواری فه‌یتوون به‌ به‌ردووکانی ئه‌ودا راده‌برد ده‌ستی ده‌نا گیرفانی، جوړیک خۆی نیشان ده‌دا و ملی به‌رز ده‌کرده‌وه، وه‌ک بلایی به‌ راست و چه‌پدا دووکان و فرۆشگای ئه‌م به‌روئه‌وبه‌ری شه‌قام له‌ زیمه‌ی ئه‌ودایه و قه‌باله‌ی به‌ نیوی خۆیه‌تی، دنیا دنیا‌ی ئه‌م تازه پیداکه‌وتوانه‌ بوو، به‌ نرخ‌ی رۆژ نانیا‌ن ده‌خوارد، ته‌نانه‌ت هه‌موکه‌سی له‌ بیر چووبۆوه، وه‌ک‌ئه‌وه‌ی ئه‌و رۆژگاره‌ کۆتایی هاتبوو، ئه‌و جارن وایده‌زانی دنیا هه‌ر ئه‌وه‌یه له‌به‌ر چاوی خۆیه‌تی، به‌لام ئیستا کیشی ژیا‌نی دابه‌زیوو وایده‌زانی له‌ هه‌له‌موت‌دایه، و هه‌ربینا به‌ره‌وخوار گلۆر بوو! وه‌ک شیر‌ی بی‌شه‌ه‌زی به‌ مردن ده‌کرد نه‌ک به‌ پیری خۆی، هه‌ر بۆیه‌ بیر له‌ خۆلی زه‌مانه‌ ده‌کرده‌وه و هه‌ناسه‌ی هه‌له‌کیشا و ده‌ستی بۆ کاروباری نه‌ده‌چوو، چاوی له‌ کرده‌و کاری خۆی و ده‌رووبه‌ری ئاوی نه‌ده‌خواردوه، له‌ مالیشدا وه‌ره‌ز و بیربلاو و دل به‌خه‌م بوو، وای هه‌ست ده‌کرد هه‌یچ خه‌یر و خۆشیه‌ک ناتوانی له‌ دلدا هه‌یلانه‌ هه‌لبه‌ستی، جاری‌وابوو به‌ دل پیی خۆش‌بوو له‌ هوما دوور بکه‌ویته‌وه و نه‌بیینی، زۆر‌جاریش به‌ تاسه‌وه نه‌یده‌ویست بۆ ساته‌وه‌ختیک لێ‌دوور بێ و له‌حاند نیرگزی چاو و گوله‌نه‌ورۆزه‌ی سه‌رلیوی چاو لینگ‌نه‌نی و وه‌ک پیری خه‌رابات بۆ چۆرئ مه‌ی له‌ پیا‌له‌ی چاوی مه‌ستی مل به‌ لاره‌وه‌ بنی، سه‌نه‌می په‌ری‌شیه‌وه‌ی به‌زه‌یی به‌ چاوی تاسه‌باری‌دا بیت و ده‌ستی که‌ره‌م و چاوی شه‌فابه‌خشی لێ‌وه‌رنه‌گه‌یژ، هه‌ر ئه‌وه‌بوو، به‌ زمانی لاوانده‌نه‌وه‌ دل‌داری ده‌داوه و نه‌رم‌ونیا‌ن لێ‌ده‌پرسی:

- ئه‌مه‌رۆکه‌ به‌ر کاری من چووی بۆ ده‌فته‌رخانه‌؟ نا، بۆچی نا؟ تا‌که‌ی هه‌ر ده‌بی ئاوبی؟ سه‌راوی نه‌کا شتی‌ک له‌ بن سه‌ردا بێ و له‌ منی ده‌شاریه‌وه؟ ئه‌گه‌ر هاتوو رۆژیک ده‌رگای مالت کرده‌وه و هوما نه‌ما‌بوو، دل‌ت ته‌نگ نه‌بێ، عه‌یب و ئیراد‌م لێ‌نه‌گری، تازه ئیتر من ژنی تو نیم، بۆخوم موختارم هه‌رجیگایه‌ک بچم یان نه‌چم، به‌لام به‌راستم نییه‌ شوخیت ده‌گه‌ل ده‌که‌م، سه‌نه‌د و قه‌باله‌ عه‌یاری ئه‌شق و ئه‌وین نییه‌ ئه‌مه‌ بۆ وه‌ختی ده‌بی ئه‌شق و خۆشه‌ویستی کال بووبه‌یته‌وه، ئه‌وکاتی به‌ ره‌سمی هاوسه‌ری تو بووم، له‌ بیرته‌ پیت‌ده‌گوتم، به‌ چاوی ماشوو‌قه‌یه‌ک سه‌یرت ده‌که‌م، نه‌ک

وهك هاوژينىكى شه رعى، رهنكى ئه مه به لاي تووه شيرين تر بووى، قه بالهئى ئه شقى من تهنيا توى و بهس، چى دهكهى و چى ناكهى كه يفى خوته. وه جاخى خوشه ويستى ئه شقه، ئه گهر ئه شق بكوژيته وه ئه وا ئه م وه جاخهش ساردوسر ده بيته وه.

شنق به شنه شن، به سهر دارو ده وه ندا شوڤر بووه و به بالاي بيستوندا هه لزانا و خوى كرد به به روكى تاقه وساندا، به لام ئه و كزه كزهئى جاراني نه مابوو، ههر بوئه گهرما خيوه تى له سهر شار هه لدا، قوتابخانه كان ده رگا و ده روزه يان هه لپيكا و كاتى پشودان و هه سانه وه ده ستي پي كرد. ئيتر ئاو به بن سه هول توونيه تى نه ده شكاند. له گه ل ته وا بوونى زستان نيوان ناخوشى و هه وئى سارى له به ينى ئه و دوو ژنه دا سارد ببووه، ته نانه ت خوشه ويستيه كى كال و كه م رهنگيش له يه كدى نزيك كر دبوونه وه، ئاسكه وه ختي ده يزاني ميزده كهئى ده ستي له دلى نابيته وه و واز له هوما ناهيتى، ئه م جار لى كه وته پارانه وه و لالانه وه، به لكوو هه رچونيك پي ئه و دل گه رميه يى بداتى به كاروبارى مال و ژيان و نانه واكهئى رابگا، له و ماوه يدا مه علوم ببوو هه روه ختى هوما كه يفى ليوويه سهئى ميراني ده كرده گرگانيك، ئه وانى جارن له چوخه سپيه وه ده هاتن و زوو زوو سه رودليان ده گرتن، به ينيك بوو به يه كجاري ته ركى ئه و ماله يان كر دبوو، منداله كان له گه ل زردايكيان نيوانيان ناخوش نه بوو، هه روه ختى سهئى ميران له مال نه بايه ئه وان هامووشوى ديوه كهئى ئه ويان ده كرد، ئيتر له و روزه دا وهك جارن نه كه ل وپه لى به نرخی مابوو نه ده فرى ميوه خواردن و نيرگه له و په يكه رى زيوين، له گه ل پياله و قليانى شوڤر به دار، هه روهك هوما ده يگوت، سهئى ميران روزه ئيك ته واوى ئه م شتانهئى كو كر دوته وه و له ده سماليكدا گرئى داون، له سندوقه تايبه ته كهئى خويدا هه لئى گرتون. ئه و روزه ژنان له بهر بيكاري و ده ست به تالى خويان، ته ماحى ئه وه ده يانگرئى ده رگاي سندوقه داره كه بكه نه وه، بزنان زيو و زه مبه ره كان له وي دان يان هه ر به راستى نه ماون؟ هوما ده يگوت زور سه ير نيه، ئه گه ر ئه م سندوقه ئه فسوناويه وهك ميرانيكى پيروز بؤ سهئى ميران خوشه ويست بي، له وه ده چوو ئه وه خه زينه يه كى به نرخ بي بؤ ئه و پياوه و شتى سه ير و سه مه رى تيدايى، زور جارى وا هه بوو به گالته و چه فه نگ سه ريان ده خسته سه ر سهئى ميران. وادياربوو ئه م پيره ميزده شتيكى نه ينى له ژير سه ردا بوو، هه ر بوئه ئه م سندوقهئى زور خوش ده ويست، ئه وه ندهئى ده چوو سه رو كاري ئه م يه خدانه دارينه له ديوى ژووره وه ده رگا كهئى له سهر خوى هه لده پيكا، چه زى نه ده كرد كه س بزاني چيده كا، ئيتر ئه وه بوو خه يال هه لئى گرتن و خويان گه يانده خه لوه تيه كه و سندوقيان هينا به ركار! به هوئى ئه وهئى قورس بوو چه ند جاريك

ئەمدىيو ئۇدۇيويان پىن كىرد، سىندوقە بۇرىيان ھەلتەكاند بەلكو بزىان گۇيىيان لە زىنگە و خرىنگەى زىر و زىو دەبى! بەلام بوو بە ھىچ، زور ۋەستايانە دەرگاكيان كىردەو، بەلام چى تىدا نەبوو ئاھى دلى لى بشكى، تەنانەت ھەردۇويان لە بىريان چووبۇو ئەم دەرگاي سىندوقەيان بۇ ھەلچىرەيو و لەچى دەگەرپىن، ئەوھى تى دابوو پىسۇلە و كوتەكاغەزى سىياى كرىن و فرۇشتن بوو لەمەر دەغل و دانەو، بەلام ھەلگىر ۋەرگىرى ئەمانەش خۇشپىھەكى تايبەتى پىتو بوو، بەرامەى ئەفپىھە و زەغفران بە ژوررەكەدا بلاو بۇو، چەند پىناسە و سىجىلى كۆن و دراو، وىنەدار و بى وىنە، ئەمانەش لە كرىكارەكانەو بەجى مابوو، زىندوو يان مردوو مەلۇوم نەبوو، ئەسكىناسىكى پىنج رۇبلى شان قىرتا، ئەو پىش ھىنى دەورەى تزار و زەمانى شەرى يەكەمى جىھانى، چەند دەست ددانى دەست كىرد، كاتىمىزىكى بەرگ زىو پىنى ئەبووقەدارە، باسەمە و مۇرو تەسىپ، ئاھا پىرۇزى سەرقىسان، وردىلەبىن، وىنەى ھوما و مندالەكانى، ئەمە ئەو شتەنە بوون كە نىوسەعات ئەم دوو ژنە سەريان بەسەردا گىرتبوو.

ھوما وايدەزانى خەزىنەى دۇزىوئەتو چىرۇى ھەستى داىكانەى پىشكوت، وىنەى مندالەكانى دەنا بە سىنگىيەو و سەيرى دەكىردن، خۇشەو پىستى داىك و فرزندە وەكوو كىو واىە، ھەرۋەختى چىا لە جىى خۇى ھەلگەندرا نىوانى داىك و مندالىش تارىكى بەسەردا دىت، كەوابوو نەمامى ترس بەرلەوھى چىرۇ دەرپكا وشك دەبى، كەچى دەرەختى خۇشەو پىستى لەپىشدا گول دەرەكات و بەر دەگرى، جابۇيە خۇشەو پىستى لە كەژاۋەى دالما ھەلدەگرم، ترس لە چاومدا دەنىژم، بۇ چىرەكە يەك ھوما كەوتە سەرشانى خەيال، ئىستا مندالەكانى ئەو تەمەنىكىان ھەبوو، ۋەك دەللىن مندال بۇ داىك لە ھەفتا بەرەوژور ھەر مندالە و ئازىزە و لە بىرى ناچىتەو، ئەوان ھەمىشە خۇيان دور دەگىرت و كلا دەبوون، ھوما لە ئاۋىنەى خەيالى خۇيدا رۇژانى رابردوۋىى ھاتەو بىر و سەرى كىرد بە تەواۋى رەھەند و كون و كاپرۇنىكدا، لەۋلاشەو ئەسكە شتىكى ۋەبەردەست ھات، لەو دەچوۋ لەۋچىكى مىسى بىت، ھەرۋەك نۇشتە و دۇعا و تەتەلەى ئەفسووناۋى. داخۇم ئەسكە لە دواى تىپەربوونى ھەوت سال ھەوئى سارى و بى حورمەتى و ۋەرھەم ھەلىنان، ئىستا ئاوا كىتوپر ئەو تەلەسمەى ھوماى لەبەر چاۋى مىران كىردبوو بە شەكرى خاۋ بە دەستى ھىتابوو؟ بى گومان ئەم تەلەسمە رەمز و پارى ھوما بوو بۇيە سەى مىران ھەرۋەكوو وىنەكان ھەشارى دابوون لەو سىندوقە بۇرەدا، ئەمەش لەم كات و ساتەدا بە قازانچى ئەسكە تەواۋ بوو، ھوما لە خۇشى وىنەى زارۋلەكانى ئاگاي لە دەورۋەرى خۇى بىرابوو، چارىك سەى مىران ھەر ئەم وىنەى لە دەست ھوما

سەندبوو، وتبووی که وردی کردووه، ئەو پێیخۆش نەبوو هوما ھەموو پوژیک چاوی بە وینەى مندالەکانى بکەوئ و فینگە فینگە ئەسرىن ھەلۆھرىنئ! ئەوھى راستى بن قەت پێىخۆش نەبوو ئەو ژنە لەو زياتر وابزانئ لەو دنيايەدا خودا بەشەرى داناو تەنانەت جگەرگۆشەکانیشى! ئاسکە بەبئ ئەوھى گرىئ ئەم پرىسکە بچووکە بکاتەوہ بە ئانقەست بەرۆکى خۆى خوراند و لەویدا ھەشارىدا، وەختى لە ژوررە چکۆلە ھاتەدەرى بەپەلە خۆى گەياندە ئەو قوژبنە چۆلەى ھەوشەکە لە تەنیشت دالائى کە ناوى خۆى بەخۆیەوہ بوو، لەویدا بۆ ماوہى چەند دەقیقە خۆى زىندانى کرد. بە سەرنجىکى تەواوہوہ، لەو تەلەسمە خورد ببۆوہ کە وایدەزانى ئەمە لەوحى مەحفوزە کەوتوتە دەستى، رووکارىکى ئەو وینەى زرتەبۆزىکى پێوہبوو لە بیچمى جند و پمۆزان چاودەرپەریو، سەر تەپلەگوئى، ھەر دەستەى شەش قامک، ئەوانیش چووبوونە ئەستۆبى، لەوہدەچوو وینەى پىرژن بىت، بە دەورى ئەم وینە دزیوہدا ژمارەگەلى ورد و تیکەل پیکەل کەوتبوونە سەرنیوکی وەک چۆن وشەى لا الە الە اللە لەسەر جامى چلکلیل دەنوسن، بەلام ئاسکە لەبەر ئەوھى خویندەوارى نەبوو نەیدەزانى ئەم نووسراوانە چىیە، کىبوو گرىئ ئەم راز و ئەفسونەى بۆ بکاتەوہ؟ کامکەس ھەبوو لەم کارە گرىنگەدا یارمەتى بدات، مەگەر شیرىنجانخانم و کچەکەى، ئەم خەمخۆر و دوستانى گیانىگىانییە، یان دۆعانووسەکەى بن دارگوئزەکە! ئەو پوژە نەپهیشت بگاتە شەوہکى، سەعاتیک لە شەو لای دابوو دەستى مەھدى بە دەستەوہ کە گەراپەوہ مالى خۆى نەبئ کەس نەیزانى خەرىکى چىیە و لەکوئ بووہ، بەلام ئاسکە ھەرەوک جارەن حالى شەر بوو، ئەم لەوحە زەردە، ھەرەوک نووشتەنووسى بن دارەگوئز وتبووى، تەلەسمى دلۆقانى و نەرمکردن بوو بۆ دەستەمۆبوونى ژنىکى بەژن زرافى کەلەکەبارىک، شوخ و چاوکەژال، دلەبر و پەرىشيوہ کە نان و نمەکى ئەوى خواردبئ، ئەمەش بابمىنئ، تەلەسمەکە نووشتەنووس لەلای خۆى گلى دابووہ تاکوو بە یارمەتى مامۆستا، ئەویش پوون نەبوو کىیە و لەکوئ دزى، پىتى ئەبجەدى بۆ وەخوئى و بىنووسیتەوہ، بەلام لەسەر ئەوہەرى دیکەى بە خەتیکى شکەستە نووسراپوہ و دەشخوئندرپاەوہ:

- ھوما، سەراوى توى دەوى، وەرە وەرە! ئەم تەلەسمە وەختى کارى خۆى دەکرد، (ئەمیش چ کارکردنىک) کە لە ھەویرو چلکى بەدەنى خۆشەویستەکەى گىراباىە و بۆ ماوہى چل شەو لە ژىر سىبەرى شووئىنیکدا چال بکراىە! بۆ لەناوبردنىشى لەوحى ھەلۆھشانەنەوہ بوو کە بە ماوہى ھەوتەیکە ئەو ژنەى تەفرو توونا دەکرد. ئاسکە لەگەل جەواھىرخاتوون، زۆریان ھەول دابوو ناوونیشانى ئەم تەلەسم نووسە بزەنن، بەلام نوشتەنووس مىلى بە ژىردا نەکردبوو، کە ئەمە نابى و

ودمى خراپى لى دەكە وپتەو، سېڭە و ئەشى لە بەينى خۇياندا بېت، ئاسكە بە دۆزىنەوې ئەم شتە بەپاستى پەژارەى بەسەردا بارى و دل و دەروونى كەوتە چەقووچۇ، لەگەل ئەوانى تر زور درەنگ ئەوې كە دەبوو بېزانن زانىيان، ھەربۇيە بوو بە ھۇى سەرسوورمان و دلئەنگىيان. ئەوېنى ئەم ژنە تاكوو چ رادەيەك توانىبووې كار بكاتە سەر دل و مېشكى ئەم سەيدە و عەقل و ئاوەزى بە لارېدا بەرېت، بەلام لەولاشەو دەعانووسى تاین يان ھەر ئەو جادووبازە چاوبەست و فریودەرە، زانىبووې چۆن سەىمیرانى مشتەرى بكاتە خەو و گىرفانەكانى داتەكېنى، ئېتر ئەمە چ دەستېر و گوئېرېك بوو! چەندە بە گالئەو دەواندېتې، لە ھەمووشت سەىرتر سەىمیران چۆنى ئەمە پەيدا كەردبوو؟ ئەم شتە كە ئاسكە لەو نېوەرۇژەدا دەستى كەوتبوو، شتېكى شووم و نامەبارەك بوو، ھەرچەندە لەبەر دەمى خۇى نەیدەزانی چىيە، ئىستاش تەواو باوەرې كەردبوو قسەكانى ئەم پیاوہ ئەو رۇژەى لە باخى كەردبووې بېكەم و زیاد ھەروا بوو، بېرى دەكەردەوہ رۇژېك سەىمیران دەچېتە دیوہكەى ئەوېش ئەم تەلەسمەى نېشان دەدا، ئاخۆم دەلئ؟ دژ كەردەوې ئەو چى دەبئ؟ ئەگەر ئەو بەتەما بوو ھوما تەلاق بەدات ئەم گورز و گولېنگە چى بوو لە پاشكۇى خۇى قايم كەردبوو؟ كئ تاكوو ئەمرۇ دېتبووې مېرد نوشتە و جادوو بۇ ھاوسەرەكەى بكأ؟ يان ئەوې خولى زەمان گۇرابوو؟ لە كاتېكدا ئەم ژنە خاپېنۆكە وەك دۇلپا سواری شانوملى ئەو ببوو بە ھېچ كلۆجېك دانەدەبەزى، ئاخۆم كەسېك بەتەما بوو لە چنگى دەربېتئ؟ بئىگومان لەو نېوہدا سېرېك ھەبوو كە نەدەبا ھەر لە ژېر پەردەدا بمېتئ. بەلام ئەم زمانەى ھوما لە ھەسانى دابوو بەرلەوې سەرى خۇى پېبېرى، مېرانی پئسەربېبوو! ھەرچەندە جاروبارە لەلای ژنان وتبووې زمان ئەشى دەرزى و دروومان بېت نەك مەقسەتى دوودەم! ھەرەك شېرىنجان خانم ھەستى پئسەربېبوو، ئەم دووانە ئېتر ژن و مېرد نەبوون، كەچى سەىمیران بەبئى گويدان بە ھېچ خالېكى شەرعى و ياساى، ھەولئ ئەوې بوو راپېگرئ و لە تەكېدا بېت! بۇ دوارۇژدا وەختى ئاسكە لەسەر قەول و قەرارى خۇى بۇئەوې لە رەمزو رازى ئەم تەلەسمە حالئ ببئ، خۇى گەياندەوہ پېرى نووشتەنوس لە ژېر دارگوژەكەدا، بە ھاوړېى داىكى جەواھېز و خوشكەكەى، واتە وەلتاجە توانىيان بچنە دەفتەر و مەحزەرى مامۇستا، كە ئەمەش بووہ ھۇى سەرسوورمانى، پېرەمېردى دەفتەردار لە خەلوەتخانەيەكدا بوو، ھەرەكوو مالى ئەرواح و گۇرستانى مردووان، كۇنەكاو لاشېكى پېچەلاوېبوچ دیوار و بنمېچ پل لە دارو تەونى جالجالووكە و داپېرۇك، لە ھەر درز و كەلەبەرىكدا ئەدگار و دېمەنى ھەزاران ئال و جنۆكە و رمۇژنە دەھاتە بەرچا، پەردەى پەنجەرە و دەرگا و

دەربىجەى تۇزاونى و داكەوتوو، تارىك وەك مالى مىزدەزمە و ئەجندان! لەسەر كورسىلەيەك پالى دابۇو، بەبى ئەوەى دەفتەر و مجرى و كوپەرىك لەبەر دەستىدا بىت، يان مرەكەب و پىنووس و قەلمدانىك، گووپن و چاو بەقولداچوو، وەك پىرى چلەكىش، ردىنى سوور و توپنى بۇ پەسن و پىداھەلدان ئەدەبوو، چەنەى لەسەر سنگى بوو، وەك ئەوەى بە گيان و دل بە تەنافى ئەفسووناونوى ئەرواح و ئەشباحدا شوپ بۇو و جوولەى لە خوى برىبوو، گۇيا خەرىكى دۆزىنەوەى شتىكە لە دەروونى خۇيدا، ژنەكان كە لەدووى پىرى نووشتەنووس دەرۇبىشتن، جارىك تاكوو دەم دەرگاگە چوون و گەرانەو، ئاسكە ئەوئەندە ترسابوو گەرەكى بوو ھەر لە جىنى خوى دانىشى، بەلام وەختى چاوى بە دوو ژنى دىكە كەوت و رەى بەرز بۇو و غىرەتى جوولا، ھەر لە وكتەدا پىرەمىزد، وەك ئەوەى لىيى حالى بوو ئەوانە كەوتوونەتە گومانەو، بە ھىمنى سەرى بەرز كەدەو وەكوو غەيب زانانى مەعبەدى دولفى دەنگى ھەلپرى:

- ئەى ئەوكەسەى شەوەى شووم دەستى بە روخسارتدا ھىناوہ دەزانم بۇچى ھاتووى بۇ ئىرە، بچۇ كرانەوەى گرىي كارت لە بەرەكەتى نەفسى ئەو سەيدە بخوازە!

وەختى پىرى نووشتەنووس سەيدە و بەلام لە ترسى حكومەت يان شتىكى تر نەيدەويزا شالى سەوز لە پشت بېستى ھەرخوى دەيتوانى گرى كويزەى ئەم كارە بكتەو، ئاسكە تەلەسمەكەى لىوەرگرتەو و گەرپاەو بۇ مالى تاكوو رۇژىكى دى بە نىازى نووشتە و دۇعا بىتەو بۇلاى، بەلام ھەر ئەو گەرانەو پە بە كارى ئەو دەھات، ھەر دەبوو واز بىنى لە كارى ئەو دوو چاوبەستە و لە پىرى خۇبىيان بەرپتەو، بەم جۇرەى شىرىن جان خانم و كچە باشكەى سەروسۇراخيان كەردبوو، سەىمىران ھىشتا بۇ بە فەرمى كەردنى ھوما نەچووبۇو خەزمەت شىخول ئىسلام، ئەمەش لە بەنى ناھومىدىدا تەواو جىنى دلخۇشى بوو، رۇژىك ئاسكە دەرفەتىكى باشى و دەست كەوت و دەرگای سەندووقە دارىنەكەى مىرانى كەدەو تەلەسمى گرى بەندى وەكوو خوى لە شوپنى جاراندا شارەدەو، دىسان خەيال ھەلگرت، ئەم و رەدەشتانە كە زىو و زەمبەر بوون چىان بەسەر ھاتوو؟ ئەم ژوورە گەرەپە ھەتا رۇژىك بوو ھەر لە دووكانى ئەنتىكە فرۇشان دەچوو، ئىستاش رۇژ لە دواى رۇژ رووت و چۆل دەبى، تەنيا ئەوەى لەوئى مابوو، دوو كەنارەى دەست چن و ئەو مىزو كورسىلانەى كە بۇ جەژنى نىوەى شابان بەرەبووانە چاى خانەى ئەحمەد لە نىو بازار، كەوابى ئەمە چى بەسەر چىيەو بوو؟ خۇر و كاكىشان و وردىلەكان لەسەر ھىلىكى راستەوخۇ بەرەو ھەسارەى مەزنى (رىگا) دەخزىن، ئەم پىاوە مشەخۇرەش رۇژ بەرۇژ لە كزى دەدا و دەپووكاپەو.

خه لگی ره شوکی ده بیژن، نه بووه دوو و یهک نه بی به سی، نه وانه ی له کاراندا پوخت و وردبینن، راقه ی ئه م گفته ده که ن له بهر نه وه ی رووداوه کان یه که به دوا ی یه کدا پیوه ندییان له گه ل یه کدی هه یه، ئه م ده ست وه شانده نی که چۆ له ماوه ی که متر له یهک سالدا بق سه ی میران هاتبووه پیش، هه ر ده بوو رووداوی سینه م جار خاستر کار له ئه م پیاوه به مشوره بکا، حه وه ته یهک دوا ی دۆزینه وه ی ته له سمه که، له رۆژیکی تاراده یهک گه رم و به رزه بالادا، که گه واله هه وری نه زۆک به ته ویلی ئاسمانه وه ببوون به میگه له مه ری سه ر لی شیواو، له پاش فراوین سه ی میران به تویی کراس و ده رپیته ک پالی دا به ده سته نوینه که وه و پیلووی ماندووی له سه ر یه کدانا، ده نگ و هه رای نیوما ل به ره به ره له سه ر په رده ی گوی کپ ده بوو، هه سته ی کرد له بهر بیلا ی ژوره که دا که سیک خه ریکه هوما نه دوینی، چاوی هه لینا، دهنگی جینشینه که ی خوی بوو له دووکانه وه هاتبوو، تالب، گوتی:

- پی بلی خیرا بیت بو دووکان، ئه م خه لکه هه راسانیان کردوین، دوور نییه ئه گه ر توشی کاره ساتیکمان بکه ن.

سه ی میران هه ر له جیتی خوی وه بی نه وه ی هه سته ی، بانگی کرد:

- چی بووه تالب، ده لئی چی، چ قه وماوه؟ وه ره پیشی بابزانم چییه!

- مه شه دی میران، باسی نه رژهنگی ده که م، له بهر ده رگای دووکان گویا نانی پیریژنیکی وه درگرتوو و کیشاویه تی، چاره کیک شتیکی وا که متر هاتوو، ملی ناوه له گوره و هه را.

- ده ی باشه دواتر؟ حه بیب چی پیوت؟ بو ده بی که می بداتی، نابی ئه م خه لکه له ده ستمان به گله یی بن؟!

- حه بیب، وتی نازانم ئه م ژنه چه نده ی پوول داوه بق نانه که ی، ئه مه ده ساله نان به م خه لکه ده دم چ لیزه و چ له جینه کی دیکه بووم، قه ت وانه بوو. به نه نقه ست نانی که متر بده م به م وه بو! به لام جاری وایه پیاو سه هوو ده کا، نه ویش له م قه ره بالغییه دا، که دیتووتانه و له وانه شه که م بق کیشابی! نه رژهنگی ده یگوت بۆده بی هه میشه به زیانی مشتته ری کار بکه ی؟ شاتر له وه لامدا گوتی: وه ختی به قازانجی مشتته ری ده بی، که س نالی ئه مه بۆچی وایه و که سیش پی نازانی.

سه ی میران وه ره ز ببوو و لی پرسی:

- دوا یه بووه چی؟

- ناخری نه رژهنگی پوولی ژنه ی سه نده وه و دایه وه ده سته ی و نانه که شی له گه ل خوی برد.

سەي مىران كە ھەر لە بەيانىيەو خولكى پىكدادابوو، زەردەخەندەيەكى بۆكرد:

- ئەرى دەيىتەو ە بۇ مالى ژنو مندالەكەي بيخوات، ئەگەرچى ژن و مندالى نىيە، ئەمەش بۇ

پۇلىسەكان، راويكى خەراپ نىيە، ئىمەش با ھەرئاوا بين!

ھوما لىنى پرسىي:

- جابۇ، مەگەر ئەو تۆ نانسى؟

- نامناسى! بەلى نامناسى! ھەر ئەم زستانەي كە رابرد، ھەموو رۇژىك بەيى ئەو ەي دىنارىك

بدات، ھەروەكۈو پىنى قەرزداربم يان بەشى بەسەر مەنەويە لە گەرمەي قەربالغى نيورۇدا كە

دەبوو پچرپچر و ملھورەكانى شار پەنچكىكان نان دەستەندەكەوت دەھات و دوو كوليرەي

پەنجەكيشى دەبرد و دەرويشت، خۇ ئەگەر برژاو و خەزاليش نەبوايە نەيدەبرد، بىنچگە لەمانەش

بەتەما بوو لە نانى تايبەتەي خەلك بەشى بەدن، ئەمەش لە قازانچى حيساباتى سەرۆكى دەستەي

نانەوايان، كە بەشى مەن بوو. سەدبريا ھەر بەمانەش راوەستابايە، جارنەبوو پارەي ترياكە

قوزلەقورتەكەي لە مەن نەستىنى. ئەمانە سى كەسەن، ھەروەختى مەن دەبينن لە بازار خىرا خۇم

لىنىزىك دەكەنەو، ئەمەيان فرە رووھەلماو و شېرەخۇرە، ھەرچەندە ھىچكارە نىيە و ھىچى

لەدەست نايات، نە كارىكى بۇ مەن كەردوو و نە خەزمەتتىكى بە نانەواكان، داواكارىشى لە ھەمووكەس

زۆرتەرە، ھەببىم ھالى كەردبوو لەمەودوا نانى نەداتى، تازە مەن ھىچ ئەركىكى دەستەي نانەوايانم

لەسەر شان نەماو و سەمىلى ئەم لات و لووتانەش چەور ناكەم. رۇژ لە دواي رۇژ گىرەو كيشەي

نانەوايان ئالۇزتر دەين، تالب بەس نەبوو تۆ ھاتى و خەبەر و باسى دووكانت بۇ ھىتام، رەھمان

كەرتى بارەكانى ئەمرۆيى وەرگرتوو؟ دلنىاي وەرى نەگرتوو؟ چاكترا! بە ھەببىم وتبوو جومەانە

نەدات بە باربەرەكانى قاسم، ئەو كەبراىە پىمان قەرزدارە و پوولى لەلامان نىيە، پىنىلەي ھەروختى

قاسم ھات بۇ دووكان، ھەروەكۈو جارەن پارەي ھەينى بەو باربەرەكانە، كارى بە كارىان نەين و

سەر نەخاتە سەريان، ئەگەر ھاتو ئەمرۆ نەمتوانى بىم بۇ دووكان و يان درەنگ ھاتم، بارەكانيان

ھىتا، سوليمان ماتلى مەن نەين، ھەرخۇي بارەكان لە قەپان بدات، سۆزى ئارەدەكە تاقى دەكەينەو،

دەبرۆ كارم پىنتىيە، لە بىرت نەچى، بە رەفيع بىژە، ئەگەر نانى شەوينى برد بۇ مالى مورشىد،

وھىبرى بىنتىيەو يان گەنمان بداتى يان پوول، بەلام نا، لىنىگەرى، گەرەكى نىيە ھىچى پىنلىي،

بۇخۇم دەبىينم.

سه‌میران له هه‌ولی ئه‌وه‌دابوو دیسان بخه‌ویته‌وه، به‌لام خه‌وی لینه‌ده‌که‌وت. ئه‌م بی‌شه‌رمییه‌ی که له تهره‌ف که‌سیکی ئا‌واوه ده‌کرا بۆ نانه‌واخانه‌کان که‌س به‌باشی نه‌ده‌زانی، تازه‌سه‌رکریکار تالب چو‌بو‌وه ده‌ری، که دیسان گه‌رایه‌وه. کورته‌بالایه‌کی قه‌وی و قول نه‌ختی شه‌رمیون، ئه‌ویش سالی جاریک تیکه‌لی ده‌کرد و شیت ده‌بوو، ئه‌وه‌ی له ماوه‌ی دوا‌زده مانگا په‌یدای ده‌کرد ئاخ‌ر قرانی بلا‌و ده‌کرده‌وه، ئه‌مجار ده‌هات بۆ‌لای خانی خۆی، په‌کراست خۆی گه‌بانده‌ به‌رده‌رگای ژو‌وره گه‌وره‌که و ووتی:

- مه‌شه‌دی بۆ له مال دانیش‌تووی دوو‌کانیان هه‌راج کرد!

سه‌میران کو‌توپر له جیی خۆی راست‌بو‌وه به‌بیستی ئه‌م هه‌واله، هه‌رچه‌نده هینشتا نه‌یده‌زانی چیبوو، خیرا ژانه‌سه‌ری تووش بوو، بی‌ئه‌وه‌ی با‌وهر بکا به‌سه‌رسو‌رمانه‌وه پرسی:

- چی‌ده‌لی تالب، دوو‌کانی ئی‌مه‌؟!

- به‌لی دوو‌کانی خۆمان، وه‌ختی گه‌رامه‌وه سه‌یرم کرد، ئه‌رژه‌نگی له‌گه‌ل دوو مه‌عمووری بۆین باخ له‌مل و پاسه‌وانیک له‌به‌ر ده‌رگای دوو‌کان ویستاون، ئه‌و نانه‌ی له‌نیوه‌پ‌ووه ماوه‌ته‌وه سی من ده‌بوو، هه‌رکه‌س به‌ویدا ده‌هات و ده‌نکی به‌پینج شای ده‌یاندا‌یه.

سه‌میران هه‌ر خیرا جله‌کانی کرده‌به‌ری، به‌ته‌ما بوو زوو بگاته‌ دوو‌کان، به‌لام له‌سه‌رجیی خۆی دانیش‌ته‌وه، جگه‌ره‌یه‌کی داگیرساند، خۆ‌ئه‌گه‌ر دنیا‌ی به‌سه‌ردا خراپ بوایه‌ له‌بیستی ئه‌م هه‌واله‌ی پی‌خو‌شتر بوو، به‌لام خۆ تازه‌ئه‌مه‌ی تالب وتبووی ئاو‌یک بوو بژابوو، کاریک‌بوو کرابوو، ته‌نیا چاره‌ ئه‌وه‌بوو شکایه‌ت له‌م هه‌تیوه‌ بی‌شه‌رمه‌ بکا، چیدی له‌ده‌ست نه‌ده‌هات، هوما و ئاسکه‌ و گلاره‌ له‌وئ را‌وه‌ستا‌بوون ئه‌وانیش نه‌یانده‌زانی بلین چی، واقیان و‌رما‌بوو. له‌به‌را ئاسکه‌ وایزانی دوو‌کانه‌کیان خراپ کردووه. ئه‌مه‌ رو‌وداو‌یکی په‌کجار ناخۆش بوو، تاکوو ئیستا به‌ردوو‌کانی به‌هیچ نانه‌وایه‌ک نه‌گرتبوو، سه‌میران قه‌ت به‌فکریدا نه‌هاتبوو به‌لایه‌کی ئا‌وا به‌ردوو‌کانی پینگری و به‌لا به‌سه‌ر به‌لادا بیت، مژ به‌دوای مژدا جگه‌ره‌که‌ی ته‌واو کرد، تالبی وه‌دوویی خۆیدا و چوو بۆ دوو‌کان، مه‌عموور و کاربه‌ده‌ستانی ئاماده، سو‌ورته‌ج‌ه‌له‌سه‌ و به‌لگه‌نامه‌یه‌کیان ئاماده‌ کرد هه‌رچه‌نده‌ حه‌بیب په‌نجه‌ی پیتا نه‌نابوو به‌ ده‌رگای دوو‌کانه‌که‌وه هه‌لیان‌واسی‌بوو: «به‌هۆی گران‌فروشی له‌بیست و سی مانگی جو‌زه‌ردانه‌وه به‌ماوه‌ی مانگیك ئه‌م دوو‌کانه‌ داده‌خری و مافی نانکردنی نییه، ئه‌گه‌ر جاریکی‌تر ئه‌م‌کاره‌ دو‌وپات ببیته‌وه بۆ هه‌میشه‌ جه‌وازی کارکردنی باتل‌ده‌بی و ناتوانی درێژه‌ به‌م‌که‌سه‌په‌ بدات.»

وهختی سه‌میران چاوی به ناگادارییه‌که کهوت و شاگرد قاوچه‌چی ئه‌وبه‌ری دووکان بۆی خوینده‌وه، موچرکه به ته‌پلی سهریدا هات، له ته‌واوی ته‌مه‌نیدا ئه‌وه‌نده‌ی زولم و سته‌م لئ‌نه‌کرا‌بوو، ئه‌وه‌نده‌ی ئازار نه‌چیشتبوو، هه‌ستی کرد گوشت و پیشه‌ی به‌سه‌ر یه‌کدا سووتا، ته‌ماشایه‌کی هه‌بیبی کرد، له شه‌رم و نار‌ه‌حه‌تیدا له‌ولای شاتره‌که‌وه له‌به‌ر ده‌رگای دووکان دانیشتبوو، وه‌که‌ئ‌وه‌ی یارمه‌تییه‌ک بکا، ده‌نگی نه‌کرد، به ئه‌نگوستی ئاره‌قه‌ی توپلی س‌ری و بۆئه‌وه‌ی له به‌رده‌م شاگردی قاوچه‌چی و یه‌ک‌دوو که‌سیکی تر که به‌ویدا راده‌بردن به خۆیدا نه‌شکیتیه‌وه گوتی:

- ده‌بوو ئه‌م ناگادارییه‌ به‌دن به ژیرنیوکی ژنه‌کانیان‌ه‌وه. ده‌بی ده‌ردی سه‌گیان به‌ده‌می ئه‌م

خویرپانه‌ که‌ی ئینسان!

ئه‌مه‌ی گوت و به‌ تووره‌بی رۆیشت تا‌کوو ناگادارییه‌که له ئه‌ستوی دیواره‌که دارنئ، به‌لام پنی هه‌له‌نه‌گه‌یشت، به تالۆکه چه‌ند دووکاندار و یه‌ک‌دوو که‌س له کریکاره‌کان ده‌ستیان گرت و نه‌یان‌ه‌یشت ئه‌م‌کاره‌ بکا، ووتیان به‌م‌کاره‌ت گیره‌و کیشه‌ بۆخۆت سازده‌که‌ی. گورج که، به شیوه‌ی یاسایی بکه‌وه شوینی و خۆت تووشی چه‌قه‌چه‌قی ئه‌و شره‌خۆرانه‌ مه‌که. له کاتیکدا رق و قین سه‌رتاپای له‌شی داگرتبوو هاته‌ دو‌واوه و گوتی:

- حیزه‌پیاو، ئاخ‌ری نه‌شه‌ت شکاندم، شه‌رت‌بی، وای‌ناخۆی!

سه‌ری داخست و له‌به‌ر ده‌رگای دووکانه‌که له ته‌نیشته‌ دوو کریکاری خۆی دانیشته، له‌به‌رخۆیه‌وه بیرى کرده‌وه له‌وانه‌یه‌ زمان‌ش‌ری و که‌له‌ره‌قی هه‌بیب ئه‌وانه‌ی هار کرد‌بی! به‌لام ده‌شیزانی له‌مه‌ر ئه‌م گرفته‌وه، هه‌بیب بی‌تاوانه، ئه‌و به‌سته‌زمانه‌ هه‌روه‌ک له‌وئ ده‌ستی هه‌لپیکابوو چه‌زی ده‌کرد به گوشت و ئینسانه‌وه ئه‌م زه‌ویییه‌ زار دا‌پچ‌رئ و پیندا بچیته‌ خوارئ! نووسیبوویان گران‌فرۆشی، نه‌ک که‌م‌فرۆشی، ئه‌مه‌ش شتیکی دیکه‌بوو، چونکه ئه‌وه‌ی له‌م گه‌ره‌که‌دا بوون ده‌یانزانی ئه‌و پیاوه‌ هه‌رچییه‌ک‌بوو گران‌فرۆش نه‌بوو، وهختی له هه‌مووجیه‌یه‌ک قیمه‌تی نان وه‌کوویه‌ک وایه ئیتر گران‌فرۆش‌چی، به‌لام کئ هه‌بوو ئه‌م قسانه‌ی به‌ گویندا بچئ؟ ئه‌وانه ئه‌قل و ئاوه‌زیان له‌ چاویان‌دایه له‌ کوئ دین له‌ راستی و دروستی ئه‌مه ورد بینه‌وه و بزانه‌ن حه‌ق به‌ کینیه‌ و کئ خه‌تای کردووه؟ به‌م‌پینیه‌ی له‌ کارو کرده‌ی ئه‌و کاربه‌ده‌ستانه‌ وه‌ده‌ر ده‌که‌وت جگه‌ له‌و بئ‌چاو و رووییه‌ی ئه‌رژه‌نگی له‌گه‌ل ئه‌و کردبووی، ئه‌مه‌ کیشه‌یه‌کی تازه بوو داوینی میرانی گرتبۆوه، ته‌شه‌نه‌کردنی بازارپی ره‌ش هه‌مبارکردن و شارندنه‌وه‌ی گه‌نم و دانه‌ویلئه، شه‌ش مانگیک ده‌بوو به‌رده‌وام خه‌لکی ئه‌و شاره‌ی ئالۆز کردوو ته‌نگی به‌ فه‌قیر و هه‌ژار هه‌لچینیوو، چه‌ند رۆژیک ده‌بوو

ئىتر ئەو خەلكە ژيانيان لى تال بېو، ئەوان وەختى لە دەستيان نەدەهات چرايەك داگيرسىن، بۆچى گلۆپەكانيان بەردباران دەکرد، ئاقلان لە كاتى ئاوادا ھەميشە لە بېرى ئەودا بوون بۆ پەزاي خەلك گەنم داچينن نەك توتوتن و تەمباكو، ھەرچەندە شارەدارى دەنگوى گرانى نانى پەت دەكردەو، بەلام خەلك ھەر ئەم پەت كەردنەو ھەيان بە پاستىيەكى حاشاھەلنەگر دەزانی، نانى سوپىر و فەتير توورپەي خەلكى بەرز كەردبۆو، ھەمووكەس بە چاوى قين و شەپو ھە سەپرى نانەواكانيان دەكرد، دەستەيەكيش خەلكيان بۆ ھەراو ھوريا ھان دەدا، كار بە دەستانى حكومەت ھەولى ئەو ھەيان بوو تا پادەيەكى بەرچاوانان لە بازاردا كەم بكنەو، تاكوو خەلك بە تەواوى بېر و ميشكيان لەسەر برسى بوون و گرانى كو بېتەو، خەلك گوى بېستى شەپ و ھەللا و مال و پىزانى بوون. شەو نەبوو شتە شاراوەكان و دەدر نەكەون، ئەوانەي لە چاوى خەلكيان دەشاردەو ھاشكرا دەبوون، ليزەو لەوى زۆر كەس پەيدا دەبوو دەتگوت، ھەر ئەمشەو لەگەل ديكتاتورى مل ھورپى ئالمان و وەزىرى بانگەشە كارىدا لەسەر مېزيك شىويان خواردو، ھەر ئەھايەكى ماپوو شار راست بېتەو، فكر و بېرى سەي ميران گەپاھەو بۆ دەورەي مەشرووتە، كە بۆ ئارام كەردنەو ئەم خەلكە شاترى مال و پىزانيان سەرەوبن دەخستە تەندوورەكەو ئەمەبوو حوكمى حاكم! ھەرچەندە ئەمروكە پوخسارى شتەكە گۆرپا بو بەلام ھەمبەنە ھەر ھەمبەنەكەي جاران بو، كار بە دەستانى خواھنى دەسەلات بۆ ئەو ھەي ئابروويى خۇيان بكنەو و زپەي زنجىرى ژەنگاوى بەرامبەرى و دادى خۇيان بەرز بكنەو، قەزاي دەيزەيان لە گۆزە خستبوو، كى دەيزانى ئەوانە چىيان لە ژپىر سەردايە، پەنگە لەبەر ئەو ئەم پياو ھەيان ھەلبژاردى، بۆ پياوچاكي و نان جوانى لەم شارەدا بە نيوبانگ بو، لە نيو خەلكى ئەم شارەدا، بۆ خيرومەندى، پوراستى و مەردنازايى ناوبانگى ھەبوو، نەدەبوو پينەي ئاوا بە نيوچاوى ئەم سەيدەو بەردى، ھەيف بوو كەسايەتى ئەم مروڤە برووخينن. پياوى پياو لە وەختى ئاوادا ھەز بە مردنى خوى دەكا، بەلام بەشەرى نارەسەن ئەم شتانەي بۆ گرینگ نىيە، ئەمانە كويزن، بەردى كە مروڤى كويز بېھاوى سەرى پياوى عاقل دەشكىنى، ئەوانە كۆلەو ھەزى ئاورى بەدبەختين. چشتى لە دلۇقانى و پىكەو ھەزبانانان، لە دنياي ئەشق و خۆشەويستيدا درۆ و دەھۆ و گزى نىيە، ئەو دنياي شەپ و ھەللا و لاسارىيە دەسكەنەي خونچەگولان دەكات و مانگ بە تەويلى ئاسمانى سامالەو دادەچلەكيني.

ئەو ھەويرەي ماپو ھەوئى كرديان بە نان و بەيانى دەرگاي دووكان گالەدرا، ھەبىب ھەر ئەو ھەزە كارى پەيدا كەرد و سى رۆژ دواتر تالاب خوى دامەزرا. كابرى كرئكار ئەمرو نانى سبەي

نیه چۆن ده توانی بیکار دانیشی، شاتر زه مان بۆ ماوه یه کی کورت چوو بۆ سهردانی خزمان له گوندی و ئەوانی دیکهش بیکار و بێ بار ده سوورانه وه، له ماوه ی ئەم مانگه دا، نه ته ندووری دووکان گهرمایی پێگه یشت و نه سه ی میران له مال هاته ده ری، پێی خو ش نه بوو کهس ببینی! سولیمان ورکه چن بیکار ده سوورایه وه، به هۆی حورمه تیکه وه که بۆ سه ی میران هه ببوو پو ژانه زۆربه ی جار ده هاته چایی خانه که ی به رامبه ر دووکان و له وێ داده نیشت، جار جار یش ده چوو سهردانی ئەمباری ده غل و دانی ده کرد. له هه رجییه ک کونه مشکی بدیایه پری ده کرد له ورده شووشه و قاشووله شکاو و توپه لێ قوړی پێدا ده دا، سه ری مالی سه ی میرانی ده دا و له دم ده رگا یان له هه ساری بۆ ماوه یه ک پو ده نیشت و ئەرک و فه رمانی له ئاسکه و هوما ی دل به خه م وه رده گرت، سه ی میرانی ش سه ره رای بیکاری و بێ دراوی خو ی هه موو جار یک دوو سه ی قرانی ده نا قوولی مشتێ. کۆی نانه واکان به داخرا نی دووکانی سه ی میران په ریشان بوون، میرزا نه بی چه ند پو ژیک زووتر له خه لک به م هه واله ی زانی بوو ئاشه وانه که ی خو ی نار دیوو پێی بلێ کاری زه رووری بووه بۆیه نه ی تانویه بیته خزمه ت، و تبووی له گه ل سه روکی ئار دو نان و ههروه ها شاره داری له سه ر ئەم بابه ته قسه ی کردووه، که ئیمه له م شاره دا به حه یا و حورمه ته وه ژیاوین بۆئه وه ی خه لکی شار بێ نان نه بن، ماندوونه ناسانه شه و و پو ژمان بۆ نه بووه و کارمان کردووه، ئیستاش نابێ به قسه ی قه له موونیکه نه قام سووکایه تی به که سه ی بکرێ که مایه ی حورمه ت و شانازی گشت نانه واکانه، ئەگه ر ئەر ژه نگی که سانیکی وه کوو ئەو که خه لکی ئەم شاره نین، گه وه و بچوکی نازانن، نابێ بێ پیزی به پیاوماقوولانی شار بکر دری، سه روکی دانه ویله و ئار دو نان له گه ل شاره داری، به بیستنی ئەم هه واله په ریشانی خو یان ده ربړیوه و گو توویانه ئەمه به ده سه تی هه وه ی کارناسی بووه و ده ستوور له وێ را وا ژو کراوه، لی ژنه ی گه روک، کاریکی هه له ی کردووه، به رله وه ی شاره داری ئاگادار بکاته وه ملی ناوه له هه راج کردنی نانی ئەم دووکانه، به پیز سه راوی بۆ ئەوه ی تووشی زه رد و زیانی زۆر نه بی ده توانی له دوا ی یه ک دوو هه وته به بێ ده نگی ئاگاداریه که دا بگری و ده ست بکاته وه به نان کردنی خو ی - سه ی میران نوو سرا وه که ی له پاسپارده ی میرزا نه بی وه رگرت و له سه ر تاقه که داینا و ته ماشایه کیشی نه کرد. ههروه ک سولیمان ده یگوت ئاگاداریه که بێ ئەوه ی کهس ده سه تی بۆ به ری، له دیواره که بو ته وه و که وتو ته خواری، به لام ورده ورده ئەو مانگه ی بۆیان دانا بوو به ره وه تاوا بوون ده چوو، که چی سه ی میران پێی خو ش نه بوو له ژووری پێ بنیته ده ری و بچیته نیو بازار، وازی له ببینی هچ دۆست و هاو پێیه ک نه بوو، هاوکاره کانی ئەو

هەر بەدوای ڕۆیشتنی میرزا نەبی دا، لە مالی ئەوان کۆ بوونەوهیان ساز کردبوو، بەدوای ئەویشدا ئەم خیزو بەرەگەتە ڕووی لە مائیکی دیکە کردبوو، واتە هادیان، کۆری ناغاشوجاعی ڕەحمەتی، سەیرنەبوو ئەگەر نۆرەیی هەموویان بیت، خاوەن نانەواگەل هۆی ئەم کارەیان لە بێ دەسلەلاتی و نەزانی میرزا نەبی دەزانی، کە بە قسەیی پوچ و بەلێنی درۆ، هەلخەلەتاو، گۆیی نەدابوو بەرپارەکانی شارەداری و دارایی، هەرکارێک بەرژەوهندی ئەوی تێدانه‌بوابە خۆی پێتوێ ماندوو نەدەکرد. زۆر بەی کارەکانی بەلێ بەسەرچاو بوو، کاروباری نانەواخانەیی وەک گۆیەک لە نیوان شارەداری و داراییدا بەرەللا کردبوو، هیندە دەبەنگ و گیل فام بوو، نەیدەهێشت کۆمەلەی نانەوایان بە شیوەیهکی جوولاو و کارامەبوونی خۆیان بسەلمینی، سەرۆکی بەقال و وردەفروشی شارەداری بوئەوهی خۆی بە خەنیمی دارایی دەزانی و دەسلەلاتی خۆی بە کاربەدەستانی بالای پارێزگا نیشان بدات، لەگەڵ لیژنەیی گەرۆکی پشکنین، نانەواکانیان کردبوو ئامانجی خۆیان، هەر لە و کۆبوونەوهدا زۆر بەی خاوەن نانەواکان، قامکی هەرپەشەیان ڕووبەرۆی هاوڕیکەیی ئەو کردبوو، بۆچی بۆتە دەمراستی ئەم خەلگە و کێ ئەم حەق و مافەیی پێداو، لەخۆرا خۆی بە بەرپرس و سەرۆکی دەستەیی نانەوایان دەزانی؟ میرزانەبی وتبووی ئیستاش سەرۆکی دەستەیی نانەواکان بەریز سەراوییه و سەیدە و سەرۆکی هەموومانە، خۆشم فەرمان بەری ئەوم، لەوه زیاتر هیچ ئەرکیکم لە ئەستۆ نییه، خۆ ئەگەر لە ماوهی ڕابردوودا هەلەیهک بووبی، ئەوا هاوکاران تاوانبارن هەر ئەم باسو خواسه لە نیوان نانەواکاندا چەند ڕۆژیک لەسەر زاران بوو، دەستەیی پیشەگەل سەبارەت بە میرزا نەبی بیر و بۆچوونیان چوون یەک نەبوو. زۆرکەس ئەم پیاویدیان بە مڕۆیهکی ژیر و ئیماندار دەزانی، ئەقل و ئاوەزی وەک ئیمانی وابوو، هەرۆک شاسولتان حوسین سەرۆکاری لەگەڵ تالحو و فالگرتتەوه هەبوو، هەرۆختی چلگە هەرۆیکی بە ئاسمانەوه دیبایە بەبی دودلی بە چەترەوه لە مال دەهاتە دەری، حەزی نەدەکرد کالەک و شووتی بسینی، پێی وابوو شیرین نییه و پوولەکی بەخۆرای دەروا، زۆرکەس دەیان ووت لە سەرۆه گێژ و لە بنه‌وه بڕه، لە کاتی کۆبوونەوهی سنفی دا، کە سیک ڕووبەرۆ پێی وتبوو: میرزا نەبی پیاوی چاکه، بەلام بۆ سەرۆکی نانەواکان نابێ، لەبەرئەوهی کابرایەکە ئاشەوان - هەر ئەم پیاگە کە خۆی بۆ سەیی میران دەکوشت، وتبووی: پیاویک نەتوانی لە سەرپێی خۆی ڕاوهستی چون دەتوانی سەرۆکیانەتی دەستەیی نانەواگەل بکات، خۆ ئیمە منال نین گالته بە خۆمان بکەین. ئەمە حەوت سالا بۆ رازی کردنی خاتونەکهی ئەقل و هوشی لەدەست داوه، خولیاي ئەشق و دلدارییە، پێمخۆشه هەر ئیستا کە سیک بچی ئەم گفتهی منی بە

گویدا بدات! ئىمە ھەر لە كۆنە دەستى ئەو بووین و ھەنووکەش خۆشمان دەوى، بەلام ئەرەستوو دەلى، ئەگەر كوو زانیتان كالفامىك خەرىكە لە ئاودا دەخنىك ھەول بەدن پزگارى بكەن، بەلام لىنى نزیك مەبنەوہ..

تەواوى ئەم قەسو باسانە ئەكەبەرخانى كۆنەھاوری سەىمىران دەىھىنا و دەبىرد ئىستاش پز و خۆشەویستی زۆرى بۆ مىران ھەبوو، ئەووەختەى میرزا نەبى لە سەفەر گەراپەوہ سەىمىران بەم ھەوالەى زانى، مانگی خەرمانان نیوہى لە كورتى دابوو كە میرزا نەبى لە ھەرسىن گەراپەوہ، فراوینى لە دووكان خوارد، لە قاوہخانەى ئەحمەد كە لە نیو بازار بوو لە ژىرزەمىنىكى فىتك و بىمىش و مەگەز سەرخەویكى شكاند، دواى ئەوہى لە خو ھەستا نوێژەكەى بەجى ھىنا، لەگەل شۆرپوونەوہى خۆر و ھاتنى بانگى شىوان، چوو بۆلاى ھاوپكەى، دەرگای ھەسارى كرابۆوہ، بەبى لە دەرگادان چووہ ھەسارى، گلارە لە سەر لیواری ھەوزەكە دانىشتیوو، ھەرئەوہندەى چاوى بەو كەوت، دایكى ئاگادار كردهوہ، ئاسكە لە ژورەكەدا، چارشىوى بەسەر خۆیدادا دواى ئەوہى خۆى رىكوپىك كرد، چرا لامپاكەى ھەلكرد. لەگەل میوانى دەرنگوخت كەوتە سلاو و ئەحوال پرسی. میرزا نەبى وەختى بەرەورویى ژنان دەبۆوہ، شەرم دەیگرت، لەلای خوارىوہ دانىشت، گەرمای ھاوین و كارى زۆر رەش و لاوازی كردبوو، كلاوہ ھەسیرەكەى سەرى ھىندەى ئارەقە مژىبوو لیوارەكەى ھەلگەرابۆوہ، كۆت و شەپوالى بەرى لە پارچەپەكى تەنكى ھاوینى بوو، جووتىك كلالشى كردبوو بەسەر نووكى پىپەوہ، خىرا گوتى:

- مەشەدى لەكوئىھ؟ یانى چى ھىشتا دەرگای دووكانى نەكردۆتەوہ؟

خیزانى سەىمىران وەكئەوہى كۆنەبرىنى كولاپىتەوہ لە وەلامدا ووتى:

- باوكى سەعدەدىن، ئەم چكەم، كى دەویرى قەسى لەگەل بكا، تاكوو من بىدوینم، ئەوہندەى دەكەم و دەكرىتم دوو كەلىمە قەسى لەگەلدا بكەم، بزەم بۆچى دەرگای دووكانى ھەلنەگرتوہ، ناتوانم، ناوێرم، قەسە لە من وەرناگرى، ئەو منى بۆچىپە، ھەمووكەس دەزانى خولیاى ئەوینى ژنە تازەكەپەتى، نیوسەعات پىشتەر لە مال بوو، ئەرى گلارە، وادیارە بابت چۆتەدەرى؟ بەلى ھەر قەدرىك دەبى رۆشىتووہ. ئەو ماندوو و وەرەزە بەلام بریا ماندوویى جەستەباپە، مىشك كە ماندوو بوو قەت ناھەسىتەوہ.

میرزا نەبى دىسان پرسی:

- باشه پېمناښی له مالې چی دهکا؟ بۆ مه گهر مریشکه به کورکه؟ یان خه ریکی چله کیشانه؟ بۆ له مالې نایه ته ده ری به کاروباره که ی رابگا؟ خۆ که وتووی نییه؟ وهختی دووکان وهک ده رگای ئیمام زاده جورجور داخراوه، ئه وه له کوئی نانی رۆژانه ی ئه م مندالانه ی وه ده ست ده که وئ؟ ئه م پیاوه بۆچی ئاوا ی به سهر هاتووه؟!

ههر له وکات و وهخته دا، سه ی میران به چاره که به ک خه یار و گرکه وه هاته وه بۆ مالې، مندالان له کولانی خه ریکی یاری کردن بوون، خه به ری هاتنی میرزا نه بییان پیدایا، به هۆی ئه م بیزارییی که ماوه یه ک بوو توشی هاتبوو ریگا که ی گۆری و روی کرده ژوره که ی ئاسکه، هه رئه وه نده پنی نایه ژوروی، ئاسکه به ئاماژه گلاره ی تیگه یاند خیرا ئه م چاره که به یی له ده ست وه ربگری بۆئه وه ی ده ستی هوما ی پنی نه گات، له ژیر په رده که دا شار دیی وه. میرزا نه بی قرچه پی له به ری هه ستا، دوو دۆست پیکه وه که وتنه فه رموو فه رموو، سه ی میران به ده نگیکی نه وی و بیگه رد، وهک هه میشه دلۆقان و رووخۆش، لیی پرسی:

- له م سه فه ره زۆرت پیچوو، زۆرت کار هه بوو، بیست رۆژ له وه پیش خه به رم هه بوو هاتبوو یه وه و به تالۆکه گه رایته وه.

- به لی کاری به په له م هه بوو، نامه یه کی شاهیدی بوو به ته ما بووم ئایه تووللا نوورول عوله ما په نجه م بۆ پیوه بنی، خه رمانی سوورم له وه ده شته به ره لالا بوو، هیشتا کاری ده سکه نه و دروینه م ما بوو، هه ر ده بوو زوو وه گه ریتم، هه نووکه نیسک و ئۆکم نه رنیوه ته وه به هیوا ی دوو رۆژ بووم ئه م هه موو شته م به سهر رۆسته متدا به جی هیشتیبوو.

- شاهیدنامه بۆ ئه م خانووه ی که شه رو هه راکه ی ته واو نه بووه؟

- به لی، راست خۆیه تی، ئه ری، مه شه دی، بۆ مه گهر ئه ورۆژه ی ده چووم بۆ هه رسین په یام و پاسپارده ی منت پی نه گه یشت؟ بۆ نه چووی دووکان هه لبگری؟ ئیستا ئه وه پینچ حه وتوویه، به ته ما یچی، بۆ ناچی به لای که سپ و کاری خۆته وه؟ لام وایه له ده رفه تیکی ئاوا ده گه رای بییه وه له مالې ته خت پالی لی بده یه وه، حه کیم فرده ووسی، له ماوه ی ئه م سی ساله دا که شانامه ی هۆنییه وه ئه وه نده له سووچی مالې نه خزا!! تو ئه وه چه ند ساله دانیشتووی، ئه م رۆکه له چاخانه که ی ئه حمده کابرایه ک هاتبوو بۆلای من زۆر به نه ینی باسی توی ده کرد، ده یگوت ئه گه ر به ته ما نییه بجیته وه سه رکه سپ و کاره که ی خۆی، ئاماده م هه رچۆنیک رازی ده بی دووکانه که ی به ئیجاره بگرم، ئه وه نده م ئه م قسه یه پی ناخۆش بوو وامزانی شاربه ده رم ده کن. ئیستاش نه هاتوومه وه سه رخۆم،

ئەگەرچى زۆرى بېوا بە من ھەبوو، زياتر مەبەستى پىرس كىردن و بىرورا گۆرپىنەو ھەبوو، بەلام زۆر بە تووندى بە گۆزىدا ھاتم، گوتىم، بېو جارىكى دىكە لەلاى من قسەى وا ئەكەى! شەرم بىنگرى ئەم پياو ھەقى بەسەر ھەموومانەو ھەيە، بەلام پىروى زەمانە رەش بى، دەلىلى چى.

ئاسكە چاوى لە دەمى مىرزا نەبى بېرېبوو بەپەلە گوتى:

. باوكى سەعدەددىن، پىمان بلى كى بوو؟ ناوى بېنە!

. پىويست ناكە من ناوى بىنم، مەشەدى خۆى دەزانى كىيە.

ئاسكە كىچ كەوتە كەولى و دىسان گوتى:

. ھەردەبى كورەكەى فەغفور بى، كرىكارەكەى جارانى خۇمان. ئەم ھەتىمە وەك كەمتىار وايە ھەمىشە خەرىكى ملىومۇ كىردنە. ھەر ئەم قەلەفەت و قەپۇزەشى تەواو لە كەمتىار دەچى، تووشى كەلاكى كەر بىت نالەكەى دەرفىنى.

سەىمىران لەو وەختەو لە گىژاوى پەژاردا دەتلايەو، خۆى بە قوتووى جگەرەكەيەو سەرقال كىردبوو، لەو ھەلەدا سەىرى يال و بۆى شىرى سەرقوتووەكەى دەكرى گوتى:

. ھەركەسىكە كەيفى خۆيەتى، خۇ بەردى بە مالى كابدە نەداو، ئەگەر ئامادەيە بە سەرقلى بىمادى. واتە من بەتەماى سەرقلى نىم ئەو خەرجەى چەندسالە لەو دووكانەم كىردوو و خاوەن ملك نامادەتەو، ئامادەم ئەوانەى لىو ھەربىگرم و بىدەمى. بابىت قسە لەگەل خۇم بكا، بۆچى ئەم وئەوم لىرادەسپرى، چالوم لىداو، دەفرى ئارد و گەنم سازكردوو، تەندوورم تىدا داناو و خەرجى زۆرم تىدا كىردوو، ھەلبەت پارەى ماتورۇ زۆر كەل وپەلى تىش، لەو دووكانەدا ھەيە و ھەق و حىسابىيان ديارە، خۇ ئەگەر خاوەنى ئەم ملكە ژن نەبوايە ئاخىر قرانم لى دەسەندەو بەلام ھەزناكەم لەگەل ژنىك دەمە بەدەمە بكام.

مىرزا نەبى بەتەما نەبوو ئەم قسەيە لە دەمى سەىمىران بۆنەو، بە سەرسوورمانە تىراما:

. ئەى دوايە چى دەكەى؟ پىلاوھەكانت دەبەخشى و خوت بە پىپەتى بە نىوشاردا، دەسوورپىيەو!

. خەمى منت نەبى، يان كەوش و كالە بۆخۇم دەكەم، يان ھەتا مردن پىخاوس دەبم. خۇ دنيا بە پىوش سەرى نەگىراو.

مىران ئەمەى وتوو پىروى كىرد بەملاو، بە ماناى ئاخىرىن بىپارى، مىرزا نەبى بە زەردەخەندەيەكى كال و بىھىوايى قسەكەى دوپاتە كىردەو:

- گالته مه که مه شه دی.

- به جه ددم هیچ ئەملاو ئەولای نییه و ته و او به راستمه، ئەگەر به ته مای دووکان داری بوایه م بۆ تاکوو ئیستا بیکار دادەنیشتم، هەر ئەو و هخته ی له قوم گەرامه وه ئەم فکره له سه ری دام.

- به هیوای چی؟

- به شی من کاریک ده بی: عه لافی، ورده و اله فرۆشی، میوه فرۆشی، ئیجاره و مه خته، خۆ قاتی و قری په یدا نه بووه، تازه ئەم کاره بۆ من نابێ، باشتره بیژم من پیاوی ئەم که سپو کاره نیم، دهستم لێ سارد بۆ ته وه، ئەگەر راست دهوی هه موشتیکم له بهرچاو که وتوو به م خه لکه وه، به دوا ی ئەم پرو واده دا، دلم لیزه هه لکه ندراره، هه زنا که م کهس بم بینێ، ئەم شاره بۆ من وهک دۆزه خ وایه! وهختی ئەم کاول بووم نه بی بیریک بۆ حالی خۆم ده که مه وه.

- نا، نا، مه شه دی، من ده زانم تۆ ره نجاوی به لام خۆ دلت له م شاره ره ش نابێ، ته وای خه لک ده زانی ئەوه ی ئەوان کردیان وانه بوو! ئەوانه ی ده سه لاتیان هه یه پاک و پیس لیک نا که نه وه، وه نه بی له م شاره دا کهس تۆ نه ناسی، ئەمانه ش به جی خۆی، خۆ تۆ له پشت ته رازو نه بووی، هه موو کهس ئەوه ده زانی تاوانی ته رازو دار ناچیته ئەستوی خاوه ن دووکان. زۆرم پێ سه یه تۆ شتی وا ده لێی، عه للافی و به قالی در دو زه حمه تی زۆره، ئەوه ل و ئاخری قسه که ئەمه یه که ئینسان به کاری خۆیه وه خه ریک بی و ئەوه نده رارایی نه بی. نان هه تانه ی جووی ناچیته خواری، دل له دل مه ده و بچۆوه سه رکارو باره که ی خۆت، ژیان و خۆشی تۆش هه ر له وه دایه، بۆچی دلت له خه لک و له م شاره ره ش بووه، بۆچی دا براوی؟ تۆ به م خه لکه وه ده ژێ، نه ک به ده سه لاته وه. له خودا بگه ریته وه، ده سه لاتدار ته نیا خۆی ده بینێ.

- نامه وی چیدی لیزه وه مینم، پرو و ده که مه جیه کی تر.

- جیه کی تر، وه کوو کوو؟ تۆ زۆر جار قسه ی واده که ی، ئەدی ئەوانه چی لیده که ی؟ (مه به سته ئاسکه و گلاره بوو) ئەوه ی ده لێ لیزه نه بوو با ئەولای، حاجی نه بوو با مه ولای! مه شه دی ئەمه به م و تۆ نا کری، ئەوه ی ئەم کارانه ده کا، له نیوشار و ئاوا یی خۆیدا ریژ و حورمه تیک ی نییه، وه ک کیسه ل مالی به کۆلییه وه یه، تۆ چۆن شتی وا ده که ی خانوویه ک خیزانت هه یه، ئەمانه نان و ئاویان ده وی، ده زانم تۆ قه ت شتی وا نا که ی، خۆ تۆ ده رویش و قه له ندره نی، قه له ندره ییش تۆر بین و که شکۆلی ده وی.

ئاسکه به ته وسه وه قامکی بۆ هه ویکه ی را داشت:

. که شکو له که ی ئامادهیه.

سهی میران پروی کرده میرزا نه بی: تو که ی بووه قسه ی ئه م و ئه و به هیند بگری؟! بو تو پیت وایه ئه وانه ی له شار و ژینگه ی خویانه وه گه یشتو ونه ته ئیره گولی شاران؟! ئه وانش له شوینی خویان میرو مهنیک بوون، نا، منیش کابرایه کی ئه وهنده بی دهسته وستان نیم، له نیو لۆکه شدا گه وره نه بووم به رگه ی سه رما و گه رما نه گرم، هیچم له م خه لکه که م و زیاد نییه، ناشبمه قه له نده ر و سه رباری خه لک، دهستی ژن و مندالم ده گرم گه سکی لیده ده و پرو ده که مه شاریکی دیکه، پیاو له شاری غریبان دروزه گه ری بی ناوو نیشان بیت باشتره نه ک له شاری خوی پادشای بی قه در و قیامت، ئاو که له جینه ک زور بمینیته وه بوگه نیو ده بی، هه ر ئه و هاشم نانه وای خومان، بیست سال له وه پیش شه ریکی من بوو، بیده نگ و هه را ئه وه ی هه بیوو فروشتی و به نیازی زیاره ت قولی ژن و مندالی گرت و رویش و نه گه رایه وه، ئیستا له بازاری شاعه بدول عه زیم دووکانی شه م فروشی هه یه، ژیانیکی خو شی بوخوی پیکه وه ناوه، چبگا به من و تو شابه سه پان نازانی!

. په رنگه هه ر ئه وه بی وهختی ده چووم بو خوراسان، ویستم بیبیم پشتی تی کردم، یادی به خیر بیت، پیاویکی باش بوو، به لام هیکجار دروژن، وه ک ژنه فتومه کوری قازی دادگایه.
- به لی هه ر ئه و کوره چلگه ی روژ تاکی ئیواره له نیوکه لاره و ته پو توژدا یاری ده کرد و خه و ده بیرده وه، میرزا نه بی تو ده زانی بوچی برکه ی کوله که زوو، وشک ده بی؟! له به رئه وه یه له عه رز جوئ نابیته وه، تیده گه ی؟

میرزا نه بی ئه مجار ده زانی به راستی میرانی دوستی به یه کجاری دلی ره ش بووه بوئه وه ی بزه بخاته سه رلیوی گوتی:

. نه که، دوا ی بیست سال به ته مابی بچی بولای هاشم و دیسان له گه لی شه ریکی بی، یان ده ته وئ بی به جیران دووکانی؟

میرزا نه بی، وهختی زانی میران ته و او دهستی له کار شل بوئه وه و خه ریکه باخ و ملک و ماشی ده فروشی، خه یال هه لی گرت:

. له وانه یه له شتی دلنیا بی بویه ئه م کاره ده کا، ده زانی ئه م خه لکه چییان له سه ردایه په نگه پوول و پارده یه کی هه بی.

به چاویکی وردبینه وه له سه ی میران راما، له پروی ساویلکه بی و به زمانیکی سو فی گه ریانه وه گوتی:

- ههروايه، وهختی خودا پوژدی دهره مار و میروو له که رهمی خوئی بی بهش نهکات، ئەمه ژیانه و هه رکهسه و دهره فیهتیکی بو دهره خسی، شهرت ئەوهیه مرو ئەم ههله بقوزیتیه وه و به جوانی که لکی لئو هه رگرت، ئەشی توانای ئەم کارهیه هه بی، ئەمهی لیردا جینی سه رنجه ئەوهیه ئیمه ومانان ئەو ههستان و راسانهی جارنمان نه ماوه! گوپینی شوغل و کار ئەوهنده هاسان نییه، ئەمه نه مامیک نییه بیگوژییه وه و له جیهه کی تر بیچه قینی، قسهی ئەوه م نییه پیاو گیرفانی پر بی، هه له بهت سه رمایه ی مه عنه وی مه زه به، کارم به وه نییه، به لام وهختی پوول له گوپیدا بوو، هه مووشتیک جیهه جی ده بی! ته نانه ت گنجی و جوانیش (به ته وسه وه ته ماشایه کی ئاسکه و کچه که ی کرد هه ر دووک وهک کوتر له په نای یه کی دانیشتبوون چاویکی لئو قرتاندن.) خو له قورئاندا نه هاتوه فرزند هه رده بی بچیه وه سه ر که سپو کاری باوکی، تو ده لئی خه لک به کوره و له گوند و شاری خو یانه وه روو ده که نه ئیره، بو پارو و نانیک، منیش له گه ل قسه ی تو م، نه وه دوو پینج له سه تی شاتر و تیری گرتی ئەم شارو و کرئ کاری ئاشه کان خه لکی مه لایر و تو یسرکانن، یانی له ئیسفه هان و شوپنه کانی دیکه وه هاتوون، که متر وایه له نیو ئەوانه دا خه لکی سه راو و ئەم شاره بیینی، چه رچی و دیوه ره و فه ی توون ئاژوو، سه ره له بهر تورک و ئازهرین، ئەوانه ی گل و بهرد ده کیشن، کاریز که نه کان له دپهاتی ئیسفه هانه وه هاتوون، تارانیه گه ل زورتر له گاراژ و له سه ر ترومپیل و ماشین کار ده کن، ئیتر هه رکهسه و به له ونیک له م شاره دا به بی منه ت ده ستی ماندوویی له سه ر زگی تیره، هه رچه نه ده لین کرماشان شاریکی غه رب نه وازه، به لام وانییه، ئەوانیش هه ر نانه زگییه، قه دیمیه کانی خو مان ده لین: فلان کهس هاتوو پارهی کی زوری برد و رویش ت - به لام من و تو له هه مووکهس باشتر ده زانین، ئەوهی له زورکهس زیره کتره و پارهی کی باش وه سه ریه ک ده نی، سه ره رای ئەم دزی و گزیه ی که ده یکا، هه ره نه وهنده یه پینی بگاته وه به رده روزه ی شار و دیاری خوئی، ته نیا ئەوهنده نه بی وهختی ده گه پینه وه فیروبوون تو زیک به خو یاندا رابگه ن له ویش دوو پوژ ده مینه وه، هه مدیسان به نیازی شاریکی تر ژن و مندال وئیل ده کن.

میرزا نه بی، له بهر خو لکی ئاسکه له و هاروئیانه ی له سه ر ده وریه یه چینییه که بوو دانه یه کی هه لگرت، قه له مبره که ی له باخه لی ده رهیتا و ملی نا له پاک کردنی، دریی دا به قسه کانی:

- هه ر ئەم ئیواره یه، له چایخانه که ی ئەحمه د، شیرعه لی و وه لی ئەللا نادری، سه رو کلاویان تیک چوو، باربه ری وه لی ئەللا، باری دوو کانه که ی به جیگای ئەوه ی بیبا بو ئاشی، بردوویه بو عه لافخانه و له وی فرۆشتبوویه تی، گوپریژه که ی له سه ر شه قام به ره للا کردوه هه روکه که چۆی

برادەرت كەس نازانى لەكوئى خۆى حەشار داو، لەسەر ئاردهكە شەپ بوو، وەلى ئەللا دەيگوت چىلىنكەم خۇ خەتاي من نىيە، لەخۇرا بەرۇكى منت گرتووه، شىرعەلش دەيگوت، كرىكارى تو بووه، باره ئاردهكەى لە تو دەوئ - بەتەمايوم بۇ نان خواردىنى نيوەرۇ بىم بۇ ئيره، نيوېژى ئەوانم دەگرد، بۇيه كەوتمه بانگى شىوان، چەند كەسيك لە نانەوا و ئاشەوانەكانيش لەوئ بوون، خولاسە پىكمان هيتان، وامان دانا هەرلايهى سى بار ئارد زەرەد بكا، تاكوو ئەووختەى باربەرەكە كار بكات و حيساب پاك بىي.

سەىمىران سەرى بەرز كردهوه، بە سەرسوورمانەوه سەيرى مىرزا نەبى كرد:

- بۇ باربەرەكە گىراوه؟

- نەپان گرتووه، خۆى چۆتە بەردەستيان، بە پىچەوانەى كەچۆى تو، ئەو لە برى ئەوهى پوولى ئاردهكان بىتتە تەنگەى باخەلى و شار بەجى بىلى، لە ماوهى ئەم دە رۆژەدا كە خۆى ونگرد بوو، لە مالهەكانى كولانى جەبوورى دانىشتىبوو، وختى پارەكە تەواو دەكا دىتەدەرى، وەلى ئەللا زۆر كورانه لە بەردەرگاى ئەمبارى خۇراك بۇقەتەى مىلى دەگرئ، بەلام فايدەى چى پىموت، زلحورتى نەفام، خۇ تو دەتتوانى بەم پارەيه ژىنك بۇ خۆت بىنى و خۆت لە دەست ئەم تەنياىى و رەبەنىيە نەجات بەدى، هەتاكەى ئاوا سەلت و بى مال و حال، گوئى: ئەگەر بەمداپايە بە ژن ئىستا چۆن دەمتوانى كار بكەم و پوولەكە بەدەمهوه؟ سەرهراى ئەم گىلبيەى خۆى تەماشام كرد، ئەوهى دەبلى تەواو وايە. كرىكارى هەناسەسارد سال دوازدهمانگە دەچەوسپتەوه نانەزكىش ناكەوئ، ئىتر قوربەسەرانه ژن و مندال بەچى بەخىو بگەن، خۇ ئىمەش هىچمان لە دەست نايات. بە باوهرى من لەو دنيايەدا هەر كەسە و لە بەخت و بەشى خۆى نان دەخوات، بە قەولى شاعىر، ئەگەر كەرىم نەيدا بە هەولى زۆر نىيە. ئەمجارىش ئەگەر باسى خەلكى لاوهكى ئەم شارە دەكەى، مەشەدى، چاويكت لەو تووكلىكراوانە بى - لە ئاوپەپىنەوه خراپ نىيە، بەلام نەك بەبى بوار، وتت بەتەماى كاروبارىكى دىكەى ئەگەرچى بە تەواوى لەگەلت نىم قەيدى ناكە، خۇ ژيان لەم شارەى خۆماندا وشكاوى نەهاتووه، ئەگەر كەسيك لە شارو ژىنگەى خۆى كە جىبى باب و باپىرانيەتى نەتوانى خۆى بەخىو بكا، بە برواى من لە شارىكى دىكەش ناتوانى، من زۆرم پىسەيره كەسيكى وەكوو تو بەم حال و ئەحوالەوه بۇ دەبى فكر و خەيالى ئاوا لە سەرى بەدات؟ چىبووه تو ئاوا بىزارى بۇ ئەوهندە لەمخەلكە وەرەزى؟ دەبى بە چەفسوونىك دلدارىت بەدەنەوه و خۇشبيەكەى جاران لە ئامىزت بگرئ؟! من هەرچى دەكەم سەر لە كرده و كارى تو دەرناهيتم، كئ دەچى قوماشى خۆى دەفرۆشى و زەوى خەلك بە ئىجارە

هه‌لده‌گرئ؟ كه‌ست ديوه گهنم به كوليزه‌ی جۆ بگورپيته‌وه؟! له‌م سه‌فه‌رده‌دا چيت ديتووه ئاوا گوراي؟ نه‌كا له‌ شارى قوم سىخر و جادويان به‌سه‌رده‌دا خویندبیتى؟ هاشم نانه‌وام به‌ نموونه‌ بۆ ده‌هينيه‌وه، براكه‌م، ئه‌مانه‌ش بۆ خۆيان حيسابىكى ديكه‌يان هه‌يه، بۆچى باسى سارابه‌گ ناكه‌ى، زۆرى ديكه‌ش وه‌كوو ئه‌وه‌ن ئه‌وا بيست ساله‌ كه‌س به‌ مال و مه‌سكه‌نيان نازانى، ئه‌وانه‌ى پروو ليزه‌ و له‌وى ده‌كهن و ده‌بنه‌ خاوه‌نى سه‌روه‌ت و سامان بۆ ئيمه‌ نابى، ئه‌مه‌ له‌ ده‌ست من و تۆ نايه‌ت، مه‌شه‌دى تۆ ده‌بوو زۆر زووتر بىرت له‌م‌شتانه‌ كردبايه‌ته‌وه، عه‌يب و ئيراد له‌ كارو شوغله‌كه‌ت مه‌گره، ئىستاش با لىت‌نه‌شارمه‌وه، تۆ خۆت خه‌تابارى به‌ ده‌ستى خۆت خۆت عه‌زاب ئه‌ده‌ى، سه‌رى نه‌هيشاو له‌ پرىسكه‌ ده‌به‌ستى، زۆر به‌ ساكارى له‌ ژيان ده‌روانى، په‌نگه‌ قسه‌كانى منت پى‌ناخۆش بى، به‌لام ئه‌وه‌ى ده‌لييم ته‌واو وايه، زۆرم پىناخۆشه‌ ئه‌م نه‌دامه‌تبييه‌ به‌رۆكى گرتووى، ئه‌م گل و خۆله‌ بۆ له‌ پاره‌كه‌ پاييزه‌وه‌ له‌ وه‌سه‌رده‌دا بلاو بوته‌وه؟ قه‌ول نه‌بوو سه‌ربانه‌كان ماله‌سواخ بكه‌ى بۆ نه‌تكردن؟ ته‌واوى ئه‌م زستان و به‌هاره‌ ئه‌م حه‌وشه‌يه‌ ببووه‌ قورپه‌شيل، تۆش هه‌روه‌ك پياوى ئه‌م ماله‌ نه‌بى! ده‌ستت له‌سه‌ر ده‌ستت داناو و خۆت به‌ خاوه‌نى ناكه‌ى! بۆچى ئه‌م زستانه‌ سه‌رى حه‌وزه‌كه‌ت نه‌گرت، تاكوو شكست‌وبه‌ست هه‌لى‌ته‌كه‌ينى، بۆ ده‌بوو ميراوى گه‌ره‌ك كوئىكى تينه‌كات و مشوورىكى لى‌خوات؟! خۆ تۆ ئه‌وه‌نده‌ بى‌ده‌سه‌لات نه‌بووى، له‌ كه‌رى شه‌يتان وه‌ره‌ خوارى، واته‌ى قه‌ديمه‌: بۆ ده‌سته‌ستان، چ‌ فه‌رقى هه‌يه‌ گه‌رمين و كوئستان! به‌ قسه‌ى من بكه‌ ليزه‌ مه‌بزوو!

ئاسكه‌ له‌ ژير لوى چارشيوه‌كه‌وه‌ بۆلاندى:

ئه‌ى بۆ باسى ئه‌و كه‌تبييه‌ و به‌رده‌نووسه‌ى به‌ره‌ه‌يوانه‌كه‌ ناكه‌ى، وه‌ختى به‌ربۆوه‌ شانسمان بوو به‌سه‌ر ئه‌و ژنه‌ دووگيانه‌دا نه‌كه‌وت، به‌جاريك مال‌ويران ده‌بووين! خۆ ئه‌گه‌ر سه‌ربانه‌كان سواخ بکرايه‌ن ئه‌مه‌ بۆچى به‌رده‌بووه‌؟ ئىستاش كه‌ ئىستايه‌ ئه‌م كاپرايه‌ خه‌مىكى لى‌نه‌خوارد، پياويك هه‌موو خۆشيه‌كانى له‌ چاوى دۆمكدا ببينى، هه‌رده‌بى ژيانى به‌بادا بدا، (مه‌به‌ستى ئاسكه‌ له‌م وشه‌يه‌ بى‌ماره‌و ته‌لاقى هوما بوو له‌و ماله‌دا، ئيتر ئه‌وه‌ گومانى تيدانه‌بوو سه‌ى‌ميران له‌ ئه‌شوق و ئه‌وينى هوما‌دا توابۆوه‌).

ميرزا نه‌بى زه‌رده‌خه‌نده‌كه‌ى خۆى شارده‌وه‌ و گوتى:

. ده‌منيش هه‌ر ئه‌وه‌ ده‌لييم، كاكي برا! سه‌رساردى و گوى‌نه‌دانيش حه‌د و ميزانى هه‌يه، ئه‌و ته‌مه‌لى و شلى و شه‌ويقييه‌ى به‌ نامه‌باره‌كى خزاوه‌ته‌ گيانته‌، دوور نبييه‌ وه‌ك خۆره‌ جه‌ستت

هه‌لته‌کینی، ئەو فکری له سەری تۆدایه له خزم‌و‌کەست دور دەخاته‌وه، پیت‌وانه‌بی کاره‌که‌ت زور جوان بی، هه‌موو‌که‌ست بۆ ئەو فری‌بدهی، ئەو ژنه بۆ تو بۆته‌ دایک و باب، مال و منداڵ، هه‌رچی هه‌تو نیته بۆته ئەم ژنه! له بیرته ئەورۆژهی به یه‌که‌وه به ریگای کانی‌چه‌رمودا ده‌هاتین چم‌پین گوتی؟ به‌لی سەلام له ئەق‌لت کاکێ خۆم! پیت‌وابوو من ئەوم نه‌دیوو نه‌مه‌ناسی؟ له تو وابوو که‌س پیتی‌خۆش نه‌بوو ده‌ست بۆ کاری خیر درێژ بکا؟ مه‌شه‌دی، بۆنی گول به گول‌ویدا مه‌علوم ده‌کا. ئەو ئەگه‌ر باش‌بوايه مال و حالی له خۆی تیک‌نه‌ئەدا و منداڵی به‌جی نه‌ده‌هیشت، مال‌ه‌که‌ت چوو، به‌گفتی خۆت، دارو نه‌دار و هه‌یاو حورمه‌ت و دین و ئیمان و ئەوهی هه‌ت‌بوو له ده‌ستت بۆوه، خزم‌و‌کەس، دۆست و هاو‌پێ ته‌واوی لیت دور که‌وتنه‌وه، به‌ده‌ستی خۆت، خۆت دزیو کرد، ئیستاش هه‌ر ئەوه‌ت ماوه ئەم منداڵانه‌ ئاواره و لی‌قه‌ماو بکه‌ی! په‌ره‌وازه‌ی شاران بن؟ من هه‌رگیز نالیم ئەو ژنه ته‌لاق بده یان راییگره، هه‌رکه‌سه و له ژبانی خۆیدا موختاره چی هه‌ل‌ده‌بژی، له‌وانه‌یه ئەوه قسه‌مه‌ت و نسیبی ئیوه بی هه‌تا‌کوو مردن وه‌ک لفه‌و‌دوانه به یه‌که‌وه دورا‌بیتن، به‌لام دۆستایه‌تی من له‌گه‌ل تو ئەم ئیزنه‌م ده‌دات، ریت لیبگرم له‌وه‌زیاتر ئەم مال و منداڵه‌ تووشی چاره‌رەشی و نه‌هامه‌تی نه‌که‌ی، تاوانی ئەوان چیه‌، تو عاشق و دل‌دۆراوی، که‌سی کاکێ، خوا پیت‌بیلێ که‌س مال و منداڵی تۆی نییه، پشتیان تيمه‌که، به‌خوا خیر و خۆشی له خۆت نابینی!

دوا‌ی‌ئ‌وه‌ی تووشی ئەم گشته‌ زه‌رد و زیانه‌ هاتی که ئەمه‌ش ده‌گه‌ریت‌وه بۆ بی‌موبالاتی خۆت، له‌باتی ئەوه‌ی سه‌رت له به‌ردی ئەله‌د بکه‌وی و وه‌خۆت بیه‌وه، خراپتر بووی، من نازانم هیوا‌براو و دل‌ساردی یان گیژ و سه‌ر‌لی‌شی‌واوی، ده‌ته‌وی ده‌ست بۆ کاری سه‌یر و سه‌مه‌ره به‌ری، هه‌ر له خۆت ده‌پرسم، تو‌خودا، مرو‌فی ژیر، به‌ده‌ستی خۆی ئاور ده‌نی به‌ خه‌رمانی خۆیه‌وه، وه‌ک تو ناوته؟ تا ئیستا هه‌چ که‌سه‌کیت دیتوه‌ کاری وابکا، وه‌ک تو خه‌ریکی ده‌یکه‌ی؟ وامه‌که له‌خۆت رۆژیک بده‌ی به‌ ئەژنۆیی خۆت‌دا و بلێی «ئاورم به‌ردا له‌ خه‌رمانم، ده‌نکی نه‌ما بۆ ده‌رمانم.»

سه‌ی‌میران مات و په‌ریشان سه‌ری له‌ کۆشی خۆی نابوو، روه‌ی بۆلای روه‌ناکایی ده‌ری وهر‌سو‌راند و گوتی:

- پیاو وه‌ختی هه‌چ چاره‌یه‌کی نه‌مینی له‌وانه‌یه په‌نا به‌ریت بۆ خۆکۆشتن، تازه من ته‌واو بووم، میرزا نه‌بی، ئیتر بۆچی بژیم! تازه من له‌وه‌ی ده‌رچووم که به‌ هیوا‌ی ژبان‌بم!

میرزا نه بی ته ماشایه کی چاوه وشک و بی هیزه کانی میرانی کرد، خه میکی خهست تییدا
پهنگی خواردبؤوه، لی خورد بؤوه و لی پرسی:

- من نازانم، تو قهررداری؟

- زور کهم، هه زار و پینسه تهن، به تمه نی دوو **عه باسی!**

- به دوی باخ و زوهیه کاندایه؟ له کیت وهرگرتوه، چت له بارمته داناوه؟

ئاسکه به واقورمان و رقهوه سهیری میرده کهی ده کرد، سهی میران له وه لامدا گوتی:

- به موحسین خانی سه پراف قهردارم، قه باله ی ماله کهم بارمته یه!

نه دنگ له میرزا نه بی هات و نه له سهی میران. میرزا نه بی به نیگه رانییه وه دوو که لی
جگه ره ی شنوی به ژووره که دا بلاو کرده وه، خه یال هه لی گرت، ئاسکه دل که یلی خه م و په ژاره
له بن لیوه وه بؤلاندی:

- نه مگوت بؤ گورچیله یه ک گایه کی مندار کردو ته وه، ماله که ی بارمته ی قهرز و قوله یه؟! تو

خولیا ی ئه وینی نازداره که تی و به زه ییت به مال و منداله کانت دایه ت؟!

گری چرالامپاکه با. یه کی کتوپر یه ک دوو که ره ت پته پتی و یخست، به لام نه کووژایه وه، ئه مه
به باوه ری ئاسکه به لایه ک بوو، یان دایکی هه موو به لایه ک بوو، وه ک ئه وه ی تازه وه بیبری
هاتنیته وه گوتی:

- ئه ی که ناره کان، دوینی و پیبری دات به کولی حه مبالدا بؤکویت بردن؟ ئه وانه شت کردو ته

بارمته؟

سهی میران به دهم بیزارییه وه ددانی وه دهرخست:

- نا، ئه مش هه هی ئه م پیاوه یه، واحه فتا ته مه نم لی وهرگرتوه، قه راره ئه مشه و سی تمه نی

دیکه م بؤ بیننی و قه باله که وهرگری!

- بؤ هه زار و پینسه تهن قه باله ی ماله که به س نه بوو، فه رش و مافووره شی گه ره که؟!

سهی میران، جوابی نه داوه، بیژهن و مه هدی به دهم یاری کردنه وه به پلکانی هه یوانه که دا
ده هانته سه ری، وه ختی زانیان بابیان له گه ل میوانه که له ژوورینی، به رؤکی یه کدییان به ردا،
بیژهن له خوشی میوه سه لامی له بیر چوو، به بزده یه کی بی شه رمانه وه خوی کرد به ژووریدا،
له ته نیش دایکی دانیش و قاچه چلکنه کانی له ژیر خویدا شارده وه! سه ری برده بن گوچکه ی
دایکی و گوتی:

- شه‌مشه‌مه‌کویره هاتبوو بام بېښی، مه‌هدی به درق گوتی له مال نییه چوه بۆ سه‌فه‌ر،
ئه‌ویش گه‌رپایه‌وه.

ئاسکه خوی تووره کرد:

- بۆچی فیڤی درق بوون؟! ئیوه‌ش کاری واده‌کن؟ زۆر شه‌رمه بۆ ئیوه!

رووی کرده سه‌ی‌میران:

- وادیاره ئه‌م کابرا کووره هاتبوو، پیتی‌وابوو تو له مالئ نیت گه‌راوته‌وه، قه‌راره ئه‌و

پوولت بۆ بیڤی؟

میرزا نه‌بی گرتیه‌کی خسته سه‌ره‌ئه‌برۆکانی:

- پشت‌کوور کینی، نوکه‌ره‌که‌ی موحسین‌خان؟ بیژهن بچو بانگی‌بکه، با بیته ژووری،

مه‌شه‌دی کی موحسین‌خانی به تو ناساند؟ له‌وت پیاوی به‌ویژدان و به‌ئینساف‌تر په‌یدا نه‌کرد؟!

ته‌ق‌وکوتی وه‌کازی ئه‌م پیاوه نو‌قسانه به‌سه‌ر سنگ‌چنی هه‌ساره‌که‌وه گه‌یشته ژووری.

ده‌تگوت خۆشی له‌م به‌ژن و بالایه‌ی خوی بیزاره، شه‌وانه نه‌بی له مال دهرنه‌ده‌کوت، سه‌ری

هه‌ر به‌قه‌ی توپه‌وانه‌یه‌ک ده‌بوو به‌سه‌ر ملی باریکییه‌وه! وشک و بی‌جووله! ردینی تاشیبوو

ده‌مووچه‌نه‌ی ره‌قل و بی‌گوشت. گویا هیزی ده‌مه‌ته‌قه‌ی نییه و نه‌بووه ئاخۆم پیر بوو یان

گه‌نج؟ ئه‌ویش وه‌کوو خه‌لکی تر هه‌ستی به‌ بوونی خوی ده‌کرد؟ که‌س نه‌بوو ئه‌مه بزانی، به‌ر

له‌وه‌ی له‌به‌ر بیلایه وه‌ده‌رکه‌وئ، میرزا نه‌بی ده‌تگوت سه‌ت‌ساله‌ ده‌یناسی و شه‌ره‌ پارووی

له‌گه‌ل کردوه، به‌ ده‌نگیکی به‌رز گازی کرد:

- بۆچی هاتوویی کازم، پاره‌ت هیناوه بچو به‌ ئاغات بیژه لازمی نه‌بوو، ئه‌و هه‌فتا تمه‌نه‌ش

سه‌به‌ی به‌ کاری دیت!

کابرا گۆج و چه‌ویل بی‌ئه‌وه‌ی خوی نیشان بدات، به‌ ریگای خۆیدا گه‌رپایه‌وه. ده‌نگی

گالته‌پێ‌کردنی مندالان له‌ کۆلانه‌که‌وه ده‌هات، وادیاربوو که‌وتبوونه شوینی، میرزا نه‌بی به‌م‌کاره

زۆر قه‌لس بوو، له‌ بن‌لیوه‌وه، زۆری قسه‌ی ناخۆش به‌سه‌رپراف و ئه‌م چه‌وت و چه‌ویله‌ی

نوکه‌ری گوت، پرسی:

- ئه‌م هه‌فتا تمه‌نه‌شت هه‌ر به‌م‌حیسابه وه‌رگرتوه؟

- نا، واما قه‌رار داناوه، ئه‌و پاره‌یه‌ی که‌ داویتی به‌ من، تا قه‌باله‌که‌ی وه‌رنه‌گرتوه

هه‌رتمه‌نیک ده‌ شای و دوا‌ی ئه‌وه‌ی چه‌ندی وه‌گرت تمه‌نی دوو عه‌بباسی وه‌رگری.

- خەرجى سەفت و دەفتەرخانە لە زىمەى ھەردوولايە؟

- خەرجى سەفت و زەمانەت و دەستەبەرى و پەشيمانى لە زىمەى منە!

- دەى باشە، مالى ئاوەدان! كى كارى ئاوا دەكا - خۇ تۆ مندالنى ھىچ نەزانى، بۇ بە يەكجارى

مالى خۇت ئاور دەدەى. بەم جۆرەى تۆ دەرۆيە پېشىنى وا نابى، بۇ دار و نەدارت لە گای تۆر ناوہ؟ ئەمە راکردنىكى كوێرانەى، ئەگەر كۆرى نوح بى و بگەيتە سەرتروپكى چيا، دلناباھ گيان دەرنابەى و دەخنىكى، ئەوئەدەى سەردىنم و دەبەم بەخوا نازانم چىكەم و چى بلېم! ئاسكە خاتوون، ئەمە چ ئەھامەتییەكە ئاوقای مىزەدەكەت بووہ؟! ئەى تۆ، تۆ - ژنى ئاقل بۇ دەت ھىشت ئەم پياوہ ئاوا خۇى مالى ويران بكا؟ بۇ رىگەت داوہ دەستى بە قەرز و قۆلە فېرىبى؟ بۇ تۆ نەتەدەزانى قەرز وەرگرتن يانى دەردو بەلا، سوت و سەلەم يانى ئاور، يانى خۆرەى مال و مندال، بۇ زووتر بە منت نەگوت!؟

ئاسكەى ھەناسەسارد، زىدەتر چارشىوى ھىنا نىوچاوى و لەبن لىوہوہ گوتى:

- ئەمن، مەشەدى نەبى، جا بۇ من چكارەم تاكوو ئىختيارم ھەبى؟! بە گيانى سەعدەدىن نا بە گيانى بارام و بېژەن لەم ھەفتا تەنە زياتر خەبەرى ھىچى دىكەم نىبە، قەرزى چى و فەرزى چى؟! نەمزانىوہ كەى وەرى گرتوہ و كى پىي داوہ، ناشزانم بۇچى بووہ؟ ئەمەشيان ئەگەر بمتوانىباھ نەمەھىشت، خۇ منىش ھىچم نەماوہ بۇى بفرۆشم و بىكەمە دەستىبەوہ، ملوانكەى دەمەناتىم لە دەست بووہ، گول و گوارەكەشم تەواو بوون، پاشەكەوتى چەند سالەم كردە دەستى و تەواو بوو، كەمەم گۆرەوى و كلاش چنى، ئاوى چاوم داھات، بۇ رۆژى موبادا ھەلم گرتبوون، ھەر بە گفەتەكەى خۇت ئەو ژنەى سالان سەندووقىك پارەى ھەبوو، ئىستا بۇ پەناباتىك ئامان لەرزانەىتەى! بەو مەشەدەى زيارەتت كردوہ قفلەكەيت گرتوہ، سویند بە شاچرا، لە رەش و سپى ئەوہى لەو مالەدا ھەبى پىنج تەمن شك دەبەم، ئەمەش ھى سوخمە كوردىبەكەى خۆمە. ئەگەر بۇ نەزرى مەھدى نەبوايە، زۆر لەمىژ بوو ئەمەش تەواو ببوو، ئەوہ دارو نەدارى ئاسكە لەم مالەدا، مەشەدى، ژنىكى ھەناسەسارد و بى دەسەلاتى وەك من، چى لەدەستدەى وەختى ئەو پىي عەببە بىدوینى سالى جارىك دەرگای ئەم ژوورە ناكاتەوہ بزانى ماوین، مردووین. ئىمەش كەسىكىن لەو مالەدا، من بە چىدا بزەنم ئەو خەرىكى چىبە؟ سەد شوكر بە جىرانەكان ئەوئەندە دەزانم شەو و رۆژ سەرى لەسەر رانى ھوماى خۆبەتى، ئەگەر تاوىك لە مال بچىتە دەرى، ئەوہ بزەنە دل بەرەكەى بردوہ بۇ گەشت و سەيران، رۆژىك لە

قومه و پوژیک له باخ و بیستان! دهلیی له گهل جندو پهری زه ماوهندی کردووه نه که له ته که ئینسان، ئەفسوون و جادوویی ئەم پهیتارهیه ئەشق و ئاره زوو به ژیان، حورمهت و که پامهت، ویزدان و گورهیی ئەوی قوت داوه، وهختی ئەمانه دهبینی (ئاماژهی بۆ مندالەکان کرد) پرووی وهرده گێرئ. ههروهک ئەوهی عهولادی ئەویش نهبن، بهیانی و بهیانی وهختی دهچن پوول گێرفانی پوژانه یان وهر بگرن له بهردهرگای ژووری ئەم ژنه تیوه چاوی دهقووچینی و پووله که یان بۆ فری ددها! دهرگای دلۆفانی له سههه ئەم مندالانهش هه لپیکاره هه تا ئەم بابان وێرانه نه هاتبوو، مه هدی له باوهش ده کرد و ده بیرده بهرتاقه که، دانه دانه بلوور و ئیستیکانی پارسی بهر ددهاوه و ئەمیش قاقا پینی پیده که نی، هه ر بوی گینگ نه بوو ده نکی ده شایی پیداره، به لام من چبکه م به کی بیژم مه شه دی نه بی، مندالەکانم له پایزه وه تاکوو ئیستا ته نیا جاریک له گهل بابیان چوون بۆ هه مام، خو تازه مه هدی گه وه بووه ناتوانم له ته که خومدا بیبه م بۆ گه رمای ژنان. مندالی ده پازده سالان چۆن به ته نیا بنیرم بۆ هه مام؟ ئەمانه هه تیوی باب زیندوون! باسی چی ئەوت بۆ بکه م، زۆرم وهره م له زگدایه باسی ئەو دهردانه ی ژنه که ی پینی داوم یان ئەم هه موو بن حورمه تیبه ی که ئەو پینی کردووم باسی چیت بۆ بکه م؟! له چی بدویم؟ جا بۆ ده ویرم بیدوینم؟ تا من ده بین، ده لپی بیباری خواردووه، خو تو ده یناسی، که ی جاران وا بوو؟ له خه رج کردن و پیدادان و ده ست پیوه نه گرتنی، که وا گه سکی له مال دا؟! ئەم ژنه له سههه ساجی عه لی دانا - باسی چیت بۆ بکه م، باسی کاره جوانه کانی؟! له و ماله دا، مه شه دی نه بی، بوومه ته که له شیرئ مه لا، ده خوینم ده لین ناوه خته، ناخوینم سههه ده برن! جوانیم له پیناوی ئەودا ته واو کرد و ئیستاش بوومه ته قوربانی مندالەکانم! ناویرم بلیم له له ده مم ددها، هه ر ئەوه م بۆ ماوه ده ست له ئە ژنویانم هه لپیکم و بۆ به خت و چاره نووسی خو م رووندک هه لوه رینم، ئەم بایه قووشه ی له سههه دیواری ئیمه هیلانه ی کرد، مه شه دی نه بی، مال وێرانی کردین، شوومی ئەو مندالەکانمی گرتوه، چه پکی قورپی دا به سههه ری مند! هاوار خودایه، ئوهوو ئوهوو ئوهوو!

ئاسکه زوو گریانه که ی بریبه وه، میرزا نه بی به م دیمه نه دلی ته زیبوو، پاش تاویک بیدهنگی گوتی:

- تازه ئەوهی بووه بووه، شایهت سههه میران دوا ی ئەم هه موو زهرد و زیانه به برینی خو ی زانیی و له مه و دوا بگه رپته وه سههه بارو دوخی ژیا نی و به خو ی و مال و حالئ رابگا، تاوانی ئەم

مندالانە چىيە تووشى ئەمھەموو عەزاب و ھەناسەساردىيە بىن، ئەمانە لە نازو نىعمەتدا گەورە بوون، بەرگەى ئەوھەموو دەردە ناگرن، بۇ قەرزەكانىش خوا كەرىمە و دەھەندە، خۇم شەھەكى وەدووى ئازادکردنى كەنارەكان دەكەوم، با چىدى لە بارمتەدا نەبن.دەرگاى دووكانىش دەكەمەو، خۇى بچى كاروبارى تەرازوودارى بگرىتە ئەستق، ئىتر تا ئىرە ھاتووہ بەسە، ئەم ھەلات ھەلاتەى ئەرزاق و ئەملاوئەولا بە من بسپىرە، بابزانم، لەگەل ئەم منالە لاسارە چىدەكەم، جارى دەبى بروم، چەند كاريكى بەپەلەم ھەيە، يەك لە يەك گرینگتر، خانەلى پىرەش، چەند رۇژىك بوو دووكانى داخراوو، وەك بزنام تازە دەستىكردووہ بە سەردارى برژاندن! نانەواكان دەيانگوت، گۇيا قەلس بووہ و توراوہ، دەبى بيگىرپىنەوہ بۇسەر كارەكەى خۇى.

مىرزا نەبى، بۇ چەند ساتىك وەكئەوہى قەسەى نەمايى، مات و بىدەنگ بوو، ئىتر ھەستا سەرىپى، ئاسكە داماوانە گوتى:

- خودا راوہستاوت كا يارەبى، ھەر تۇمان بۇ بەيلى، ياخوا كورپ نەمرى! ئاقلان دەلین: كۇشكى ژيان چۇن ھەرەس دىنى وەختى بەردى بناغەى لە سەر ئەوین و خۇشەويستى پۇنرابى.

چاوەكانى پىبوون لە دلۇقانى و ئەمەكدارى بە ھىمنى پىلووى لەسەرىەك داناو ئەسرىنەكانى كەوتنە سەرچارشپوہكەى، تۇ بلىى ئەم پياوہ، ھەور و ھەلاى سەر ئەم مالە رابدات و خىر و خۇشى بۇ ئەم ژن و مندالە بگىرپىتەوہ و ئەم سەيدەش بخاتەوہ سەرپىگای راست؟

به‌شی هه‌ژده‌هه‌م

هاوین به شل و ملی وهک کیسه‌لی ماندوو هه‌نگاوی دهنه، هه‌تاوی مانگی خه‌رمانان می‌شکی مروقی قال ده‌کرد، سه‌بوونی تا‌قه‌ت پرووکین وهک شه‌پلا‌خه‌ی زورداران ئاوری له لاپروومه‌تی به‌ش‌مه‌ینه‌تان ده‌کرده‌وه و ئاوی له چاو ده‌هینا ده‌ری، هه‌ناسه به زه‌حمه‌ت ده‌هات و ده‌چوو، زیندوو ئاواتی به مه‌رگی خۆی ده‌خوازی! تیریژی خۆر له‌وپه‌ری په‌په‌پۆکه‌وه زه‌وی کرد‌بووه ئامانج و به تاوانی بی‌تاوانی ده‌یسووتاند! دارو دیوار بلیسه و تینی له‌سه‌ر هه‌لده‌ستا، سنگی شه‌قام وهک لیوی بارگرتووی هه‌ژار و ئه‌وینداران شه‌قار شه‌قار ببوو، ئاسمان ترساو و وشک و ناخۆش، وریشه و بریقه و پرووناکی له‌وپه‌ری دابوو، شنه‌و سه‌روه‌ی شه‌مال شه‌رمیون، گه‌رما وهک پۆچی شه‌یتان حازر و ئاماده بوو له دهر و ژووردا، کۆتره‌کانی ژیر سیبه‌ری شیروانی‌گه‌لی شه‌قام له‌میژ بوو له هیلانه‌ی خۆیان تورا‌بوون، ملوچک و پاساری په‌یتا په‌یتا جووکه و جریوه‌یان ده‌هات به‌لام که‌س نه‌بوو گو‌ییان لی‌بگرئ، شار له‌ژیر چۆکی سه‌بوون و گه‌رمادا که‌وتبووه ئاویکه و بی‌هه‌والی له خولی گه‌ردوون له گیانه‌للادا بوو.

سه‌ی‌میران سه‌راوی کراس و پاتۆلی کوردی له‌به‌ردا، به سه‌ری پووت له پشت ته‌رازووی دووکان راوه‌ستا‌بوو، ماوه‌یه‌ک بوو بارودۆخه‌که گو‌رانی به‌سه‌ردا هات‌بوو، نان زۆر بوو ئه‌مه‌ش ببوو هۆی دلنیا‌بوونی خه‌لک، وادیار‌بوو به بۆنه‌ی توور‌ه‌یی خه‌لک کار‌به‌ده‌ستانی پاریزگا به‌لینیان دابوو چیدی ریگه نه‌ده‌ن گه‌نم و پۆن له شار بجیته ده‌ری بۆ شاره‌کانی‌تر! جارێ هه‌چ پووی نه‌دابوو، شاره‌داری خه‌ریکی هه‌لگرتنه‌وه‌ی ئه‌و که‌سانه بوو که له برسان ده‌مرن، ئه‌و خه‌لکه‌ی دوکتور و هه‌کیمیان بی‌ژیریار و فه‌ره‌نگ و ته‌ختی هه‌سانه‌وه‌یان بی‌کاری و برسیتی بوو، پۆل پۆل له‌به‌ر ئازار و نه‌خۆشی ده‌مردن. به هیوای نه‌خۆشخانه‌یه‌ک سه‌ریان ده‌ناوه که دوو سال له‌مه‌وبه‌ر قه‌ول و به‌لینیان دابوو بیناکی هه‌لبچن، شاریکی نه‌وه‌د هه‌زارکه‌سی، له به‌ره‌به‌ری شه‌پیکی مال‌و‌یران‌که‌ردا ته‌نیا نه‌خۆشخانه‌یه‌کی بچوکی تاییه‌تی شک ده‌برد، ئه‌مه‌ش به به‌ژن و بالای ئه‌مریکاییه‌کان برابوو بۆ هه‌مووکه‌س نه‌ده‌بوو،

به تايهت بۆ فه قير و هه ژار، ئه مانه قسه و باسى سهى ميران بوو له گه ل پيره ميرديكى باوه عه مرى نيزه مووكدا، كه پالى دابوو به لاشانى دووكانه وه و راوه ستابوو ئاخري له ده خيله كه دا پينچ ته منى ده رهينا و نايه مشتى پيره ميرده وه و گو تى:

. سه لامم بگه يه نه به رازيه خاتون، پيى بلى ده ست را بگرى و سه بر بكا، ئه م چه ند رۆژه را بوه ستى، په له نه كا، دنيا خه را پ نابى، پا زده شتى زياد و شتى كه مه من ئه و دووكانه م به ده سته وه يه، نه م هيشتو وه ته نيا جار يك كر يى مانگانه كه ي دوا بكه وي، ئه وه يه ك. دوو مانگي كه، بارودوخه كه باش نيبه و بۆ منيش چۆن خراپه ئاوايه، ئه و يش پيى لى له كه وش كر دووم و خه ري كه منى ئاشنا ي چه ندين سه لى به كر ينشيني كى دي كه ده گو رپيته وه، ئه وه وه ك چير و كى شيرو گو ير يژه كه وايه كه به ته ما بوون له رووباره كه وه په رن، من قه تم ئاوا تيرانه ده دى، دوو. سه رۆژيك سه برم لى بگرى، دوو سه رۆژيك په له م لى نه كا، هه ر پارم بيته ده ست ديمه خزمه تى و بۆ ي ده هينم، بۆ زۆر و كه مى ئيجا ره كه ش قسه يه كى لى ده كه ين، بۆ هه ر باب ته تيك دنيا يى له من، ئه گه ر له نانى شه وى مناله كان بگيرمه وه ناهيلم كر يى دووكانه كه ي دوا بكه وي، ئيتر گه ره ك نيبه بۆ مالى دنيا دۆستى قه ديمى بره نجينى، هيچ تر سه ي نه بى، چ شتيك نه قه و ما وه.

پيره ميرد، پوه له كه ي له باخه لى نا و دوور كه وته وه، سهى ميران له بن ليوه وه بۆ لاندى:

. چه نده سه يره، خه لكى ئه م رۆژگار ه بۆ ئاوايان ليها توه وه؟ هه موو بوون به گو رگ هه ر ئه وه نده زانيبان مه ريك له مي گه ل دوا كه وتوه خيرا ده ورى ده دن، و رگى بدين! زۆرى دي كه شمان هه يه به هاناي لى قه و ما و داماو انه وه دين وه كو و فر يشته كان ده ستى كه وتوان ده گرن به بى ئه وه ي بيان بينى، كه س نازانى چۆن ده بن چا كه ي ئه وانه بده نه وه.

سه يره كه ئه وه بوو، له و رۆژانه ي كو تا ييدا كه ده بوو ده رگاي دووكانه كه بكر يته وه، يه كى له ئاشه وانه كان زۆر پيا وانه، به بى ئه وه ي خۆى ئاشكرا بكا به بى ده نكي شه ش بار ئاردى نار دبوو، كر دبو ويا نه كه ندو وه كه ي دووكان و رۆيشت بوون، سهى ميران ده يزاني جگه له ميرزا نه بى كه سي كى تر ئه م كا ره ي نه كر دو وه.

چه ند رۆژيك ده بوو دووكانى كى خاسه په زى، يان نانى تاييه تى له شانى كو لانه كه رووبه رووى خيابان كرابو وه، به نابه دلى ته ماشايه كى كر د و رووى گر ژ كر د و نيو چا وى تي كن نا، ئه م دووكانه هه ر چه نده كو لي ره و كه لانه ي بۆ مالان ده كر د، به لام دا هاتى نان سه نكه كى نيو با زارى هينا بو وه خو ارى، دوا ي ئه وه ي نانه وا كه ي خسته وه كا ر و خۆى مشته رى به رى

دەکرد، مشتەرییەکانی جاران کەمتر توخنی دەکەوتن و نان سەنگەکیان لێدەکړی، سەرو سلاوی دۆست و ئاشنا بتهوئ و نەتهوئ لەو بەردووکانەو کەم بۆو، ئەم بئوژدانی هێچو پوچە، بە کوته کاغەزیکي رەش حەیاو حورمەتی چەندسالەئ دووکان و خاوەن دووکانی دابەزاند. وایلیهات بە حالەحال بەشی کرێی مانگانەکەئ لئ پەیدا دەکرد، کەچی هەر ئەم دووکانە بوو، جاران عالیەمیکي بە خۆیەو ناندەدا و بەخۆی دەکردن، سەئمیران لەبەرخۆیەو گوتئ:

. ئەمە تازە سەری خاوەنی دەخوات، سەربڕینی لە هەمووشتیک باشتەر.

ماوەیەکبوو دەنگی تەپل و موسیقا دەهات، ورده ورده لە شەقامەکەو نزیك دەبۆو، خەلک بە پەرۆشەو هاتبوونە دەری و لەسەر بانێژە و بەرپەنجەرە چاوەروان مابوون. تەنانەت ئەو پیرێژنەئ بۆ نانی نیوهرۆئ خیزانەکەئ خەریکی هەویرشیلان بوو، سەری هیتابوو دەری و بۆلای دەنگەکەئ دەروانی، لەبەر پیتی سەوزەمەیدانەو، کە لە تەواوی تەمەندا قەت سەوزەئ بە خۆیەو نەدیوو لە زبل و زال بەولاو، هەرۆک دەلین کوئز بوو کەچی ناویان نابوو عینەئ، دەستەئ دەهۆل کۆت و زورناژەنان لە رینگەیهکی دوورەو دەهاتن و منال گەلێکی زۆریش بۆ بەرئ کردنیان وەدووایان کەوتبوون، وەک شەپۆئ بەتاو بەدای یەکدا دەهاتن، ئەوانە هیزیکي چەکداری بوون کە لە ناوەندی پایتەختەو رەوانە کرابوون. ئەگەرچی سێبەری ماندوویی لەسەر تەوئیلان نەرەوی بوو، بەلام پتەو و غلور هەنگاویان دەنا و تەپوو تۆزیان دەکرد بە بەرۆکی ئاسماندا، خەلکی شار و بازار ئەگەرچی بە شەوق و زەوقەو هاتبوونە تەماشائ و لە پیشوازبیاندا بوون بەلام نەیاندەزانی چۆن هەستی خۆیان دەربیرن، سڤو سەرگەردان سەیریان دەکردن، وەک ئەوہئ ئەم گشتە رایشان و مەشقەئ لە زەمانی سولحدا هەموو حەوتوویەک پێیان دەدان لە بیر چوووبوونەو، ئەم پرسەش بۆ هۆگرانی ئەو بێجگە لە سەرسوورمان ببوو هۆئ نینگەرانی و دوولئ، ئەم دوردۆنگیە کەلینی خستبوو نیوان خەلک و هیزی چەکداری حکومەتەو، تەنانەت ئەمە لە چاوی پیرێژنیکي گوندنشین بەدوور و شاراوە نەبوو، کە ئەمەش نیشتمان دۆستانی نازار دەدا.

کاتیک دەنگی مووزیک و زرمەئ پۆستال بە یەکجاری دوور کەوتەو ئاخیرین کەس لە هیزی فەوجەکە بە سوارو پیادە و تۆپخانەو لە چاو ون بوون، کوپیکي مێرمندالی کاسپکار،

پالی دابو به لاشیپانه‌ی دەرگای دووکانی سه‌نگه‌کییه‌وه، ږوی کرده خاوه‌ن دووکان و پیاوئیکی تر که ئه‌وانیش له‌وی وئستا بوون لئی پرسین:

- ئاخۆم هه‌روهک ده‌لین له ولاتان شه‌ره؟

سه‌ی میران تاقه‌تی نه‌بوو به‌م‌پرسیاره وه‌لام بداته‌وه، هه‌ر ده‌تگوت هۆش و بی‌ری له جییه‌کی دیکه‌یه، گوچک‌کی به‌م هه‌راو هوریا به‌ک پ‌بوو ئه‌م دیمه‌نه‌ش په‌رده‌یه‌کی دابو به‌سه‌ر چاوه‌یدا، له گ‌یژاوی ته‌نیایی خۆیدا وه‌ک ئاو‌بردوویه‌ک په‌له‌قاژه‌ی ده‌کرد، خۆ ئه‌گه‌ر شه‌ږو هه‌رایه‌ک له‌گ‌ورپ‌یدا بوو ئه‌وا دل‌ی ئه‌و له میژ بوو گ‌ورپ‌یان و شه‌ږگه‌ بوو، هه‌روهک له مه‌جنوونیان پرس‌ی حق به‌عه‌لی‌یه یان مه‌عاوییه، وت‌ی به‌له‌یلایه! ئه‌ویش بی‌ر و هۆشی له‌کن له‌یلی بوو، ئه‌و ږۆژه‌ی ئه‌و لئی ده‌ترسا ورده ورده نزیک ده‌بووه، ئه‌گه‌ر تو‌زیک‌ی تر ئه‌م ئازار و بی‌ره بی‌ریه ته‌نگ‌ی پ‌یه‌لچنبیایه ناچار بوو واز بی‌نی له دووکان‌داری و نان‌فرۆشتن بۆ ماوه‌یه‌ک یان بۆ هه‌میشه زۆر له‌وه‌ده‌چوو ئه‌م شاره به‌جی به‌یلی، دوور نه‌بوو فک‌ری تاران له سه‌ری داب‌ی، چونکه هه‌روهک نه‌هه‌نگ و ده‌ریا هه‌مووشتیکی تیدا بزر ده‌بوو، شاری بچووک دالده‌ی غه‌واره و لایقه‌وماوان نادا، ئه‌وه‌ی په‌ریوه‌ی هه‌نده‌ران ده‌بی ئه‌ش‌ی شاری گه‌وره و قه‌ره‌بالغ هه‌لیژئ‌یرئ، هه‌روهک ده‌لین ئه‌گه‌ر خۆلت کرد به‌سه‌ر خۆتدا له کۆگای گه‌وره بیکه. بۆئه و ږ‌یاره‌ی له هه‌چ‌شتی سل‌ی نه‌ده‌کرد، له‌وینده‌ری دۆست و هاو‌ږ‌پ‌یه‌کی باشی هه‌بوو، مه‌نشوو و جی‌ی متمانه، پ‌یاوئیکی به‌ئه‌زموون و دل‌و‌قان، خۆمانه و حه‌یا به‌خۆ و غه‌ریب‌گر و سه‌روخو‌لک‌خۆش و چاکه‌ی له‌به‌رچاو بوو. ئه‌م هاو‌ږ‌پ‌یه نه‌ک هاشم شه‌ریکه کۆنه‌ی زو، به‌لکه حاجی له‌تیف خه‌باز باشی بوو، ئه‌م پ‌یاوه مال‌ی له تاران بوو، خاوه‌نی ژ‌یانیکی ږاحت و تیرو ته‌سه‌ل، ساحه‌بی چه‌ند کوری به‌ژن و مال و ته‌باو ږه‌با، حاجی ئه‌وه‌نده‌ی ده‌چوو بۆ که‌ربه‌لا، یان وه‌ختی له حه‌ج ده‌گه‌ږایه‌وه له هه‌ردوو سه‌ردا چه‌ند شه‌ویک له کرماشان لایده‌دا بۆ پ‌شوو‌دان و حه‌سانه‌وه میوانی ئه‌م ده‌بوو. زۆر جار قه‌رار و ږ‌یه‌یان دانا بوو له‌مه‌ږ ک‌رینی گه‌م و تۆکه‌وه، له کرماشانه‌وه بۆ تاران. به‌لام هه‌رگیز جییه‌جینیان نه‌کردبوو، سه‌ی میران له‌م‌سه‌فه‌ره‌ی دوایه‌دا، وه‌ختی له زیاره‌تی مه‌شه‌د گه‌ږایه‌وه، شه‌ویک له‌گه‌ل ته‌واوی دۆست و هاوسه‌فه‌رانی‌دا له گه‌ږه‌کی پامنا، بۆ شیتو له مال‌ی حاجی میوان بوون، ئه‌م سفره‌و خاوه‌نی بۆ ئه‌وان ږازابۆوه قه‌ت له بی‌ر ناچیته‌وه، وه‌ختی چوون بۆ ئه‌م میوانییه له‌به‌ر مزگه‌وتی سپاسالاره‌وه، هه‌تا پامنا و سه‌رچاوه، ته‌نیا دوو شه‌قاو ږ‌یگایه، که‌چی ئه‌و میوانه‌کانی سواری

فەيتوون كرد و فەيتوون ئاژووت دەورئىكى باشى بە نيوشاردا گىرپابون و ئىنجا لە مالى حاجى دايبەزاندبوون، ھەر بۆئەودى بىن بە بىرەوھەرييەكى خۆش بۆ ئەوان. تۆ بلىنى ئەم پياوھ بەم دەزگا و دەسلەتەوھە كە ھەيبوو، سى كرئكار و بەردەستى خۆى ناربووھەج، لە دەستى نەدەھات لە تاران دەستى ئەم بگرئ و يارمەتى بدات؟ بە دلنئاييەوھە ديتوانى و سەرساردىشى لەگەل نەدەكرد، ئەويش بۆ پياويكى ھىندە دەست و دللاوا، ئەم كەسانە مرؤفئىكى بەوھج و ھەلكەوتەن، دنيا زۆر گەورەتر دەبين لەوھى كە ھەيە، تەنيا كىشەيەك كە لەگۆرئدا بوو، ئەوھبوو سەى مىران ھىندە پارايى بوو، نەيدەتوانى بريار بدا و ھەستى بروات، بەتەنى بچئ يان بە مال و خيزانەوھ؟ ئاخۆم پيش ئەوھى لە شارىكى يەكملوئىن كەسيدا كارو كەسپىكى باش بۆخۆى وەدۆزئ دەكرە ئەم ژن و مندالانە بداتە شوئىن خۆى؟ مەبەست لە ژن و مندال ھەلبەت ئاسكەخاتوون و مندالەكانى بوو، دەنا بردنى ھومايەكى سەلت و قولت بۆ تاران زۆر كارئىكى بەجئ بوو، لە ھەربابەتئىكەوھە بردنى ئەو خراپ نەبوو، ئەوكەسەى لە پال دوكانەكە قيت پاوھستابوو بىچم و قەلەفەتى ھەر لە مووچەخۆرى دەولەت دەچوو، لە جاووى ئەم ھەرزەكارە زەحمەت كىشەدا گوتئ:

- ئەى ئافەرىم كورئ باش، تۆ ھىچئ لئ نازانى، تەنانەت باوەر ناكەى لەم دنيايەدا شەر و پشئوونى ھەبئت؟ ئەوا ئالمان نيوھى ئوروپاى ھىناوھە ژئىرچۆكى خۆى، ھەروا بە زەبرو زەنگ دەچئتە پيشئ، لەلەيەك لەگەل ئىنگلئز و لە سەرىكەوھە لەتەك سؤفئىيەتدا ھاوكەوشەنە. لەو پۆژەوھە مئزووئ بەشەر كەوتۆتە سەر پووپەرى قاقەزان، شەر لە نئوانئ تۆرەمەى بابادەم دەستى پئ كردووھە، تا ئئستا قەت بەم شئوھە بروسكەئاسايە ھىچ داگيركەرىك ئاوا دەستى بەسەر ولاتاندا نەگرتووھە، ھىتلئر دنياى ئاگادار كردۆتەوھە، تاكوو شەش مانگئ دىكە دەست بە سەرتاسەرى ولاتئ سؤفئىيەتدا دەگرئ، ئئمشە لە ولاتئ خۆماندا ئئيران، كەس نازانى رومان لە كوئى يە و پشتمان لە كئئئە؟! ھئزئ پاشەكەوت بە گشتئ بانگ دەكرئنەوھە بۆ خۆتەيار كردن، ھئزئ پشئوانئ ئامادەى شەر و كارزارن، بەراست بئ يان بە شوخئ خەرىكە پرىشكەى ئاور دەگاتە لائ ئئمشە! ئئنگلئزگەل ئاگادارى نامەيان بە فرۆكە بەسەر شار و دئدا بەرداوھتەوھ بەتايبەت بەندەنەكانئ شئوھولوو، داواى ئاشتئ و كۆتايئ ھئنانئ شەرپان كردووھە، نووسئوئوانە سئاسەتى ئئمشە واتە ئئنگلئز وەكوو ئاو و دەفرئ بلوورئىن واىە قەت سەئرت كردووھە وەختئ دەفرئكى بلوور پەرە لە ئاو، نازانى ھىچئ ئئدايە! - ئەو راست ھەر وەكوو ئەم مەتەلەى خۆمان

وايه، كه دهلین سهگ و پینهچی دهزانن، چی له كادیتهكه دایه، ئەگەر راستت گه رهكه، من به قهه
حه مه ناشه وانی تیناگه م!

سهی میران زۆرتەر له و دوو كه سه به سیاسهت و ههراو هوریای شه ره وه قه لس بوو، ئەم
له و سه ری كیشه كه وه دههاته وه، هه ره بۆیه سه ره پرای ئەم هه موو ئالۆزی فكري و ئازار و
ئهنده شیهیهی كه وهك تۆزی تالوو پزابوو ده م و چاوییه وه به رواله تیگی سارد و سه ره وه گوتی:

- دهوله تی ئیمه و شه ره له گه ل ئینگلیز، منالانی قوتابخانه ش باوه ر ناكه ن!

له ده ربیجیهی پشت سه كۆی دوو كانه وه چاویگی له قه ره بالغی خه لكه كه كرد و به ته مابوو به
چا و شاتر حاللی بكا، له ئارده كه بگیریتته وه و كه میک لابخا، شاتر شه لاللی ئاره قه، له بهر
په له په لی خۆی هۆشی له لای ئەو نه بوو، سهی میران له م فكري خۆی په شیمان بۆوه، له دلی
خۆیدا گوتی:

- به كاری چیدی، وام دانا، تا سه ری مانگ خه رواریکم پاشه كه وت كرد و له بازاری ره ش
فرۆشتم، كهی ئەمه چاره ی ده رده! به م كه سه ده لین ئەقلی ته واوه، خه می نانی بیت شووتی
هه ره ئاوه.

سی رۆژ پێش ئەم هاتنه ی میرزا نه بی، ژن و میزد خاك بوون و مه لا مه لایان كردبوو،^۲
كه س كه سی نه ئەدواند، ئاسكه له سه ر داوای میرزا نه بی بۆ خه رمان هه لگرتن چوو بوو بۆ
هه رسین، منداله كانی برد و چوو بوونه سه راو، به شكه م چه ند رۆژیک له مالی تازه ی دۆسته
سیغه ییه كه ی میران بۆ ماوه یه ك به سهینه وه، خۆی له هه للا و ئازاری ژه هراوی شار دوور
بگری و چاویگی به سه ر ئەم منداله بئ سه ره پهرستانه ی ئەویشه وه بیت، ئەم كرو كپی و
بیدهنگیه به پیچه وانه ی گومانی هه ندیک، ببوو هویی دلتهنگی و بئ تاقه تی هوما له مالی. ژنیک
كه چه ند سال له گه ل ده نگ و هه راو بیته و به ره راهاتوو و عاده تی گرتوو به نیو خیزانی زۆر
و مالی پر له هات وچۆ، ئیستا له م گفته كۆنه تیدهگه یی كه ده لین؛ مالت پربی له نه یار نه ك چۆل
و هۆل و بیدهنگ! بهر له زستانی رابردوو، ته نیا بیست رۆژیک نه بی، ئیتر دوا ی رۆیشتنی
ئهنكه ره م ئەم وه تاغه هه ره چۆل بوو، خاتوو خورشید ئەوه لی به یانی ده چوو بۆ كاری ئوتوكیشنی
و بانگی شیوان دههاته وه، میرده كه ی له مال بایه یان نا، دوا ی ئەوه ی كه ده گه یشته وه ژووری

۲۳- یارییه کی مندانانه، بۆ چه ند رۆژ یان بۆ چه ند دهقیقه دهنگ دادهگۆرن. وه رگی ر

یان نیوسهعات دواتر، وهک زیارهت کهرانی گوشه‌ی کاروان‌سهر، له‌بهر هه‌یوانی ژورده‌که‌دا شنیوکی ئاسایی ده‌خوارد و بی‌ئوه‌ی چرالامپایه‌ک هه‌لبکا، سه‌ری ده‌کرده سه‌رزه‌وی و خه‌و شلی ده‌کرد، جه‌لالی برزازی قه‌ت شه‌وانه نه‌ده‌هاته‌وه بۆ مالی، له‌و رۆژه‌وه زه‌ری می‌زدی کردبوو، سی‌به‌ری خه‌میک تاریکی خسته‌بووه سه‌ر ئه‌م‌ماله. به‌گشتی واده‌رده‌که‌وت هه‌تا دوینی بوو ئه‌م‌ماله هه‌شته‌رخان و کاکه‌ی به‌کاکیه، پر‌بوو له‌ده‌نگه‌ده‌نگی ژن و من‌دال و که‌نین و قافاکیشان، که‌چی ئیستا ده‌لیی ئاشه‌ ئای که‌وتوو وه‌ک که‌ویلی کر‌ په‌پوویی لی‌ده‌خوینی، هه‌موو رۆژی تا ده‌بوو به‌ کاتژمیر دوویی شه‌و، وه‌ختی هاته‌وه‌ی سه‌ی‌میران، هوما چه‌ندجاریک له‌ ده‌رگای هه‌ساره‌که‌وه، سه‌ریکی ده‌برده‌ ده‌ری و چاوه‌روانی می‌زده‌که‌ی ده‌کرد، چرکه‌ساته‌کان پی به‌ پی کیسه‌لی شهل سه‌رده‌که‌وتن، شه‌و نه‌بوو نه‌بۆلینی و له‌ ده‌ست ته‌نیایی و نه‌هاته‌وه‌ی میران بۆ مالی شکایه‌ت نه‌کا! هه‌رچه‌نده ئه‌م‌تورانه‌ی ئاسکه‌ رۆیشتنی بۆ سه‌راو خه‌تای هه‌وی چکۆله‌ بوو، که‌ لیدان و پیدادانیکی باشی لیکه‌وته‌وه، هوما پیتش‌نیاری به‌ سه‌ی‌میران کردبوو، هه‌زده‌کا بچی بۆ سه‌راو بۆلای ئاسکه، سه‌ی‌میران وتبوو:

- وادیاره ناتوانی به‌بی ئه‌و بژی، نه‌ ویک هه‌لده‌که‌ن نه‌ بییه‌ک هه‌لده‌که‌ن، تو ئاوات و ئاره‌زووت ئه‌وه‌بوو، لیت دوور بی و نه‌بیینی، ئیستا که‌ری کی توپیوه پیت‌خۆشه ئه‌و ببینی؟! ده‌زانم ته‌نیایی ئازارت ده‌دا، بۆ چه‌ند رۆژیک ددان به‌ خۆتدا بگره، له‌و حاله‌ی تیی‌دای پرزگارت ده‌که‌م.

هوما گۆل‌خه‌نده‌یه‌کی بۆ کرد و چاوه‌که‌ژاله‌که‌ی تیبری و هیچی نه‌گوت. شه‌ر و قژرینی ئه‌و دوو ژنه‌ دوور له‌ چاوی سه‌ی‌میران رووی دابوو، ئه‌وه‌ی ده‌بوو نه‌بی ببوو، سه‌ی‌میران وه‌ختی به‌مه‌وه‌اله‌ی زانی ئه‌وه‌نده‌ی تر ده‌ردی کاری بوو، ئه‌م‌شه‌ر و هه‌رایه له‌سه‌ر ته‌له‌سم و جادوو درۆینه‌که‌ بوو، ئاسکه‌ له‌ دای مانگ و نیویک، بیده‌نگی و ددان به‌خۆدا گرتن، ئیتر نه‌یتوانی ئه‌م‌رازه‌ گه‌وره‌یه‌ چیدی له‌ دلیدا رابگری له‌کن ئه‌موئه‌و نه‌یدرکینی، جگه‌ له‌وه‌ش کی ده‌یزانی له‌کوی و له‌ کی پرسویه‌تی که‌ ئه‌م‌به‌یته‌شه‌یه به‌ هه‌رامی و نامه‌هرمی له‌لای می‌زده‌که‌ی دانیشتوووه! سه‌ی‌میرانیش هه‌ر له‌بهر ئه‌م‌شته‌ بوو خۆی ده‌خواردوووه و لینی نه‌ده‌پرسی و نه‌ده‌چوو به‌ شوینیدا به‌یه‌نیته‌وه، ته‌نانه‌ت هه‌زی نه‌ده‌کرد چاوی له‌ چاوی بیت. هه‌لبه‌ت زۆر باش ده‌یزانی هوما له‌و مال‌دا بۆ سه‌ی‌میرانی می‌زدی نامه‌هرمه، هه‌ولی ئه‌وه‌ی بوو زۆر به‌ خیرایی بیباته‌وه بۆ مه‌زه‌ر و ته‌لاقه‌که‌ی چاک بکاته‌وه، عه‌رز و ئاسمان نه‌فرینیان

لەم ناپاکییە هەیه. بەلام ئەم کارە نەک لە شارەکهی خۆیان، بەلکوو دەبوو لە شارێکی دیکە یان گوندیک جێبەجێ بکری، میران هەمیشە بیرى لەم گرفته دەکردووه، ئەمە باسی حەیا و ئابروو بوو، قەت وانەبوو بۆ ساتیکیش لە بیرى بچیتەوه، ئەوەندە بە دەم ئەم دەردووه تلابووه لە دەرى و لە ژووری جگەرەى سەرلێوی نەدەکووژاندهوه، بەبێ پەردە، ئەم بەلایە وەک خۆرە دەمی لە هەناوی نابوو، خزم و دۆست و ئاشنا هەرکە چاویان پێی دەکەوت، خێرا خۆیان کووزوو دەکرد و بە تەنیشتیدا تێدەپەڕین، لەبەر خۆیانەوه دەیانگوت:

- با لێی بگەڕی هەردوو چاوی بیتەدەری و سەری بماسی، کەسیک بەسەری پیری بکەویتە ئالۆش با هەر ئاواى لێی، لێی گەڕین گووی خۆیتەى با بیشیلی؟! کەسیک ئەوەندە ساویلکە و دل دۆراوی ژنەتیوہیەکی حەیاتکاو بێ لە دواى حەوت سالان هیشتا بە فریشتە و پەریزادەى بزانی، تەنیا ئەوہى ماوه، لەسەر تەبەقێک دایبینی و بە نیوشاردا بیگێری و وەرای هەلوا هەلوا بکات، ئەشێ لە رۆژی بناوانەوه بە ناتەواوی لەدایک بووبی! بەلام ئەم چیرۆکە بەراستی ژنەوتنی ناخۆش نییە، زۆرکەس تەواو لەسەر ئەو پڕوایەن کە شلکە هوما پەریزادەیه، گەوجە گوتی و شیتەش باوەری کرد.

ئێتر دەگەرینەوه و لە دوورەوه تێی رادەمێنن، تاکوو بزائن میردی پەریزادەیهک چۆن بەم حالەوه دەژیت، خەلکی شارەکان ئەگەر نەتوانن لە کۆگاخۆلیک تەپۆلکەیهک سازبکەن خۆ بۆ گالتهجاری و تەوس و پلارهاویشتن دەستیکیان هەیه، تەواوی ئەم خەلکە چ لە بنەمالەدایى یان لە دەروە کەم و زۆر ئەشق و ئەوینیکیان هەیه و لەمەشدا هیچ گومانیک نابیندری، بەلام وەک دەلێن قسە کەوتە زاری دەکەویتە شارى، ئیستاش سەربوهردهى سەى میران و هوما ببوو بە دیمەنى مانگی سوور بە تەویلی ئاسمانەوه، هەرکەسە و بە زانست و ئەقلى خۆى ناوو ناتۆنەرەیهکی بۆ هەلەبەست! میرانیش لەو نیوہدا هەستی بە هەمووشت دەکرد.

لە نەبوونی سەى میراندا، ئەندازياریک بۆ رووپیوی خانووبەرەکە، چووبوو مالى سەى میران، شەوی هوما، ئەم خەبەرەى گەیانە سەى میران، ئەویش سەرەرای ئەوہى گوتی کە ئاگای لە هیچ نییە، بە نیوہبزهیهکەوه وەلامى دایەوه:

- رەنگە لەلایەن شارەدارییەوهبى، قەولوايه شەقامیک بەمشوینەدا راکیشن، هوما بە سەرسوورماوی و لاسارییەوه هەلیدایە:

- خوابیږئ، بۇ خویو و بۇ شه قامی، بووه به سی مل و کیمیا، همیشه باسی هیه و خوی دیارنییه؟!

وهک تۇ دهنگوت ئه م شه قامه مالی ئیمه ناگریته وه له تهنیشتیدا تیده په پری، ئه گه روایه ئه وان به بی هۇ بۇ سه ربان و بن بانی ئه م ماله ده پیون؟

- شایهت، دیسان نه خشه که یان گوړی بی، تا کوو پوول و پارهی کی باش وه سه ریه ک بنین.

- رهنگه وایی، به لام، نه کا وهک چیرۆکی ئه م پیاوه بی، که نیوه شه و له بهر ده رگای مالیک که مانچه ی ده ژهنی و گوتی به یانی دهنگی ده بیستن؟!

هوما به ناز و خه مزه وه چاو و برۆیی هه لته کاند، سه ی میران به دلنیا بوونیکی میرانه وه وه لاهی دایه وه:

- دیسانیش رهنگه وایی، به لام دهنگی که مانچه هه رچو نیک بی و له هه ر لایه که وه بیت، به زه رهدی تۇ ته واو نابی، چاو که ژاله که م.

دلدار و دلبر، بۇ ماوه یه کی کورت چاویان له چاوی یه کدی بری و له نیو یه کدا توانه وه. به م ورد بوونه وه و تیزامانه و ایان نیشان دها که له ناخه وه له یه کتر حالین. هوما به لابیژی شیرینه وه گفته که ی ئاوه ژوو کرده وه، به م بۇ چوونه ی خوی، نه ئه مه بوو رازی بی و نه دالغه و بیری به ده راویکی روون ده گه یشت، ئاخۆم بۇ ده بی میرده که ی به نیازی فرۆشتنی ماله که بی! ئه وه ی که روون و ئاشکرا بوو له چوار سال له مه و به ره وه شاره داری به ته ما بوو کۆلانه گه وره که ی گه ره کی سینه گول زهره، که ریگای به زه ده ماغی به شه قامی سه ره کی شاره وه ده به سته وه، تیک بدات و له سه رپا سازی بکاته وه. چه ندجاری کیش ئه م باسه له رۆژنامه و هه وه نامه کاند هاتبوو، هه روه ها میترژی ماله کان کرابوو، هه ر به چه ندمانگ جاریک یه ک دوو که س به میتر و گه زوو پیوه ری تابه ته وه له و کووچه و کۆلانه قوت ده بوونه وه، کۆلان و ماله کانیا ن ده ست نیشان ده کرد و به نه خشه ی نویوه بزر ده بوون، ئه گه ر له دله راوکیی خه لکی گه ره ک که ترسی ئه وه یان له دلدا بوو مال و دوو کانیا ن بکه و یته به ر خه یابان خۇ وه شارین، هه ر به م بۇ نه وه مندال و میز مندالانی ئه م خه لکه بۇ کات رابواردنی خویان هه موو رۆژیک په ت و ته نافیان رایه ل ده کرد و سنگ و بزما ریان داده کوتا و نه خشه ی شه قام و بازاریان بۇ گه ره که که داده رشت. ئه م لاسا کردنه وه ی کار به ده ستانی شاره داری بۇ ئه م مندال گه له، ببوو به مایه ی چیژو پیژی خویان و تیا تر و شانۆیه کی مندالانه له م گه ره که دا.

شەویک لە شەوان سەی میران بە دەستمالی پرەوه هاتبوو بۆ مائی و وادیاربوو باسو
خەبەریکی خوش پووناکی خستبوو سەرروخساری، هوما لەبەر هەیوانەکە لەسەر چرایەکی
تازەمۆد خەریکبوو کووکی ساز دەکرد، وادیاربوو سەی میران هەوالیکی لە ژێر زمانیدا بوو
بەلام لە درکانندی خۆی دەبوارد، هەر لەم کەسانە دەچوو مەست و سەرخۆش بە ئیماو
ئیشارەت دەبزوونەوه، هوما بۆنی بە دەمییهوه دەکرد، مەست نەبوو کۆتەکەیی داکنەند و چوو
حەساری، خێرا دەستی کرد بە پشکنینی گیرفانەکانی، پیشتریش ئەم کارەیی دەکرد، لەوکاتەدا بە
ئەقڵی خۆی جگە لە باوەرپێکی پووچی ژنانە بوواریک وەدۆزی بۆ ئەو خەیاڵەیی لە سەریدا بوو،
کیفەکەیی وەک بۆق هەلمسابوو، چەکەیهکی دەتمەنی پوولی شەق و تازە، دلنیاوو کە ئەوه
پارەیی داخڵەیی دووکان نییە، خۆی گەیانە بەرپەنجەرەکە، چاوێک لە دەری و یەکی لە ژووری
ملی نا لە ژماردن، ئەم چەکە پوولە پەنجاو یەک دەتمەنی بوو، واقعی ورم، لەم هەلومەرجە
ناسکەدا مێردەکەیی دايمە زالەیی بوو لە دەست بازار، بەیی ئەوهی لەوی بشاریتەوه، دەگوت
کارو کاسپی باش نییە و بازار زۆر خراپە! کەوابی ئەم گشتە پوولەیی لەکوی هینابوو؟! بۆ
ئەوهی سەربخاتە سەر میرانی مێردی دەنکی لە ئەسکەناسەکانی هەلگرت، ئەویش کامە لە
کامەیی نازەتر بوو، سفرە و خوانیکی رەنگینی رازاندەوه، لە چەشنی ئەو ژنانەیی کە مندالیان
نابی و زۆر بە خۆیان پادەگەن. سەی میران هاتەوه ژووری ئەویش بە پووالەتیکی
پووکەشەوه نیوچاوی تیکنا:

- دنیا ئاوايە، ئاغا ئەم گشتە پوولەیی لە گیرفان دایە وختی من دەلیم چرپایەکم بۆ بکړه،
وہلام ناداتەوه، زمانم شل بوو هیندەم ووت و لیتی پارامەوه ئەوەندە سارد و سږ و
بی موبالاتن، تەختە کۆنەکەش نادەن بە وەستا چاکی بکاتەوه.

گلاس و پیالەیی شەراوخورێ نیوہ بیرەیک و ماست و خەیااری لەسەر سفرەکە دانا،
گوتی:

- ئەمسال ئەوه دوو، مەترسە و بلێ سنی هاوینە لە ژووری دەخەوین، جا بۆ من بەندیم
نەتوانم لە حەساری بخوم، هەوای سازگار هەلمژم، سەیری بەرۆکی ئاسمان بکەم؟! نەتدیوہ
چرو جانەوہر قول و باسکیان خواردووم!

سەی میران چەکە پوولەکەیی لێ وەرگرت، بی ئەوهی بیژمیری نایەوه گیرفانی، بۆ گالته کردنی
باوکانە زەندی سپی و ناسکی گرت، هوما قولی هەتا ژوور ئانیشکی هەلکردبوو، گوتی:

- داده‌ی بابزانم، وهی، وهی! ئە‌ی هاوار دایکت بمری، به‌خوا راست ده‌که‌ی، هەر ئیستا
ریخۆله‌ت لیزه‌وه دیته‌ده‌ری، خەم مه‌خۆ، ئاگام لیته، زووبه‌ وه‌ره له‌ په‌نام دانیشه، شاعیر
گوتنه‌ی،

«مه‌یگنێ ده‌وه‌ره به‌ خیری چاوی کالت
دل تینوه‌ جه‌رگم ره‌شه‌ چه‌شنی خالت
وا تۆبه‌ به‌سه‌ر په‌کا شکا وه‌ک پرچت
بۆم تیکه‌ مه‌یه‌ک له‌ ره‌نگی کولمی ئالت»

په‌نجه‌ره‌که‌ روو به‌ هه‌ساری پینده‌که‌نی و هوما له‌ تاریکی ده‌ره‌وه‌ی روانی، خورشید و
منداله‌کانی، هیشتا له‌ پێخه‌فی شه‌ودا خه‌ویان لی‌نه‌که‌وتیوو، ده‌نگی زیقه‌و زریکه‌ی مندالی ژنی
کرێکار و نووزه‌ی هه‌مه‌حوسپین ده‌هات، هوما بۆ چرکه‌یه‌ک وه‌که‌وه‌ی له‌ ئە‌ندیشه‌ی خۆی
به‌گومان بی‌کرو کپ بوو، دواتر گه‌رایه‌وه‌ و رووی کرده‌ میران و شانی سفره‌که‌ی روو به
ئهو‌ی گرت و دانیشت:

- خۆ مه‌جبوو نین به‌م گه‌رمایه‌ ده‌رگا و په‌نجه‌ره‌ له‌سه‌ر خۆمان پێوه‌ بده‌ین، که‌س له‌ مال
نییه‌ مزاحیمی من و تو بیت، شو‌قاری و گزیکاری له‌ بنه‌وه‌ باشتره، تاکوو عیباده‌تی ریاکارانه
و خۆناندن ئە‌مه‌ش قسه‌یه‌ که‌ تۆ ده‌یکه‌ی، به‌لام من به‌مه‌ سه‌رسامم، داخۆم که‌سیک هه‌یه‌ له
خه‌لکی ئە‌م‌شاره‌ که‌ ئاگای له‌ کاروباری ئیمه‌ نه‌بی؟ خاتوو‌خورشید ئە‌م‌رۆ، له‌ کاتی
ئوتوو‌کردندا، کراسیکی سووتاندوه‌، یان هه‌روه‌ک خۆی ده‌یگوت، زه‌ردی کردوه‌، له‌وه‌ده‌چی
له‌و دوو‌کانه‌ ده‌ریان کردبێ. پیم‌گوتوه‌، سه‌به‌ینی به‌رله‌وه‌ی مه‌شه‌دی بچی بۆ سه‌رکار، بێته
ئێره‌ و به‌لکوو بتوانی تکای بۆ بکه‌ی له‌سه‌ر کاره‌که‌ی خۆی دایمه‌زینیتیه‌وه‌، ئینجا وه‌ک
منالیک که‌ خۆی شیرین ده‌کا، جووله‌یه‌کی گه‌وجانه‌ی بۆ کرد و لی‌پرسی:

- زۆر‌باشه، تاکوو له‌ بیرت نه‌چوو، پیم‌بلی ئە‌م‌شه‌و چ کاریکت به‌ منه، وا له‌گه‌ل شه‌وه‌کانی
دیکه‌ تۆفیری هه‌یه‌؟

(ده‌ستی میرانی گنێراوه، خه‌ریک‌بوو بیره‌که‌ی ده‌برده‌ به‌رده‌می خوی). سه‌ت‌جارم
پتی‌گوتوو له‌ خورینتی مه‌ی مه‌خۆوه، جه‌رگ و دل‌ت ده‌سووتینی، ئاو‌جۆ یان شه‌راو نییه‌ که
مه‌زه‌ی گه‌ره‌ک نه‌بی، ئە‌مه‌ وودکایه، ئاره‌قی پیاوبه‌زینی نیشتمانیه‌. هینده‌ به‌ له‌زه‌به‌ و

سەبەرت ھەبىن. خۆم بۆت تىدەكەم، پىم بلىن بابزانم دەتەوى چىم پىبلىنى، ئەم پوول و پارەيەت لەكوى ھىناوہ؟

سەىمىران پاروھەكى نەبەرد بۇ زارى خوى كردى بە دەمى ھوماوہ، چاوھەكانى بچووك كەدەوہ و گوتى:

. دەمەوى بزەنم بىچگە لە قۇل و باسكت داپىرۆكە چ جىيەكى بەدەنتى گەزىوہ؟ لە كتاواندا نوسراوہ ھەرشتى يار بگەزى بە ماچ چاك دەبىتەوہ، بە مژىن و ماچىك.
ھوما گوتى:

. ھەلەيە، ھەر ئەوھەيە گوتم، چارە تەنيا ئەمەيە بەزىتان بە دلوايى دەستبەرن بۇ گىرفانتان و چرپايەكى فەنەرى بۇ من بگرن، خەوى سەرتەختى فەنەرى كەيفى لەلايە، (چاويكى ھوھەسبازانەى لى قرتاند). ئەمەش جوان لە گویتدا رابگرە، نابى ئەمشەو كارت بە من بى! ئەگەر پىت خۆشە و يەك دوو سوور لە بەردەمت دەرەقسەم و سەما دەكەم، بەلام بەراستى ئەم دىمەنە بۇ تۇ بە يەك شىوہ نىيە!

. تاكوو تۇ ماندوو نەبى، ئەگەر خەمى دووركەوتتەوہ لە تۇ نەبوايە، ھەلبەت دەمويست، ھەر لە ئىستاوہ خەم و پەژارە داىگرتووم با لە بەھەشتايم، ژيانى بەيەك جۆر لەگەل خورى و پەرى دا چۆن بەسەر بەرم، بەلام چەندە خۆشەلم كە بە خاترجەمى ناچمە بەھەشت، داخۆم تۇ كە ھىشتا نەبووى بە خاوەنى چرپايەك توورە و قەلسى؟

. نا، بە پىچەوانەوہ، زورىش شاد و دلخۆشم، بىر لەوہ دەكەمەوہ لە دنياى مەستىدا ئەم وتە بەنرخانە بە دەمتدا دىت، بەلام منى گىژ و ويژ ھىچى لى تىناگەم، چرپا نەكرى مەيكرە كيانت سەلامەت، تۇ چۆنت پى باشە باوايى، ئەشق و خۆشەويستى بەسەر دارو بەردىشەوہ شىرىن و دل پەسندە، ژيانى بەبى ئەشق و ئەوين كوونوى سارد و بى تىنە؛

ھوما ئەمەى گوت و سادە و ساويكە راپەرى و خوى خستە ئامىزى مىرانى وەجاغزادەوہ، تۆپە گولى رۆومەتى لە دەموو لىوى ئەو نزيك كەدەوہ و ئەويش چ نزيك كەردنەوہ يەك ئاشقانە و دل بەرانە، درۆ نىيە كە دەلەين، ھەر وەختى بەفرى پىرى سەرسەرانى گرت، ئەوكاتە چرۆى ئارەزوو و ھىوا دەتروكى، سەىمىران دل و چاو تەژى لە خۆشەويستى، لەو چركەيەدا پەردەى رەشى خەفەتى توور ھەلدەدا دەستى لە ملي كرد و نوقلى لىوى رامووسى، وەكوو كۆرپەيەك توند لە ئامىزى گرت و گوتى:

- ئەگەر راستت دەوئى ھەر ئەر رۆژەى داوات کرد، چرپام بۇ بە دروست کردن داوئى، بىحانەشم داوئەتى، پىم خوش بوو ھەتا نەيھىنمەو ھەنگ نەكەم، چەند جارېك بە بەردووکانەكەدا رۆيشتم سازکراوہ نەك بە تەواوئى، زۆرى پىناچى تەواوئى دەکن، گەرەکمە جام کارى و رېک و پېک بئى، بەلام ئەمە وەك چىرۆكى قەرەجەكە وایە، لە کاتى کۆچ کردنیانى ئاخوڤرى ھەلدەبەست، ئەگەر بریاربئى لەم شارە نەمىنن تەختى خەوتنمان بۆچپىيە؟

ھوما بە سەرسامى چاوى لە چاوى برى. باسى چرپای لە بىر چۆوہ:

- مەبەستت لەم وتەيە چپىيە، بۇ لەم شارە دەرۆئى پیاوہکەگیان؟ ئەمە يەك دوو جارە ئەم شتە لە تۆ دەبىستم، ئىتر نازانم ھەر قسەيە يان شۆخى دەكەى، يان تەواو بەراستىتە؟ ئەگەر بىرېك لە سەرتدايە، بەتەماى شتىكى بۇ لە منى دەشارىيەوہ؟ ئەم ھەموو پىنج و پەنايەى بۆچپىيە چىت لە دلدايە بىدركىنە و خۆت نەجات بدە لە كەيەوہ وات لىنھا تووہ شت لە من وەشپىرى؟ من و تۆ ئەوئەندە لەگەل يەك بىگانەين، يان شتىكى دىكە لەگۆرئىدايە؟ ماوہ يەكە قسەى خۇمان بئى ھەلس و كەوتت گۆراوہ، يان من وەك جاران تۆ نابىنم، پىم بلى خانووبەرەكەت فرۆشتووہ؟!

دە تەمنى لە پوولەكە لى ھەلگرتبوو، لە بەرۆكى دەرھىنا و دايەوہ دەستى، سەىمىران بە نيوەنووزەيەكەوہ گوتى:

- جارئى با شپوہكەمان بخۆين، ناحەقت ناگرم سەبارەت بە من دەرۆنگى، كارى مالەكە، ئەم رۆ تەواو بوو، لە دوو ھەزارو پىنج سەت تەمن تەنيا ئەم چەكەيەم بۇ ماوہ، ئەمەش دەست ماىەى لەورۆ بەدواوہى ئىمەيە، بەلام برىا بەر لە فرۆشتنى دەستىكم پىنداھىنا بەيە، زياترى دەکرد، لە دنياى ئەم رۆدا خەلك چاويان تەنيا دەرەوہ دەبىنئى، روالەت جوان بئى كاريان بە ژورورەوہ نەداوہ، لەخۆرا ئەم گلەسواخەم لە حەسارى نەبردە دەرى، دەبوو كەتبيەى بەرھەيوانى وەتاغەكەى ئاسكەم تىگرتبايەتەوہ، بەلام تازە رۆئى و تەواو بوو، وەك دەلئىن كارى بەپەلە قاچىكى شەلە، ئەشئى سۆزى دوكانىش بدەمەوہ بە خاوەنەكەى.

- دەى من لەكوئوہ بزائم تۆ خەرىكى چى؟ ھىچت لەلای من باس نەكردووہ تاكوو بزائم ئەمە چ قسەيەكە دەيكەى؟ كامەيە ئىشو كارى داھاتوو؟ من حەزناكەم خانووى بەم جوانىيە لەدەست خۆت بکەيتەوہ، وەختى تۆ شتى وا دەلئى چۆن نانم بۇ دەخورئى، سەراوى دەزانم

ئەمە جەفەنگە و شوخیم پىدەكەى، بەلى دەزانم، (پىياۋى ساماندار پوول نەبى ھەموشتىكى زوو لە بەرچاۋى دەكەوى!)!

- شوخى و مۇخى پىناۋى، من دەرويشىكى ئاشق و دل دۇراوم، پىياۋى ھەژاراش قەت لە خۆى دەرنەچى، ئەۋستەى ھەيەتى ھەمىشە لە پىنش چاۋى تازە و بەنرخە، من خاۋەنى تۆم و توش بۇ من ھەرگىز كۆن نابى! ئەمجارىش مەگەر مېعمار ەلى ئەسكەرت نەدى بۇ گەز و پىۋانى خانوۋەكە ھاتە ئىرە؟ ئىتر پىچو پەناى بۇچىيە؟ جگە لەمەش چارەيەكى دىكەم نەبو، تووكى سەرىشم بۇتە قەرز، ئەوانەى پارەيان بە قەرز پىداوم ۋەك دال لە سەرم دەگەرەن، دووكانىش ئەۋە خۇ ھەر باسى ناكرى ئەدى چم بكدرايە؟ ئەگەر راستت دەۋى دىمەنى ئەم شاره لە پىنش چاۋم بۇتە ھەزىا، بەتەمام دەستى تۇ بگرم و بپروم لە تاران بگىرسىمەۋە بە ھىۋاى خوا گەرەكمە لەۋى دووكانى كۆلپرەشېرنە دانېم، ھىندەش بىدەسەلات نىم نەتوانم بەرەى خۆم لە قور دەربىنم؟ جگە لەم خودايە و ھىزى شان و باھۆى خۆم مەنتى كەسم ھەلنەگرتوۋە؟ ئىتر ۋەختى ئەۋە ھاتوۋە ئەم پاشەرۋكى ژيانە بە خۇشېيەۋە بەرمەسەر. لەم سەفەرەدا ھەمەدان و قەزۋىن لەسەر رېگامانە، چەندرۋژىك لادەدەين و وچان دەگرىن، ئەۋە ھەر تۇ نەبوۋى لە سەفەرى قوم دەتگوت ھەزەكەى مېردەكەت ماشىنى ھەبوايە و ھەمىشە لە سەپىر و سەفەر بوايەى؟ ئىستا لەگەلم دىي؟

ھوما ھەنوۋەكە برواى نەدەكرد، ئەۋ بەراستى بى قەت بېرى لەۋە نەكردبۆۋە مىران ئەم پىرسىارەى لى بكا، بە شانازىيەۋە سەرى ھەلتەكاند و پىچ و بسكى، بەلادا خىست و بە بزەيەكى كالەۋە گوتى:

- ئۆى سەراۋى! جارىكى دىكەش پىموتى، تەنيا تەۋرى مەرگ من و تۇ لە يەكدى جوئ دەكاتەۋە، ئەگەر بىبى بە مەل بە ئاسماندا بفرى، بىبى بە ماسى و بە قوۋلايى زەريادا رۇبچى، ۋەك لىۋە و دەرويش تەركى عالم بكى و بەدى بە كىۋاندا، ملم بە ملتەۋەيە و ھەتا مردن لە كۆلت نابمەۋە، بەلام ئەمەش بزائە ھىشتا بە تەۋاۋى لە ماناى قەسكانت ناگەم، نازانم مەبەستت چىيە؟ لە ھەموشت گرېنگىر ئەمەت پى بېژم، ئىتر ئەم مالا مالى ئىمە نىيە؟ كاريكى باشت نەكردوۋە! ئەگەر بىتوۋ ئاسكە بزائى، ئەۋەى خاك و خۆلى ئەم ھەسارەيە دىكا بە سەرى خۇيدا، كاريك دەكا ھەر نەبىتەۋە ۋەختى بە يەكجارى دلى لە تۇ ساردبۆۋە و ھىۋابراۋ بوو تەنيا بەم خانوۋە دلى دەكرايەۋە و ئۆقرەى دەگرت. بەدۋاى مەرگى تۇدا و مىراتىيەك كە لە

تۆۋە بۆى بەجى دەما، كۆشكىكى زىپىنى لە خەيالى خۇيدا بۇ مندالەكانى سازكردبوو، كه له دواى ئىمه بيخون و پنى لى رابكىشن، ئەگەر ئەمه ئنىكى دل پيس نه بوايه، خوا ئاوا توله لى نه ده كرده وه، ئو ئەوهنده توى بۇ موهم نيهه و بۇت به خم نيهه، حەز به مردنى تۇ دهكات و به ئازادبوونى خوى، زۆرم پىخوشه ههروهختى تۇ وت بېرۆين، دوو وشه لى له سه ر كاغەز بۇ بنوسم، وهختى بۇيان خوينده وه لىي حالى بيت ماناى تۆله كرده وه چۆنه:

«هەرچۆنىك بوو توانيت شار به دەرمان بكه لى له گەل هاوړى گيانى به گيانيه كانت زيان به كه يفى دلتان بى وهك سه گەلى چه مچەمال، پيمان بوهرن ئيتز مشورت هه بى و خەمخورى مندالەكانت به.» نا، حەز دهكەم شوخيت له گەلدا بكەم سهراوى، وه بزانه با. بوو به بن گویتدا تىپه پرى، ئاسكه هەرچۆنىك بى گوشتت بخوات پيشهت ناشكىنى، ئەگەر به راستى به ته ماى كوچ و كوچبارى، ئەى ئەوانه چى لىده كه لى؟! (پيالە به كى بۇ پر كرد و دايه دهستى، ميران فرى كرد و به پشتى دهستى دەمى سربيه وه.)

- ئەوان لىزه دەمىنه وه، بۇ پىنت خراپه؟ جارئ ئەمه خەت و نيشانى منە، دواتر چده بى خدا گه ورهيه، هه لبهت مه به ستم لىزه هه ر ئەم شارهيه. ئەم مانگەى پيمان تىناوه هه ركه ته واو بوو ده بى خانووه كه لى بۇ چۆل بكه ين و بیدهين به خاوه نه كه لى، ئەوانيش ده توانن وهك هه زاران بنه مالە لى ئەم شاره چاوه خانوويهك بۇ خويان به كرئ بگرن و تىي دا دابنیشن، خۆ له قورئاندا نه هاتووه هه موكه س مالى خوى هه بى، چه ند ساله مالى خوى هه بووه، ده با بۇ ماوه به ك كرئچى بى! خۆ چاوى له چاوى ئەم خه لكه جوانتر نيهه، نازدار تریش نيهه، ده زانم ئەم هه واله ببىستى چاوى ده په رپته پشتى سه رى، له وانیه له سه رخۆ بچى، دوو گيان بوايه له بارى ده چوو، مه ترسه هچى لىنايه كه يفى خويه تى ده با قورى دنيا بكا به سه ريدا. ههروه كوو گو تت مه گەر ئەونه بوو ئىمه لى شاربه در كرده بوو؟ ده زانم تۆش ده زانى له گەل شيرين جان خانم، يانى دا بىكى ئەوه كه سه لى كه له دواى ده مه قاله لى قاوه خانه كه، ئىستا دوژمنى قهسته سه رى منە، چۆته مه حزه رى شىخول ئىسلام، پرسىويه تى بزانى تۆم ماره كرده ته وه يان نا.

- ئەيه رۆ، ئەى بۇ له شه ركه لى ئەورۆژدها هچى به من نه گو توه؟ ماوه به كه به فىل و ته لكه له گەلمان ده جو لپته وه، له به رئه وه لى ئەوانه هانى ده دن رهنگه به خاوه ن مه حزه رى وتى سالىكه به بى ماره يى له ماله دا دانىشتوم؟

- بېچگه له خاوهن مه زهر ئیستا ئەم شارەى له ئیمه تیگه یاندووه، تۆ دەبى سبەى ئەو هەلى بەیانى بچى، ئەو پوولەى له کن ئەو پیاوه هەمانه مارهىى و نه فهقه کهت دەلیم - ئەى مه کربان، پینده کهنى، وادياره چوویى و هرت گرتووه، دەى باشه بۆ ئەم سه فه ره لازم دەبى، با به دەست خۆته وه بى، ههروهک گوتم من ئەم کارهه له رق و له داخى ئاسکه نه کردووه، ئەگه ر خوا ئەوانى خۆش بووی و کاروبارى ئیمه گول بکا، ئەوا دەنیرم به شوین ئەوانیشدا، ئیتر له وه زیاترم له دەست نایهت. مانه وهى من له م شارهدا و هه موو رۆژیک چاوم به چاوی وه یسهى کورپى فه غفوور بکهوئى، که رۆژگاریک به ردهست و کریکارى خۆم بوو، گونجاو نییه، ئەمهش وه زع و حال نییه ئیمه ی تیداین. هه ررۆژهى بۆ من به مردنیکه، ئەگه ر بشکه ومه سوال با له شاریکم هه یچ کهس نه مناسى، تورک گوتهنى، گه وچ ئەو که سه یه بیژى له م دنیا یه دا په ژاره هه یه، لیم گه رچى با تاویک مهست و سه ر خۆش بم، له م دنیا یه ته نیا ئەمه ندم لى حالى بووه هه ل و ده رفهت له دهست ده رنه کهم، چه یف بۆ ئەو ته مه نهى به فیرۆ ده روات، ههروهک ده لاین، دارى بى سینه ر بۆ برین باشه، تازه ئەم شارهش بۆ من داریکى روت و عۆریانه. به یادو خۆشى ئەم دهشت و کێوانه ی تا یه کدوو رۆژیکى تر، وهک دوو مه لى بال زېرین به سه ریاندا ده فرین و له ئامیزیاندا له نگه ر ده گرین، به ئەشقى ئەم شه نه بایهى بىنى ره شه ریحانه ی زولف و پرچت له به رۆکى که ژو کۆ ده پژینى، به سه لامه تی تا قى ئە برۆى ئەو جوانه ی له ده رو له ژوور شه مى منه و منیش په روانه ی ئەوم، تا رۆژى گیان کیشان به جیم ناهیلی و به خۆشى هه موو دۆست و هاو پریان!

- فرى که نۆشت بى!

ئەم وشه یه ئەوه نده شیرین و ههست بزوین له ده مى هات بووه ده رى! سه مى ران خیرا پیا له که ی راگرت، تاکوو دووه م قوم به ده ستى ئەو بخواته وه:

- ده ی باشه، تۆش چووی بۆ مه زهر، شى خول ئیسلام هه چى به تۆ نه گوت؟

- بۆچى نا، گو تى، ئیستا که به یه که وه دانیش تووین، با میرده کهت دلنیا بى، دى سان خوتبه ی ماره یى ئیوه م دووباره کردۆته وه، داخۆم تۆ بى ئەوه ی به من بیژى وات ده زانى ئەو منى سى ته لاقه کردووه؟ ئیستا ش پیا له که پر ده که م فرى که به خۆشى جوانیه کانى تاران.

سه‌ی میران له‌وکات‌دا جامی لپیاولیپی له‌سەر لیو بوو، له‌هه‌نی‌ه‌ی سافی خیزانی ده‌روانی، به‌دل ده‌یزانی هوما له‌بەر مه‌سله‌ه‌تی خویان یان به‌مه‌کر و نازیکی ژنانه‌وه‌ ئەم درۆیه‌ی هه‌لده‌به‌ست، که‌وابی له‌ وه‌ختی ئاوادا بیده‌نگی و وازه‌ینان له‌ هه‌مووشت باشت‌ر بوو.

ئەم جینی‌ه‌ی که‌ ده‌بوو میران دلی له‌هه‌لبکه‌نی و به‌خزم و که‌سه‌وه‌ به‌جینی بهیلتی، هوما هه‌مووشتیکی له‌ مێرده‌که‌یه‌وه‌ ده‌ست‌پێ‌کرد و هه‌ر له‌و‌پیشه‌وه‌ ته‌واوی ده‌کرد. ئەو هه‌ر ئەوه‌نده‌ی ده‌ویست له‌م‌شاره‌ بچیته‌ده‌ری ئیتر هه‌ر ئەمه‌ی بۆ گرینگ بوو، ئاخۆم به‌ جینه‌جی‌بوونی ئەم بیروکه‌یه‌، هه‌نگاویکی تازه‌ نه‌بوو که‌ سه‌ی‌میران له‌ ریگه‌ی ئەشقی ئەودا هه‌لی‌ده‌گرت؟ هه‌روه‌ک مه‌له‌وانیکی مه‌له‌زان، به‌بی ئەوه‌ی ته‌منیک به‌سه‌ر ده‌ریاوه‌ ژیاپی، هوما له‌مه‌سه‌ر ئەم که‌شتیه‌که‌ هه‌ر ئەو ئەشق و ئەوینه‌ی بوو، به‌که‌یفی خوی میرانی به‌ملاو ئەولادا ده‌برد. له‌بەرئ‌وه‌ی ده‌یزانی په‌ت و له‌نگه‌ری قایم و په‌ته‌وه‌ ئیتر هه‌روه‌ک ده‌یگوت، حازره‌ له‌ ریگه‌ی ئەودا سه‌ری دا‌بنی، ئەوشه‌وه‌، ئەوان تا ئەوکاته‌ی به‌سه‌ر هه‌سپی ئەقل و ئاوه‌زه‌وه‌ نه‌که‌وتبوونه‌خواری، شاد و سه‌رخۆش له‌ شه‌قامی پێ له‌ دارو دره‌ختی خه‌یالدا ده‌سو‌پا‌نه‌وه‌، بیره‌وه‌ریه‌کانی سه‌فه‌ری قوم و ئەوه‌ی کردبوویان و نه‌یان‌کردبوو هینابوویانه‌وه‌ پینش‌چاوی خویان، به‌ بروای خویان ئەمه‌ له‌ دوا‌ی‌حه‌وت‌سال‌پیکه‌وه‌بوون ئیستا ده‌یان‌توانی، به‌بی میمل و ئینسانی مزیر، وه‌ک دوو دل‌داری تازه‌لاو له‌ باخی پێ‌گولی ئەشق و ئاره‌زو‌ودا ده‌ست له‌ نیوده‌ستان رۆژگاریکی خۆش ده‌به‌نه‌سه‌ری، بۆ سه‌بی به‌یانیدا وه‌ختی شنه‌ی به‌یانی به‌سه‌ر پشتی ئەواندا تپه‌ری، چاویان به‌ سپیده‌ی ئاسۆ روون بۆوه‌، له‌ کاتیکدا ئاوا که‌وتبووه‌ په‌له‌پرووزی که‌ ده‌بوو وه‌خۆ بکه‌ون بارو بنه‌ تیک‌بنین و بۆ ده‌ربازبوون مه‌حتهل نه‌بن، ده‌بوو تا ئەوجینه‌ی بۆیان ده‌کرا کاریک نه‌که‌ن که‌س پینان‌نه‌زانی خه‌ریکی‌چین و چیبیان له‌بن سه‌ردایه‌، ئیتر هه‌ر ئەوه‌نده‌ به‌رقلیان‌یان‌خوارد، سه‌ی‌میران به‌ تالۆکه‌ له‌ مال‌چووه‌ ده‌ری و له‌ پاش‌چه‌ند ده‌قیقه‌ هاو‌پێ‌ له‌گه‌ل‌پیاویکی کورته‌بالای که‌چه‌له‌دا، وادیاربوو کۆنه‌فرۆشی سه‌رشه‌قام بوو گه‌رایه‌وه‌، هه‌لگرتنی قفل و کیشانه‌وه‌ی ئالفه‌رین و دوولایی ده‌رگای ژووره‌که‌ی ئاسکه‌ بۆئه‌و کاریکی زه‌حمه‌ت و دژوار نه‌بوو، باسیکیش له‌وه‌ نه‌کرا‌بوو، ته‌نانه‌ت به‌بی ئەوه‌ی له‌سه‌ر که‌م و زوری نرخه‌که‌ی بکری به‌ چاک و خراپه‌وه‌ که‌لوپه‌لی ژووره‌ که‌وره‌که‌ی هینا و له‌بەر ده‌می کابرای سمساری‌دا که‌له‌که‌ی کردن. ئەمه‌شی له‌ بێر بوو ئەوشته‌ی به‌ کاری ئاسکه‌ و منداله‌کانی دیت وه‌لای بنی. کابرای کوده‌له‌، قنچه‌که‌ جگه‌ره‌یه‌کی به‌

دەمەوہ بوو لەسەر کوته قاقەزیک ئەوشتانەى کړیبووى سیایى گرتن، چەندجاریک بە تەماحەوہ چاوى بە چوارتەنیشتى ژوورەکەدا گنڤا و میرانی تیگەیانە، ئەوانەى ماوہ نایان فرۆشى؟! شەمدانى سى پەلى کرىستال و نقیم بەند، بە یاقوتى روونەوہ، پەرەنگ و شۆرابەى زیوینى چاوى کابراى پڤ کړدبوو، لەبەر ئەوہى زۆرى گروى ئەمە گرتبوو سەى میران بە قیندا کەوت و لەگەل جووتیک گولاو پڤژینى سەرتاقەکە، بە قیمەتى شازدە تمەن واتە هەر بەو نرخەى کە لە پووربەگمى کړیبوو پڤى فرۆشت، بەلام ئەوانەى دیکەى تەواوى بە خۆپایى لە دەست بۆوہ، زۆرى پڤنەچوو دوو کۆلبەر هاتن و مافوورە و سەماوہرى وەرشو، دەفرى بلوورین، ماکینەى بەرگ دوورین ئەوہى بۆ هوماى کړیبوو، لەتەک زۆر شتى دیکەدا لە مالى بردیانە دەرى، شەمدان و گولاو پڤژین و چراقا پوزى، قولە پیاو، نایە بن هەنگلى و بردى و پڤیشت، خاتو خورشید و مندالەکەى لەبەر بیلاىە، بە سەرسووپماوى لەم دیمەنە رامابوون، ئەم سەرەژنە خۆهەلقووتینە، هەتا جاران بوو کارى بە کارى هەمووکەس هەبوو، بەلام لەو هتەى دەستى بە کار کړدووہ چۆتە کارى ئوتووکیشى و کەمتر وەمال دەکەویتەوہ، گویا تەمەنیک بە باشى چۆتە پڤیشى و دزیو یەکانى ژيانى توور هەلداوہ، بە چەشنیک ماتیان کړدبوو تەنانەت تاقەتى بىرکړدەوہ و راگەیشتن بە مال و مندالى خۆیشى نەمابوو، هەر ئەو پڤژە، بەیانى سەى میران وەختى لەبەر هەیوانەکەوہ رادەبرى، پڤى گوتبوو:

. ئەمڕۆکە هەرکاتى بەبەر دووکانى عەلى ئوتووچیدا بڤۆم، تکات بۆ دەکەم، گفت ئەدەمى، کراسەکەى بەرم لە بارمتەدا دانابى، ناهیلیم تو لەو دووکانە دەربکا، دەشزانم نیازى پڤتە و جوابت ناکا، لە دلى خۆیدا ووتى: تا سەگى بەردەرگا گیرکەى مابى سەولەو ئىسقانى دەخەنەبەر! پاشەکەوتى سەى میران لەپاش فرۆشتنى کەل وپەلى نیومال، ئەو وەندە هەبوو، بۆ ماوہ یەک بەملاوئەولایدا بدات، هەر بۆیە نەختیک بوو ژابۆوہ، خۆ ئەگەر حەزى لڤبایە لە شارەکانى سەرپڤگا، وەکوو هەمەدان و قەزوین، دەیتوانى وچان بگرى و لەباتى مسافىرخانەى هەرزان و ناخۆش بچیتە میوانخانەى پاکو خاوین و بە ئاسوودەى شەکەتى رڤگا لە لەش دەربکەن، بۆچوونە تاران پڤنەسەت تەمەنیاں پوول و پارە لە باخەلدا بوو، ئەم مەبلەغ و برەپارەى سەرەپای گرانى و خەرجى بەرپچوون، لەم سات و وەختەدا دەکرا دوکانیکى باشى پڤى هەلسوورپڤتى، لەوانیش لە سەرو زیاد بوو. ئەمانەش بەجڤى خۆى، پارەى ماکینەى خەیاتى هوما، ئەو پوولەى وەلای خستبوو، ئالتوون و زەمبەر، ئەمانە گشتى هوما لەلای خۆى

پای گرتیبون، ئەمە مایلیکی تەواوی پێ دەرازیهوه، هەر ئەو پوژە پێش فراوین، خۆی گەیانده ئەو کەسانەى شت و مەکی کۆنە دەکرنهوه، ئەوهی دەیزانی لینی دەبیتەبار، هەر لە جل و بەرگ و جانتا و پێلاو و زۆر شتی دیکە دەستی پێوهنا و فرۆشتنی، دەلال و شپهخۆر، هەر ئەوهنده بەم ههواله یان زانی وهک میش له دەوری شیلە کۆوهی، له ماوهی که متر له سێ کاتژمێردا په نجا که رەت له دەرگای هەسارییاندا هەر ئەوهی مابوو له کرێژەنەوه بیهیننەدەری! هوما چەند کۆتەجلیکی دا بە خاتوو خورشید بیکاتەبەری، یان بۆ مندالەکانی کورت بکاتەوه، له وهلامی ئەم پرسیارهیدا، که وتبوی بەتەمای چین و امالتان هه لگرتوو و ئەم کەل و پەله بۆ دەفرۆشن، بۆکۆئ ئوغر بێ؟ وتبوی بە ماوهی چەند پوژیک بە نیازین بچین بۆ چۆخهسپی، وهختی تەواو دلتیا بووین بۆ هه میشه لهوئ دەمیننەوه، بەلام له بەرئەوهی جارێ ئاسکە دیتەوه ماله که چۆل ناکهین.

خەریکی بارگه و بنه تیکنان و پێچانه وهی کەل و پەلی پێویست بوون، ئەم پەله پەله ی ئەوان هەر لەو کاتە دەچوو که سالاردهولهی لاسار، وهختی بۆ دواين که رەت تیکشکا، کهوتە پەله پرووزی بەشکه بتوانی زوو دیوان خانی شار بەجی بهیلی، ئەوان لهوه دەرسان هه ربینا، ئاسکە، یهکی له مندالەکان، یان بۆرەخمیکی هوما لێیان وهژورر بکهوئ و ریسەکه یان بکاتەوه بە خوری، هوما رازی بوو، سهی میران بۆ ماوهی کاتژمێرێک له مال بچیتەدەری و دووکان بداتەوه بە خاوهنی و ترومبیلیک بهینی کەل و پەله که یان بۆ بهریتە گاراژ، هه لبت هوما ئەم شتهی به میرانی میردی نهگوتبوو ته نانهت گه رهکی نه بوو پینی بلی، ئەلبورزی کۆنە یاری، چ راست و چ درۆ له بهرچاوی جوانی ئەو له مشاره مابوو، له گاراژی تووس، هه مه کاره بوو، له سه فه ری رابردودا که جهژنی ئەوان بوو به یه که وه چوون بۆ قوم، هه رچه نده پاسه که پر بوو، هەر ئەم کەسه بوو به ئەدهب و حورمه ته وه به خۆشی خۆشییه وه دوو کورسی له پیشه وه بۆ چۆل کردن، ئەگەر ئەم کۆره ئیستاش له گاراژ بیت هوما سیله ی چاویکی بداتی، ده توانی، به زیرهکی خۆی پارهی بیتاقه ی سه فه ریان بۆ بگێریتەوه، لهو دهموده سته دا که هوما له گه ل میزده که ی، بۆ هه میشه یان ماوه یه کی درێژخایه ن، له مشاره ده چوونه دەری، ئەم خۆشیرین کردنه چ قازانجیکی بۆ ئەو هه بوو، پارده تمه ن پوول پارهیه کی که م نه بوو، به لام له روانگه ی سه ی میرانه وه ماشین گرتن و بردنی ئەم کەل و پەله بۆ گاراژ له ئەستۆی هوما بوو، که م کاریک نه بوو، له وهش به ولاره، وهختی بیرى لێده کرده وه، هه چ قه یدی نه ده کرد، بۆ مه گەر

ههروهك هوما دهیگوت خو ژن ههنگوین نییه ههركهسئ ههستا قامکیکی لی بدها؟ ئیستاش که به هیوای یهزدان شار و ژینگه ی خوی بهجی دههیشت و پرووی دهکرده شاریک که لهوئی نامو و خزم و ئهقرهبایهکی نهبوو، ژهنگی خهفته توئیژالی خستبووهسهر پهپه ی دللی و ترس و خوف دهوری تهنیبوو، بهلام ههر دهبوو لیژهدا نهختوکهیهک، له تهعهسووبات و پکهی غهلهتی ناموسی دوور بکهوئتهوه و لهسهر پردی قهرهسووکه دهروازهی تیپهپوونی ئهوان بوو دهئاوی هاوی و کوژی بتهکینی، ئه تهنانهت بیروی لهوه دهکردهوه، ئهگهر له تاران کاروباری به جوانی جی بکهوی و گرفتیک پروو نهدا، له بهر ئهوهی خانمیکی سهلت و قولته و زاق و زووقی نییه و له مالیشدا بیکاره، ئیتر چی له پیاوان کهمتره با بیبات له بهر دهستی خویدا کاری پینکا، داخوم ئهم فکره بۆ ئهوه نهگونجاو بوو؟ بۆ مهگهر تارانیش وهک کرماشان بوو ئههملکه بچه چاوی ئینسانهوه؟ ئههملکه بیرۆکهیه بیجگه لهوهی خراپ نهبوو بهلکوو له بنهپهدا بهشیک بوو له ئامانجی ئهوه سهفهراهی ئهوه، وهختی له دووکان کاروباری تهواو بوو، له ماوهی نیوسهعاتدا، دوو باریان به درۆشکه بهپیی گاراژ کردبوو، گهراپووه، به جهسته ماندوو به دل پارزی و لیو بهکهنین بوو، دللی ژانهای ئهوه به تاسه و تامه زرویی دنیای پهنگاوپهنگ و دیمهنی تازه و بریقه دارهوه بوو، ئههملکه تا بلئی ماده و ماکی پیاوانه ی ههبوو بۆ رووداوگهلی سهیرو سهمهراه! ههر له بهرهه یوانه کهوه، ههلات بهرهوپیری و سینه و بهرۆکی له سنگی میران توند کرد. دمقهند و لیوقهند عهزی کرد:

- ئهگهر کارت نهماوه، هه مووشت حازر و ئامادهیه، ترومبیلیکی (فوردی) سواریم بهکری گرتووه، دهبللی نمره ی قهبولیت بیسته، بهراستی بهخت یارمانه له وهختیکی باشدا دهگهینه جی. شوفیری ترومبیلکه خه لکی شاری هه مه دانه، چاوهروانی دوو موسافیری دیکه ی دهکرد، تاکوو پئی پیوه بنی دووکه سه کهش ئهوا من و توین. من ئههسه فه ره به تاله ی باشی دهگر مه وه و به ودمیکی باشی دهزانم. بی ئهوه ی خو بخافلینین ده بی وه پئی بکهوین، چاوه رپئی ئیمهن، قفلیکی گهره م له ده رگای ژووره که ی خو مان داوه، ئههمنان تاهه شم له بازار کریوه، کهل وه پلی زیادی و به په له م تیناوه تو زیک په رنگت بزراکوه، چه زناکه ی له بهر بیلایه پیاله یهک پیداکه ی، تاکوو فکرو په ژاره ت رامالی؟ دووکانه که ت رادهستی خاوه نه که ی کردووه؟

- ئه ری، سولیمان ملی له گریان نابوو، ههتا سه ری کو لانه گهره که به دوامدا هات، به زور گێرامه وه، تو چوویی بۆ دهفته رخانه پوله که وه ربگری؟ ئههملکه زیر و زه مبه ره چییه به خو تدا

کردووه، بۆ تۆ نازانی ئینسان له کاتی سهفهردا ههتا ساده و ساکار بیت بۆخۆی باشه!
تهنانهت له جانتاکه‌ی شانیشدا شتی به‌نرخ نه‌بێ باشه، ئە‌گەر جانتا گه‌وره‌که قفلی هه‌بێ ئە‌وه
زۆر دلنیا‌تره و مه‌ترسی که‌م‌تره، ئە‌ری ئە‌ری، هه‌مووی له ده‌سروکه‌یه‌ک به‌سته و له‌ویدا
هه‌لی‌بگره، ئە‌مانه باسی سه‌رن، زۆر که‌س به‌خاتری شتی‌وا به‌کوشت چووه، بینه، ئە‌م چه‌که
پوله‌ش له ده‌سمالیک، نانا، له‌ گیرفانی جانتاکه‌دا هه‌لی‌بگره، من ئە‌وه‌نده هۆش و گو‌شیکێ
باشم نییه دایمه ده‌ستم به‌ گیرفانمه‌وه بێ! داخۆم پوول و پاره‌که‌ت، له ده‌فته‌رخانه
وه‌رگرتووه؟

- ده‌به‌سه، ئە‌مه چه‌ندجارت گوت؟ به‌لی وه‌رم‌گرتووه، به‌لام ئە‌مه‌ش بزانه، ده‌بێ ئە‌م‌را
ماره‌یی من هه‌زار تمه‌ن بیت، تا‌کو وه‌روه‌ختی رقت هه‌ستا نه‌توانی بیانووم پینگری و هه‌لیی
بۆ مه‌حزه‌را!

سه‌ی‌میران بزیه‌کی ته‌زیو نیشته سه‌رلیوی و ته‌ماشایه‌کی وه‌تاغه‌که‌ی خاتو‌خورشیدی
کرد، هه‌مه‌حسین نه‌بێ که‌س له‌و ده‌ورو به‌رانه نه‌بوو، کورپێژگه به‌م‌دیمه‌نه ئاشقانه‌یه که پیا‌له‌ی
مه‌یه لیکه‌دا و نۆش‌نۆشیان بوو شه‌رم گرتی و به‌ خه‌جاله‌تییه‌وه خۆی‌دا پشت‌دیواره‌که و
سه‌ری داخست. هوما که‌ بۆ جاریکی‌تر خۆی له‌ میران هه‌لسوو گوتی:

- دایکی کاری هه‌بوو له مال نییه و چۆته‌ده‌ری، ئە‌مه‌ش به‌ قازانجی ئیمه ته‌واو بووه، به‌لام
زۆر ده‌ترسم سووسه‌ی کردبێ! هه‌رچی زووتره‌ با، خۆ ده‌رباز بکه‌ین، زۆریشم هه‌زده‌کرد بۆ
دوایی‌ن‌جار مال‌ئاوایی لێ‌بخاوم، به‌لام چه‌که‌م هه‌یج نا‌کری، مرۆف زۆرجار ناچار ده‌بێ بۆ
مه‌سه‌له‌ه‌تی خۆی زۆر شت ژیرپی بێ، هه‌رچه‌نده ده‌رفه‌تیک به‌ ده‌سته‌وه نه‌ماوه، وه‌ک
کچۆلان شانی هه‌لته‌کاند. له‌خۆ‌را قاقاپیکه‌نی، دواتر به‌خۆیدا شکایه‌وه و پووی له‌ میران
وه‌رگێ‌را و گوتی:

- بۆئه‌وه‌ی رایه‌کی‌تر بیری ئە‌م‌شاره نه‌که‌م، ته‌نانهت وینه و ره‌سمی منداله‌کانیشم وردو
پرد کردووه و توورم هه‌لداوه، هه‌رچه‌نده ئە‌وان له‌ منداله‌کانی ئاسکه که‌مه‌ته‌مه‌ن‌ترن، تازه له‌وه
ده‌رچوون من خه‌میان بۆ بخۆم، ده‌بێ خه‌می خۆمان بێ، خۆمان!

سه‌ریکی هه‌لته‌کاند، شان‌وملی رووتی که‌وته ژیر شۆرا‌به‌ی پرچ و بسکی زی‌رینی، به‌ دوو
چاوی مام‌ن‌اسای نیگای بریه نیگای سه‌ی‌میران.

سهی میران ته‌واو له نیازی هوما گه‌یشت، له دل‌ه‌وه به‌زه‌یی پی‌ی دا هات، خو‌ی وانیشان‌دا، پای‌ده‌موسئ، لیئوی به‌گونیدا هینا، هوما ده‌ستی لئ‌کیشایه‌وه، به‌و ده‌سرۆکه‌ی له‌کیفه‌که‌ی هیناده‌رئ ورده‌ئاره‌قه‌ی گوشه‌ی چاوی سرپییه‌وه، به‌ئیشاره‌ت بانگی کوره‌که‌ی خورشیدی کرد، وادیاربوو به‌بوئه‌ی ئه‌وه‌ی هه‌مووجاریک سه‌ره‌که‌چه‌له‌که‌ی بۆ خاوین کردبووه و زوری ئازار دابوو دلنه‌وا‌یی بکا، سه‌ی‌میران عاده‌تی نه‌بوو بپیر له‌م‌شخانه بکاته‌وه، چووه به‌ره‌ه‌یوانه‌که‌ی، ژووری ئاسکه به‌و ته‌له‌وه که به‌کلپه‌کانه‌وه بوو قفلی ده‌رگای ژووره‌که‌ی ئاهویی کرده‌وه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی به‌له‌ز بوو ده‌ستی ده‌له‌رزی، به‌بئ‌ئه‌وه‌ی چاویک به‌دارو دیوار و فه‌رش و که‌ل‌وپه‌لی ژووره‌که‌دا بگپړئ، که‌وا بۆن و به‌رامه‌ی ئه‌وانی لئ‌ده‌هات، چه‌ه‌ستی به‌پاشگه‌زبوونه‌وه و په‌شیمانی نه‌کرد، بریک پوولی له‌باخه‌لی ده‌ره‌ئنا و ژماردی، خستیه‌به‌ینی کاغه‌زیکي نووسراو و له‌سه‌ر تاقه به‌رزه‌که‌ی وه‌تاغی، له‌په‌نا ئاوینه‌که‌ له‌ژپړپیی چراکه‌دا‌ینا، ئه‌م کاغه‌زه، نووسراوه‌یه‌ک بوو بۆ ئاسکه له‌ده‌رئ دابوویی به‌نامه‌نووسیکي نه‌ناس بۆیان نووسیوو، چاویکی به‌خیرایی به‌ژووره‌که و شته‌بئ‌زمانه‌کاندا گپړا، ئه‌م ژپړ لامپایه‌باشترین شوین بوو که پووله‌که‌ی بۆ ئاهو له‌وئ دانابوو، زوو ده‌بیینییه‌وه.

له‌وکات‌وساته‌دا که دوو ئه‌وینداری دل‌دۆراو به‌ره‌و گاراژ ده‌چوون و مال و ژپانی خو‌پ‌گرتوویی خو‌یان به‌جئ‌ده‌ه‌یشت، خاتوو‌خورشید به‌هه‌له‌داوان، خو‌ی گه‌یان‌دبووه ئاوی سه‌راو، ئه‌و ژنه‌دایمه له‌به‌ر ژانی سپلی هاواری ده‌کرد، ره‌نگی ته‌واو زه‌رد ببوو، وه‌ک‌ئ‌ه‌وی دووگیان بئ‌زگ هاتبووه به‌رچاوی، وه‌ختی بۆ هه‌رلایه‌ک ده‌چوو، هه‌روه‌ک یه‌کئ‌له‌ژنه‌کان ده‌یگوت رۆژی مه‌نته‌شایه‌ک به‌ریگه‌دا ده‌رۆیشت ئه‌ویش به‌یانی، له‌وکاته‌شدا که سئ‌کیلومه‌تر ریگای پیوابوو، ئاوا به‌تالۆکه‌ده‌بئ‌حالی چۆن بووبئ‌؟ ئاسکه له‌گه‌ل کونه‌دوستیکي که له‌گه‌ل می‌رده و مندا‌له‌کانی له‌میژ نه‌بوو ببوونه‌جیرانی میرزا نه‌بی، له‌نیوه‌راستی هه‌وشه‌که، خه‌ریکی شانه‌کردنی کوتوو کولکه‌بوو، ئه‌ورۆژه هه‌ر له‌به‌یانیه‌وه فکر و خه‌می مائی له‌سه‌ری‌دابوو، به‌ته‌ما بوو رۆژی دواتر، به‌بیانویی کاریک بچپته‌شارو هه‌والیک بزانی، ئیستا ته‌واو هه‌وتوویه‌ک بوو، له‌گه‌ل مندا‌له‌کانیدا هاتبوون بۆ سه‌راو، میرانی می‌ردی خو‌ی به‌ساحه‌ب نه‌کردبوون، ئه‌و هوما‌ی هه‌بئ‌خه‌می که‌سی نابئ‌، له‌م فکر و خه‌یالانه‌دا بوو، له‌په‌ر ده‌رگای دانه‌خراو زاری داپچړی و له‌کاتیکدا که مریشکیک له‌به‌رده‌می چینه‌ی ده‌کرد، خاتوو‌خورشید وه‌ژوور که‌وت، وه‌ک‌ئ‌ه‌وی ترسی له‌سه‌گی یانی‌گر هه‌بئ‌، که ئه‌مه‌ش له‌لادیکان زۆره،

مه هدی و کورپه گوره که می میرزا نه بی له دالانه که دا خه ریکی هه لماتین بوون وه پیشی که وتبوون خودایه خیرین، ئەم ژنه ئاوا هیلاک و ماندوو بۆ گه یوه ته ئیره؟! هه رئه وه ندهی چاوی به ئاسکه کهوت، به دهم دراوی هاواری کرد:

- مال ویران ئەوا بۆ بی خه م و خه یال لیره دانیشتوویی، هوما قورپی کرد به سه رتدا! مال و ژیان ت بوو به توژی به ربا، هه رچی هه بوو هه راج کرا، هه ر ئیستا یان سه عاتیکی تر هه ردووکیان له شار ده چنه درئی و به ته مای راکردنن، هه سه ته له جیی خۆت بجوولی میزده که ت نه ما!

به دهم زریکه و هاواره وه ئەم رسته یه ی ناخری ته واو کرد، هه رئه وه ندهی مابوو ئاسکه له سه رخۆی بچن، ژنه وایزانی ته شتیکیان ئاوی سارد به سه ردا کرد، چاویکی له م په یکه و چاویکی له وکه سه کرد که له لای دانیشتوو، بی ئه وهی وشه یه ک به دهمیدا بیت ئه وهی به دهستییه وه بوو فریی دا سه رزه وی و هه لات بۆلای چارشیه که ی، دلای وه ک چۆله که ی سه ربراو هه لده به زی و خۆی به رکه ی سنگی دا دها، نه میشکی کاری ده کرد و نه زمانی ده گه را، ئه وهی راست بئ، له ژنه تیوه یه کی نیرخوری به یته شه و سه ی میرانیکی خاویلکه و لیوه هه ر ئەو چاوه روانییه ده کرا؛ هه ر ده بوو له م ناخریانه دا خۆی بکا به په ندا! به دیوی ئاوه ژوودا چارشییوی دا به خۆیدا و کهوته رچن، له گه ل رکو قین و لیوه له رزه دا ژنه که ی راسپارد ئاگای له مندا له کانی بیت، به خیرایی هه نگاوی نا و خورشیدیش به دوایدا، وه ک شیت و هار له ده رگای مالی چووه درچن، هه تاوی قژزه رد، خۆی له پشت دارو باغه که ی سه راو مات کردبوو، شنه ی شه مال بونی داربه روئی نساو و وینچه و سیوه رپه و پرچی دارو دره ختی بیشه و رووباره که ی له به روکی ئاوی سه راب ده پرژاند. له سه ره و خواره یه که ی خوار نیودیوه، ئاسکه هینده به په له هه نگاوی ده نا هه ر ده تگوت به عاسماندا ده فرچن، ته نانه ت هۆشی نه بوو کئ به بهر دهمیدا دیت و راده برچن، چبگا به خاتوو خورشیدی شه که ت و ماندوو، که به هاسکه هاسک له دوویی ده هات، وه ختی گه ی نه سه ری کوچه باغه که فه ی توونیک له سه ره و خواری شوسته دا، ده گه راپه وه، ئاسکه دهستی لی به رز کرده وه و سوار بوو، وه ک بلئی ئەمه خودا بۆی گه یان دبوو، تاق تمه نیکی کاغزی له باخه لی ده رهینا و دای به درۆشکه چی، دواي ئه وهی خاتوو خورشید گه یشتی و سه رکه وت شوینی مه به سستی پی گوت و له گه ل ئه وهی سه رو پرچی شیواو چارشییوی سه ری ریک و پیک ده کرد تکای له فه ی توون ئاژووت کرد تا ده توانی خیرایی. ئەم دیمه نه ی بۆ ئاسکه

هاتبووه پيشى وهك ئه وه و ابو، دايكيك منداله كهى به گيانه لاله بيت و هاوار بهرى بۆ دوكتور و دهرمان.

خوره تاو جارى بالى له سهر ته ويلى شار لانه برديو، شه قام ماله كان له ئاوپرژيني شوسته و بهردووكانان ببوونه وه، كاسپ كاره كان خهريكى لابردي سهيوان و سنيه رى بهردووكان و فروشه كى خويان بوون، همه حسين له بهرده رگاي حه سارى راوه ستابوو، به هه لاتن خوى گه يانده به ردمى دايكى و مزگيني ئه وهى پيدا كه هوما دوو تمه نييه كى كاغه زى داوه تى، مى پياو ده برئ! وادياربوو تازه ههردوو دلداره كه مالىان به جى هيشتبى، ههروهك كورپژنگه ووتى، سه مىيران خوى گه يانده بووه و هتاغه كهى ئاسكه خاتون، ئاسكه بهر له هه رشتى، سهريكى كيشايه ژوورى پينج ده رى، په رده كانى هه روا به حه واوه بوون، به په له پرپوزى كليلى له گيرفانى ده رهينا و هه رچونيك بوو قفله كهى هه لگرت، خورشيد ئه وهى گوتبووى درق نه بوو، له بهرچى درويى كرد بايه؟ وه تاغه گه و ره وهك ئه وه و ابو دز ده ستى پيدا هينايى، ئه وهى به نرخ بوو به حيسابى گه يشتبون، به لام هيشتا برواى نه ده كرد خانو به ره كهى فروشتبى، خورشيد هه ستى به فروشتنى كردبوو، به لام باوه ركردى دشوار بوو، له وه ده چوو ههروهك له جه ژنى رابردوودا چووبوون بۆ قوم، ئه مجاريش هه ر بهم هه وايه بارگه كى سه فه ريان تيك نابى، له عنه تى خوا له شه يتان، چما ئه م كابرايه خودا له ونى لى گوږيوه ئاوا منداله كانى بخاته سه رساجى عه لى؟! وه ختى به ناباوه رى له ژوره گه و ره كه هاته ده رى و خوى گه يانده ژوره كهى خوى، حه مه حسين پيى ووت، ئاگاي لينيوه پيش ئه وهى برؤن مه شه دى مىران چه كه يه كى پوول ژماردوو و له تافه كهى سه رى كردويه به ژير چراكه دا، منداله به راستى بوو، ئاسكه حه زى نه كرد جارى ده ستى بۆ به رى، له كات وساتى ئاوادا پوول به كارى چى ده هات؟ فه رش و مافوره چ ژانكي له سهر ئه و سووك ده كرد، به لام ئه و كاغه زه سبييه بۆ ئه و نيشانه يه ك بوو، هه لى گرت، پوول و پاره كه گشتى تازه بوو، دووسه ت تمه نيك ده بوو، ئه و كاغه زه ي پووله كهى له نيودا بوو، به خه تيكى جوان نووسرابوو، ئيستاش مره كه به كهى بريقه ي ده هات، له بن نووسراوه كه دا مورى سه مىيرانى پيوه بوو، ئاسكه فكرى كردوه خيرا بيدا به كه سينك بوى وه خوئنى، دلنيا بوو كه ده بى شتيكى تيدا نووسرابى، ئه م رازه دركاوه و ابو به هوى مال ويرانى ئه و، هينده به په له بوو ئاگاي له و نووسراوه بچووكه نه بوو له به ينى پووله كاندا، به م حاله شه وه له بيرى نه چۆوه له باتى سه رپييه كانى كه زور پييانه وه مورتاح و راحت بوو به لام كورته بالاي

دەنواندەزى پېتەكرد، كەوشە پاژنە بلندەكانى دەبىر ھاتەوہ لە سەندووقەكەدا، كەوش و گۆرەوى ھەلكيشا و سەرو پىرچى لە بن ئەو دەسماڵە ھەورىشمە ناسكەدا شارادەوہ كە بۆ كچەكەى كىببوو، لەبەر ئەوہى دەيزانى ئەم ژنە نەخۆشە لەگەلى دەرنانچى، بە پارانەوہى داواى ليكرد:

من ئەوا خۆ دەگەيىنمە گاراژەكە ئىوہش وەك جيرانىكى دل سۆز ئەگەر تەوانيتان وەرن بە شوينمدا!

خاتووخورشيد لەسەر بەردەچىنى نيوەراستى ھەسارەكە چوارمشقى دانيشتبوو، بەبى ئەوہى چۆرىك شير لە مەمكىدا بيت مندالەكەى نابوو بە سنگيىوہ، بىبى، خوشكى لە پەناى راوہستابوو.

وہختى ئەوہ نەبوو كات بەفەرۆ بچى، ناسكە ھەركە گەيشتە سەرىكولانەكەى خويان وەك مېروولەيەكى سەرلېشىواو كە سەرەندەر نەكا، بۆ جارېك بە دەورى خويدا خولايوہ، چاويكى بە دووكان و كاسپكارەكاندا گىرا، بەو كەسانەى بەويدا تىدەپەرىن، لەبەر دووكاتوكەيەكى جگەرەفرۆشى كە جارن پىنەچى بوو راوہستا، دووكاندار پياويكى ناشيرىنەى مېرومۆچ بوو، نەدوين و چلكن، ھەروەك دەيانگوت مال و حال و ژين و ژيانى ببووہ ئەم كونەجنە، ھەرلەوئ دەخەوت، وەك دلەين سەگ تىزى دەخوارد لە دەموو چاوى! سەرو رېدىنى پيس و بۆخل، ئەمەش لەم خيلە بوو كە شەمشەمەكوپرە ئاسا ھەز بە نيو خەلگ و رووناكى ناكەن، ھەر بۆيە نە خۆى لە ھيچ ھەلدەقوتاند و نە كارىشى بە كارى كەس ھەبوو، سەيربوو ئاسكە چۆن دەيزانى ئەم رېمۆزەيە خويندەوارى ھەيە؟! چوونكە لەو رۆوہ وەك بايەقوش لىرە ھەلنېشتبوو كەس نەيدىبوو خەتيك بە كاغەزدا بيتى. يان رووپەرىك وەخوينى. تەنانەت ئەمبۆرە پياوہ، وەختى سەيرى كرد ژنىكى ئەم گەرەكە عاجز و پەريشان نامەيەكى بۆ راداشت كە بيخوينتەوہ، دوودل بوو لەوہى رۆژگارېك لەوہپيش و روپىكە و پيشخزمەتى ئىدارە بووہ و سەواى ھەبوو، ئىتر دواى ئەوہى چەندجارېك كاغەزەكەى سەروين كرد و لىنى وردبۆوہ، لەبەر رووناكايى دەرى، بەمچەشنە دەستى پىن كرد:

«لەوانەيە ئەمە بەخت و ئىقبال بيت كە ئىمەى لەمشارە وەدەرن، يان خاكى گۆر، ھەرچۆنىكەبى ئەمە چارەنووسى منە، كە دەبى بۆ ماوہيەك لىتان دووربم، داخۆم دوورى لەو مندالانە چەندە بۆ من بەئازارە، يان ھەر بىرىشى لىنكەمەوہ ئەمە خۆى باسېكى جياوازە و مەلووميش دەبى كە تۆ چەندە لىبووردووييت ھەيە و تۆ بۆ ئەوان لە من باشتر دەبى، لە كاتىكدا كە بۆ ماوہيەكى كورت تۆ بەجى دەھيلم دانى پىدادەنيم تۆ جگە لە دەردو وەرھەم چى باشم بۆ تۆ پىنەبووہ. بەمجالەشەوہ سويند دەخۆم، ھيچ وەختى سەبارەت بە تۆ نيازەم خراپە نەبووہ، دەمتوانى ديسانيش لەمشارە بىنيمەوہ و بە ئازارەوہ ژيان تىپەرىنيم، بەلام چۆن چا و لە چاوى تۆ بېرم، دلەم زەوت نابى، ھەرچى من لە تۆم ديت سەبرو دلۆقانى بوو، تۆ لە من عەزىيەت و ئازار و رۆژرەشى، وەك بېرم ليكردەوہ تەنيا رۆيشتم بە رىگەچارە زانويە! مانەوہم ھەر سەعاتىكى مردنېك بوو،

پیاویکی وەك من كه شارو شوینی بابو باپیرانی بەجی بهیلی ئەوپەری بئەسەلاتییە كه نیشانی دەدا، نیک كه حەشیای خودام بەدەستەوه ئەماوه مەگەر لەم شارە خۆ خنکندن ئەگینا رینگەچارەیهكم ئەماوه، ئیستاش ئەمە ئەشق و ھوگری بە ژیانە كه بەرەو دیاری غەریبیم دەبات چبەكم ئەزمانی لە ھەرشەستی شتی بەسە سەرکۆنەکردنی خەلك بە تون، بەلام چبەكم ورم بەرداوه و بە چۆكدا ھاتووم. خۆ دەشزانم بوون و نەبوونی من لەو شارەدا بۆ تۆ وەككویەك وایە، بەلام بەھیوام ئەم چاوەروانییە زۆری پێنەچی، ئاواتم ئەویە زۆر زوو بە دەستی پڕەو شادو سەر و دلخۆش بێم بە شوینتاند، خەفەتیش مەخۆن خودا زۆر لەو گرفت و ئازارە مەزنتەرە كەوا ئیمە ی گەمارۆ داوه.

«ئەو پارەییە بۆتەنم بەجی ھیشتووہ ئەوہدو پینچ تەنی بدن بە میرزا نەبی، پنی قەرزدارم و زۆری حەق بەسەر منەوہ ھەییە، ماباقی پوولەكە دانین بۆ خەرجی ژبانی خۆتان بۆ ئەم سەمانگە، ئیتر با بزانین داھاتوو چۆن دەبی. ئەم قەبزو نووسراوہییە كه دەبیینی، ئەمە پێوەندی بە وەیسە ی مرادی، كوری فەغفورەوہ ھەییە، ھەر ئەوكەسە ی ناچوامیزانە بوو بە میمل و ئیستا خاوەنی دووكانەكە ی رازیبیە. خۆی دیت بیست و پینچ تەن دەھینی و ئەم كوتە كاغەزەت لێ وەردەگری، بیجگە لەوہی كه ئەمڕۆ چووم كاری دووكانەكەم تەواو كرد ھیچ موزدەییە كی خوشم نییە بئەمە. خاوەنوبەرەكە، دیارە ئیوہ زۆر لەمیژە خەبەری فرۆشتنی ئەمتان ھەییە، ئەویش قەرزدار ی پنی كردم. جا ئیتر نازانم تا چەندیک خەفەتی بۆ دەخۆن! ئەوكەسە ی كریویەتی تاكوو ئەم مانگە تەواو نەبی نایات بەلایەوہ، دوا ی ئەمەش رازی بووہ. ھەر ئەم ژوورە ی كه ئیستا بە دەست خۆتەویە لەگەل ژیرخانەكە بە كرییەكی كەم بتانداتی! تەكادەكەم ھەرەختی شیرین جان خانم دیت، لە زمانی منەوہ پنی بیژە بەراستی نەمری بۆ كورپیک ی گورەت كردوہ! سەبارەت بەم كورپە زۆر لە ھەلەدا بووم - دەزانی ئەو خالوو كەرەمە ی دوومانگ لەمەوبەر، وەختی دەرگای دووكان گالە درابوو، ئەوہی بارە ئاردەكانی ناردبوو بە نھینی لە كەندووہەكیان كردبوو نەك میرزا نەبی، بەلكە رەزاخان بووہ، ھەر ئەوپیاوہی من وامدەزانی خەنیم و نەیری منە بەمەسەوہ چۆن دەتوانم چاوی شەرمەزاری ھەلینم؟ تۆ بلی تەمەن ئەوہندە ی بەبەرەوہ ماب ی چاكە ی ئەم سەلارییە ی تۆ بە رووسووری بەمەوہ؟ لەو دنیا ی دیکەش خۆم بە شەرمەندە دەزانم، ناتوانم چاوی بەم، ئەوكەسە ی خراپە ی لە من دیت، بە چاكە وەرامی داموہ، با ئەمەش بلیم، لە ئاشەوانەوہ بگرە، تا دەگاتە شاتر و كریكار و خەلكی ئاسایی كەس قەرز ی لەلام نییە و بە كەس قەرزدار نیم، سەنەد و قەبزی كەسم بەلاوہ نییە، لەوشتانە ی لە ماڵیدا ماوہ تەنیا مجری كاغەز و قەبالە بە ئیوہ دەسپیرم، ئیتر خۆت دەزانی چبەكە ی، ئەگەر دەبیینی نەمنووسیوہ بۆ كوی دەچم و لە چبیتەك دەمیتەوہ، جاری بەم دەموودەستە بۆخۆشم نازانم، ھەر ئەوہندە

له شویټیک گیرسامه وه نیگه ران مه به و به ناوو نیشانی میرزا نه بی کاغزت بۆ دهنیرم. دیسانیش به چاوی پر له ئه سهرینه وه به هاواری قه تیس ماو له ئه وکمد، دووباره ی ده که مه وه، هیچ خه م و خه فه تیک له دل کو مه که وه منداله کان خه مبار مه که، مه به سستی منی دل به رو پی نه زان هه رگیز ئه وه نیه به له تاوانم خوش بی و گه ردم ئازاد به کی، به دلنیا به وه بۆ چه نده مین جار ئه مه ده لیم، پیش ئه وه ی خه رحیتان ته واو بی و پاره تان لی ببری دیم به شویټاندا، ئه مه به رنامه و قه سستی منه، به م ساته وه خته، ئیتر دواتریش خودا ده مینی و ملکی.»

«میردی خه جاله تبار و پوره شت»

ئیمزا: «سه ی میران سه راوی»

ئاسکه، له ناخه وه هه لده چۆقا، وه که نه وه ی پرزۆل پرزۆل جه رگ و دلی بیچن، دنیا له پیش چاوی ببوو به قولایی دۆزه خ، به وحاله شه وه هه تا کوتایی نامه که گوئی راگرت، وه که نه وه ی ئه مه چاوه کانی ئه و بوو یه که به یه ک پیت و ره سته کانی ده بیست، به بیستنی هه ر رسته یه که به ندی دلی داده که وت و تان و پۆی چه سته ی ده قرتا، له کوتایی دا به جیی ئه وه ی له قولیه ی گریان بدات به ژارخه ندیکه وه درزی خسته سه رلیوی و کاغه زه که ی له ده ست جگه ره فرۆشه که وه رگرت وه، بۆ چه رکه ساتیک مه حتل ماوو به پئی خۆیدا بگه رپته وه یان بچپته وه بۆ مالی و ده ست له ئه ژنو هه لپیک، بی ئه وه ی چیدی مه حتل نه بی، به هه لاتن رووی له شه قامه که کرد. میرانی ناجوامیز و لاساری جگه له په ژاره و بی هیوایی چی له و نامه یه دا بۆ نووسیوو؟ ئه مپیش هه ره وه ک یان خراپتر له میرده که ی حاجیه ی کونه جیرانی رای کردبوو که نه گه رپته وه ئه مه له و خیز و خوشیا نه ی که تا ئیستا له وی دیتوو، ئه مه ش له وه ی که بۆی به جی هیشتبون، بی ئه وه ی بزانی بۆ کوئی ده چی هه لده هات و له تری ده به ست و سه ره نگرئ ده بوو، سه رسمی ئه دا و خۆی ده گرت وه له بهر خۆیه وه بۆ له ی ده هات و فکری ده کرد وه:

- ئیتر چیدی تاقه تم نه ماوه و تابش ناهینم، بۆ هه رجینه ک بچن، ملم به ملییه وه یه تی! منداله کانم بابیان ده وئ، من ناتوانم به سه ری زیندوویی له گوپان بنیم! له بان چارشینوکه وه ده ستی گێرا بۆ چه که پووله که ی نیوگیرفانی بلووزه که ی، وه ختی دلنیا بوو له گیرفانیا به دلی ئارام بۆوه، ئه م پووله به شی زۆری ئه وی ده کرد، ته نانه ت ئه گه ر هه تا کوو ئه به ر قوو چووبایه. کاتیک گه یشته گاراژ، هه رچه نده نیوه ی رینگای به فه یتون بریبوو، خۆره تاو ته واو خۆی له په رده ی شه و هه لکیشابوو، مه به سستی ئاسکه گاراژی تووس بوو، پرپوو له پاس و ترومییلی ئاماده ی نیوان کرماشان. تاران. له و شارهدا ناوبانگی هه بوو، ئه م په له په له ی ئاسکه ی سه رلینشیاو کردی بووه هۆی ئه وه ی فه یتونچی رینگای لی بگوئ و له پاش نیوکیلومیتر سووران وه بگه رپته وه. له و کاته دا بوو که ئاسکه چاوی که وت به خاتو خورشید له په نایدا له فه یتونه که دا

بو، هەر دهنگوت هاودهمی ناغاژنانه له دووی مامان دهگهړی به هانکه هانک خوی خزاندهبووه نیو دروژشکهوه بۆ بهختی ئاسکه دهگریا و بۆ بیهسهلاتی خوی دهنالی، ناخوم بهراستی داماوی و شهرمهزاری ئەمکاربایه لهمشارهدا به جیگایهک گهیشتبوو که ئاوات به مردنی خوی بخوازی و پهپهرازهی شاران ببی؟ یانئوهی خودا لئی گوریبوو؟ داخوم، تووشی نهخووشی ئەقل و ئاوهز نههاتبوو که ئاوا سهری لئیشیوابوو؟ یانئوهی ببوو به شامل و بهسهر چلهپۆپهی درهختی ئهوینهوه پهی خووش بوو به کهیفی خوی بچریکینی، خو سهیریش نهبوو ههروهکوو زاروکان که به بووکوکی خویان یاری دهکن، ئهویش ژبانی به چیلکه و چال ههلهدهچنی و تیکی دهادهوه، یاخود وهک دوو مراوی نیز و من بهدای تهواوبوونی وهرزی ئەشق و خووشیدا، له دای تیربوون و نیشتهوهی گهرمای دهرونیان، بهدم سهماو سهیرانهوه، بهرهو ئامیزی مهرگ دهفرین. ئەو ئاگرهی له دلوه موخ و میتشکی گهمارو دابوو، به بۆنهی دامرکان و نیشتهوهی ههوا و ههوهسهوه بوو که شهو و روژی بۆ نهبوو، ههر ئەمهش وایلیکردبوو هووش و ئیختیاری نهپینی و وهک فیشهکه شیتیهی مندالان به ههوادا بروات، دهنگوت بهجاریک پهتیان له مل دامالیوه و له ترسی ئهوهی خوی نهخنکینی دهبی شهو و روژ هوشیان پیوهی بی. گشتی ئەمانهش بیروکه و خوبهختکردن بوو که بهسهر میتشکی هاوسامالهکهی ئاسکهدا تیدهپهرین. لهبهرخویهوه خوی سهروکنه دهکرد و بیری لهوه دهکردهوه چون چووه بۆ سهراو و خهپهری رویشتنی ئەوانی به ئاسکه داوه و ئیستاش وهسوینی کهوتوه! ئەگهه لهم ساتهوهختهدا سهی میران ببینی چون چاو له چاوی بکات و داخوم ئەو چی پیدهئی؟ له جوابی هومادا چیدهگوت، ههر ئەو روژه به دلواویی خوی زور خیرومهندانه کولیکی جلوبههرگ پیدابوو، ههر ئەو ملوانکه مروارییهی که بۆ زهپی بهجی هیشتبوو هههرچهنده رهنگی زهد ببوو ئەگهه له بازار بیان کرپبایه بایی ده تمن زیاتر بوو، ههر ئەو شهوهی زهپی ماره دهکرا، سهی میران پازده تمهنی به قهرز پیدایه، بهلام بهتهما نهبوو لئی وهربگریتهوه، داخوم له بهرامبهه ئەمگشته چاکه و پیاوهتییهدا ئەمه نمکه بهههرامی و سپهیی پشیلهئاسا نهبوو، ئەی پینهزانی چۆنه؟

بهههرحال، ئاقاری قهرهبالفی باکووری شار خهریکبوو به تهواوی له باوهشی رهشی شهویدا کرو کپ دهبوو. به تهواوی تۆزی هیوابراوی دهکرد بهسهر دلی ئاسکهدا که تازه ناتوانی ئەم ئادهم و ههوايه وهدۆزی و به جی و مهسکهنیان بزانی، یان ماشین بگری و بکهویته شوینیان، بهلام دهبوو ههتا ئەم کارهساته شهوی بهسهردا نههاتوه لهمو لهو پیرسی و ههرچۆنیک بی بییان بینتیهوه. فهیتون زور به هیواشی سوورپایهوه و رووی کرده کولانی گاراژهکان، که ئەمهش لهگهه روچی ئاسکه گونجاو نهبوو، ههر ئەوهندهبوو له ههژمهت داخ و دهردی خوی دلی نهدهتوقی، پهیتا پهیتا دهست و پلی خوی ههلهدهگوشی و

بەدەم یاو و لیۆهلەرە، چبکەم چبکەمی بوو چاویکی لی بیوو بە چوار چاو و شەقامەکە ی دەپشکنی، لە پڕ گۆنی لە دەنگیک بوو:

- موسافیری کرماشان- هەمەدان سواربی. سواربن که رۆیشتین - دە ی مەحتەل مەکەن!

ئاسکە لە فکری ئەو دەابوو بۆکوئی بچن و لەکی بپرسی، زۆری پینەچوو، هەر ئەو دەندی لە فەیتوونەکە دابەزی، لەو بەری شەقامەکەو چاوی کەوت بەو هەردوو قومی و قەنارەبەکە تازە لە قەفەزە دەرپەریبون، ئەوان بەبی ئەو ی پەلەپەل و ئالۆزییان پێو دیاربی لە تەنیشت ماشینیکی سوار ی رەش کە شت و مەکی لەسەر دابەسترابوو مەحتەل مابوون. هوما بلۆزیک تەنک لە بەردا، لەگەل تەنورەبەکی کورتی چین چین، کە مەرەبەکی تەنگی لەسەر بەستبوو، بەو دەسمالە سپییە ی کە دابووی بە سەریدا هەر لە زنی دووگیان دەچوو، ئەو دەندی تر خۆی لە بەر چاوی میران شیرین کردبوو هەرکەسیک لەم قوماشە بوا یە بە نیگایەک دەیزانی تەواو مە زەدن، هەر لەم سات و مەختەدا پیاویکی قەلەفەت داری چوارشانە، دەستەکانی لە چاو بالای قولە تر بوون، چاوی زیت و خومار و پڕ لە هەوەسی نیشانە ی تاسە و ئارەزوومەندی بوو، لە نووسینگە ی گاراژەکە هاتە دەری، بە رەوت و جوولەیدا ئاشکرا بوو شۆفیری ترومبیلەکە یە، هوما، لەو دەرگایەو کە لەمیژ بوو زاری دا پچریبوو بە نازو عیشو بەیەکی تاییەتەو، ئەمەش بۆ گردانی هەناوی ئەو کەسانە ی لەو ی راوەستابوون و چاوی برسییان تینیریوو وەکوو سوێسکە بە ئارامی لەنجەبەکی کرد و چوو نێو ماشینەکەو، جانتاکە ی لە دەست باو لەی وەرگرت، تاکوو ئەویش بیت شان بەشانی دابنیشی، ئاسکە ئەو دەندی شەلە ژابوو لە بیری چوو پارە ی فەیتوون چی بدات، یان ترسی ئەو ی بوو تۆزیک تر نەجوولی و ماشینەکە وەر ی دەبکەو ی و ئەوانی لە دەست دەر دەچی، بە لەز هەنگاوی نا، دل پڕ لە مەراق، ئازار چەشتوو لە ناخووە وەک کورە ی ئاسنگە ران نیلە ی دەهات، گەیشتە بەردەمی سە ی میران روو بە رووی قیت راوەستا، لۆبی چارشینوی توند لە کەمەر شەتە کدا بی ئارامی بە کەیفی خۆ ی دە ی هەژاند، بۆ چەند چرکە یەک بی ئەو ی چاو بتروو کیننی نیگای لە چاوی چەقاند. هەر ئەم نیگا و تیرامانە کاری خەنجەریکی کرد، ئینجا پەردە ی شەرمی دادری و وەک هەوری بە هاری شریخاندی. ئەو ی بەم دەور و بەردا تیدە پەری لە جیی خۆ ی وشک بوو:

- ئەو دە داناوە شینی، هە ی نایاوی سەرنەوی، دابریزی باشە، لەپاش ئەم هەموو دەردو ئازارە ی بە من و مندالە کانت دا، ئیستا خەریکی فیشەکی نەجات ئەننی بە میشکمانەو؟! تۆ کە ئیمەت لەسەر ساجی علی داناو بەم پەلەپەلە بەتەمای کوئی، بۆکوئی دەچی؟! خەونت دیو خیر دەبی ئیشە لا، خەزینەت دۆزیو تەو بە لەز بۆی دەچی؟ با هەموو کەس بین لە تۆوە فیژی رەوشت و کردووە بن، قور بەسەرت، ئاگری هەوەس

ئەقەل ۋە ھۆشى سووتاندۇرى جەستە ۋە پۇچى بىرژاندۇرى، ھېشتا تۇ لە خەۋداى؟! رۇژى ئەۋەل گوتەم پېشت بەم گوندزە مەبەستە پېشت دەشكىنى، ئەۋەى بۇ ئەم تىتك بىراۋەت بە زاىەدا، دەتتوانى بۇ مندالەكانتى خەرج بكەى بىن بە دوكتۇر ۋە موھەندىس! دەزانى باۋكى خەلك چۆنە بۇ مال ۋە مندالى خۇى؟ تۇ ھەر چاۋى ھومات لى دىارىى بەستە! ئەمەش چاۋى ھوما! ئەۋەبوو ئاۋات ۋە ئارەزوو ۋە خەۋنەكانت، لە دۋاى ئەم گىشتە قوربەسەرىيە، رۇژىك من لە مال نەبووم تۇ دەبوو دارو نەدارت بفرۇشى، ئەۋەى ھەتتوۋ نەتتوۋ لە گای تۇرتنا ۋە ھەراجت كىرد؟! ئەم ھەموو خۇشى ژيان ۋە مندالى عالو سال ۋە مالى تەبا ۋە رەبات لە بىر چۆۋە ۋە بۇ ئەو سوزمانى بى دەرىپىنە؟ ۋەدۋوى قۋونى ئەو كەوتۋوبى؟! حاشا ۋەلىلا لە پىاۋى خۇپى لە سپلەى پىنەزان! بەراستى باۋك ھەرەك تۇ دەبى! ھەى ئافەرىم مىردى زانا ۋە ژىر، ئەو بۇ خەلكى شار ناىەن رەۋىشت بەرزى ۋە ئاكارجانى لە تۋوۋە فىزىن؟! من ئەگەر ئەقەلم ھەبا نەدەبوو فرىۋى چاۋى خۆم بخۆم. ئىستە دەزانم ئەۋەى سەرى زەرد ۋە نىۋقەدى سەوز بوو فرىشتەى خۇدا نىيە! رۋوى كىردە ھوما، ئەمەش ۋەك خۇت ۋاىە بۇيە تۋى ھەلىژاردۋو، تۋىەك بۇ من ۋە جگەرگۋشەكانت رۋوحم ۋە ۋەفات نەبوو چۆن بۇ ئەم بلحۇكەيە دەتتى؟! قوربەسەرت ھېشتا بە برىنى خۇت نازانى؛ ئەم قەندەلىۋە پەندىكى بەسەر نەھىتاۋى بەم دەموۋدەستە خۇشەۋە بى، دەبى بە ھەزاران كۋپەرى لەبەر بنووسرىتەۋە ئەمە سالىكە بى مارە ۋە تەلاق، لە خزمەت تۋدايە! بى غىرەتى ۋىژدان تۋىپو! بەراستى ئەمەبوو ۋەلامى چاكەكانى من؟ بىست سال شىلەى رۇحم بە تۇ بەخشى، ھەتا بن پىلم شەكرو شىلە بوو بۇچى لە ئاخىردا پەنجەت گەزىم؟ تۇ چاك ۋە خراپ بە چاۋىك دەبىنى، كى سەرت بشكىنى ۋە كى دەرمانى كا پىت ۋەك بەك ۋاىە! ئىستاش ئەمە بزانه بە بەرچاۋى ئەم خەلكەۋە بەرۋكت بەرنا دەم! ئەم بەندەۋارەى ژنت، خۇ ئەگەر لە تۋرەمەى ئىبلىس بى، بە مەكر ۋە جادوو پىل لە دەرىا، تىشك ۋە با، لە خۇر ۋە ھەوا بوستىنى ھېشتا ناتوانى دلۇقانى تۇ ۋە جگەرگۋشەكانم لى زەۋت بكا، ناتوانى لە منىان داببىرى، ئەم ترومبىلە دەبى بەسەر كەلاكى مندا رەت بىنى ۋە تىپەرى، بە ھەموۋىشتىكى تۇ قىناتم كىرد، ملە دانەۋاند، خۋىنى جەرگى خۆم خواردەۋە، ئەۋەى قوربەسەرى بوو تۋوشت كىردم ھېشتا دەنگم نەكرد ۋە پىم پاكىشا، بەلام قەت رازى ناىم عەۋلادەكانم ئاۋارە ۋە دەرىبەدەر بىن.

ئاسكە ئەمانەى گوت، ۋەك زووخاۋى دللى تەۋاۋ ھەلرېشتى، ئەۋەى لە ناخىدا پۇنگاۋى خواردەۋە گۋنجەى لى بەردا، شىرەژنانه پەلامارى بۇ برد، سەى مىران، ۋەك ئەۋەى چۆرىك خۋىن لە دەمارىدا نەمابى لە جىتى خۇى جوۋلەى نەكرد، داخۇم ترسى ئەۋەى لە دلدا بوو لەۋەزىياتر بە بەرچاۋى ئەم خەلكەۋە ئابرو ۋە ھەىاى بچى؟ ئاسكە ۋەك ئەۋەى ۋابوو پىلى مندالىكى خەتاكار بگرى ھىناى بۇلاى فەتتوۋنەكە، لەۋكاتەدا، بىر ۋە مىشكى مىران تەزىبوو، گەردەلوۋلى ئاكارەكانى بە ھەرەۋەزپۇبى ھاتىبون، ئەۋەى ۋرە ۋە ھىز ۋە تۋانابوو لە

جسته‌ییدا ته‌زی. هرچی خیزانی ده‌یگوت کهم بوو زور نه‌بوو، کات و ساتیش تا بلئی به پیچه‌وانه‌ی ویستی نه‌بوو، بهم هه‌لچوون و شه‌پولی رق و قینه‌وه که ناوا وره‌برزانه له ژنه گه‌وره‌که‌یدا دیتی، هه‌رده‌بوو به چوکدا بیت و دهستی ته‌سلیم‌بوون به‌رز بکاته‌وه هه‌رنه‌بی جارئ واز بینئ له‌مسه‌فر و راگردنه! نه‌وهی جارئ بؤ نه‌و هاتبووه‌پینشی ده‌کرا به به‌رچاوی نه‌م هه‌موو عالمه‌وه خوی لی‌گیل بکا ده‌بوو، هه‌رچونیک‌بی نه‌م هه‌للاو بگره‌یه، نارام بکاته‌وه، هه‌رچی ناسکه بلئی پیمل بیت، خه‌لکیکی زور و بیکاره له‌وی کؤ ببوونه‌وه له هه‌ر تیره و تایه‌فیه‌ک ده‌نگوت هه‌لوا ده‌به‌خشنه‌وه. پیاده‌رئ و شه‌قام نه‌یده‌کیشا، وهختی پیئ له‌سه‌ر ناوره‌نگی فه‌یتوونه‌که دانا و سه‌رکه‌وت لای کرده‌وه شتیک بلئی، ناسکه نه‌ترسانه پالی نا بؤ نه‌وسه‌ری فه‌یتوونه‌که و چوو له ته‌نیشتی دانیشت، نه‌مه ناسکه ناوا بویرانه و شیره‌ژنانه راده‌وستئ؟! له نیو نه‌م هه‌زاره زیله‌یه‌دا، سه‌ی‌میران سه‌ری هه‌لنه‌ده‌هات، ته‌ماشای نه‌م‌خه‌لکه بکا، ده‌نگه ده‌نگ و چپه‌چپ دهستی‌پی‌کرد: مه‌سته، تازه خه‌ریکه وه‌خؤ دیته‌وه، ده‌سرؤ‌که‌یه‌کی بده‌ئی ناره‌قه‌ی سه‌روچاوی وشک بکاته‌وه، - له خودای ده‌ویست فه‌یتوون‌چی زوو لی‌ره رایان‌گو‌یزئ، بؤ هه‌رلایه‌ک ده‌چی با بچی، به‌س له نیو نه‌م خه‌لکه دوری بخاته‌وه. له به‌نه‌و چاویکی له ترومیله تاله کرد، شو‌فیره چاوشینه‌که و موسافیره‌کان تیکرا دابه‌زی‌بوون هوما نه‌بی، نه‌وانیش سه‌یری نه‌م دیمه‌نه‌یان ده‌کرد. خاتوو خورشیدی جیران ماله‌که‌یان، هه‌ر نه‌و ژنه‌ی وه‌ک ناورئ ژیرکا وابوو، بؤ دلدا‌نه‌وه‌ی هوما له په‌نا (فورد)‌ه‌که راوه‌ستابوو، به هه‌موو خولکو خؤ هه‌ل‌قوتینی و قسه‌هیتان و بردنه‌ی خویه‌وه، ناکارو خده‌ی خراپ نه‌بوو، خورشید به دوو چاوی پره‌وه ناماژهی دلنیا‌بوونی پیدا که سه‌رینی خاترجه‌می بنیته بن‌سه‌ری هوما به ته‌نیا ناگه‌ریته‌وه بؤ مالی.

له‌نیو ری‌دا، تاکوو نه‌و هه‌له‌ی فه‌یتوونه‌که گه‌یشته نه‌وه‌لی کولانی عه‌لی‌خانی لوپ، ناسکه به ده‌ست و پین دانه‌ده‌که‌وت و نا‌نارام بوو، وه‌ک بارانی په‌له نه‌س‌رین به چاویدا ده‌هاته خوارئ، به‌لام گر‌ه‌پنچه‌ی ده‌روونی نه‌ده‌کووژانده‌وه: قه‌ت نه‌بوو جاریک بلئی چیژ و له‌زه‌تی ژن ته‌نیا له هه‌وه‌س و ناره‌زودا نییبه، هه‌مووشت رووت و قووتی نه‌و نییبه، خو‌شبییه‌کانی ژن بؤ پیاو حورمه‌ت و گف‌ت و لفت و خانوومانی و مال‌داری و حه‌یا و ویژدانی نه‌وه، تو بؤچی نه‌وه‌نده می‌شکت بچوکه، بؤ نه‌وه‌نده چاونه‌زیر و چا‌وچنؤکی، ژیانی دنیا به ژن و ژیا‌نه‌وه خو‌شه به‌لام له‌گه‌ل نه‌و ژنه‌ی له پاکیدا بوو به دایک، نه بؤ له‌زه‌تی دامرکانندی ناره‌زوویی هه‌وه‌س‌بازانه له‌گه‌ل هوما. دؤ‌عای مردنت لی‌ناکه‌م، با هه‌ر بمینی بؤ مه‌ینه‌تی! می‌زدی سته‌مکاری له هه‌مبه‌ر نه‌م دیمه‌نه‌دا هه‌ر نه‌وه‌ی له‌ده‌ست ده‌هات کړو کپ سه‌ر ده‌به‌روکی خوی بنئ. به بالای شه‌قامه‌کدا تاق و لؤ‌قه دووکان و فرؤ‌شگه‌کان داخرا‌بوون هه‌رچه‌نده هیشتا شه‌و خیه‌تی به‌سه‌ر شاردا هه‌لنه‌دابوو، تازه وهختی نه‌وه هاتبوو کاسپ‌کاران به‌ره‌و مال ببنه‌وه، له‌وه‌کاته‌دا کی ده‌یزانی بیر له چی ده‌کاته‌وه، نه‌م

خه لکش که به بهرچاوی ئه ودا تیده پهرین نه شوق و شادی جه ژنیان به روخساره وه دیار بوو نه خه فته و عازیت باری، له هه مبهه یه کدی هه لوئسته یه کیان ده کرد و ورته یه کیان لیوه دهات! ته ماشایه کی دهو روبه ری خویان ده کرد و تیده پهرین وه که ئه وهی ئاگادار بن خه ریکه کاره ساتیک رووبدا، هه رکه سه و له فکری خۆده رباز کردن دا بوو هه رچه نده دنیا به بهرچاوی ئه وه وه، ببوو به شه وه زهنگ، به رده رگای دوو کانه که ی ئه و پر بوو له خه لک، ده رزیت هه لایه شت بایه وه عه رزی نه ده که وت، تو بلیی چاوه کانی به هه له دا نه چوو بیتن؟ ئه وه هه ر هه مان دوو کانه رووت و ناپه سنده که ی جارن نه بوو که ده تگوت ویرانه یه؟ ئه ی ئه وه چۆنه ئیستا ئاوا ئامیزی بۆ میشته ری ئاوالایه و هه موو که سه حه زده کا رووی تینکات و نان بکری؟ سه ی میران پینی خوش نه بوو بیری له هه یچ شتی بکاته وه، له دالانی مائیدا، ئاسکه ده رگای حه ساری له دیوی ژووره وه قایم کرد و کلومی خست، ئه ویش بی ئه وه ی هیز له جه سته یدا مایی و خوین به ده ماریدا بگه ری سه ری داخست و هه نگاوه شله کانی بۆ لای ژووره بچوو که به کیشی کرد، دوور نه بوو ته مایه کی تازه ی له دالی دا بی، بۆیه خوی خزانه ئه م بهر هه یوانه، که ته نیا منداله که ی خاتوو خورشید له وی بوو، داخۆم به ته مای تو له کردنه وه بوو له وی ژنه، به رله وه ی خۆ بکا به ژووریدا، گه رایه وه و له سه ر سه کوی به ره یوانه که، که هیشتا گه رمای خوره تاوی لی نه تو را بوو دانیشته. به لام حه زی نه ده کرد غو رووری خوی ژیریی بنی، مروقی لاسار ده زانی به هه لدا چوو، به لام پینی شه رمه غو رووری بشکن، وه ک گولله وایه گه رانه وه ی بۆ نییه، هه له کردن په یژده یه بۆ وه سه رکه وتن به ره و نهۆمی باشییه کان به ومه رجه ی ئه وکه سه هه له ی دووباره نه کاته وه یان ئه وه ی دهو روبه ری له ئه زموونی ئه و ده رس وه ربگرن. له گه ل ئه وه ی بزده یه کی کرچ و کال نیشته سه رلیوی، به ته وسیکه وه که هیمای ناقایلی پیوه دیار بوو گوتی:

- خۆ تو ئه وه منده قه ره چه ناخ و زۆرویز نه بووی؟! -

ئاسکه که هیشتا ئاگری رق و قینی دانه مرکابوو له وه لامیدا گوتی:

- قه ره چه ناخ نه بووم، له مه ودا وه دم! زۆرویز و چه قه سه رو نه بووم به لام نانیکم له گه ل ژنه بی شه رمه که ت خاوردوو، ئه گه ر هه ر ئیستا یان تاویکی تر پینی ره شی به م ده رگایه دا بیته وه من ده زانم و ئه و، عه له م به سه نگی سیام هه لینی، داخی خۆمی پی ده ریژم و تو له ی ئه و حه وت سه آله ی لیده که مه وه، ژن نه بم ئه گه ر به مه شکه ی ده رنه هینم! ده زانی له گه ل ئه و سه ره به شه شه چ دره دیکته دا به خۆم و منداله کانم؟! هه ر خۆت به خۆت بی که سه به تو نه بی!

- ئه گه ر خاوه نی ئه م زمانه نه بوایه ی قه ل چاوی ده رده هینای!

ئاسكە بە دل پېرىيەو تى راما، هەتا ئىزە بەخت بە پېرىيەو هاتىبو، تونايىبوى رېگە لە ھەلاتنى ئەو دوو ھەنگى، بەين ئەو ھى سىندم و كۆت و زنجىرى لە دەست و مل بكا لىزەدا سەر كەوتنى بە دەست ھىنا بوو. تەواو داخى دللى خۆى لە سەر ئەو بە تال كرد. بەلام ھىشتا نەينووكى دللى تىف تىفە نەدرا بو ھەروا غەور و ژەنگى لى نىشتىبو، ھەرئەو ھەندە لە دەرگای دەرىياندا، ھەك ئەو ھى دەرزى بە جەستەيدا چووبى، لە جىبى خۆى دەرپەرى و گەيشتە دالانكە، تاكوو ھەك گەفتى دابوو ئەو ژنە بە مەشكەى دەرىيىنى و تۆلەى ئەو ھەموو دەردەى لىيكاتەو ھە چەند سالە بە دەمىدا كەردو، دواى ئەو گەشتە قورپەسەرىيە و بەلایە كە ئەو بە سەرى ئەوى ھىنا بوو ھەرئەو ھى ماو ھەمىزەكەى لى برفىنى، ھىشتا بەسى نىبە بى شەرمانە لەگەل خورشىد دەگەپتەو ھە بۆ مالى؟ بە كامە سەربەرزىيەو؟ بى شەرمى لە رۆخى غەورگرتوى ئەو ھەو ھە بەرھەى ھەرگرتبو، بەداخەو ھەوكات و ساتە ئاسكەدا يەككە لە مندالەكان لە مال نەبوو، تاكوو بۆ تىرىق بوونەو ھى ئەم وئەو جەندەكى دارزىبوى ئەو ژنە لە پاش كوشتنى بە سەردەرانەى دەرگای ھەوشەكەو ھەلبواسى، ئاسكە بە دەم ئەم بىرۆكەيەو كاتىك دەرگای ھەسارىيە دەكردەو ھەكلۆمى دەرگاگەى بە دەستەو بوو، تاكوو لەپىر بىدا بە توفى سەرى ھەويكەيدا، بەلام بەپىچەوانەى چاوەروانى ئەو، لەگەل كرانەو ھى تاى دەرگاگە مندالەكانى گەيشتە بەردەمى، ئەوان بە بىستنى ئەم ھەوالە ناخۆشە لە ئاوابى سەراو ھەتا كرماشان بە پىيان ھاتىبوونەو، بە ھاواری دايكەيانەو، ھاوساكەى مىرزا نەبى زورى ھەول دابوو بەلام نەيتوانىبو مەرزەمىان بكا نەگەپتەو، بەرلەو ھى دىسان دەرگاگە كالە بدرى، پىاويكى شەپكە بەسەر وىدەچو شاكردى مۆبل سەزەكەى ژىرسەكو بى، ھەمباليك بە دواو، چىرپايەكى شاھانەى پىتو بە ئاوينە و رەنگ و رۆخسارىكى دل پىنەو ھەكە قايىلى ھەموو بووك و زاوايەكى بەختەو ھەر بوو بە پىسارىكردن مالى مىران نانەكەريان دەويست، خانەخوئى بىت و تەختەكەى ھەربگرى، ئاسكە لەگەل مندالەكانى ھىچ ھەوالىكيان نەبوو كە سەى مىران چىرپاي بە درووست كەردن داو، ھەختى ھەمبال و دوو شاكردى مۆبل سەز تەختەكەيان ھىنا و لە نىو ھەراستى ھەسارى داياننا، سەى مىران ھات و كرىي ھەمبال و شاكردانەى داو ھە دەستىيان ئەوسا باو ھەريان كەرد ئەمە بۆ مالى ئەوان ھاتو، شاكردە شەپكە بەسەرەكە لە ھەلامى سەى مىراندا كە پىتو، سەبەى دىت باقى پوولى تەختەكەيان دەداتى، گوتى:

- بەيانى دووكان داخراو، ھىچ جىئەك ناكرىتەو، ھەر لەبەر ئەمەبو بەم شەو ھەچرەكەمان بەپەلە بۆ ھىناو، پەردەگىرەكانىشمان لە بىر چو، لە نىوشار كەس بەكەسە، ھەربىنا ئاگر كەوتتەو ھەيان كوشتو بىر دەست پىئىك! جگە لەمەش جىگەمان نەبوو لەلای خۆمان راي بگرىن، مامۇستا ھەرزى دەكردى پارەى تەختەكە بنىزى، يان ھەرنەبى دە تەمەنى بەدە و ئەو پىتر با بىئىنى، گەرەكمانە كەل و پەل بگرىن، ئەمەشە ھەر

نانه وایه یک دهچی پره له خه لگ، هه رچونیک بی دستور بده به شاتره که ی دووکان چهند نانیکمان بداتی، ئەم دهنگویه له شاردا که وتوووه بۆته هوی برفین برفینی خه لگ، هه مووکسه له هه ولی ئەوه دایه هه رنه بی به شی سی رۆژ نان به ریته وه بۆ مال و مندالی، کهس نازانی چی رووددا، ئەم شهو شار چه لایه کی به سه ر دیت.

سهی میران ته و او شله ژابوو، ئیتر خوی بۆ راگیر نه بوو گوئی:

- ئەمه چیه رۆله ده راوینی، دهنگویی چی؟ شهرو هه را کامه یه؟ سووتمان بۆچی کوشتنی چی؟ بۆ مه گه ر

دنیا کهس به کهسه؟ بیته برفین برفین و شهرو هه لالا؟!

سهی میران، به ئەسپایی له جینی خوی هه ستا، له و کاته دا هه رده تگوت مردوووه و له قه بران گه راوه ته وه،

شاگردی مۆبل ساز به سه رسوو پمانه وه:

- زۆر سهیره مه شه دی، یانی تۆ نازانی چه و ماوه؟ له شکر و سپای پرچه کی ئینگلیز شهوی رابردوو

سنووری خوسره وی و قه سری شیرین یان به زاندوووه، ئەم نیوه رۆیه له پاتاق، بیش تیه پریون، رادیو گه ل بیانی دوو کاتژمیر له وه پیش گوئی یانه ئەم شهو گه مارۆیی کرمانشان ئەدهنو سۆزی دهستی به سه ردا ده گرن، سه ربا زخانه ی شار به بی ته قه گیراوه و خوی داوه به دهسته وه، رهش و پروت و شه ر خۆر خویان به پادگاندا کردوووه و تالانیان کردوووه!

به م جوړه وه لامي ئەم پرسیار و مه ته لۆکه یه بۆ سهی میران روون بۆوه، که چهند دهقیقه له وه پیش

له به ر خوی وه گوئی بوو بۆ ده لئی خۆلی گوڕخانانیان به سه ر شاردا کردوووه، بۆچی کاسپکار و دووکاندار

ده رگای دووکانیان قفل ده کن و به تالۆکه به ره و مال ده بنه وه، سه ره رای ئەم ساردوسرییه ی که هه بیوو، له

دنیا ی ئەشق و عیرفانی خۆیدا، ئەم هه واله وه ک سندان ی مه رگ وابوو درا به ته وقی سه ریدا، ئەم چه ساره

گه ریه به به رچاویدا ده خولایه وه، ئەوه ی خه یال و خه فهت و نیگه رانی بوو له و گێژو خوله دا هه موو

لئی بوون به چه زیا بۆ لووش کردنی زاریان لئی داچهری، به وینه ی ئەسیریکی بی تاوان که له پای دار ئاماده

کرای، چاوه روان بوو له هه ر ئاندا حوکی له دار دانی وه خوینن ته نیا ئەوه نده ی به زیندا ده هات نفرهت و

بیزار ی سه رتا پای وجودی داگرتیوو، هیزی ئەژنوی نه مابوو به سه ر پیوه رابوه ستی. ته زووی ترس و

شله ژانیک به سه ر گیانیدا رژابوو، به له رز و لیوه له ره وه، له سه ر سه کوی به ره هیوانه که دانیشه وه، وه ک

که سیک، تووشی کاره ساتیکی گه ره هاتنی له ده روونه وه تیک پروخوا دهستی به توئیله وه گرت و چهند

گریی که وته نیوچاوانی، ئەو خه مه ی ئەوی گه مارۆ دابوو، خه میکی ئاسایی نه بوو، ئەستیرۆک و

هه ساره گه لیش به سه ر سه رییه وه له کوشی ئاسمانی ئارام و سامال خزیبون، چل و پۆپی لقی داره بی، به

هیچ جوړیک له باوه شی چه ساره که دا جووله ی نه ده کرد و سریوه ی با. نه ده هات، ده تگوت ئاسمان و زهوی

به سهر يه كدا ته قه ل دراون، نه جووله يهك، نه سرتيهك نه شنه و نه شه يهك، وهك ته وهى دنيا له م هسهاره سهنگاوبه رد نراب و ابوو، ئەم كړوكى و بى دهنگيه، كه وهك مه لگه لمووت چوكى له سهر سنگى سهى ميراندا كوتابوو، به ته واوى سينيهرى خستبو وه سهر شاگردى موبل ساز و ئاسكه و منداله كانيش، تاكوو نه و كاتهى خاتوو خورشيد بو مالى هاته وه و به دهنگى بهرز له تهك ئاسكه دا كه وته ئاخافتن، باوه لى هه روا سهرى له بهر خوى نابوو له گيژاوى په ژاره و نه نديشه دا خولى دهخوارد، بو نه و به ته واوى بپرواوه كه بى كيفايه تى و هيچى و پوچى ده ولت هه بيوو هه روه ها سياسهت و هيزى زه به لاهى دوژمن، باوه پكردى به چوك داهاتى ئاوا به خيزايى و به بى دژ كرده وه، به راستى جى سهر سوورمان بوو، خاتوو خورشيد به چارشينو هكهى ئاره قه ل نيوچاوانى خوى وشك كرده وه، به دم بوله بوله كه ته واو قسه كانى له گه ل نه و بوو، وهك ده لىن خه سوو له گه ل تومه، بووكى گويت لىن، روى كرده ئاسكه و گوته:

- نه هاته وه خانم، نه هاته وه، ميرده كهى گه لى له من نه كا، بو له گه ل خوم نه مه پنايه وه، خودا غه زه بى لىگرى، ئەم پرچ بپرواوه هه ر دهنگوت له ده رفه تىكى ئاوا ده گه را، ده مو ده ست له گه ل بپاوى كى تر دا په يمان بيه ستى و چر بگايه ك دووره بى گريته بهر! من چووزانم، خودا ده زانم، رهنگه زور له وه پيش قه ول و قه رارى خويان دانابى، پنى وتم:

- به ميرده كه م بلى له جوانان هيچ شتىك عه يب نيه و كى سه ركونه ده كا به ته وون! من نه گه ر ته نيا هه ر خوم، با وه دووى چاره نووسى خوم بكه وم باشته ر، نهك ئاسكه به چوار مندالى ناشى و نادانه وه، من ژنىكى پوچهل و بى ناوه رو ك بووم، نه و له ماوهى ئەم ههت ساله دا پوچترى كردم، من كه ته واو بو م روون بو ته وه، نه وين خوى له خوى دا راستيه كى حاشاهه لته گره و ده رپايه كه كه متر كه سيك ده توانى تاكوو قولايى ئەم زه رپايه بچيته خوارى، خاتوو خورشيد به ده ل ده زانم ئاسكه گه ردى من ئازاد ناكا، به لام هوما مه زتر له وه يه خوى بو ئەم شتانه شلوئ بكا، له م دنيايه دا هه رچيم به سه ردى منته به گيانم، له و دنياش چه دبى باببى!

- به لى خوشكى گيان ئەمهى گوت و ده ستى به ده مي دا هينا، زور به ئاسايى بى نه وهى شه رم له و خه لكه بكا، به بهرچاوى ئەم گشته موسافير و بى كار وه بى باره وه، له پاشكوى ترومبيله كه دابه زى و چوو له سه ر كورسى پيشه وه شان به شانى شو فيره چاوشينه كه دانيشت، به ده ست ماچيكى بو من فرى دا، به نيشانهى خودا حافيزى، بهرله وهى گلؤبى شه قامه كان گيانيان وه به ربى، كابرارى تاين پنى پيوه نا و ماشين له چاو ون بوو.

سەئىمىران ۋەكئەئو ۋابوو ھەردوو گۆبى كپ بووبى ئىستاش نەيزانى خاتوخورشيد باسى چىكىرد، ۋەك مەحكومىك دەچوو بە دەست جەللابو، كە دەيبەن بۇ ژوروى تاكەكەسى، ژيانى ئەمچەند سالەئى دوايەئى ۋەك ھەورەتريشقىەك ۋابوو بۇ خەرمانى تەمەنى بە سەروسامانەو بە ھەوايدا برد. حورمەت ۋ كەرامەت ۋ كىردارى تىكەو ۋ پىنچابوو، بەئى مەروۇف ۋ مەختى نانىكى بوو بە دووان، چاوى لىسور دەبى ۋ شەھو ۋ ئارەزووى كەلاو دەكات ۋ سەررېژ دەكا، نە ھەيا ۋ حورمەتى بۇ گرینگە ۋ نە مال ۋ مندال. دواى ئەمھەموو مەحتەل كىردنە لە گىژاوى خەياللات ھاتەدەرى، بە سىلەئى چاوىك لە شاگردى مۆبلساز راما، لەو ۋەختەو ۋ چاوەروان بوو سەئىمىران ۋ ەلامىكى بداتەو ۋ بەرپىبكا، گوتى:

- من بۇ ئەمبوو، ئەو بۇ كىبوو؟! با بروات ئوغرى خىزبى!

دەستى بۇلاى ئاسكە راداشت، ھەروا مىرانە ۋ ھاكەم دەستورى گوتى:

- لەو پوولەئى بۇ تۆم دانابوو دە تەمەن بدە بەم كورە با بەرۆكمان بەرېدات! ھەرچى ھەمبوو نەمبوو لە چەمەدانەكەدا بوو ئەو ژنەتو ۋ لەگەل خۇى بردوويەتى، بەتوون، با براوات لە ۋشارە نەمىنى، با بەرچاوم چۆلبكا، كوى دەچى با بچى، تازە ھەوسارى بە دەست خۇيەتى. ئەم پوولەش كرى رىگاي بىت، ئەم چىرايەم بۇ ئەو بە دروست كىردن دابوو، بەلام بۇ كچەكەم باشترە، رۆيشتى ئەو منى لەم تەمتوومان ۋ كىردۇنگى ۋ بىدەسەلاتىيە رىزگار كىرد.

ۋەختى ئاسكە خەرىكى ژماردىنى پارە بوو بىدا بە شاگردى مۆبلساز، سەئىمىران دەچوو بۇلاى ژورورە چكولە، لە بەردەرگاكەو ھەراى كىرد:

- يەكەن لە مندالەكانى لەگەل بىنرە بابچى قىسپە ۋ لاجامەكان بەينى، ئەم چىرايەش بىتە ھەلىبە.

ئاسكە خاتوون نەيدەزانى پىيكەنى يان لە پىمەئى گىران بدات، بەلام ئەمەئى گوى لىنوو تەواو دلئىاي كىرد. ئىستاش لە دەنگ ۋ ئاوازى سەئىمىرانى مېردىدا خۇشەويستى ۋ دلۇقائىكەئى جاران كەرويشكەئى دەكىرد ۋ شەپۆلى دەدا.